

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒๗ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๒ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๔๖ .
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๘ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ กราบ บัดนี้สมาชิกฯ มาประชุม
ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่กระผมจะเรียนให้ที่ประชุมทราบ

เรื่องแรก รับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้าน
ในสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้ง นายบัญญัติ บรรทัดฐาน
เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ โปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟัง
พระบรมราชโองการ

(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟัง
พระบรมราชโองการ)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภา

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) :

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร	เลขที่ 3530
วันที่ 27 พ.ค. 2548	เวลา 14.00 น.

ส่ง สำนักการประชุม

ที่ สผ ๐๐๐๓/ ๕.๒๗/๕

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘

เรื่อง แต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาประกาศแต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

ด้วยได้มีพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งให้ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ดังสำเนาประกาศที่ได้แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิฑูร พุ่มหิรัญ)

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักบริหารงานกลาง

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๐๑๓

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๐๑๔

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

กลุ่มงานระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา

รับที่ ๑๕๕ / ๒๕๔๘

วันที่ ๒๗ / ๕.๒๗ / ๔๘

เวลา ๑๔.๔๕ น.

สำนักการประชุม

Legislative Institutional Repository of Thailand

ประกาศ
แต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

ตามที่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้นายชวน หลีกภัย เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ตามประกาศลงวันที่ ๑๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔ นั้น

เนื่องจาก นายชวน หลีกภัย ได้พ้นจากตำแหน่งหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ตั้งแต่วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ทำให้ นายชวน หลีกภัย ขาดคุณสมบัติของการเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร จึงพ้นจากตำแหน่งตามความในมาตรา ๑๒๐ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ ทรงพระราชดำริว่า นายบัญญัติ บรรทัดฐาน ซึ่งได้รับเลือกเป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ มีคุณสมบัติตามความในมาตรา ๑๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย สมควรเป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร

จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ นายบัญญัติ บรรทัดฐาน เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อุทัย พิมพ์ใจชน
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำเนาถูกต้อง

(นายวิจักขณ์ นาควัชร)

ผู้อำนวยการสำนักบริหารงานกลาง

ประธานวุฒิสภา : เชิญนั่งรับ ขอบคุณครับ .

เรื่องต่อไป ด้วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรี
รับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำเรือ
แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และได้มอบให้กระทรวงคมนาคมรับไปพิจารณา
ดำเนินการนั้น บัดนี้กระทรวงคมนาคมได้รายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกตของ
วุฒิสภาดังกล่าวแล้ว รายละเอียดตามที่ได้แจกเอกสารไปครับ

เรื่องต่อไป เลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้รับทราบ
ญัตติเรื่อง การตรวจสอบการส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวผ่านักกระยะยาวแห่งชาติ
ของวุฒิสภา และมอบให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาไปพิจารณาดำเนินการนั้น
บัดนี้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้รายงานผลการดำเนินการตามญัตติดังกล่าวแล้ว
รายละเอียดตามที่ปรากฏที่สำเนาที่ได้จัดให้ท่านสมาชิกฯ ทุกท่านครับ

เรื่องต่อไป เลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีได้รับทราบ
รายงานผลการดำเนินงานของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย (บสท.) ไตรมาสที่สาม
ปีพุทธศักราช ๒๕๔๕ ตั้งแต่ ๑ กรกฎาคม - ๓๐ กันยายน ๒๕๔๕ ได้มอบให้
กระทรวงการคลังรับไปพิจารณาดำเนินการนั้น กระทรวงการคลังได้รายงานผล
การดำเนินงานดังกล่าวแล้ว รายละเอียดตามที่ได้ส่งให้ท่านสมาชิกฯ ท่านทราบแล้วครับ

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 3536
วันที่ 27 พ.ค. 2546
เวลา 15.45 น.

ส่ง สำนักการประชุม

๐๕๐๓/๒๗๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง รายงานผลการดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของวุฒิสภา

ยื่น เลขาธิการวุฒิสภา

ถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/๑๕๗๒๖
ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๓

ที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงคมนาคม ที่ คค ๐๒๐๖/๒๖๐๑
ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๖ และเอกสารประกอบ

ตามที่ได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีรับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ของวุฒิสภา และมอบให้
กระทรวงคมนาคมรับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ
เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป นั้น

บัดนี้ กระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวแล้ว
ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ รับทราบผลการดำเนินการ
ของกระทรวงคมนาคมดังกล่าว และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ ๕๔ / ๔๖

วันที่ ๒๗ / พค / ๔๖

เวลา ๑๖.๐๐ น.

สำนักการประชุม

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๙

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (T056/C/S)

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ 444 / 2546 วันที่ 27 / พค / 2546

เวลา 16.00 น. ส่ง กลุ่มงาน พ.ร.บ.

สำนักการประชุม

LI RT

Legislative Institutional Repository of Thailand

21 เมษายน 2546

เรื่อง ผลการดำเนินการตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
การทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ของวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร 0204/15727 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2543

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาระเบียบการทำเรือแห่งประเทศไทย ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สิน
ของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2546

ตามที่ สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ส่งข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย (ฉบับที่...) พ.ศ. ของวุฒิสภามาเพื่อกระทรวง
คมนาคมพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง และกระทรวงคมนาคมได้แจ้งให้การทำเรือ
แห่งประเทศไทยทราบ และรับข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญฯ ไปดำเนินการต่อไป ทั้งนี้
คณะกรรมการการวิสามัญฯ มีข้อสังเกต ดังนี้

1. การดำเนินพิจารณาของการทำเรือแห่งประเทศไทยที่ได้ขอเพิ่มอำนาจ และ
ขยายกิจการตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ ต้องไม่ขยายขอบเขตอำนาจดำเนินการในรูปแบบรัฐวิสาหกิจ
แต่เน้นการให้อำนาจการทำเรือแห่งประเทศไทยขยายการประกอบกิจการการทำเรือและกิจการอื่น
ภายในขอบเขตแห่งวัตถุประสงค์ของการทำเรือแห่งประเทศไทย หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นในรูปแบบ
ของการบริหารงานเอกชน
2. โดยที่การทำเรือแห่งประเทศไทยได้เพิ่มเติมอำนาจในการดำเนินการให้สามารถ
จัดตั้งบริษัท จำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นบริษัทจำกัด
หรือบริษัทมหาชนจำกัด เพื่อประโยชน์แก่กิจการของการทำเรือแห่งประเทศไทยได้นั้น และในกรณีที่
การทำเรือแห่งประเทศไทยจะให้เอกชนเช่าที่ดินของการทำเรือแห่งประเทศไทยในระยะยาวเพื่อนำธุรกิจ
ที่เกี่ยวข้องหรือเป็นส่วนประกอบกับการทำเรือแทนการให้จำหน่าย การทำเรือแห่งประเทศไทย
ควรมีนโยบายหรือระเบียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว
รายละเอียดปรากฏตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

/กระทรวงคมนาคม...

LIRT

กระทรวงคมนาคมได้รับรายงานจากการท่าเรือแห่งประเทศไทยว่า ได้พิจารณาดำเนินการตามข้อสังเกตดังกล่าวแล้ว และได้กำหนดระเบียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับการให้เอกชนเช่าที่ดินของการท่าเรือแห่งประเทศไทย คือ ระเบียบการท่าเรือแห่งประเทศไทยว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของการท่าเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2546 รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

อนึ่ง การท่าเรือแห่งประเทศไทยยืนยันว่าได้รับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญฯ ตาม 1 ไปปฏิบัติแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไปด้วย

ขอแสดงความนับถือ

สุขุม ชื่นรุ่งเรือง

(นายสุริยะ ชื่นรุ่งเรืองกิจ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวง

กองนิติการ

โทร. 0-2281-3152

โทรสาร 0-2280-6116

สำเนาถูกต้อง

(นายธีรพงศ์ ชื่นรุ่งเรือง)

นิติกร ๔

สำนักนิติธรรม

ระเบียบการทำเรือแห่งประเทศไทย
ว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของการทำเรือแห่งประเทศไทย
พ.ศ. 2546

เพื่อให้การนำทรัพย์สินของการทำเรือแห่งประเทศไทย ไปจัดหาประโยชน์ และเพิ่มพูนรายได้ มีความเหมาะสมและสะดวกในทางปฏิบัติ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9(2) และมาตรา 29(1) แห่งพระราชบัญญัติการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ การทำเรือแห่งประเทศไทย จึงให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการทำเรือแห่งประเทศไทยว่าด้วยการจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินของการทำเรือแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2546"

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3. บรรดาระเบียบ มติ คำสั่งหรือประกาศอื่นใดที่กำหนดไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

การจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของการทำเรือแห่งประเทศไทยที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ดำเนินการต่อไปจนสัญญาสิ้นสุด

ในกรณีที่มีปัญหาในทางปฏิบัติเกี่ยวกับระเบียบนี้หรือที่ระเบียบนี้มีได้ กำหนดไว้โดยแจ้งชัด ให้คณะกรรมการ การทำเรือแห่งประเทศไทย เป็นผู้วินิจฉัยหรือพิจารณาสั่งการ

ข้อ 4. ในระเบียบนี้

"การทำเรือ" หมายความว่า การทำเรือแห่งประเทศไทย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการ การทำเรือแห่งประเทศไทย

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการ การทำเรือแห่งประเทศไทย

"ทรัพย์สิน" หมายความว่า ที่ดิน อาคาร สิ่งปลูกสร้างและทรัพย์สินอื่นๆ ของการทำเรือแห่งประเทศไทย รวมถึงสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินนั้น

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ ที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา

"ค่าเช่า" หมายความว่า เงินที่การทำเรือเรียกเก็บจากผู้เช่าเพื่อเป็นการตอบแทนที่การทำเรือ จัดให้เช่าทรัพย์สิน

"ผลประโยชน์ตอบแทน" หมายความว่า ค่าเช่า ค่าธรรมเนียมและผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ

นางอภิลักข

นายศักดิ์ ศรี...

LIRT

/2...

ข้อ 5. การจัดให้เช่าทรัพย์สินให้เป็นไปตามเงื่อนไข ดังนี้

(1) ระยะเวลาการเช่าหรือการต่อสัญญาเช่าแต่ละครั้งไม่เกิน 3 ปี ให้
อำนาจของผู้อำนวยการ หรือผู้ที่ผู้อำนวยการมอบอำนาจ โดยในการต่อสัญญาเช่าแต่ละ
ให้เสนอคณะกรรมการเพื่อทราบก่อน

(2) ระยะเวลาการเช่าหรือการต่อสัญญาเช่าเกิน 3 ปีขึ้นไป ให้เป็นอำนาจ
ของคณะกรรมการ

ข้อ 6. การจัดให้เช่าให้กระทำโดยวิธีประมูล เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้จะจัดให้
โดยไม่ต้องใช้วิธีประมูลก็ได้ คือ

(1) การให้เช่าเพื่อกิจการทำเรือ และหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกับกิจการ
ทำเรือตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทการใช้ทรัพย์สิน (Master Plan) ของแต่ละท่าเรือ

(2) การให้เช่าเพื่อกิจการสาธารณูปโภค หรือระบบโครงสร้างพื้นฐาน
เช่น ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ถนน ทางเดิน ทางการจ่ายอม ฯลฯ

(3) การให้เช่าเพื่อประโยชน์ของหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ โรงเรียน
วัด องค์การสาธารณกุศล ที่มีได้มุ่งแสวงหากำไร

(4) การให้เช่าเพื่อปลูกสร้างบ้านพักอาศัยในพื้นที่ไม่เกิน 50 ตาราง
การให้เช่าอาคารพาณิชย์ ตลาด อาคารสิ่งปลูกสร้างและหรือการให้เช่าพื้นที่ ต่อเนื่องจ
สัญญาเช่าเดิม เพื่อประกอบกิจการค้าและหรือพักอาศัยระยะเวลาการให้เช่าไม่เกินคราว
3 ปี

(5) การให้เช่าเพื่อปลูกบ้านพักคนงานชั่วคราว เพื่อใช้ประโยชน์
ลักษณะเป็นการต่อเนื่องกับกิจการก่อสร้างในที่ดินของการทำเรือ

(6) การให้สิทธิการเช่าแก่ทายาทโดยธรรมของผู้เช่าเดิมที่ถึงแก่กรรม

(7) การให้เช่าที่ดินที่มีพื้นที่เล็กน้อยที่ไม่สามารถนำไปหาประโยชน์
โดยการปลูกสร้างอาคารขนาดมาตรฐานตามเทศบัญญัติได้

(8) การให้เช่าอย่างอื่นที่การทำเรือเห็นว่าโดยสภาพไม่เหมาะสมที่
ดำเนินการประมูล แต่ทั้งนี้ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ เสียก่อน

ข้อ 7. การให้เช่าโดยวิธีประมูลให้กำหนดเงื่อนไข ดังนี้

(1) อัตราค่าเช่าต้องไม่ต่ำกว่าอัตราที่การทำเรือกำหนด

(2) ผลประโยชน์ตอบแทนจะต้องไม่ต่ำกว่าที่การทำเรือกำหนด (ถ้ามี)

(3) หลักประกันของต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าตลอดอายุของค่าเช่า ตาม

ข้อ 7(1) และหรือผลประโยชน์ตอบแทน (ถ้ามี) ตามที่การทำเรือกำหนดตลอดอายุสัญญาเช่า
ตามข้อ 7(2)

(4) ข้อเสนอสิทธิในการทำเรือ ทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะเลือกผู้เสนอผลประโยชน์ตอบแทนรายหนึ่งรายใดให้เป็นผู้ชนะการประมูล โดยไม่จำเป็นต้องเลือกผู้เสนอผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุด รวมทั้งจะพิจารณายกเลิกการประมูลก็ได้ หากมีเหตุเชื่อได้ว่าการดำเนินการกระทำไปโดยไม่สุจริต หรือมีการสมยอมกันในการเสนอราคา หรือมีผลประโยชน์ร่วมกันกับผู้เสนอราคารายอื่น หรือมีผู้เสนอผลประโยชน์ตอบแทนมาเพียงรายเดียว หรือผลประโยชน์ตอบแทนที่ผู้เสนอมานั้นยังไม่เหมาะสมกับมูลค่าของทรัพย์สิน ที่จะให้เช่า

(5) เงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่การทำเรือเห็นสมควรเป็นกรณีไป ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับการทำเรือ

ข้อ 8. อัตราค่าเช่าและผลประโยชน์ตอบแทนการเช่าทรัพย์สิน กรณีให้เช่า โดยมีได้ประมูลให้เรียกเก็บ ตามประกาศของการทำเรือ

การปรับเปลี่ยนหรือลดอัตราค่าเช่าและผลประโยชน์ตอบแทน ให้กองจัดการทรัพย์สิน ฝ่ายการพัสดุและกองนิติการและจัดการทรัพย์สิน ทำเรือแหลมฉบัง พิจารณาและให้เสนอคณะกรรมการทุก ๆ 3 ปี หากอัตราที่เรียกเก็บอยู่เหมาะสมแล้วจะไม่ปรับปรุงก็ได้

ข้อ 9. สำหรับผู้เช่าที่มีใช้หน่วยงานของรัฐต้องมีหลักประกันเพื่อให้ปฏิบัติตามสัญญาได้ ตามที่การทำเรือกำหนด

ข้อ 10. การโอนสิทธิการเช่าและการเช่าช่วงจะกระทำได้นั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจตามข้อ 5. ก่อน

ข้อ 11. ให้การทำเรือกำหนดแผนแม่บทการใช้ทรัพย์สิน (Master Plan) ของท่าเรือกรุงเทพ และท่าเรือแหลมฉบังเสนอคณะกรรมการให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการให้เช่าหรือใช้ทรัพย์สิน และต้องควบคุมให้เป็นไปตามแผนแม่บทการใช้ทรัพย์สิน (Master Plan) ที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว

ข้อ 12. ให้ผู้อำนวยการ การทำเรือแห่งประเทศไทย รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติตามระเบียบนี้

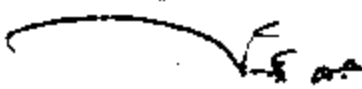
ประกาศ ณ วันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

(นายวันชัย ศรทุลทัต)

ประธานกรรมการ การทำเรือแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

(นายวันชัย ศรทุลทัต)

ช.อภ.ร.

LIRT

รายงานสรุปผลการดำเนินงาน
ของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตามข้อสั่งเกต
ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545
ของวุฒิสภา

รายงานสรุปผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ
ตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ของวุฒิสภา

1. นโยบายงบประมาณและโครงสร้างงบประมาณ

ข้อสังเกต

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 รัฐบาลได้กำหนดวงเงิน งบประมาณไว้รวมทั้งสิ้น จำนวน 1,023,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 18.2 ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมในประเทศ เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 จำนวน 113,000 ล้านบาท หรือ เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.4 ซึ่งมีวงเงินขาดดุลงบประมาณ จำนวน 200,000 ล้านบาท หรือคิดเป็น ร้อยละ 3.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ นั้น แม้การเพิ่มวงเงินงบประมาณที่สูงขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการกระตุ้นให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถฟื้นตัวได้อย่าง ต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพได้ เนื่องจากงบประมาณรายจ่ายส่วนใหญ่ จำนวน 773,714.1 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ 75.6 ของวงเงินงบประมาณยังเป็นรายจ่ายประจำ ซึ่งในที่นี้รวมถึงงบประมาณรายจ่ายในส่วนที่จะใช้การกระตุ้นเศรษฐกิจตามนโยบายของ รัฐบาลด้วย เช่น โครงการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า การปฏิรูปการศึกษา การส่งเสริมการท่องเที่ยว การปรับระบบการเลื่อนขั้นเงินเดือน และการให้เงินรางวัลแก่ ข้าราชการและลูกจ้างประจำ เป็นต้น การเพิ่มขึ้นของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำเช่นนี้ จะเป็นปัญหาและเป็นภาระต่อการจัดทำงบประมาณรายจ่ายของประเทศในภาพรวมใน อนาคต ดังนั้น รัฐบาลควรมีการควบคุมงบประมาณรายจ่ายประจำมิให้มีสัดส่วนสูงเกินไป จนเป็นภาระต่องบประมาณ ในขณะที่เศรษฐกิจของประเทศยังอยู่ในภาวะวิกฤต หากจะมีการ เพิ่มวงเงินงบประมาณรายจ่ายแล้ว รัฐบาลควรเน้นแต่เฉพาะงบรายจ่ายลงทุนในโครงการที่จะ เป็นประโยชน์ต่อการกระตุ้นและการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศเป็นลำดับแรก

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการฯ ตามที่ได้รับรายงาน

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงบประมาณ

รัฐบาลได้พยายามพิจารณาควบคุมรายจ่ายประจำมาโดยตลอดตั้งแต่การจำกัดการ เพิ่มค่าใช้จ่ายของบุคลากร มาตรการประหยัดค่าใช้จ่ายดำเนินงาน รวมทั้งค่าสาธารณูปโภค เนื่องจาก มีภาระหนี้ที่ต้องชำระตามกำหนดระยะเวลาเพิ่มขึ้นทุกปี

จากข้อมูลตามตาราง เมื่อพิจารณาการขยายตัวของรายได้รัฐบาลและรายจ่ายประจำ ในช่วงปีงบประมาณ 2543 – 2546 พบว่ารายได้รัฐบาลมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 4.9 (ค่าเฉลี่ย เรขาคณิต) ขณะที่รายจ่ายประจำมีอัตราการขยายตัวร้อยละ 5.8 อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาการขยาย ตัวในปีงบประมาณ 2545 และ 2546 โดยเฉพาะเมื่อหักรายจ่ายประจำบนกระดุนเศรษฐกิจ 29,000 ล้านบาท พบว่าการขยายตัวของรายจ่ายประจำต่ำกว่าการขยายตัวของรายได้

ปีงบประมาณ	2543	2544	2545	2546	เฉลี่ย 43-46
รายได้รัฐบาลสุทธิ	750,082.5	771,269.0	849,366.8	865,970.7	
อัตราเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	5.8%	2.8%	10.1%	2.0%	4.9%
รายจ่ายประจำ	635,585.1	679,286.5	773,714.1	753,454.7	
อัตราเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)	8.4%	6.9%	13.9%	-2.6%	5.8%

สำหรับการควบคุมรายจ่ายประจำ สำนักงานประมาณจะดำเนินการจัดทำกรอบ งบประมาณรายจ่ายล่วงหน้าระยะปานกลาง เพื่อให้สามารถแสดงภาระงบประมาณต่อเนื่องใน 3 ปี ข้างหน้า ทั้งนี้ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดสรรรายจ่ายประจำปีโดยเฉพาะในรายการที่คาดว่าจะมี ภาระงบประมาณในอนาคตสูง

กระทรวงกลาโหม

กรมราชองครักษ์

กรมราชองครักษ์ได้ใช้จ่ายงบประมาณตามภารกิจถวายความปลอดภัยและถวาย พระเกียรติสถาบันพระมหากษัตริย์โดยงบประมาณรายจ่ายประจำปี 45 ส่วนใหญ่ของกรมราชองครักษ์ เป็นงบปกติประจำ เพื่อรักษาระดับการปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ได้อย่างต่อเนื่องและมี ประสิทธิภาพ

กองบัญชาการทหารสูงสุด

กองบัญชาการทหารสูงสุด มีสัดส่วนรายจ่ายประจำเพิ่มขึ้น และรายจ่ายลงทุนลดลง เนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการย้ายที่ตั้งหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา และค่าเช่าสำนักงานซึ่งเป็นรายจ่าย ประจำที่เพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันโครงการก่อสร้างต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในรายจ่ายลงทุนได้ลดลง

กองทัพเรือ

นโยบายงบประมาณ และโครงสร้างงบประมาณ ลดกำลังพลในการปฏิบัติงาน ตามแผนแม่บทการปฏิรูปกลาโหมและการปรับปรุงโครงสร้างกองทัพไทย

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำกรอบนโยบายงบประมาณประจำปี เสนอคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ให้ความเห็นชอบ และแจ้งให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจใช้เป็นกรอบในการจัดทำคำของบประมาณ โดยได้กำหนดกรอบนโยบายงบประมาณปี 2545 ซึ่งจะให้ความสำคัญในกรอบการดำเนินงาน ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญ มาตรา 78 79 84 และ 85 ได้แก่ การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น การสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากร ส่งเสริมการรวมตัวกันของเกษตรกรสนับสนุนคุ้มครองระบบสหกรณ์ เป็นต้น
2. แนวทางที่สำนักงานประมาณกำหนด ได้แก่ ความสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่หรือภารกิจของหน่วยงาน มาตรการประหยัด การปรับลดราคากลางสิ่งก่อสร้าง เป็นต้น
3. งานตามภารกิจหลัก 3 ด้าน คือ การส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมพัฒนาธุรกิจการเกษตร และการอนุรักษ์พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) โดยมีการกำหนดกรอบวิสัยทัศน์ และทิศทางการพัฒนาการเกษตร

กระทรวงศึกษาธิการ

ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพิ่มขึ้นจากปี 2544 คิดเป็นร้อยละ 0.98 ในส่วนที่เพิ่มขึ้นเป็นการดำเนินงานเพื่อการปฏิรูปการศึกษาให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายการทบทวนงานที่ไม่มีความจำเป็นให้มีการชะลอ ลด ละ เลิก เพื่อนำเงินมาทำในเรื่องนโยบายที่สำคัญและเร่งด่วน

2. ประเมินการรายได้ของภาครัฐ

ข้อสังเกต

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ตามที่รัฐบาลคาดว่าจะเก็บรายได้ประเภทต่างๆ ได้จำนวน 903,550 ล้านบาท เมื่อหักลดภาระการคืนภาษีของกรมสรรพากร จำนวน 68,630 ล้านบาท การจัดสรรเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด จำนวน 3,920 ล้านบาท และการกันเงินเพื่อชดเชยภาษีสำหรับสินค้าส่งออก จำนวน 8,000 ล้านบาท จะคงเหลือเป็นรายได้สุทธิจำนวน 823,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 14.7 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ นั้น ในภาวะที่เศรษฐกิจของประเทศยังไม่ฟื้นโดยยังมีแนวโน้มชะลอตัวเช่นนี้ รัฐบาลอาจจัดเก็บรายได้ไม่ครบจำนวนตามที่ได้ประมาณการไว้ ดังนั้น ควรจะได้มีการกำหนดมาตรการและแนวทางในการบริหารงานจัดเก็บภาษีอากรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล โดยให้มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานจัดเก็บภาษีอากร เช่น กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต

และกรมศุลกากร ในการจัดเก็บภาษีอากรให้ได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การหาทางขยายฐานภาษี การตรวจสอบป้องกันการทุจริตในการเสียภาษีและการขอคืนภาษี ค่าชดเชยอากรต่างๆ ฯลฯ นอกจากนี้ รัฐบาลควรเร่งรัดให้มีการดำเนินการตามมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างจริงจัง เพื่อมิให้เศรษฐกิจถดถอยมากไปกว่านี้ โดยเน้นให้เกิดการเร่งทั้งอุปสงค์และอุปทานในประเทศ เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ อันจะเป็นผลทำให้ประชาชนมีความสามารถในการใช้จ่ายและเมื่อเศรษฐกิจมีการหมุนเวียนดีแล้ว การจัดเก็บภาษีอากรของรัฐก็จะเป็นไปตามเป้าหมายที่ได้ประมาณการไว้

นอกเหนือจากรายได้จากการจัดเก็บภาษีอากรอันเป็นรายได้หลัก ยังมีรายได้จากการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการต่างๆ ที่เรียกว่า “เงินได้นอกงบประมาณ” เช่น รายได้พิเศษของมหาวิทยาลัย โรงพยาบาล เป็นต้น ควรจะได้มีการควบคุม ตรวจสอบโดยรัดกุม และนำรายได้ส่วนดังกล่าวนี้มาประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณในของแต่ละหน่วยงานนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับความเป็นจริงยิ่งขึ้น

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการฯตามที่ได้รับรายงาน

กระทรวงกลาโหม

กองทัพเรือ

ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยเงินรายรับของสถานพยาบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และระเบียบกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการบัญชีเงินรายรับของสถานพยาบาล พ.ศ. 2525 สำหรับการดำเนินการตามระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานก็จะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปีงบประมาณ 2546 เป็นต้นไป

กระทรวงการคลัง

1. ปีงบประมาณ 2545 (ต.ค. 44 – ก.ย. 45) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิเบื้องต้นได้จำนวน 868,963 ล้านบาท สูงกว่าประมาณการ (วงเงิน 823,000 ล้านบาท) จำนวน 45,963 ล้านบาท หรือร้อยละ 5.6

2. ในปัจจุบัน กรมจัดเก็บภาษีอากร ได้แก่ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร มีมาตรการและแนวทางในการบริหารการจัดเก็บภาษีอากรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ฯลฯ สรุปได้ดังนี้

2.1 กรมสรรพากร

- เปิดให้บริการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตและชำระภาษีผ่านทาง ATM พร้อมทั้งเตรียมโปรแกรมคำนวณภาษีไว้บนเว็บไซต์ของกรมฯ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้มีเงินได้ในการคำนวณภาษี

- ขยายฐานภาษีและป้องกันการรั่วไหลของภาษีโดยการจัดส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปดูแลติดตามให้ธุรกิจรายย่อยได้มีการเสียภาษีอย่างถูกต้องและครบถ้วน

- นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการพัฒนาทางด้านระบบฐานข้อมูล
 เพื่อให้ผู้ใช้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และสามารถเรียกข้อมูลที่มีอยู่มาตรวจสอบเป็นรายบุคคลได้
 อย่างสะดวกและรวดเร็ว

- ปรับปรุงกระบวนการคืนภาษีให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.2 กรมสรรพสามิต

- พัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการบริหารการจัดเก็บภาษีให้มี
 ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

- ปรับปรุงกระบวนการให้บริการแก่ผู้เสียภาษีให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

- มีแผนปรับฐานราคาสินค้าหน้าโรงงาน เพื่อที่จะเพิ่มรายได้จากภาษีอากรให้
 สูงขึ้น

- ตรวจสอบ ป้องกัน และปราบปรามผู้กระทำความผิดกฎหมายสรรพสามิต

- เพิ่มอัตราค่าปรับเปรียบเทียบคดีให้สูงขึ้นเพื่อลดแรงจูงใจในการกระทำความผิด

กฎหมายสรรพสามิต

- ศึกษาหาแนวทางการจัดเก็บภาษีสินค้าประเภทใหม่เพื่อเพิ่มรายได้ให้รัฐบาล

2.3 กรมศุลกากร

- ลดพิธีการทางศุลกากรให้มีความกระชับและรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

- เร่งรัดปราบปรามการนำเข้าสินค้าที่ผิดกฎหมาย เป็นต้น

ทบวงมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมีแหล่งเงินรายได้ที่นำมาจัดสรรเป็นงบประมาณมหาวิทยาลัย 2 แหล่ง
 ได้แก่ เงินจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย ในส่วนที่เป็นเงินรายได้ของ
 มหาวิทยาลัยที่รับจากค่าธรรมเนียมและค่าลงทะเบียน รายได้จากค่าบริการหอพักนักศึกษา
 และรายได้จากการรักษาพยาบาลของมหาวิทยาลัยที่มีโรงพยาบาลและรายได้อื่นๆ ส่วนใหญ่
 มหาวิทยาลัยจะนำมาสมทบกับเงินงบประมาณแผ่นดินเป็นงบประมาณรายจ่ายของมหาวิทยาลัย
 ทุกแห่ง

3. งบประมาณค่าใช้จ่ายสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

ข้อสังเกต

ในส่วนของงบประมาณค่าใช้จ่ายสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ จำนวน 58,000 ล้านบาท
 ตามที่รัฐบาลมีนโยบายจะนำงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวไปใช้จ่ายเพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วน
 ของประเทศ โดยเฉพาะเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างแท้จริง เช่น การแก้ไขปัญหาการ

ส่งออก และการพัฒนาการท่องเที่ยว ฯลฯ การใช้จ่ายเงินงบประมาณในส่วนนี้ในโอกาสต่อไป
 ควรจะมีแผนงาน งาน/โครงการที่เป็นรูปธรรมและมีความชัดเจน ซึ่งรัฐบาลต้องมีการกำหนด
 หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการใช้จ่ายเงินงบประมาณในส่วนนี้ให้มีความชัดเจน มีการ
 บริหารงบประมาณในรูปของคณะกรรมการที่มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ และต้อง
 กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน ซึ่งบ่งชี้ว่าสามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจเร่งด่วนตามวัตถุประสงค์
 ของค่าใช้จ่ายดังกล่าวด้วย เมื่อแผนงาน งาน/โครงการต่าง ๆ ที่ได้ผ่านการพิจารณาเห็นชอบ
 จากคณะกรรมการดังกล่าวแล้ว ควรเสนอให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติก่อนทุกครั้ง นอกจากนี้
 ควรกำหนดให้มีการติดตามตรวจสอบและประเมินผลโครงการดังกล่าวข้างต้น และควร
 ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้ทราบถึงการใช้จ่ายงบประมาณในส่วนนี้เป็นระยะๆ
 อย่างต่อเนื่อง

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆตามข้อสั่งเกตของคณะกรรมการฯ
 ตามที่ได้รับรายงาน

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1. ในการใช้จ่ายงบประมาณนั้น จะมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน โดยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ
 26 มิถุนายน 2544 ได้กำหนดวัตถุประสงค์หลักไว้ 5 ประการ ได้แก่ สร้างรายได้ สร้างความเข้มแข็งของ
 เศรษฐกิจฐานราก ช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เสริมสร้างศักยภาพของคนให้มีความรู้
 ทักษะ และมีมือแรงงานเพิ่มขึ้น และสนับสนุนภาคการผลิตและบริการที่จะก่อให้เกิดรายได้เงินตรา
 ต่างประเทศ

2. เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว อย่างมีประสิทธิภาพ
 และโปร่งใส จึงได้มีการกำหนดแนวทาง/ขั้นตอนการดำเนินงาน ที่สำคัญได้แก่

2.1 กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาโครงการไว้อย่างชัดเจน ที่สำคัญ เช่น ต้องเป็น
 โครงการที่ช่วยสร้างงาน เพิ่มรายได้ ขยายผลโครงการเดิมที่มีอยู่แล้ว เสริมแผนงานที่มีอยู่ให้สมบูรณ์
 วางรากฐานการพัฒนาระยะยาว โดยโครงการต่างๆ จะต้องมียุทธศาสตร์ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 1 ปี

2.2 กำหนดให้มีการจัดทำเป็น National Program ใน 5 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านจะมี
 จุดเน้นชัดเจน ครอบคลุม และสามารถก่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจในวงกว้างทุกพื้นที่
 ได้แก่ ด้านเกษตร ท่องเที่ยว อุตสาหกรรม/SMEs ชุมชน และการฝึกอบรม

2.3 โครงการที่จะได้รับอนุมัติจะต้องผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการ
 กลั่นกรองโครงการ และคณะรัฐมนตรีในชั้นสุดท้าย

2.4 การติดตามประเมินผลในระดับโครงการ เพื่อเร่งรัดการดำเนินการและการ
 เบิกจ่าย และการประเมินผลที่มีต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง

LIART

3. นโยบายการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

3.1 รัฐบาลให้ความสำคัญกับนโยบายการแปรรูปและพัฒนาธุรกิจ โดยมีการกำหนดเป้าหมายและระยะเวลาดำเนินการที่ชัดเจน เช่น มีการจัดตั้งบรรษัทวิสาหกิจแห่งชาติ มีการวางแผนเตรียมความพร้อมรัฐวิสาหกิจเพื่อกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ โดยมีเป้าหมายที่จะดำเนินการนำเข้าตลาดหลักทรัพย์ในแต่ละปีโดยต่อเนื่อง จนครบ 19 แห่ง ภายในปี 2546

3.2 รัฐบาลมีความจำเป็นต้องอุดหนุนรัฐวิสาหกิจบางแห่ง เนื่องจากในรัฐวิสาหกิจที่ให้บริการสาธารณูปโภคแก่ผู้มีรายได้น้อย หรือบริการเชิงสังคมตามนโยบายรัฐบาล จึงไม่สามารถปรับราคาให้เพียงพอกับต้นทุนได้เสมอไป อย่างไรก็ตามรัฐบาลเห็นความจำเป็นที่จะต้องลดการอุดหนุนดังกล่าว โดยมีมาตรการต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจเหล่านี้

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดทำโครงการสำรวจเพื่อศึกษาผลกระทบจากนโยบายและมาตรการต่างๆ ของรัฐที่มีต่อประชาชน โดยใช้จ่ายจากงบประมาณค่าใช้จ่ายสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ จำนวน 58,000 ล้านบาท สำนักงานสถิติแห่งชาติทำการสำรวจข้อมูลสำหรับนำมาใช้ในการวิเคราะห์ และศึกษาผลกระทบจากมาตรการต่างๆ ของรัฐ เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจและบรรเทาปัญหาสังคม มาตรการ/โครงการและงานดังกล่าว ได้แก่ มาตรการพักชำระหนี้เกษตรกร การจัดตั้งธนาคารประชาชน การจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง การประกันสุขภาพถ้วนหน้า (30 บาท รักษาทุกโรค) ฯลฯ โดยจะดำเนินการสำรวจข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายต่างๆ เป็นระยะ ๆ เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนในพื้นที่ต่างๆ ซึ่งคาดว่าจะได้รับผลประโยชน์จากมาตรการดังกล่าวข้างต้น และเพื่อให้มีข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคมจากการสำรวจระยะสั้น (Quick survey) ที่น่าสนใจทันต่อเหตุการณ์และนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น และในการดำเนินงานจะมีการจ้างลูกจ้างชั่วคราว เพื่อช่วยปฏิบัติงานโครงการ จำนวน 350 คน ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ ซึ่งเป็นการช่วยให้เกิดการกระจายรายได้สร้างโอกาสให้เกิดการจ้างงานภายในประเทศ บรรเทาปัญหาการว่างงานสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้งบประมาณสำรอง เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในครั้งนี้

การดำเนินงานดังกล่าว สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ขออนุมัติงบประมาณจำนวน 53.5 ล้านบาท จากงบประมาณค่าใช้จ่ายสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ จำนวน 58,000 ล้านบาท ตามนโยบายรัฐบาลในการนำงบประมาณรายจ่ายดังกล่าวไปใช้จ่าย เพื่อแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของประเทศ และการกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาอนุมัติงบประมาณ และในเวลาเดียวกัน สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการเตรียมงานเพื่อดำเนินการในเรื่องการเตรียมแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูลและเตรียมงานประมวลผลข้อมูล หากได้รับอนุมัติงบประมาณก็สามารถดำเนินการได้ทันที ซึ่งข้อมูลจะสามารถบ่งชี้ได้ว่า สามารถแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมได้มากน้อยเพียงใด เพื่อให้รัฐบาลนำไปแก้ไขปัญหาต่อไป

กระทรวงกลาโหม

กองทัพเรือ

ได้เสนอแผนงาน/โครงการ เพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2545 จำนวน 33 แผนงาน/โครงการ เป็นเงินทั้งสิ้น 393 ล้านบาทเศษ ต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อดำเนินการด้านการท่องเที่ยว การเกษตร และด้านชุมชนตามเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่รัฐบาล กำหนดแล้ว

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการที่จะใช้เงินค่าใช้ จ่ายสำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจในปี 2545 โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็น ประธาน โดยมีหน้าที่กำกับนโยบายและกำกับดูแลเสนอโครงการ การบริหารจัดการโครงการ และการ ดำเนินงานให้สอดคล้องตามนโยบายรัฐบาล พิจารณาอนุมัติแผนปฏิบัติการภายใต้กรอบการดำเนิน งานโครงการ ติดตามและประเมินผล และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการตาม ที่เห็นสมควรซึ่งได้กำหนดกรอบไว้ดังนี้

1. กรอบนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจเร่งด่วนด้านการเกษตร
 - 1.1 การยกระดับราคาสินค้าเกษตร
 - 1.2 การพัฒนาอาชีพเดิม อาชีพเสริม และอาชีพใหม่
 - 1.3 การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการพัฒนาคุณภาพสินค้า
 - 1.4 การเพิ่มศักยภาพให้แก่เกษตรกรในการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
 - 1.5 การปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติพื้นฐานการผลิต
 - 1.6 การเพิ่มทักษะและกระบวนการเรียนรู้ในระดับรากหญ้า
2. กรอบแผนงาน/โครงการ
 - 2.1 แผนงานฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลังการพักชำระหนี้
 - 2.2 แผนงานเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพสินค้า
 - 2.3 แผนงานสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร
 - 2.4 แผนงานเสริมความรู้และทักษะเกษตรกร
 - 2.5 แผนงานปรับปรุงทรัพยากรเกษตร
 - 2.6 แผนงานปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
3. กรอบการพิจารณาโครงการ
 - 3.1 โครงการที่จะดำเนินการต้องมีการเบิกจ่ายเร็วและดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 1 ปี
 - 3.2 เน้นโครงการที่ก่อให้เกิดประโยชน์โดยตรงต่อเกษตรกร เกิดการจ้างงาน

3.3 สนับสนุนให้เกษตรกรมีกิจกรรมเสริมด้านการผลิตในชุมชน เช่น การแปรรูป เพื่อเสริมศักยภาพให้เกษตรกรสามารถสร้างรายได้เพิ่มจากสินค้าเกษตร

กระทรวงพาณิชย์

ได้จัดทำโครงการเพื่อเร่งรัดการส่งออก และการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าเกษตร รวมทั้ง การสนับสนุนการตลาด โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยขอใช้เงินงบประมาณจากค่าใช้จ่าย สำรองเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2545 ในส่วนของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีการบริหารงานในรูปของคณะกรรมการอำนวยการโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจปี 2545 ของกระทรวงฯ โดยปลัดกระทรวงฯ เป็นประธาน อธิบดีทุกกรมและเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นคณะกรรมการ ทำหน้าที่พิจารณากลับกรองโครงการฯ ให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ก่อนนำเสนอหน่วยงานรับผิดชอบหลักแต่ละ ด้านกำกับดูแล และจัดทำแผนปฏิบัติการ การประชาสัมพันธ์ ตลอดจนกำกับติดตามและประเมินผล

ทบวงมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย/สถาบัน ได้นำเสนอโครงการเพื่อขอตั้งงบประมาณค่าใช้จ่ายสำรองเพื่อ กระตุ้นเศรษฐกิจในงบประมาณปี 2545 ดังเช่น

1. เสริมสร้างศักยภาพของคนในชุมชนให้มีความรู้และทักษะในการประเมินฐาน ทรัพยากรท้องถิ่น การประเมินเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม การสร้างและการพัฒนาองค์กรและเครือข่าย และ การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคม
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้สามารถพึ่งพาตนเองในการส่งเสริมการเพิ่ม ผลผลิต และมูลค่าในประ.ทศ
3. เสริมสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางเศรษฐกิจและสังคม ทรัพยากรของชุมชน เน้นการพัฒนาในด้าน

- อุตสาหกรรม และ SME
- ด้านชุมชน
- ด้านการท่องเที่ยว
- ด้านเกษตร

4. การควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล

ข้อสังเกต

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 รายได้ของรัฐยังมีแนวโน้มชะลอตัวลง รัฐบาลจึงได้ดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุลเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 และได้กำหนดวงเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณไว้จำนวน 200,000 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 3.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งเป็นวงเงินกู้จำนวนที่สูงมาก คณะกรรมการการวิสามัญฯ จึงมีความเห็น ดังนี้

4.1 การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในบางรายการควรคำนึงถึงการประหยัดและไม่ฟุ่มเฟือย ทั้งนี้ โดยจะต้องดำเนินการเฉพาะแต่ในส่วนที่มีความจำเป็นและมีผลต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ การสร้างโอกาส สร้างงาน และการสร้างรายได้ให้กับประชาชนเท่านั้น

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆตามข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ตามที่ได้รับรายงาน

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงบประมาณ

1. สำนักประเมินผล สำนักงบประมาณ มีการพิจารณาทบทวนหรือยกเลิกรายจ่ายลงทุนที่มีลักษณะซ้ำซ้อน ขาดความพร้อมและไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน
2. สำนักงบประมาณได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาทบทวน งาน/โครงการ กิจกรรม และรายการผูกพันงบประมาณ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 เพื่อดำเนินงานพิจารณาทบทวน เปรียบเทียบ ตัดทอน ชะลอ และยกเลิก งาน/โครงการ และกิจกรรมต่างๆ ที่ขาดความพร้อม และ/หรือ ซ้ำซ้อน และพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์เพื่อการดังกล่าวอยู่ ทั้งนี้ เพื่อเร่งรัด ตัดทอน ชะลอ และยกเลิก งาน/โครงการ และกิจกรรมต่างๆ ในการพิจารณางบประมาณ พ.ศ. 2546 ต่อไป

กระทรวงกลาโหม

กรมราชองครักษ์

การใช้จ่ายเงินงบประมาณของกรมราชองครักษ์ ได้ดำเนินการตามแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี 2545 เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล

กองบัญชาการทหารสูงสุด

มีการจัดทำรายงานสถานการณ์ภาพงบประมาณของส่วนราชการภายในกองบัญชาการทหารสูงสุดนำเสนอ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด และเสนอ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ทุกสิ้นเดือน รวมทั้งรายงานผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ นำเรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ทุกสิ้นเดือน

กองทัพเรือ

เสนอความต้องการงบประมาณรายจ่ายลงทุนเฉพาะรายการที่มีความจำเป็นต่อการ
ปฏิบัติการและกรอบงบประมาณที่สำนักงานงบประมาณกำหนด

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีการปรับปรุงระบบบริหารงบลงทุน โดยเฉพาะขั้นตอนการดำเนินงานภายในให้รวดเร็วยิ่งขึ้น และมีการติดตามประเมินผลการเบิกจ่ายงบลงทุนอย่างใกล้ชิด เพื่อให้สามารถเบิกจ่ายได้ตามแผน โดยได้กำหนดแนวทางการบริหารงบลงทุนในปีงบประมาณ 2545

กระทรวงสาธารณสุข

ได้จัดทำแผนปฏิบัติงานรายงานงบประมาณประจำปี เพื่อให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานของกระทรวงฯ โดยบูรณาการ แผนงาน/โครงการด้วยการคำนึงถึงการประหยัดมีการควบคุมการใช้จ่ายตามรายงวดอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด

4.2 การจัดสรรงบประมาณและการอนุมัติเงินประจำงวด รัฐบาลจะต้องคำนึงถึงความสามารถในการจัดเก็บรายได้ สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานและการใช้จ่ายอย่างประหยัดของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆตามข้อสั่งเกตของคณะกรรมการฯ ตามที่ได้รับรายงาน

กระทรวงกลาโหม

กองทัพเรือ

ดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินงบประมาณ (สงป.1 , สงป.2 และ สงป.3) กับแผนการจัดซื้อจัดจ้างและแผนการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ (สงป.370) ที่สำนักงานงบประมาณกำหนด

4.3 การใช้จ่ายในส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นควรเน้นให้ท้องถิ่นปฏิบัติตามกฎระเบียบของสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างอย่างเคร่งครัด และรัฐบาลควรมีการเร่งรัดให้เกิดการใช้จ่ายจริงตามแผนการใช้จ่ายตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ รวมทั้งกำชับหน่วยงานของภาครัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบให้เพิ่มบทบาทเร่งรัดการใช้จ่ายเพื่อให้สัมฤทธิ์ผลอย่างจริงจังในทางปฏิบัติ

นอกจากนี้ ควรมีการพิจารณาทบทวนหรือยกเลิกรายจ่ายลงทุนที่มีลักษณะซ้ำซ้อน ขาดความพร้อมและไม่มีความจำเป็นเร่งด่วน ทั้งนี้ เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลให้มากที่สุด

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆตามข้อสั่งเกตของคณะกรรมการฯ ตามที่ได้รับรายงาน

กระทรวงกลาโหม

กองทัพเรือ

ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งหลักเกณฑ์ แนวทางปฏิบัติ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ในการติดตามผลการใช้จ่ายงบประมาณแต่ละปี กระทรวงฯ ได้แจ้งให้หน่วยงานในสังกัดเพื่อเร่งรัดการเบิกจ่ายให้เป็นไปตามแผนการใช้จ่ายเงิน และกิจกรรมเป้าหมายแต่ละแผนงาน งาน/โครงการ รวมทั้งรายงานผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน สำนักงบประมาณ และกระทรวงฯ ทราบทุกเดือน นอกจากนี้จะมีหน่วยตรวจสอบภายในระดับกระทรวง ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนของหน่วยตรวจสอบภายในทุกกรมตามข้อสั่งเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการตรวจสอบฯ และมีหน่วยงานตรวจสอบภายในระดับกรมรับผิดชอบในการตรวจสอบหลักฐานและเอกสารต่างๆ

กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ

กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ มีการควบคุมการใช้จ่ายเงินงบประมาณให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนี้

1. ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเร่งรัดติดตามการใช้จ่ายเงินของทุกหน่วยงานในสังกัด
2. ในส่วนของงานสนับสนุนแผนปฏิบัติการเพื่อการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดและโครงการถ่ายโอนการสนับสนุนแผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัดได้ดำเนินการดังนี้
 - 2.1 ได้แจ้งโครงการที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 พร้อมแจ้งแนวทางการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการ ได้แก่ การจัดซื้อจัดจ้าง/การเตรียมรายละเอียดโครงการให้แก่หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแล้วเสร็จ ตั้งแต่เดือนกันยายน 2544 เพื่อแจ้งให้หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีการเตรียมการจัดซื้อจัดจ้างให้ถูกต้องตามระเบียบที่ถือปฏิบัติ และที่เกี่ยวข้อง

2.2 ได้แจ้งเร่งรัดการดำเนินงานโครงการที่มีการลงทุนมาก ให้มีการเบิกจ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนงาน ตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ รวมทั้งขอความร่วมมือจากจังหวัด และสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่รับผิดชอบ ให้มีการติดตาม กำกับการดำเนินการด้วยความรวดเร็ว และเกิดผลสัมฤทธิ์ ตลอดจนให้มีการรายงานความก้าวหน้ามายังกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ตามแบบการติดตามโครงการ ได้แก่ ตารางแผนและผลการดำเนินการและการเบิกจ่ายงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2545

3. เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม (เงินนอกงบประมาณ)

3.1 คณะกรรมการกองทุนสิ่งแวดล้อมกำหนดวิธีการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานที่ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม ตามระเบียบคณะกรรมการฯ ว่าด้วยวิธีการรับเงิน และเบิกจ่ายเงินกองทุนสิ่งแวดล้อม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2544) โดยให้หน่วยงานที่ได้รับการจัดสรรเงินถือปฏิบัติวิธีการเก็บรักษาเงิน การเบิกจ่ายเงินและการพัสดุ ตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม ดังนั้น กรณีองค์กรปกครองท้องถิ่นจะต้องถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยที่เกี่ยวข้อง

3.2 ส่วนราชการและองค์กรปกครองท้องถิ่นที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อม จะต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายเงินเป็นรายไตรมาส ส่งให้สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม กรมบัญชีกลาง (ผู้จัดการกองทุน) และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

3.3 กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ จะทำการติดตามผลการดำเนินงานโครงการของส่วนราชการและองค์กรปกครองท้องถิ่นทุก 3 เดือน เพื่อเร่งรัดการใช้จ่ายเงินและการดำเนินงานให้สัมฤทธิ์ผล

กระทรวงศึกษาธิการ

ได้กำกับและเร่งรัดในเรื่องมาตรการและแนวทางปฏิบัติเพื่อเร่งรัดการเบิกจ่ายเงินงบประมาณปี พ.ศ. 2545 – 2546 โดยให้แต่ละส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติงานจัดซื้อจัดจ้างและเร่งดำเนินการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว

ทบวงมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัย/สถาบันทุกแห่ง ได้จัดทำรายงานแผน/ผล การจัดซื้อจัดจ้าง และแผน/ผลการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ จัดส่งให้สำนักงานงบประมาณตามนโยบายที่เร่งรัดการเบิกจ่ายเงินงบประมาณให้มีความรวดเร็ว นอกจากนี้ ยังได้คำนึงถึงบทบาทการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม เช่น จัดอบรมฟื้นฟูทักษะบัณฑิตเพื่อการประกอบอาชีพ การถ่ายทอดผลงานวิจัยไปสู่ประชาชน เพื่อเพิ่มผลผลิตทางด้านการเกษตร และการอุตสาหกรรมในครัวเรือน เป็นต้น

สำหรับมหาวิทยาลัยที่อยู่ในโครงการนำร่อง โครงการปฏิรูประบบงบประมาณภาครัฐ ให้แก่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีแผนใช้ระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (PBBS) เพื่อยกระดับคุณภาพงานและการบริหารงานประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. การวางแผนงบประมาณ (Budget Planning) เพื่อทราบทิศทาง เป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ ของหน่วยงาน และทรัพยากรในการดำเนินงาน
2. การคำนวณต้นทุนผลผลิต (Activity Costing) เพื่อเพิ่มการจัดสรรงบประมาณในกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลตอบแทนสูงสุด และลดการจัดสรรงบประมาณสำหรับกิจกรรมที่ดำเนินการแล้ว ก่อให้เกิดผลลัพธ์ต่ำ
3. การจัดซื้อจัดจ้าง (Procurement Management) เป็นการประกันว่าระบบการจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานมีมาตรฐาน ความโปร่งใส ความมีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบได้ เพื่อลดความผิดพลาดในการจัดซื้อจัดจ้าง และความผิดพลาดของการทำสัญญา
4. การบริหารและการควบคุม (Financial Management/Funds Control) จะต้องมีความมาตรฐานการควบคุมงบประมาณและกำหนดความรับผิดชอบในเรื่องการเงินและบัญชี
5. การรายงานผลการดำเนินงาน (Financial and Performance Reporting) ต้องมีระบบรายงานทางการเงินและรายงานผลการดำเนินงานทุกสิ้นปีงบประมาณเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการจัดสรรงบประมาณแบบวงเงินรวม และสามารถประเมินความคุ้มค่าและต้นทุนในการให้บริการ
6. การบริหารสินทรัพย์ (Asset Management) หน่วยงานจะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานในการบริหารสินทรัพย์
7. การตรวจสอบภายใน (Internal Audit) ระบบตรวจสอบภายในของหน่วยงานเป็นกลไกสำคัญในการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณในทางไม่ถูกต้อง

5. การจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ

ข้อสังเกต

ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 75 วรรคสอง ได้กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้พอเพียงกับการบริหารงานโดยอิสระของหน่วยงานตามรัฐธรรมนูญนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ อันประกอบด้วย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานศาลปกครอง สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เป็นจำนวน 7,972.8 ล้านบาท ซึ่งน่าจะพอเพียงกับการบริหารงานของหน่วยงานอิสระดังกล่าว อีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับฐานะทางการเงินและการคลังของประเทศในปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ดี มีข้อที่สังเกต ในการของงบประมาณของหน่วยงานอิสระ

รัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้นควรคำนึงถึงงบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายจริงและงบประมาณ
ที่จ่ายสะสมที่มีอยู่จริง เพื่อที่จะช่วยลดภาระรายจ่ายงบประมาณในส่วนนี้ต่อไป

การดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ
ที่ ๕ ได้รับรายงาน

หน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ

สำนักงานศาลปกครอง

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 คณะรัฐมนตรีได้จัดสรรงบประมาณให้หน่วยงานอิสระ 8
แห่ง เป็นเงิน 7,972.8 ล้านบาท สำหรับสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญ
ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน 642 ล้านบาท แยกเป็น

1. ค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร 375.37 ล้านบาท
2. ค่าใช้จ่ายการจัดการและบริหารองค์กร 248.93 ล้านบาท
3. ค่าใช้จ่ายในลักษณะค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง 17.7 ล้านบาท

งบประมาณที่สำนักงานศาลปกครองได้รับการจัดสรรคิดเป็นร้อยละ 29.93 จากวงเงิน
ค่าของงบประมาณทั้งสิ้น 2,144.95 ล้านบาท การปรับลดงบประมาณลงจากค่าของงบประมาณเหลือ
จำนวน 642 ล้านบาท นั้น สำนักงานศาลปกครองจะได้พิจารณาจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและแผน
การใช้จ่ายเงินภายใต้ข้อจำกัดของวงเงินดังกล่าวให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเน้นหนักไปที่แผนพิจารณา
คดีและสนับสนุนงานศาลซึ่งเป็นงานสำคัญและจะได้มีการพิจารณาปรับแผนการดำเนินงานด้านธุรการ
และวิชาการ รวมทั้งการจัดหาที่ทำการถาวรของศาลปกครองในภูมิภาคออกไป ให้สอดคล้องกับวงเงิน
งบประมาณที่ได้รับจัดสรรตามความเห็นของคณะรัฐมนตรีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ส่วนการจัดทำ
งบประมาณปี พ.ศ. 2546 สำนักงานศาลปกครองจะนำข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณาในการจัดทำ
ค่าของงบประมาณต่อไป

6. การจัดสรรงบประมาณ การกำกับดูแล และการตรวจสอบการใช้จ่าย งบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ข้อสังเกต

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดหลักการในการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุนและรายได้
อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและ
หน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยกำหนดให้องค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้รัฐบาล ภายในปี 2544 ไม่น้อย
กว่าร้อยละ 20 และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้

ของรัฐบาลภายในไม่เกิน พ.ศ. 2549 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 โดยการเพิ่มสัดส่วนอย่างต่อเนื่องตามระยะเวลาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจที่ถ่ายโอน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดบริการสาธารณะได้ด้วยตนเอง นั้น การจัดสรรงบประมาณในส่วนดังกล่าวนี้ รัฐบาลจะต้องกำหนดสัดส่วนงบประมาณที่เป็นธรรมโดยคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละแห่งด้วย

เกี่ยวกับโครงสร้างของงบประมาณรายจ่ายปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ซึ่งผ่านการแปรญัตติเปลี่ยนแปลงงบประมาณแล้ว ในรายละเอียดการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้แก่กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ เป็นการจัดสรรงบประมาณที่เน้นการกระจายอำนาจการถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะให้แก่ท้องถิ่นมากขึ้นกว่าปีก่อน แต่ควรจัดเตรียมให้ท้องถิ่นมีความพร้อม ความรู้ ความสามารถในการวางแผนบริหารจัดการของบุคลากร รวมทั้งเน้นความโปร่งใส ซื่อสัตย์ สุจริต ในการทำงานอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดผลประโยชน์แก่ท้องถิ่นและชุมชนของประเทศต่อไป

นอกจากนี้ เพื่อให้การกำกับดูแลและการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ในฐานะที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญควรจะได้เข้ามามีบทบาทในการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างใกล้ชิดและจริงจัง ทั้งนี้ เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างถูกต้อง รัดกุม ประหยัด คัดค้าน และเพื่อเป็นการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งเพื่อเป็นการคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นและประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ตามข้อสั่งเกตของคณะกรรมการการเลือกตั้งที่ได้รับรายงาน

สำนักงานกฤษฎีกา

สำนักงานงบประมาณ

งบประมาณรายจ่ายปี 2545 รัฐบาลจัดสรรเงินงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 77,273.3 ล้านบาท และเมื่อรวมกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 98,877.1 ล้านบาท จะมีสัดส่วนเป็นร้อยละ 21.92 ของรายได้รัฐบาล และในการจัดสรรให้แก่แต่ละแห่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของคณะกรรมการการกระจายอำนาจฯ โดยมีหลักการว่า รายได้และเงินอุดหนุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แต่ละแห่งได้รับในปี 2545 ต้องไม่น้อยกว่าเดิม

สำนักงานงบประมาณได้จัดสรรงบประมาณเพื่อเตรียมความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมาโดยตลอด โดยเฉพาะในปี 2544 มีการดำเนินการโครงการพัฒนาขีดความสามารถให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรองรับภารกิจที่ถ่ายโอน โดยการพัฒนาในการบริหารจัดการ มีกลไกในการดำเนินการ ดังนี้

1. จ้างบุคลากรให้ อบจ.แห่งละ 1 คน และ อบต.แห่งละ 3 คน (ด้านช่าง การเงิน แผน)
2. จัดหน่วยนิเทศก์เคลื่อนที่ 18 เขต ประกอบด้วย ผู้แทนส่วนราชการต่างๆ

9. หน่วยงาน ออกนิเทศให้ความรู้ แนะนำ ปรีกษา แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ

- ปี 2545 ได้จัดสรรงบประมาณเพื่ออบรมให้ความรู้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จำนวน 59,516 ล้านบาท

- เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2544 สำนักงบประมาณจัดประชุมสัมมนาเรื่องหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดการและบริหารงบประมาณรายโอนฯ เพื่อให้มีการบริหารงบประมาณอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

1. รัฐบาลเห็นความสำคัญของการเตรียมความพร้อมของท้องถิ่น จึงได้ดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นตามศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น โดยได้เร่งจัดสรรภาษีต่างๆ และพิจารณาจัดสรรเงินโอน โดยคำนึงถึงปัญหาความแตกต่างระหว่างท้องถิ่นรวมทั้งกำลังพิจารณาถ่ายโอนบุคลากรจากราชการส่วนกลาง/ส่วนภูมิภาคไปให้ท้องถิ่นควบคู่ไปกับการพัฒนาขีดความสามารถของท้องถิ่นด้วย

2. คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้วางแผนงานไว้ในแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 ในส่วนของการปรับปรุงระบบการวางแผน ระบบงบประมาณ และระบบบัญชี เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระยะยาว มีแผนงบประมาณระยะ 3 ปี ที่ยึดผลสำเร็จของงานเป็นเป้าหมาย และพัฒนาระบบการรายงานเพื่อให้การปฏิบัติงานมีความโปร่งใส มีเครื่องชี้วัดสำหรับการปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

การจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2544 รัฐบาลได้จัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิรัฐบาลร้อยละ 20.92 และในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เห็นชอบกรอบประมาณการรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิรัฐบาลเพิ่มขึ้นเป็นประมาณร้อยละ 22 โดยใช้หลักการจัดสรรภาษีและอากรที่สะท้อนแหล่งกำเนิดภาษี และให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการประชุมครั้งที่ 2/2544 วันที่ 25 มิถุนายน 2544 ได้มีมติเห็นชอบให้กระทรวงการคลังรับไปดำเนินการเรื่องการปฏิรูประบบภาษีอากร (Tax Reform) รวมถึงภาษีท้องถิ่นและภาษีอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับการ

กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของกระทรวงการคลัง (สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง)

การเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการรับโอนภารกิจ

1. การถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้ส่วนราชการที่ถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดำเนินการเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ประสานส่วนราชการต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานประมาณสนับสนุนงบประมาณให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสำนักงานประมาณสนับสนุนงบประมาณให้กับส่วนราชการในการเตรียมความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2. แผนปฏิบัติการฯ กำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วได้มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2545

3. การถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ตามแผนปฏิบัติการฯ ได้ระบุองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับโอน และระบุกิจกรรมเป็น 2 ประเภทคือ ประเภท "เลือกทำโดยอิสระ" และ ประเภท "หน้าที่ที่ต้องทำ" เพื่อเป็นหลักประกันในการจัดบริการสาธารณะ แก่ประชาชนเมื่อมีการถ่ายโอนภารกิจ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาในความเห็นชอบการถ่ายโอนภารกิจทั้ง 6 ด้าน รวมทั้งมีการถ่ายโอนภารกิจทั้งสิ้น 245 เรื่อง มีส่วนราชการที่ถ่ายโอนภารกิจ 50 กรม ใน 11 กระทรวง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

โครงการจัดทำข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเป็นโครงการที่สำนักงานสถิติแห่งชาติจัดทำขึ้นเพื่อให้มีการจัดทำข้อมูลสถิติระดับท้องถิ่นที่เป็นระบบและมีข้อมูลสถิติที่แสดงโครงสร้างทางเศรษฐกิจสังคมของหมู่บ้านที่มีคุณภาพ เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติ ระดับตำบล/หมู่บ้านของหน่วยงานต่างๆ เป็นการประหยัดงบประมาณและกำลังคน และเป็นการพัฒนาบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มี ความรู้ ความพร้อม ความเข้าใจ ในการใช้และผลิตข้อมูลสถิติ สามารถนำข้อมูลสถิติไปใช้ในการบริหารงาน และพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีข้อมูลสถิติที่มีคุณภาพในการสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนงานการปฏิบัติงานตั้งแต่ปีงบประมาณ 2545 แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการประชุมไปแล้วจำนวน 3 ครั้ง เพื่อจัดเตรียมแบบสอบถามอยู่ระหว่างเตรียมจัดประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น (อบต.) ร่วมกับกรมการปกครอง และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับสถิติ และการนำข้อมูลสถิติไปใช้ประโยชน์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดย

เจ้าหน้าที่ อบต. (ใน 12 จังหวัด น่าน) สำนักงานสถิติจังหวัดนำการประมวลผลในระดับหมู่บ้าน อบต. และจังหวัด สำนักงานสถิติแห่งชาติทำการประมวลผลในระดับภาค และทั่วประเทศ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มีการเตรียมให้ท้องถิ่นมีความพร้อม โดยได้ให้การช่วยเหลือทางด้านวิชาการต่างๆ รวมทั้งเรื่องแบบ และการประกวดราคา เนื่องจากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นยังขาดประสบการณ์ด้านการสำรวจแนวทาง และการใช้อุปกรณ์ด้านวิศวกรรมและการควบคุมงาน

โดยในปี 2545 มีการถ่ายโอนภารกิจให้กับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำธรรมชาติ การปรับปรุงแหล่งน้ำประมงเพื่อเพิ่มผลผลิต การปรับปรุงซ่อมแซมแหล่งน้ำขนาดเล็ก การก่อสร้างบำรุงรักษาถนน สะพาน และแหล่งน้ำ การก่อสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การก่อสร้างและปรับปรุงแหล่งน้ำในเขตปฏิรูปที่ดิน เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 5 โครงการ วงเงิน 1,731.35 ล้านบาท ดังนี้

1. โครงการถ่ายโอนการขุดลอกหนองน้ำและคลองธรรมชาติให้แก่ท้องถิ่น จำนวน 900 ล้านบาท
2. โครงการถ่ายโอนการจัดตั้งแหล่งน้ำประมงหมู่บ้าน จำนวน 306 ล้านบาท
3. โครงการถ่ายโอนการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก จำนวน 20 ล้านบาท
4. โครงการถ่ายโอนการส่งเสริมสถาบันเกษตรกร จำนวน 63.61 ล้านบาท
5. โครงการถ่ายโอนกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาแหล่งน้ำและทางในชนบทให้แก่ท้องถิ่น จำนวน 441.74 ล้านบาท

กระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

นับตั้งแต่มี พ.ร.บ. กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 การจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด โดยมีหลักการให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลภายในปี 2544 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 และในปี 2549 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 35 โดยจะเพิ่มสัดส่วนอย่างต่อเนื่อง ตามระยะเวลาที่เหมาะสมและสอดคล้องกับภารกิจที่ถ่ายโอนฯ กรมการปกครองได้กำหนดมาตรการกำกับดูแลและการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นอกเหนือจากที่รัฐบาลและกระทรวงมหาดไทยกำหนด ดังนี้

1. จัดทำคู่มือการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
2. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้าง โดยเน้นความโปร่งใส โดยมีผู้แทนประชาคมหมู่บ้าน/เมือง ร่วมเป็นคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้าง
3. จัดฝึกอบรมผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้ผู้รับผิดชอบสามารถจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อจะได้อบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น
4. กำกับดูแลและให้คำปรึกษาแก่บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการวางแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2541
5. จัดฝึกอบรมบุคลากรส่วนท้องถิ่นเพิ่มพูนความรู้และทักษะทางวิชาการและการบริหารงาน

นอกจากนี้ เพื่อให้การกำกับดูแลและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล ในกรณีที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพบว่าการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบ หรือมีการเรียกเงินคืน กระทรวงมหาดไทยในฐานะผู้กำกับดูแล ได้มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดติดตามและแจ้งความคืบหน้า ซึ่งหากพบว่ามีกรณีที่เกิดความเสียหาย กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นดำเนินการสอบสวนหาผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ท้องถิ่นและแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการทางอาญาแก่ผู้ทุจริต ผู้เกี่ยวข้อง และผู้บังคับบัญชา ส่วนในทางแพ่งนั้น ก็ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดโดยเคร่งครัด

เพื่อให้ท้องถิ่นมีระบบการควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถกำกับ ดูแลการปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และการพัสดุของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งสามารถประเมินผลโครงการของตนว่าคุ้มกับงบประมาณที่ใช้ไปหรือไม่ กระทรวงมหาดไทยจึงให้ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถสอบทานการปฏิบัติงานด้านการเงิน การบัญชี และพัสดุของตน ทุกงวด 3 เดือน แล้วรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดและกระทรวงมหาดไทยทราบ

กรมโยธาธิการ

กรมโยธาธิการ ได้ดำเนินการดังนี้

1. แจ้งให้หน่วยงานในสังกัด ดำเนินการตามมาตรการและแนวทางเพื่อเร่งรัดการใช้
 งบประมาณปี 2545 สำหรับรายจ่ายเพื่อการลงทุน ให้ดำเนินการก่อนนี้ผูกพันภายในเดือนมีนาคม
 2545

2. จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานโครงการถ่ายโอนบริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปี 2545 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน
3. มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ให้แจ้งโยธาธิการจังหวัดเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษา แนะนำ ประสานงานให้ความช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด โดยให้กำหนดมาตรการ แนวทางและวิธีปฏิบัติในการเข้าไปมีส่วนร่วมกำกับ ติดตาม ให้ความช่วยเหลือให้ชัดเจน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานโยธาธิการจังหวัดที่เข้าไปมีส่วนร่วมทุกคนถือปฏิบัติ เพื่อให้การเบิกจ่ายงบประมาณแต่ละโครงการแล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด
4. สั่งการให้โยธาธิการจังหวัด จัดทำรูปแบบ รายการ ประมาณราคาให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายในเดือนพฤศจิกายน 2544 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบพัสดุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และลงนามในสัญญาได้ภายในเดือนมีนาคม 2545
5. มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารงบประมาณตามโครงการถ่ายโอนงาน/กิจกรรมบริการสาธารณะฯ ในกรณีของการโอนและเปลี่ยนแปลงเงินประจำงวดและการใช้เงินเหลือจ่ายประจำงวด เพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานในภูมิภาคเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคล่องตัวยิ่งขึ้น
6. กรมโยธาธิการได้จัดการฝึกอบรมความรู้ด้านช่าง ให้แก่ช่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีละประมาณ 2,500 คน เพื่อนำความรู้จากการฝึกอบรมไปปฏิบัติงาน

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

กรมประชาสัมพันธ์

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 กรมประชาสัมพันธ์มีภารกิจถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3 โครงการ ได้แก่ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โครงการอาหารกลางวัน และโครงการอาหารเสริม (นม) วงเงินทั้งสิ้น 1,443.5 ล้านบาท ในการดำเนินงานได้เตรียมความพร้อมให้ท้องถิ่น ดังนี้

1. จัดประชุมหัวหน้าหน่วยงานทั่วประเทศ เพื่อซักซ้อมแนวทาง ขั้นตอนการดำเนินงานตามโครงการถ่ายโอน
2. หัวหน้าหน่วยงานทั่วประเทศประชุมชี้แจงหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ระดับจังหวัด อำเภอ กรรมการและสมาชิกองค์กรส่วนท้องถิ่น เช่น อบต. เทศบาล เป็นต้น เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการที่กำหนด อาทิ การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายการจัดซื้อ จัดจ้าง การเบิกจ่ายเงิน และการรายงานผลการดำเนินงาน เป็นต้น

LI RT

กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ โดยกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน และสำนักงานนโยบาย และแผนสิ่งแวดล้อมมีการจัดสรรงบประมาณการกำกับดูแล และการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. โครงการถ่ายโอนการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า ได้รับการจัดสรร งบประมาณในปี พ.ศ. 2545 เป็นเงิน 26.13 ล้านบาท ซึ่งได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1.1 ได้ส่งหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อรับทราบว่ามีโครงการถ่ายโอนการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า จำนวนทั้งสิ้น 63 จังหวัด

1.2 ได้จัดทำคู่มือการปฏิบัติงานการโอนภารกิจงานบริการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า โดยให้ ศูนย์บริการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าของแต่ละจังหวัด ประสานงานกับ อบต. ที่เข้าร่วมโครงการ

1.3 ได้ดำเนินการขอวงเงินจากสำนักงบประมาณแล้ว จำนวน 2,010 แห่ง และ สำนักงบประมาณได้อนุมัติวงเงินแล้วทั้ง 2,010 แห่ง เป็นจำนวนเงิน 26,130,000 บาท เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2544 และได้จัดส่งให้ส่วนภูมิภาคเพื่อดำเนินการเบิกจ่ายตามระเบียบต่อไปแล้ว

2. งานสนับสนุนแผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัด และโครงการถ่ายโอนการสนับสนุน แผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัด เป็นโครงการที่มีการเสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจาก หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผ่านจังหวัดมายังกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ และภายหลังได้รับการ อนุมัติงบประมาณแล้วกระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ได้มอบหมายให้หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเป็น ผู้ดำเนินการเองและให้มีการเบิกจ่ายงบประมาณผ่านจังหวัด ทั้งนี้ได้จัดฝึกอบรม ให้ความรู้ ทั้งใน ระดับจังหวัดและท้องถิ่นให้มีความเข้าใจในเรื่องการจัดทำโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ตามแผนปฏิบัติการฯ ในระดับจังหวัดอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีการจัดทำโครงการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น อีกทั้งยังได้มีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้ แก่บุคลากรในท้องถิ่นให้สามารถจัดการแก้ไขปัญหาผลกระทบในชุมชน (ขยะมูลฝอย, น้ำเสีย) เพื่อสร้าง ความพร้อมในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และยังสนับสนุนให้มีมาตรการ ที่จะให้ท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นให้มีความยั่งยืน ได้แก่ การกำหนดแนวทางให้ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (PPP) การสมทบงบประมาณเพื่อก่อสร้างระบบ จัดซื้อที่ดิน จัดซื้อครุภัณฑ์เพื่อ การจัดการมูลฝอย การสนับสนุนงบประมาณเพื่อฝึกอบรมสร้างจิตสำนึกให้แก่ประชาชน เยาวชน ให้ ตระหนักถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

3. เงินกองทุนสิ่งแวดล้อม (เงินนอกงบประมาณ) ในส่วนนี้ได้ดำเนินการเพื่อเตรียม ความพร้อมแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของเทศบาลรวม 3 ครั้ง

3.1 ฝึกอบรมการปฏิบัติการฝังกลบมูลฝอยแบบถูกหลักสุขาภิบาลโดยทดลอง ปฏิบัติจริง แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของเทศบาลรวม 3 ครั้ง

3.2 จัดทำคู่มือการบริหารและจัดการระบบกำจัดมูลฝอย และระบบบำบัดน้ำเสีย

3.3 จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อการบริหารโครงการระบบกำจัดขยะมูลฝอย และโครงการระบบบำบัดน้ำเสีย ตามหลักการผู้ก่อให้เกิดมลพิษเป็นผู้จ่าย จัดสรรงบประมาณกองทุน สิ่งแวดล้อมสำหรับการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการ จัดสรรงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ความรู้และข้อเสนอแนะทางวิชาการในการวางแผน และบริหารโครงการเป็นประจำทุกปี

กระทรวงอุตสาหกรรม

กรมทรัพยากรธรณี

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 กรมทรัพยากรธรณีได้รับงบประมาณตามโครงการถ่ายโอน บริการสาธารณะให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมวดเงินอุดหนุน โครงการถ่ายโอนการเร่งรัดการ ขยายระบบประปาชนบทให้แก่ท้องถิ่น เป็นค่าก่อสร้างระบบประปาชนบท จำนวน 700 แห่ง ประกอบด้วย (1) ก่อสร้างระบบประปาชนบทขนาดกลาง 300 แห่ง (2) ก่อสร้างระบบประปาชนบทขนาดเล็ก 400 แห่ง ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินงบประมาณ ตามหนังสือกระทรวง การคลัง ด่วนที่สุด ที่ กคค 530.4/ว 114 ลงวันที่ 19 ตุลาคม 2544 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ส่วนราชการเจ้าของงบประมาณเป็นผู้ยื่นแบบใบแจ้งการเบิกเงินงบประมาณแทนกันนั้น กรม ทรัพยากรธรณีได้โอนเงินงบประมาณให้แล้วทั้ง 700 แห่ง พร้อมมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ดำเนินการแทนในการอนุมัติเกี่ยวกับการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการบริหาร งบประมาณตามโครงการถ่ายโอน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 พร้อมทั้งส่งรูปแบบรายการและ รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะการจ้างเหมาจัดทำระบบประปาชนบท ประมาณการราคากลาง แผนผัง ท่อเมนระบบประปาชนบท และคู่มือหลักเกณฑ์วิธีปฏิบัติในการบริหารงบประมาณตามโครงการ ถ่ายโอนฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการจ้างเหมาตาม ระเบียบและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด พร้อมทั้งขอให้จัดทำแบบรายงานผลการดำเนินงาน โครงการถ่ายโอนฯ ส่งกรมทรัพยากรธรณี เพื่อดำเนินการตามระเบียบต่อไป นอกจากนี้ยังได้จัดส่ง เจ้าหน้าที่ของกรมทรัพยากรธรณีเข้าร่วมกระบวนการถ่ายโอนฯ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลบางแห่ง ซึ่งยังไม่มีความพร้อมอีกด้วย และเพื่อให้การถ่ายโอนบริการสาธารณะไปสู่ท้องถิ่นมีประสิทธิภาพและ เกิดประโยชน์กับท้องถิ่นอย่างแท้จริง กรมทรัพยากรธรณีโดยกองน้ำบาดาลได้มอบหมายให้ฝ่ายพัฒนา น้ำบาดาลที่ประจำอยู่ทุกภาคของประเทศจัดฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในหัวข้อ เกี่ยวกับ

1. การสำรวจออกแบบและรูปแบบระบบประปากรมทรัพยากรธรณี
2. การจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบสำนักนายกฯ
3. การควบคุมการก่อสร้าง การก่อสร้างและการตรวจรับงาน
4. การใช้งานและการบริหารกิจการระบบประปา

7. งบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล

ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ

ข้อสังเกต

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 นี้ รัฐบาลได้ตั้งงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการที่ (16) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ ตลอดจนครอบครัวไว้เป็นจำนวน 18,000 ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2544 อีก 3,000 ล้านบาท (ปีงบประมาณ 2544 ตั้งไว้จำนวน 15,000 ล้านบาท) งบประมาณในส่วนนี้มีทิศทางและแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้นเป็นลำดับทุกปี และจะเป็นภาระทางดำนงงบประมาณของประเทศในอนาคต

รัฐบาลควรที่จะได้มีการพิจารณาถึงมาตรการในการปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์และวิธีการให้สวัสดิการด้านการดูแลสุขภาพพยาบาล โดยยึดหลักเกณฑ์การใช้งบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ ความโปร่งใส สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูประบบสุขภาพของข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ ตลอดจนครอบครัวอย่างทั่วถึง และรัฐบาลควรศึกษาการนำระบบประกันสุขภาพตามรูปแบบประกันสังคมมาเป็นต้นแบบในการรักษาพยาบาล โดยให้ได้รับสิทธิประโยชน์ไม่น้อยกว่าที่ได้รับในปัจจุบัน และสนับสนุนให้ภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในนโยบายส่วนนี้ เพื่อควบคุมงบประมาณไม่ให้เพิ่มขึ้นในปีต่อไป

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการติดตามที่ได้รับรายงาน

กระทรวงการคลัง

กรมบัญชีกลาง

การปฏิรูประบบสวัสดิการรักษพยาบาลข้าราชการ ได้มีการดำเนินการดังนี้

1. คณะรัฐมนตรีได้มีมติในคราวการประชุมเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2543 แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0205/13130 ลงวันที่ 11 ตุลาคม 2543 รับทราบและเห็นชอบตามที่กระทรวงการคลังเสนอการดำเนินการปฏิรูประบบสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลเพื่อให้ข้าราชการได้รับคุณภาพในการรักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นอย่างเป็นธรรม โปร่งใส และสามารถใช้บริการการรักษาพยาบาลจากสถานพยาบาลได้ทั้งของรัฐและเอกชน ในขณะเดียวกันรัฐสามารถควบคุมค่าใช้จ่ายในด้านสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพควบคู่กันไป โดยใช้ระยะเวลาการดำเนินการเต็มรูปแบบ 3 ปี เพื่อเตรียมงานในด้านต่างๆ เริ่มตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป

2. สาระสำคัญของการปฏิรูประบบสวัสดิการรักษพยาบาล มีดังนี้

2.1 กำหนดเป้าหมายเป็นหลักการ ดังนี้

- (1) ไม่รอนสิทธิที่ข้าราชการและผู้มีสิทธิรวมทั้งบุคคลในครอบครัวได้รับอยู่เดิม
- (2) ต้องทำให้เกิดการควบคุมค่าใช้จ่ายได้
- (3) เน้นการปฏิรูประบบค่าใช้จ่ายที่จะเป็นภาระสูง สำหรับข้าราชการและผู้มีสิทธิ

(4) เปิดโอกาสให้ผู้มีสิทธิได้มีโอกาสเลือกใช้บริการได้มากที่สุด สร้างการแข่งขัน

ระหว่างผู้ให้บริการ เพื่อเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงคุณภาพของบริการ

(5) สร้างระบบสารสนเทศ เพื่อให้สามารถตรวจสอบการดำเนินการได้อย่าง

โปร่งใส

2.2 กำหนดสิทธิประโยชน์และเงื่อนไขการให้บริการสำหรับข้าราชการและผู้มีสิทธิ
 ทั้งหมดในครอบครัว ตามตารางเปรียบเทียบสวัสดิการรักษายาบาลของข้าราชการระบบ
 ปัจจุบันและระบบใหม่

3. กรมบัญชีกลางได้ดำเนินการตามแผนปฏิรูประบบสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษา
 ยาบาล ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2543 โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 ดำเนินการ
 ดังนี้

- (1) จัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศของข้าราชการและผู้มีสิทธิ
- (2) พัฒนาระบบการเบิกจ่ายค่ารักษายาบาลผู้ป่วยใน ภายใต้เพดานงบประมาณ
 โดยใช้เกณฑ์กลุ่มวินิจฉัยโรคร่วม (DRG)
- (3) จัดทำฐานข้อมูลบัญชีรายการยาและราคา

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้รับจัดสรรงบประมาณ สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการ
 รักษายาบาล ในส่วนของโรงพยาบาลชลประทาน กรมชลประทาน ซึ่งจะให้บริการกับบุคคลทั่วไปโดย
 โรงพยาบาลได้รับมาตรฐาน ISO 9000 แล้ว

- ปี 2545 แผนงานบริการสุขภาพ งานสร้างหลักประกันสุขภาพ จำนวน 106.9 ล้านบาท
- ปี 2544 แผนงานบริการสุขภาพ งานสร้างหลักประกันสุขภาพ จำนวน 107.0 ล้านบาท

8. นโยบายในด้านการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ

ข้อสังเกต

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายพัฒนารัฐวิสาหกิจให้เป็นองค์กรหลักในการกอบกู้เศรษฐกิจ
 และสร้างรายได้ให้กับประเทศ รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ประชาชนคนไทยมีโอกาสลงทุนใน
 กิจการของรัฐวิสาหกิจ และสนับสนุนให้รัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมเข้าจดทะเบียนในตลาด
 หลักทรัพย์ ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม นั้น นโยบายของรัฐบาลดังกล่าวนี้จะต้องมีความ
 ชัดเจนและแน่นอน รวมทั้งจะต้องสร้างความเข้าใจ ความมั่นใจให้กับผู้บริหารและปฏิบัติ
 งานในรัฐวิสาหกิจนั้นๆ ให้เห็นถึงประโยชน์และความจำเป็นของการแปรรูปกิจการรัฐวิสาหกิจ
 ในแต่ละประเภท แต่ในทางปฏิบัตินโยบายของรัฐบาลในส่วนนี้ยังขาดความชัดเจนและความ
 แน่แน่นอน อันเป็นผลทำให้เอกชนหรือประชาชนที่จะเข้ามาทำการลงทุนขาดความมั่นใจใน
 นโยบายและการลงทุน นอกจากนี้ยังเกิดปัญหาความขัดแย้งในนโยบายระหว่างรัฐบาลกับ

ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจและพนักงานปฏิบัติงานขึ้น จนเป็นเหตุทำให้การแปรรูปรัฐวิสาหกิจบางแห่งไม่ประสบผลสำเร็จหรือต้องล่าช้าออกไป อันเป็นผลทำให้เศรษฐกิจของประเทศต้องประสบปัญหามากยิ่งขึ้น ดังนั้น รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับนโยบายและควรกำหนดมาตรการและแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร่งด่วนเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจและการลงทุนภายในประเทศให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น อีกทั้งเพื่อเป็นการลดภาระในด้านงบประมาณและการก่อหนี้ของภาครัฐในอนาคต

รัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณอุดหนุน หรือที่ประสบการขาดทุนอันเนื่องมาจากการสนองต่อนโยบายของรัฐบาล โดยการควบคุมราคาค่าบริการ คณะกรรมการวิสามัญฯ มีความเห็นว่า รัฐบาลควรลดการจัดสรรงบประมาณอุดหนุน โดยให้รัฐวิสาหกิจดังกล่าวข้างต้น ทบทวนค่าบริการและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเพื่อลดรายจ่ายงบประมาณในส่วนนี้

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆตามข้อสั่งเกตของคณะกรรมการฯ ตามที่ได้รับรายงาน

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงบประมาณ

1. รัฐบาลกำหนดให้รัฐวิสาหกิจที่มีความพร้อมเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม จำนวน 15 แห่ง ดังนี้

1.1 บริษัท อินเตอร์เน็ตประเทศไทย จำกัด (มหาชน)

1.2 การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย

1.3 บริษัท ทศท.คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

1.4 บริษัท กสท.โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

(อยู่ระหว่างดำเนินการตามขั้นตอนของพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2542)

1.5 โรงงานยาสูบ

1.6 การท่าอากาศยานแห่งประเทศไทย

1.7 บริษัทท่าอากาศยานแห่งใหม่ จำกัด

1.8 การท่าเรือแห่งประเทศไทย

1.9 ธนาคารอาคารสงเคราะห์

1.10 ธนาคารออมสิน

1.11 การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย

1.12 การไฟฟ้านครหลวง

1.13 การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

1.14 การประปานครหลวง

1.15 การประปาส่วนภูมิภาค

2. รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนที่จะลดสัดส่วนการถือหุ้นในรัฐวิสาหกิจอีก 4 แห่ง ซึ่งได้
 อยู่เป็นอยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแล้ว คือ

- 2.1 บริษัท การบินไทย จำกัด
- 2.2 ธนาคารกรุงไทย
- 2.3 ธนาคารศรีนคร
- 2.4 ธนาคารนครหลวงไทย

กระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม

สำนักงานปลัดกระทรวงคมนาคม ได้กำหนดให้มีโครงการศึกษาต้นทุนที่แท้จริงของ
 การขนส่งผู้โดยสารทางบก ทางน้ำ และทางรถไฟ ในปีงบประมาณ 2545 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อให้ได้ฐานข้อมูลที่จะใช้ในการพิจารณากำหนดอัตราค่าบริการขนส่งผู้โดยสาร
 ทางบก ทางน้ำ และทางรถไฟ ที่ถูกต้องสมบูรณ์
2. เพื่อให้ได้แบบจำลองที่จะใช้ในการวิเคราะห์ต้นทุนที่แท้จริงของการขนส่งผู้โดยสาร
 ทางบก ทางน้ำ และทางรถไฟ ที่เหมาะสมและเป็นธรรม
3. เพื่อให้ได้แนวทาง ข้อเสนอแนะในการพิจารณาระบบฐานข้อมูล แบบจำลอง การ
 กำหนดอัตราค่าบริการ ตลอดจนการบริหารจัดการ การกำกับดูแล การให้บริการผู้โดยสารทางบก
 ทางน้ำ และทางรถไฟที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ขณะนี้อยู่ในระหว่างการจัดจ้างที่ปรึกษาดำเนินโครงการ

รัฐวิสาหกิจ

องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

กรณีโอนไปสังกัดกรุงเทพมหานคร

- คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2542 ให้กระทรวงคมนาคม
 กระทรวงการคลัง และกรุงเทพมหานคร ร่วมกันพิจารณาศึกษาโอนกิจการ ขสมก. ให้อยู่ภายใต้ความ
 รับผิดชอบของ กรุงเทพมหานคร (กทม.) โดยรัฐบาลยังคงรับภาระหนี้สินของ ขสมก. และพิจารณาแนว
 ทางการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนโดยให้แล้วเสร็จภายใน 3 เดือน
- จากการประชุมคณะทำงานพิจารณาแนวทางปฏิรูปสาขาขนส่งในภาพรวม ครั้งที่
 12/2543 เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2543 มีมติให้กระทรวงคมนาคมทำหนังสือถึง กทม. เพื่อสอบถาม
 นโยบายจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (นายสมัคร สุนทรเวช) เพื่อดำเนินการในเรื่องนี้
- กรุงเทพมหานครมีหนังสือถึงกระทรวงคมนาคม ที่ กท 9300/6495 ลงวันที่ 20
 กันยายน 2544 แจ้งว่ากรุงเทพมหานครมีแนวคิดที่จะรับโอนภาระกิจของ ขสมก. มาดำเนินการเฉพาะ

การเดินทางโดยสารประจำทางธรรมดา (รถครีม-แดง) เท่านั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการจัดจ้างที่ปรึกษาศึกษารูปแบบ ขั้นตอน และวิธีการโอน คาดว่าจะแล้วเสร็จภายใน 8-10 เดือน

การประสานส่วนภูมิภาค

ในส่วนที่เกี่ยวกับการแปรรูปกิจการน้ำในประเทศไทย ธนาคารโลกได้ให้ความช่วยเหลือแก่รัฐบาลไทยผ่านกระทรวงการคลัง โดยได้ว่าจ้างบริษัทที่ปรึกษา TASMAN ASIA PACIFIC ทำการศึกษา เรื่องแนวทางการแปรรูปกิจการสาขาประปา เพื่อให้คณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ (กนร.) ใช้ประกอบการพิจารณานำเสนอแนวทางการแปรรูปกิจการน้ำในประเทศไทย เสนอต่อรัฐบาลผลการศึกษาดังกล่าวแล้วเสร็จ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะอนุกรรมการกลั่นกรองผลการศึกษาแนวทางการแปรรูปกิจการสาขาประปา ซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนจากสำนักนโยบายและแผน กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง การประสานภูมิภาค การประสานครหลวง และองค์การจัดการน้ำเสีย ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการศึกษานโยบายในการปรับโครงสร้างสาขาประปา โดยคณะกรรมการกำกับนโยบายและกำกับดูแลกิจการประปาแห่งชาติ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายพิทักษ์ อินทวิทยนันท์) เป็นประธาน ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวยังไม่เห็นด้วยกับแนวทางที่ที่ปรึกษาเสนอ โดยเฉพาะในเรื่องการกำกับดูแลค่าน้ำมันและการแบ่งแยกทรัพย์สินของกิจการ

การเคหะแห่งชาติ

การเคหะแห่งชาติ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนเสนอต่อกระทรวงการคลัง ไปเมื่อปี 2541 และได้ดำเนินการด้านการเพิ่มประสิทธิภาพองค์กรเรื่อยมาจนปี 2543 ได้จัดจ้างบริษัท อาร์เธอร์ แอนเดอร์เซน เข้ามาให้ข้อเสนอแนะในการปรับโครงสร้างองค์กร การแยกกิจกรรมหลักและกิจกรรมรองขององค์กร เพื่อเป็นแนวทางในการแปรรูป

ต่อมาปี 2544 ได้จัดตั้งคณะกรรมการแปรรูปการเคหะแห่งชาติ ภายใต้ พ.ร.บ. ทุนรัฐวิสาหกิจ เพื่อดำเนินการศึกษานโยบายในการแยกกิจกรรมรอง โดยใช้ พ.ร.บ. ทุนฯ ในการแปรรูป ซึ่งปัจจุบันอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาทางเลือก และเปรียบเทียบข้อดี ข้อเสีย ระหว่างการใช้ พ.ร.บ. ทุนฯ และการใช้ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งอยู่ในระหว่างเตรียมนำเสนอคณะกรรมการการเคหะฯ เพื่อเสนอไปยังกระทรวงต้นสังกัด ซึ่งผลการศึกษาดังกล่าวได้นำเสนอคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติแล้ว เมื่อเดือนมกราคม 2545 อนุมัติในหลักการให้ กคช. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความเหมาะสมในการจัดตั้งบริษัทฯ

ในเวลาเดียวกันนี้ การเคหะฯ ได้ทำความเข้าใจกับพนักงานเกี่ยวกับเหตุผลความจำเป็นและแนวทางที่การเคหะฯ จะดำเนินการมาโดยตลอด ทั้งโดยการเรียนเชิญวิทยากรจากภายนอกเป็นวิทยากรและโดยผู้บริหารการเคหะฯ เอง พบปะพูดคุยกับพนักงานโดยตรง

ขณะนี้การเคหะแห่งชาติได้จัดทำขอบเขตกำหนดจ้างบริษัทที่ปรึกษาศึกษาเพื่อเข้ามาศึกษาในแนวทางการพัฒนาและปรับเปลี่ยนองค์กรและได้ประกาศหาผู้จ้างเหมาศึกษาไปแล้วเมื่อเดือนสิงหาคม 2545 โดยใช้กลุ่มบริษัทที่ปรึกษาที่ได้คัดเลือกรายชื่อจากกระทรวงการคลังและมีบริษัทที่

พิจารณาเสนอข้อเสนอในการดำเนินงานต่อ กคช.แล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือก

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยและการสื่อสารแห่งประเทศไทย

1. การเปิดเสรีธุรกิจโทรคมนาคม

ปัจจุบันอยู่ระหว่างเตรียมการจัดตั้งองค์กรกำกับดูแล (คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ) ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ก่อนการเปิดเสรีธุรกิจโทรคมนาคม

2. การแปรรูปองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย (ทศท.)

กรมได้อนุมัติรายละเอียดในการจัดตั้งบริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัดแล้วในวันที่ 23 กรกฎาคม 2545 และได้จดทะเบียนจัดตั้งแล้ววันที่ 31 กรกฎาคม 2545 ซึ่งจะเสนอขายหุ้นได้ปลายเดือนตุลาคม 2545

3. การแปรรูป การสื่อสารแห่งประเทศไทย (กสท.)

การประชุมคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งบริษัทของ กสท. เมื่อวันที่ 13 ส.ค. 2545 ได้มีการปรับปรุงรายงานข้อเสนอการแปลงสภาพ กสท. เป็น บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และบริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) ตามมาตรา 19 พรบ. พุนรัฐวิสาหกิจฯ โดยขอให้ กสท. ดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ เพิ่มเติม คือให้จัดทำดุลแยกกิจการไปรษณีย์ไทย และโทรคมนาคม โดยประมาณการ ณ วันเริ่มแรกจัดตั้งบริษัท และให้ปรับปรุงร่างสัญญาให้ร่วมใช้ทรัพย์สินได้

4. การแปรรูปร่วมการงานด้านกิจการโทรคมนาคม

ปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณารายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) โครงการศึกษาปัญหาอุปสรรคและเสนอแนะแนวทางการแปรรูปร่วมการงานด้านกิจการโทรคมนาคมของคณะอนุกรรมการศึกษารายละเอียดของปัญหา อุปสรรคและเสนอแนะแนวทางการแปรรูปร่วมการงานด้านกิจการโทรคมนาคม (กปส.) ก่อนนำเสนอ กนร.พิจารณาต่อไป

บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) (บกท.)

ปัจจุบันอยู่ระหว่างการจัดทำแผนรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบันและแผนกลยุทธ์ที่ได้วางไว้ ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลเพิ่มเติมประกอบคำขออนุญาตเสนอ กสท. เพื่อจำหน่ายหุ้นตามแผนการแปรรูป บกท. ที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้วเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2543

การทำอากาศยานแห่งประเทศไทย (ทอท.) และบริษัททำอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด (บทม.)

มติ กรม. เมื่อวันที่ 10 ก.ย.45 ได้พิจารณาเห็นชอบและอนุมัติเกี่ยวกับการแปลงสภาพ ทอท. ตามนัยมาตรา 19 แห่ง พรบ. พุนฯ พ.ศ. 2542 ในเรื่องดำเนินการจัดทำข้อมูลรายละเอียดของการจัดตั้งบริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อให้ ทอท. สามารถจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทได้ทัน

กำหนด คือ 18 กันยายน 2545 และจะเสนอขายหุ้นได้ภายในเดือน พ.ย. - ธ.ค. 45 ซึ่งมีแผนระดมทุนประมาณ 12,000 ล้านบาท โดยจะเสนอขายหุ้นประมาณร้อยละ 30 ให้กับประชาชนทั่วไปและพนักงานการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.)

ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการปรับโครงสร้าง ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจ แต่เนื่องจาก รฟท. ได้เสนอขอให้มีการทบทวนแนวทางการปรับโครงสร้าง รฟท. โดยเสนอให้ปรับโครงสร้าง รฟท. โดยใช้พระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2494 (แก้ไขครั้งที่ 2 พ.ศ. 2543) แทนการใช้พระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจฯ ขณะนี้อยู่ระหว่างรอข้อเสนอแนวทาง และรายละเอียดขั้นตอนการปรับโครงสร้าง

บริษัทขนส่ง จำกัด (บขส.)

ปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการปรับปรุงประสิทธิภาพการดำเนินงาน โดยได้จ้างบริษัทที่ปรึกษาเข้ามาศึกษา เพื่อปรับปรุงระบบบัญชีให้เป็นแบบศูนย์กำไร (Profit Center) เพื่อให้ บขส. สามารถบริหารงานแบบศูนย์กำไรภายใต้โครงสร้างใหม่ได้ภายในปี 2546 และมีการบริหารงานที่เป็นเชิงธุรกิจมากขึ้น

องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสพ.)

ปัจจุบันอยู่ระหว่างนำเสนอสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และธนาคารโลก พิจารณาให้ความเห็นชอบผลการพิจารณาคัดเลือกที่ปรึกษาเข้ามาทำการศึกษาเพื่อแปลงสภาพ รสพ. เป็นบริษัท จำกัด ตามพระราชบัญญัติทุนรัฐวิสาหกิจฯ (ใช้เงินกู้ธนาคารโลก) ก่อนกระทรวงคมนาคมลงนามในสัญญาว่าจ้างที่ปรึกษาฯ ต่อไป

บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด (บทด.)

ปัจจุบันอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบให้ขยายระยะเวลา ดำเนินการแปรรูป บทด. ออกไปจนถึงสิ้นเดือนตุลาคม 2545 รวมทั้งให้ บทด. ลงทุนบริหารและประกอบกิจการทำเทียบเรือ C3 ของท่าเรือแหลมฉบังแทนเอกชน

การทำเรือแห่งประเทศไทย (กทท.)

คณะกรรมการบริหารการทำเรือฯ ได้มีมติเมื่อ 30 พ.ค. 45 เห็นชอบโครงสร้างการแปรรูป กทท. แนวทางการจัดสรรพนักงานเข้าสู่หน่วยงานใหม่ และแผนปฏิบัติการแปรรูป กทท. คาดว่าจะสามารถจดทะเบียนและกระจายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ภายในไตรมาส 1 ของปี 2546

บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด (บวท.)

ปัจจุบันกระทรวงคมนาคมได้นำเสนอแนวทางการเพิ่มบทบาทภาคเอกชนใน บวท. ให้ กนร. พิจารณาต่อไปแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ (กนร.)

สถาบันการbinพลเรือน (สบพ.)

เนื่องจาก สบพ.มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริมวิชาชีพเฉพาะ จึงยังคงสภาพการเป็น
รัฐวิสาหกิจ แต่มีแผนปรับปรุงประสิทธิภาพและเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา
สถาบันมากขึ้น ทั้งนี้ ในอนาคตอาจมีการแปรรูป สบพ.ไปจัดตั้งเป็นองค์การมหาชนเพื่อให้ สบพ.มี
ความคล่องตัวและสามารถสร้างรายได้จากการดำเนินงานได้มากขึ้น

9. การปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและ กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

ข้อสังเกต

ในการพัฒนาคนหรือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศจะประสบผลสำเร็จ
มากน้อยเพียงใด นั้น รัฐบาลต้องระดมความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งจากสถาบันครอบครัว
ผู้ประกอบการ ภาครัฐ องค์กรเอกชน หน่วยงานของรัฐ สถาบันศาสนา สื่อมวลชน
 ฯลฯ รัฐบาลจะต้องทุ่มเทงบประมาณเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติเป็นลำดับแรก
และอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ โดยจะต้องเริ่มต้นจากการพัฒนาคุณภาพ คุณธรรม จริยธรรม และ
การเสริมสร้างศักดิ์ศรีของผู้ประกอบวิชาชีพครูให้มีบทบาทสูงกว่าผู้ประกอบวิชาชีพในสาขา
อื่น ๆ รวมทั้งการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าและสวัสดิการต่างๆ อย่างเพียงพอ ทั้งนี้ เพื่อเป็น
สิ่งชักจูงใจให้บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทางด้านวิชาการเป็นเลิศและมีคุณธรรม หันมา
ประกอบวิชาชีพครูอาจารย์ให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น

นอกจากนี้ ในส่วนของเด็กและเยาวชนในฐานะนักเรียน นักศึกษานั้น รัฐบาลจะต้อง
พัฒนาหลักสูตรการศึกษาในทุกระดับให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพทัดเทียมกับหลักสูตร
การศึกษาของต่างประเทศที่เจริญแล้ว และการให้การศึกษาแก่เด็กและเยาวชนในทุกระดับ
นอกจากจะให้ความรู้ทางวิชาการที่ดีและมีความทันสมัย ทันโลกอยู่ตลอดเวลาแล้ว ควรมีการ
เน้นการให้การอบรมทางด้านความประพฤติ ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการมีความ
รับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมให้มากยิ่งขึ้นด้วย หากรัฐบาลไม่สามารถดำเนินการตามแนวทาง
ที่ได้กล่าวมาโดยลำดับนี้ได้ การปฏิรูปการศึกษาของชาติก็ยากที่จะประสบความสำเร็จตามที่
ทุกฝ่ายได้ตั้งความหวังไว้

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการศึกษา
ตามที่ได้รับรายงาน

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

โครงการสำรวจเด็กและเยาวชน สำนักงานสถิติแห่งชาติ จัดทำการสำรวจทุก 5 ปี เพื่อ
เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทางประชากรของเด็กและเยาวชน การศึกษาของเด็กและเยาวชน ในระบบ
โรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนจำแนกตามชั้นการศึกษาที่เรียน การเรียนต่อและเหตุผลที่ไม่เรียนต่อ

ความต้องการรับการสนับสนุนเรื่องค่าใช้จ่ายทางการศึกษาพาหนะ และระยะเวลาที่ใช้ในการเดินทาง มาโรงเรียน ค่าใช้จ่ายในการศึกษาความต้องการฝึกอาชีพ การใช้เวลาว่างของเด็กและเยาวชน ฯลฯ

ข้อมูลดังกล่าวนำไปใช้วางแผนและกำหนดนโยบายทางการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ทุกฝ่ายร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษาและฝึกอบรม โดยรัฐใช้ ข้อมูลจากการสำรวจในการวางระบบนโยบายกำกับคุณภาพมาตรฐาน สนับสนุนและระดมทรัพยากร เตรียมความพร้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน เครือข่ายครอบครัว และอื่นๆ ขณะนี้อยู่ ระหว่างการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะนำเสนอข้อมูลเป็นรายภาค และทั่วประเทศ

กระทรวงศึกษาธิการ

ได้ดำเนินการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ และ กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

1. กรมวิชาการได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางหรือ หลักสูตรระดับชาติ โดยพิจารณาความคิดเห็นที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั่วประเทศ ศึกษาการจัดหลักสูตรระดับชาติของต่างประเทศ และได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ จะพัฒนาเยาวชนไทยให้มีคุณภาพตามมาตรฐานตามที่กำหนด มีทั้งความเป็นไทยและความเป็นสากล มีอาชีพ มีงานทำ รักและภูมิใจในชาติไทย พร้อมทั้งมีความรู้ ความสามารถทันสมัยเทียบเท่าประเทศอื่น ๆ อย่างเป็นสากล ตลอดจนเน้นการให้การอบรมทางด้าน ความประพฤติ ความมีคุณธรรม จริยธรรม และการรับผิดชอบต่อสังคม

2. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ

กระทรวงศึกษาได้เสนอ ค.ร.ม. ประกาศกฎกระทรวง เรื่องอบรมหลักเกณฑ์และวิธี การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เกี่ยวข้องว่าผู้เรียนทุกคน จะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจากสถานศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถและคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มศักยภาพ ทั้งนี้ ได้ ประกาศให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการแล้ว และจะขยายผลการดำเนินงานพัฒนา คุณภาพสถานศึกษาทุกแห่งเข้าสู่ระบบประกันคุณภาพในสถานศึกษาภายในมีการศึกษา 2548

3. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรสถานศึกษามุ่ง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและใช้เวลาอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งมี ความยืดหยุ่น สนองความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ ทุกเวลา ทุกสถานที่ และเรียนรู้ได้จากสื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้ทุกประเภท รวมทั้งจากเครือข่ายการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่น ชุมชนและแหล่งอื่น ๆ เน้นสื่อที่ผู้เรียนและผู้สอนใช้ศึกษาค้นคว้า หาความรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียน ผู้สอน สามารถและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นเองหรือนำสื่อต่าง ๆ ที่มีอยู่

รอบตัวและในระบบสารสนเทศมาใช้ในการเรียนรู้ โดยใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อและแหล่งความรู้โดยเฉพาะหนังสือเรียน มีเนื้อหาสาระครอบคลุมตลอดช่วงชั้นสื่อสิ่งพิมพ์ จัดให้มีอย่างเพียงพอ ผู้เรียนสามารถยืมได้จากศูนย์ สื่อ หรือห้องสมุดของสถานศึกษา

ลักษณะของสื่อการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีความหลากหลาย ทั้งสื่อธรรมชาติ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยี และสื่ออื่น ๆ ซึ่งช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีคุณค่าน่าสนใจ ชวนคิด ชวนติดตาม เข้าใจง่าย และรวดเร็วขึ้น รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักวิธีการแสวงหาความรู้ เกิดการเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ลึกซึ้งและต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อให้การใช้สื่อการเรียนการสอนที่บ่งชี้เนื้อหาสาระ 8 กลุ่มวิชา จัดทำขอบข่ายสาระการเรียนรู้ทุกช่วงชั้น 8 กลุ่มวิชา รวมทั้งจัดประชุมสัมมนาแนวทางการเปิดเสรีหนังสือเรียน และสื่อการเรียนการสอน อบรมบุคลากรทางการศึกษา เรื่อง การผลิต การเลือกและการใช้สื่อการเรียนรู้ 3 ครั้ง ซึ่งจะทำให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการผลิตการเลือกและการใช้สื่อการเรียนการสอนตามมาตรฐานการศึกษา

4. การพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

โดยเฉพาะสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีการพัฒนาครูที่จะเป็นผู้นำในการจัดการเรียนการสอน ตามสาระการเรียนรู้หลักสูตรใหม่ มีการพัฒนาครูผ่านระบบทางไกลผ่านดาวเทียมพัฒนาครูในโรงเรียนท้องถิ่นทุรกันดาร 220 คน พัฒนาครูทั่วไป เพื่อเพิ่มพูนความรู้เฉพาะด้าน 240 คน ส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษ (สควค) 23 ศูนย์ 1,850 คน พัฒนาอรรถิยภาพทางด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ 3,000 คน

ทบวงมหาวิทยาลัย

ทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ซึ่งดูแลการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีพันธกิจสำคัญในการผลิตบัณฑิตที่เป็นมันสมองของชาติออกมาเพื่อรับใช้สังคมและมีบทบาทในการชี้นำสร้างสรรค์สังคม เพื่ออนาคตของประเทศ โดยนอกเหนือจากการกำกับดูแลมหาวิทยาลัยให้สามารถผลิตทรัพยากรบุคคลที่สามารถตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศแล้ว ยังต้องส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ความรู้ให้บริการวิชาการแก่ชุมชนและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติให้ดำรงอยู่คู่ชาติบ้านเมือง ซึ่งมหาวิทยาลัย/สถาบันได้ตระหนักถึงการพัฒนาคณาภพการศึกษาเป็นสำคัญ โดยมีการดำเนินการในด้านการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรในทุกระดับให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพ ให้มีความทันสมัยอยู่เสมอ

- มหาวิทยาลัย/สถาบัน มีการจัดตั้งศูนย์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในมหาวิทยาลัย

- มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญเรื่องคุณธรรม จริยธรรม เช่น จัดหลักสูตรวิชามนุษย์กับหลักจริยศาสตร์ เพื่อคุณภาพชีวิต เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรของนักศึกษาปริญญาตรี

- มีการปลูกฝังให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัย/สถาบัน ที่ผลิตสู่สังคมเป็นบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรมและจริยธรรม เป็นต้น

- จัดการศึกษาทั้งในและนอกระบบ

- มีการพัฒนากระบวนการเรียนการสอน โดย

จัดประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำคู่มือปฏิบัติการของอาจารย์

จัดให้มีระบบส่งเสริมพัฒนาอาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา โดยจัดให้มีโครงการพัฒนาอาจารย์ และมีการปฐมนิเทศ อาจารย์ ข้าราชการ และพนักงานมหาวิทยาลัย/สถาบันของรัฐที่รับเข้าใหม่

- มีการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

- มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้

- เน้นการจัดการศึกษาทั่วไปในรูปแบบที่สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้งในเชิงภูมิรู้

ภูมิปัญญา บุคลิกภาพ และคุณธรรม กำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชื่อมโยงกับปัจจัยสำคัญ 4 ประการ คือ

1. ปัจจัยมนุษย์

2. ปัจจัยข่าวสาร

3. ปัจจัยองค์กร

4. ปัจจัยเทคโนโลยี

รัฐวิสาหกิจ

สถาบันการbinพลเรือน

สถาบันการbinพลเรือน สังกัดกระทรวงคมนาคม มีภารกิจหลักในการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านการbinพลเรือนของประเทศมากกว่า 40 ปี จัดเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางของรัฐที่มีสถานภาพเป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง หมายถึง การผลิตและพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะทางด้านวิชาชีพ เป็นการศึกษาที่จัดขึ้นตามความต้องการของหน่วยงานหรือองค์กรโดยเฉพาะ หรือเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งจัดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะหรือความต้องการของกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะ ทั้งยังเป็นการจัดการศึกษาที่ไม่อาจดำเนินการได้ด้วยสถาบันการศึกษาปกติทั่วไป และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการปฏิรูปการศึกษาและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมาตรา 21 และมาตรา 36 สถาบันการbinพลเรือน จึงได้เร่งดำเนินการเพื่อปรับเปลี่ยนสถานภาพให้เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเฉพาะทางในกำกับของรัฐที่มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการศึกษา โดยปัจจุบันสถาบันฯ ได้พัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรีจำนวน 6 หลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยเข้าร่วมเป็นสถาบันสมทบกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และยังสามารถข้อตกลงความร่วมมือทางด้านวิชาการกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางด้านการศึกษาและการวิจัย รวมถึงการศึกษาวิชาต่างๆ โดยให้มีการโอนหน่วยกิตระหว่างสถาบันฯ ได้ในอนาคต

นอกจากนี้ สถาบันยังได้กำหนดการฝึกทักษะให้กับนักศึกษาได้เข้าฝึกทักษะอย่าง
เป็นในระบบสหกิจศึกษา (Cooperation Education) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปฏิรูปการ
รูปแบบใหม่ โดยเป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการที่มีมาตรฐานทั้งใน
รัฐและภาคเอกชน

การปรับอัตราเงินเดือนหรือเงินค่าตอบแทนที่เรียกเป็นอย่างอื่น

สังเกต

การปรับอัตราเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินรางวัล เงินค่าตอบแทน หรือเงิน
สวัสดิการที่เรียกเป็นอย่างอื่นแก่ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ข้าราชการการเมือง และเจ้าหน้าที่
ของรัฐ รัฐบาลควรคำนึงถึงความเป็นธรรมในทุกตำแหน่ง ทุกกระทรวง ทบวง กรม ตั้งแต่
ระดับล่างสุด โดยเฉพาะเงินค่าตอบแทนของผู้ใหญ่บ้าน กำนัน แพทย์ประจำตำบล เป็นต้น
รัฐบาลควรจะได้ให้ความสำคัญโดยมีการพิจารณาปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือน ค่าตอบแทน
และเงินอื่นในตำแหน่งกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ฯลฯ ให้สอดคล้องกับภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ
และบทบาทอำนาจหน้าที่ที่เป็นอยู่

ผลการดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการ
ามที่ได้รับรายงาน

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้จัดทำโครงการสำรวจค่าตอบแทนภาคเอกชน โดยทำการ
สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับค่าตอบแทนภาคเอกชนทุก 2 ปี ตามความต้องการใช้ข้อมูลของสำนักงาน ก.พ.
เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการปรับเงินเดือน หรือเงินเพิ่มของสถานประกอบการ
สวัสดิการต่างๆ ที่ให้แก่พนักงานประจำ อัตราเงินเดือนและเงินเพิ่มอื่นสำหรับพนักงานใหม่ ค่าตอบแทน
ที่ให้แก่พนักงานประจำในระดับต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการประกอบการพิจารณาเงินเดือนของ
ข้าราชการในคณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนเพิ่มเติม

ในปีงบประมาณ 2545 กำลังดำเนินการจัดเตรียมกรอบตัวอย่างและแบบสอบถามเพื่อ
ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่าง มิถุนายน - กรกฎาคม 2545 โดยจะนำเสนอข้อมูลในระดับภาค
และทั่วประเทศ

กระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

กรมการปกครองได้เสนอแนวทางการปรับเพิ่มเงินตอบแทนตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
ฯลฯ พร้อมข้อดี ข้อเสีย ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาใน 2 แนวทาง คือ

1. แนวทางตามที่กรรมการปกครองเคยเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2538 ซึ่งเป็นอัตราแบบก้าวหน้าและปรับเพิ่มสูงกว่าเดิมโดยเฉลี่ยร้อยละ 69 (การพิจารณาเพิ่มอัตราเงินตอบแทนนี้ ได้ถูกชะลอ โดยมติ ค.ร.ม. เมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2541 วันที่ 29 ธันวาคม 2541 และวันที่ 3 ตุลาคม 2543 เรื่อง มาตรการควบคุมค่าใช้จ่ายบุคลากรภาครัฐ ซึ่งเป็นผลมาจากภาวะเศรษฐกิจของประเทศ)

2. แนวทางตามข้อเสนอของสมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทย ซึ่งได้ประชุมเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2544 เสนอให้เพิ่มเงินตอบแทนตำแหน่งทุกตำแหน่ง ในอัตราเดียว โดยจะปรับเพิ่มสูงกว่าอัตราสูงสุดเดิมโดยเฉลี่ยร้อยละ 36 ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีบัญชาให้นำกลับไปศึกษาทบทวนให้ละเอียดรอบคอบก่อน

นายกรัฐมนตรีมีบัญชาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาความเห็นมติของคณะกรรมการที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายติดตามการปฏิบัติราชการเสนอปรับปรุงอัตราเงินตอบแทนตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านฯ เป็นอัตราเดียวกันกับข้อเสนอของสมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้านแห่งประเทศไทย

กรรมการปกครองได้เสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อ 1 ตุลาคม 2545 อนุมัติให้กรรมการปกครองปรับปรุงอัตราค่าตอบแทนตำแหน่งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านฯ เป็นอัตราคงที่ ดังนี้

- กำนัน 3,500 บาท/เดือน
- ผู้ใหญ่บ้าน 2,500 บาท/เดือน
- แพทย์ประจำตำบล สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฯ 1,800 บาท/เดือน

โดยให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2545 เป็นต้นไป ทั้งนี้ให้กรรมการปกครองปรับโครงสร้างตำแหน่ง โดยปรับลดหรือยกเลิกตำแหน่งที่มีความซ้ำซ้อน หรือเกินความจำเป็น เช่น ตำแหน่งแพทย์ประจำตำบล เนื่องจากปัจจุบันมีสถานอนามัยทุกตำบลแล้ว และผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบให้มีเฉพาะพื้นที่ชายแดน หรือพื้นที่ที่มีความเสี่ยงสูง

ในส่วน of ค่าตอบแทนสมาชิกสภาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการปกครองกำลังพิจารณาดำเนินการขอแก้ไขปรับปรุงข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินค่าป่วยการของประธานสภา รองประธานสภา สมาชิกสภาเทศบาลกับเบี้ยประชุมกรรมการของสภาเทศบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2542 โดยแก้ไขให้ประธานสภา รองประธาน สมาชิกสภาเทศบาล ได้รับค่าป่วยการเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน บทบาทอำนาจหน้าที่ และอยู่บนพื้นฐานที่สอดคล้องกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบอื่นๆ

LIRT

การส่งเสริมให้เพิ่มมูลค่าทางด้านอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และ พาณิชยกรรม

ข้อสังเกต

รัฐบาลควรให้ความสำคัญในด้านการวิจัย เพื่อพัฒนาเพิ่มมูลค่าของ
ทรัพยากรธรรมชาติ สินค้าทางด้านภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และพาณิชยกรรม เพื่อ
เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้า โดยคำนึงถึงกรอบการค้าโลก ตลอดจน
มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ เช่น การผลิตครบวงจร การกระตุ้นการส่งออก เป็นต้น
การดำเนินงานของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ตามข้อสังเกตของคณะกรรมการ
ฯที่ได้รับรายงาน

สำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

โครงการสำมะโนธุรกิจทางการค้าและทางการบริการ พ.ศ. 2545

จากการที่สถานการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศไทยในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่าง
รวดเร็วมีผลทำให้โครงสร้าง การดำเนินธุรกิจทางการค้า และธุรกิจทางการบริการในประเทศเปลี่ยน
แปลงไปมาก และภายหลังการฟื้นตัวจากภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำอย่างรุนแรง ทำให้เกิดธุรกิจขนาดเล็ก
และขนาดกลาง ซึ่งมีบทบาทต่อการพัฒนา และฟื้นฟูสภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ สำนักงานสถิติ
แห่งชาติจึงได้จัดทำโครงการสำมะโนธุรกิจทางการค้า และทางการบริการ พ.ศ. 2545 เพื่อเก็บรวบรวม
ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวน และลักษณะที่สำคัญๆ เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจทางการค้า และธุรกิจทาง
การบริการของสถานประกอบการทุกธุรกิจ ทุกหน่วยงาน ที่เข้าข่ายการดำเนินธุรกิจ ตามที่กำหนดใน
ท้องที่ที่กำหนดเป็นเขตปฏิบัติงานทั่วประเทศ เพื่อให้รัฐบาลมีข้อมูลพื้นฐานที่ทันสมัย สามารถสะท้อน
สถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา กำหนดนโยบายในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะ
สาขาธุรกิจทางการค้า และธุรกิจทางการบริการ ให้สอดคล้องกับนโยบายต่างๆ ของรัฐ ตลอดจนมาตรการ
การกระตุ้นเศรษฐกิจ ในการผลิตครบวงจรและกระตุ้นการส่งออก

การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการ ดังนี้

1. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน (ขั้นการนับจุด) ดำเนินการโดยส่งเจ้าหน้าที่ออกไป
ไปทำการนับและจด บันทึกจำนวน และข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ประเภทของกิจการ จำนวน
คนทำงาน ฯลฯ โดยปฏิบัติงานใน

1.1 ในท้องที่ อบต. ระหว่างวันที่ 15 พฤษภาคม – กันยายน 2544 ซึ่งปฏิบัติงาน
เสร็จสิ้นแล้ว

1.2 ในเขต กทม. และในเขตเทศบาล ระหว่างเดือนมกราคม – 15 พฤษภาคม

ข้อมูลที่ได้รับจะนำมาประมวลผลและนำเสนอผล ดังนี้

- รายงานผลเบื้องต้น จะเสนอรายงานเฉพาะฉบับทั่วประเทศภายในพฤศจิกายน 2545 (ข้อมูลพื้นฐาน นอกเขต อบต.)
- รายงานผลฉบับสมบูรณ์ ระดับจังหวัด ภายในธันวาคม 2544 ระดับภาคทั่วประเทศ ภายในกุมภาพันธ์ 2545
- จัดทำบัญชีรายชื่อสถานประกอบการ (Frame) ภายในธันวาคม 2544
- ข้อมูลพื้นฐาน กทม. และในเขตเทศบาล (นับจุด)
 1. รายงานผลเบื้องต้น จะเสนอรายงานเฉพาะฉบับทั่วประเทศ ภายในกรกฎาคม 2545
 2. รายงานฉบับสมบูรณ์ระดับจังหวัดภาค ทั่วประเทศ ภายในตุลาคม 2545
 3. จัดทำบัญชีรายชื่อสถานประกอบการ Frame ภายในสิงหาคม 2545
- ข้อมูลรายละเอียดจากการแจงนับ (ได้ถูกจัดงบประมาณไปแล้วแต่หากได้รับงบประมาณตามที่ได้มีการขออนุมัติไปอีกจะมีการจัดเก็บข้อมูลในช่วงมิถุนายน – สิงหาคม 2545 ซึ่งนำเสนอข้อมูลเป็นรายงานผลฉบับสมบูรณ์ระดับจังหวัดภาค ทั่วประเทศ ภายในมิถุนายน 2545)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

ที่ผ่านมาประเทศไทยส่งออกสินค้าในรูปวัตถุดิบเป็นจำนวนปีละหลายแสนล้านบาท แต่ถ้าสามารถเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบ หรือ เปลี่ยนบางส่วนเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ก็จะสามารถนำรายได้เข้าประเทศมากขึ้น แนวทางหนึ่งที่จะช่วยได้คือการวิจัย ปัจจุบันสกว. ได้สนับสนุนให้ทุนวิจัยทางด้านเกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเป็น priority หลัก ตัวอย่าง เช่น ในด้านเกษตรกรรมที่การวิจัยเพื่อเพิ่มคุณภาพข้าว การวิจัยเพื่อพัฒนาและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ เช่น มีการพัฒนาทุเรียนดิบบดแห้ง การพัฒนาผลผลิตแปรรูปจากมะม่วง การพัฒนาโปรตีนเข้มข้นจากข้าว ฯลฯ

ในด้านอุตสาหกรรมมีการวิจัยชุดอัญมณี ชุดสิ่งทอ ชุดไม้ยาง และที่กำลังจะพัฒนาขึ้นใหม่คือ งานวิจัยและพัฒนาอย่างพาราซึ่งกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ที่เร่งให้เกิดอุตสาหกรรมปลายน้ำ (downstream) อย่างพารามากขึ้น และเร่งทำวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์สุดท้ายจากยางพารามากขึ้น โดยมีเป้าหมายว่าภายในระยะเวลา 15 ปี ถ้าประเทศไทยลงทุนการวิจัยด้านยางพาราเป็นมูลค่า 8,950 ล้านบาท และพัฒนาบุคลากรด้านนี้เพิ่มขึ้น จำนวน 2,165 คน จะสามารถพัฒนาอย่างพาราเป็นผลิตภัณฑ์ได้ถึง 30% ซึ่งจะทำให้ประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้นปีละ 100,000 ล้านบาท

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดเป้าหมายการวิจัยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการส่งออก เพื่อพัฒนาสินค้าเกษตรให้มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงขึ้น โดยจะเน้นประโยชน์เชิงพาณิชย์เป็นสำคัญ กล่าวคือ เมื่อกองทุนฯ ให้การสนับสนุนการวิจัยแล้วผู้ได้รับการ

นับสนุนสามารถมีผู้ทางการจำหน่ายสินค้า หรือผลิตภัณฑ์ดีขึ้น ซึ่งมีกรอบงานวิจัย (สาขางานวิจัย) ที่ให้การสนับสนุน ดังนี้

1. ด้านการปรับปรุงคุณภาพ ประสิทธิภาพ และเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร
 2. ด้านเทคโนโลยีชีวภาพการเกษตร
 3. ด้านการใช้ประโยชน์พันธุกรรม และความหลากหลายทางชีวภาพการเกษตร
- ทั้งนี้ ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อสนับสนุนการพัฒนาด้านปศุสัตว์ของประเทศ ดังนี้

1) ด้านการปรับปรุงพันธุ์สัตว์ ทำการวิจัยการปรับปรุงพันธุ์กรรม การคัดเลือกพันธุ์ ระบบการผสมพันธุ์ที่เหมาะสม และทดสอบสมรรถภาพในการผลิต การสืบพันธุ์ การเจริญเติบโต และการให้ผลผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ลดต้นทุนการผลิต ทดแทนการนำเข้า ผลงานวิจัย ได้แก่ พันธุ์โคนม พันธุ์โคเนื้อ พันธุ์กระบือ พันธุ์สุกร และสัตว์เศรษฐกิจใหม่ๆ เช่น กวาง นกกระทาเทศ ฯลฯ

2) ด้านอาหารสัตว์ ได้ทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับพันธุ์พืชอาหารสัตว์ การจัดการพืชอาหารสัตว์ วัตถุดิบอาหารสัตว์ สูตรอาหารสัตว์ และวิธีการให้อาหารสัตว์ ผลการวิจัยได้นำไปทดสอบเทคโนโลยีเพื่อถ่ายทอดสู่เกษตรกร จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาได้พันธุ์ถั่วคาวาลเคด ซึ่งนำไปใช้เลี้ยงโคนมสามารถลดต้นทุนค่าอาหารสัตว์และเพิ่มปริมาณน้ำนม นอกจากนี้ การเลี้ยงโคขุน ถ้าเลี้ยงด้วยพืชอาหารสัตว์คุณภาพดีร่วมกับอาหารชั้นที่มีมันสำปะหลังเป็นอาหารหลักสามารถเพิ่มน้ำหนักโคและมีกำไรเพิ่มขึ้น

3) ด้านการผสมเทียม ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาพ่อพันธุ์ดีเพื่อรีดเก็บน้ำเชื้อนำไปบริการผสมเทียมให้โคนมของเกษตรกร ลดการนำเข้าน้ำเชื้อจากต่างประเทศและมีการพัฒนาเทคนิคการผลิตน้ำเชื้อจนได้คุณภาพตามมาตรฐานสากล นอกจากนี้ยังได้แก้ไขปัญหามลพิษการผสมติดยากให้กับโคกระบือของเกษตรกร เป็นการช่วยเหลือเกษตรกรในการตัดสินใจคัดเลือกโคที่ผิดปกติ ตลอดจนได้พัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพในการย้ายฝากตัวอ่อนการแช่แข็งตัวอ่อน และการเจาะเก็บไข่อ่อนจากโคมีชีวิต

4) ด้านสุขภาพสัตว์ ทำการวิจัยด้านเทคนิคการชันสูตร สามารถผลิตชุดทดสอบสำเร็จรูปแจกจ่ายให้หน่วยงานในท้องที่ และได้ทำการวิจัยเพื่อเฝ้าระวังและลดอัตราการเป็นโรคในฟาร์มอาสาจำนวน 31 ฟาร์มได้ผลเป็นที่น่าพอใจ และยังได้โปรแกรมป้องกันโรคมาเลเรียในไก่ที่เหมาะสมอีกด้วย เป็นการลดความสูญเสียของเกษตรกร

5) ด้านพัฒนาคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ ทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาวิธีวิเคราะห์ และตรวจสอบคุณภาพสินค้าปศุสัตว์ เพื่อได้วิธีที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สามารถส่งสินค้าออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้รวดเร็ว นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงแบคทีเรียก่อโรคในคน โดยการบริโภคเนื้อสัตว์ ผลิตภัณฑ์สัตว์ ได้ทำการวิจัยในฟาร์มไก่ โรงฆ่าไก่เพื่อการส่งออก โรงฟักไข่ ฟาร์มพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ และโรงผลิตภัณฑ์เนื้อไก่เพื่อการส่งออก

ส่วนด้านพืชจะให้การสนับสนุนโครงการ กิจกรรมที่ครบวงจร ตั้งแต่การผลิตจนถึงการตลาดสำหรับสินค้าที่มีโอกาสทางเศรษฐกิจ และแปรรูปผลิตผลเกษตรในท้องถิ่นเป็นผลิตภัณฑ์เพื่อ

จำหน่ายในพื้นที่ที่มีศักยภาพ รวมทั้งวิจัยผลิตสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ปรับปรุงคุณภาพผลผลิตทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว และส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีการเก็บรักษาผลผลิตตั้งแต่แปลงปลูกจนถึงการขนส่ง และการบรรจุหีบห่อสู่เกษตรกร

กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย

กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ดำเนินโครงการวิจัยและพัฒนา ที่เป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มด้านเกษตรกรรม สำหรับในปีงบประมาณ 2545 หลายโครงการ เช่น

1. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์และผลิตน้ำมันพร้อมปรุงและผลิตภัณฑ์เกี่ยวเนื่อง
2. โครงการผลิตเอทานอลจากมันสำปะหลัง
3. โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อรองรับอุตสาหกรรมส่งออกผลิตผลพืชสวน
4. โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต และควบคุมคุณภาพอาหารพร้อมบริโภค
5. โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากของเหลือทิ้ง/เหลือใช้ในอุตสาหกรรมกุ้งแช่แข็ง
6. โครงการแปรรูปผลไม้ (ระดับอุตสาหกรรมท้องถิ่น)

ทบวงมหาวิทยาลัย

ทบวงมหาวิทยาลัยได้สนับสนุนการวิจัยและการถ่ายทอดเทคโนโลยี และสนับสนุนให้มหาวิทยาลัย/สถาบันนำผลงานวิจัยค้นคว้าหรือเทคโนโลยีที่มีอยู่ไปเผยแพร่และถ่ายทอดสู่ประชาชนหรือเกษตรกร เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นด้วยการนำผลการค้นคว้าหรือเทคโนโลยีไปกระตุ้นการผลิตในชุมชน ซึ่งถือเป็นเศรษฐกิจรากหญ้าของประเทศเพื่อเพิ่มคุณภาพและศักยภาพการผลิต ลดการนำเข้า ส่งเสริมการส่งออก และการสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นการส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีที่ครบวงจร รวมทั้งการแก้ไขปัญหาของประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศที่ให้ผลตอบแทนในทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเต็มที่ อันเป็นผลให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และยังรวมไปถึงการสร้างผู้ประกอบการรายใหม่และการเชื่อมโยงกับกลุ่มผู้ผลิตรายใหญ่ เพื่อขยายไปสู่ภาคอุตสาหกรรมต่อไป

ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ได้ดำเนินการให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาเพิ่มมูลค่าของทรัพยากรธรรมชาติ สินค้าทางด้านภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และ

สนับสนุน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้า ตลอดจนการผลิตครบวงจร การ
 ระดับการส่งออก เช่น ชุดโครงการพัฒนาการผลิตข้าวโพดรับประทานฝักสดและข้าวโพดคั่วแบบครบ
 วงจรเพื่อการอุตสาหกรรม ชุดโครงการผลิตหน่อไม้ฝรั่งแบบครบวงจร เพื่ออุตสาหกรรมเกษตรและการ
 ส่งออก ชุดโครงการพัฒนาระบบการผลิตฟลาวที่เป็นอาหารและการใช้ประโยชน์จากมันสำปะหลัง
 ก.50 ที่มีการควบคุมสิ่งแวดล้อมเพื่ออุตสาหกรรมขนาดเล็ก โครงการวิจัยและพัฒนาการผลิตพลังงาน
 ดแทน โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมสมุนไพร ระดับชุมชนเพื่อการส่งออกและการสร้างงาน และ
 โครงการศึกษาวิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมแหลมผักเบี้ยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เป็นต้น

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ด้วยสมัยประชุมรัฐสภาจะสิ้นสุดในวันพรุ่งนี้ คือวันอังคารที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ แต่เนื่องจากวุฒิสภามีเรื่องค้างอยู่เป็นจำนวนมากถึง ๓๒ เรื่อง เช่น รายงานคณะกรรมการและยุติคดีต่าง ๆ กระผมขออนุญาตที่จะนัดประชุมในวันพรุ่งนี้อีกครั้งหนึ่งก่อนปิดประชุม ซึ่งเป็นวันอังคารที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน เชิญท่านภิญญาครับ

นายภิญญา ช่วยปลอด (สุราษฎร์ธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ภิญญา ช่วยปลอด สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เนื่องจากว่าพรุ่งนี้เราก็ปิดสมัยประชุมแล้วผมอยากฝากข้อสังเกตท่านประธานฯ ไม่ใช่ตำหนิใครนะครับท่าน เรื่องส่งเอกสารรับท่านเลขาฯ บางทีงานเสร็จแล้วหนังสือเพิ่งถึง บ่อยครั้งที่เรากลับไปตอนเย็นเจอหนังสือ ตอนเช้าไม่มี แต่งานเกิดในวันนี้ เพราะฉะนั้นขอฝากว่าให้ลองตรวจสอบเป็นความบกพร่องของเราหรือของไปรษณีย์ ฝากเป็นข้อสังเกต เหมือนผู้แทนราษฎรเขาก็มีปัญหาเหมือนกันครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน

เรื่องด่วนเรื่องที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะหมดเวลาในวันนี้ครับ ซึ่งเราได้พิจารณากันมาถึงมาตรา ๒๘ ขอเรียนเชิญท่านคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ในคราวประชุมเมื่อวันอังคารที่ ๒๗ พฤษภาคม เราได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จบลงที่มาตรา ๒๘ และในวันนี้เราจะพิจารณาต่อไปตั้งแต่มาตรา ๒๙ เป็นต้นไปครับ ท่านประธานคณะกรรมการหรือท่านกรรมการมีอะไรจะชี้แจงก่อนไหมครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

LIRT

นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน วิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี
ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญ ดิฉันขออนุญาตท่านประธานฯ ขอแก้ไขรายงาน
ของคณะกรรมการวิสามัญในร่างพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.
ในหน้า ๒๒ มาตรา ๓๐ (๕) คณะกรรมการวิสามัญจะขอแก้ไขถ้อยคำ โดยตัดคำว่า
"ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" ออก ขอขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๒๘ ไม่มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์จอนครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
จอน อึ้งภากรณ์ สมาชิกวุฒิสภาเนื่องจากเราแพ้คดีในมาตรา ๒๘ จึงไม่ตั้งใจในมาตรา ๒๘
มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ นะครับ แต่ว่าในมาตราถัดไป มาตรา ๓๐ เรายังคงจะสงวน
คำแปรญัตติครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ขอสงวนมาตรา ๓๐ คือของอาจารย์มีผล
สืบเนื่องจากมาตรา ๒๘ ตั้งแต่มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒
อาจารย์ขอสงวนมาตราอะไรครับ ขอเรียนยืนยัน

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : มาตรา ๓๐ มีประเด็นใหม่อยู่ใน
มาตรา ๓๐ ซึ่งจะขอสงวนนะครับ แต่ว่ามาตรา ๒๘ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ ไม่ตั้งใจแล้ว
ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ของอาจารย์ยังคงรักษาไว้มาตรา ๓๐ นะครับ มีท่าน
อาจารย์จอนและคณะนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๓๐ ไม่มีการแก้ไข
[ผู้สงวนคำแปรญัตติ]"

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์จอนก่อนครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ประเด็นที่
[ผู้สงวน]อยู่คือประเด็นที่เราเสนอแนะครับว่า "กรรมการสภาสถาบันจำนวนไม่น้อยกว่าสอง
ในสามต้องมีสัญชาติไทย" ในร่างเดิมเขียนว่า "จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต้องมีสัญชาติไทย"
ไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง แต่เราเห็นว่าถ้าหากว่าอีกกึ่งหนึ่งเป็นชาวต่างประเทศจะมีปัญหา ไม่เป็น
ประโยชน์ต่อผลประโยชน์ของนักศึกษาไทย เราเห็นว่าอย่างน้อยสองในสามควรจะเป็น
ที่มีสัญชาติไทย ผมขอยกตัวอย่างนะครับ ผมเป็นคนเอ็นจีโอ (NGO) นะครับ เอ็นจีโอ
กวิพาศึกษาวิจัยที่รับเงินจากต่างประเทศ แต่เอ็นจีโอที่รับเงินจากต่างประเทศไม่เคยให้คน
ของแหล่งทุนเข้ามาเป็นกรรมการเอ็นจีโอเลย แต่สำหรับเงินต่างประเทศแล้วยังให้เจ้าของ
เงินนั้นเข้ามาเป็นกรรมการถึงครึ่งหนึ่ง จะเป็นการครอบงำการศึกษาไทยนะครับ เราเห็นว่า
อย่างมากที่สุดชาวต่างประเทศควรมีไม่เกินหนึ่งในสามของกรรมการสภามหาวิทยาลัย
หรือสภาสถาบันศึกษาเอกชนนะครับ เดียวเพื่อน ๆ คงจะชี้แจงต่อครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ผมกับ
อาจารย์จอนแล้วก็อีก ๒ - ๓ ท่านได้สงวนคำแปรญัตติตรงนี้ไว้ นะครับ เรามีเหตุผลอย่างนี้
ครับ คือปกติแล้วการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษานั้นก็ไม่ได้เน้นอะไรมากเกี่ยวกับ
เรื่องวัฒนธรรม ที่นี้ร่างเดิมบอกว่าเป็นกรรมการต่างชาติได้ครึ่งหนึ่ง แล้วก็เป็นคนไทย
ครึ่งหนึ่ง แต่เราขอแก้ไขเป็น ขอให้เป็นคนไทยสองในสาม เพราะอย่างน้อยก็เชื่อว่าคนไทย
จะช่วยกันรักษารากเหง้าวัฒนธรรม รากเหง้าพื้นฐานการศึกษาจริง ๆ เอาไว้บ้าง อีกอันหนึ่ง
เราคิดว่าไม่มีใครจะรู้ปัญหาเท่ากับคนไทยด้วยกันเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของ
ภูมิศาสตร์ ประชากรต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยไปตั้ง จะต้องพึ่งคนไทยซึ่งเป็นกรรมการ และ
อย่างน้อยที่สุดคนไทยน่าจะรับรู้ปัญหาชุมชน ปัญหาของการศึกษาบ้านเราได้ดีกว่า
อีกเหตุผลหนึ่งก็คือ เราหวังว่าแม้ว่าคนไทยเองจะมาเป็นกรรมการ หรืออาจจะเกรงใจ

LIRT

ลงทุนบ้าง แต่ว่าก็ยังดี ดีกว่าที่จะให้ต่างชาติเป็นกรรมการครึ่งหนึ่ง ซึ่งครึ่งหนึ่งนั้นถ้าเกิด
 ของเขาไปแค่บอกคนไทยสักคนหนึ่งหรือสองคน ทิศทางของการศึกษาอะไรทั้งหมด
 ะเป็นของต่างชาติทั้งหมด ผมคิดว่าไม่เหมาะสม อย่างน้อยที่สุดก็มีหลักประกันให้กับ
 สังคมไทย อย่างให้มีลักษณะของการซื้อกันเหมือนกับเทคโนโลยีอื่น ๆ อีกเลย นี่เรื่อง
 การศึกษารับ ขอขอบคุณครับ

- ๕/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการชี้แจงครับ ถ้าไม่มีผมขอมตินะครับ
เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะกรรมาธิการ ท่านประธานฯ ครับ
สิ่งที่ผู้สงวนคำแปรญัตติได้เสนอให้มีจำนวน ๒ ใน ๓ ของกรรมการสถาบัน ส่วนตาม
ร่างเดิมนั้นให้ “ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ต้องมีสัญชาติไทย” นั้น ผมคิดว่าเป็นเรื่องของ
ความเหมาะสมในแต่ละสถาบัน ซึ่งสถาบันทุกสถาบันนั้นต้องยอมรับว่า บางแห่งอาจมี
ความจำเป็นที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับคนที่มีสัญชาติต่างด้าวมาหน่อย ซึ่งการที่ร่างเดิม
กำหนดไว้ว่า “ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง” นั้นเป็นเรื่องของการปรับตัวในแต่ละสถาบัน ถ้าหากว่า
สถาบันการศึกษาดังกล่าวเป็นของคนไทยแล้วมีคนไทยบริหารมาก จำนวนกรรมการสถาบัน
อาจจะมากกว่า ๒ ใน ๓ ด้วยซ้ำไป แต่บางสถาบันนั้นอาจมีความจำเป็นในเรื่องที่เป็น
คนต่างด้าวมาลงทุนหรือมาตั้งสถาบันในเมืองไทย เราไปกำหนด ๒ ใน ๓ สถาบันที่มีผู้นำ
หรือแกนสำคัญในการจัดตั้งสถาบันดังกล่าว เขาอาจจะจัดตั้งด้วยความลำบาก อย่างเช่น
สถาบันของเอไอพี (AIP) อย่างนี้ หรือว่าของเอแบคอย่างนี้ บางครั้งให้ปรับตัวด้วยกลไกของ
เขาเองแต่อย่างน้อยกฎหมายก็บังคับว่า “ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง” คือเป็นอย่างน้อย
ความเหมาะสมของการกำหนดกรรมการสถาบันจึงขึ้นอยู่กับสถาบันในแต่ละแห่ง การไป
กำหนด ๒ ใน ๓ เลยนั่นอาจจะทำให้สถาบันที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนต่างชาติหรืออาจจะทำ
ความเจริญให้การศึกษาไทยนั้นลดน้อยลงไป เพราะฉะนั้นกึ่งหนึ่งน่าจะเป็นเรื่องของสมเหตุ
สมผลให้มีการปรับตัวกันเองและเหมาะสมกับสถาบันการศึกษาที่เรากำลังจะให้เอกชน
เข้ามาบริหาร กรรมการเห็นว่ากึ่งหนึ่งนั้นชอบแล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๓๐ อาจารย์จอนและคณะ แก้ไขในวรรคหนึ่ง
และวรรคสองที่อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ เพียงแต่คณะกรรมการวรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นถ้าไม่มี
ใครอภิปรายผมขอมติว่าจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ คือคงร่างเดิมหรือแก้ไขตามอาจารย์จอน
และคณะครับ เชิญครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการคงร่างเดิมก็ไม่ต้องแก้ไขให้กด
เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของอาจารย์จอนและคณะให้กด

ไม่เห็นด้วย เชิญครับ ยังไม่ขึ้นใช้ไหมครับ เชิญเจ้าหน้าที่ครับ ของท่านสมบูรณ์ ท่านอาจารย์
พัทธา ของท่านวิสิทธิ์ เรียบร้อยไหมครับ ท่านทองใบ เรียบร้อยไหมครับ ท่านผู้ใดไม่ขึ้น
ชื่อไม่ให้เสียเวลากดได้เท่าที่กดและถ้าเพื่อท่านผู้ใดเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เดี่ยวพูดด้วยวาจา
ริมได้ไหมครับ ผู้ใดที่ไม่เรียบร้อย เจ้าหน้าที่ดูท่านที่ไม่เรียบร้อยด้วยครับ เจ้าหน้าที่
วมคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วยเป็นส่วนมาก)

ประธานวุฒิสภา : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้คงร่างเดิม
และไม่เห็นด้วยกับผู้ขอแก้ไข เชิญท่านไสวครับ

นายไสว พรหมณี (นกรราชสีมา) : กระผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
คงร่างเดิมครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประศักดิ์ครับ

นายประศักดิ์ ฌ กพลินธุ์ (กพลินธุ์) : ผม ประศักดิ์ ฌ กพลินธุ์
เห็นด้วยครับผม

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านคำพันธ์ครับ

นายคำพันธ์ ป้องปาน (อุดรธานี) : เห็นด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ เป็นอันว่าคงร่าง
เดิมตามกรรมาธิการนะครับ เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
มาตรา ๓๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านผู้สงวนฯ อาจารย์จอนครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

ผม จอน อึ้งภากรณ์ สมาชิกวุฒิสภาครับ ผมและคณะได้เพิ่มมาตรา ๓๕/๑ และ
มาตรา ๓๕/๒ จะขออภิปรายทีละมาตราที่ขอเพิ่มนะครับ เริ่มด้วยมาตรา ๓๕/๑
มาตรา ๓๕/๑ นั้นเรากำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีสภาอาจารย์ มีหน้าที่
เสนอแนะเรื่องกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่ออธิการบดีและสภามหาวิทยาลัย
และมีคณะกรรมการดำเนินการซึ่งได้รับเลือกตั้งโดยคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
และคำว่า “สภามหาวิทยาลัย” ขอแก้เป็น “สภาสถาบันอุดมศึกษา” ส่วนอำนาจหน้าที่
จำนวนและตำแหน่งต่าง ๆ ของคณะกรรมการดำเนินงานสภาอาจารย์และวิธีการเลือกตั้ง
ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ความจริงมหาวิทยาลัยต่าง ๆ
ส่วนใหญ่มีสภาอาจารย์อยู่แล้ว แต่ไม่ค่อยจะเขียนไว้ในโครงสร้างให้ชัดเจน เราเห็นว่าเป็น
โอกาสดีในกฎหมายฉบับนี้ที่จะเขียนโครงสร้างของสภาอาจารย์ให้ชัดเจนว่า มีสภาอาจารย์
ต้องมีที่เลือกมาจากบรรดาคณาจารย์และมีหน้าที่เสนอแนะเกี่ยวกับกิจการของสถาบันต่อ
อธิการบดีและต่อสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนะครับ อันนี้เป็นการเขียนในกฎหมายถึง
การมีส่วนร่วมของคณาจารย์ ของพวกเราตกไปแล้วนะครับ เราพยายามที่จะเขียนชัดเจนว่า
ให้คณาจารย์มีผู้แทน ๒ คนในสภามหาวิทยาลัยนี้ตกไป แต่คณะกรรมการก็ได้กรุณา
แก้ร่างเดิมอยู่เหมือนกันว่ามีตัวแทนอาจารย์อยู่ในสภามหาวิทยาลัยอยู่อย่างน้อย ๑ คน
อย่างไรก็ตามเพื่อให้บทบาทของคณาจารย์ได้รับการเสริม เราเห็นว่าควรจะเป็น
ทางการ และในเรื่องนี้คณะกรรมการเองก็มีเสียงกำลังทอนพิจารณาข้อเสนอของเราว่า
ควรเขียนไว้ให้มีสภาอาจารย์หรือไม่ ผมเห็นว่าไม่มีผลเสียหาอะไรที่จะเขียนลงไป
เขียนลงไปแล้วก็จะทำให้บทบาทของอาจารย์ที่จะมีส่วนร่วมในการเสนอแนะเกี่ยวกับกิจการ
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นเป็นบทบาททางการจะเสริมการมีส่วนร่วมในกิจการของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณมาลีรัตน์ แก้วก่า ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ

ดิฉัน มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ท่านประธานฯ คะ ในมาตรานี้

ผู้ที่เสนอคำแปรญัตติไปมีเหตุผล รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันก็บ่งบอกเอาไว้ว่า
 การมีส่วนร่วมของประชาชนนี้เป็นเรื่องที่สำคัญ ในขณะที่เดียวกันเราต้องยอมรับว่า
 งบประมาณแผ่นดินนี้เป็นการส่งเสริมสถาบันการศึกษาของเอกชนระดับอุดมศึกษาที่รัฐ
 จะพึงส่งเสริมและสนับสนุน ในขณะที่เดียวกันทางสถาบันเองก็ควรจะคำนึงถึงมาตรฐาน
 เดียวกัน ก็คือการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในมหาวิทยาลัย ไม่ว่าจะเป็นอาจารย์อยู่นั้น
 หรือนักศึกษาก็ตาม เราต้องยอมรับว่าในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือสถาบันอุดมศึกษา
 ของรัฐนี้ทุกแห่งเราจะมีสภาคณาจารย์ เราจะมีองค์การนักศึกษาที่สามารถทำหน้าที่ของเขา
 รวมทั้งมีสภานักศึกษาซึ่งจะทำในกิจการของนักศึกษาและส่งเสริม เสนอแนะกิจการต่าง ๆ
 ที่เกี่ยวข้องกัน-----

- ๓/๑

ต้องเรียนท่านประธานฯ ว่าสิ่งที่ผู้แปรญัตตินี้สงวนความเห็นเอาไว้นี้เป็นประโยชน์ต่อสถาบันทั้งนั้น ไม่ได้ไปขัดต่ออะไรที่สถาบันอยากจะเป็นเลย สมมุติว่ามหาวิทยาลัยเอกชนนี้ ไม่ว่าใครก็ตามที่ตั้งขึ้นมาในปัจจุบันนี้พึงได้รับประโยชน์จาก พ.ร.บ. ฉบับนี้เต็มเม็ดเต็มหน่วยก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้คนในสถาบันนั้น ๆ ได้มีส่วนร่วมแล้วเราก็เขียนเอาไว้ว่าไม่ได้ไปอะไรที่มากกว่านั้น เป็นไปตามข้อบังคับที่สภาสถาบันนั้น ๆ จะเขียนขึ้นมาด้วย ทั้ง ๒ กรณีนี้เป็นเรื่องเดียวกัน แล้วเรื่องของนักศึกษาเราต้องยอมรับว่าการใดก็ตามในปัจจุบันนี้เราต้องการส่งเสริมประชาธิปไตย เราต้องการส่งเสริมให้ปลูกฝังจิตสำนึกประชาธิปไตยลงไปสู่ตั้งแต่เด็ก ๆ เป็นต้นไป เราอยากจะมีหลักสูตรที่จะบ่งบอกถึงการเป็นประชาธิปไตยในแต่ละที่ปลูกฝังจิตสำนึกนี้ให้กับเด็ก ๆ ให้กับนักศึกษา ในทำนองเดียวกันทำไมเหตุผลใดถึงไม่เพิ่มสิ่งที่ทางผู้แปรญัตติเขียนเอาไว้ น่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ เราแล้วก็เป็นประโยชน์ต่อสถาบันนั้น ๆ ด้วย ฉะนั้นก็ไม่เข้าใจว่าทางกรรมการมีความเห็นเช่นไรถึงไม่อยากจะให้มีสิ่งเหล่านี้ที่จะระบุไว้ให้แจ่มชัดว่าจำเป็นต้องมี ฉะนั้นก็มีความเห็นเพียงเท่านี้ค่ะท่านประธานฯ ขอบพระคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรีสงวนความเห็นตรงนี้ไว้ด้วยก็คือ เมื่อคราวประชุมครั้งที่แล้วนี้เราเพิ่มมาตรา ๒๓ ในเรื่องเกี่ยวกับให้สถาบันอุดมศึกษาอยู่ภายใต้กฎหมายคุ้มครองแรงงานและกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ ตรงนั้นเราก็แพ้ไปแล้วก็คิดว่าแพ้ไปแค่ ๒ แด้ม แล้วเหตุผลก็คือหลายท่านก็บอกว่ากลัวที่จะมีการนัดหยุดสอนหยุดอะไร ครั้นก็รับด้วยเหตุผล ตรงนั้นที่ประชุมก็รับด้วยเหตุผล แต่ตรงนี้การมีสภาอาจารย์ก็ไม่ได้ที่จะไปมีอำนาจอะไร เพียงแต่ว่าเขียนไว้เพื่อที่จะให้เขามีเป็นทางออกเวลามีปัญหาอะไรอาจจะมีข้อยุติในสภาอาจารย์ อาจจะมีปัญหาอะไรเกี่ยวกับนักศึกษาเสนอขึ้นมา สภาอาจารย์ก็ได้มีการพิจารณา ผมคิดว่าเป็นตัวเชื่อมระหว่างคณะกรรมการกับนักศึกษา แล้วผมคิดว่าเป็นการลดความกดดันของอาจารย์ด้วย ถ้าเขามีเวที ที่นี้ถ้าเกิดไม่เขียนไว้ อาจจะมีก็ได้ ไม่มีก็ได้ อาจารย์ก็อาจจะเป็นกลุ่มเป็นก้อนการจะปรึกษาหารือเรื่องวิชาการอะไรต่าง ๆ ก็คงจะน้อยกว่ามี ก็คงมีเหตุผลตรงนี้ครับ

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณเตือนใจ ดีเทศน์ ครับ

นางเตือนใจ ดีเทศน์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
 ท่านเตือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายค่ะ ดิฉันมีเหตุผลที่สนับสนุน
 รเสนอให้มีสภาอาจารย์ เนื่องจากว่าบทบาทของมหาวิทยาลัยนั้นจะต้องพัฒนาหลักสูตร
 ารศึกษาให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ พัฒนาระบบการเรียนรู้
 สร้างบัณฑิตให้เป็นกำลังทางสมองของประเทศ แล้วก็พัฒนางานศึกษาวิจัยเพื่อเป็นฐาน
 สู่แผนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ดังนั้นการที่มีสภาอาจารย์นี้จะเป็นกระบวนการ
 เป็นองค์กรที่ทำให้การทำงานของคณาจารย์นี้มีอิสระแล้วสามารถตอบสนองความต้องการ
 ของประเทศได้อย่างชัดเจน ในส่วนเหตุผลของการที่จะต้องมีสภานักศึกษา เนื่องจากว่า
 นักศึกษาจะต้องปลูกฝังกันเองให้มีจิตสำนึกเพื่อรับใช้สังคม ดิฉันเองเติบโตมาจาก
 กระบวนการขององค์กรนักศึกษาในสมัยยุคเดือนตุลาคมปี ๒๕๑๖ นั้น จึงเห็นคุณค่า
 ของการที่จะต้องมีการมีกฎหมายระบุให้มีองค์กรนักศึกษา เพื่อให้แก่นักศึกษานี้มีการรวมกลุ่ม
 สร้างกระบวนการเรียนรู้ มีกิจกรรมอาสาพัฒนาชนบท มีกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์อื่น ๆ
 และมีกิจกรรมส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นการมี
 องค์กรนักศึกษาและการมีองค์กรของสภาคณาจารย์นี้จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนา
 คุณภาพและประสิทธิภาพของมหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่งค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญทางกรรมาธิการรับ เชิญท่านประธาน

คณะกรรมาธิการ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ รับ
ผมขออนุญาตหารือนิดเดียวว่าขณะนี้เราพิจารณามาตรา ๓๕ ใช่ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : แล้วมาตรา ๓๔ นี่เรา
ไม่พิจารณาหรือ

ประธานวุฒิสภา : ผ่านไปแล้วครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : มิได้ครับ มาตรา ๓๔
คณะกรรมาธิการเพิ่มเติมมากมาย สภาไม่ต้องพิจารณาเพื่ออนุมัติหรือไม่หรือเปล่าครับ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ครับเมื่อกี้ทางเลขาธิการได้อ่านคำพิจารณา
มาตรา ๓๔ ที่กรรมาธิการเพิ่มวงเล็บต่าง ๆ ตั้งแต่แก้ไข (๖) และ (๑๐) และก็เพิ่มความ
มาตรา ๑๐/๑ มาตรา ๑๖/๑ มาตรา ๑๗/๑ มาตรา ๑๗/๒ มาตรา ๑๗/๓ มาตรา ๑๗/๔
เมื่อกี้ผ่านไปแล้ว จึงได้มาเริ่มมาตรา ๓๕

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : คือสมาชิกฯ หลายท่านนี้
เข้าใจว่าที่อาจารย์จอนขอดอนหลายอันนี้ก็เลยเข้าใจกันว่ามาตรา ๓๔ นี่พอขอดอนแล้วก็
ไม่ทันฟังว่าได้ผ่านตรงนี้ไป ก็แล้วแต่ท่านประธานฯ ผมถามดูเท่านั้นเอง เพราะว่าผมกับ
คุณพิเชฐและหลายคนตรงนี้ก็งง ๆ ว่าทำไมมาตรา ๓๔ ผ่านไปโดยที่ไปมาตรา ๓๕ เลย
เพราะเห็นทางนี้ถอนไปหลายมาตราก็เลยสับสนกันว่าตกลงมาตรา ๓๔ เราได้พิจารณาแล้ว
หรือยัง ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๓๔ เมื่อกี้ผ่านไปแล้ว แล้วตอนนี้เรากำลัง
พิจารณามาตรา ๓๕ ผมขอความกรุณาพิจารณามาตรา ๓๕ ก่อนครับ เชิญท่านอาจารย์
ทองใบครับ เชิญครับ

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานฯ รับ ผมก็เช่น
เดียวกับอาจารย์เจิมศักดิ์ เพราะฉะนั้นก็คิดว่าพิจารณาแล้วก็อาจารย์จอนดอนและเราก็เลยเอา
โอ.เค. เห็นด้วย ก็ให้ถอนไปเลย แต่ว่าเราไม่ได้อ่านว่าที่คณะกรรมาธิการแก้ไขทั้งหมดนั้น

เราไม่ได้ศึกษาเลย ไม่ได้ดูเลย ผมคิดว่าเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมของประเทศชาติ เรานำ
 กระดาษมาศึกษาตรงนี้ เพื่อจะได้รู้ว่าร่างนี้วุฒิสภาอนุมัติให้ผ่าน ไม่ใช่คณะกรรมการธิการอนุมัติให้
 ผ่านอย่างเดียว ขอให้เราได้มีส่วนร่วมออกความคิดเห็นด้วยท่านครับ ขอรับรองกรรมการ
 ีอะครับ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้ครับ กรรมการไม่ขัดข้อง แต่ผมขอความ
 กรุณาอย่างนี้ก่อน เพราะว่าขณะนี้เราอยู่ในระหว่างพิจารณามาตรา ๓๕ ซึ่งกรรมการ
 ไม่แก้ไข แต่มีผู้ขอสงวนคืออาจารย์จอนและคณะ เพราะฉะนั้นผมขอมติตรงนี้ก่อน
 แล้วจะขออนุมัติที่ประชุมไปพิจารณามาตรา ๓๔ เอาอย่างนั้นนะครับ มาตรา ๓๔
 ที่ท่านกรรมการอนุญาตและเพิ่มในวงเล็บต่าง ๆ ฉะนั้นผมขอเอาอย่างนี้ก่อน ขณะนี้เรา
 พิจารณามาตรา ๓๕ ถูกไหมครับ ผมจะขอมติมาตรา ๓๕ เสียก่อน

นายทองใบ ทองเปาด์ (มหาสารคาม) : มาตรา ๓๕ มติอะไรครับ
 มาตรา ๓๕ ยังไม่ได้แปรญัตติ ยังไม่ได้อภิปรายกันเลย มีแต่ท่านผู้แปรญัตติ ๒ คนสงวนไว้
 ทางฝ่ายส่วนรวมยังไม่ได้พูดกันเลย เพราะผมคิดว่าน่าจะว่ามาตรา ๓๔ ก่อนแล้วก็ไป
 มาตรา ๓๕ ก็ไม่สายหรอกครับ

ประธานวุฒิสภา : คืออย่างนี้ครับ เดียวนะครับ มาตรา ๓๕ กรรมการ
 ไม่ได้แก้ไข เฉพาะผู้ขอสงวนคือกลุ่มอาจารย์จอนและคณะเท่านั้น จะได้จบ แต่ที่นี้ก่อนจะ
 จบขอลงมตินี้ขอความกรุณาท่านกรรมการนี้ชี้แจงมาตรา ๓๕ เสียก่อน เชิญกรรมการ

นางวิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน วิลาวัลย์ ดันวัฒนะพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัด
 อุบลราชธานี ในฐานะประธานคณะกรรมการ คณะกรรมการตระหนักดีถึงข้อห่วงใย
 ของผู้แปรญัตติทุกท่าน แต่ภายใต้เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติใน
 มาตรา ๔๕ ก็ได้บอกชัดเจนแล้วว่าต้องการให้สถานศึกษาเอกชนดำเนินการได้โดยอิสระ
 สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง การที่จะไปบังคับให้สภา
 อาจารย์ให้มีสภาอาจารย์และสภาองค์กร องค์การนักศึกษาขึ้นมานั้นอาจจะทำให้การบริหาร
 ไม่คล่องตัว บางครั้งอาจจะเป็นอุปสรรค ซึ่งถ้าการบริหารจัดการไม่ดีอาจจะเป็น
 ความขัดแย้งมากกว่าความร่วมมือ เมื่อเกิดความขัดแย้งขึ้น การพัฒนาก็จะพลอยตกต่ำไป

๑๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สมบูรณ์ ๘/๓

ย ถ้าเชื่อว่าเราจะพิจารณาภายใต้โครงสร้างของการบริหารในปัจจุบันนั้นคณาจารย์
 มารวมที่จะเสนอแนะได้อยู่แล้วทั้งโดยองค์บุคคลหรือองค์รวม ถึงแม้ว่าในมหาวิทยาลัย
 รัฐเองในบางแห่งจะมีสภาอาจารย์ แต่ก็ไม่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติซึ่งสามารถจะ
 ปฏิบัติได้อยู่แล้ว -----

- ๘/๑

(ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สรยุทธ ๕/๑

บทบาทของนักศึกษานั้นตามที่ดิฉันได้ทราบเรียนรู้ไว้แล้วว่านักศึกษาเป็นผู้ที่รับบริการทางการศึกษา ไม่ใช่ผู้บริหารการศึกษาที่จะเข้ามาบริหารสถานการศึกษาเสียเอง(ก็ไม่เป็นรองที่ผู้ปกครอง) บทบาทของนักศึกษานั้นควรจะรวมตัวเพื่อทำกิจกรรมเพื่อเสริมหลักสูตรมากกว่าเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการรับบริการทางการศึกษา เพื่อที่จะเสริมคุณภาพทางการศึกษาหรือช่วยเหลือชุมชนหรือทำกิจกรรมเพื่อส่วนรวม การรวมตัวเพื่อสร้างพลังต่อรองไม่ควรจะมีอย่างยิ่ง การรวมตัวเพื่อที่จะให้ความคิดเห็นสถานบ้านน่าจะเป็นเรื่องรอง อาจจะทำให้การทำงานผิดเป้าหมาย ทำให้เกิดขึ้นตอนมากมาย ยุ่งยาก วุ่นวาย แล้วก็ยืดเยื้อด้วย การรับฟังความคิดเห็นหรืองานเสนอแนะมหาวิทยาลัยนั้นถ้าจะโดยคณาจารย์หรือนักศึกษาจะทำได้อยู่ตลอดเวลา ซึ่งมีรูปแบบและกระบวนการและวิธีการปฏิบัติอยู่แล้วในปัจจุบัน องค์ประกอบก็เปิดกว้าง โดยเฉพาะมีผู้แทนคณาจารย์เข้าไปมีส่วนร่วมอยู่ในสภาสถาบันอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องถึงขั้นรวมตัวเป็นสภา การตั้งสภาอาจารย์สถานศึกษาขึ้นมาในอนาคตอาจจะกลายเป็นเครื่องมือของนักการเมืองท้องถิ่น ไปกระทบกับความอยู่รอดของสถาบันซึ่งไม่มีใครคาดเดาได้ว่าจะเกิดหรือไม่เกิด แต่โอกาสเกิดสูง การรับฟังความคิดเห็นของอาจารย์และนักศึกษาเราสามารถทำได้ในช่องทางอื่นที่อยู่ในกำกับของคณะกรรมการอุดมศึกษาอยู่แล้ว คณะกรรมการจึงเห็นควรที่จะยื่นตามร่างเดิม ขอขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์จอนเชิญครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านคณะกรรมการชี้แจงแล้วมีความรู้สึกว่าคณะกรรมการกัลการรวมตัวของอาจารย์ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สุดของสถาบัน ไม่มีคณาจารย์ก็ไม่มีสถาบัน แต่ไม่อยากจะให้คณาจารย์มีสิทธิมีเสียงในสถาบันของตัวเอง ไม่อยากให้มีการสร้างเป็นทางการที่สามารถจะพูดคุยเสนอแนะต่อผู้บริหาร ผมว่าทัศนคติอันนี้น่ากลัว ขัดต่อเจตน ธรรมนูญรัฐธรรมนูญ ขัดต่อสังคมประชาธิปไตย และจะทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนถ้าผู้บริหารคิดอย่างนั้นอาจจะไปไม่รอด อาจจะเกิดความขัดแย้ง เพราะไม่ฟังใคร แถมถ้ากฎหมายนี้ลองอ่านมาตรา ๕๗ นี้ มาตรา ๕๗ ให้อำนาจผู้บริหารมาก เช่น มีอาจารย์ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกำหนดใด ๆ ของสถาบันก็สามารถถูกปลดออกได้โดยอธิการบดี ผมว่าจะกลายเป็นการบริหารแบบเผด็จการ

ภาคการมีส่วนร่วมของอาจารย์ ความคิดว่านักศึกษาควรจะทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์สังคม
 ต่อมาอยู่กับกิจการของมหาวิทยาลัย แปลกอีกนะครับ อย่างผมนี่เป็นคนไข้
 นโรงพยาบาล ผมเป็นโรคมะเร็ง จะบอกว่าคนไข้ย่อมเกี่ยวข้องกับการรักษาโรค
 หันมาจัดการเอง ไม่ต้องไปถามอะไร ไม่ต้องไปเกี่ยวอะไร นี่เป็นความคิดล้ำสมัยมาก
 นไข้เป็นผู้รับบริการก็ต้องมีส่วนร่วมในการเสนอว่าตัวเองอยากจะรักษาอย่างไร นักศึกษา
 เป็นคนจ่ายค่าเรียน ไม่มีนักศึกษาที่ไม่มีสถาบัน นักศึกษาไม่จ่ายค่าเรียน สถาบันก็ไปไม่รอด
 แต่ผู้รับบริการห้ามมายุ่งเกี่ยวกับนโยบายของสถาบัน ห้ามมาเสนอแนะว่าหลักสูตรควรจะ
 เป็นอย่างไร อันนี้ล้ำสมัย อันนี้ถ้าใครชอบแบบนี้ก็จงโหวดกับกรรมาธิการเลย ขอบคุณ
 และขอให้มีการลงมติแยกมาตรา ๓๕/๑ กับมาตรา ๓๕/๒ ด้วยท่านประธานฯ ครับ
 ขอบพระคุณครับ

- ๑๐/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์ประทีปก่อนครับ .

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบขอบพระคุณคะ
ท่านประธานฯ ประทีป อึ้งทรงธรรม ค่ะ สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ร่วมแปรญัตติด้วย ดิฉัน
เห็นว่ายุคสมัยนี้เป็นยุคที่ทั่วโลกต้องการการมีส่วนร่วม ไม่ว่าจะเป็นของหน่วยงานต่าง ๆ
และโดยเฉพาะสถาบันการศึกษา ซึ่งจะต้องเป็นสถานที่ที่จะบ่มเพาะระบบประชาธิปไตย
ซึ่งระบบประชาธิปไตยนี้เราก็ถือว่าเป็นระบบที่ใช้มากที่สุดในโลก ถ้าหากว่ากระบวนการ
ในมหาวิทยาลัยการเรียนการสอนทั้งผู้ให้วิชาการและผู้รับบริการไม่สามารถที่จะมีสภา
ซึ่งสามารถจะมาเป็นเวทีที่จะพูดคุยแสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นรากฐานจะเป็นวัฒนธรรม
ให้สอดคล้องกับระบบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นดิฉันเห็นว่าในร่างพระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น เราไม่ควรที่จะให้เงินคือเจ้าของผูกขาดและกลายเป็นเผด็จการ
ซึ่งจะมาสู่ระบบของสังคม ถ้าหากว่าบุคคลที่เข้าไปเรียนอยู่ในสถาบันนั้น ๔ - ๕ ปี เขาต้อง
ไปเจอกับระบบเผด็จการไม่สามารถที่จะแสดงความคิดเห็น ไม่สามารถที่จะมีการรวมตัว
กัน โฉนดระบบประชาธิปไตยของเราจะแบ่งบานงอกงามได้ ดิฉันเห็นว่าถ้าหากว่า
ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้เข้าใจถึงระบบประชาธิปไตยที่ถ่องแท้ ก็คงจะเห็นด้วยกับคณะ
ที่แปรญัตติว่า ทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการจะต้องมีองค์กรในการที่จะเสนอความคิด
ในการที่จะร่วมประชุมรักษาสีทิสผลประโยชน์ของเขา ขณะเดียวกันดิฉันเองไม่เชื่อว่า
จะกลายเป็นเครื่องมือของนักการเมืองอื่น ๆ ที่จะมาทำลายให้สถาบันการศึกษานั้นต้อง
เสียหายไป แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากว่าสถาบันการศึกษาเปิดกว้างรับความคิดเห็น
เกิดกระบวนการในการที่จะทำให้สถาบันนั้นกลายเป็นสถาบันการศึกษาที่รับความคิดเห็น
จะช่วยเสริมสร้างให้สถานศึกษานั้นมีประสิทธิภาพ มีเป็นกระจกส่องให้ตัวเองได้รู้ว่าอะไร
บกพร่องจะได้รับแก้ไข ก็จะทำให้ผู้รับบริการมีความพอใจที่จะมารับบริการมากขึ้น จำนวน
นักศึกษาที่จะมากขึ้น ประสิทธิภาพของการเรียนการสอนก็จะมากขึ้น รวมแล้วจะดีต่อ
ประเทศชาติและสังคม ระบบประชาธิปไตยโดยรวม ขอขอบคุณมากค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๓๕ ที่เรากำลังพิจารณาอยู่
กรรมการไม่ได้แก้ไข คงร่างเดิมไว้นะครับ อาจารย์ครับเดี๋ยวอาจารย์ประทีปใครครับ

LIRT

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ได้ประท้วงขอถาม
ได้เดียว ขอถามกรรมการนิดเดียว

ประธานวุฒิสภา : ขอความกรุณาอาจารย์นั่งลง แล้วผมเรียก

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ผมตั้งคำถาม ท่านประธานฯ
ช่วยเรียกด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอให้อย่างนี้ครับ เดี่ยวผมจะเรียกอาจารย์ แต่ผม
ขอให้ผู้ขอแปรญัตติไว้พูดให้จบก่อน เชิญท่านมาลีรัตน์ แก้วก่า ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณของท่านประธานฯ ดิฉัน
มาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ดิฉันไม่ทราบว่ากรรมการกลัวอะไร
ต้องเรียนว่าเรื่องความขัดแย้งในทฤษฎีใหม่ หรือว่าในมุมมองปัจจุบันเราต้องยอมรับ
ความเป็นจริง ความหลากหลายทางความคิด ความแตกต่างทางความคิด เป็นเรื่องที่ทำให้
เกิดการพัฒนา ไม่ว่าองค์กรใด ไม่ว่าสถาบันการศึกษาใด ไม่ว่ากลุ่มใด แม้แต่ อบต.
หรืออะไรก็ตาม หากไม่มีความหลากหลายทางความคิดท่านประธานฯ ค่ะ จบแล้วค่ะ
องค์กรนั้น ก็คือตาย เช่นเดียวกันเราไม่ควรกลัวความขัดแย้ง แต่เรากลัวจิตใจเท่านั้นเอง
ท่านประธานฯ ค่ะ ดิฉันเกรงว่าทางกรรมการคงจะกลัวเรื่องจิตใจ เพราะฉะนั้น
ในประเด็นนี้ไม่ว่าจะเป็น แม็กซ์ เว็บบอร์ ไม่ว่าจะเป็นคาร์ลมาร์ก ไม่ว่าจะเป็นนอร์สกา
ซึ่งเป็นนักสังคมวิทยาชาวอิตาลี บอกไว้เลย ความขัดแย้งเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการพัฒนา
แม้แต่นิยามของพจนานุกรมไทยปัจจุบันนี้เขากำลังชำระสะสางกัน บอกว่า ความขัดแย้ง
ไม่ใช่เรื่องที่จะก่อให้เกิดการคัดค้านหรืออะไร แต่เป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดเป็นความหลากหลาย
ทางความคิดที่เราต้องมอง แล้วเราจัดการให้ถูกต้อง แต่เราจะจัดการความขัดแย้งอย่างไร
นั่นเป็นเรื่องของบุคลากรแต่ละคนแล้ว-----

ในขณะที่เดียวกันดิฉันอยากจะเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ความขัดแย้งเกิดขึ้นต่อเนื่อง
ไม่มีสิ้นสุด เพราะฉะนั้นในทำนองเดียวกันการที่ผู้แปรรูปคดี รวมทั้งตัวดิฉันเองด้วย
ขอให้ให้มีสภาอาจารย์กับสภานักศึกษา เนื่องจากต้องการให้เกิดการถ่วงดุล การตรวจสอบ
ซึ่งกันและกันระหว่างผู้บริหารมหาวิทยาลัย ถ้าหากท่านเอาเงินของท่านเต็มที่แล้ว ท่านไม่รับ
เงินอุดหนุนจากรัฐเลย ดิฉันก็คงจะไม่มานั่งอภิปรายอยู่ตรงนี้ แต่ต้องยอมรับว่าใน
มาตรา ๗๐ ท่านรับแม้กระทั่งเงินอุดหนุนของรัฐ ท่านรับแม้กระทั่งบุคลากรของรัฐ
และในขณะที่เดียวกันยกเว้นภาษีอากรสรรพประโยชน์ เพราะฉะนั้นทำนองเดียวกัน
เมื่อท่านรับเงินรัฐ ขอให้เราซึ่งเป็นเจ้าของเงิน เราในที่นี้คือตัวแทนนักวิชาการและนักศึกษา
ซึ่งไปเรียนอยู่ในสถาบันนั้น ๆ บริหารวิชาการนักศึกษา ๓ ส่วนควรจะตรวจสอบถ่วงดุล
ซึ่งกันและกัน สิ่งนี้คือสิ่งที่จะฝากไว้ ส่วนการพิจารณาจะเป็นประการใด ดิฉันคงไม่สามารถ
ไปตอบแทนใครได้ ขอบพระคุณค่ะท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนตรีครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ

ผม มนตรี ผมได้ยืนมาตั้งแต่การประชุมครั้งที่แล้วว่าเขาเป็นคนลงทุน แต่უნวายนวายนวายน
น่าจะมีอำนาจเต็มที่ แต่ไปดูมาตรา ๗๐ รัฐสนับสนุนหลายอย่างมาก และกรรมการ
ก็ไปเติมในเรื่องการยกเว้นภาษีท้องถิ่นอะไรอีก ฉะนั้นถ้า ๓๐ เปอร์เซนต์ก็คืนให้กับ
เจ้าของเป็นสถาบันอุดมศึกษาวิสาหกิจอยู่แล้ว คล้ายกันอยู่แล้ว แต่ว่าน่าจะให้คนมา
มีส่วนร่วม นักศึกษา อาจารย์สำคัญมาก เป็นเงื่อนไข เป็นคีย์ (KEY) สำคัญมาก
ในมหาวิทยาลัย และผมรับไม่ได้กับเหตุผลที่ว่านักศึกษาน่าจะไปทำอะไรที่เป็นประโยชน์
ไม่ต้องมายุ่งเกี่ยวกับการบริหาร แนะนำอะไร ผมว่าเวลาเขามีปัญหา ถ้าไม่มีตัวแทน
ไม่มีเวทีให้เขา ผมไม่เชื่อหรือครับว่าสภามหาวิทยาลัยจะไม่รับรู้ปัญหาในรากหญ้า
ของนักศึกษาได้ละเอียด ตามโรงอาหาร ตามซุ้ม ตามโรงเรียน ตามห้อง ผมไม่เชื่อ นักศึกษา
เขาจะรู้ปัญหาเขาดี คนจีนเขาบอกมังกรก็ต้องเข้าใจในมังกร อาจารย์จะไปเข้าใจหมด
ได้อย่างไรว่า ตอนนี้เขามีทุกข์อะไร ห้องน้ำไม่พอ เขาก็เสนอแนะขึ้นมา โรงอาหารสกปรก
เขาก็เสนอแนะขึ้นมาแค่นั้นเอง เขาไม่ได้มีอำนาจอะไร ส่วนจะเสนอแนะแล้วทำ ไม่ทำ
ให้เขามีส่วนร่วมหน่อยเท่านั้นเองครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการ คุณหญิงจินตนาครับ

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

เคารพ ดิฉัน จินตนา สุขมาก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี ในมาตรา ๓๕ นั้น
 ริง ๆ แล้วโครงสร้างเดิม แล้วก็เจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษา ก็ไม่ได้เขียนไว้
 ไม่ได้เขียนไว้นั้นก็ไม่ได้ห้ามว่าถ้าจะมี มีก็ได้ไม่ได้ห้ามว่า ไม่ให้มี แล้วก็ได้กลัวอะไร
 จะมี เพราะว่าดิฉันเคยอยู่ในวงการศึกษามา ๔๐ ปี ๔๐ กว่าปีด้วยซ้ำ ก็มีสภาคณาจารย์
 มสถานศึกษา ดิฉันเองเคยเป็นผู้นำในสภาคณาจารย์ก็มีไม่ได้กลัวอะไรเลย คิดว่าแม้แต่
 ท่านอธิการฯ เองท่านก็พอใจที่เรามีสภาคณาจารย์ขึ้น แต่ว่าไม่มีเขียนบังคับเท่านั้น เพราะว่า
 ในระบอบประชาธิปไตยไม่เห็นจำเป็นต้องบังคับกัน คนที่อยากจะรวมตัวกันก็รวมตัวไป
 ไม่ควรจะมาบังคับกัน เท่าที่ผ่านมานักศึกษาเขาก็จัดตั้งสถานศึกษา อาจารย์ก็จัดตั้ง
 สภาอาจารย์ ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันเป็นในทางบวก ถ้าในทางลบก็มีบ้างแต่ยังไม่ถึง
 กับรุนแรง เพราะว่าไม่ได้บังคับไว้ว่าจะต้องมี มาพูดถึงเรื่องการลงทุนนั้นแล้วก็เป็น
 นายทุน ลงทุนแล้วกลัวว่าจะขาดทุนหรือว่าได้ประโยชน์ลูกเดียว ดิฉันก็ไม่ได้มีส่วนอยู่ใน
 กิจการการลงทุนการสร้างโรงเรียนอะไรกับเขา การลงทุนนั้นก็เป็นการที่ช่วยรัฐอีกทางหนึ่ง
 เพราะว่ารัฐไม่สามารถที่จะจัดการให้บริการกับประชาชนได้ทั่วถึง ปัญหาอุปด้านของ
 ผู้บริหารก็มีอยู่แล้ว ทำไมจะต้องมาบังคับ ถ้าคิดว่าเป็นประชาธิปไตยแล้วก็ไม่เห็นที่จะ
 นำที่จะบังคับเลย ที่ไหน ๆ ก็มีสภาได้ทั้งนั้น เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าคงร่างเดิมค่ะ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนี้นะครับ ผมจะขอที่ประชุมเพื่อไม่ให้ขัดข้องบังคับ
 ๑๑๘ ผมจะยังไม่ลงมติมาตรา ๓๕ นะครับ แล้วจะพิจารณามาตรา ๓๔ ก่อนซึ่ง
 โหมโรงกัน เดียวพอลงมติมาตรา ๓๔ แล้วก็มีเวลาที่กรรมการและที่ที่ประชุมจะได้
 วิจารณ์ไปด้วยนะครับ แล้วก็จะมาลงมติมาตรา ๓๕ โดยไม่ต้องมีการอภิปรายอีกครั้งหนึ่ง
 เพราะฉะนั้นตอนนี้ขอท่านเลขาฯ ดำเนินการเรื่องมาตรา ๓๔ เดียวอาจารย์ได้ถามที่หลังและ
 คัดพูด เพราะมาตรา ๓๔ ท่านพูดได้เพราะว่ามีการแก้ไขโดยกรรมการนะครับ เอาอย่างนั้น
 นะครับ เชิญพิจารณามาตรา ๓๔ ครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์jemศักดิ์ก่อนครับ

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ ผม jemศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ มาตรา ๓๔ สิ่งที่กรรมการ
 เพิ่มขึ้นมาที่อยู่ใน (๑๗/๓) บอกว่า “ส่งเสริมสนับสนุนการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการ
 ของสถานประกอบการ” ไม่ใช่สถานบริการนะครับ ขอโทษผมเกือบพูดผิดไป “และ
 ประสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานประกอบการกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน”
 ท่านประธานฯ ครับ คำตรงนี้เขียนผิดหรือเปล่า คือสอดคล้องกับความต้องการของสถาน
 ประกอบการ คำว่า “สอดคล้องความต้องการของสถานประกอบการ” ผิดหรือเปล่า เพราะว่า
 ในที่นี้เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ไม่ใช่สถานฝึกอาชีพ ท่านประธานฯ ครับ ผมถามตรงนี้
 ถามในหลักการเลย ถ้าสถานที่ฝึกอาชีพจำเป็นที่จะต้องฝึกอาชีพ ฝึกทักษะ เพื่อให้สอดคล้อง
 กับสถานประกอบการหรือบริการ แต่หลักการของสถาบันอุดมศึกษาทั่วโลก ไม่ใช่เฉพาะ
 อุดมศึกษาของรัฐไทยหรือของเอกชน จำเป็นเหลือเกินที่จะต้องผลิตคนให้เป็นคน เพื่อที่จะ
 ทำให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม ท่านประธานฯ ครับ นักศึกษาไม่ใช่ดินเหนียว
 ที่เราจะปั้นให้เป็นวัวก็ได้ เป็นควายก็ได้เอาไว้ไถนา แต่นักศึกษานั้นเป็นคน เราไม่มีหน้าที่
 ที่จะต้องพยายามให้เขามีความรู้ที่เป็นมนุษย์ และเขาเลือกที่เขาจะประกอบวิชาชีพเองได้
 ผมถามว่า ใครทราบครับว่าเราควรจะต้องปั้นดินเหนียวให้มาเป็นอะไร ถ้าปรากฏว่ามนุษย์
 นั้นผ่านแต่ฝึกอาชีพ ผ่านแต่ฝึกทักษะ ตามสิ่งที่เราเชื่อว่าประกอบการนั้นกำลังเจริญ
 ง่เรื่อง ผมถามว่า ใครทราบครับว่าการประกอบการใดจะเจริญรุ่งเรือง พอไปถาม

ก็เศรษฐศาสตร์ มีบุคคลหนึ่ง ผมจะเล่าให้ท่านประธานฯ ฟังนิดเดียว แผ่นการศึกษา
 กับที่ ๖ เคยเชิญผมไปในฐานะที่ผมเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐศาสตร์ เขาตั้งโจทย์ว่า
 เศรษฐกิจจะ何去何โน เพราะฉะนั้นเราจะต้องผลิตคนเพื่อให้สนองกับการประกอบกิจการ
 คนนั้น ผมจะบอกท่านประธานฯ ให้ว่าผมรับไปพูดและผมก็บอกว่าโจทย์ผิด โจทย์นี้
 เกิดการพยากรณ์หรือการคิดเอาของผมผิดเมื่อไร คนที่เราผลิตมานั้นเขาจะดองงานทันที
 ว่าไม่ใช่มนุษย์แล้ว เพราะเขาถูกฝึกให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ
 ใครรู้บ้างครับว่าจะต้องฝึกอย่างไร ผมไม่อยากจะเห็นสถาบันอุดมศึกษานะครับ ไม่ใช่
 สถาบันอาชีวศึกษานะครับ เราแยกเป็นแผนก เราแยกการศึกษาเป็นระบบอยู่แล้ว -----

- ๑๓/๑

ท่านประธานฯ ครับ ผมเองสงสัยจริง ๆ ว่าตรงนี้ท่านอาจจะเขียนผิด ถ้าท่านบอกว่า
สอดคล้องกับความต้องการของสังคมไทย ผมคงจะพอรับได้ ท่านอาจจะเขียนผิด
ครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมเองสงสัยอยู่ซึ่งสอดคล้องกันไปกับมาตรา ๓๕ ด้วย
เกี่ยวพันกัน ที่ผมสงสัยก็คือว่าเวลาที่มีผู้ขอแปรญัตติ กรรมการทำไมไม่มีเสียง
น้อยเลย ปกติมีผู้ขอแปรญัตติ ผมไม่เชื่อว่ากรรมการ ๒๐ กว่าคนนั้น จะมี
ความเห็นเหมือนกันหมด ผมไม่เชื่อ เพราะปกติผู้ขอแปรญัตติย่อมจะต้องให้กรรมการ
ที่สุจริตโหวตว่าผู้แปรญัตติที่มีสถานะเป็น ส.ว. เหมือนกับท่าน มีใครเห็นด้วย ใคร
ไม่เห็นด้วย ก็ย่อมจะต้องคนที่ใจที่นึกถึงบ้านเมือง คงจะขอสงวนคำแปรญัตติบ้าง
ผมดูแล้ว มาตรา ๓๕ ก็ไม่มีผู้ใดแปรญัตติและ ไม่มีผู้ใดสงวนเลยทั้งสิ้น ตกลง
แบบเป็นอย่างไรครับท่านประธานฯ ครับ กรรมการชุดนี้เราใช้ระบบประชาธิปไตย
เปล่า ทำไมไม่มีผู้สงวนเลยในกรรมการ สำหรับอย่างมาตรานี้เป็นต้น
เอเปล่าฯ ผมเองก็สงสัยตรงนี้แหละครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ อย่างนี้นะครับ ในมาตรา ๓๔
ที่เรากำลังพิจารณากรรมการแก้ไขถึง ๘ ประเด็นนะครับ ถ้าเพื่อเราอภิปรายข้ามไป
ข้ามมา เราก็จะต้องมาลงมติที่ละประเด็น ฉะนั้นขอความกรุณาได้ไหมครับ ตั้งแต่
แก้ไข (๖) และ (๑๐) จนกระทั่งเพิ่ม (๑๖/๑) (๑๗/๑) (๑๗/๒) (๑๗/๓) (๑๗/๔) ท่านผู้ใด
ต้องการอภิปรายหรือว่ามีความคิดเห็นในประเด็นที่แตกไปจากกรรมการแก้ไข
ขอความไต่ถามลำดับครับ ท่านผู้ใดจะพิจารณาหรืออภิปรายเรื่องแก้ไข (๖) ครับ
เชิญอาจารย์แก้วสรครับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม แก้วสร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา มาตรา ๓๔ นี้นะครับ ถ้าท่าน
ประธานฯ กรุณาคุณภาพรวมของเดิมเขา เขาจะพูดถึงลักษณะในแง่ของระเบียบข้อบังคับ
มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไป อำนาจหน้าที่เช่นนี้ให้
รวมถึงการวางแผน ออกข้อกำหนด จัดสรรทุน แผนการเงิน โอนเงิน ปรับปรุงหลักสูตร
ให้ปริญญา ตั้งศาสตราจารย์อะไรต่าง ๆ เป็นงานในเชิงปฏิบัติปกติครับ เป็นเรื่อง ๆ

เขียนไว้แล้ว ที่นี้พอเราเดิมอะไรเข้าไปโดยท่านกรรมการแตกแยกไป เป็นการ
ความคิดของคนใส่เข้าไปในนี้ เขาจะต้องทรัพยากรบุคคลจากในประเทศและ
ประเทศ (๑๐/๑) คือเข้ามา “นำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ ภูมิปัญญา
ไปเพิ่มคุณภาพบัณฑิต” เพื่อนที่สภาผู้แทนฯ เขาอ่าน เขาจะเอ๊ะ ไหมมาได้อย่างไร
นี่เอามาทำอะไร พัฒนาความสามารถของคณาจารย์ บัณฑิตสอดคล้องกับความ
ต้องการของประเทศไป (๑๓/๑) ถิ่นชุมชนเดิมเข้าไป (๑๓/๒) ถิ่นสถานประกอบการ
เดิมเข้าไปอีก ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เราเอาความต้องการอะไรต่าง ๆ ความฝันต่าง ๆ ของเรา
ใส่เข้าไปในนี้ ทั้งที่ของเขาเขามุ่งเป็นอำนาจหน้าที่หลัก ๆ เท่านั้นเอง อย่าลืมครับ นี่คือ
พระราชบัญญัติสถานศึกษาเอกชน ไม่ควรจะเอาความคิดความต้องการมาตรฐานอะไร
ทั้งหลายไปยึดใส่ในนี้ เอกชนเขาต้องคืบหน้าทำอยู่แล้ว ในการที่จะประกันคุณภาพอะไร
ต่าง ๆ เขา สิ้นค้าเขาเป็นอย่างไร จุดขายเขาเป็นอย่างไร เขาต้องคืบหน้าอยู่แล้วครับ
ไม่ควรจะไปเอาความคิดที่ใช้กับมหาวิทยาลัยของรัฐ อันนั้นท่านอยากเขียนอะไร
เขียนไปเถอะครับ แต่มหาวิทยาลัยของเอกชนมีพระราชบัญญัติกลางเป็นกฎหมายกลาง
เขาเขียนหลัก ๆ ไว้เท่านั้นที่พอ ที่เหลือนอกนั้นจะสอดคล้องกับอะไร บุคลากรในประเทศ
ต่างประเทศคุณภาพไม่ต้องไปยุ่งกับเขา เพราะฉะนั้นโดยสรุปภาพรวมผมไม่เห็นด้วย
ทุกอนุฯ ที่เพิ่มเข้าไปอธิบายไม่ได้ แล้วสภาผู้แทนฯ เขาจะนั่งงบบอกนี่อะไรนะครับ
ที่เรื่องหลัก ๆ อย่างสภา อย่างองค์กร สภาอาจารย์หรือนักศึกษาจะได้คานกันไว้ ตรงนี้
กลับไม่ยอม แล้วมาเอาความต้องการตนเองยัดเข้าไปในนี้ แล้วจะได้อะไรเขียนกฎหมาย
อย่างนี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านผู้ใดจะอภิปรายมาตรา ๓๔ (๖) ครับ

เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมขอเรียนท่านประธานฯ
 ปถึงคณะกรรมการการะครับว่า ของเดิมเขาเปิดกว้างเพราะวัตถุประสงค์เขาต้องการให้
 สถาบันอุดมศึกษา มาเสริมในบางเรื่อง บางคณะ บางภาควิชาที่รัฐไม่สามารถทำได้
 เขาเปิดกว้างครับ ตามนี้ความหมายคำว่า “สอดคล้อง” ผมขอเรียนว่า ในหลาย พ.ร.บ.
 เราพิจารณา คำว่า “สอดคล้อง” นั้นมันไปรัดตัวเองครับท่านประธานฯ ท่านจะไปเพิ่ม
 สาขานี้ขึ้นมาปรากฏว่าไม่ไปสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ เพิ่มก็ไม่ได้ ผมจึงบอก
 ตัดไปเถอะ คำว่า “สอดคล้อง” นี้ของเดิมต้องมีะครับดังจะไปเพิ่มได้ แล้วกรณีที
 นโยบายของรัฐเขาไม่ได้เปิดขึ้นมา บางคณะเขาเปิดไม่ได้ แล้วไม่สอดคล้องท่านก็เปิด
 ไม่ได้ อันนี้ผมไม่เห็นด้วยครับ เพราะมันจะไปถึง (๑๐) ผมก็ขอเรียนถามไปถึง
 มาตรา ๓๕ ไปเลยก็แล้วกัน ผมอยากจะถามท่านผู้แปรญัตติ นะครับ กรณีที่นักศึกษา
 มหาวิทยาลัย สถาบันอุดมศึกษาเขาบอกว่า คือสถาบันที่มีนักศึกษาตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป
 กรณีมีศึกษาสัก ๒ คน ถ้าไปเขียนกำกับไว้ผมก็ไม่ทราบว่าจะไปตั้งกันได้อย่างไร
 ใครจะเป็นประธาน เพราะลงไปรายละเอียดเล็กมาก เพราะฉะนั้นการไปบังคับถ้ามี
 ข้อกำหนดว่าต้องมีนักศึกษาสัก ๑๐๐ คน หรือ ๑,๐๐๐ คนขึ้นไปคุณต้องมีนะ อย่างนี้
 รับได้ แต่ถ้าเกิดมหาวิทยาลัยมีแค่ ๒ คน ผมว่าถ้าไปตั้งแล้วไปบังคับผมก็ลงมติลำบาก
 ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : มาตรา ๓๔ (๖) ใช่ไหมครับ เชิญท่านประเกียรติ
 ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
 ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ผมขออนุญาตอภิปรายมาตรา ๓๔
 ในส่วนที่คณะกรรมการวิสามัญศึกษากฎหมายนี้แก้ไขทั้งหมดคณะครับ รวมทั้ง (๖)
 ด้วย คือเมื่อได้อ่านมาตรา ๓๔ ขอให้ทุกท่านได้อ่านด้วยกันนะครับ “สภาสถาบัน
 มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไป” ที่นี้การวางนโยบายนี้
 เขามีอำนาจทำอะไรบ้างก็เป็นไปตามที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละอนุมาตรา พอมาถึง (๖)
 คณะกรรมการไปเพิ่มขึ้น ตรงเดิมนี้อย่าท่านได้อภิปรายไปแล้ว ซึ่งผมเองก็

กับสอดคล้องว่าไม่ควรจะต้องเติม เพราะว่าจะเป็นไปอย่างไรนั้นอยู่ที่คณะกรรมการ
กำหนดอยู่แล้ว ไม่จำเป็นที่จะต้องไปเติมให้เขาต้องไปกำหนดให้สอดคล้องกับ
แบบฉบับนั้นครับ ในส่วน (๑๐) นี้ก็เหมือนกัน คณะกรรมการก็มีหลักเกณฑ์
ในการที่จะกำหนดอยู่แล้วจึงไม่สมควรที่จะเติม พอมาถึง (๑๐/๑) (๑๖/๑) ตลอดจน
(๑๗/๑) ถึง (๑๗/๑๔) ผมไม่เห็นด้วยเลยในการที่จะเติม เพราะจะทำให้สถาบันอุดม
ศึกษาที่ตั้งขึ้นโดยภาคเอกชน แทนที่จะสนับสนุนให้ความร่วมมือกับรัฐบาลในการที่จะ
ผลิตบุคลากรของชาติให้มีความรู้มากขึ้นกลับจะต้องถูกจำกัด โดยสภาสถาบันจะต้อง
ควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเหล่านั้น ๆ ให้มีความสามารถในการที่จะผลิตนักศึกษาให้
มีความสามารถมากยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นตรงที่เดิมเข้าไว้นี้ถ้าหากว่าปล่อยให้ไป
ตามมาตรา ๓๔ โดยที่เป็นตามร่างเดิมจะมีความสอดคล้องกับหลักการที่ให้มิสถาบัน
อุดมศึกษาช่วยงานของรัฐมากขึ้นในการที่จะผลิตประชากรนะครับ เพราะฉะนั้น
จึงไม่เห็นด้วยในการที่จะเติม (๖) (๑๐) และเติม (๑๐/๑) (๑๐/๑๖) และ (๑๗/๑)
ถึง (๑๗/๔) ผมเห็นไม่ด้วยทั้งนั้นครับ ขอบคุณมากครับ

- ๑๕/๑

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่าคุณประเกียรติไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ

แก้ไข เชิญท่านกรรมาธิการ อาจารย์วรเดชครับ

นายวรเดช จันทรศร (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วรเดช จันทรศร ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ในฐานะรองประธานคณะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนว่าในมาตรา ๓๔ นั้น เขียนไว้ในช่วงแรกครับว่า “สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน อำนาจอหน้าที่เช่นนี้ให้รวมถึง” ^(๕) ครั้นในช่วงแรกของการที่มีการจัดตั้งคณะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนท่านสมาชิกฯ ว่า คณะกรรมาธิการทั้งหมดได้ประชุมหารือกัน แล้วก็ปรึกษาหารือว่า ในภาพรวมของร่างพระราชบัญญัติอันนี้ที่ผ่านมาจากสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีประเด็นใดบ้างที่ยังขาดอยู่ หรือว่ามีอะไรบ้างที่สามารถที่จะปรับปรุงเพิ่มเติมหรือว่าแก้ไขให้เกิดประโยชน์กับประเทศโดยรวมบ้าง คณะกรรมาธิการทั้งหมดก็ได้พูดคุยปรึกษาหารือกัน แล้วก็มีความเห็นพ้องต้องกันในหลาย ๆ ประเด็นว่าควรจะมีการที่จะปรับปรุงในภาพรวมต่าง ๆ นะครับ หลักการแรกที่จะปรับปรุงก็คือ สภาสถาบันเป็นสภาสถาบันของเอกชน แต่ละเอกชนก็มีแนวทางที่จะมองด้วยความแตกต่างกัน ซึ่งก็เป็นความจริงที่ยอมรับ ที่ประชุมเห็นในหลักการว่า ปรัชญาใหม่ของแนวทางการทำงาน ถึงแม้จะเป็นสภาสถาบันเอกชน แต่สภาสถาบันเอกชนเหล่านั้นน่าจะมีการมองประเทศและผลประโยชน์สาธารณะโดยรวมด้วย เพราะหลักการที่ว่าถึงแม้จะเป็นสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ถึงแม้จะเป็นกิจการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็ตาม แต่เอกชนนั้นก็ควรจะมาช่วยรับในการที่ทำงาน ดังนั้นปรัชญาแรกทีบอกว่า สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ใด ก็อยากจะให้สภาสถาบันนั้นมองทั้งของตนเองด้วย และก็มองประโยชน์ของประเทศโดยรวม แล้วก็มองประโยชน์สาธารณะโดยรวมด้วย แล้วก็พยายามเปลี่ยนจากการแข่งขันกันเอง มาเป็นความร่วมมือในบางลักษณะ เพื่อทำให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะ จึงเป็นที่มาว่าทำไมถึงมีการเพิ่มเติมในบางมาตรา ผมขอยกตัวอย่างเพื่อให้ท่านเห็นชัดเจนไล่ไปตั้งแต่มาตรา ๓๔ (๖) “อนุมัติการปรับปรุงหลักสูตรการสอนและการเปิดหลักสูตรการสอนเพิ่มเติม โดยให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด” นะครับ ความจริงแล้วคณะกรรมการ

กำหนดอยู่แล้วว่าจะมีแนวทางในการเปิดหลักสูตรอย่างไร ได้มีการเชิญที่ปรึกษาต่าง ๆ มาแล้วก็เห็นว่าถ้ากำหนดไว้เพิ่มเติมให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า การเปิดหลักสูตรการสอน ก็ให้คำนึงถึงนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติด้วยก็จะเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น ความชัดเจนที่ว่านี้ก็คือการที่จะเปิดหลักสูตรต่าง ๆ ควรคำนึงถึงประโยชน์ของประเทศในการแข่งขันด้วย เช่น เรื่องของการเปิดหลักสูตรที่เหมือนกันมาก หรือว่าหลักสูตรที่จบออกไปแล้วไม่สามารถที่จะทำให้นักศึกษามีงานทำได้ ก็ขอให้มีแนวทางที่จะดูนโยบายในภาพรวมแล้วก็มาตรฐานการศึกษาของชาติด้วยนะครับ เช่น ถ้าจะเปิดหลักสูตรที่มีลักษณะที่เหมือนกันมาก ๆ ก็ขอให้ร่วมมือใช้อาจารย์หรือใช้ระบบซอฟต์แวร์ (software) ที่เป็นประโยชน์ต่อการที่นักศึกษาจะได้รับการเรียนการสอนร่วมกัน ขณะอย่างนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งซึ่งได้เขียนเอาไว้แล้วครับ

เรื่องของการผลิตคนก็เป็นเรื่องที่ประเทศมีปัญหา เพราะว่าเราผลิตคนในภาคสังคมศาสตร์เป็นจำนวนมาก รัฐบาลตั้งแต่มีคณะรัฐมนตรีตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ เป็นต้นมา ก็มีมติให้มีการผลิตคนสาขาวิทยาศาสตร์แล้วก็วิศวะแล้วก็สังคมศาสตร์ให้น้อยลงนะครับ อันนี้ก็ดำเนินการมาเป็นเวลา ๑๕ ปี ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ต้องการที่จะทำให้เกิดความเข้าใจเป็นภาพรวมที่ใกล้เคียงกันว่า รูปแบบของการผลิตนั้นขอมองประโยชน์ของประเทศโดยรวมด้วย จึงได้มีการเขียนเพิ่มเติมว่า “ให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ” อย่างนี้เป็นต้นนะครับ -----

หรือว่ามาตรา ๓๔ (๑๐) “อนุมัติความร่วมมือทางวิชาการหรือความร่วมมืออื่นกับสถาบันการศึกษาหรือบุคคลใด โดยให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด” อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่ง ที่ต้องการจะให้ความร่วมมือ กับต่างประเทศนั้นเป็นความร่วมมือที่ทุกฝ่ายสามารถมองในภาพรวมได้ว่า ขณะนี้ระบบ ของมหาวิทยาลัยเอกชนและมหาวิทยาลัยของรัฐทั่วประเทศนั้น ได้มีความร่วมมือกับใครบ้าง จะเชื่อมโยงกันอย่างไรบ้าง ไม่ใช่ต้องการจะให้มีลักษณะที่ต่างฝ่ายต่างร่วมมือกับสถาบัน การศึกษา ประทานโทษครับ (๑๐) “อนุมัติความร่วมมือทางวิชาการ” อันนี้ก็ต้องการ ทำให้เกิดความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาอื่น โดยเน้นลักษณะที่ให้ใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันให้เกิดประโยชน์ในแง่ที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษามากขึ้น ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ได้ใส่ เอาไว้ในมาตรา ๓๔ (๑๐)

(๑๐/๑) “สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการ ศึกษาโดยระดมทรัพยากรบุคคลจากในประเทศและต่างประเทศ การนำประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญและภูมิปัญญาของบุคคลดังกล่าวมาใช้เพื่อเพิ่มคุณภาพบัณฑิต” อันนี้ก็เช่นเดียวกันเราก็อยากจะเน้นให้มีการดึงอาจารย์ คณาจารย์จากต่างประเทศมาทำ การสอนในประเทศไทยให้มากขึ้น เป็นหลักการที่ต้องการเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน ของประเทศ อยากจะให้อาจารย์เหล่านั้นได้มาอยู่ในประเทศ เหมือนอย่างเช่น ในประเทศ บางประเทศได้มีการดึงนักศึกษา แม้กระทั่งนักศึกษาของไทยที่จบออกมาแล้วเป็นจำนวน มากให้อยู่ที่ประเทศของเขา ในบางประเทศซึ่งสูญเสียความสามารถในการแข่งขันนี้ ได้ถูกดึงคนจากประเทศไปอยู่ในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้เกิด ความเสียหาย อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งเมื่อมองในแง่ของทางการเงินนี้ เราก็ได้มีการคำนวณ คำนวณเงินที่มีอาจารย์ต่างประเทศมาสมัครรับที่ได้อยู่ แล้วก็ได้รับความรู้มาโดยที่ก่อให้เกิด ประโยชน์โดยอัตโนมัติ ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มี (๑๐/๑) นะครับ

(๑๖/๑) ก็เป็นเรื่องของการ “ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาหรือให้ทุน การศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสและบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ” อันนี้ก็อยู่ในแง่ของเรื่อง ของการลดช่องว่างให้กับสังคม ซึ่งก็คิดว่ามีประโยชน์

LIRT

(๑๗/๑) “พัฒนาความสามารถของคณาจารย์ บุคลากรและคุณภาพของบัณฑิตเพื่อการผลิตบุคลากรที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ” อันนี้ก็คือนวทางหนึ่งที่ต้องการที่จะให้แต่ละมหาวิทยาลัยเอกชนนั้นได้มีหน้าที่ในการส่งเสริมให้คณาจารย์นั้นได้มีโอกาที่จะพัฒนาตัวเองขึ้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์กับประเทศก็เป็นหลักการทั่วไป

(๑๗/๒) “ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย การฝึกอบรมคณาจารย์และบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน” อันนี้ก็มิใช่เหตุผลเพื่อทำให้มหาวิทยาลัยแต่ละแห่งนั้นช่วยเหลือชุมชนด้วย จะดำเนินการผลิตหรือดำเนินการพัฒนาขอให้ดึงชุมชนเข้ามาร่วมในกระบวนการของการพัฒนาด้วย อยากจะให้มหาวิทยาลัยนั้นฝากเนื้อฝากตัวกับชุมชนแล้วก็เป็นกลไกของภาครัฐและภาคเอกชนโดยรวมนี้ ในการทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยรวม

(๑๗/๓) “ส่งเสริมสนับสนุนการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ และประสานความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสถานประกอบการกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” อันนี้ก็กราบเรียนว่า ขณะนี้มีหลักสูตรสหกิจศึกษาเป็นจำนวนมาก เมื่อผลิตออกไปแล้วนี้เราอยากให้เด็กนั้นมีงานทำ แต่หัวใจคือเราอยากให้สถานประกอบการนั้นช่วยเพิ่มพลังให้กับภาคมหาวิทยาลัย โดยทำตัวหรือทำบทบาทเป็นเหมือนกับมหาวิทยาลัยกลาย ๆ ด้วย ดังนั้นถ้าหากเราสามารถทำให้ภาคเอกชน แล้วก็ผู้ประกอบการทั้งหมดได้เข้ามาร่วมกับภาคมหาวิทยาลัยแล้ว รูปแบบของมหาวิทยาลัยก็จะเปลี่ยนรื้อจากระบบปิด ซึ่งอยู่ในรั้วมหาวิทยาลัยของตัวเองมาสู่สถานประกอบการทั้งหมด จะทำหน้าที่เป็นบทบาทในการเป็นมหาวิทยาลัยในระบบเปิดอีกส่วนหนึ่งด้วย

(๑๗/๔) “ให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” อันนี้ก็เห็นเหตุผลว่า การควบคุมและตรวจสอบคุณภาพที่ดีที่สุดนั้น อยู่ที่นักศึกษา เพราะว่านักศึกษานั้นสามารถที่จะเห็นการเรียนการสอน การให้บริการเป็นชีวิต

๓๓

(ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สิริวรรณ ๑๖/๓

จำวันได้ การให้โอกาสให้นักศึกษามีส่วนในการประเมินคุณภาพก็จะเป็นแนวทาง
หนึ่งซึ่งจะปรับปรุงการบริหารงานของมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น แล้วก็ปกไกอใน
ตรวจสอบและถ่วงดุลได้ส่วนหนึ่ง

- ๑๗/๑

ในภาพรวมทั้งหมดกระผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า สภาสถาบัน
 องค์เอกชนก็จริง แต่ปรัชญาที่เราอยากมองก็คือ ต้องการจะเปลี่ยนจากการแข่งขันเป็น
 ความร่วมมือ อยากจะให้เอกชนนั้นช่วยรัฐในการมองประเทศโดยรวมและมองประ โยชน์
 สาธารณะโดยรวมนะครับ เพราะฉะนั้นแนวทางต่าง ๆ จึงออกแบบมาเพื่อเพิ่มความสามารถ
 ในการแข่งขันของประเทศ และดึงระบบมหาวิทยาลัยให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน แล้วดึง
 กี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้ามาร่วมในกระบวนการของการบริหารงานมหาวิทยาลัย จึงได้
 เหน็ดให้สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ในการวางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไป
 เมรายละเอียดที่ระบุอยู่ในอนุมาตราต่าง ๆ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เชิญท่านอุดร ดันติสุนทร ครับ

นายอุดร ดันติสุนทร (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ กระผมขอเสริมความเข้าใจเล็กน้อยนะครับ ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติบางท่าน
 ก่อนที่ท่านปลัดฯ จะชี้แจงนะครับ คือเรื่องนี้ตอนสนทนาธรรมผมก็เป็นผู้เสนอว่า
 ร่างพระราชบัญญัติของสภาผู้แทนราษฎรนั้น พวกเราไปศึกษาดูแล้วเป็นอย่างไรบ้าง
 ตอนสนทนาธรรมก็มีท่านปลัดฯ เป็นผู้เสนอว่า แท้ที่จริงร่างของสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้
 บัญญัติอะไรต่ออะไรไว้อีกหลายอย่าง ท่านก็อธิบายทีละข้อ ๆ ประมาณ ๑๐ ข้อ ซึ่งที่ประชุม
 ก็เห็นด้วยว่าอันนี้เป็นสิ่งที่สมควรจะใส่ไว้ในตรงนี้ ที่ประชุมก็มอบหมายให้ผมเป็นประธาน
 คณะทำงานว่าข้อความใดที่ท่านปลัดฯ ชี้แจงมาแล้ว เห็นว่าดีก็จะเอาบัญญัติไว้ในมาตราใด
 อันนี้เป็นที่มาของมาตรา ๓๔ วงเล็บทั้งหลายเหล่านี้ กระผมอยากจะกราบเรียน
 ท่านประธานฯ เพียงว่าท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทั้งหลายไม่เห็นด้วยกับวงเล็บไหนครับ
 ท่านก็ขอชี้แจงมาแล้วให้ที่ประชุมนี้ตัดสินใจ แต่ถ้าเห็นด้วยแล้วก็คิดว่าน่าจะกรณผ่าน
 ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสมบุรณ์ ทองบุราณ ครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ (๑๐/๑)
 เติมเข้ามา ท่านบอกว่า “โดยระคมทรัพยากรบุคคลจากภายในและต่างประเทศ” ตรงนี้
 ถูกต้องแล้วท่านประธานฯ เพราะอย่างไรไปอเมริกาก็แป๊บเดียววนะครับ โลกทั้งโลกเป็น

ไปเดียวกันนะครับ ก็เอาอาจารย์ฝรั่งมาสอนบ้าง หรืออาจารย์บุญทันไปอยู่อินเดีย
เป็นไรครับ ถ้าเขาจ้างเรา

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ (๑๗/๒) ผมไม่เข้าใจว่าตามที่ร่าง
เก็บไปไหมท่านประธานฯ ครับ ท่านบอกว่า “ส่งเสริมสนับสนุนการผลิตบัณฑิต
สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ” คำว่า “สถานประกอบการ”
ท่านประธานฯ ครับ อาจารย์บุญทันท่านบอกว่า เดี่ยวนี้อินเดียมีรัฐหนึ่งผลิตโปรแกรมเมอร์
(Programmer) ท่านประธานฯ ครับ ส่งไปอเมริกาอย่างนี้ บิลเกตที่รวยที่สุดในโลกนะครับ
วิศวกรเอาบัณฑิตจากอินเดียไปเป็นลูกจ้างก็ถูกต้องแล้วครับ ผมว่าทำอะไรก็แล้วแต่
เองคำนึงถึงตลาดใช้ไหมครับ พูดยาก ๆ ก็คือลูกค้านั้นแหละ แต่ปัจจุบันผลิตครูชั้นตลาด
ะครับ ท่านประธานฯ ก็เห็นด้วย แต่ตรงนี้ผมถามท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
งานกรรมการว่า คำว่า “สถานประกอบการ” ผมเข้าใจว่าตามกฎหมายที่ร่างขึ้นมา
จะหมายถึงสถานประกอบการในประเทศเท่านั้น กระจ่างว่าไหน ๆ ก็เดิมมาแล้ว
ท่านประธานฯ น่าจะสมบูรณ์นะครับ สถานประกอบการในที่นี้ทำไมไม่เติมไปว่า
เป็นสถานประกอบการภายในประเทศและต่างประเทศด้วย ใช้ไหมครับ พยายามลดงาน
ณ ปัจจุบัน ก็ผลิตพยาบาลที่เก่งภาษาอังกฤษครับ ส่งไปทั่วโลกใช้ไหมครับ ผมว่าน่าจะมี
เอกลักษณ์ท่านประธานฯ ครับ ผมว่ากรรมการน่าจะเติมเป็นสถานประกอบการระดับโลก
ด้วยก็จะดีอยู่นะครับ ขอบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์คอกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

เคารพ กระผม บุญทัน ดอกไธสง กรรมการ กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ตามที่
 ปลัดฯ กรรมการได้นำเสนอมาแล้วนั้นได้ชี้ให้เห็นว่าพวกเรานั้นได้มีความเข้าใจว่า
 อย่างไรจึงจะให้การศึกษาภาคเอกชนซึ่งเป็นอุดมศึกษานั้นมีอิสระ มีเสรีภาพ มีส่วนร่วม
 การสร้างชาติบ้านเมืองให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เหนือสิ่งอื่นใดก็อยากจะให้สถาบัน
 นั้นเป็นอิสระจากการควบคุมอย่างแท้จริง แต่วก่อนที่สถาบันเหล่านั้นจะเป็นอิสระ
 นั้นจำเป็นจะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่เสนอมาในเบื้องต้น
 มาตรา ๓๔ นี้ในประเด็นของ (๑๗/๑) ถ้าหากว่าผมจะเรียนตอบท่านอาจารย์เจิมศักดิ์
 ขออภัยนะครับที่เอ่ยชื่อท่านและท่านสมบูรณ์ไปด้วย (๑๗/๑) นั้นเราเน้นให้เห็น
 การผลิตนั้นให้เป็นไปตามความต้องการของประเทศ และก็ล้อเข้ามาใน (๑๗/๒)
 ให้เป็นไปตามความต้องการของชุมชน และ (๑๗/๓) ให้เป็นไปตามความต้องการของ
 ประกอบการ คำว่า “ผู้ประกอบการ” นั้นหมายถึงวิสาหกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบริษัท
 ภาครัฐ ขนาดเล็กระหว่างประเทศ นานาชาติต่าง ๆ นั้นให้ไปตามกระบวนการอันนั้น
 เพราะฉะนั้นก็หมายความว่าเรายังมองเห็นว่า การศึกษาที่ดีนั้นจะต้องมีส่วนร่วมกับการ
 การประกอบการดังที่กรรมการจากทบวงท่านได้กล่าวมาแล้ว เราจะเห็นว่าต่างประเทศ
 ในขณะนี้นั้นมหาวิทยาลัยที่เจริญรุ่งเรืองนั้นจะขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนของผู้ประกอบการ
 ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้กรรมการทั้งหลายทั้งปวงนั้นจึงเห็นพ้องต้องกันว่า ในมาตรา ๓๔
 นี้จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ชัดเจนเพื่อให้ภาคเอกชนหรือการศึกษาภาคเอกชน อุดมศึกษา
 นั้นได้นำไปปฏิบัติอย่างสมบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองของพวกเรา
 จึงกราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ผมเห็นใจคณะกรรมการ
 ที่ได้ชี้แจงมาด้วยความเป็นห่วงใยสถาบันอุดมศึกษาแห่งชาติว่าควรจะให้มียะไรอยู่บ้าง
 เพื่อส่งเสริมให้มีความเจริญ แต่เมื่อหลักการของมาตรา ๓๔ และประกอบกับว่า
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นพระราชบัญญัติที่ว่าการเงิน ซึ่งจริง ๆ แล้วส่วนที่เดิม

มานี้ ผมฟังจากการชี้แจงแล้ว ล้วนแล้วแต่ว่าสถาบันนี้จะต้องไปดำเนินการจัดให้มีขึ้น
 งบกรณี (๑๗/๑) “พัฒนาความสามารถของอาจารย์” นี่ใครทำ ก็สถาบันทำใช้ไหมครับ
 ในเมื่อสถาบันจำเป็นที่จะต้องทำก็จะต้องมีหน่วยงานรับผิดชอบ จะต้องใช้งบประมาณ
 นี่ผมเห็นว่าขัดกับหลักการที่วางไว้ตั้งแต่ต้นแล้ว เพราะหลักการจริง ๆ ในเรื่อง
 เรา ๓๔ “สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่วางแผนและควบคุมกิจการทั่วไปของสถาบัน
 ศึกษา” นะครับ มีเท่านั้น จึงเห็นได้จากอนุมาตราต่าง ๆ นี่ว่ามีการอนุมัติแผน
 ของใคร แผนของสถาบันอุดมศึกษานั้นทำขึ้นมา กำหนดวิธีการ ออกข้อบังคับ อนุมัติ
 เรื่องต่าง ๆ ทั้งนั้น นั่นคือการควบคุมดูแล ที่นี้วางแผน แผนอะไร แผนและนโยบายทำ
 ไร นั่นคือแผนนโยบายที่จะควบคุม ไม่ใช่สิ่งที่เขาจะต้องทำ เพราะฉะนั้นต้องแยกให้ค
 ณะที่ท่านเดิมนานี้ มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาเขาจัดทำเองหมดเลย
 ทำที่ผมอ่านดูแล้วนะครับ ไม่ว่า (๑๗/๑) (๑๗/๒) (๑๗/๓) (๑๗/๔) มหาวิทยาลัยเอกชน
 เหล่านั้นสามารถทำขึ้นเองได้ เมื่อทำขึ้นแล้วสภาควบคุม ต้องแยกอำนาจให้ถูกรับ
 ไม่ใช่เอาอำนาจทั้ง ๒ อย่างมาปนกัน ถ้าปนกันเมื่อไรแล้วก็ร่างพระราชบัญญัตินี้จะยู่
 การปฏิบัติจะยุ่งมากครับ เพราะฉะนั้นในเมื่อหลักการได้แบ่งการควบคุมและการดูแล
 ให้เป็นสภาสถาบันไว้ชัดเจนอย่างนั้นแล้วก็ไม่ควรเอาสิ่งที่มหาวิทยาลัยหรือสถาบัน
 อุดมศึกษาเอกชนที่จะต้องปฏิบัติไปให้เขาทำอีก ซึ่งนั่นก็หมายถึงว่า นอกจากจะเป็นภาระ
 แล้วยังเป็นภาระทางงบประมาณด้วย เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นด้วยที่เดิมนานี้ทั้งหมดดังที่
 ผมกราบเรียนข้างต้น ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านทวีป ขวัญบุรี ครับ

นายทวีป ขวัญบุรี (ระยอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม

ทวีป ขวัญบุรี สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดระยองครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นด้วยกับ
กรรมการที่ท่านคิดอย่างนี้ แต่ผมไม่เห็นด้วยที่ท่านไปเขียนไว้ ผมว่าเขาเขียนไว้สั้น ๆ
แล้ว ครอบคลุมดีแล้ว เหมือนกับท่านไปเติม ถ้าท่านจะเขียนความคิดอย่างนี้ ท่านเขียน
ทุกเป็นร้อยข้อก็ไม่ครอบคลุม เหมือนกับท่านไปบอกว่าถ้ามุ่งทางเก่งต้องรู้ดชิป ต้องคิด
กระดุมเขาทำอยู่แล้ว เป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาที่เขาต้องคิดเรื่อง
ๆ อย่างนี้นะครับ (๑๗/๑) ถึง (๑๗/๔) ท่านไปเขียนต่อไปมาก ผมไม่ใช่นักกฎหมาย
แต่ผมบอกว่าถ้าเป็นภาษากฎหมายต้องมีย่างนี้ครับ อนุมัติ แต่งตั้ง ถอดถอน ออกข้อบังคับ
อย่างนั้นน่าจะเป็นข้อกฎหมายมากกว่า ที่น่าเติมท่านไม่เติม อย่างเช่นที่อาจารย์จอน อาจารย์
มนตรี อาจารย์ประทีปเสนอเมื่อสักครู่นี้ดี ผมอยากให้เติมตรงนั้นเสียมากกว่า ส่วนที่ท่าน
คิดไว้ในมาตรา ๓๔ ทั้งหมดนั้นไม่เห็นด้วยเลยครับที่เติมไว้ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา
ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง
ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการ คอเคเตอร์ไหนก่อนครับ คอเคเตอร์วิบูลย์ก่อนก็แล้วกัน
เชิญครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (รองประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แซ่มชื่น ในฐานะกรรมการ ใครจะขออนุญาตกราบเรียนชี้แจง
ประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ให้เกียรติให้ความสนใจในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องอำนาจหน้าที่
ของสภาสถาบัน ผมกราบเรียนเบื้องต้นอย่างนี้ครับว่า ประการที่ ๑ สิ่งที่เป็นเรื่องใหม่
ในมหาวิทยาลัยเอกชนหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็คือเจตนาในการที่จะให้ภาคเอกชน
มีส่วนร่วมในการจัดการอุดมศึกษาของประเทศ ที่ผ่านมามองประมาณในการทุ่มไปให้
มหาวิทยาลัยของรัฐนั้นมหาศาลจนไม่สามารถที่จะทำได้อย่างทั่วถึง การให้บริการแก่
ประชาชนทุกหมู่เหล่าในเรื่องอุดมศึกษานั้นยังไม่สามารถกระทำได้อย่างทั่วถึง จึงหวังจะให้

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ
 การจัดการศึกษาระดับอุดมของชาตินี้มีปัญหาที่ผ่านมาก็คือ ๑. ในอดีตนั้นหลายกรณีไม่ได้
 การเน้นคุณภาพในลักษณะที่พึงประสงค์เท่าที่ควร การเปิดการศึกษาที่ผ่านมาก็จะเป็น
 การเปิดในวิชาที่ซ้ำซ้อนกัน ถ้าท่านไปสังเกตในหลายมหาวิทยาลัยเอกชน วิทยาลัยเอกชน
 จะเห็นว่าการเปิดซ้ำ ๆ กันอยู่หลายสาขาวิชา จึงนำมาสู่ข้อกำหนดใหม่ใน (๖) (๗) ว่า
 ให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ ทั้งนี้เจตนาไม่ต้องการให้เปิด
 วิชาต่าง ๆ ที่ซ้ำซ้อนกันมากเกินไป ถ้าท่านไปสังเกตดูหลายแห่งจะเปิดนิติศาสตร์
 บริหารธุรกิจ อะไรเต็มไปหมด แต่ทางด้านวิทยาศาสตร์หรือบางสาขาจะไม่ค่อยเปิดกัน
 เพราะฉะนั้นจึงนำมาสู่การว่างงานหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว เพราะฉะนั้นข้อกำหนดนี้
 จึงมีเจตนาเพื่อที่จะป้องกันปัญหาบางอย่างที่อาจจะเกิดขึ้น

ในประเด็นที่ ๒ ก็คือเจตนาต้องการให้การอุดมศึกษาของไทยหลังจาก
 ที่เราผลิตบัณฑิตไปแล้วต้องการให้เดินเข้าสู่เวทีโลกได้อย่างสง่าผ่าเผย การศึกษา
 ทางด้านคอมพิวเตอร์ก็ตาม ภาษาอังกฤษก็ตาม ถ้าหากเรายังไม่มีความสามารถที่จะจัดการ
 เองได้ ก็เปิดโอกาสให้มีการระดมทรัพยากรบุคคลจากต่างประเทศหรือในประเทศเข้ามา
 หรือจะร่วมมือกับมหาวิทยาลัยของรัฐในการที่จะพัฒนาหรือทำงานร่วมกันในการที่จะ
 พัฒนาคุณภาพของบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเอกชนให้มีคุณภาพเท่าเทียมกัน โดยไม่ต้องไป
 กังวลในเรื่องคุณภาพ เพราะฉะนั้นเรื่องคุณภาพนี้จะอยู่ใน (๑๗/๔) เพราะฉะนั้นเรื่อง
 ความกังวล เพื่อที่จะป้องกันปัญหาไม่ดีที่อาจจะเกิดขึ้นเป็นข้อกังวลของกรรมการ
 และได้มีการเสวนากันก่อนที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ พร้อมกันนอกจาก
 การป้องกันแล้วเรายังพยายามที่จะส่งเสริม -----

ที่ผ่านมากราบเรียนนะครับว่า มหาวิทยาลัยเอกชนจำนวนไม่น้อยเน้นเฉพาะเรื่องการสอน ไม่ได้เน้นเรื่องการวิจัย ไม่ได้เน้นเรื่องการพัฒนาอาจารย์ การส่งเสริม ส่งอาจารย์ไปเรียน ระดับสูงขึ้น การส่งให้อาจารย์ไปศึกษาอบรม ไม่ได้มีการออกเงิน ไม่ได้มีการจ่ายเงินให้ เพราะฉะนั้นข้อกำหนดใน (๑๖/๑) เรื่องทุนการศึกษาสำหรับเด็กผู้ด้อยโอกาสที่ดี เขาต้องการให้เกิดขึ้นว่า ไม่ใช่ให้มหาวิทยาลัยเอกชนนั้นรับเพียงเด็กที่มีสตางค์เข้ามาเรียน เพราะว่าค่าใช้จ่ายอาจจะสูง เพราะฉะนั้นก็เปิดโอกาสให้เด็กยากจนด้อยโอกาสได้เข้ามา มีโอกาสด้วย เพราะฉะนั้น (๑๖/๑) มีเจตนาเพื่อการนั้น (๑๗/๑) (๑๗/๒) (๑๗/๓) นั้น มีเจตนาที่จะให้มีการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ ไม่ว่าจะเป็นการส่งไปศึกษาต่อ การส่งไป ศึกษาอบรม การพัฒนาอาจารย์ให้เกิดองค์การขึ้นมา ให้เกิดกิจกรรมขึ้นมา โดยมีข้อกำหนด ให้สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ติดตามควบคุมดูแล ถ้าหากว่าเป็นงานของเพียงผู้ประกอบการ เท่านั้น ก็ย่อมมีการพยายามที่จะประหยัดเงินประหยัดค่าใช้จ่ายโดยไม่ได้คำนึงถึงคุณภาพ ของคณาจารย์ ทั้งนี้ (๑๗/๑) (๑๗/๒) (๑๗/๓) นั้น ท่านกรรมาธิการบุญทันได้กรุณาชี้แจง ไปแล้วว่าให้สอดคล้องกับทั้งประเทศ กับทั้งชุมชน และกับทั้งผู้ประกอบการ กราบเรียน เพิ่มเติมนิดเดียวครับว่า ในบางสาขาวิชานั้นแม้จะมีการสอนด้วยความพยายามที่จะให้มี คุณภาพสูง แต่ว่าความสามารถในการดำเนินการนั้น ผมยกตัวอย่างกรณีการท่องเที่ยว หรือการโรงแรม แน่นอนครับ มหาวิทยาลัยเอกชนหลายแห่งก็คงไม่มีสถานประกอบการ ของตัวเอง อันนี้เป็นเพียงตัวอย่างเดียว แต่ว่าสาขาวิชาที่จะเกิดการร่วมมืออย่างดียิ่ง ที่ผ่านมานี้การร่วมมือระหว่างภาคเอกชนกับทางสถาบันอุดมศึกษานี้ยังไม่ค่อยจะเกิดขึ้น อย่างเป็นรูปธรรมมากนัก สิ่งที่เราเรียกว่า โคออปเปอเรตเอดยูเคชัน (Cooperate education) ในต่างประเทศที่เขาทำกันนั้นบ้านเรายังไม่ค่อยได้กระทำมากนัก ที่เป็นการผลิตบัณฑิต เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคเอกชน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการตลาดหรือ การผลิตคนให้สอดคล้องกับตลาด เพราะฉะนั้นผู้ประกอบการนี้ก็เป็นองค์กรย่อยที่เรา มี เจตนา ๒ ประการ ก็คือ ๑. ต้องการให้ร่วมในการฝึกอบรมในการสอน ในการผลิตบัณฑิต ร่วมกัน ถ้าหากว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่าสถานประกอบการนั้นเขาต้องการคนที่เก่ง ทางด้านภาษา เก่งทางด้านคอมพิวเตอร์ เก่งทางด้านจริยธรรมอื่น ๆ ก็จะได้มีการผลิต

มติดของสถาบันนั้นให้สอดคล้องกับความต้องการ เพราะฉะนั้นการร่วมมือการทำงาน
 นั้นจึงเห็นว่า น่าจะเป็นแนวทางที่จะส่งเสริมในการพัฒนาคุณภาพของสถาบันหรือ
 มหาวิทยาลัยเอกชนได้อย่างแท้จริงในอนาคต จึงกราบเรียนว่า (๑๗/๑) (๑๗/๒) (๑๗/๓)
 (๑๗/๔) ที่เพิ่มขึ้นนั้น มีเจตนาเพื่อมุ่งไปสู่การประกันหรือการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต
 ของมหาวิทยาลัยเอกชน ขอไคร่กราบเรียนชี้แจงครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : สำหรับกรรมการที่จะชี้แจงกรณารอข้างล่างสักพักนะครับ
 ท่านบุญยืนครับ

นายบุญยืน ศุภสารสาทร (พิษณุโลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 กระผม นายบุญยืน ศุภสารสาทร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพิษณุโลก ท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ กระผมได้อ่านมาตรา ๓๔ แล้ว กระผมไม่เห็นด้วยที่กรรมการได้ไปแก้ไข
 แล้วก็ได้เพิ่มเติมเข้าไป และเพิ่มเติมใหม่ทั้งหมดครับ

ในประเด็นแรกที่กระผมมีเหตุผลเช่นนี้ เพราะว่าถ้าจะอ่านภารกิจหน้าที่ของ
 สภาสถาบันนั้น เมื่อเขียนไว้ อ่านไว้ตามของเดิมมานั้นเขาทำได้หมดอยู่แล้วครับ จริง ๆ
 ไม่ต้องไปเติมอะไร ทำได้ เพราะว่าอะไรครับ ผมยกตัวอย่างเลยครับ มาตรา ๓๕ (๑) อนุมัติ
 แผนพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แผนนี้ หมายความว่า ทำได้ทุกอย่าง ไม่ว่าจะเป็น
 การส่งเสริมคุณภาพของคณาจารย์ จะส่งเสริมคุณภาพของนักศึกษาอะไร อยู่ในแผนนั้น
 นะครับ เพราะฉะนั้นทำได้ ไม่จำเป็นจะต้องไปเพิ่มไปเน้นนะครับ

ในประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ที่ไปเพิ่ม ไปเน้น ก็ไม่ได้สำคัญอะไรมากนัก
 กระผมขอยกตัวอย่าง (๖) นี้ครับ ที่ว่า “โดยให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐาน
 การศึกษาของชาติ” อันนี้ก็เพื่อความชัดเจนเท่านั้นเองครับ แต่จริง ๆ ถ้าหากว่าท่าน
 จากการศึกษาแล้วก็ไม่สอดคล้อง แล้วก็ไม่เป็นไปตามนโยบายและไม่ได้มาตรฐานนี้
 สถาบันก็อยู่ไม่ได้ เป็นเหตุผลบังคับอยู่ในตัว-----

เพราะฉะนั้นก็เขียนเพื่อความชัดเจน (๑๐) ก็เหมือนกันครับ เพื่อความชัดเจนครับ (๑๐/๑) บอกว่า “สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษามีส่วนร่วมในการศึกษาโดยระดมทรัพยากรจากในประเทศและต่างประเทศ” แล้วก็เน้นว่ามีต่างประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งจริง ๆ แล้วสถาบันอุดมศึกษาไหน ๆ ในปัจจุบันนี้ก็สามาร่วมมือกับต่างประเทศครับ ไม่เห็นจำเป็นต้องเขียนอะไร และที่เดิมเขียนมาท่านครับ บางทีเดิมมาทำให้แคบไปเสียอีก กระผมยกตัวอย่างตามมาตรา ๑๗/๒ ที่เพิ่มขึ้นนี้บอกว่า “ส่งเสริมการศึกษาหรือวิจัยการฝึกอบรมคณาจารย์และบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน” อันนี้ไปเขียนเน้นไปเรื่องเศรษฐกิจเสียอีก ส่วนสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณีไม่พูดถึงอีกแล้ว ดังนั้นเป็นต้นครับ กระผมว่าถ้าขึ้นเต็มไปอย่างนี้นะครับ ทำให้ ๑. มัคตัวเอง ๒. ทำให้เกิดช่องแคบขึ้นมาแทนที่จะกว้าง และถ้าสมมุติว่าสถาบันนี้จะไม่ได้เขียนอะไรไว้ในกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้เขียนไว้ในมาตรานี้จะไปช่วยชุมชนได้ไหม จะไปพัฒนาได้ไหม กระผมว่าได้ครับ มหาวิทยาลัยทุกแห่งเขาก็มีโครงการที่จะก้าวไปสู่ชุมชน ไปหาข้อมูล ไปถ่ายทอดวิชาการให้กับชุมชนก็มีครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าที่เดิมมานั้นก็ไม่ใช่ประโยชน์อะไร กระผมเห็นควรที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิมครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์พนัสครับ

นายพนัส ทัศนียานนท์ (ตลก) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พณีส ทัศนียานนท์ จากจังหวัดตาก ครับ กระผมได้พิจารณาตามที่กรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๓๔ มาแล้วก็เข้าใจในเจตนาดีของกรรมการที่ต้องการให้เกิดความชัดเจนในประเด็นนโยบายเกี่ยวกับการควบคุมดูแลกิจการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในบางเรื่อง แต่ผมก็เห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านที่อภิปรายไปในทางที่ว่าสิ่งเหล่านี้คงไม่จำเป็นที่จะต้องเอามากำหนดไว้ที่นี้นะครับ เพราะว่าอำนาจของสภาสถาบันนั้นก็เป็นอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการวางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการทั่วไป ซึ่งอำนาจตรงนี้การวางนโยบายควรจะเป็นกรอบกว้าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับใน (๖) ที่ไปกำหนดเน้นว่า “ต้องให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ” นั้น กระผมมีความรู้สึกว่าจะเป็นการผูกมัดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนี้ สุดท้ายก็ต้องพึ่งพิงสถาบันการศึกษา อุดมศึกษา

องรฐอยู่นั่นเอง เพราะฉะนั้นโอกาสที่เราจะมีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะมีความเป็นเลิศทางวิชาการที่เหนือกว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐนี้ ถ้าเราเอาไปผูกตรงนี้ไว้โอกาสเช่นว่านั้นจะเกิดขึ้นได้ยากครับ แล้วที่จริงแล้วมาตรฐานที่ทางรัฐที่กำหนดออกมาเป็นมาตรฐานการศึกษาของชาติ ผมเข้าใจว่านั่นคือมาตรฐานขั้นต่ำสุด ซึ่งว่าที่จริงไม่ต้องเขียนตรงนี้ไว้แล้วทางรัฐก็ต้องคุมอยู่แล้ว ถ้าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไหนจัดการเรียนการสอนและมาตรฐานการศึกษาไม่ถึง คุณภาพการศึกษาไม่ถึงก็อยู่ไม่ได้ และรัฐก็คงจะปล่อยให้อยู่ไม่ได้ แต่อันที่จริงควรจะเปิดกว้างไว้ เราจะได้มีมหาวิทยาลัยอย่างในต่างประเทศเขา ซึ่งมหาวิทยาลัยเอกชนนี่พ่อ แม่ ผู้ปกครองนิยมที่จะส่งไปเรียนมากกว่าที่จะส่งไปเรียนมหาวิทยาลัยของรัฐอีก ยกตัวอย่างเช่น มหาวิทยาลัยออกซฟอร์ด (Oxford) แคมบริดจ์ (Cambridge) ผมไม่ทราบว่าเป็นรัฐหรือเป็นเอกชน แต่ถ้าในอเมริกาอย่าง ฮาร์วาร์ด (Harvard) สแตนฟอร์ด (Stanford) อย่างนี้นะครับ มหาวิทยาลัยเอกชนทั้งนั้น ผมคิดว่าถ้าจะเขียนไว้ตรงนี้ควรจะเขียนในทำนองสนับสนุนว่า ให้เขาเป็นอิสระให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ความเจริญงอกงามทางปัญญาไม่ได้อยู่ที่ว่าเราจะต้องตีกรอบถึงจะต้องเป็นมาตรฐานอันเดียวกันไปทั้งหมด แต่ความหลากหลายในเชิงความรู้วิชาการต่าง ๆ อันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ การที่มากำหนดมาล็อกไว้อย่างนี้ก็เป็นรูปแบบเดียวกันหมด อย่างนี้ไม่ต้องมีมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนก็ได้ เพราะเป็นเป้าเดียวกันหมดกับมหาวิทยาลัยของรัฐหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เพราะฉะนั้นตาม (๖) (๑๐) ซึ่งเติมตรงนี้เข้ามาผมคิดว่าไม่จำเป็นนะครับ -----

ส่วนสำหรับ (๑๐/๑) นั้น อันนี้เป็นที่เห็นได้ชัดเลย เรามองจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในสภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้มากกว่า ความคิดตรงนี้คือการพึ่งพิงสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐนั่นเอง แต่ในขณะที่เดียวกันกรอบหรือโครงสร้างของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งหมด ก็คือต้องการที่จะให้มีสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน ซึ่งวัตถุประสงค์อันหนึ่งก็เป็น ที่เห็นได้ชัดแจ้งก็คือว่า ก็ต้องการให้ผู้ประกอบการสามารถทำสิ่งนี้เป็นธุรกิจได้ เพราะฉะนั้น การเขียน (๑๐/๑) ไว้อย่างนี้ ก็เหมือนกับว่ามีการประกอบธุรกิจของตนเองโดยมาอาศัยพึ่งพา บุคลากรอะไรต่าง ๆ ของรัฐเป็นหลัก ซึ่งผมคิดว่าตรงนี้จะจะไม่เหมาะสม เพราะถ้าเป็น อย่างนี้อยู่แล้วก็จะไม่สามารถจะพึ่งพาตัวเองอะไรไปได้โดยตลอด ก็อาศัยจากของรัฐ แทบทั้งนั้น อันนี้มองในแง่ที่ผมเชื่อว่าอันนี้คงจะเป็นสภาวะจิตใจหรือความคิดของ ผู้ประกอบการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในปัจจุบันนี้ ส่วน (๑๖/๑) นั้น คือถ้ามหาวิทยาลัย ไหนหรือสถาบันไหนไม่มีนโยบายที่ส่งเสริมตรงนี้ ผมคิดว่าก็แย่เต็มทีแล้ว เพราะอันนี้ เป็นหลักการเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญเลยด้วยซ้ำไปของผู้ด้อยโอกาส ส่วน (๑๗/๑) (๑๗/๒) (๑๗/๓) (๑๗/๔) อันนี้ก็เช่นเดียวกันโดยเหตุโดยผลผมคิดว่า โดยหลักของ การกำหนดนโยบายการบริหารสถาบันอุดมศึกษา สิ่งเหล่านี้เป็นหลักทั่วไปอยู่แล้วที่จะ ต้องมีอยู่ในนโยบายอันนั้น เพราะฉะนั้นการมาเขียนไว้ตรงนี้ทำให้เกิดการผูกมัดตัวเอง มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเกิดจะมีมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใดว่า ต้องการที่จะเน้นความรู้ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษในบางเรื่อง ผมยกตัวอย่าง (๑๗/๒) ซึ่งไม่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนเลยอย่างนี้ อันนี้ก็ทำไม่ได้ครับ ถ้าเขียนไว้อย่างนี้ จาามเจริญหรือความก้าวหน้าในทางเทคโนโลยีในบางเรื่องบางราวอาจจะต้องมีการพัฒนา กันไปแต่ไม่เกี่ยวกับเศรษฐกิจชุมชน อย่างเช่น เกิดจะมีการเปิดสอนวิชาทางด้านอวกาศ อย่างนี้ วิศวกรรมทางด้านอวกาศอย่างนี้จะเกี่ยวกับชุมชนได้อย่างไร ~~อันนี้~~ ~~อันนี้~~ ผมคิดว่า ในเมื่อเขียนไว้มาก ๆ เช่นนี้ก็เท่ากับเป็นการผูกมัดตัวเองมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะสำหรับ (๑๗/๔) นี้ก็เช่นเดียวกัน เพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพในการสอนแล้วในการกำหนด หลักสูตรการศึกษา ถ้าก็คิดกันไม่ให้นักศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินแล้วนี้ มหาวิทยาลัยนั้นก็ใช้ไม่ได้ มหาวิทยาลัยในยุคปัจจุบันนี้ความคิดเห็นของผู้ที่เขาเป็นฝ่าย ที่ได้รับบริการจากสถาบันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญ เป็นส่วนสำคัญในการที่กำหนด

นโยบายสำหรับการบริหารสถาบันอุดมศึกษาในปัจจุบันนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นโดยสรุป
 กระทบคิดว่าตามที่ร่างเดิมกำหนดไว้นั้นก็น่าจะเหมาะสมแล้วนะครับ ไม่จำเป็นที่จะต้อง
 ีการเพิ่มเติมอะไรเข้ามาอีกทั้งสิ้นนะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ข้างล่างฟังกรรมาธิการสักหน่อยนะครับ เท่าที่ฟังมาแล้วแต่ละท่าน
 ก็จะแสดงความคิดเห็นไม่เห็นด้วย แล้วก็ชี้แจงเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
 ให้ที่ประชุมได้ประกอบการพิจารณา หลายท่านก็แสดงความคิดเห็นในเหตุผลที่ซ้ำ ๆ กัน
 ถ้าหากว่าท่านมีเหตุผลอย่างอื่นนะครับค่อยอภิปราย อยากจะขอความกรุณาอย่างนั้นนะครับ
 ท่านอุบลขอก่อนนะครับ เคี้ยวจะเป็นกรรมาธิการชี้แจง เชิญท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. จากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ครับ กระผมไม่ใช่เป็น
 นักการศึกษา แต่ผมเห็นด้วยในวิสัยทัศน์ของคณะกรรมาธิการที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข
 มาตรา ๓๔ นี่เป็นอย่างดีที่สุด ผมคิดว่าในร่าง พ.ร.บ. นี้มาตราที่มีความสำคัญที่สุดคือ
 มาตรา ๓๔ ครับ ท่านอ่านให้คินะครับว่า “มาตรา ๓๔ สถาบันมีอำนาจหน้าที่วางนโยบาย
 และควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้
 ให้รวมถึง” -----

อันนี้เรามาดูใน (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ผมคิดว่าตั้งแต่ (๑) – (๕) นี้ (๑) มีความสำคัญที่สุด แต่ (๑) ไม่มีความชัดเจน ไม่มีระดับความสำคัญให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศหรือสังคมนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าใน (๑) นี้ จะต้องพูดให้ชัดเจนลงใน (๑๐/๑) (๑๖) (๑๗) (๑๘) (๑๙) นี่นะครับ ขยายไปถึง (๑๗) นะครับ ผมจะขออภิปรายนิดหนึ่งว่า (๑) มีความสำคัญจะต้องชัดเจน เราต้องการที่จะยกระดับฐานะของมหาวิทยาลัยเอกชนให้ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยของรัฐ เพราะฉะนั้นมหาวิทยาลัยของรัฐจะต้องปรับปรุงตัวเอง พัฒนาตัวเอง แล้วมีวิสัยทัศน์ มีแผนงาน โครงการ มีกรอบในการดำเนินงานให้ชัดเจนเพื่อการตรวจสอบ อย่าง (๖) นี่นะครับ ท่านประธานฯ เขาบอกว่าให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ อันนี้สำคัญมาก เพราะว่านโยบายการศึกษาของชาติ การศึกษานี้จะต้องสอดคล้องกับนโยบายของชาติอันเป็นส่วนรวมและความต้องการของท้องถิ่น ท่านต้องทั้ง ๒ อย่างถึงจะเป็นประโยชน์ อันแท้จริง แล้วก็ต้องมีมาตรฐานการศึกษาด้วย ไม่ใช่ว่าส่งเสริมกันไปเรื่อย ๆ เพื่อเอาเงินเข้ากระเป๋าไม่ใช่อย่างนั้น ต้องมีคุณภาพ คุณภาพนั้นจะต้องมองถึงในด้านว่าคุณภาพเพื่อประโยชน์ของชาติ และเพื่อประโยชน์ของสังคมท้องถิ่น อันนี้ผมว่าชัดเจนดีน่าจะกำหนด ส่วน (๑๐) “อนุมัติความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันอื่นหรือบุคคลใดโดยให้สอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษาของชาติ” อันนี้ก็สำคัญ เวลานี้สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ ต่างคนก็ต่างบริหารจัดการของตัวเองไป ไม่ได้เกี่ยวข้องกับสถาบันข้างเคียง เมื่อเดือนที่แล้วคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ฯ ไปดูงานที่จังหวัดเชียงราย เราก็ไปให้ทัศนะกับราชภัฏกับมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่งสอนคณะเหมือน ๆ กัน คือคณะนิเทศศาสตร์หรือคณะอะไรนี้นะครับ สถาบันในท้องถิ่นนั้น ๆ น่าจะร่วมมือกันได้ ไม่ใช่ต่างคนต่างอยู่ อันนี้สอดคล้อง อันนี้ (๑๐/๑) สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยระดมทรัพยากรจากภายในและภายนอกประเทศ อันนี้มีความสำคัญมาก และเวลานี้กำลังจะเข้ามา เพราะเรามีนโยบายเสรีภาพในการให้บริการ การให้การศึกษาเป็นการให้บริการกับประชาชน เพราะฉะนั้นจะต้องเปิดวิสัยทัศน์ให้กว้าง เอาอาจารย์จากต่างประเทศเข้ามา อย่างรามคำแหงเวลานี้เอาอาจารย์จากมหาวิทยาลัยต่างประเทศมาสอนมากมายครับ ทำให้คุณภาพการศึกษาของ

รามาธิบดีขึ้น หรือมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ก็เหมือนกันครับเวลานี้ อันนี้สอดคล้องกับ
สถานการณ์ สมควรจะมีการแก้ไขตามที่กรรมการได้เสนอเข้ามา ส่วนใน (๑๖/๑)
ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาหรือให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส อันนี้สำคัญมากครับ
สถาบันการศึกษาเอกชน นับวันจะขยายไปยังท้องถิ่นภูมิภาคต่าง ๆ และในภูมิภาคต่าง ๆ
ก็มีคนด้อยโอกาสมากครับท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นอันนี้สำคัญและไม่มี
มาตราไหนบอกไว้เลย มาตรการนี้เขียนไว้ถูกต้องแล้วเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ด้อยโอกาส
ได้รับการส่งเสริมจากมหาวิทยาลัย ส่วน (๑๗/๑) อันนี้สำคัญครับ คุณภาพของการศึกษา
จะดีหรือไม่อยู่ที่คุณภาพของอาจารย์ จะต้องมีการพัฒนาคุณภาพของอาจารย์ ส่งเสริมให้
เรียนปริญญาโท ปริญญาเอก ส่งเสริมให้ไปเรียนในต่างประเทศเพื่อเอาความรู้มา
พัฒนาให้กับประชากรของประเทศของเรา (๑๗/๒) นี่ก็เหมือนกัน ส่งเสริมการวิจัย
ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนนี้ครับ เวลานี้รัฐบาลกำลังส่งเสริมหนึ่ง
ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบล แต่เราขาดนักวิจัย เวลานี้เราใช้นักวิจัยท้องถิ่นครับ
ท่านประธานฯ เราไม่ได้มีนักวิจัยที่สำเร็จการศึกษาสูง ๆ มาช่วยวิจัย เพราะฉะนั้น
อันนี้สำคัญ อันนี้สำคัญมากครับนักวิจัย เพราะฉะนั้นการที่ส่งเสริมให้สถาบันเอกชน
พัฒนาความสามารถของครูอาจารย์หรือการวิจัย การศึกษาอบรมคณาจารย์และ
บุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนเป็นเรื่องที่เหมาะสมแล้ว
ส่วน (๑๗/๓) คือเป็นอย่างนี้ท่านประธานฯ ผมอยู่ในคณะกรรมการการวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีฯ สนใจเรื่องของการวิจัยและพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมของประเทศ
ทางสถานประกอบการเขาเรียกร้องอยากให้มีนักวิจัย อยากให้มีบัณฑิตที่มีความรู้
ในเรื่องการวิจัยและการพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรมต่าง ๆ ในสถานประกอบการ เวลานี้
ไม่มีครับ เพราะฉะนั้นที่กรรมการท่านเขียนไว้ใน (๑๗/๓) เหมาะสมกับสถานการณ์
ครับ-----

ส่วน (๑๗/๔) “ให้มีระบบประกันคุณภาพ” อันนี้ของแน่นอนครับจะต้องมี จะต้องมีการควบคุมคุณภาพของสถาบันการศึกษาเอกชน เวลานี้เรามักจะมองว่าคนที่จบจากสถาบันการศึกษาเอกชนมีคุณภาพสู้ของรัฐไม่ได้ครับ ~~ซึ่งถ้ามาแก้ไข~~ ~~แต่ความรู้สึก~~ ~~ค่านิยม~~ ~~แล้ว~~ เพื่อที่จะยกคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนให้ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยของรัฐ ~~ซึ่ง~~ จำเป็นที่สุดครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ท่านได้ขยายขยายอำนาจหน้าที่ของสภาสถาบันตามมาตรา ๓๔ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศและของสังคมไทยในปัจจุบันครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ดอกเตอร์วิทยาครับ

นายวิทยา มะเสนา (รองประธานคณะกรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ในฐานะรองประธานคณะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๓๔ นี้ คณะกรรมการได้เพิ่มเติมขึ้นเนื่องจากตระหนักว่าในภาระหน้าที่ของสภาสถาบันอุดมศึกษานั้น โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรที่จะมีกรอบอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดมาตรฐานที่ทัดเทียมกับมหาวิทยาลัยของรัฐ ท่านประธานฯ ครับ ในฐานะที่วุฒิสภานี้มีหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมาย อะไรที่ยังขาดตกบกพร่องนั้น เราควรที่จะได้ดูเพื่อให้กฎหมายออกมาสมบูรณ์ที่สุดกระผมเองในฐานะที่เป็นกรรมาธิการ เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยมาก่อน อยู่ในมหาวิทยาลัยอยู่ในสภามหาวิทยาลัยมา ได้ศึกษาพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ของรัฐ ๒๔ แห่ง ทุกฉบับอ่านทุกบรรทัด มหาวิทยาลัยราชภัฏที่จะออกมา ๔๑ แห่ง อ่านทุกมาตรา รวมทั้งสถาบันราชภัฏที่มีมหาวิทยาลัยราชภัฏอีก ๔๐ วิทยาเขต อ่านทุกมาตรา จึงได้เห็นว่าพระราชบัญญัติที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรนั้นมีหลายประเด็นที่ไม่ครอบคลุม ที่ไม่ชัดเจน จึงได้มีการเสนอเพิ่มส่วนนี้เข้าไปเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น หลังจากที่มีมาตรา ๓๔ ขึ้นมาจากการเพิ่มเติมจากคณะกรรมการแล้วนั้น ผมกล้ายืนยันได้ว่า พ.ร.บ. สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่อยู่ในมือท่านทั้งหลายนี้ เป็น พ.ร.บ. สถาบันอุดมศึกษาที่สมบูรณ์ที่สุดและทันสมัยที่สุด สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ท่านสมาชิกฯ ได้กรุณาแสดง

ความเห็นอย่างหลากหลาย ซึ่งเราก็เคารพ แต่ผมก็ขอเรียนว่า ถ้าหากท่านประสงค์จะได้
ร.บ. ที่สมบูรณ์ที่สุดเหมาะสมกับภาวะของประเทศ กรุณาโปรดตามกรรมวิธีการ ถ้าไม่
เห็นด้วยก็โปรดอย่างอื่น ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพลหัตถ์ พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : พอดีตัดสินใจได้แล้วหรือยังครับที่จะลงมติ เชิญท่านสมพรครับ

- ๒๕/๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 3538
วันที่ 27 พ.ค. 2546
เวลา 17.00 น.

นร ๐๕๐๓/๒๗๓๕

ส่ง สำนักการประชุม
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง การดำเนินการตามญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
ผ่านกระยะยาวแห่งชาติ พ.ศ. ของวุฒิสภา

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๔/๘๗๓๓
ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๕

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๑๔๑๑/๖๔๔๑
ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๕
 ๒. สำเนาหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๑๐/๑๑๖๔๕
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๕
 ๓. สำเนาหนังสือกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ที่ กก ๐๒๐๑.๐๑/๐๐๗๒๒
ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๔๖

ตามที่แจ้งมติคณะรัฐมนตรีรับทราบญัตติเรื่อง การตรวจสอบการส่งเสริมและพัฒนา
การท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวแห่งชาติ (นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) และมอบให้
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รับไปพิจารณาดำเนินการ แล้วแจ้งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทราบ เพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป นั้น

โดยที่ได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ปรับปรุง
การแบ่งส่วนราชการในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีใหม่และมีการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้น
สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) จึงได้แจ้งให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว ซึ่งต่อมากระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี
ในเรื่องนี้แล้ว ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

/คณะรัฐมนตรี ...

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
ที่ 446/2546 วันที่ 27/พ.ค./2546
เวลา 17.15 น. ส่ง กลุ่มงานนิติ
สำนักการประชุม

กลุ่มงานนิติ
รับที่ ๑๐๐๗/๒๕๔๖
วันที่ ๒๗ พ.ค. ๒๕๔๖
เวลา ๑๗.๒๕ น. (โปรดพลิก)
สำนักการประชุม

0201.01/ 00๗๒๒

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ถนนพระราม 1 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

20 สิงหาคม 2546

ญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวแห่งชาติ ของ
นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา และคณะ

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๘๖ ๐๐๗/๒๕๔๕ ๕๖ ๕๖/๔๕

หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร 0110/11686 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2545

มาด้วย คำตอบญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวแห่งชาติ

ตามที่ ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จัดทำข้อมูลคำตอบญัตติ เรื่อง การตรวจสอบ
เสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวแห่งชาติ ของนายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา กับคณะ โดยให้รัฐมนตรี
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้ความเห็นชอบแล้วแจ้งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ นั้น

บัดนี้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้นำเสนอข้อมูลคำตอบญัตติเรื่องดังกล่าวให้
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้ความเห็นชอบแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอเน็จ อินสว่าง)

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สำนักงานปลัดกระทรวงฯ

สำนักบริหารกลาง

โทร. 0-2214-2958

โทรสาร. 0-2215-9951

สำเนาถูกต้อง

(นายธีรพงศ์ คุ้มรุ่งเรือง)

นิติกร ๔

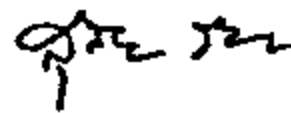
สำนักนิติธรรม

Legislative Institutional Repository of Thailand

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ รับทราบผลการดำเนินการ
ของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาดังกล่าว และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรชัย ภู่งประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘-๙

๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

(T065/C/8)

ก 0201.01/ 00๗๒๒

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
ถนนพระราม 1 ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

20 สิงหาคม 2546

ญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวแห่งชาติ ของ
นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา และคณะ

เลขานุการคณะรัฐมนตรี

๕๖ ๐๐๗/๒๕๔๕ ๕๖ ๕/๘/๔๕

ถึง หนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร 0110/11686 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2545

ที่ส่งมาด้วย คำตอบญัตติ เรื่อง การตรวจสอบการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวแห่งชาติ

ตามที่ ให้กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา จัดทำข้อมูลคำตอบญัตติ เรื่อง การตรวจสอบ
ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวแห่งชาติ ของนายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา กับคณะ โดยให้รัฐมนตรี
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้ความเห็นชอบแล้วแจ้งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีทราบ นั้น

บัดนี้ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ได้นำเสนอข้อมูลคำตอบญัตติเรื่องดังกล่าวให้
คณะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาให้ความเห็นชอบแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอเน็จ อินสว่าง)

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

สำนักงานปลัดกระทรวงฯ

นักบริหารกลาง

ท. 0-2214-2958

รสาร. 0-2215-9951

สำเนาถูกต้อง

(นายธีรพงศ์ กุ่มรุ่งเรือง)

นิติกร ๖

สำนักนิติกรรม

Legislative Institutional Repository of Thailand

สำนักงานวัฒนธรรม

วันที่ ๒๕ ก.พ. ๒๕๔๖

1787	16.00

การตรวจการข่มขืนผู้เสียหาย

บันทึกข้อความ

พระราชกรณียกิจ
สำนักงานปลัดกระทรวงการต่างประเทศและกีฬา สำนักงานบริหาร...

DO 0201.017, S-5

วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๖

การขอปฏิบัติ เรื่อง การตรวจสอบการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทำนักระยะยาวแห่งชาติ

รัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการต่างประเทศและภริยา

1. เงื่อนไข

1.1 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จัดทำข้อมูลคำตอบสถิติ เรื่อง การตรวจสอบ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวทำนักระยะยาวแห่งชาติ ของนายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา กับคณะ แจ้งให้ สภานายกรัฐมนตรีทราบตามหนังสือ ที่ นร ๐5๐๐/๔๑๔๔ ลงวันที่ 1๑ สิงหาคม 2545

1.2 สำนักนายกรัฐมนตรีได้สำเนาหนังสือ ททท. ตามข้อ 1.1 แจ้งเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ตามหนังสือ ที่ นร 1411/6481 ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2545

2. អំណាចតុលាការ

2.1 สำนักนายกรัฐมนตรี มีหนังสือ ที่ นร 0110/11686 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2545 แจ้งว่า
เนื่องจากยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำตอบข้อตั้งกล่าว จากรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) ในขณะนั้น ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ.2545 จึงขอให้กระทรวง
การท่องเที่ยวและกีฬาดำเนินการในเรื่องดังกล่าว โดยไม่เสนอขอความเห็นพิจารณาให้ความเห็นชอบ แล้วแจ้ง
สำนักเลขาธิการ กรม.

2.2 บ่.ภค.มีปัญหาล้างแจ้งเคหาธิการ ๓ครั้ง อีกครั้ง

3. 项目评价结论

เห็นควรมานำเสนอข้อมูลคำตอบที่ดีขึ้นให้ รวท.กก.เห็นชอบเพื่อจะได้แจ้งเลขาธิการกรม.

ငါ့အဖို့

ក្រុមហ៊ុន

4. INDIAN

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบ

4.1 โปรดนำเรียน ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ ให้ชอบด้วยกฎหมายที่แนบ (นายสนธยา คุณปลื้ม)

4.2 โปรดลงนามในหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้ เพื่อจะได้นำส่งสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
หลังจาก ขพท. รว. ทก. เห็นชอบตามข้อ 4.1

หลังจาก 4 พจน. รว. กท. เห็นชอบตามข้อ 4.1

1925-26.

Non Sample

YOMU 1580.

10/20/2011

$$V_{\text{all}} = 1$$

217546

ฝ่ายกองเรือ อิมบว้าง

การรณรงค์ส่งเสริมและรักษา

5/25

90. 11. 1941

வினாக்கள் 15 - 18

(ក្រុមប្រឹក្សាភិបាល ក្រុមប្រឹក្សា)

ตัวชี้วัดที่ ๑๖: การเข้าถึงบริการสุขภาพ

၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၁ ရက်နေ့မှ ၂၀၁၆ ခုနှစ် ဇူလိုင်လ ၃၁ ရက်နေ့အတွင်း

(นายวราวุธ ศิลปอาชา)

ทบวงการชนบทว่ากระทรวงการท้องถิ่น

โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาว

ตามที่รัฐบาลมีนโยบายให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นกลยุทธีหนึ่งในการนำเงินตราต่างประเทศเข้ากระตุ้นสภาพเศรษฐกิจของไทยโดยเร่งด่วนและถือเสมือนเป็นวาระแห่งชาติ ดังนั้นการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ได้พยายามพิจารณานหาแนวทางในการขยายตลาดการท่องเที่ยวไปยังกลุ่มตลาดที่มีคุณภาพ มีอำนาจการใช้จ่ายสูงและพักอยู่ในประเทศไทยนานวัน ซึ่งทำให้ประเทศไทยมีรายได้จากการจ่ายเงินของนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น

โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวเป็นธุรกิจการท่องเที่ยวแบบใหม่ที่มีรูปแบบและการแตกต่างไปจากธุรกิจการท่องเที่ยวโดยทั่วไป ในประเทศไทยยังไม่เคยมีการดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวในลักษณะครบวงจรมาก่อน ในขณะที่รัฐบาลประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย ได้ให้ความสำคัญและมีมาตรการสนับสนุนส่งเสริมโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวอย่างจริงจัง

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความพร้อมด้านทรัพยากรการท่องเที่ยวทุกด้าน ประชาชนมีความเป็นมิตร มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐาน และการบริการด้านการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาตรฐานสากล มีความอดภัย และที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือมีความสงบเรียบร้อยทางการเมือง

ตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีครั้งที่ 4 ได้มีมติเมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2544 ขออนุมัติหลักการในการจัดตั้งบริษัทเพื่อดำเนินการรองรับโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาว (Longstay) เห็นควรอนุมัติให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวกระยะยาว (Longstay One Stop Service Center) โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนและให้
1. รับไปดำเนินการจัดตั้งคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวแห่งชาติ เพื่อดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนการผ่านนักกระยะยาวในประเทศไทยต่อไป

เนื่องจากการดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวจำเป็นต้องมีหน่วยงานหรือองค์กรกลางทำหน้าที่บริหารงานตามนโยบายรัฐบาลให้เกิดเป็นรูปธรรม รวมทั้งเพื่อจัดการธุรกิจเชื่อมโยงประสานผลประโยชน์ระหว่างผู้ลงทุน ผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 25 ธันวาคม 2544 เห็นชอบผลการศึกษาของคณะทำงานตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 มกราคม 2544 ให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาว โดยใช้รูปแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ตามอำนาจหน้าที่ในกฎหมายเพื่อวางต้นแบบมาตรฐานในการดำเนินการและสร้างความเชื่อมั่นในวงนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ ในอัตราที่ภาครัฐถือหุ้นไม่เกินร้อยละสามสิบ ทั้งนี้ให้กำหนดรูปแบบแนวทางดำเนินการและกำหนดเวลาที่รัฐจะลด

บทบาทให้ชัดเจน สำหรับการวิจัยพัฒนาและการออกกฎระเบียบเพื่อควบคุมธุรกิจการท่องเที่ยวประเภ
ให้เป็นอำนาจของ ททท. และคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์โดยหารือกับสภาอุตสาหกรรม
ประเทศไทย ททท. และองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องต่อไป

การจัดตั้งบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด (Thai Longstay Management Corporation Limi
เพื่อดำเนินการรองรับโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านกระยะยาว โดยมีวัตถุประสงค์สำคัญ
จะให้ประกอบกิจการที่สามารถให้บริการและดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวได้อย่างครบวงจรมีมาตรฐานตามส
และได้คุณภาพตามที่ลูกค้าต้องการ โดยมีภาครัฐให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ตลอดจนการเป็นผู้ถือหุ้น
เป็นแกนนำในการจัดตั้งโดยให้มีรูปแบบการบริหารจัดการแบบเอกชน โดยเป้าหมายของการดำเนินงาน
บริษัทนั้นคาดว่าจะสามารถทำกำไรได้ในปีที่ 3 ทั้งนี้จะช่วยสร้างความต้องการใช้ห้องพักใน รีสอร์ท โรงแรม
และอพาร์ทเมนต์ โดยมีลูกค้าเป้าหมายที่สำคัญ คือ ผู้สูงอายุ (50 ปีขึ้นไป) จากประเทศญี่ปุ่น สแกนดิเน
ยุโรป และอเมริกา รวมทั้งลูกค้าเป้าหมายรองจากออสเตรเลีย จีน เกาหลี และประเทศในกลุ่มอาฟต้า

บริษัทจะอาศัยหน่วยงานราชการที่มีสำนักงานในต่างประเทศเป็นเครือข่าย ในการส่งเสริมการต
โดยจะดำเนินการส่งเสริมการขายร่วมกับ ททท. ในประเทศเป้าหมายอันเป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะทำให้ลูกค้า
หมายและกิจการคู่ค้าในต่างประเทศได้รู้จักบริษัทและให้ความเชื่อถือแก่บริษัทในฐานะที่เป็นบริษัทที่รัฐ
ไทยให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง อีกทั้งบริษัทจะเร่งสร้างเครือข่ายและสร้างพันธมิตรธุรกิจ (Strate
Alliance) โดยอาศัยบริษัทนำเที่ยวประเภท Inbound และบริษัทนำเที่ยวประเภท Specialist Operators :
ทั้งร้านอาหารไทยในต่างประเทศและ Lonstay Club ทั้งหลาย ซึ่งบริษัทก็จะเร่งสร้างเครือข่ายให้บริการ
มาตรฐานสากลจากผู้ที่อยู่ในธุรกิจท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ที่บริษัทต้องใช้บริการที่จะเข้าทำสัญญาเป็นบริ
คู่ค้า ทั้งนี้การทำพันธมิตรธุรกิจจะเอื้ออำนวยและก่อให้เกิดความสะดวกในการดำเนินงานซึ่งกันและกัน อัน
เป็นประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง อีกทั้งยังเป็นการสานต่อนโยบายรัฐบาลในการจัดตั้งโครงการส่งเสริมแ
พัฒนาการท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวแห่งชาติขึ้น โดยให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นทางหนึ่งที่ทำให้เกิดกา
พัฒนาทางเศรษฐกิจ คือ สร้างรายได้ให้ประเทศชาติและก่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเงินตรา อีกทั้งยังเป็นกา
สร้างงานและกระจายรายได้สู่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย

บริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัดจะไม่ผูกขาดในการเป็นผู้ดำเนินธุรกิจ Longstay แต่เพียงผู้เดียว ซึ่ง
ประกอบการอื่น ๆ หรือกลุ่มธุรกิจอื่นที่ดำเนินการทางด้าน Longstay อยู่ก่อนแล้วก็จะสามารถดำเนินการต่อ
ไปได้ หรือในกรณีที่บริษัทหรือผู้ประกอบการเหล่านั้นจะขอความร่วมมือจากบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด
ย่อมจะกระทำได้

LIRIT

ศูนย์บริการครบวงจร (Longstay One Stop Service Center) มิได้ให้บริการเฉพาะลูกค้าของบริษัทจัดการลงสเดย์จำกัดเท่านั้น ซึ่งบริษัทหรือผู้ประกอบการธุรกิจอื่น ๆ ก็ยังสามารถที่จะมาใช้บริการจากศูนย์ Stop Service Center นี้ได้เช่นกัน

บริษัทไทยจัดการลงสเดย์จำกัดเปิดกว้างในการอำนวยความสะดวกทางด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ Longstay

ทั้งนี้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งบริษัทไทยจัดการลงสเดย์จำกัดเพื่อสนองนโยบายของสในการให้บริการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวที่มีความสมบูรณ์แบบมีมาตรฐานและให้บริการครบวงจรสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาว

การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนท้องถิ่นได้มี ส่วนร่วมในโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

รัฐบาลมีแนวนโยบายที่จะส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว คือ การส่งเสริมสนับสนุนองค์กรและชุมชนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการและได้รับประโยชน์สูงสุดจากการดำเนินการโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวให้มากที่สุด กล่าวคือ สนับสนุนให้มีการตัวกันของกลุ่มผู้ประกอบการ โรงแรม รีสอร์ท โครงการเฉพาะและที่พักอื่น ๆ รวมทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับท่องเที่ยวในแต่ละท้องถิ่น เช่น สถานที่ท่องเที่ยว ภัตตาคาร ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก

นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่สุดของการพำนักระยะยาวที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น คือ การจัดให้มีกิจกรรมวันใหญ่จะเป็นเรื่องของการเรียนรู้และการรับบริการจากประชาชนในแต่ละท้องถิ่น เช่น การวางแผนงาน การสอนทำศิลปหัตถกรรมแบบไทย ตลอดจนการเรียนรู้ในการใช้ชีวิตประจำวันและขนบธรรมเนียมปฏิบัติที่งดงามของไทย รวมถึงการจัดการอบรมและให้ความรู้เรื่องต่าง ๆ ที่ถูกต้องกับประชาชนในท้องถิ่นถึงการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาต่างประเทศ และเนื่องจากโครงการนี้มีคู่แข่งในประเทศอื่น ๆ ที่มีภาพใกล้เคียงกับประเทศไทย จึงจะส่งเสริมให้มีการดำเนินการบริหารหรือจัดการอย่างเป็นระบบให้มีพร้อมและเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อที่จะรองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างงานและรายได้ในท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง

สิ่งเหล่านี้ได้แสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้ส่งเสริมให้ประชาชนคนไทยทุกคนได้มีส่วนร่วมในโครงการนี้ในะเจ้าของบ้านที่พร้อมจะต้อนรับนักท่องเที่ยวพำนักระยะยาวทุกคนด้วยไมตรีจิตอันงดงามของชาวไทย

นอกจากนี้คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ ยังได้พิจารณาหนดจังหวัดและพื้นที่ในการรองรับกลุ่มเป้าหมายในระยะแรกจำนวน 5 แห่ง เพื่อเป็นตัวอย่างของการดำเนินในในแต่ละภูมิภาคดังนี้

1. จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีชื่อเสียงในเรื่องของสภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศที่เหมาะสม มีทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่สมบูรณ์ ตลอดจนยังส่งเสริมในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (Ecotourism)
2. จังหวัดสุโขทัย โดยมุ่งเน้นไปที่กลุ่มของนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น ซึ่งสุโขทัยนี้มีจุดเด่นที่จะนำเสนอ คือ เส้นทางที่จักรพรรดิของญี่ปุ่นเคยเสด็จมา
3. จังหวัดกาญจนบุรี มีความเหมาะสมในเรื่องของสภาพภูมิประเทศและธรรมชาติที่สมบูรณ์ ตลอดจนเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่น่าศึกษาและเรียนรู้
4. จังหวัดหนองคาย เป็นเมืองที่ได้รับการลงมติจากสมาคมผู้เกษียณอายุ (Retirement Association) สหรัฐอเมริกาให้เป็นเมืองที่น่าอยู่อันดับ 7 ของโลกสำหรับผู้สูงอายุ

5. หัวหิน-ชะอำ เป็นเมืองตากอากาศเน้นทะเลเป็นจุดหมาย โดยการใช้ชื่อหัวหิน-ชะอำก็เพราะใน
ทางการตลาดที่เน้นแหล่งท่องเที่ยวเป็นจุดหมายมากกว่าการใช้ชื่อประจวบคีรีขันธ์หรือเพชรบุรี

ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดและพื้นที่ดังกล่าวมีศักยภาพและมีความพร้อมในด้านที่พัก สภาพแวดล้อม
ความปลอดภัยสูง ตลอดจนมีกิจกรรมรองรับกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี ต่อกลุ่มนักท่องเที่ยวเกษียณ
ทำงานอันเป็นเป้าหมายสำคัญของการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว

ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าทุกจังหวัดและทุกพื้นที่ของประเทศไทยล้วนแต่สามารถดำเนินการ
การท่องเที่ยวพำนักระยะยาวได้ทั้งสิ้น เนื่องจากประเทศไทยมีความพร้อมในหลาย ๆ ด้านที่จะรองรับ
เที่ยวพำนักระยะยาว อันได้แก่ ประชาชนคนไทยมีอัธยาศัยดี ยิ้มแย้มแจ่มใส และเป็นมิตรอยู่เสมอ ท
ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ประเทศของเราก็มีครบครันไม่ว่าจะเป็นทะเล ภูเขา น้ำตก หรือแม้แต่สถา
ปัตยกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมอันดี
งามของไทย เป็นต้น

การจัดระบบติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน
โครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักระยะยาว

เพื่อให้ทราบถึงผลประโยชน์และผลเสียอย่างแท้จริงที่เกิดขึ้นทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม
เพื่อให้ทราบถึงความพอใจของกลุ่มเป้าหมายและแนวทางการปรับปรุงในระยะต่อไปนั้น จะต้องมีการราย
งานการบริหารจัดการโครงการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เดือนละ 1 ครั้งตามที่ ททท. ได้กำหนดเอาไว้
จะต้องมีการรายงานผลการปฏิบัติงานในส่วนต่าง ๆ ของโครงการดังนี้

1. พื้นที่เป้าหมายที่ดำเนินการตามโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักระยะยาวแห่งชาติ
2. หน่วยงานที่เป็นเจ้าของโครงการ กรณีผู้รับผิดชอบเป็นหน่วยงานภายนอก ททท. จะต้องระบุชื่อ
งานภายนอกอย่างชัดเจน รวมทั้งระบุว่าหน่วยงานใดใน ททท. เป็นผู้ประสานงาน
3. ระบุชื่อโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ
4. ระบุเป้าหมายหลักของโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ โดยเน้นเป้าหมายที่สำคัญและตรงกับควม
วามมากที่สุดเท่านั้น
5. ผลผลิตของเป้าหมาย โดยระบุผลผลิตของการดำเนินงานตามโครงการว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือ
อย่างไร
6. กระบวนการในการดำเนินงานที่ได้กำหนดไว้แล้วในแผนการปฏิบัติงานโครงการ
7. ผลการดำเนินงานตามกระบวนการ โดยจะต้องระบุผลของการดำเนินงานในแต่ละกระบวนการ แต่
ตอน ว่าได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง รวมทั้งระบุชื่อ บุคคล หน่วยงาน ที่ได้ทำการติดต่อประสานงานด้วย
รายละเอียดที่จำเป็นอื่น ๆ
8. ระบุระยะที่ใช้เวลาดำเนินงานในขั้นตอนนั้น ๆ
9. สถานะภาพปัจจุบัน เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จตามแผน หรือ เมื่อผลการดำเนินงานล่าช้า หรือ
เลิกการดำเนินงาน หรือ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินงาน
10. ระบุงบประมาณทั้งหมดที่ได้รับของโครงการ และจำแนกเป็นงบประมาณในแต่ละกระบวนการ
ขั้นตอน พร้อมทั้งระบุงบประมาณที่ใช้จ่ายจริงในแต่ละกระบวนการหรือขั้นตอนนั้น ๆ
11. ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานนั้น ๆ หรือมีผลกระทบต่องuestบริการมากน้อยเพียงใด
12. ปัญหา ข้อจำกัด และแนวทางแก้ไขเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ตามโครงการ
13. ผู้เกี่ยวข้องในการแก้ไข โดยระบุถึงตำแหน่งผู้บังคับบัญชา หน่วยงานที่สามารถเป็นผู้สั่งการให้เกิด
ในทางปฏิบัติต่อไป
14. ระยะเวลาในการแก้ไข

LIR

การรายงานผลนี้จะเป็นความร่วมมือที่สำคัญของทุกหน่วยงาน ผู้บริหารสามารถทำรายงาน
ใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการ การควบคุม กำกับและร่วมแก้ไขปัญหายุ่งยากเพื่อให้บังเกิดผลดีต่
มากที่สุด

ระเบียบพิธีตรวจคนเข้าเมืองสำหรับนักท่องเที่ยวผ่านกระยะยาว

การตรวจลงตราประเภท O-A และ โครงการให้คนต่างด้าวมีถิ่นที่อยู่เพื่อการลงทุนเป็นกรณีพิเศษ ตาม พระราชบัญญัติเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 เรื่องการตรวจลงตราประเภท O-A และ โครงการให้คนต่างด้าวมี อยู่เพื่อการลงทุนเป็นกรณีพิเศษและอำนวยความสะดวกในการตรวจลงตราให้แก่นักท่องเที่ยวผ่านใน พหุณจักรไทยเป็นระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี ทั้งนี้โดยให้มีการกำกับดูแลอย่างใกล้ชิดควรมีการติดตามดูแลภาย ภายเข้ามาในประเทศแล้ว และควรสร้างเครือข่ายการประสานข้อมูลอย่างใกล้ชิดของภาคราชการ เพื่อตรวจ ุณผลกระทบต่อนักลงทุน ทั้งในเรื่องการตกค้างของบุคคล การแอบแฝงเข้ามาทำงาน และปัญหาอื่น ๆ ที่ ุณต่อความมั่นคงในสังคม

การขอ Criminal Record สำหรับนักท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวที่ขอการตรวจลงตราประเภทคนอยู่ชั่วคราว (Visa รหัส O-A) นั้น สำหรับประเทศที่นักท่องเที่ยวมีถิ่นพำนักอาจไม่มีข้อมูลทั้งหมด ดังนั้นจึงมีข้อเสนอ ุณที่ประชุมคณะทำงานที่มี พล.อ.อ.ธีรศิลป์ คัมภีร์ญาณนนท์ ที่ปรึกษารัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานคณะทำงาน ว่าควรขอได้จากประเทศที่นักท่องเที่ยวมีสัญชาติได้เพียงแห่งเดียวและควรมี ุณเกี่ยวกับทางสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

เมื่อเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรครบ 90 วัน จะต้องรายงานตนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และครั้งต่อ ุณรายงานตนทุก ๆ 90 วัน ซึ่งสามารถรายงานตนต่อเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง ณ ที่ตั้งที่พักอาศัย ุณกรณีไม่มีด้านตรวจคนเข้าเมือง ให้รายงานที่สถานีตำรวจในท้องที่ที่ตนพักอาศัย ซึ่งการรายงานตน ุณรายงานโดยส่งทางไปรษณีย์ได้โดยส่งแบบฟอร์มการแจ้งที่กำหนด (แบบ ตม. 47) พร้อมสำเนาหนังสือ ุณทางที่มีรูปถ่าย รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลต่างด้าว เฉพาะหน้าที่ปรากฏการตรวจลงตราประทับขาเข้าครั้ง ุณใด หากเป็นการแจ้งครั้งที่ 2 ขึ้นไป ให้แนบใบตอบรับการแจ้งครั้งก่อนมาแสดงด้วย โดยสอดซองเปล่าติด ุณแปะ จำนวนของถึงบุคคลต่างด้าวผู้แจ้ง ส่งมาทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ภายใน 7 วัน ก่อนครบ ุณในตม. ย่าง งาน 1 กก. 4 บก. อก. สดม. สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ถนนสารใต้ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10210

เมื่อมาพำนักในราชอาณาจักรครบ 1 ปี หากประสงค์จะพำนักอยู่ต่อไป ให้ยื่นคำขออยู่ที่ สดม. โดย ุณเอกสารหรือหลักฐานการโอนเงินหรือหลักฐานการมีเงินฝากในราชอาณาจักร จำนวนไม่น้อยกว่า ุณ000บาท หรือ หนังสือรับรองรายได้ อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือรวมกันปีละไม่น้อยกว่า 800,000 บาทหากมี ุณลือขออยู่ต่อด้วย ให้เตรียมเอกสารหลักฐานการสมรสมาแสดงด้วย

LIRT

การจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวผ่านักระยะยาว (Longstay One Stop Service Center)

จากการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2544 ที่ประชุมมีมติให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวผ่านักระยะยาว (Longstay One Stop Service Center) เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการขออนุญาตตรวจลงตราหนังสือเดินทางและสร้างความมั่นใจในการเดินทางท่องเที่ยว ทั้งเป็นศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารแบบครบวงจรสำหรับนักท่องเที่ยว นักลงทุน และผู้ประกอบการ ในการเดินทางท่องเที่ยวและประกอบธุรกิจท่องเที่ยวดังกล่าว

ประสงค์ของการจัดตั้ง

1. เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการตรวจลงตรา และอนุญาตให้คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักร
2. เพื่ออำนวยความสะดวกและสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว
3. เป็นศูนย์กลางในการรวบรวมและกระจายข้อมูลระหว่างส่วนราชการ ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง นักท่องเที่ยวผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว โดยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน
4. เพื่อประสานงานให้เกิดการจัดทำระบบติดตามและตรวจสอบกลุ่มเป้าหมาย 3 กลุ่มที่เกี่ยวข้อง คือ นักท่องเที่ยว กลุ่มผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ เพื่อศึกษาผลดีผลเสียของโครงการต่อภาวะธุรกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด
5. เพื่อประสานงานกับองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด

เป้าหมายหลักของการให้บริการ

1. นักท่องเที่ยวผ่านักระยะยาวที่ได้รับวีซ่า O-A (Longstay) จากประเทศต้นทาง
2. นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ (50 ปีขึ้นไป) โดยมีคุณสมบัติครบตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งได้วีซ่าอยู่ในประเทศไทยก่อนแล้ว และขออยู่ต่อในราชอาณาจักร

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
2. กระทรวงการต่างประเทศ
3. สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
4. กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

5. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
6. ตำรวจท่องเที่ยว กองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว
7. กระทรวงสาธารณสุข
8. กระทรวงศึกษาธิการ

หน้าที่และความรับผิดชอบ

โดยการจัดงานแบ่งออกเป็น 8 ฝ่าย คือ

1. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย : ฝ่ายบริหาร ทำหน้าที่บริหารทั่วไปและการบริหารจัดการประสานงาน ให้ข้อมูลและข่าวสารด้านการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวแก่นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาว และดำเนินการด้านส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
2. กระทรวงการต่างประเทศ : ฝ่ายตรวจลงตราหนังสือเดินทางรหัส O-A
3. สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง : ฝ่ายตรวจคนเข้าเมือง ทำหน้าที่เกี่ยวกับการอนุญาตให้อยู่ในประเทศไทยและดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
4. กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม : ฝ่ายติดตามและตรวจสอบเกี่ยวกับ
ลักลอบทำงานในประเทศไทย
5. สำนักข่าวกรองแห่งชาติ : ฝ่ายตรวจสอบติดตามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของโครงการกับ
อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย
6. ตำรวจท่องเที่ยว : ฝ่ายประสานงานอำนวยความสะดวกและรักษาความปลอดภัย ทำหน้าที่สร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวด้านการอำนวยความสะดวกและการรักษาความปลอดภัย ตลอดจนรับเรื่องเรียนที่เกี่ยวข้อง
7. กระทรวงสาธารณสุข
8. กระทรวงศึกษาธิการ

โดยการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จาก 8 หน่วยงานข้างต้น ได้รับมอบอำนาจจากหน่วยงานสังกัดให้มาปฏิบัติภารกิจแทนผู้มีอำนาจอนุญาต และร่วมประสานงานอย่างใกล้ชิด

การดำเนินการขั้นตอนต่อไป

ททท. รวบรวมและสรุปแนวทางการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาว (Longstay O Stop service Center) เพื่อดำเนินการออกเป็นระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีและประกาศบังคับใช้ต่อไป

LIRT

การกำหนดมาตรฐานและที่พักบริการพำนักระยะยาว

ทางด้านมาตรฐานที่พักและบริการพำนักระยะยาวนั้น คณะอนุกรรมการด้านนโยบายและแผนธุรกิจ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวแห่งชาติ ได้จัดตั้งคณะทำงานกำหนดมาตรฐานที่พัก บริการขึ้นมาทำหน้าที่ในการดูแลและรับผิดชอบตลอดจนทำการกำหนดมาตรฐานสถานที่พักและบริการ ที่จะเข้าร่วมโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ซึ่งใช้ร่างมาตรฐานเดิมที่สมาคมโรงพยาบาลเอกชน กรม การส่งออก และกระทรวงสาธารณสุข ได้ทำไว้ก่อนแล้ว โดยมาตรฐานที่พักและบริการพำนักระยะยาวที่ ดัชนีมาใหม่นี้ได้แบ่งประเภทของสถานบริการออกเป็น 4 ประเภทด้วยกัน คือ

1. ประเภทคอนโดมิเนียม อาคารชุด ตึกสูง หรืออาคารพักอาศัยรวม
2. ประเภทโรงแรมและรีสอร์ท
3. ประเภทโครงการเฉพาะ
4. ประเภทบ้านและที่พักอาศัย

สำหรับผู้ประกอบการที่พักและบริการที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมในโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะ ยาวจะต้องมีความพร้อมและกระทำตามมาตรฐานที่คณะทำงานได้กำหนดเอาไว้ตามประเภทและองค์ อบของธุรกิจที่อยู่ในความครอบครอง

สำหรับผู้ประกอบการที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมในโครงการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ไม่ว่าจะเป็น ะกอบธุรกิจนำเที่ยวเกี่ยวกับการจัดการ หรือการให้บริการ หรือการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเดิน ถานที่พัก อาหาร หัตถนาจร หรือมัคคุเทศก์ให้แก่นักท่องเที่ยว เหล่านี้จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ.2543 และกฎกระทรวง

ตามที่กฎหมายได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวว่าผู้มีอำนาจต้องไม่เคย โทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความ ุหุโทษนั้น

คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์จึงได้มีมติให้ผู้มีอำนาจของธุรกิจนำเที่ยวทุกท่านยื่นคำขอ ุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวจะต้องตรวจสอบประวัติ โดยสามารถเลือก ติได้ 2 วิธีคือ

1. ใช้เอกสารบันทึกแนบท้ายแบบคำขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว
 - ให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว 2 แห่งที่มีใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้การรับรอง
 - ให้สมาคมธุรกิจนำเที่ยวที่เกี่ยวข้อง (กรณีเป็นสมาชิก) ให้การรับรอง

หากเลือกวิธีนี้จะต้องกระทำใหม่ทุกครั้งเมื่อยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว

LIR

(โปรดพลิก)

2. ถือนหนังสือที่ ททท. ออกให้ไปติดต่อด้วยตนเองที่สถานีตำรวจที่จมนมีภูมิลำเนาอยู่ และรับเอก
ใบรับรองของเจ้าหน้าที่ตำรวจคืนจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ

เอกสารตรวจสอบประวัติในข้อ 1 หรือข้อ 2 ให้นำไปยื่นไม่เกินวันรับใบอนุญาต หากไม่ส่งมอบ
เวลาที่กำหนดจะมีผลต่อการรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวฉบับต่อ ๆ ไป

การดำเนินงานจัดตั้งบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด

ยพค.

การจัดตั้งบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด (Thai Longstay Management Corporation Limited) เป็นการรองรับโครงการส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว เพื่อให้ประกอบกิจการที่ให้บริการและดำเนินธุรกิจท่องเที่ยวได้อย่างครบวงจรมีมาตรฐานตามสากลและได้คุณภาพตามที่ลูกค้า โดยมีภาครัฐให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ตลอดจนการเป็นผู้ถือหุ้นและเป็นแกนนำในการจัดตั้งรูปแบบการบริหารจัดการแบบเอกชน โดยเป้าหมายของการดำเนินงานของบริษัทนั้นคาดว่าจะทำได้ในปีที่ 3 ทั้งนี้จะช่วยสร้างความต้องการใช้ห้องพักใน รีสอร์ท โรงแรมและอพาร์ทเมนต์ โดยมีเป้าหมายที่สำคัญ คือ ผู้สูงอายุ (50 ปีขึ้นไป) จากประเทศญี่ปุ่น สแกนดิเนเวีย ยุโรป และอเมริกา รวมเป้าหมายรองจากออสเตรเลีย จีน เกาหลี และประเทศในกลุ่มอาฟต้า

ประสงค์

เพื่อเป็นการตอบสนองนโยบายของรัฐบาลในการให้บริการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวที่มีความเป็นมาตรฐาน และให้บริการครบวงจรที่สอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวพำนักร โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวประเภทสูงอายุ (50 ปีขึ้นไป) สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จะพร้อมทั้งในด้านที่พักอาศัย อาหาร การเดินทาง สถานที่ท่องเที่ยว สถานที่รักษาสุขภาพ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่าง ๆ ตามหลักการบริหารธุรกิจที่ให้ผลกำไรต่อผู้ถือหุ้น

นิมงาน

บริษัทจะอาศัยหน่วยงานราชการที่มีสำนักงานในต่างประเทศเป็นเครือข่าย ในการส่งเสริมการตลาด เน้นการส่งเสริมการขายร่วมกับ ททท. ในประเทศเป้าหมายอันเป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะทำให้ลูกค้าเป้าหมายกิจการลูกค้าในต่างประเทศได้รู้จักบริษัทและให้ความเชื่อถือแก่บริษัทในฐานะที่เป็นบริษัทที่รัฐบาลให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง อีกทั้งบริษัทจะเร่งสร้างเครือข่ายและสร้างพันธมิตรธุรกิจ (Strategic) โดยอาศัยบริษัทนำเที่ยวประเภท Inbound และบริษัทนำเที่ยวประเภท Specialist Operators รวมร้านอาหารไทยในต่างประเทศและ Lonstay Club ทั้งหลาย ซึ่งบริษัทก็จะเร่งสร้างเครือข่ายให้บริการที่ได้ในสากลจากผู้ที่อยู่ในธุรกิจท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ ที่บริษัทต้องใช้บริการที่จะเข้าทำสัญญาเป็นบริษัทในการทำพันธมิตรธุรกิจจะเอื้ออำนวยและก่อให้เกิดความสะดวกในการดำเนินงานซึ่งกันและกัน อันจะประโยชน์ต่อชาติบ้านเมือง อีกทั้งยังเป็นการสานต่อนโยบายรัฐบาลในการจัดตั้งโครงการส่งเสริมและ

LI RT

(โปรดพลิก)

พัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักกระยะยาวแห่งชาติขึ้น โดยให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นทางหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาทางเศรษฐกิจ คือ สร้างรายได้ให้ประเทศชาติและก่อให้เกิดการหมุนเวียนทางเงินตรา อีกทั้งการสร้างงานและกระจายรายได้สู่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นอีกด้วย

การเสนอขายหุ้น

เพื่อให้การดำเนินกิจการของบริษัทให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์นั้นทางบริษัทได้สนับสนุนจากรัฐบาลอย่างเต็มที่ทั้งในด้านการถือหุ้นและการจัดตั้งบริษัท การให้เจ้าหน้าที่ของ ททท. ทำงานก่อตั้งบริษัท ตลอดจนการให้การสนับสนุนในการติดต่อกับองค์กรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับลูกค้าเป้าหมายในต่างประเทศ รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือในการส่งเสริมการตลาดในต่างประเทศด้วย ซึ่งคณะกรรมการ ททท. ได้เห็นชอบในหลักการและอยู่ในขั้นตอนการทำหนังสือบันทึกความทรงจำ Memorandum Understanding อย่างเป็นทางการจึงเป็นหลักประกันขั้นต้นให้เชื่อได้ว่าการดำเนินธุรกิจของบริษัทไทยจำลองสเดย์จำกัดจะประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนโยบายของรัฐบาล

ดังนั้นจึงเสนอขายหุ้นให้ภาคเอกชนในราคาหุ้นละ 100 บาท จำนวน 700,000 หุ้น มูลค่า 70 ล้านบาท จากจำนวนหุ้นทั้งหมด 1,000,000 หุ้น มูลค่า 100 ล้านบาท โดยรัฐบาล (ททท.) จะถือหุ้น 300,000 หุ้น หรือ 30 ล้านบาท

ในการเสนอขายหุ้นของบริษัทนั้น จะเปิดโอกาสให้กับผู้ประกอบการและผู้ให้ความสนใจโดยทั่ว การจองหุ้น และเพื่อให้การเสนอขายหุ้นสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากที่สุด จึงได้แบ่งสัดส่วนการให้ภาคเอกชนในแต่ละกลุ่มไว้ดังนี้

1. เอกชนสัญชาติไทย 45% ประกอบด้วยธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ
 - สถาปัตย์กรรมการท่องเที่ยว
 - บริษัทนำเที่ยว
 - ธุรกิจที่พักและอาหารริมทรัพย์
 - ธุรกิจการแพทย์และสาธารณสุข
 - กิจกรรมกีฬา การศึกษาและนันทนาการ
 - กิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ทั้งการเงิน ประกันภัย การก่อสร้าง
 - บุคคลที่สนใจในกิจกรรม
2. เอกชนต่างประเทศ 25% อาทิ
 - ผู้ประกอบการท่องเที่ยว Inbound
 - สมาคม ชมรม และมูลนิธิ

โรงพยาบาลและสถานพยาบาล

ที่ผ่านมา ททท. ได้ดำเนินการจัดส่งหนังสือประกอบการเสนอขายหุ้นไปให้แก่ภาคเอกชนต่าง ๆ ทั้งสิ้น 3,431 ฉบับ ซึ่งมีผู้สนใจที่จองหุ้นเข้ามาจำนวนทั้งหมด 1,000,000 หุ้น มูลค่า 100,000,000 บาท

บทบาทในการดำเนินการ

1. วันที่ 22 มกราคม 2545 สรุปผลการหารือเรื่องการจัดตั้งบริษัทเพื่อดำเนินการรองรับโครงการ Longstay เพื่อให้การดำเนินการโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวผ่านนักท่องเที่ยวใช้รูปแบบการร่วมลงทุนกับภาครัฐและเอกชนในอัตราส่วนที่ภาครัฐถือหุ้นไม่เกินร้อยละสามสิบ ส่วนการวิจัยและพัฒนาและกฎระเบียบเพื่อควบคุมธุรกิจการท่องเที่ยวประเภทนี้ ให้เป็นอำนาจของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย กรมการธุรกิจท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยหารือกับสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง
2. วันที่ 24 มกราคม 2545 ทปท.10 เห็นสมควรแต่งตั้ง นายวิริยะ เกิดผล ผู้อำนวยการนิติการทะเบียน เป็นผู้ดำเนินการจดทะเบียนบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยว และเป็นนิติกรประจำบริษัทโดยมีชื่อภาษาไทย ไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด และชื่อภาษาอังกฤษ คือ Thai Longstay Management Corporation (TLMC)
3. วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2545 นายวิริยะ เกิดผล ผู้อำนวยการนิติการทะเบียน และผู้ริเริ่มก่อตั้งจำนวน ประกอบด้วย นายอมรศักดิ์ พิมลมนมัย, นางปรีชาดิ กฤชทอง, นายประทีป ลิ้มพิชัยเชษฐ, นายยศ ปาละนิติเสนา และนายพิพัฒน์ เอกแสงศรี ได้ดำเนินการจดทะเบียนหนังสือบริคณห์สนธิ บริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด ที่กรมทะเบียนการค้ากระทรวงพาณิชย์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว
4. วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2545 ศูนย์ Longstay ได้ให้ กสท. ดำเนินการจดทะเบียน Domain name เป็น longstay.co.th
5. วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2545 ศูนย์ Longstay ได้ให้ กสท. จัดทำ Webpage ข้อมูล Longstay เป็น อังกฤษ ซึ่งสามารถดูได้จาก www.tat.or.th/longstay
6. วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2545 รมต.นร. มีบัญชาให้ศูนย์ประสานโครงการผ่านนักท่องเที่ยวดำเนินการ และตกแต่งที่ทำการบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัดให้แล้วเสร็จ และเปิดทำการวันที่ 14 มีนาคม
7. วันที่ 1 เมษายน 2545 ศูนย์ประสานโครงการผ่านนักท่องเที่ยว ประกาศขายหุ้นบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด

LIPT
(โปรดพลิก)

8. วันที่ 10 เมษายน 2545 ศูนย์ประสานโครงการผ่านกระยะยาว ได้จัดการประชุมตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการเสนอขายหุ้นบริษัทไทยจัดการลงสเดย์จำกัด ณ ห้องอินทนิล โรงแรมเมอร์เช้นคอร์ท
9. วันที่ 30 เมษายน 2545 สรุปการหารือเรื่องการชำระค่าหุ้นบริษัทไทยจัดการลงสเดย์จำกัด
10. วันที่ 2 พฤษภาคม 2545 หารือเรื่องศูนย์บริการครบวงจร (One Stop Service Center) โดยยกร่างแนวทางการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวโดยใช้แนวทางการจัดตั้งบริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) เป็นแม่แบบรวมทั้งได้ขอข้อมูลและคำแนะนำเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้ดำเนินการขอเลขที่หนังสือออกของศูนย์บริการนักท่องเที่ยวผ่านกระยะยาว เพื่อที่มีเลขหนังสือเป็นของตัวเองโดยใช้ลักษณะเดียวกับสำนักงาน ททท. ในประเทศ
11. วันที่ 2 พฤษภาคม 2545 หารือเรื่องบริษัทไทยจัดการลงสเดย์จำกัด เพื่อรับทราบกระบวนการส่งเอกสารเสนอขายหุ้นไปยังผู้ที่สนใจและเกี่ยวข้องกับศูนย์ประสานโครงการผ่านกระยะยาว
12. วันที่ 2 พฤษภาคม 2545 หารือเรื่องบริษัทไทยจัดการลงสเดย์จำกัด เพื่อรับทราบกระบวนการส่งเอกสารเสนอขายหุ้นไปยังผู้ที่สนใจและเกี่ยวข้องกับศูนย์ประสานโครงการผ่านกระยะยาว และรับทราบข้อบังคับโครงการท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวที่ ศพย. ได้จัดทำขึ้น ตลอดจนเห็นชอบเปิดตัวโครงการ Longstay ณ โตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ราวต้นเดือนสิงหาคม 2545
13. วันที่ 30 พฤษภาคม 2545 คณะผู้ก่อตั้งบริษัททั้ง 7 ท่านได้มีการประชุมหารือกันเพื่อคัดเลือกผู้ถือหุ้น โดยได้กำหนดหลักการขึ้นมาใหม่ว่า ในส่วนของผู้ประกอบการ บริษัททัวร์ ธุรกิจที่พัก จะต้องมีการหุ้นตั้งแต่ 1,000 หุ้นขึ้นไปจึงจะมีสิทธิถือหุ้น ส่วนบุคคลธรรมดาทั่วไปจะต้องซื้อตั้งแต่ 100 หุ้นขึ้นไป
14. วันที่ 3 มิถุนายน 2545 การประชุมเพื่อเตรียมการจัดทำร่างแนวทางการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวผ่านกระยะยาว (Longstay One Stop Service Center)
15. วันที่ 6 มิถุนายน 2545 คณะผู้ก่อตั้งบริษัททั้ง 7 ท่านได้มีการประชุมหารือกันเพื่อคัดเลือกผู้ถือหุ้นที่มีสิทธิถือหุ้น ตามหลักการใหม่ ภายหลังจากที่ทางศูนย์ประสานโครงการผ่านกระยะยาวได้ติดต่อไปยังผู้สนใจถือหุ้นต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนด
16. วันที่ 14 มิถุนายน 2545 คณะผู้ก่อตั้งบริษัทได้มีการประชุมหารือ เรื่องการจัดจ้างพนักงานดูแลลูกค้าของบริษัท การกำหนดการจ่ายเงินค่าหุ้น และการจัดประชุมผู้ถือหุ้นบริษัทไทยจัดการลงสเดย์จำกัด
17. วันที่ 24 มิถุนายน 2545 คณะผู้ก่อตั้งบริษัท ได้ประชุมหารือเรื่องการจัดทำ Joint Venture Agreement ขึ้นระหว่าง 3 ฝ่าย ซึ่งประกอบด้วยภาครัฐบาล ภาคเอกชนสัญชาติไทย และเอกชนต่างประเทศ
18. วันที่ 27 มิถุนายน 2545 คณะผู้ก่อตั้งบริษัท ได้แก่ นายประทีป สิมะพิชัยเจริญ นายอมรศักดิ์ พิมลมนมัย นายยงยศ ปาละนิตเสนา และ นางปริชาติ กฤษทอง ได้ทำการตรวจเช็คสภาพความเรียบร้อยขออาคารสำนักงาน ททท. ถนนราชดำเนิน ในส่วนพื้นที่ที่จะใช้เป็นที่ตั้งบริษัทไทยจัดการลงสเดย์จำกัด

LIRT

19. วันที่ 4 กรกฎาคม 2545 คณะผู้ก่อตั้งบริษัท ได้ประชุมหารือในรายละเอียดเกี่ยวกับการเตรียมจัดประชุมผู้ถือหุ้นบริษัท ครั้งที่ 1/2545 และการจัดส่งจดหมายเชิญผู้เข้าร่วมประชุมผู้ถือหุ้นบริษัท
20. วันที่ 12 กรกฎาคม 2545 คณะผู้ก่อตั้งบริษัท ได้ประชุมหารือเรื่องการจ่ายเงินค่าหุ้นบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด และการร่างสัญญาเช่าสถานที่ทำการบริษัทกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
21. วันที่ 19 กรกฎาคม 2545 การประชุมผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัดเพื่อรับรองบัญชีรายชื่อ ฐานะ และสำเนาของผู้เข้าซื้อชื่อของหุ้น พร้อมทั้งจำนวนหุ้น ซึ่งต่างคนได้ลงชื่อไว้ การคัดเลือกตั้งกรรมการชุดแรกของบริษัทและกำหนดอำนาจกรรมการ การพิจารณาข้อบังคับและสัญญาทุน การให้สัตยาบันแก่บรรดากิจการที่ริเริ่มก่อนการตั้งบริษัทได้กระทำ และค่าใช้จ่ายซึ่งจำเป็นในการตั้งบริษัท การพิจารณาเลือกตั้งผู้ตรวจสอบบัญชีและกำหนดค่าสินจ้าง
22. วันที่ 22 กรกฎาคม 2545 ประชุมเพื่อคัดเลือกคณะผู้บริหารบริษัทและกรรมการบริษัท
23. วันที่ 31 กรกฎาคม 2545 นางปริชาติ กฤชทอง และ นายอมรศักดิ์ พิมลมนมัย พร้อมด้วยผู้แทนบริการสำนักงานและฝ่ายสถาปนิก ได้ทำการตรวจรับและเช็คสภาพความเรียบร้อยของอาคารที่ทำการบริษัทไทยจัดการท่องเที่ยวจำกัด ณ ททท. ถนนราชดำเนิน
24. วันที่ 1 สิงหาคม 2545 นายอมรศักดิ์ พิมลมนมัย (ทปท.10), นางพรศิริ มโนหาญ (ผบต.), นางนิลลักษณ์ สวัสดิ์ (ผกผต.), นางปริชาติ กฤชทอง (ผศพย.), ผู้แทนจากสมาคมมัคคุเทศก์อาชีพ และเจ้าหน้าที่โยธาของ ได้เดินทางไปยังพื้นที่หัวหิน-ชะอำ Happy Valley, ฌาณมอริสอร์ท และ The Regent Cha-am sort & Hotel เพื่อดูสถานที่พักแบบ Longstay รวบรวมข้อมูลและภาพเพื่อจัดทำ Package และจัดทำ VDO presentation

๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สุชาดา ๒๕/๑

นายสมพร คำชื่น (แพรว) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมต้องขออนุญาตประท้วงท่านประธานฯ หนึ่งครับ ผมตัวเล็กยกมือนานแล้วแต่ท่านประธานฯ ไม่เห็นครับ ขอความกรุณาเรียกผม ้วยครับท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ครับ เนื่องจากว่ามาตรานี้กรรมการได้มี การแก้ไข แล้วผมก็เห็นว่าทางกรรมการก็ได้ชี้แจงเหตุผลมากมาย ทางสมาชิกฯ ที่อยู่ข้างล่างก็ได้อภิปรายในประเด็นที่มีการแก้ไขมากมาย ผมเห็นว่าในขณะนี้เวลาก็มา ครึ่งวันแล้วครับ แต่เราเหลืออีกตั้ง ๕๐ กว่ามาตรา ผมเกรงว่าจะไม่ทันผมก็อยากจะให้ สภาได้ใช้ดุลพินิจในการลงมติในมาตรานี้ ผมขอเสนอให้ปิดอภิปรายในมาตรานี้ครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านวิญญูครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผู้เสนอญัตติ ขอปิดอภิปรายได้อภิปรายไปแล้วไม่มีสิทธิที่จะมาปิดอภิปรายนะครับ แต่ถ้าปิดอภิปราย ขอให้คนอื่นพูดก่อนนะครับ ท่านพูดแล้วท่านจะปิดเลยไม่ได้ ผมอภิปรายต่อได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : มีเหตุผลใหม่ ถ้ามีเหตุผลใหม่ขอเชิญนะครับ

นายวิญญู อุพารกุล (สกลนคร) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ ผมขอบคุณนะครับท่านคณะกรรมการที่เป็นห่วง มีการเดิมหลายข้อเข้ามานี้ ผมเชื่อว่า คณะกรรมการเป็นห่วง แต่จุดตรงนี้ผมมองว่าไม่เหมาะสม ถ้าจะเพิ่มตรงนี้ไปเพิ่ม ในคณะกรรมการไม่ได้หรือครับ อย่าลืมว่าสถาบันก็คือเอกชนที่หวังผลกำไร การไม่ สอดคล้องกับนโยบายหรือไม่สอดคล้องกับสภาพความจำเป็นนี้ ผมว่าให้เป็นการ ตัดสินใจของสถาบันนะครับ เพราะถ้าเกิดเขาทำเขาไปตั้งสาขาวิชาที่แข่งขันจำนวนมาก ถิ่นตลาดก็ไม่มีคนเรียนเองครับ ผมกลัวแต่ว่าไปตั้งกันมาก ๆ เพื่อให้นักศึกษาเรียนง่าย ๆ จบไว ๆ แล้วเก็บค่าหน่วยกิตมาก ๆ อย่างนั้นจะน่ากลัวมากกว่า แต่สิ่งที่คณะกรรมการ เพิ่มใน (๑๗/๑) จนถึง (๑๗/๔) ผมคาดว่าจะเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการแห่งชาติ

ถึงประเด็นเหล่านี้ ถ้าเราไปกำหนดอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันก็จะไปล่วงละเมิด หรือไปล่วงเกินอำนาจคณะกรรมการแห่งชาติ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่สูงกว่า หากสมาชิกวุฒิสภาไปรับรองตรงนี้ก็เท่ากับบังคับให้สถาบันขัดแย้งกับคณะกรรมการแห่งชาติ ตรงนี้ผมห่วงและกังวลอย่างยิ่ง อยากให้สมาชิกวุฒิสภาช่วยกันพิจารณาอย่างรอบคอบที่สุด ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านบุญญาครับ

นายบุญญา หลีเหล็ก (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญญา หลีเหล็ก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา จริง ๆ ผมว่าอยากจะให้อภิปรายต่อ แต่ว่าผมจะพูดไม่กี่ประโยค ประโยคแรกก็คือ ผมเป็นกรรมการอุดมศึกษาเอกชนอยู่ด้วย ตอนแรกผมก็พิจารณาเหมือนที่อาจารย์หลายท่านเห็นว่า ไม่เหมาะสม แต่ผมคิดอยู่นาน ท่านประธานฯ ครับ ว่าเป็ตการย้ายนโยบายของสภาเท่านั้นแสดงว่าการเพิ่มของกรรมการนั้นเป็นการย้ายถึงความสำคัญของนโยบาย เพราะฉะนั้นอยากจะให้ท่านสมาชิกฯ ช่วยพิจารณาไตร่ตรองว่า มาตรการที่เพิ่มเข้ามานั้นเป็นการเพิ่มนโยบายเท่านั้น ถ้าอย่างนั้นขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมพรเสนอปิดอีกทีหนึ่งครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ผมขอเสนอให้ปิดอภิปราย ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมขอขอบคุณครับ เพราะว่าเราใช้เวลาามากพอสมควรในมาตรานี้ เรายื่นเชิญท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ ซึ่งอยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาลงมติในมาตรา ๓๔ ด้วยครับ มาตรา ๓๔ คณะกรรมการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ไม่มีผู้ใดแสดงความเห็นในการแปรญัตติครับ ขอปรึกษาที่ประชุมว่า ถ้าหากว่าจะขอเป็นมติรวมไป จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ขอมติรวมทั้งมาตรานะครับ เชิญกรรมการครับ

นายวรเดช จันทรศร (รองประธานคณะกรรมการ) : ครับ กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม วรเดช จันทรศร รองประธานคณะกรรมการครับ เนื่องจากสาระในมาตรา ๓๔ นี้มีสาระหลายประเด็นครับ ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งเท่าที่ผมฟังท่านสมาชิกฯ นี้มีบางส่วนก็เห็นด้วยในบางข้อ มีบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยในบางข้อ มีประเด็นหลายอย่างที่มีประโยชน์โดยตัวของมันเองครับ หรือมีประเด็นบางอย่างซึ่งท่านสมาชิกฯ อาจจะเห็นว่า ไม่มีความจำเป็น อันนี้ก็แล้วแต่กรณีครับ ถ้าหากว่ามีการตัดไปทั้งหมดทุกข้อเลยคิดว่าจะทำให้ประเด็นที่เสนอไว้อาจจะเบี่ยงเบนได้ครับ ขอบพระคุณครับ

๕๓

๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ลัดดาวัลย์ ๒๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณ เชิญอาจารย์วัลลภ เกี่ยวกับประเด็นที่จะลงมติ/ครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ ที่ท่านประธานฯ เมเมื่อสักครู่ ถ้าท่านประธานฯ ดูให้คณะกรรมการเขาเพิ่มเติมตั้งหลายวงเล็บ บางวงเล็บ เห็นด้วย บางวงเล็บผมไม่เห็นด้วย ยกตัวอย่างเช่น (๑๐/๑) เรื่องการมีส่วนร่วมอันนี้ดี แต่หลายเรื่องที่ท่านเพิ่มขึ้นเป็น (๑๗/๓) (๑๗/๔) เป็นการกำหนดใน พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติอยู่แล้วไม่ต้องมาใส่ก็ได้แบบนี้เป็นต้น ผมพยายามจะชี้ว่าต้องที่ละบรรทัดครับ ไล่วรรค ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ/ขอบคุณครับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ก็จะขอมติเป็นรายอนุมาตราไป มาตรา ๓๔ ที่คณะกรรมการแก้ไขคือ (๖) ถ้าหากท่านเห็นด้วยกับกรรมการที่แก้ไข (๖) กรุณา กด เห็นด้วย ครับ ถ้าหากว่าท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิม กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ไม่มีปัญหาในการลงคะแนนนะครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ X

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๔๕ ไม่เห็นด้วย ๕๗ เป็นอันว่าให้คงไว้ตามร่างเดิม ใน (๖) ~~เห็นด้วย~~ (๑๐) คณะกรรมการแก้ไข เชิญอาจารย์วัลลภ ~~ครับ~~

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ เมื่อ (๖) พลาดไปแล้ว (๑๐) ก็ต้องไม่รับไปด้วยครับ สอดคล้องกันครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เป็นอันว่า (๑๐) ก็จะให้คงไว้ตามร่างเดิมตาม (๖) ถูกต้อง ~~ครับ~~

๕๔

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ลัดดาวัลย์ ๒๖/๒

ข้อไป (๑๐/๑) กรรมการเพิ่มขึ้นมาใหม่ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมการกรณาคด
เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ ถ้าเห็นด้วยกับการเพิ่ม
เองกรรมการกรณาคด เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็กด ไม่เห็นด้วย ปิดการลงคะแนน
รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๕๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๔ คะแนน)

- ๒๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติเห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๕๗ ไม่เห็นด้วย ๔๔ ~~ครั้ง~~ (๑๖/๑) ซึ่งกรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาใหม่เช่นเดียวกัน~~นี้~~รับ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการกรรมาการเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็กด ไม่เห็นด้วย~~ครั้ง~~รับ เชิญลงมติ~~รับ~~ ปิดการลงคะแนน~~นี้~~รับ รวมคะแนนได้~~ครั้ง~~รับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติ~~นี้~~รับ เห็นด้วย ๘๐ ไม่เห็นด้วย ๒๘ (๑๗/๑) คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาใหม่เช่นเดียวกัน~~นี้~~รับ ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการกรรมาการเห็นด้วย ถ้าหากว่าไม่เห็นด้วยก็กด ไม่เห็นด้วย~~ครั้ง~~รับ เชิญลงมติ~~นี้~~รับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้~~ครั้ง~~รับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการให้เพิ่มขึ้นมาใหม่~~นี้~~รับ ตามความเห็นเองกรรมาธิการ ๕๘ ไม่เห็นด้วย ๔๗ ~~ครั้ง~~รับ

ต่อไปเป็น (๑๗/๒) กรรมาธิการเพิ่มความขึ้นมาใหม่เช่นเดียวกัน~~นี้~~รับ ถ้าหากว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับกรรมาธิการกรรมาการปุมเห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน~~นี้~~รับ ไม่มีปัญหาในการลงคะแนน~~นี้~~รับ ปิดการลงคะแนนรวมคะแนนได้~~ครั้ง~~รับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๖๓ ~~ครั้ง~~รับ ไม่เห็นด้วย ๔๖ ~~นี้~~รับ

ต่อไปเป็น (๑๗/๓) กรรมาธิการเพิ่มขึ้นมาใหม่ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่จะให้เพิ่มความขึ้นมาใหม่กด เห็นด้วย ถ้าหากว่าไม่เห็นด้วยก็กด ไม่เห็นด้วย~~นี้~~รับ เชิญลงคะแนน~~นี้~~รับ ปิดการลงคะแนน~~นี้~~รับ รวมคะแนนได้~~ครั้ง~~รับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผลการลงมติเห็นด้วย ๕๗ ไม่เห็นด้วย ๔๘ ครั้ง

ต่อไป (๑๗/๔) กรรมการเพิ่มความขึ้นมาใหม่เช่นเดียวกัน ถ้าหากว่า
ประชุมเห็นด้วยกับกรรมการกรรณาคดปุม เห็นด้วย ถ้าหากว่าไม่เห็นด้วยก็คัดปุม
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนนะครับ รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๓ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมการที่ให้เพิ่มความขึ้นมาใหม่ครับ ๖๓
ไม่เห็นด้วย ๓๘ ครั้ง

สำหรับในมาตรา ๓๕ เราได้มีการอภิปรายกันไปแล้ว ผมจะขอ
ความเห็นชอบที่ประชุมขอมติเลยนะครับ มาตรา ๓๕ คณะกรรมการไม่ได้แก้ไข
มีสมาชิกฯ สงวนคำแปรญัตตินะครับ ขอเพิ่มความเป็นมาตรา ๓๕/๑ และเพิ่มความเป็น
มาตรา ๓๕/๒ ผมจะขอมติมาตรา ๓๕/๑ ก่อน แล้วหลังจากนั้นก็จะไปขอมติใน
มาตรา ๓๕/๒ โดยที่คณะกรรมการไม่ได้แก้ไข

นายไสว พรหมณี (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ ผมว่า
คงจะต้องขอมติว่าเห็นด้วยกับร่างเดิมหรือจะแก้ไขก่อนนะครับ ถ้าให้เป็นไปตามร่างเดิม
ก็ไม่ต้องพิจารณาในกรณีแก้ไขครับ ผมขออนุญาตขอมติอย่างนั้นครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กำลังดำเนินการครบถ้วนครับ โดยที่คณะกรรมการไม่ได้แก้ไขครับ มติที่จะเรียนถามที่ประชุมก็คือ ถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมการที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิมกรณาคัด เห็นด้วย ถ้าหากว่าท่านเห็นควรให้มีการแก้ไขตามความเห็นของผู้สงวนคำแปรญัตติคัด ไม่เห็นด้วยครับ อันนี้เอามาตรา ๓๕/๑ ก่อนนะครับ
รวมไปเลยได้ไหมครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตนิดครับ
ท่านประธานฯ ได้ถามมตินี้ถูกต้องแล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็ลงมติไปแล้วครับ
ถ้าหากว่ามติออกมาตาม เห็นด้วย นี่ก็จบเลยครับ ไม่ต้องมีการแก้ไข นอกเสียจากว่า
มติออกมาจะเป็นอย่างอื่นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบขอบคุณครับ เพื่อความชัดเจนขอถามอีกครั้งนะครับ ถามว่าถ้าหากว่าท่านเห็นด้วยกับกรรมการที่จะให้คงไว้ตามร่างเดิมกรณาคัด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยที่จะให้มีการแก้ไขกรณาคัด ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติครับ มีท่านผู้ใดมีปัญหาในการลงคะแนนไหมครับ ถ้าไม่มีขอปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๐ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมการให้คงไว้ตามร่างเดิม ๗๐ คะแนนครับ
ไม่เห็นด้วย ๔๑ คะแนนครับ เป็นอันว่าผ่านมาตรา ๓๕ ไปได้นะครับ เชิญท่านเลขาธิการ
ครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๔๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข
มีกรรมการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการ ดอกเตอร์วิทยา ครับ

LIRT

นายวิทยา มะเสนา (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ในฐานะกรรมการที่ขอสงวนความเห็น
 มาตรา ๔๑ นั้น ได้บัญญัติตามร่างเดิมว่า “ผู้ที่จะเป็นอธิการบดีควรสำเร็จการศึกษาชั้น
 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และมีประสบการณ์ในการสอนหรือการบริหารสถาบันการศึกษา
 ที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และปริญญาโทสามปี
 ปริญญาเอกหนึ่งปี” อันเดิม ~~นั้น~~ โดยสรุปในร่างที่กรรมการเสียงข้างมากได้เห็นชอบนั้น
 ให้ผู้ที่จะเป็นอธิการบดี คือผู้ที่มีคุณสมบัติจบปริญญาตรีมาแล้ว ๕ ปี จบปริญญาโท ๓ ปี
 ปริญญาเอก ๑ ปี ผมมีความเห็นตรงกันข้าม สืบเนื่องจากในระดับสถาบันอุดมศึกษานั้น
 อธิการบดีคือ อธิการบดี รองอธิการบดีคือ รองอธิการบดี อันนี้ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
 ทั่ว ๆ ทั่วประเทศ ซึ่งมหาวิทยาลัยเป็นกรม เป็นนิติบุคคลนั้น อธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุด
 ก็คืออธิการบดี เพราะฉะนั้นถ้าในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ถ้ากำหนดให้ผู้ที่จะมีคุณสมบัติ
 เป็นอธิการบดีสำเร็จปริญญาตรีมาเพียง ๕ ปีนั้น ผมคิดว่าไม่เพียงพอ อาจจะมีความรู้บ้าง
 ในระดับหนึ่งแต่ประสบการณ์ยังขาด เพราะในปัจจุบันนี้คนที่สำเร็จปริญญาตรีนั้นอายุ ๒๑ ปี
 สำเร็จปริญญาตรีแล้ว สำเร็จมา ๕ ปีก็อายุ ๒๕ หรือ ๒๖ ปี คนที่อายุ ๒๖ ปี ผมคิดว่าคงจะ
 ไม่มีประสบการณ์หรือวิสัยทัศน์ในการบริหารการศึกษามากเท่าคนที่อยู่ในระดับตำแหน่ง
 ที่เทียบเท่ากันในหน่วยงานของรัฐ-----

นประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขอสงวนคำแปรญัตติ ขอให้มีการกำหนดให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง
เรื่องปริญาตรีนั้นต้องมึประสบการณ์อย่างน้อย ๑๐ ปี ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ปริญาโท ๕ ปี ปริญาเอก ๓ ปี เพื่อที่จะให้คนเหล่านี้ได้มีประสบการณ์ในการบริหาร
รศึกษา เพราะการบริหารสถาบันอุดมศึกษานั้น ไม่ใช่การบริหารบริษัทห้างร้านหรือ
การของเอกชนทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่งานธุรกิจ เป็นการรับผิดชอบในฐานะที่เป็นสถาบัน
คมศึกษา

เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือว่า การที่กำหนดให้ปริญาตรีนั้นต้องมึ
ประสบการณ์ ๑๐ ปี ปริญาโท ๕ ปี และปริญาเอก ๓ ปีนั้น เพื่อที่จะป้องกันมิให้
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่ง บางคน บางรายที่จะเอาลูกหลานคนในเครือญาติ
มาบริหารเพียงเพื่อได้คุณสมบัติขั้นต่ำ ซึ่งเห็นอยู่ในหลาย ๆ สถาบันในขณะนี้ เพราะฉะนั้น
จึงเสนอให้มีการกำหนดให้มีประสบการณ์มากขึ้น ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประโกชณ์ครับ

นายประโกชณ์ สภาวสุ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม ประโกชณ์ สภาวสุ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในฐานะ
กรรมาธิการ ต่อประเด็นเรื่องของระยะเวลาที่จะทำงานในฐานะผู้บริหาร ซึ่งผู้แปรญัตติ
มีความประสงค์อยากจะมีอายุสูง ด้วยคิดว่าผู้ที่มีอายุมากกว่าย่อมจะมีความสามารถ
ในการบริหารสูงกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า นั้นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านรังเกียจรังอนกับการที่ถูกหลานของผู้ที่จะต้องลงทุน
ไปบริหารทั้ง ๆ ที่มีอายุน้อยนิด ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับว่า
ปัจจุบันนี้เราพิจารณากฎหมายหรือร่างกฎหมายต่าง ๆ เรามักจะเอาจินตนาการของเรา
แล้วก็ไปใส่ในกฎหมาย แล้วบางครั้งเราก็ใช้จินตนาการจากประสบการณ์ซึ่งโดยธรรมชาติ
ของคนทั่ว ๆ ไปอยู่แล้ว ซึ่งในส่วนนี้จริง ๆ แล้วท่านประธานฯ ผมได้พยายามที่จะขอ
ท่านประธานฯ ให้เห็นกราฟผลงานวิจัยของโปรเฟสเซอร์ (Professor) ที่อังกฤษมา
ผมจำเป็นที่จะต้องใช้ผลงานวิจัยนี้เป็นข้อตัดสินใจที่จะพอมิเหตุผลอยู่บ้าง เพราะเวลานี้
เรากำลังหุ่มเถียงกันอยู่ว่า คนไทยอายุ ๒๗ ปี หรือ ๒๖ ปี กับคนอายุ ๓๒ ปี ใครจะบริหาร

านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขอสงวนคำแปรญัตติ ขอให้มีการกำหนดให้ผู้ที่
 ารับปริญญาตรีนั้นต้องมีประสบการณ์อย่างน้อย ๑๐ ปี ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
 ริญญาโท ๕ ปี ปริญญาเอก ๓ ปี เพื่อที่จะให้คนเหล่านี้ได้มีประสบการณ์ในการบริหาร
 ารศึกษา เพราะการบริหารสถาบันอุดมศึกษานั้น ไม่ใช่การบริหารบริษัทห้างร้านหรือ
 กิจการของเอกชนทั่ว ๆ ไป ไม่ใช่งานธุรกิจ เป็นการรับผิดชอบในฐานะที่เป็นสถาบัน
 อุดมศึกษา

เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือว่า การที่กำหนดให้ปริญญาตรีต้องมี
 ประสบการณ์ ๑๐ ปี ปริญญาโท ๕ ปี และปริญญาเอก ๓ ปีนั้น เพื่อที่จะป้องกันมิให้
 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่ง บางคน บางรายที่จะเอาลูกหลานคนในเครือญาติ
 มาบริหารเพียงเพื่อได้คุณสมบัติขั้นต่ำ ซึ่งเห็นอยู่ในหลาย ๆ สถาบันในขณะนี้ เพราะฉะนั้น
 จึงเสนอให้มีการกำหนดให้มีประสบการณ์มากขึ้น ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประโกชน์ครับ

นายประโกชน์ สภาวสุ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ผม ประโกชน์ สภาวสุ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในฐานะ
 กรรมาธิการ ต่อประเด็นเรื่องของระยะเวลาที่จะทำงานในฐานะผู้บริหาร ซึ่งผู้แปรญัตติ
 มีความประสงค์อยากจะมีอายุสูง ด้วยคิดว่าผู้ที่มีอายุมากกว่าย่อมจะมีความสามารถ
 ในการบริหารสูงกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า นั้นเป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ท่านรังเกียจรังอนกับการที่ถูกหลานของผู้ที่จะต้องลงทุน
 ไปบริหารทั้ง ๆ ที่มีอายุน้อยนิด ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับว่า
 ปัจจุบันนี้เราพิจารณากฎหมายหรือร่างกฎหมายต่าง ๆ เรามักจะเอาจินตนาการของเรา
 แล้วก็ไปใส่ในกฎหมาย แล้วบางครั้งเราก็ใช้จินตนาการจากประสบการณ์ซึ่งโดยธรรมชาติ
 ของคนทั่ว ๆ ไปอยู่แล้ว ซึ่งในส่วนนี้จริง ๆ แล้วท่านประธานฯ ผมได้พยายามที่จะขอ
 ท่านประธานฯ ให้เห็นกราฟผลงานวิจัยของโพรเฟสเซอร์ (Professor) ที่อังกฤษมา
 ผมจำเป็นที่จะต้องให้ผลงานวิจัยนี้เป็นข้อตัดสินใจว่าจะพอมีเหตุผลอยู่บ้าง เพราะเวลานี้
 เรากำลังหุ้มเทียนกันอยู่ว่า คนไทยอายุ ๒๗ ปี หรือ ๒๖ ปี กับคนอายุ ๓๒ ปี ใครจะบริหาร

เ่งกว่ากัน ใช้เวลาเดียวกันทั้งวันก็เียงไม่จบครับ ที่นี้มีนักวิชาการที่สำคัญชาวอังกฤษ
 านหนึ่งได้วิเคราะห์เรื่องนี้ไว้ ไม่ทราบว่าท่านประธานฯ ลองถามเจ้าหน้าที่ว่ามีกราฟไหม
 ะเห็นชัดเจนครับว่า เขามองดูตัวแปร ๒ ตัว แล้วเขามีระดับความรับผิดชอบอยู่ ถ้ากราฟ
 ันนี้ไม่ปรากฏในจอ ผมพูดก็จะเียงภาพที่ลอย ๆ แต่เขาปรากฏให้เห็นชัดเจนครับ
 ื่อกราฟเส้นตรงจะพูดถึงระดับความรับผิดชอบ ส่วนข้างล่างจะเขียนเป็นแคเรียไลน์
 Career line) หรือเขาใช้คำว่าแคเรียโอเวอร์ไทม์ (Career overtime) คือระยะเวลา
 ื่อบริหารงาน กราฟ ๒ เส้นก็คือกราฟของการบริหารจัดการ ซึ่งจะเียงพาราโบลา
 Parabola) กว่าลงครับ ตกลงผมไม่มีกราฟอยู่บนโปรเจกเตอร์ (Projector) ใช่มั้ยครับ
 ่านประธานฯ ผมทำหนังสือตั้งแต่เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ผมใช้เวลาเป็นเดือนกว่าจะไปหาเจอ
 ื่อจะมาคอนวินซ์ (Convince) ในที่ประชุม อย่างไรครับ ถ้าไม่มีกราฟโดยสรุปก็คือมี
 ๒ ตัว ตัวหนึ่งคือการบริหารจัดการจะคว่ำลง คืออายุมากขึ้น ความสามารถในการ
 ื่อบริหารจัดการกลับตกลง แต่อีกกราฟหนึ่งคือกราฟของภาวะความเป็นผู้นำ ยังมีอายุ
 มากขึ้น กราฟนี้จะทยอยและค่อยปีนขึ้นสูง-----

หมายความว่า ยิ่งอายุมากวิธีการบริหารการจัดการประสิทธิภาพกลับตกลง
 เฟสเซอร์อังกฤษคนนี้ไปสอนเป็น วิชันนิงโปรเฟสเซอร์ (Visioning Professor)
 ศาสตราจารย์ชั่วคราวที่มหาวิทยาลัยที่อเมริกาด้วยนะครับ และสิ่งนี้เองเป็นสิ่งสำคัญ
 หนังสือเล่มนี้นะครับ เดอะลีดเดอร์ชิพเจิน (The Leadership Jean) ของชีวิล สเลวิกก็
 บอกให้เราเห็นว่า สิ่งที่เราเถียงกันนี้ไม่ใช่แล้ว และปัจจุบันนี้องค์ความรู้ต่าง ๆ เกิดขึ้น จุดกำเนิด
 ของกระแสนี้ขององค์ความรู้ที่ไหลบ่าลงถนนการศึกษานั้นเร็วมาก ท่านประธานฯ ครับ
 หนังสือเล่มนี้ ดิอินเวนต์กัฟเวอร์นเมนต์ (The Inventing Government) คนหนุ่มคิดครับ แล้ว
 ๖๐ ข้อในนี้ รัฐบาลเอามาใช้เกือบ ๖ ข้อ รัฐบาลปัจจุบันนี้นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ
 การทำให้รัฐเล็กลง ในเรื่องของสิ่งที่ต้องป้องกันมากกว่าปราบปราม หรือใช้คำว่า
 ปรเวนต์ราวดอร์แดนคิวร์ (Preventing rounder than cure) นี่คือนี่หนึ่งที่ผมพยายาม
 จะบอกว่า เราแก้ไขบนความรู้สึกของหลายต่อหลายอย่าง ผมเองผมชื่นชมและผมเคารพ
 ที่มีวุฒิภาวะสูงและอายุมาก ๆ แต่ว่าบางครั้งนี่เป็นเรื่องของเอกชน นี่เป็นเรื่องของ
 การบริหารที่ต้องทันต่อเหตุการณ์และกระแสโลกาภิวัตน์ เส้นใยของเทคโนโลยีที่เชื่อมต่อ
 ington คาวเทียม เส้นไฟเบอร์ออฟติก (Fiber optic) ต่าง ๆ พวกนี้ต้องอาศัยคนหนุ่มเท่านั้น
 ใจจะเป็นแกนกลางสำคัญและเชื่อมโยง และเรามีคณะกรรมการมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว
 ที่จะต้องกลัวอะไรครับ และเอกชนที่ไหนจะสร้างอะไรขึ้นมาใหญ่โตหลายพันล้าน
 ล้วนมาพึ่งพาทุน เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นเหมือนกับกรรมการเสียงข้างมากนะครับ
 ยากจะให้คงไว้เป็นอิสระนะครับ ขอให้ได้พิจารณาเรื่องนี้ให้สำคัญว่า เราควรจะมี
 รูปแบบของกฎหมายที่เปิดกว้าง แล้วโลกทุกวันนี้เปลี่ยนแปลงไปทุกชั่วโมง จึงเห็นสมควร
 ให้งดไว้ตามร่างที่ผ่านจากสภาผู้แทนราษฎร กำหนดเพียงแค่ ๕ ปีครับ คกลงผมไม่มีกราฟ
 นะครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ กรรมการเสียงข้างน้อย ฟังท่านกรรมการเสียงข้างมาก
 โอ้ลักรู้ก็มีเหตุผลอยู่นะครับ แต่ว่าผมยังสงสัยที่ท่านพูดว่า อายุมาก อายุน้อย อยู่ตรงที่ปี

อย่างการจบปริญญาเอกแล้วมาทำงานเพียงปีเดียว แล้วมาเป็นอธิการบดีนั้นผมคิดว่า
งน้อยเกินไป เหตุผลของผมที่ขอสงวนคำแปรญัตติครั้งนี้ไว้ ก็คงเช่นเดียวกับที่
านวิทยาได้กล่าวมาแล้วว่า อธิการบดีเป็นผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ดังนั้นผู้ที่มาบริหาร
งสุดนั้นคงน่าจะต้องไปทำการสอนหรือว่าบริหารสถานศึกษามาในระยะที่ยาว
พอสมควร ผมจึงขอแก้ไขในมาตรา ๔๑ (๑) ว่า ให้มีประสบการณ์ในกรณีที่จบปริญญาตรี
์สอนหรือบริหารสถานศึกษาระดับปริญญาตรีมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี ถ้าเขาจบ
ริญญาโทมาก็ไม่น้อยกว่า ๕ ปี และจบปริญญาเอกมาไม่น้อยกว่า ๓ ปี เช่นเดียวกับ
ท่านวิทยาได้พูดมาเมื่อสักครู่ ส่วนที่ท่านกรรมการเสียงข้างมากได้กรุณาอธิบาย
ผมกล่าวแล้วว่า ก็มีเหตุผลที่สมควรอยู่ แต่ว่าถ้าสมมติว่าเราจบปริญญาเอก สมัยนี้อาย
๔ ปี ๒๕ ปีก็จบแล้วครับ มาทำงานเพียงปีเดียว ประสบการณ์จะว่าไม่สำคัญเลย
ม่ได้ครับ คนหนุ่ม โอ.เค. ครับ อาจจะมีความรู้ดี แต่ว่าประสบการณ์ในการบริหารงานนั้น
จะไม่มีครับ เพราะฉะนั้นผมขอยืนยันว่า ขอแก้ไขว่า ผู้ที่มีประสบการณ์จะต้องจบปริญญาตรี
๖ ปี ปริญญาโท ๕ ปี และปริญญาเอก ๓ ปี ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา
คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการ ดอกเตอร์บุญทัน ดอกไธสงค์ ครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 การพ. กระผม บุญทัน ดอกไธสง กรรมการ อันที่จริงแล้วกรรมการทั้ง ๒ ฝ่ายนี้
 งานด้วยความเรียบร้อย แต่ว่ามีข้อแตกต่างกันอยู่นิดเดียวก็คือว่า มีสูตร ๕ ๓ ๑ กับ
 ๖ ๕ ๓ ๕ ๓ ๑ หมายความว่า บุคคลที่สำเร็จปริญญาตรีหรือเทียบเท่าที่มีประสบการณ์
 การสอนหนังสือและการบริหารในสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า
 ๕ ปี มีสิทธิที่จะได้รับเลือกเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกันกับปริญญาโท
 มาแล้ว ๓ ปี ทำการสอนและการบริหารมาแล้วมีสิทธิที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นอธิการบดี
 วนปริญญาเอกนั้น ๑ ปี การที่กรรมการจากสภาผู้แทนราษฎร หรือกรรมการ
 ยงข้างมากได้พิจารณาเห็นอย่างรอบด้านแล้วว่า ยุคของการแข่งขัน ยุคของเทคโนโลยี
 ะเวลานั้นไม่ควรจะกำหนดเนิ่นนานจนเกินไป เพราะบุคคลที่มีความรู้ความสามารถนั้น
 หากพวกเรารอถึง ๑๐ ปี ๕ ปี หรือ ๓ ปีนั้นจะเสียโอกาสสำหรับองค์กรนั้น ๆ บุคคลที่
 าวมรู้ความสามารถจำเป็นจะต้องรีบให้เข้ามาสู่การบริหาร ผมมีตัวอย่าง~~นุ~~คับ เช่น
 าจบริษัของ อองครวัค มาจากฝรั่งเศส ปริญญาตรี~~น~~ะคับ จบคริส ดอกเตอร์จากอเมริกา
 ัญญาตรี แล้วก็จบบอร์คจากฟิลิปปินส์ เรียน ๓ ปี จากปริญญาตรีแล้ว เนติบัณฑิตอังกฤษ
 นิติศาสตร์เนติบัณฑิตอังกฤษ เนติบัณฑิตไทย คนเหล่านี้เมื่อมาทำการสอนและทำการวิจัย
 ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันชั้นสูงแล้ว คนเหล่านี้~~น่า~~ที่และสมควรอย่างยิ่งที่จะมีโอกาสเป็น
 นักบริหาร หรือใครว่าเนติบัณฑิตตัวเดียวนั้นจะต้องไม่เหมาะสมจะต้องใช้เวลาถึง ๑๐ ปี
 ยกอีกตัวอย่างที่ ๒ ถ้าเป็นผู้พิพากษา เป็นอัยการ เป็นพลเอก เกษียณอายุเมื่อ ๕๕ ปี
 แล้วท่านมาสอน ๕ ปี แล้วก็วิจัย ๕ ปี บุคคลเหล่านั้นมีชื่อเสียงมีความรู้ความสามารถ
 โด่งดังไปทั่วประเทศ บุคคลเหล่านั้นจะต้องรออีก ๑๐ ปีหรือ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่กรรมการ
 เสียข้างมากได้พิจารณาอย่างรอบด้าน จึงเห็นว่าน่าที่จะคงร่างเดิม คือสูตร ๕ ๓ ๑ เอาไว้

แล้วอีกประการหนึ่ง ในปัจจุบันนี้การศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับ
 อุดมศึกษานั้น เป็นการศึกษาที่มีการแข่งขันกันมาก บุคคลที่เป็นสภามหาวิทยาลัยจำเป็น
 จะต้องเลือกเฟ้นสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถจริง ๆ มีชื่อเสียงจริง ๆ เท่านั้น
 จึงสามารถที่จะเป็นอธิการบดีได้ ไม่มีสถาบันแห่งใดที่จะเอาเด็กที่ขาดประสบการณ์

LIRT

หรือดอกเตอร์ที่ขาดประสบการณ์มา แต่ว่าฐานที่เราวางไว้ ๕ ๓ ๑ นั้น เป็นฐานที่เป็น
เบื้องต้น เป็นพื้นฐานที่เราไม่ปิดกั้นโอกาสของบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ เราจะเปิด
โอกาสให้บุคคลผู้มีความรู้ความสามารถเหล่านั้นมาเป็นผู้บริหารองค์กรนั้น ๆ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูง เราได้ประสบพบปะด้วยการเห็นอย่างชัดเจน
ในโลกนี้ หลายคน~~ที่~~รับไม่จบปริญญาตรี ไม่ว่าจะเป็น บิลเกต ไม่ว่าจะเป็นไคเคลก็ตาม
บุคคลเหล่านั้น~~ที่~~รวมทั้งเศรษฐีใหญ่ในเมืองไทยหลายท่านก็ตาม บุคคลเหล่านี้มีชื่อเสียง
โด่งดังสามารถประกอบธุรกิจได้เป็นแสนล้าน คนเหล่านี้ก็มีสิทธิที่จะมาเป็นอธิการบดีได้
ถ้าหากว่าเขาจบปริญญาตรี แม้ไม่จบปริญญาตรีก็ยังมีสิทธิเสรีภาพที่เราจะเลือกบุคคล
ที่มีคุณภาพเหล่านั้นมาเป็นอธิการบดีได้ เพราะฉะนั้นสูตรของ ๕ ๓ ๑ กับ ๑๐ ๕ ๓
มีพื้นฐานปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกเช่นเดียวกัน แต่ไม่ต่างกัน ผมอยากจะ
กราบเรียนปริญญาเอกสักคนหนึ่งก็คือว่า บุคคลที่จบปริญญาเอกมา ๑ ปีนั้น ก็คือบุคคล
ที่เคยจบปริญญาโทแล้วทำการสอนอะไรมามากมายแล้ว หลายท่านกว่าจะเป็นปริญญาเอก
ต้องผ่านกระบวนการของการสอนมาแล้ว แต่หลายท่านก็จบโดยตรง บุคคลที่จบโดยตรงนี้
เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมากในยุคใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุคในการแข่งขัน
เพื่อการได้เปรียบ กระผมจึงเห็นว่าบุคคลที่จบปริญญาเอกมาแล้ว ๑ ปี ทำการสอน ทำการ
วิจัยแล้วทำการสอนในต่างประเทศ วิจัยในต่างประเทศมาแล้ว อยู่เวิลด์แบงก์ (World Bank)
มาแล้ว ๑ ปีเต็ม ผมคิดว่าคนเหล่านั้นมีภารกิจที่สำคัญที่พวกเราจะต้องให้เกียรติคนเหล่านั้น
มาบริหารเป็นอธิการบดีได้ เหนือสิ่งอื่นใด~~ที่~~ท่านประธานฯ ที่เคารพ~~ที่~~ พวกเรานั้น
เห็นว่า ๕ ๓ ๑ นั้น เป็นจุดรวมที่เหมาะสมที่สุดในยุคปัจจุบัน กราบเรียนมาด้วยความเคารพ
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านดอกเตอร์บุญเลิศ เฉพาะใน (๑) นะครับ ตอนนี้เราอภิปราย
อยู่ใน (๑) (๒) ครับ เพราะว่าท่านไม่ได้สงวนไว้ เชิญท่านกรรมาธิการประ โภชน์ เชิญครับ

นายประโกชน์ สภาวสุ (กรรมาธิการ) : ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ ประโกชน์ สภาวสุ ~~อิดนิตเดียร์~~รับ ผมอยากจะเสริมท่านผู้อภิปรายที่เพิ่งเสร็จสิ้นไป เล็กครูนี้อ่าบิลเกต ใช้ความสามารถที่สร้างให้บริษัทไมโครซอฟ (Microsoft) มีรายได้ ทำกับประเทศแคนาดา จีเอ็นพี (GNP) ของประเทศแคนาดาทั้งปี ~~นะครับ~~ แล้วผลสุดท้าย นี่เป็นกระแสนิยมของคนอเมริกันอยู่พอสมควรทีเดียวที่จะไม่นิยมเรียนในสิ่งที่ตัวเอง อยากรู้และก็ไม่คำนึงถึงปริญญาตรีเป็นสำคัญ ผมอยากเอาข้อมูลตัวหนึ่งที่ท่านทั้งหลาย ไม่ได้สนใจเรื่องของอินเทอร์เน็ต (Internet) อาจจะไม่เข้าใจว่าเวลานี้วงการที่เป็น กรรมสำคัญเป็นตัวไซเบอร์ไครม์ (Cyber crime) ที่เขาเรียกว่าเป็นอาชญากรรมทางด้าน กทรอนิกส์ที่สำคัญอายุ ๑๖ ปี อายุ ๑๗ ปี อายุ ๑๘ ปี พวกนี้เจาะข้อมูลเข้าไปแล้วไปยับยั้ง สื่อสารของกองทัพบกของประเทศมหาอำนาจ ซึ่งไม่สามารถที่จะต่อทางอินเทอร์เน็ต กันเลยเป็นเวลาหลายชั่วโมง เป็นน้ำมือจากเด็กอายุ ๑๗ ปี อายุ ๑๘ ปีเอง เรื่องนี้อาจจะ เรื่องที่ไม่ค่อยผูกพันกับเรานัก แต่ผมพยายามที่จะโน้มน้าวให้ท่านทั้งหลายได้แลเห็นว่า บัณฑิต้องค์ความรู้ต่าง ๆ ที่จำเป็นไม่ได้ขึ้นอยู่กับใบประกาศนียบัตร ปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกอีกต่อไปแล้ว แล้วก็ผมคิดว่ารัฐไม่น่าที่จะสนับสนุนให้ประชาชน เคนนั้นเอาแค่จบปริญญาเป็นสำคัญ เป้าหมายสุดท้ายของการศึกษาน่าจะอยู่ที่ความผาสุก ที่สำคัญยิ่งก็คือรายได้ต่อหัวต่อปีที่สูงขึ้น สิ่งนี้ต่างหาก เพราะฉะนั้นถ้าเรากำหนดให้มี ศึกษาสูงเข้าไว้ คนก็ตั้งหน้าตั้งเรียนพอเรียนจบแล้วไม่เคยเข้าห้องสมุดเลย อย่างนี้ผมเห็น ว่าเรื่องที่จะต้องใคร่ครวญให้ดีและก็ขอฝากไว้ให้ท่านสมาชิกฯ ผ่านท่านประธานฯ โปรดพิจารณาด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์จอห์น อิงภากรณ์ ครับ

นายจอห์น อิงภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม อิงภากรณ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมและคณะได้ส่งวนคำแปรญัตติข้อ ๒ (๒) จาก ๔๑ ~~นะครับ~~ อันนี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่เราเห็นว่าเกี่ยวกับสิทธิของบุคคล มาตรา ๔๑ บอกว่า “อธิการบดีจะต้องไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

.๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วนิดา ๓๒/๒

เกิดความสงสัยว่าเขาจะห้ามอธิการบดีเป็นโรคอะไรบ้าง ผมทำงานเกี่ยวกับโรคเอดส์
กลัวเขาจะใส่โรคเอดส์เข้าไปซึ่งจะเป็นการละเมิดสิทธิชีวิตตามรัฐธรรมนูญ ผมเห็นว่า
ไม่จำเป็นต้องมีข้อนี้เลย ตามกรรมวิธีการดูก็ทราบว่าของเดิมมีประกาศ ก็มีโรคเรื้อน สมัยนี้
อธิการบดีจะเป็นโรคเรื้อนคงจะไม่มีนะครับ มีโรคเท้าช้าง โอกาสอธิการบดีเป็นโรคเท้าช้าง
น้อย แล้วก็มีวัณโรค ที่จริงวัณโรคสมัยนี้รักษาได้นะครับ ถ้าเขียนวัณโรคเข้าไป
ให้อธิการบดีป่วยเป็นวัณโรคต้องออกจากตำแหน่ง ออกจากงานไป ทั้ง ๆ ที่พนักงาน
สัก ๒ เดือนรักษาด้วยยาก็สามารถที่จะหมดโอกาสแพร่เชื้อต่อคนอื่นและก็สามารถรักษา
หายได้ จึงคิดว่าข้อนี้ไม่จำเป็นนะครับ ซึ่งจะเกี่ยวโยงกับที่เราสงวนต่อไปในมาตรา ๔๖ (๒)
คุณสมบัติของคณาจารย์ประจำสถาบันอุดมศึกษานี้ก็เช่นเดียวกัน คือต้องไม่เป็นโรคตามที่
รัฐมนตรีประกาศเห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีในส่วนนี้นะครับ เพราะว่าถ้าดู (๔) ก็เขียนไว้แล้วว่า
“ไม่วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ” ก็น่าจะครอบคลุมอยู่แล้ว ส่วนโรคติดต่อ
ต่าง ๆ ส่วนใหญ่รักษาได้อยู่แล้วไม่จำเป็นต้องเป็นข้อห้าม ถ้าเป็นข้อห้ามก็จะเป็นการละเมิด
สิทธิอาจจะทำให้ต้องออกจากการทำงานกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยไม่มีเหตุผลครับ
ขอบคุณครับ

- ๓๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
สภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ใน (๗) ที่ผม
เพิ่มเข้าไปผมถอนนะครับ ก็คงเหลือแค่ข้อตัด (๒) ผม อาจารย์จอนกับคณะ ข้อตัดแค่ (๒)
ม่เป็นโรคที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา” นะครับ เหตุผลเพิ่มเติมอาจารย์จอน
ๆ นิดเดียวว่า ในกรรมาธิการก็พยายามชี้แจงตรงนี้นะครับ ก็ยังฟังไม่ได้ เพราะว่าไม่รู้ว
คที่จะกำหนดนี้จะกำหนดเพิ่มได้อีก หรือตอนเข้าไปเป็นแล้ววิธีการฯ ไม่ได้เป็นโรคนี
คไปอยู่ในระหว่างไปติดเชื้ออะไรมา ซึ่งเป็นรัฐมนตรีไปกำหนด แล้วจำเป็นต้องนอน
งพยาบาลรักษาตัวก็ต้องถูกปลดออกเพราะขาดคุณสมบัติ ผมว่าเป็นเหตุผลที่ไม่ค่อยจะ
ทำ

อันที่ ๒ โรคบางโรคมันก็เป็นไปได้ อย่างที่อาจารย์จอนบอกว่า อีกมาตรา
นี้เราก็สงวนไว้เรื่องนี้เหมือนกัน เกี่ยวกับคณาจารย์ คือเกิดไปกำหนดเหมือนกับที่กำลัง
ในปัญหาอยู่ก็คือโรคอ้วน แล้วก็บอกว่าเป็นไม่ได้ อ้วนไป มันก็จะมีปัญหาตามมา ผมว่า
ก็ต้องเขียนหรือกรรมาธิการคุณสมบัติแค่นี้ก็น่าจะพอแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการ ท่านพลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ ครับ

พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
เคารพ กระผม พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี ในฐานะ
กรรมาธิการ ตามที่มีผู้แปรญัตติขอสงวนให้ตัดข้อความในมาตรา ๔๑ (๒) และมาตรา ๔๖
๒) ที่ได้กล่าวไว้ว่า “ไม่เป็นโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา” นั้น
ระผมอยากจะขออนุญาตเรียนชี้แจงสักนิดว่า โดยเจตนาของสถาบันแล้วก็คิดว่ามี
ความต้องการผู้ที่มีร่างกายแข็งแรง มีสติปัญญาเข้ามาปฏิบัติหน้าที่โดยสมบูรณ์ แต่จะต้อง
มีดวงละเมียดลิสและสุขภาพของบุคคล จะเห็นได้ว่าแบบใบรับรองแพทย์ของแพทย์สภา
ได้ออกมาตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาได้กำหนดไว้ว่า ผู้สมัครจะ
องไม่เป็นผู้ที่มีร่างกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไม่ปรากฏอาการของ

LIRT

โรคจิตหรือจิตฟั่นเฟือนหรือปัญญาอ่อน ไม่ปรากฏอาการของการติดยาเสพติดให้โทษ และอาการของโรคพิษสุราเรื้อรัง และไม่ปรากฏอาการแสดงของโรคดังต่อไปนี้

(๑) โรคเรื้อนในระยะติดคอหรือในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่

สังคม

(๒) วัณโรคในระยะอันตราย

(๓) โรคเท้าช้างในระยะที่ปรากฏอาการเป็นที่รังเกียจแก่สังคม

(๔) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าจำเป็นต้องตรวจหาโรคที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของผู้รับการตรวจให้ระบุในข้อนี้ อาทิเช่น ถ้าผู้เข้าสมัครงานนั้นเป็นโรคตับอักเสบจากเชื้อไวรัส ถ้าปล่อยให้เข้ามาปฏิบัติงานในระยะที่แพร่เชื้อได้ก็จะเป็นอันตรายต่อบุคลากรที่อยู่สถานนั้น และนอกจากนั้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อร่างกายของผู้สมัครเองในสภาพที่อ่อนแอ อาจจะนำไปสู่การเสียชีวิตก็ได้ ส่วนการตรวจโรคเชชไอวีเอดส์ (HIV AIDS) นั้น จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับคำยินยอมของเจ้าตัวเท่านั้น แพทย์จะไปลงละเมิดสิทธิและเสรีภาพไม่ได้ ผมจึงเห็นว่าสมควรที่จะคงไว้ตามร่างเดิมในมาตรา ๔๑ (๒) และมาตรา ๔๖ (๒) ครั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข คือกรรมการได้เพิ่มใน ๗) เข้าไปในะครับ ฉะนั้นผมจะถามมติที่ประชุมนะครับ คือจะเห็นสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจะคงไว้ตามร่างเดิมนะครับ หลังจากนั้นก็จะถามมติอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าแก้ไขแก้ไขตามกรรมการ หรือจะแก้ไขตามผู้สงวนนะครับ จะถาม ๒ ครั้งนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นสมควรให้แก้ไขเพิ่มเติมกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๗ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นสมควรให้มีการแก้ไข เสียงข้างมากนะครับ

ต่อไปผมจะถามที่ประชุมว่าจะแก้ไขตามกรรมการหรือจะแก้ไขตามผู้สงวนความเห็นนะครับ จะมีในส่วนที่จะต้องแก้ไขนั้น ในส่วนวรรคหนึ่งก่อนนะครับ ผู้ขอสงวนความเห็น ผมจะถามในวรรคหนึ่งนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นคงไว้ตามร่างเดิมของกรรมการวรรคหนึ่งไม่มีการแก้ไขกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นสมควรแก้ไขตามผู้สงวนกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๖ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เสียงข้างมากเห็นคงไว้ตามร่างเดิม

ต่อไปมติในมาตรา ๔๑ (๒) มีท่านสมาชิกฯ ขอให้ตัดออก กรรมการไม่ได้มีการแก้ไขนะครับ ผมก็จะถามที่ประชุมว่า ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิมกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นแก้ไขตามผู้ขอสงวนกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เสียงข้างมากให้คงไว้ตามร่างเดิมนะครับ

ต่อไปผมขอถามในมาตรา ๔๑ (๗) นะครับ ที่กรรมการเพิ่มขึ้นมาใหม่
นะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นควรแก้ไขตามกรรมการกค เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ
ไม่เห็นคงไว้ตามร่างเดิมกค ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน
นะครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เสียงข้างมากเห็นสมควรให้แก้ไขตามกรรมการนะครับ ก็เป็น
ไม่ว่าเราพิจารณาจบในมาตรา ๔๑ เชิญท่านเลขาธิการครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : "มาตรา ๔๒ ถึงมาตรา ๔๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ มีผู้สงวนคำแปรญัตติ
การแก้ไข"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๔๓ เชิญท่านวิทยา รองประธานคณะกรรมการครับ

นายวิทยา มะเสนา (รองประธานคณะกรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ในฐานะกรรมการ
กระผมไม่คิดใจในจุดนี้ที่มีชื่อผมอยู่ตรงมาตรา ๔๓ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๔๓ ไม่คิดใจ ท่านถอนชื่อไหมครับ แต่ว่าท่านวัลลภจะขอ
อภิปรายในส่วนมีการแก้ไขไหมครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ใน
๑๑) ของมาตรา ๔๓ แต่ความเดิมนี้เขาวางกรอบว่า ให้ตัวอธิการบดีนี้ช่วยระมัดระวังให้มี
การดำเนินการที่เป็นภัยร้ายแรง โดยเน้นว่าให้ดูแลภายในบริเวณสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
เขาวางกรอบว่าให้ตัวอธิการบดีช่วยระมัดระวัง

LIRT

๓๑

๓๑ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ละไม ๓๔/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขออนุญาตอาจารย์นิติศาสตร์ท่านครับ กรรมการยืนยันใน (๑๑)
ระชุมคราวที่แล้วไม่มีการแก้ไข

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : นี่มาตรา ๔๓ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๔๓ (๑๑) ไม่มีการแก้ไขครับ ขอภัยด้วยครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเลขาธิการต่อครับ

- ๓๕/๑

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔๗ ถึงมาตรา ๕๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๔ ประโยชน์และเครื่องหมายวิทยฐานะ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๔ ถึงมาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ ทรัพย์สินและการบัญชี ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย กรับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ กรับ ผมกับคณะได้สงวนคำแปรฯ อยากให้เพิ่ม (๘) เกี่ยวกับในมาตรานี้ มาตรา ๖๑ เกี่ยวกับเรื่องกองทุนกิจกรรมนักศึกษาเพื่อใช้สนับสนุนกิจกรรมนักศึกษานอกหลักสูตร ทั้งบุคคล กลุ่มบุคคล ชมรมในสถาบันอุดมศึกษา เพราะว่าตามที่กรรมการได้ชี้แจงว่า ปัจจุบันนี้บางที่ก็มีอยู่แล้ว แต่ว่าก็ไม่ได้บอกว่าจะเอาเงินตรงนี้มาจากกองทุนไหนในจำนวนกองทุนทั้ง ๗ กองทุน ก็คิดว่าน่าจะมาจากกองทุนทั่วไปซึ่งก็แล้วแต่จะมาให้ตรงนี้หรือเปล่า เพราะว่าผมคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะปัจจุบันนักศึกษาที่เรียนในมหาวิทยาลัยเราก็อธิบายว่ามีปัญหามากในเรื่องเกี่ยวกับการไปติดอบายมุข และการใช้กิจกรรมของในมหาวิทยาลัยนั้นยังใช้ไม่เต็มที่ โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเอกชนเป็นที่ทราบ ๆ กันว่า จะสนับสนุนให้เกิดชมรมกิจกรรมให้นักศึกษานั้นได้ใช้การเรียนรู้นอกหลักสูตร อีกประเด็นหนึ่งก็คือ เขาก็มีการวิจัยกันในเรื่องของพื้นที่ที่จะทำให้เด็กและเยาวชนได้ใช้กิจกรรมเป็นประโยชน์ เขาบอกว่าทั่วประเทศในแต่ละจังหวัด ๘๐ เปอร์เซ็นต์เป็นพื้นที่ชั่ว อีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์เป็นพื้นที่ดีที่จะทำให้เด็กและเยาวชนได้ใช้กิจกรรมเวลาว่าง ผมจึงอยากเสนอว่าถ้ามีกองทุนตรงนี้จะ เป็นประโยชน์มากกับนักศึกษาเพราะว่านักศึกษาที่ผ่านกิจกรรมในมหาวิทยาลัยมาแล้ว เวลาทำงานก็ต้องเป็นที่ทราบว่าเขามีประสบการณ์มากกับชีวิต กับการรวมกลุ่ม กับการเป็นผู้นำ ผู้ตาม แล้วก็จะใช้ประสบการณ์ บางคนใช้ประสบการณ์กิจกรรมในมหาวิทยาลัยมาทำงาน มาใช้ชีวิตมากกว่าเรียนหนังสือ เอาความรู้จากเรียนหนังสือมาใช้ก็ยิ่งอยากให้มีกองทุนตรงนี้เพิ่มขึ้น เพราะว่าใน พ.ร.บ. นี้รัฐก็สนับสนุนเงินด้วย สนับสนุนกองทุนต่าง ๆ

ด้วย ถ้าไม่มีกองทุนนี้เพิ่มเข้าไปการสนับสนุนกองทุนเกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาโดยตรงก็จะขาดหายไป โอกาสนักศึกษาที่จะขาดหายไปครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเดือนใจ คิดใจใหม่ครับ เชิญท่านเดือนใจ ดีเทศน์ ครับ

นางเดือนใจ ดีเทศน์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพค่ะ ดิฉัน เดือนใจ ดีเทศน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย ดิฉันได้แปรญัตติขอให้เพิ่มกองทุนกิจกรรมนักศึกษา ด้วยเหตุผลที่สำคัญอย่างยิ่งคือ ในมาตรา ๘ ได้ระบุวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาเอาไว้ในเรื่องของการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้นการที่มหาวิทยาลัยเอกชนจะต้องตั้งกองทุนเพื่อกิจกรรม นักศึกษาทั้ง โดยบุคคลและโดยกลุ่ม จะเป็นการทำให้มีการจัดกิจกรรมที่บรรลุวัตถุประสงค์ ของการตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้และทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้นไม่ซื้อเทคโนโลยี หรือเทคโนโลยีจากต่างประเทศมาสอนนักเรียน แต่ทำให้เราคือ นักศึกษาและคณาจารย์ ได้ร่วมกันพัฒนาหลักสูตรที่เป็นกิจกรรมของนักศึกษาให้รู้ความเป็นจริงของประเทศ ให้รู้ว่ ประชาชนของเราที่อยู่ในระดับรากหญ้าและก็เป็นผู้ด้อยโอกาสมีชีวิตอย่างไร มีปัญหาอะไร มีความต้องการอย่างไร มีความรู้ มีศักยภาพ มีภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างไร ถ้าไม่มีกองทุน กิจกรรมนักศึกษา โอกาสที่นักศึกษาจะได้ไปรู้ความเป็นจริงของประชาชนของประเทศ ก็จะน้อย-----

ดังนั้นนักศึกษาที่มักจะเรียนทฤษฎีหรือว่าเทคโนโลยีที่เรานำเข้าจากต่างประเทศเป็นหลัก
ดิฉันจึงเห็นว่ากองทุนกิจกรรมนักศึกษานี้ จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องระบุลงไปในกฎหมาย
ฉบับนี้ ขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมาธิการ ท่านณรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมาธิการ
คือจุดประสงค์ของกองทุนนี้ในมาตรา ๖๑ เขาก็กำหนดไว้ว่าให้แบ่งกองทุนออกเป็น
ประเภทต่าง ๆ ทั้งหมดมี ๗ กองทุน กองทุนที่ ๖ นี้เป็นกองทุนสงเคราะห์ ได้แก่ เงิน
และทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อใช้ในการให้ทุนแก่นักศึกษาและการสงเคราะห์อื่น
ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา อันนี้อาจจะตีความว่า เป็นนักเรียน นักศึกษาที่ยากจน แล้วก็ให้
สวัสดิการแก่คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ผู้แปรฯ ก็คงมองว่า (๖) นี้คงครอบคลุมไปถึง
แต่อันที่จริงซึ่งเราได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจากสถาบันการศึกษาเอกชนก็ดี หรือจากทบวง
มหาวิทยาลัยก็ดีมาชี้แจงนั้นก็บอกว่า ในการจัดเก็บรายได้ของทางสถาบันการศึกษาเอกชน
โครงสร้างในการจัดเก็บค่าหน่วยกิตเขาจะกำหนดไว้ จะมีค่าหน่วยกิต มีค่าบำรุง ในส่วน
ของค่าบำรุงนี้ก็จะมีเงินบำรุงกิจการนักศึกษา ซึ่งนักศึกษาสามารถที่จะนำเงินนี้ไปบริหารเอง
ได้อยู่แล้ว โดยทางสถาบันก็ไม่ได้เข้ามาแทรกแซง และนักศึกษาเขาจะทราบเลยว่า ปีนี้
มีเงินลงทะเบียนมาเท่านี้ เป็นเงินบำรุงกิจการนักศึกษานี้เท่าไร เงินที่จะบำรุงกิจกรรมของ
พวกเขานี้มีเท่าไร ก็กำหนดไว้แล้ว นอกจากนั้นเราจะมีทุนจากทบวงมหาวิทยาลัยซึ่งรัฐ
จัดให้เข้าไปสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมของนักศึกษา อันนี้ทบวงก็จะติดตามดูแล และ
กำหนดเงื่อนไขไป เพราะฉะนั้นทางกรรมาธิการพิจารณาแล้วเห็นควรคงไว้ตามร่างเดิม
โดยไม่เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านกรรมาธิการครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๖๑
มีการแก้ไขนะครับ ท่านวัลลภ เชิญครับ

LIRT

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา (๗) ขออนุญาตถามกรรมการที่ท่านตัดออก
หน่อยเถอะ เพราะผมเข้าใจว่าคำนี้ก็น่าจะเป็นคำเฉพาะ คำว่า “กองทุนการเงินต้น” นี้
ที่ท่านไปตัดออกนี้ท่านเข้าใจความหมายหรือเปล่า ไปตัดออกเป็นเพราะอะไร ท่านตอบ
นิดหนึ่งเถอะครับ คือผมคิดว่าน่าจะเป็นศัพท์ในทางเทคนิคพอสมควร ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการท่านใดจะตอบครับ เชิญท่านประธาน
คณะกรรมการครับ คอเคอร์วิลาวัลย์ครับ

นางวิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ คิณ วิลาวัลย์ ตันวัฒนะพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี
ใน (๗) ของมาตรา ๖๑ ซึ่งได้ตัดคำว่า “กองทุนการเงินต้น” ออกนั้น เนื่องจากกรรมการ
ได้มองเห็นว่า ใน (๗) นี้เปิดกว้างไว้สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในการตั้งกองทุน
เพื่อให้มีกองทุนอื่นเหมือนกับกองทุนที่ในพระราชบัญญัติฉบับเดิม เพราะถ้าเผื่อว่ามีกำหนด
คำว่า “กองทุนการเงินต้น” ขึ้นมานี้ก็จะต้องบังคับให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้อง
ปฏิบัติตาม คือไม่ใช่อนุที่กำหนดขึ้นมาไว้สำหรับเป็นอิสระให้กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในการที่จะกำหนดกองทุนต่าง ๆ ขึ้นมาเพิ่มเติม หลังจากที่ยังมองเห็นว่ามีอะไรที่ดกหล่น
ที่ไม่สามารถจะกำหนดในกองทุนที่กำหนดไว้ได้ทั้งหมด ก็ให้มาใช้ในอนุนี้ตั้งกองทุน
คำว่า “กองทุนการเงินต้น” นั้นเหมือนกับว่า เราจะต้องสำรองเงินเก็บไว้อยู่ตลอดเวลา
ซึ่งก็ขัดกับกองทุนต่าง ๆ ที่เราได้ระบุไว้ในมาตรา ๖๑ -----

มาตรา ๖๑ นั้น การจัดสรรทุนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในพระราชบัญญัติสถาบัน
 อุดมศึกษาเอกชนฉบับเดิมนั้นได้กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนี้จัดสรรทุนให้เป็น
 กองทุนประเภทต่าง ๆ อยู่ ๕ กองทุน ฉบับเดิมนะคะ ก็คือกองทุนทั่วไป กองทุนทรัพย์สิน
 าวาร กองทุนวิจัยและห้องสมุด กองทุนสงเคราะห์ กองทุนอื่น ตรงนี้จะสอดคล้องกับ (๗)
 ึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้นำไปปรับปรุงให้มีกองทุนเพิ่มขึ้นอีก ๒ กองทุน ก็คือส่วนหนึ่งว่า
 ะคงซื้อเดิมไว้ ส่วนหนึ่งก็จะปรับปรุงแก้ไขที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ก็คือกองทุนพัฒนาบุคลากร
 ทุนกองทุนใหม่ที่กำหนดขึ้นมา กองทุนแต่ละกองทุนก็จะมีข้อกำหนดของสถาบัน
 อุดมศึกษาเอกชนกำหนดไว้ว่า แต่ละกองทุนจะเอาไปใช้จ่ายอะไรได้บ้าง สำหรับกิจกรรม
 นักศึกษาที่ผู้แปรรูปได้แปรรูปไว้แล้วก็ได้นำไปอยู่ในกองทุนสงเคราะห์คือการให้ทุนและ
 สวัสดิการกับนักศึกษาตลอดจนการสงเคราะห์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษานั้นในกองทุน
 สงเคราะห์จะกำหนดไว้ในข้อกำหนดอย่างชัดเจน การจัดสรรทุนสำหรับการทำกิจกรรมของ
 นักศึกษานี้ นับว่าเป็นงานหลักอย่างหนึ่งอยู่แล้วของงานการบริหารการศึกษา เพราะว่าถือว่าเป็น
 เป็นภารกิจหลักหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้กำหนดให้มีสโมสร
 นักศึกษาขึ้นมาเพื่อที่จะส่งเสริมการทำกิจกรรมของนักศึกษา เพื่อที่จะส่งเสริมในการสร้าง
 ค่านิยมที่ดีปลูกฝังให้นักศึกษามีวินัยในตนเอง และทำกิจกรรมด้านวิชาการและวิชาชีพ
 ตลอดจนให้มีทักษะและประสบการณ์และสร้างสรรค์ประโยชน์ให้กับสังคมส่วนรวม
 ซึ่งเงินกองทุนนี้ได้จัดสรรไว้ในกองทุนสงเคราะห์ ถ้าเผื่อว่าเห็นว่ามีส่วนใดที่ไม่กำหนด
 ลงในกองทุนสงเคราะห์ก็ยังสามารถที่จะตั้งขึ้นมาในกองทุนอื่น ๆ ซึ่งอยู่ใน (๗)
 เพราะฉะนั้นกรรมการไต่ตรองรอบคอบแล้วจึงได้ตัดคำว่า “กองทุนคงเงินคั่นออก”
 แล้วก็นำนั้นให้ยื่นตามร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับท่านนิรัตน์ อยู่ภาคดี ก่อนครับ เชิญครับท่านนิรัตน์ครับ
 นายนิรัตน์ อยู่ภาคดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนครับ ท่านประธานฯ กระผม
 นิรัตน์ อยู่ภาคดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมขอกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ
 โดยหลักแล้ว ผมพยายามจะเปรียบเทียบครับท่านประธานฯ ว่า สถาบันอุดมศึกษา

๓๓

.๒๓ (ส.ทั่วไป) เป็นพิเศษ

อารีวรรณ ๓๓/๒

่องรับพิศชอบลูกหลานของประชาชนอย่างน้อย ๔ ปีในระดับปริญญา กองทุนที่ตั้งขึ้นมา
ความสำคัญอยู่ที่กองทุนที่ ๓ คือกองทุนเงินต้น เพราะอะไรครับท่านประธานฯ เหมือนกับ
นาการครับที่เราเอาเงินไปฝาก เขาก็มีเงินทุนสำรองก็คือกองทุนเงินต้นเป็นหลักประกันว่า
ก็เปอร์เซ็นต์เท่าไร เพราะว่าอะไร เพราะว่าการบริหารนั้นมีทั้งกำไร ขาดทุน กองทุน
ต้นนี้จะเรียกเก็บมาใช้ ผมเข้าใจนะครับว่าจะเหมือนกับธุรกิจอย่างอื่นก็คือ
ไ้มีความจำเป็น เหมือนรถนี้ครับ ถังน้ำมันสำรองนี้จำเป็นมากครับ รถทุกคันต้องมี
น้ำมันสำรอง เมื่อสถานการณ์ของมหาวิทยาลัยการบริหารเกิดมีปัญหามาแล้วร้ายที่สุด
ก็ไปควักเอากองทุนเงินต้นนี้มาใช้ -----

- ๓๘/๑

เรรเทาไม่ให้มหาวิทยาลัยนั้นปิดภายในปีนั้น อาจจะยึดไปได้อีก ๖ เดือน ๘ เดือนหรือปี ในช่วงที่ยึดนั้นอาจจำเป็นต้องใช้กองทุนเงินต้นนี้ ผมเข้าใจว่าอย่างนั้น ไปตัดออกมาบอกเหมือนกรณี บอกไปตัดน้ำมันสำรองออกไป ผมถามเลยว่าเสียหายมาก กองทุนอื่นนี้มว่ายังไม่จำเป็น เงินต้นนี้สำคัญที่สุด ผมว่ายังไม่มีเหตุผลที่จะต้องไปตัดกองทุนเงินต้นออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ ครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ผมเองเห็นเหมือนท่านนิรัตน์จริง ๆ ที่ตั้งใจถามนี้ เพราะผมเปรียบเทียบกับมูลนิธิเอกชน การจดทะเบียนมูลนิธินี้ต้องมีเงินคงไว้ ๓ แสนบาท หรือ ๕ แสนบาท เอามาใช้ไม่ได้เลย เขาเชื่อว่าเกิดมูลนิธิมีอันจะต้องล้มเงินนี้จะเอามาใช้ได้ จุกเงินเพื่อยืดระยะเวลาในการดูแลเด็ก คุณเลกลุ่มผู้ด้อยโอกาส ท่านนิรัตน์พูดชัดเจนว่าเงินต้นนี้จำเป็น ถ้ามหาวิทยาลัยรวนขึ้นมานี้เอามาใช้ได้ ฉะนั้นผมคิดว่าการตัดออกนี้ไม่ถูกในทัศนะผม เพราะคิดว่าหมวดนี้เป็นหมวดที่ด้วยทรัพย์สินและการบัญชี ซึ่งเขาต้องการเมื่อเขาอนุมัติให้เราเปิดสถาบันอุดมศึกษาแล้วนี้เขาต้องกันเงินเพื่อการยืนยันว่าบุคคลเข้าไปเรียนนี้ต้องรับการคุ้มครองไปตลอด แม้มหาวิทยาลัยจะชวนเซเงินนี้เอามาใช้ได้ ฉะนั้นผมคิดว่ากรรมการควรจะคืน (๗) ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๖๑ มีการแก้ไข ผมจะถามมติที่ประชุมท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไขกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนน มาตรา ๖๑ มีการแก้ไขคือกรรมการตัดข้อความใน (๗) ออก ท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นสมควรให้แก้ไขกดเห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน กรรมการบางท่านยังไม่ลงคะแนนเชิญครับเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เสียขังมากสมควรให้แก้ไขนะครับ เดี่ยวผมจะถามต่อไป

เนื่องจากในมาตรา ๖๑ มีสมาชิกฯ ขอสงวนความเห็นในการที่จะเพิ่ม (๘) เข้าไป คือทางท่านมนตรีและคณะ ผมจะถามที่ประชุมว่า ควรจะมีการคงตามร่างเดิมคือกรรมการไม่แก้ไข กับให้มีการเพิ่มเติมหรือแก้ไขตามผู้ขอสงวน ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิม คือไม่เพิ่ม (๘) เข้าไปตามผู้สงวนกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นควรให้แก้ไขเพิ่มเติมตามผู้สงวนกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนน เข้าใจประเด็นนะครับ คือท่านสมาชิกฯ ได้สงวนความเห็นเพิ่ม (๘) เข้าไป แต่ว่ากรรมการนั้นไม่มีการเพิ่ม ผมก็จะถามสมาชิกฯ ว่าถ้าเห็นตามร่างเดิมร่างของกรรมการก็ออก เห็นด้วย ถ้าสมาชิกฯ เห็นตามคำสงวนของผู้สงวน คือเพิ่มเข้าไปกด ไม่เห็นด้วย เข้าใจนะครับ ท่านมนตรีเชิญครับ

นายมนตรี สันทวิช (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ผมงำถามครั้งแรกแล้วก็มีหลาย ๆ ท่านกดผิด ถ้าถามแรกที่ว่าแก้ไขหรือคงร่างเดิม ผมนึกว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเข้าใจประเด็นท่านแล้ว คือประเด็นชัดแล้วคือว่า

นายมนตรี สันทวิช (สมุทรสงคราม) : อันแรกนะครับ ไม่ใช่อันนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวัลลภว่าอย่างไร เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ผมขออนุญาตนับคะแนนใหม่ เพราะว่าคะแนนไม่เกิน ๑๐ ครั้ง ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ละคนครับ ผมเกลี้ยปราร้ดเ็นให้ทุกคนเข้าใจก่อน คือคำถามต่าง ๆ ตามคำถามนั้นถูกต้องแล้ว แต่ปราร้ดเ็นว่าการลงคะแนนนั้นมีสมาชิกฯ เสนอให้นับคะแนนใหม่ เนื่องจากคะแนนไม่เกิน ๑๐ คะแนน ตามข้อบังคับ ท่านวัลลภขอเสนอให้มีการนับคะแนนใหม่ในปราร้ดเ็นว่า เห็นตามร่างเดิมหรือแก้ไข

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : (๙) วงเล็บเดียวครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเสนออีกครั้งหนึ่ง ขอผู้รับรองนะครับ ให้นับคะแนนใหม่

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอผู้รับรองด้วยครับ
นับคะแนนใหม่แบบกดปุ่ม เพื่อย่นเวลา ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปผมจะถามอีกครั้งหนึ่ง เนื่องจากมาตรา ๖๑ มีการแก้ไข ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไขกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นคงไว้ตามร่างเดิมกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนน มีไหมที่ยังไม่ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๙ คะแนน)

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ คะ ขออนุญาต
คะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดียวผมขานคะแนนก่อน เสียงสมาชิกฯ ที่เห็นด้วยให้มีการแก้ไขน้อยกว่าไม่เห็นด้วยก็คือให้คงไว้ตามร่างเดิมมากกว่า ก็ถือว่ามติหลังสุดคงไว้ตามร่างเดิม
คุณหมอมารินิ เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : หมายความว่า (๙) ใช้ไหมคะ
ท่านประธานฯ เราพูดที่ (๙) ใช้ไหมคะ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไข่ครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : โอ.เค. แล้วไปค่ะ ขอบขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็ถือว่าผ่านไปแล้วนะคะ คุณหญิงครับ ตามข้อบังคับฉบับครั้งหลังสุดคือขณะ ตามข้อบังคับฉบับ ก็เป็นว่าในมาตรา ๖๑ ไม่มีการแก้ไข คงตามร่างเดิม ส่วนประเด็นของท่านมนตรียืนยันจะเพิ่มเข้าไปไหม หรือว่าท่านดอน จะให้โหวตใช้ไหมครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากมาตรา ๖๑ มีผู้ขอสงวนเพิ่มข้อความเข้าไปคือเพิ่ม (๘) เข้าไป ผมจะถามที่ประชุมว่าท่านสมาชิกฯ ที่เห็นคงตามร่างเดิมคือไม่เพิ่มเข้าไปกด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นเพิ่มเข้าไปกด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เสียงข้างมากเห็นคงไว้ตามร่างเดิมกรรมการนะคะ เชิญท่านเลขาธิการมาตรา ๖๒ ครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

นายมนตรี สันทวิชย์ (สมุทรสงคราม) : คือท่านประธานฯ ผมกับคณะสงวนคำแปรญัตติไว้ คือมาตรา ๖๒ เกี่ยวกับรายได้ของสถาบันอุดมศึกษานี้ ในมาตรา ๖๒ ระบุเพียงว่า ให้ไปเข้ากองทุนทั่วไป ที่นี้ผมก็ไปดูกองทุนทั่วไป หมายถึงเงินและทรัพย์สินอื่นที่จัดสรรไว้เพื่อในการดำเนินการทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ก็คือไม่ได้ระบุเลยว่าจะมีกฎเกณฑ์การเป็นกองทุนวิจัยห้องสมุด พัฒนาการบุคลากร สงเคราะห์ทำอย่างไรนี้ ผมเสนอแปรญัตติเข้าไปเพื่อที่จะให้คณะกรรมการไปกำหนดกฎเกณฑ์ว่าน่าจะเฉลี่ยมากกว่าที่จะไปกระจุกอยู่ที่กองทุนทั่วไป (๑) เท่านั้นเอง และก็ป็นอำนาจของกรรมการจะเฉลี่ยให้ตรงไหน อย่างไร ไม่มีกฎไม่มีเกณฑ์เลยเท่านั้นเองครับ

LIRT

๘๒

. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สฤษฎ ๓๕/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเกรือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านณรงค์ นุ่นทอง กรรมการการตอบรับ

- ๔๐/๑

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมาธิการ
ในมาตรานี้ที่มีผู้แปรญัตติ แล้วก็ท่านบอกว่าไม่ค่อยมีกฎเกณฑ์นั้น เหตุที่กรรมาธิการ
ไม่เห็นด้วย เพราะว่าทางกรรมาธิการเห็นว่าในร่างเดิมได้กำหนดกฎเกณฑ์ไว้มากมาย
แล้วก็ชัดเจน เช่น ในมาตรา ๖๔ ก็บอกว่า “ทุกต้นปีการศึกษาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ต้องจัดให้มีเงินในกองทุนประเภทต่าง ๆ เป็นจำนวนเพียงพอที่จะดำเนินงานได้ ถ้ากองทุน
ใดมีจำนวนเงินไม่เพียงพอให้โอนเงินในกองทุนทั่วไปไปให้มีจำนวนเพียงพอ ในกรณีที่เงิน
ในกองทุนทั่วไปมีจำนวนไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ ผู้รับใบอนุญาต
ต้องจัดหาเพิ่มเติมให้เพียงพอแก่การดำเนินงาน” ตรงนี้ก็คิดว่าชัดเจน ก็สร้างภาระให้กับ
ผู้บริหารพอสมควร ถ้าเกลี้ยแล้วเงินยังไม่พอต้องหามาเติม ในวรรคสองของมาตรา ๖๔
กำหนดไว้ชัด มีหน้าซ้ำในมาตรา ๖๖ “เมื่อปรากฏว่ากองทุนทั่วไปมีรายได้สูงกว่าค่าใช้จ่าย
ประจำปี ให้อธิการบดีเสนอสภาดำเนินการดังนี้ให้นำเงินรายได้ส่วนที่สูงกว่าค่าใช้จ่าย
ในกองทุนทั่วไป โอนไปชดใช้กองทุนอื่นใดที่มียอดติดลบก่อน” เห็นไหมครับ
เพราะฉะนั้นจะไม่มีกองทุนใดติดลบเลยตลอดปี ถ้าติดลบก็ต้องโอนไปตามมาตรา ๖๖
“ให้จัดสรรเงินส่วนที่เหลือจากที่โอนตาม (๑) ให้กองทุนประเภทต่าง ๆ รวมกัน
ไม่น้อยกว่าร้อยละหกสิบ และจัดสรรผลประโยชน์ให้ผู้รับใบอนุญาตไม่เกินร้อยละสามสิบ
โดยให้มียอดคงเหลืออยู่เป็นทุนดำเนินงานของกองทุนทั่วไปไม่น้อยกว่าร้อยละสิบ”
งมคิดว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๖ นั้นครอบคลุมนะครับ
กรรมาธิการจึงยืนตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๖๒ ไม่มีการแก้ไข แต่ว่ามี
ข้อสงวนความเห็น ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นคงเดิมร่างเดิมหรือว่าจะตามผู้สงวน
ท่านสมาชิกฯ ท่านใดที่เห็นสมควรคงไว้ตามร่างเดิมก็เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ที่เห็น
ว่าผู้ขอสงวนก็ ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่)

LIRT

.. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อังกรียา ๔๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ให้คงไว้ตามร่างเดิมเสียงข้างมากนะครับ เชิญท่านเลขาธิการเชิญครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖๓ ถึงมาตรา ๖๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๖ การอุดหนุนและส่งเสริม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๐ มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านนิรัตน์ อยู่ภักดี ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่า ในชั้นแปรญัตติตัวผมเองได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๗๐ (๔) เพียงแต่ว่าคณะกรรมการเรียกให้ไปชี้แจงตรงกับที่ประชุมใหญ่ ผมก็ขอสละสิทธิ์ ผมก็จะอภิปราย (๔) (๕) พร้อมกัน เพราะว่าเป็นเรื่องของการยกเว้นภาษี ผมเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ที่ผมขอแปรญัตติไป (๔) เพราะว่าเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรณีที่ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ ผมขอเรียนว่าในประเทศไทยระบบภาษีการยกเว้นภาษีในธุรกิจมีไม่กี่ธุรกิจครับ ท่านประธานฯ เห็น ๆ เลยมีตลาดหลักทรัพย์ นอกนั้นแล้วไม่มี เพราะอะไรครับ ท่านประธานฯ การช่วยเหลือทางด้านการภาษีจะเป็นเงื่อนไขสุดท้ายที่ผู้บริหารจะช่วยเหลือแก่ภาคธุรกิจ แต่ถ้าเป็นการลงทุนแล้วไม่ว่าจะเป็นลงทุนบีโอไอ (BOD) เชิญชวนต่างประเทศมาลงทุน เขาก็ยกเว้นภาษีครับ แต่ว่าจะมีลิมิต (Limit) ๘ ปี ๑๐ ปี ๑๕ ปี ณ วันนี้ ๘ ปี ผมขอแปรญัตติไปก็คือขอให้มียุทธศาสตร์ยกเว้นภาษี แต่ก็ตกไปอันนี้ก็ได้ ดิฉันใจ-----

เมื่อมาติดใจอีกครั้งครับท่านประธานฯ เมื่อมาเดิม (๕) เข้าไป เมื่อยกเว้นภาษีท้องถิ่น ผมขอเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ว่า ภาษีท้องถิ่นเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น อบต. หรือเทศบาล บ้านทุกหลัง กระท่อมอะไรต่าง ๆ กระท่อม บ้านเล็ก ๆ บ้านร้างอย่างไรก็ต้องเสียภาษีโรงเรือน อพาร์ทเมนต์ (Apartment) หอพักนักศึกษาเสีย เขาคิดประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าท่านประธานฯ ย้อนไปครูนิดหนึ่ง นะครับ รายได้มาตรา ๖๒ รายได้จากค่าเช่าเรียน อันนี้ไม่ติดใจครับ รายได้อื่น ๆ รัฐอุดหนุน ไม่ได้ติดใจ มีติดใจคือ (๕) รายได้และผลประโยชน์อย่างอื่น ผมกราบเรียน ท่านประธานฯ ว่า อนาคตข้างหน้าท่านประธานฯ ลองเข้าไปในมหาวิทยาลัยสักที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยใหญ่ ๆ มีนักศึกษาสัก ๓,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ คน ในขอบเขตรั้วมหาวิทยาลัยครับ ท่านประธานฯ การชี้แจงรายได้ต่อกรมสรรพากร ถ้าถือว่าส่วนนั้นคือรายได้ มีทั้งหมด หอพักก็ใช่ ร้านอาหารในมหาวิทยาลัยก็ใช่ อะไรก็ใช่หมดเลย เป็นห่วงว่าต่อไปมหาวิทยาลัย จะไม่ได้สร้างเฉพาะการศึกษาอย่างเดียว การศึกษาคือประเด็นรอง ประเด็นหลักคือ การสร้างหอพัก มหาวิทยาลัยสร้างหอพักสัก ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ ยูนิตขึ้นมา ไม่ต้องเสียภาษี โรงเรือนกำไร ๑๐ เปอร์เซ็นต์ น่าเป็นห่วงครับท่านประธานฯ ผมคิดว่าได้รับเฉพาะ (๔) ผมถือว่าสูงที่สุดแล้ว ผมยังอยากจะฝากสภานี้ไว้ด้วย ต่อไปข้างหน้าไม่แน่ครับ ทุกวันนี้ ป.ป.ง. ตรวจสอบที่มาของเงิน การฟอกเงิน ถ้าหลังจากนี้ไปอีกไม่ถึง ๕ ปี มหาวิทยาลัย อาจจะมีการเปลี่ยนมือก็ได้ เพราะว่าได้ยกเว้นภาษีเงินได้ อันนี้เป็นห่วง แล้วฝากไว้ นะครับ อาจจะไม่เกิดในปัจจุบัน แต่อนาคตข้างหน้าไม่แน่ เพราะในระบบภาษีเมืองไทยมีไม่กี่ธุรกิจ ที่ยกเว้นภาษีให้ ได้กำไร ๑๐๐ รับผิดชอบกันไปเลยร้อยละหนึ่ง อันนี้ขอฝากไว้ นะครับว่า (๕) ไม่เห็นด้วย ท้องถิ่น ถนน ไม่ให้ภาษีเขา ถามว่าเขาจะทำถนนให้ไหม เขาไม่ทำ เก็บขยะ ถามว่า อบต. จะมาเก็บให้ไหม เขาบอกมหาวิทยาลัยใหญ่โต ภาษีท้องถิ่นบาทเดียว ก็ไม่เสีย เขาก็ไม่มาเก็บ อันนี้ผมว่าไม่สมควรแต่ถ้ามีเหตุจำเป็น อนาคตข้างหน้าเกิดการ แบ่งกันของมหาวิทยาลัย รัฐสามารถที่จะออกยกเว้นภาษี ๓ ปี ๕ ปี เขาออกให้ได้ ไม่จำเป็นต้องเขียนไว้ จากนั้นไปอีก ๑๐๐ ปี ต้องยกเว้นภาษี ไม่จำเป็น (๔) กับ (๕) ถ้าให้เลือก ผมคิดว่าผู้ประกอบการเขาบอกได้ (๔) อย่างเดียวพอแล้ว (๕) ถือว่าเป็นปลีกย่อย อันนี้ ผมคิดว่าไม่สมควรครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

นนทพร ๔๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านดำรง พุฒตาล เชิญครับ

นายดำรง พุฒตาล (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม ดำรง พุฒตาล ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับคุณนิรัตน์ ที่เพิ่ง
อภิปรายจบลงไป ด้วยเหตุผลที่เหมือนกันและคล้ายคลึงกับท่าน แต่ผมจะขออนุญาตเพิ่มเติม
โดยที่กระผมมีประสบการณ์กับสถาบันเอกชน ผมได้รับเชิญให้ไปเป็นผู้บรรยายอยู่เนือง ๆ
เหตุผลของผมเป็นรูปธรรมที่มองเห็นได้ชัด สถาบันเอกชนขณะนี้ส่วนใหญ่ ขออนุญาต
ไม่เอ่ยนาม ที่เคยไป ที่ผมมองว่าสภาพและฐานะการเงินดีอย่างตกใจ จนกระทั่งบางครั้ง
อาคาร สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ที่ดิน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
ในมหาวิทยาลัยเอกชนที่ผมได้มีโอกาสเข้าไปสอน เคยถามผู้บริหารด้วยซ้ำว่า ได้รับเงิน
อุดหนุนจากต่างประเทศหรือเปล่า และเป็นสถาบันที่มีกำไรมหาศาล -----

- ๔๒/๑

เพราะฉะนั้นไม่มีเหตุผลใน (๕) ที่จะไปละเว้นการไม่เก็บภาษีโดยเหตุผลที่คุณนิรัตน์กล่าวไปแล้ว ผมจะไม่กล่าวซ้ำ ผมเองจะมีเหตุผลง่าย ๆ ฟังดู เช่น ถ้าผมไปบรรยายในมหาวิทยาลัยของรัฐ ท่านประธานฯ ครับ ค่าบรรยายนี้ก็บางที ๗๕ บาท บางทีก็ ๑๕๐ บาท แต่ในมหาวิทยาลัยเอกชนบางครั้งผมได้ชั่วโมงตั้ง ๓,๐๐๐ บาท ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยมีสถานะสภาพทางการเงินที่ดี จึงไม่มีเหตุผลที่จะไม่เก็บภาษี ผมขอเสนอให้ตัด (๕) ออก ผมถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ และผมยังเห็นสอดคล้องโดยชัดเจนกับคุณนิรัตน์ คือขณะนี้มหาวิทยาลัยหลายแห่งมีหอพักที่หรูหราที่เก็บค่าพักในอัตราเงินที่สูง บางเรื่องก็น่าภูมิใจว่ามหาวิทยาลัยเอกชนบางแห่งมีนักศึกษานักไม่ถึงระดับ จากต่างประเทศมาเรียน จากอียิปต์ จากนามิเบีย จากเกาหลีใต้ จากญี่ปุ่น จากอังกฤษ จากเคนยา นักศึกษาเหล่านี้พร้อมที่จะจ่ายเงินมหาศาล เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า (๖) ยกเว้นภาษีให้ ผมคิดว่าไม่เป็นธรรมกับราษฎรไทย ที่กฎหมายจะต้องบังคับถ้วนทั่วหน้า ผมจึงขอเสนอและเห็นว่าให้ตัด (๕) นี้ออกจากมาตรานี้ ครับ ท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านถวิล ไพรสณฑ์ ครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมได้พิจารณาประเด็นที่กรรมการได้เพิ่มเติมใน (๕) ไปแล้ว ผมคงไม่ชี้ประเด็นว่าเห็นด้วยหรือไม่อย่างไร แต่ว่ากระผมค่อนข้างจะไม่เห็นด้วย เพราะว่าในทางปฏิบัติอาจต้องมีปัญหาหลายประการ สิ่งหนึ่งที่อยากจะเรียนท่านประธานฯ ก็คือว่าท้องถิ่นโดยเฉพาะ กทม. เทศบาล พัทธยา หรือ อบต. นั้น มีรายได้ภาษีหลักอยู่ ๓ ประเภท คือภาษีโรงเรือนและที่ดิน ๒๔๕๗ ภาษีป้ายและภาษีบำรุงท้องที่ซึ่งเป็นภาษีหลักของท้องถิ่นอยู่แล้ว ที่นี้ในการที่กรรมการมาแก้แบบนี้จะทำให้เกิดปัญหากับท้องถิ่นก็คือว่า แผนการใช้จ่ายเงินซึ่งเป็นเงินงบประมาณ ถ้าจะเขียนในลักษณะนี้จะต้องเซ็นไว้ในบทเฉพาะกาลด้วยว่าให้มีผลบังคับภายในกี่ปี อย่างเช่น กทม. ปัจจุบันมีรายได้จากภาษีโรงเรือนและที่ดินแล้ว ภาษีทั้ง ๓ ประเภท ประมาณ ๔๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาท ถ้าเกิดกฎหมายนี้ประกาศใช้ทันทีนั่นหมายถึงว่าแผนการใช้จ่ายเงินของ กทม. ๔๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาทนั้นต้องระงับไปเพราะเก็บไม่ได้

..เพราะกฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ทันที เพราะฉะนั้นถ้าจะเขียนประเด็นนี้ผมว่ามันน่าจะต้องมี
 งบประมาณใช้ก็ปี มิฉะนั้นเทศบาลก็ต้องล้มลงไป ไม่มีเงิน แผนงานต่าง ๆ ที่วางเอาไว้
 ก็ได้เซ็นสัญญาเอาไว้ก็ต้องล้มไป อันนี้ผมว่าทางปฏิบัติทำลำบากมาก กรรมการ
 ภาพิจารณาในประเด็นนี้ด้วย ในประการที่ ๒ ในแง่กฎหมายผมไม่แน่ใจว่าการที่เขียน
 กฎหมายฉบับนี้แล้วไปแก้ไขกฎหมายหลักกระทำได้หรือไม่ กฎหมายหลักนั้นก็ถือว่า
 กฎหมายภาษีโรงเรือนและที่ดินนั้นได้เขียนไว้ชัดเจนว่า ลักษณะอาคารประเภทใดบ้างที่ต้อง
 เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน และก็มีข้อยกเว้นอยู่ในกฎหมายฉบับนั้นแล้วว่า ยกเว้นในกรณี
 อะไรบ้าง ผมเข้าใจคือว่าท่านกรรมการนั้นได้พิจารณาถึงว่า ในการจัดการการศึกษาของ
 อักษรนั้นมีความจำเป็นที่ช่วยรัฐอย่างมาก แต่ในขณะที่เขียนกฎหมายเมื่อเขียนออกมา
 แล้วจะต้องมีผลในทางปฏิบัติจริง ๆ ไม่กระทบสิ่งที่เขาวางแผนไว้แล้ว อย่างน้อยที่สุด
 ผมคิดว่าถ้าระบุไปอีก ๕ ปี จึงจะมีผลใช้บังคับ อันนี้ผมค่อนข้างจะเห็นด้วยว่าอาจจะทำให้
 ก้องถิ่นต่าง ๆ นั้นเขามีโอกาสปรับตัวเองได้ และที่สำคัญคือว่าในขณะที่รัฐบาลเองก็มี
 แนวความคิดที่จะแก้ไขกฎหมายให้เป็นกฎหมายที่เขาเรียก ภาษีทรัพย์สินขึ้นมาอีก
 เพราะฉะนั้นรายได้หลักของท้องถิ่นก็มีเพียงแค่นี้ ถ้าหากว่าจะเขียนจริง ๆ แล้วจะต้องมี
 งบประมาณไว้ด้วย มิฉะนั้นผมกลัวทางปฏิบัติมากและประเด็นที่ ๑ ครับ ประเด็นที่ ๒
 โจทย์ที่เราเขียนกฎหมายนี้เพื่อไปล้มล้างกฎหมายหลักทำได้หรือไม่ เช่น เราเขียนกฎหมายนี้
 แล้วไปล้างกฎหมายอาญาว่า ที่เคยต้องโทษ ๓ ปี ให้เหลือ ๒ ปีอย่างนี้ทำได้หรือไม่อย่างไร
 ขอฝ่ายกรรมการช่วยกรุณาพิจารณาดูด้วยครับ ขอขอบคุณ

- ๔๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญแพทย์หญิงมาลินีครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพคะ ดิฉัน แพทย์หญิงมาลินี สุขเวชชวรกิจ ส.ว. นครสวรรค์คะ ดิฉันอยากจะพูดนิดเดียวเท่านั้นนะคะว่า ในขณะนี้พวกเราทั้งหมดมองในแง่ดีมากที่จะช่วยส่งเสริมสถาบันการศึกษาเอกชน ด้วยเหตุที่ว่าเรามองดูว่าต่างประเทศ เขาได้รับการสนับสนุน หรือว่าเจริญอิสระ จะเป็นฮาร์วาร์ด หรือจะเป็นออกซ์ฟอร์ด อะไรก็แล้วแต่นะคะ แต่ดิฉันขอให้สตินิดหนึ่งว่าในที่ต่างประเทศนั้น เขาเป็นมูลนิธิเป็นนอน โพรฟิต ออแกไนเซชัน (Non-profit Organization) นะคะ คือไม่หวังผลกำไร แต่ของเรานั้น รากเราต่างกันนะคะ รากของเรานั้นเป็นธุรกิจที่มีผลกำไรและมีเจ้าของเพียงผู้เดียวหรือมีโอเนอร์ (Owner) เพราะฉะนั้นตรงนี้เราต้องมองดูด้วยว่ากฎหมายที่ออกไปนั้นจะทำให้ท้องถิ่นของเราเสียโอกาส แต่จะไปเพิ่มโอกาสให้กับสถาบันเอกชนเขาหรือเปล่า เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ดิฉันคิดว่าน่าจะพิจารณาว่า สิ่งใดที่ประชาชนคนไทยพึงควรได้รับก็ขอให้เขาได้รับเถอะนะคะ ขอให้ท้องถิ่นได้มีโอกาสได้พัฒนาท้องถิ่นของตัวเองนะคะ ดิฉันจึงขอสนับสนุนท่านนิรันดร์ว่า (๕) นั้น ขอให้คงไว้ตามร่างเดิมคือไม่มีนะคะ ขอบคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน ส.ว. มนตรี ครับ เชิญครับ

นายมนตรี สันทวิชย์ (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ ผม มนตรี ผมสงวนคำแปรญัตติไว้ คือผมสงวนส่วนใหญ่ให้ตัดออกใน (๓) กับ (๔) ครับ แต่ในเรื่องการยกเว้นภาษี กรรมการก็มาเพิ่มการยกเว้นภาษีท้องถิ่นเข้าไปอีก คือมี ๒ จุดที่แปรญัตติไว้จะครับ จุดที่ ๑ ก็คือ (๓) (๔) การยกเว้นภาษีขาเข้าครุภัณฑ์ อุปกรณ์

ที่ใช้ในการศึกษานี้ก็บอกว่า ตามที่กฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรกำหนดว่าจะให้ ยกเว้นอย่างไร ก็ไม่ต้องมาเขียนในกฎหมายได้ไหมครับ ก็เป็นนโยบายไปนะครับ แต่ไปเขียนกฎหมายล็อก (Lock) ไว้ว่าอย่างไรก็ต้องเว้น แล้วไปเว้นอีกวงเล็บหนึ่ง คือ (๔) แม้เงินปันผล ส่วนแบ่งกำไรก็ยกเว้นภาษีรายได้อีกนะครับ ผมคิดว่า เป็นเรื่องของธุรกิจนะครับ ไม่ควรจะเว้นภาษีตรงนี้ เมื่อก่อนนี้คนที่ทำงานเกี่ยวกับ บริการสังคม ในแง่มูลนิธิเขาก็มีการยกเว้นในการซื้อของ การนำส่งเข้า แล้วตอนหลัง เขาก็ล้มเลิกไป ด้วยเหตุผลว่าบางทีก็คุมไม่ได้ก็ใช้ชื่อในนามสถาบันการศึกษาและก็ ซื้อมาคืนไว้เอาไปขาย ใช้สัก ๑๕ วัน ๑ เดือน ซื้อมาและรอจำหน่ายขาย ที่นี้ผมคิดว่า น่าจะเป็นเรื่องนโยบายตรงนั้นดีกว่าไหมครับ ที่จะมากำหนดในกฎหมาย อันที่ ๒ เงินปันผล เงินกำไร ผมถามทางกรมการบอกว่านิตเดียว เสียก็ยกเว้นนิตเดียว นิตเดียวก็ให้รัฐ ไปได้ไหมครับ ถ้านิตเดียวไม่ก็พันบาท ไม่ก็หมื่นบาทจริงก็เสียใช้สิทธิ เหมือนกับธุรกิจอื่น ๆ นะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ใคร่ขอเรียนถามท่านกรมการนะครับ ช่วยยกตัวอย่างน้อยเถอะครับ กิจการใดบ้างที่ได้รับยกเว้นภาษีบำรุงท้องที่ โดยเฉพาะ ภาษีโรงเรือน โดยกฎหมายอื่นนะครับ พระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือน ทั้งหลาย เขายกเว้นไปแล้วถ้าเป็นกิจการของรัฐแล้วก็เกมอยู่แค่นั้น เป็นหน้าที่ต้องใช้ให้ แก่เมือง การที่เราไปมีประกอบกิจการใดในเมืองใด เราใช้สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ในเมืองนั้นมากมาย ทั้งขยะ ทั้งถนนหนทางต่าง ๆ ต้องจ่ายครับ ผมหาฐานคิดที่ยกเว้น ให้ไม่ได้เลย เพราะเป็นหน้าที่ต้องจ่ายให้แก่เมือง ให้แก่เทศบาล ให้แก่ กทม. ให้แก่ อบต. มองไม่ออก แต่ถ้าเป็นภาษีขาเข้า ภาษีเงินได้ โอ.เค. ถ้าเป็นนโยบายของรัฐก็คุ้มกันได้ แต่การที่เราใช้เมืองแล้วเราไม่จ่ายเงินให้เมืองมีกฎหมายอะไรที่บัญญัติเป็นตัวอย่าง ทำนองนี้ ลองนึกดู ผมนึกถึงเมืองมหาสารคาม ซึ่งเป็นเมืองมหาวิทยาลัยและ

มหาวิทยาลัยเอกชนมากมาย นี่ลองยกเว้นภาษีกันหมดดู ผมอยากรู้ว่าเทศบาลเมือง
มหาสารคามจะทำงานได้แค่ไหนอย่างไร ในเมื่อมีแต่คนใช้ฟรีจำนวนเบือเริ่ม ช่วยให้
คำตอบผมซิครับว่า ตัวอย่างของกิจการเอกชนที่ได้รับยกเว้นภาษีบำรุงท้องที่มีที่ไหน
โดยกฎหมายใด ขอบพระคุณครับ

- ๔๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการจะชี้แจงไหมครับ เชิญท่านอุดรครับ

นายอุดร คันทิสุนทร (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนชี้แจง ๒ - ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรก เราต้องคิดว่าทั้งรัฐธรรมนูญก็ดี พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก็ดี รวมทั้งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ดี เราต้องการอะไรครับ ต้องการส่งเสริมการศึกษาใช่ไหมครับ เมื่อรัฐดำเนินการไม่เป็นการเพียงพอแล้วก็เปิดโอกาสให้เอกชนมาดำเนินการ มาช่วยการศึกษาของชาติ ของคนในชาติ อันนี้เป็นประเด็นแรกนะครับ เราต้องการอย่างนี้หรือไม่ ตอบได้ว่า ต้องการ เมื่อต้องการแล้วเราจะต้องส่งเสริมไหมครับ ส่งเสริมครับ ให้เงินอุดหนุนไหมครับ ให้ครับ คราบเท่าที่รัฐบาลจะอุดหนุนได้

นอกจากนั้นประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ภาษีของท้องถิ่น เมื่อสักครู่นี้มีท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่าเป็นธุรกิจ ผมว่าต้องการแยกจากกันนะครับ ภาษีท้องถิ่นที่โรงงานต่าง ๆ ตั้งอยู่ใน อบต. เขาคิดเป็นตารางเมตร พื้นที่อาคารคิดเป็นตารางเมตร แล้วก็เก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ที่นี้ถามว่าตรงนี้ทำไมต้องยกเว้นควรจะยกเว้น ผมอยากจะกราบเรียนว่า เหตุผลในการที่ผมกราบเรียนในเบื้องต้นว่าเราต้องการส่งเสริมการศึกษาหรือไม่ ภาษีเป็นส่วนหนึ่งของอุปสรรคการศึกษาครับที่ได้หวั่นตำราไม่เสียภาษีนะครับ นำเข้าของไทยต้องเสีย เรื่องนี้ผมคิดว่า ภาษีท้องถิ่นผมคิดว่ามหาวิทยาลัยเอกชนผมคิดว่าคงจะอยู่ใน อบต. ทั้งหลาย อบต. ทั้งหลายนี้ผมคิดว่าสิ่งที่จะมาเน้นเรื่องภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดินนี้ผมคิดว่าเป็นจำนวนน้อย และคิดว่าจะเป็นอุปสรรคของผู้ที่สร้างมหาวิทยาลัยเอกชนในตำบลต่าง ๆ ในบ้านนอกในชนบท ผมคิดว่าตรงนี้เป็นข้อเปรียบเทียบที่เห็นได้ชัดว่าถ้ามีภาษีแล้วจะเป็นการบั่นทอน หรือเป็นการมีข้อจำกัดในการที่จะไม่อยากจะทำแล้ว เพราะว่าแท้จริงตรงนี้ผมยังไม่ชัดเจนเพราะว่าไม่ได้ไปดูนะครับ อย่างมหาวิทยาลัยหัวเลี้ยวเขาว่าเสียภาษีบำรุงท้องที่ปีละ ๔๐ ล้านบาท ยกตัวอย่างนะครับ ซึ่งตรงนี้ท้องถิ่นสามารถที่จะกำหนดได้ในการที่กำหนดจะพื้นที่อาคาร ต่างกันกับพื้นที่อาคารของโรงงานนะครับ หรือภาษีโรงเรือน ภาษีที่ดิน ภาษีท้องถิ่นนะครับ ตรงนี้ผมไม่

๕๓

. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สรัญญา ๔๔/๒

ปฏิเสธว่าห้องดินจำเป็นจะต้องมีเงินงบประมาณในการที่จะเอาไปทำงาน กวาดถนนบ้าง
ในระบบประปา ทำอะไรให้เรียบร้อย ให้ห้องดินเป็นห้องดินที่น่าอยู่

แต่สำหรับเรื่องการศึกษาอยากจะขอยกเว้นสักอย่างหนึ่งครับว่า
การเรียนทั้งหลายที่อยู่ใน อบต. ซึ่งเป็นระดับมหาวิทยาลัยนี้ผมคิดว่าคงไม่มาก
ในประเทศไทยนี้ผมก็คิดว่าคงจะไม่มาก อาจจะมีสัก สมมุติจังหวัดละแห่ง ๒ แห่ง
ขึ้นไปอยู่ใน อบต. ๒ - ๓ แห่งเท่านั้นเอง ผมคิดว่าตรงนี้เป็นเรื่องที่น่าพิจารณามากกว่า
เราอยากจะส่งเสริมการศึกษา แต่ในขณะเดียวกันเราก็มีข้อจำกัดที่จะเก็บภาษีจากเขา
เรื่องนี้เป็นอุปสรรคของการส่งเสริมการศึกษาหรือเปล่า ผมอยากจะขอฝากไว้เป็น
ข้อสังเกตนะครับ ขอขอบคุณครับ

- ๔๕/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เรียนเชิญท่าน พันเอก สมคิด ครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (อุดรธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
พันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี กระผมขออภิปรายมาตรา ๗๐ (๕)
เกี่ยวกับการยกเว้นภาษีท้องถิ่น เรื่องนี้ครับ ผมเห็นด้วยที่ว่าการศึกษาไม่ใช่เป็นเรื่อง
ของรัฐโดยตรง จะต้องเปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมได้ แล้วก็เมื่อเปิดโอกาสให้
เอกชนมีส่วนร่วมก็เนื่องจากว่าเอกชน ในเบื้องต้นก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการไปได้
โดยลำพัง จะต้องได้รับการช่วยเหลือ สนับสนุน หรืออุดหนุนจากรัฐ อันนี้ก็เป็นเรื่องจำเป็น
หรือครับ แต่ว่าในเรื่องนี้ครับ ในเรื่องการยกเว้นภาษีท้องถิ่น กระผมเห็นว่าใน (๕) ไม่มี
ความจำเป็นอะไรที่คณะกรรมการจะเพิ่มเข้ามา เพราะว่าถ้าหากว่าเราดูในมาตรา ๖๒
ปรากฏว่ารายได้ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีดังนี้ มี ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ กระผมจะไม่อ่าน
นะครับ เพราะว่าทุกท่านก็ได้เห็นอยู่แล้วนะครับ อันนี้กระผมคิดว่ามากมายพอที่จะช่วยให้
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่น แล้วก็ในปัจจุบันนี้
หลายท่านก็ได้แสดงความคิดเห็นไปแล้วว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเดี๋ยวนี้เลี้ยงตัวได้
แล้วก็ก็มีทุนมีรอนมากมาย บางแห่งก็คงไม่ต้องการการอุดหนุนจากรัฐเสียด้วยซ้ำไป
ในมาตรา ๖๒ ก็มากมายแล้วนะครับ แล้วก็ยังมีหมวด ๖ แยกเงินอุดหนุนของรัฐมาไว้
ตั้งหลายรายการแล้วรวมทั้งหมดก็ ๖ แล้วมาเติมว่า ยกเว้นภาษีท้องถิ่นเข้าไปอีกนะครับ
เราทราบแล้วว่าประชาชนอยู่ในตามหมู่บ้าน ตำบล มีความยากจน และก็ต้องการภาษี
นี้มากมาย แล้วกลับตรงกันข้ามสถาบันการศึกษาเอกชน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความ
สามารถที่จะเลี้ยงตัวเองอยู่แล้วยังมายกเว้นภาษีให้ตัวเองเสียอีก อันนี้ถ้าหากว่าเราจะมอง
ไปในแง่ความยุติธรรมในสังคมแล้ว ก็คิดว่าไม่เป็นธรรมนะครับ คนที่มีฐานะที่สามารถที่จะ
เลี้ยงตนเองได้พร้อมเพรียงอยู่แล้วจะเอาเปรียบคนที่ยากจนเป็นเรื่องที่ไม่น่าจะยุติธรรมครับ
เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นด้วยครับว่า ไม่ควรที่จะให้มี (๕) เรื่องยกเว้นภาษีท้องถิ่นนี้ครับ
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประเถียรศิริรับ

นายประเถียรศิริ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ประเถียรศิริ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ผมขออภิปรายในมาตรา ๗๐
เกี่ยวกับ (๕) คือผมอยากจะขอแยกออกเป็นดังนี้ครับว่า ความจริงรัฐสนับสนุนให้
ภาคเอกชนมาจัดการศึกษาช่วย เนื่องจากไม่สามารถที่จะให้การศึกษาได้ทั่วถึง จึงได้
สนับสนุนให้ภาคเอกชนเข้ามาจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จึงได้เกิดพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ขึ้น -----

- ๔๖/๑

ในการสนับสนุนภาคเอกชนนั้น ได้มีการยกเว้นภาษีตาม (๒) (๔) ซึ่งจริง ๆ แล้วนี่เป็น การยกเว้นที่มีเหตุผล และมีเหตุผลสมควร ที่นี้ผมอยากจะขอให้พิจารณาในอีกเรื่องหนึ่งว่า ในเมื่อรัฐบาลได้กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น แนนอนท้องถิ่นเป็นส่วนหนึ่งของรัฐ แต่มีอำนาจ ในการที่จะจัดการพื้นที่ของตัวเอง ในการที่จะเก็บภาษีมาบำรุงท้องที่ของตัวเอง ในการที่จะ จัดหารายได้ผลประโยชน์สู่ท้องถิ่นของตัวเอง รัฐก็ย่อมต้องการให้ท้องถิ่นนั้นสนับสนุน ภาคการศึกษาที่เป็นอุดมศึกษานี้เหมือนรัฐ แต่ถ้าหากว่าเราไปยกเว้นภาษีไม่ให้ท้องถิ่นนั้น เก็บ อย่างที่ขอประทานโทษที่จะเอ่ยนามท่านอาจารย์แก้วสรร ที่ได้พูดไปถึงเราได้ใช้ สาธารณูปโภคของท้องถิ่นนั้น แต่เราไม่ได้สนใจที่จะเสียภาษีให้ท้องถิ่น แนนอนถ้าผม เป็นท้องถิ่นผมย่อมไม่สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาไปตั้งในท้องถิ่นของผม พื้นที่ใดที่มี สถาบันการศึกษาที่ต้องยกเว้นภาษีแล้ว พื้นที่นั้นผมอาจจะบังคับด้วยซ้ำว่า จะให้ตั้งไม่ได้ เพราะท้องถิ่นของผมขาดรายได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากคิดให้รอบคอบ ให้เป็นการสนับสนุน โดยทั่วด้านผมว่า (๕) ควรจะตัดออกไป เหตุผลคือ รัฐสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ ผู้ถือหุ้น ของมหาวิทยาลัย ของอุดมศึกษานั้นได้รับการยกเว้นไม่ต้องไปเสียภาษีเงินได้สำหรับ เงินปันผล ยกเว้นให้แล้ว อุปกรณ์และเครื่องใช้ทั้งหลายที่จะใช้ในการศึกษาที่นำเข้าจาก ต่างประเทศยกเว้นให้แล้ว ที่นี้ถ้าจะบังคับให้ท้องถิ่นว่าต้องยกเว้นภาษีให้ด้วย ผมเป็น ท้องถิ่นนี้ผมต้องออกแล้วนะครับ ประกาศข้อบังคับของท้องถิ่นผมว่า ห้ามมหาวิทยาลัย มาจัดตั้งในที่นี้ อย่างนี้ก็แสดงว่าเราสร้างศัตรูกับท้องถิ่น เพราะฉะนั้นผมจึงขอให้ ผูกพันมิตรกันไว้ เมื่อรัฐต้องการสนับสนุนภาคเอกชนให้ช่วยเหลือการศึกษา เราควรจะ เอื้อเพื่อภาคท้องถิ่นให้ช่วยเหลือรัฐสนับสนุนให้มีมหาวิทยาลัยตั้งในท้องถิ่นของเราได้ด้วย เพื่อประโยชน์ร่วมกันของทุกฝ่ายและเพื่อประโยชน์สูงสุดเพื่อเด็กและเยาวชนของชาติ จะได้รับการศึกษาทั่วถึงกัน ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมบรูณ์ครับ เดี่ยวอาจารย์jemศักดิ์

นายสมบรูณ์ ทองบราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบรูณ์ ทองบราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ เราเปรียบเทียบ

โรงพยาบาลเอกชนนี้ครับ เสีย ไม่เสีย แต่ถ้าเป็นมหาวิทยาลัยทำไมไม่เสียละ ท่านประธานฯ
สังเกตไหมว่า มหาวิทยาลัยก็สร้างมลภาวะเหมือนกัน บ่อบำบัดน้ำเสียที่มหาวิทยาลัย
บำบัดดีแล้วนี่ครับ ท่านจะปล่อยให้คลองสาธารณะ ถ้า อบต. ไม่อนุญาต กทม. ไม่อนุญาต
เทศบาลไม่อนุญาตปล่อยไปได้หรือครับ ไม่ได้หรอกครับ ท่านจะบอกว่า จะเอาน้ำมารด
ต้นไม้ ไม่พอหรอกครับท่านประธานฯ

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ มหาวิทยาลัยมีรถขนขยะเองหรือครับ
ไม่มีหรอก เพราะฉะนั้นค่าขยะก็ต้องเสียอยู่แล้วใช่ไหมครับ จะให้ กทม. ไปขนขยะให้ฟรี
หรือครับ ไม่ได้ อบต. ยิ่งแล้วใหญ่ครับ

ประการที่ ๓ ท่านประธานฯ ครับ กรรมการก็บอกว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้
ต้องยึดโยงกับชุมชนเขา ท่านประธานฯ ครับ คำว่า “ยึดโยง” ก็หมายความว่า ท้องถิ่น
ท่านประธานฯ อย่าไปกังวลเลยครับ เจ้าของมหาวิทยาลัยไม่ได้จ่ายสตางค์เองหรอกครับ
เก็บมาจากนักศึกษาท่านประธานฯ ใช่ไหมครับ ถ้านักศึกษาเห็นว่า สถาบันแห่งนี้มีชื่อเสียง
ผู้ปกครองเขามีปัญญาจ่ายเงินใช่ไหม เพราะฉะนั้นถ้าเสียภาษีมากก็แสดงว่า มหาวิทยาลัย
ไปได้ดีแล้วใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นอย่าไปกังวลเลยครับกรรมการ ถ้าท่านไม่เสียไป
หรือครับ ขยะของท่านออกจากมหาวิทยาลัยไม่ได้ละครับ จะกลายเป็นอย่างนั้น
ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์jemศักดิ์ครับ

นายjemศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม jemศักดิ์ ปิ่นทอง สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ ร่างพระราชบัญญัติ
ที่เราพิจารณาอยู่นี้ ผมมีความรู้สึกที่เราค่อนข้างที่จะเอาใจผู้ลงทุนทำมหาวิทยาลัย
อย่างมาก ๆ ประการแรกเลย เราจะเห็นว่าในมาตรานี้ยกเว้นไปหมด ยกเว้นอากรขาเข้า
ยกเว้นภาษีเงินได้ ยกเว้นส่วนที่จะไปแบ่งกำไร เงินปันผล ไม่ต้องแบ่งให้กับรัฐทั้งสิ้น
คุณะครับ เสร็จแล้วเรากำลังจะเอาใจถึงขั้นที่จะไม่ให้ต้องจ่ายภาษีท้องถิ่นบำรุงท้องถิ่นเลย
แม้แต่ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน ภาษีที่ดิน ท่านประธานฯ ครับ เราพูดกันอยู่มาก

เรื่องการกระจายอำนาจ แต่ทำไมเราจึงไปลดรอนอำนาจของท้องถิ่นละครับ เรากำลังลดรอน
 เงินของท้องถิ่นโดยส่วนกลาง โดยพวกเราในห้อง โดยพวกเราในสภาแห่งนี้ กำลังจะลดรอน
 ภาษี ไปลดรอนอำนาจที่เป็นเม็ดเงินของท้องถิ่น แล้วปากเราก็จะกระจายอำนาจ -----

- ๔๓/๑

ขณะเดียวกันเราไปพิจารณาอำนาจการตัดสินใจของท้องถิ่นด้วย ถ้าวท้องถิ่นเขาเห็นดีจริง เขายกเงินได้ครับ ทำไมเราต้องไปจำกัดกรอบของเขา แล้วทำไมเราต้องไปจำกัดกรอบของเขาให้เขาต้องคืนอยู่ภายใต้เล็กลง เราพูดกันมากกว่าเราไม่ยากที่จะให้รัฐบาลไปจำกัดบทบาทของ กทช. แต่ขณะนี้วุฒิสภากำลังเดิมกฎหมายขึ้นมาให้ส่วนกลางไปจำกัดบทบาทของท้องถิ่น แล้วเราก็มีวุฒิสภาหลายคนต่อสู้เพื่อสิทธิของการบริหารส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น แต่เราไม่เล่นหลักการนะครับ เราไปนึกอย่างเดียวว่าการศึกษาคำสำคัญ เพราะฉะนั้นอะไรก็ให้หมด ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ เคยไปต่างประเทศหรือในประเทศนี้นะครับ เดียวนี้ท่านประธานฯ ไปปีสสาวะ อุจจาระยังต้องเสียตังก์เลย ท่านประธานฯ ครับ แล้วจะให้คนมหาวิทยาลัยปีสสาวะ อุจจาระไม่ต้องเสียตังก์ ผมคิดว่าเอาใจกันมากไป ผมดูแล้วนะครับ แล้วใครครับจะมีส่วนร่วมให้ท่านถ้อย ถ้าหากว่าท่านไม่ยอมจ่ายตังก์เขาตลอด รัฐจะสนับสนุนเงินอย่างไรก็สนับสนุนไป ส่วนนี้จะต้องจ่ายก็ต้องจ่าย เรามีอยู่หลายมาตราที่จะต้องให้รัฐสนับสนุนเงินอย่างนั้นอย่างนี้ ก็สนับสนุนไป ส่วนที่ต้องจ่ายก็จำเป็นต้องจ่ายไม่ใช่ว่าส่วนต้องจ่ายก็ไม่จ่าย รัฐสนับสนุนก็สนับสนุน แล้วก็จ่ายคนอื่นเขา ผมคิดว่าเราไม่ควรที่จะทำให้ระบบเสีย เรื่องนี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่แต่ผมเกรงว่าระบบที่เราคิดถึงเรื่องการกระจายอำนาจ อาจจะเห็นองค์กรท้องถิ่นเขาตัดสินใจเองเสีย มหาวิทยาลัยครับท่านประธานฯ จำเป็นที่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ผมไม่อยากให้คนเรียนในมหาวิทยาลัยแล้วมีความรู้สึกว่ามันเป็นอภิสิทธิ์ ถ้ายกก็ไม่ต้องเสียเงิน เพราะฉะนั้นจะถึงขะก็ไม่ต้องเสียเงิน ถ้ายกไม่ต้องเสียเงิน ท่านประธานฯ ครับ มหาวิทยาลัยเอกชนควรจะมิจิตสำนึกที่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของชุมชน ถ้าหากว่ามหาวิทยาลัย ผู้ประกอบการมหาวิทยาลัยหวังแต่เพียงต้องการอภิสิทธิ์ ต้องการเอาเปรียบสังคมแม้กระทั่งท้องถิ่นของตัวเองจะเป็นแบบอย่างที่จะให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกในการออกไปรับใช้ชาติได้อย่างไร ไม่อย่างนั้นผู้เรียนก็จะไม่แตกต่างอะไรกันกับผู้ประกอบการมหาวิทยาลัยเอกชน และคำว่า “มหาวิทยาลัยเอกชน” ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คงจะต้องเปลี่ยนชื่อไม่ใช่สถาบันอุดมศึกษาต่อไป แต่จะเป็นสถาบันผู้เอาเปรียบสังคม ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ของอาจารย์จอห์นประเด็นคล้ายๆ กันหรือเปล่าครับ เชิญครับ

นายจอห์น อิงภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม จอห์น อิงภากรณ์ สมาชิกวุฒิสภาครับ เราได้ปรึกษาหารือกันแล้ว ในขณะผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ สำหรับ (๒) กับ (๓) นั้นเราไม่คิดใจแล้วนะครับ แต่ขอยืนยันว่า (๔) นะครับ เรื่องการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่ได้รับจากการดำเนินกิจการนั้น เราไม่เห็นด้วยนะครับ อันนี้เป็นอภิสิทธิ์อย่างที่อาจารย์เจิมศักดิ์ว่า เป็นการให้ประโยชน์ต่อผู้ดำเนินกิจการมากเกินไปนะครับ และเราเห็นด้วยว่า (๕) ที่เพิ่มเติมนี้ควรจะตัดทิ้งไปนะครับ จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตามองค์ประกอบที่องค์การในทางที่เป็นธรรมครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมาธิการจะชี้แจงไหมครับ ไม่ชี้แจงผมจะขอมตินะครับ ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติที่อยู่ข้างนอกได้กรุณาเข้ามาพิจารณาลงมติ ในมาตรา ๗๐ ด้วยครับ สำหรับมาตรา ๗๐ มี ๔ อนุมาตรา ในอนุมาตรา ๒ กรรมาธิการไม่ได้แก้ไข ผู้สงวนขอให้ตัดออกซึ่งไม่คิดใจแล้วนะครับ เป็นอันว่าผ่านไปนะครับ อนุมาตรา ๒ ผ่านไปได้ที่ประชุมเห็นชอบนะครับ

๒๗ (ส. ทัวไป เป็นพิเศษ

วิมล ๔๘/๑

มีผู้สงวนขอเพิ่มความใน (๒/๑) กรรมการคงไว้ตามเดิม อันนี้ก็ผ่านเช่นเดียวกันนะครับ
ที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ใน (๔) คณะกรรมการไม่ได้แก้ไข มีผู้สงวนขอให้ตัดออก
อันนี้ยังติดใจอยู่นะครับ จะขอมติใน (๔) นี้ว่า เห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมตามความเห็น
ของกรรมการหรือให้ตัดออก ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมการโดยไม่มีการแก้ไขกรณ
กค เห็นด้วย ครับ ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรให้ตัดความใน (๔) ออกกค ไม่เห็นด้วย ครับ
เชิญลงมติได้ครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๓๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๘๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมการ ๓๕ ไม่เห็นด้วย ๘๑ ครับ ความในมาตรานี้
ถูกตัดออกไปนะครับ ใน (๕) กรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีผู้สงวนไม่เห็นด้วยครับ อันนี้ต้อง
ขอมติจากที่ประชุมอยู่ ถูกต้องไหมครับ เชิญออกเตอร์บุญทันครับ

นายบุญทัน ดอกไธสง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญทัน
ดอกไธสง กรรมการ ผมเองอาจจะเสียมารยาทต้องขอกราบอภัยนะครับว่า มาตรานี้
ท่านประธานฯ ท่านจะต้องยืนขึ้นมาพูดว่าจะทำอย่างไรใน (๕) นี้ บังเอิญกระผมได้ฟังเพื่อน
สมาชิก ทั้งหมดอยากจะให้ถอน เพราะฉะนั้นผมขอถือโอกาสนี้นำเอาความคิดของ
กรรมการส่วนมากที่อยู่ข้างบนนี้บอกว่าอยากจะให้ถอน แต่ท่านประธานฯ จะทำอย่างไร
ผมไม่ทราบ กราบเรียนมาด้วยความเคารพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ กรรมการขอถอน
ไปนะครับ ก็เป็น (๖) กรรมการเพิ่มขึ้นมาใหม่ จะขอมตินะครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับ
กรรมการให้เพิ่มใน (๖) ขึ้นกค เห็นด้วย ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมกค
ไม่เห็นด้วย ครับ เชิญลงมติครับ สำหรับท่านอื่นที่กดลงคะแนนแล้ว ปิดการลงคะแนน
รวมคะแนนได้ครับ ประเดี๋ยวของท่าน ส.ว. แล้วย่อยเพิ่มคะแนนที่หลังครับ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๓๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๕๐ คะแนน)

LIRT

๒๗ (ส. ทัวไป เป็นพิเศษ

วิมล ๔๘/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผลได้แล้วนะครับ เห็นด้วย ๑๕ ไม่เห็นด้วย ๕๐ ครับ
เป็นอันว่าความในมาตรานี้ถูกเพิ่มขึ้นมาใหม่ตามความเห็นของกรรมาธิการนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการมาตราอื่นต่อไปครับ เชิญท่านพิเชฐครับ

✓

- ๔๕/๑

นายพิเชฐ พัฒนโชติ (นครราชสีมา) : ผมขออนุญาตนัดเดี่ยวครับ
ท่านประธานฯ ครับ คงไม่เป็นการรบกวนเวลาสภามากเกินไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายพิเชฐ พัฒนโชติ (นครราชสีมา) : เท่าที่ผมฟัง ผ่านไปแล้วนะครับ
แต่อยากจะให้กรรมการได้อธิบายสักนิดหนึ่งได้ไหมครับในความหมายของ (๑) เพราะว่า
ตรงนี้มีปัญหาว่าเมื่อผมออกไปจากห้องประชุมอาจจะมีคนถาม หรือว่าเมื่อกฎหมาย
ผ่านไปแล้วเราไม่สามารถตอบได้ ความหมายของมันคืออะไร คงไม่รบกวนเวลาสภ
มากเกินไป ช่วยอธิบายนิดหนึ่งครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการคงไม่ขัดข้องนะครับ เพียงแต่อธิบายความเท่านั้นเองว่า
หมายความว่าอย่างไรเพื่อความชัดเจนเท่านั้นครับ เชิญครับใครจะอธิบายครับ
เชิญท่านณรงค์ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์
นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมการ อันที่จริงก็เขียนไว้
ชัดเจนตามที่ท่านสมาชิกฯ มาตรา ๙๐ บอกว่า “ให้รัฐอุดหนุนและส่งเสริมสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนดังต่อไปนี้ (๑) ให้ข้าราชการและพนักงานของรัฐไปปฏิบัติงานในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนโดยได้รับเงินเดือนและค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
คณะรัฐมนตรีกำหนด” ตรงนี้จะไปปรากฏในมาตราต่อ ๆ ไปครับท่าน เป็นเรื่องเมื่อสถาบัน
อาจจะทำผิดแล้วถูกควบคุม เมื่อถูกควบคุมก็ต้องส่งคนของรัฐบาลเข้าไปดำเนินการตรงนั้น
อาจจะไปทำหน้าที่อธิการ ทำหน้าที่อาจารย์ ทำหน้าที่ผู้บริหาร ซึ่งจะปรากฏในมาตรา
หลัง ๆ ครับ ในหมวด ๙ เรื่องการกำกับ ควบคุม แปลว่าคนที่ไปช่วยทำตรงนั้นก็เหมือนกับ
ไปปฏิบัติราชการ ได้รับค่าตอบแทนเหมือนเดิม คือได้รับค่าตอบแทนตามปกติ แต่จะได้
อย่างไร อะไรก็แล้วแต่วิธีการและหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดขึ้นมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพิเชฐเข้าใจแล้ว เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๗ การกำกับและควบคุม ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗๑
ถึงมาตรา ๘๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๔ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่าน ส.ว. มন্ত্রীครับ

นายมนตรี สันทวิชช์ (สมุทรสงคราม) : ผม มंत्रीกับคณะได้แปรญัตติ
ให้เพิ่มความใน (๓) ของมาตรา ๘๔ คือมาตรา ๘๔ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการถอนสาขาวิชา
ที่ไม่ได้มาตรฐาน ที่ไม่ได้อยู่ในกฎเกณฑ์ เมื่อถอนแล้วให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ
คณะกรรมการมีอำนาจใน ๕ ข้อ นั่น คือ “สั่งรื้อนักศึกษา เพิกถอนการรับรองมาตรฐาน
เพิกถอนให้ความเห็นชอบเปิดดำเนินการสาขาวิชาใดนั้น เพิกถอนรับรองวิทยฐานะ
เพิกถอนใบอนุญาตนั้น” ก็คือนักศึกษาที่เรียนสาขานั้นก็จะต้องไม่ได้เรียนแล้ว เพราะไม่มี
การรับรองแล้ว แต่ที่เราเพิ่มใน (๓) เราต้องการให้มีการสั่งคืนเงินนักศึกษาให้ชัดเจนว่า
เก็บเงินเขาไปแล้ว เพิกถอนวิชา คณะกรรมการคงจะมีการกิจตรงนี้ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ
ก็คืนเงินให้นักศึกษาไปเสีย ภาษานี้จะไปผูกกับมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๓ นั่นคือ
ถอนใบอนุญาต ซึ่งทั้ง ๒ มาตราในการคืนเงินนั้นผมได้รับการชี้แจงจากรรมาธิการ
บอกว่าจะต้องเป็นขั้นเป็นตอน จะต้องมีการลงชื่อ จะต้องมีการฟ้องร้องถึงจะคืนเงิน
แล้วก็บอกอีกว่าเกินกว่าปีครึ่ง ๒ ปีกว่าจะได้เงินคืน ฉะนั้นผมคิดว่านักศึกษาจำนวน
มากมายต้องกู้เงินมาเรียน บางคนก็ขายที่ พ่อแม่ไปกู้มา บางทีก็กู้เงินจากรัฐมาเรียน
แล้วเขาจะรอเงินคืนได้อย่างไรครับ ทำไมไม่คืนให้เขาไปเลย รับเขามาแล้วสาขาเปิด
ไม่ได้ ไม่ได้มาตรฐาน ไม่อยู่ในกฎเกณฑ์ก็คืนเงินเขาเสีย ผมว่าไม่เห็นยากอะไรครับ
และที่ผ่านมามีการฟ้องร้องกัน และกว่าจะได้เงินนานนะครับ ก็เลยแปรญัตติไว้
ผมคิดว่าอันนี้เป็นความชอบธรรมที่นักศึกษาควรจะได้รับครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์จอจะอภิปรายเพิ่มเติมไหมครับ เชิญครับ

นายจอ อิงภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมจอ อิงภากรณ์ การศึกษานั้นก็คือ กฎหมายนี้เกี่ยวกับคนหลายคน ทั้งนายทุน ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ชุมชน แต่กฎหมายนี้เท่าที่ผ่านนี้ อำนาจความสะดวกทุกอย่างแก่นายทุนและผู้ถือหุ้น แม้แต่การที่มีการสั่งปิดหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งยังไม่เขียนไว้ถึงภารกิจที่จะต้องคืนเงินให้แก่ นักศึกษา นักศึกษาอาจจะเสียเงินแพง อาจจะไม่ใช่คนร่ำรวย เสียเงินมาแพงแล้ว เข้าไปเรียนในหลักสูตรแล้ว หลักสูตรถูกปิด รัฐมนตรีควรจะมีอำนาจที่จะสั่งให้คืนเงินให้นักศึกษาเป็นประการแรกเลย นักศึกษาจะได้ไปเรียนในหลักสูตรอื่นแทน หรือไปเรียนในสถาบันอื่นแทน ไม่ใช่จะต้องรอเวลาเป็นปีกว่าจะได้เงินคืนนะครับ อันนี้เราน่าจะคำนึงถึงสิทธิของผู้รับบริการ คือ นักศึกษา หวังว่าที่ประชุมนี้จะเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตตินะครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการเสียงข้างมากครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมการ ก่อนอื่นต้องขอเรียนท่านประธานฯ ว่า ถึงแม้ว่าจะชี้แจงไม่เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ แต่ไม่ได้หมายความว่าผมเป็นนายทุนนะครับ เพราะว่าผมไม่มีโรงเรียน แม้แต่โรงเรียนอนุบาล อย่างว่าแต่สถาบันการศึกษาเอกชนเลย แต่เนื่องจากมาตรา ๘๔ นี่เป็นเรื่องเมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนี้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ท่านต้องดูมาตั้งแต่มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกันมาหมดนะครับ เมื่อไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เขาบอกว่า “ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนี้มีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณีอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (๑) สั่งให้งดรับนักศึกษาในวิชาใดวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชา (๒) เพิกถอนการรับรองมาตรฐาน (๓) เพิกถอนการให้ความเห็นชอบ” คือ ให้ความเห็นชอบไปแล้ว เขาก็ไม่เปิดตามกำหนด ก็เพิกถอนเสียในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาวิชา อันนี้บางทีสถาบันอาจจะยังไม่ได้เปิดก็ได้ครับ ขออนุญาตแล้ว แล้วก็ไม่มีความพร้อมในการเปิด อาจจะยังไม่มี

นักศึกษาเลยสักคนหนึ่ง แต่ถ้าสมมุติว่ามีนักศึกษาแล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ ก็ต้องดู
มาตรา ๕๒ ประกอบ หมายถึงว่าความผิดร้ายแรงแล้วนะครับ มาตรา ๕๒ เขาบอกว่า

“เมื่อคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรายงานต่อรัฐมนตรีว่า
มีเหตุสมควรเพิกถอนใบอนุญาต ให้คณะกรรมการมีคำสั่งให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับผลการศึกษานักศึกษาทั้งหมดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น
ให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้ออกหนังสือรับรอง
ผลการศึกษานักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบ
ตามวรรคหนึ่ง”

แปลว่า ถ้านักศึกษากำลังเรียนอยู่ก็ไม่เกิดความเสียหายอะไรเลย เพราะ
เนื่องจากว่าเขาจะต้องเอาหลักฐานการศึกษาทั้งหมดไปดู แล้วถ้าเด็กกำลังเรียนแล้วเกิด
มีการควบคุมแล้วไม่ได้เรียนต่อ หรือถ้ากรรมการควบคุมเห็นว่าควรจะให้เด็กที่กำลังศึกษา
ต่ออยู่ เช่น ในปี ๓ ปี ๔ ให้เรียนจบก่อน ปีสุดท้ายให้เรียนจบไปก่อน เหลือที่อื่นก็เอาไป
ส่งต่อที่อื่น โดยไม่ต้องไปเสียค่าเล่าเรียนอีกแล้ว-----

เนื่องจากว่าทางเลขาธิการนี้เขาจะเอาหนังสือรับรองผลการศึกษาอะไรต่าง ๆ ไว้เพื่อที่จะส่งต่อไปเรียนที่อื่นหรือให้เรียนที่นั่นจนจบหลักสูตร เพราะฉะนั้นในมาตรานี้ที่ผู้แปรฯ แปรฯ มาไม่ได้กระทบว่าถ้านักศึกษาลงทะเบียนแล้ว แล้วก็ถูกเพิกถอนหรืออะไรแล้วจะไม่ได้เงินคืน กรรมการพิจารณาแล้วจึงยื่นตามร่างเดิมในมาตรานี้จะครับ เพราะฉะนั้นผมขอเรียนนิคหนึ่งว่า การพิจารณากฎหมายต้องอ่านหลาย ๆ มาตราในแต่ละหมวด เพราะว่าเขาเขียนผูกโยงกันไว้จะไปหยิบจุดหนึ่งจุดใดมาพิจารณาคงไม่ได้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอมติจากที่ประชุม อาจารย์เจิมศักดิ์มีอะไรครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ผมขอถามนิคเดียวครับ ผมไม่ได้อภิปรายนะครับ ผม เจิมศักดิ์ ครับท่านประธานฯ ครับ ขอถามนิคหนึ่งครับว่า มาตรานี้ความผิดของการสั่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตก็ดีหรือว่าที่ปิดสาขาที่เรียนก็ดี ถามว่าเป็นความผิดของใคร ความผิดตามมาตรานี้ที่จะถูกเพิกถอนนี้เป็นความผิดของนักศึกษา หรือเป็นความผิดของสถาบันการศึกษา ถ้าเป็นความผิดของนักศึกษาก็เรื่องหนึ่งไม่ต้องไปกั้น ผมเห็นด้วย แต่ถ้าเป็นความผิดของสถาบันการศึกษา แล้วเราไม่คืนเงินของคนเข้ามาเรียนผมว่าแปลก ผมขอถามว่าความผิดของใครครับมาตรานี้ ผมอ่านยังไม่เข้าใจครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : อาจารย์จะชี้แจง เชิญครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง ในฐานะกรรมการครับ เมื่อสักครู่นี้ผมชี้แจงแล้ว โดยโยงไปถึงมาตรา ๕๒ ว่าให้อ่านให้หมดทั้งหมดเขาเขียนผูกโยงกันไว้ว่า ถ้าเกิดถูกระงับการเข้ามควบคุมหรือเพิกถอนอะไรต่าง ๆ นี้ สถาบันอุดมศึกษานั้นจะต้องส่งมอบเอกสารเกี่ยวกับผลการศึกษานักศึกษาทั้งหมดของสถาบันให้แก่คณะกรรมการการอุดมศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนด แล้วเลขาธิการก็จะเป็นคนออกหนังสือรับรองผลการศึกษาของนักศึกษา ดังกล่าวตามหลักฐานที่ได้รับมอบ ก็แปลว่าถ้าเด็กจบก็คือจบ ถ้าเด็กยังไม่จบอาจจะให้

LIRT

เรียนต่อจนจบโดยไม่ต้องคืนเงินหรืออาจจะให้ไปเรียนที่สถาบันอื่น ถ้าที่นี่ไม่มีศักยภาพที่จะสอน เพราะฉะนั้นไม่กระทบถึงค่าหน่วยกิตของนักศึกษา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คำถามสั้น ๆ ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ผมถามว่าเป็นความผิดของใคร ผมไม่ได้ถามว่าหลังจากนั้นแล้วจะเกิดอะไรขึ้น ผมถามว่าเป็นความผิดของใคร ท่านยังไม่ได้ตอบผม แล้วก็มาตรา ๘๒ ที่ท่านพูดนะครับ อ่านให้ดีนะครับ นักศึกษาเขามาเรียนเพื่อเขาหาความรู้ เขาไม่ได้หาประกาศนียบัตรหรือเขาไม่ต้องการใบรับรอง ทำไมเราไปตีความนักศึกษาต่ำเหลือเกินว่ามาตรา ๘๒ ที่พูดเมื่อสักครู่นี้คนอื่นเขาไปจัดการให้ ให้ส่งใบรับรองแล้วเขาอาจจะให้อะไรก็ตาม แต่ถ้าเกิดไม่มีคุณภาพแล้วเขาสั่งให้ปิด และจะบอกว่าปิด แต่ว่าเขาอาจจะให้เรียนต่อจนได้ใบอนุญาต จนได้ใบรับรองผลเขาต้องการ ถ้าผมเป็นนักศึกษาผมมาเรียน ผมต้องการความรู้ ถ้าเกิดทางการเห็นว่าปิดเพราะว่าไม่ได้ให้ความรู้จริง ไม่คืนเงินผม แต่บอกจะให้ผมเรียนต่อไปอาจจะได้ใบรับรอง ใบรับรองที่ไม่มีความรู้เช่นนั้นหรือครับ ผมถามว่าแล้วเป็นความผิดของใคร ถ้าเป็นความผิดของนักศึกษาก็ไม่ต้องจ่าย เห็นด้วยกับกรรมการ แต่ถ้าไม่ใช่ความผิดของนักศึกษาในการถูกปิดเป็นความผิดของมหาวิทยาลัย ผมว่าต้องจ่ายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านณรงค์ นุ่นทอง

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการขออภัยท่านประธานฯ ผมอาจจะรีบไปนิดหนึ่งลืมตอบคำถามท่าน ก็คือเป็นความผิดของสถาบันนั้นครับ ไม่ใช่ความผิดของนักศึกษา แต่ว่าจะไปตีความว่าถ้าเป็นความผิดของสถาบันแล้วต้องคืนเงิน อย่างนั้นก็อาจจะเป็นความคิดอย่างหนึ่ง แต่ว่าผมอธิบายแล้วว่าผูกโยงไปถึงมาตราอื่น สถาบันนั้นจะมีคุณภาพหรือไม่มีนั้นนักศึกษาคัดสินใจเลือกตั้งแต่ต้นแล้วว่าเรียนที่นี่ แต่ถ้ามีปัญหาเขาบอกแล้วว่าเขาเอาผลการศึกษาแล้วเขาจะแก้ปัญหาให้ทั้งหมดนี้ที่เขียน แล้วนอกจากนั้นคณะกรรมการที่เข้าไปควบคุมเขาก็มีอำนาจ

ว. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ธีรวรรณ ๕๑/๓

ที่จะพิจารณาโดยไม่ทำให้นักศึกษาเดือดร้อนอยู่แล้ว แต่ผมขอหักท้วงท่านประธานฯ
นิดหนึ่งว่าท่านประธานฯ อย่าปล่อยให้ผู้ที่ไม่ได้แปรรูปติดอภิปรายนะครับ

- ๕๒/๑ ✓

. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ภาวนา ๕๒/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้กลับมามีบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านอาจารย์จอนครับ

นายจอน อึ้งภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมคิดว่าผมไม่เห็นด้วยกับคำชี้แจงของกรรมาธิการว่ามาตรา ๘๔ เกี่ยวโยงทุกประการกับ มาตรา ๘๒ อยากให้ทุกท่านได้อ่านมาตรา ๘๔ กับมาตรา ๘๒ จริงอยู่มาตรา ๘๒ เกี่ยวข้องกับการเพิกถอนใบอนุญาต แต่มาตรา ๘๔ นั้นมีตั้งแต่ส่งนักเรียนในสาขาใด สาขาหนึ่งหรือเพิกถอนการรับรองมาตรฐานการศึกษา หรือเพิกถอนการให้ความเห็นชอบในการเปิดดำเนินการในสาขาใดสาขาหนึ่ง หรือเพิกถอนการรับรองวิทยฐานะ เพราะฉะนั้นประเด็นตอนนี้ไม่ใช่เฉพาะเรื่องการเพิกถอนใบอนุญาต แต่เป็นการปิดสาขาใดสาขาหนึ่ง ทำให้นักศึกษาไม่สามารถเรียนต่อในสาขานั้น ซึ่งนักศึกษานั้นอาจจะไม่ยินยอมที่จะไปเรียนสาขาอื่นในสถาบันเดียวกัน เขาน่าจะมีสิทธิขอเงินคืนเพื่อจะไปเรียนต่อในสาขาที่เขาตั้งใจในสถาบันอุดมศึกษาอื่น อันนี้เป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของนักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาเมื่อไม่สามารถจัดการศึกษาตามมาตรฐานให้เขาแล้วก็ควรจะให้เงินคืนให้กับเขา เขาจะได้ไปเรียนต่อตามที่เขาประสงค์ในสถาบันอื่น อันนี้เป็นเรื่องที่เป็นสามัญสำนึกในแง่ความรับผิดชอบต่อนักศึกษาครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรครับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมใคร่ขอความกระจ่างจากทางกรรมาธิการให้ชัดเจนอีกทีนะคะ เพราะว่ามาตรา ๘๔ เป็นเรื่องสมมุติว่าเปิดสาขานิติศาสตร์ เสร็จแล้วก็ถูกปิดสาขานิติศาสตร์ ปิดเป็นสาขาไป ไม่ใช่ถึงขั้นเพิกถอนใบอนุญาต สาขาอื่นก็ยังเปิดอยู่ได้ เพราะฉะนั้นจะมีเด็กที่ลงทะเบียนไว้แล้ว หรือเรียกว่าถูกลอยแพหรืออะไรผมก็ไม่ทราบนะครับ พวกนี้จะช่วยกันอย่างไร ทางกรรมาธิการไปอ้างมาตรา ๘๒ ซึ่งอันนั้นเรื่องเป็นวิทยาลัยที่มีปัญหา ไม่มีทุนพอดำเนินการ ฝ่าฝืนกฎหมายหยุดสอนเกิน ๒ เดือน ดำเนินการเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคง อันนั้นก็ถูกควบคุมควบคุมแล้วก็ไปตรวจหาทางพ้น พ้นไม่ไหวที่นี้ก็ปิดละ พอปิดแล้วก็เอาเด็กทั้งวิทยาลัย

ไปส่งให้ที่อื่น ตรงนั้นไม่มีปัญหาเรื่องเงิน มีแต่เพียงอุ้มเด็กให้เรียนต่อให้จบ แต่กรณีที่ทำนายผู้แปรญัตติเป็นเรื่องปิดเฉพาะสาขา วิทยาลัยนั้นก็ยังมีอยู่ ในสาขานั้นไม่ได้เรื่องเขาก็ปิด แล้วเด็กพวกนี้ทำอย่างไร ท่านอ้างมาตรา ๕๒ เข้ามาช่วยได้จริงหรือเปล่า ช่วยทำความกระจ่างชัดรับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่มาชิกฯ เป็นห่วงนั้น เรียนตามตรงว่าก็คือห่วงเหมือนสมาชิกฯ เหมือนกัน แต่ในมาตรา ๘๔ นี้ เป็นเรื่องที่ทำไม่ถึงไม่ได้คืนเงินให้กับผู้ลงทะเบียน พูดักง่าย ๆ อย่างนั้น ทั้งนี้กรรมาธิการ ดูตรงนี้ก็เนื่องจากว่า ถ้าเกิดเหตุการณ์ขึ้นตามมาตรา ๘๔ ดังกล่าวนี มีได้หมายความว่า เด็กคนนั้นจะต้องหยุดเรียนไปด้วย -----

- ๕๓/๑

เมื่อมีกรณีเกิดขึ้นจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ดำเนินการตามมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง นะครับ แล้วก็เกิดเหตุการณ์ตามมาตรา ๘๔ วรรคสอง ที่อาจจะต้องมีการสั่งให้จัดการ รับนักศึกษา การเพิกถอนอะไรต่าง ๆ เมื่อเกิดเหตุการณ์อย่างนี้ขึ้นในมาตราใด ๆ ไป อาจารย์ณรงค์ก็พยายามจะบอกว่าเขาให้มีการเข้าไปควบคุมสถาบันการศึกษานั้น การเข้าไปควบคุมนั้นก็มิได้หมายความว่าเข้าไปปิดสถาบันการศึกษา หรือไม่ให้นักศึกษานั้นได้เรียนต่อไป การเข้าไปควบคุมนั้นมีหลายมาตรการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ควบคุมเพื่อที่จะให้มีการสอนนักศึกษานั้นต่อไป ในมาตรการต่าง ๆ ที่เราจะต้องพูดถึง ในมาตราต่อไปนี้ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๘๔ ดังกล่าวนี้นี้ เมื่อเหตุผลว่า แม้ว่าจะเกิดกรณี มีการเพิกถอนการให้ความเห็นชอบเปิดดำเนินการในสาขาใดวิชาหนึ่งหรือทุกสาขาแล้ว ถ้าหากเข้าไปมีการควบคุมหรือจัดการศึกษาต่อไปก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะต้องไปคืนเงิน ให้นักศึกษา นักศึกษาก็ยังได้รับการศึกษาต่อไปโดยการเข้าไปถูกควบคุม แล้วก็ยังจะ ต้องส่งเอกสารตามมาตรา ๘๒ ที่อาจารย์ณรงค์พยายามจะบอกว่ามาตรา ๘๒ นั้นก็คือว่า เอกสารดังกล่าวนี้ถ้าดูแล้วมีสถานะในการศึกษาที่เด็กที่มีความรู้และออกหนังสือ รับรองให้ ก็เสมือนหนึ่งว่าจบการศึกษาในส่วนนั้น แต่ถ้าหากว่าไม่จบก็ต้องเรียนกัน ต่อไปอีก ในมาตราดังกล่าวนี้นี้ก็เลยไม่ได้กำหนดตรงนี้ไว้

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานคณะกรรมการการรับ

นางวิลาวัณย์ ดันวัฒนะพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) :

กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ศิณัน วิลาวัณย์ ดันวัฒนะพงษ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดอุบลราชธานี ขออนุญาตชี้แจงท่านผู้แปรญัตตินะคะว่า ท่านห่วงใยเรื่องว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเปิดดำเนินการแล้วโดนสั่งปิดในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง จะต้องส่งคืนเงินให้นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาที่เพิกถอน เรื่องนี้ชัดเจนอยู่แล้วว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ปฏิบัติอย่างนี้อยู่แล้ว เพราะว่าทุกสถาบันการศึกษาจะมี กำหนดในข้อกำหนดของสถาบันอยู่แล้วว่า การลงทะเบียนถ้าเพื่อว่าในแต่ละภาคเรียน ลงทะเบียนในระยะเวลาตามกำหนด ถ้าเพื่อว่าสถาบันการศึกษานั้นไม่เปิดในสาขาวิชา นั้นหรือรายวิชานั้นจะต้องคืนเงินค่าลงทะเบียนอยู่แล้ว ก็จะชัดเจนในข้อกำหนดหรือ ระเบียบการลงทะเบียนในการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตอยู่แล้วนะคะ ก็วันให้คืนเงิน

ทำไม ถ้าไม่เปิดเลยก็ทั้งหมด ถ้าเผื่อว่าลงไปแล้วไม่ชอบ เรียนไปแล้วไม่ชอบจะขอ
ถอนก็อาจจะคืนให้ครึ่งหนึ่ง อันนี้กำหนดชัดเจนอยู่ในสถาบันการศึกษา เพราะฉะนั้น
ไม่ต้องเป็นห่วงเรื่องของการคืนเงิน เขาคืนเงินเป็นปกติอยู่แล้ว แต่คราวนี้ที่ถกเถียงกัน
ในเรื่องของหลังจากที่สถาบันการศึกษาถูกยุบเลิก ถูกสั่งให้ปิดก็จะถกเถียงกันว่าเงิน
ควรจะคืนให้นักศึกษาหรือไม่ ตรงนั้นที่เรามีการเถียงกันในชั้นกรรมาธิการ ซึ่งจะอยู่
ในคำแปรญัตติในลำดับต่อไป แต่ในลำดับนี้หมายถึงว่าถ้ามีการยกเลิกในสาขาวิชาใด
วิชาหนึ่ง ท่านห่วงใยว่าไม่คืนเงิน จริง ๆ แล้วเป็นหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาต้อง
คืนเงินอยู่แล้วในกรณีที่ ไม่เปิดสอนในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนค่ะ ขอบขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ครับ อาจารย์จอนครับ

- ๕๔/๑

นายจอ อิงภากรณ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่เราเสนอ ก็คือเราเพิ่มอำนาจของรัฐมนตรี คือบอกว่า “ถ้าหากสถาบันอุดมศึกษานั้นไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งการตามควรแก่กรณี” นั้นหมายความว่า เราเสนอว่า ถ้าควรแก่กรณีแล้วสามารถสั่งให้คืนเงินแก่นักศึกษาได้ ที่จะควรแก่กรณี คือ มีการสั่งปิดสาขาใดสาขาหนึ่งโดยนักศึกษาจ่ายเงินไปแล้ว และไม่มีการดำเนินการต่อ เช่น ไม่มีการควบคุมและให้เปิดต่อโดยการควบคุม ในกรณีนั้นสาขานั้นก็ปิดนักศึกษาไม่มีที่ไปจะให้ไปเรียนสาขาอื่น ก็อาจจะไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา นักศึกษาอยากได้เงินคืนเพื่อไปเรียนที่อื่นที่มีสาขานั้น นี่คือการรับผิดชอบพื้นฐาน ที่นี้ถ้าไม่เขียนในกฎหมาย อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการบริหารบอกว่าอย่างไรเขาก็คืนให้อยู่แล้ว แต่อันนี้เราไปไว้ใจนะครับ กรณีนี้เราไปไว้ใจว่าเขาจะคืนให้โดยไม่ต้องเขียนในกฎหมาย ผมว่าเราให้อำนาจรัฐมนตรีว่าสามารถสั่งให้คืนเงินได้ในกรณีที่เหมาะสม อันนี้โดยไม่ต้องมีการฟ้องร้องกันนะครับ ไม่อย่างนั้นเกิดการฟ้องร้องถ่วงดุลใช้เวลาเป็นปีกว่าจะได้เงินคืน แล้วนักศึกษาไม่มีเงินไปสมัครที่อื่น ผมคิดว่าเขียนไปไม่น่าจะเสียหายตรงไหนนะครับ อันนี้คือ เราให้สภาแห่งนี้ให้หลักประกันกับนักศึกษาสักนิดหนึ่งนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประธานวิลาวัณย์ครับ

นางวิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน วิลาวัณย์ ตันวัฒนะพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ขอกราบเรียนท่านผู้ประณัติอย่างนี้ นะคะว่า สิ่งที่ท่านเป็นห่วง ก็คือเรื่องที่สถาบันการศึกษาสั่งให้คืนเงินแก่นักศึกษาในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง คือโดยในแง่ของการปฏิบัตินั้น แต่ละสถาบันการศึกษาจะถูกสั่งคืนเงินแก่นักศึกษาในรุ่นต่อไป รุ่นที่เปิดไปแล้วก็ยังคงดำเนินการมีการเรียนการสอนอยู่ตามปกติ เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องห่วงใยเรื่องนี้ แล้วก็ไม่ใช่ว่าจะคืนเงิน ไม่ใช่คือกำหนดชัดเจนในข้อกำหนดของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้วว่า ในระเบียบของการลงทะเบียน การดำเนินการจัดการศึกษาขั้นปริญญาบัณฑิตจะต้องทำอะไร อย่างไรบ้าง จะมีกำหนดว่าจะลงทะเบียนอย่างไร ระยะเวลาไหนให้ลงทะเบียน ให้เพิ่มทะเบียน ให้ถอนทะเบียน หรือว่าจะสั่งไม่เปิดในรายวิชานั้นจะมีระยะเวลาชัดเจนอยู่แล้ว สำหรับที่ท่านห่วงใยก็คือว่าเมื่อไรจะได้เงินคืน จริง ๆ แล้วจะต้องคืนเงินทันทีในช่วงเทอมนั้น ถ้าเผื่อว่าไม่มีการ

เปิดเรียนเปิดสอน สำหรับท่านห่วงใยว่า ถ้าเผื่อว่าขยับเลิกไป การขยับเลิกไปนั้นหมายถึงว่า ในปีการศึกษาต่อไปจะไม่ให้นักศึกษา ไม่ใช่ทำให้เลิกทั้งหมด สมมติว่าเรียนไปรุ่นนี้รับเข้ามาเมื่อปีการศึกษาที่แล้วปีนี้เป็นชั้นปีที่ ๒ ชั้นปีที่ ๑ เราจะไม่รับเข้า นั่นคือความหมายของการงดรับนักศึกษา คือ ไม่ใช่ขยับทันทีอัตโนมัติหายไปหมดทุกชั้นปี ทุกชั้นปียังอยู่ แต่ชั้นปีที่ ๑ จะถูกสั่งงดรับนักศึกษาในชั้นปีที่ ๑ เพราะฉะนั้นท่านไม่ต้องกังวลในเรื่อง ค่าธรรมเนียมการเรียนที่จะต้องคืนให้นักศึกษา ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมตินะครับ ได้อภิปรายมาพอสมควร มาตรา ๘๔ (๓) ซึ่งคณะของอาจารย์จอนได้ขอแก้ความ หรือว่าขอเพิ่มเติมข้อความในเรื่อง และสั่งให้คืนเงินแก่นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาที่ถูกเพิกถอน เพราะฉะนั้นผมจะขอมติว่าจะเห็นด้วยกับกรรมวิธีการที่ท่านได้แก้ไข หรือจะเห็นด้วยกับอาจารย์จอน เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมปรึกษาท่านกรรมวิธีการ ปรึกษา ท่านประธานกับผู้แปรญัตติ ท่านประธานฯ ครับ เพื่อหาทางออกอย่างนี้ ถ้าในกรณีเกิดความผิด (๑) – (๕) ไม่ใช่ความผิดของนักศึกษาไปใส่ห้อยท้ายคล้ายๆ ข้อยกเว้นได้ไหมว่า ในกรณี ถ้า (๑) (๒) (๓) (๔) ไม่ได้เกิดจากความผิดของนักศึกษา ก็ให้คืนเงินเขา แต่ไป ห้อยท้ายไว้เพื่อเขาหน่อยจะได้หาทางออก กรรมวิธีการเดินครั้ง ผู้แปรญัตติเดินครั้งหนึ่ง ผมว่าก็น่าจะจบครับ ผมให้แนวคิดอย่างนี้ ไม่ทราบว่ากรรมวิธีการนี้คือรับได้ไหมครับ อย่างนี้เดินสายกลางได้ ถ้าผมกด ผมกดให้ผู้แปรญัตติ แต่ว่าเพื่อพยายามหาทางออกให้ กรรมวิธีการเพื่องานจะได้เดินเร็วขึ้น ถ้าไม่ใช่ความผิดของนักศึกษา ก็ขอได้ไหมครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณครับ กรรมวิธีการยื่นใช้ไหมครับ กรรมวิธีการแก้ไขไหมครับ ยินนะครับ ผมขอมติว่าจะเห็นด้วยกับกรรมวิธีการหรือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตตินะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมวิธีการ ซึ่งไม่ได้แก้ไขแปลว่า คงร่างเดิมให้กด เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขของอาจารย์จอน และคณะให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ พร้อมแล้วปิดการลงคะแนนครับ เจ้าหน้าที่ รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๕ คะแนน)

ร. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศุขาคา ๕๕/๑

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ซึ่งไม่มีการแก้ไขนะครับ
๕๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๕ คะแนนครับ ก็แปลว่าร่างเดิม เชิญท่านเลขาฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘๕ ถึงมาตรา ๘๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๙ มีการแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ในฐานะกรรมาธิการ มาตรา ๘๙
นั้นเป็นเรื่องที่กรรมาธิการไปเพิ่มขึ้น แต่การเพิ่มนั้นเพิ่มเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ทาง
สถาบันนะครับ มาตรานี้บอกว่า “เมื่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนถูกคำสั่งควบคุมภายใน
สามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา
อุทธรณ์ขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้แทนสำนักงาน
คณะกรรมการอุดมศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิในปัญหาที่เกี่ยวข้อง เป็นผู้พิจารณาเสนอ
ความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อชี้ขาด” กรรมาธิการก็เห็นว่า ถ้าเขียนอย่างนี้การอุทธรณ์ก็คงจะ
ไม่มีประโยชน์ เนื่องจากว่า ท่านรัฐมนตรีที่มีคำสั่งควบคุมนี้ ก็คือได้รับคำแนะนำจาก
คณะกรรมการการอุดมศึกษาก็เลยไปเพิ่มให้เป็นสัดส่วน ให้มีการถ่วงดุลกันว่า ให้การ
พิจารณาอุทธรณ์นั้นเป็นไปด้วยความสุจริตยุติธรรมได้ ก็เลยให้มาจาก ๓ ฝ่าย แต่ละฝ่าย
กรรมาธิการไม่ได้เพิ่ม เพียงแต่เข้าไปเขียนจำนวนคนขึ้นมาให้ชัดว่า ขอให้เป็นตัวแทนจาก
สถาบันอุดมศึกษา ๓ คน ตัวแทนจากกรรมการการอุดมศึกษา ๒ คน และผู้ทรงคุณวุฒิ ๓ คน
ก็เป็น ๓ ฝ่ายให้มาพิจารณาคำอุทธรณ์ เมื่อพิจารณาแล้วนี้รัฐมนตรีก็ให้ฟังความเห็นของ
คณะกรรมการชุดนี้ จึงไปเดิมว่าเพื่อชี้ขาดตามมติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์
เพราะถ้าไม่กำหนดนี้ สมมติว่าไปตั้งฝ่ายละคน หรือไปตั้งทางคณะกรรมการการอุดมศึกษา
มาก ทางภาคเอกชนก็จะเสียเปรียบการอุทธรณ์ก็จะไม่เกิดประโยชน์ กรรมาธิการก็เลยไปใส่
ตัวเลขไว้เพื่อความเป็นธรรมของสถาบันเท่านั้นครับ ได้โปรดพิจารณา

ประธานวุฒิสภา : ครับเชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ผมอยากเรียนถาม

อุทธรณ์มีความเห็นอย่างไรให้เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อชี้ขาดตามมติของคณะกรรมการ
พิจารณาอุทธรณ์ หมายความว่ารัฐมนตรีคณะกรรมการเห็นอย่างไร รัฐมนตรีต้องสั่ง
อย่างนั้น คณะกรรมการบอกว่ารัฐมนตรีผิด รัฐมนตรีก็ต้องสั่งอย่างนั้น แล้วไปยืนอำนาจ
รัฐมนตรีทำไม ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์สั่งเพิกถอนรัฐมนตรีไปเลย
อันนั้นตรรกไม่ดีกว่าหรือครับ ช่วยทำความเข้าใจด้วยครับ ผมไม่ได้เห็นกรรมการ
บอกพร่องอะไรนะครับ แต่ผมดูตรรกไปอย่างนี้ถูกหรือเปล่าครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านดำรง พุฒตาล ครับ

นายดำรง พุฒตาล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ
บังเอิญมาตรานี้มีความเกี่ยวข้องกับคณะรัฐมนตรี คืออย่างนี้ครับ เวลาที่คุณณรงค์ก็ดี
คุณหญิงก็ดี คุณสม ติยะศ หรืออาจารย์บุญทันลุกขึ้นชี้แจง กล้องถ่ายไปป้ายข้างหน้า
เป็นคณะรัฐมนตรี ถ้าออกโทรทัศน์ผมว่าประชาชนสับสนว่า เอ๊ะ นายฯ เปลี่ยน
คณะรัฐมนตรีแล้วหรือ บังเอิญผมนั่งอยู่ในห้องอาหารเห็นชัดก็เลยทำให้เห็นว่า
เพื่อนเราไปเป็นรัฐมนตรีเมื่อไร ผมว่ากรุณาเอาป้ายลงนะครับ บังเอิญประเด็นนี้
เกี่ยวกับคณะรัฐมนตรีพอดี

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมการจะตอบผู้อภิปรายไหมครับ
ที่ท่านทองใบ ท่านอาจารย์แก้วสรร และท่านสันติภาพได้ถามเมื่อคืนนี้ครับ มีไหมครับ
เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ
ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ในฐานะกรรมการ
คือมาตรานี้ที่อาจารย์แก้วสรรได้กรุณาถามเมื่อสักครู่นี้ครับว่า รัฐมนตรีท่านเป็นคนสั่ง
ควบคุม ต่อมาก็บอกว่าถ้าใครจะอุทธรณ์ก็ให้อุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี อันนี้ครับผมเป็นคน
ให้เติมตอนท้ายเข้าไปว่า รัฐมนตรีต้องวินิจฉัยตามคำสั่งของคณะกรรมการ คือ ถ้าสมมุติ
ท่านอาจารย์แก้วสรรว่าทำไมตรรก ทำไมถึงแปลว่า รัฐมนตรีสั่งควบคุมเองทำไมอุทธรณ์
กับรัฐมนตรีอีก ซึ่งเป็นคนคนเดียวกัน อันนี้เนื่องมาจากร่างมาจากสภาผู้แทนราษฎร
เป็นอย่างนั้นครับ เราก็มาป้องกันว่าไม่ใช่ว่ารัฐมนตรีสั่งควบคุมไปอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี
คนเดิมนั่นเองครับ แล้วก็ตั้งมีคณะกรรมการอุทธรณ์ขึ้นมา คณะกรรมการอุทธรณ์

จ. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ลัดดาวัลย์ ๕๖/๓

พิจารณาเสร็จก็ส่งเรื่องให้คณะรัฐมนตรีเพื่อวินิจฉัย เราเลยบอกว่าตามมติต้องชี้ขาด
ตามมติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เหตุตรงนี้ก็เรียนชี้แจงอาจารย์แก้วสรณะครับ
ขออนุญาตที่เอ่ยนามท่านครับว่า ที่ว่ารัฐมนตรีเป็นผู้สั่งควบคุมและก็เป็นคนพิจารณา
อุทธรณ์นั้นเป็นร่างที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรครับ ขอบพระคุณครับ

- ๕๗/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์เจิมศักดิ์ครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เรียนท่านประธานฯ ครับ
 ผม เจิมศักดิ์ ครับ ท่านประธานฯ ครับ มาตรานี้ประเด็นที่ท่านอาจารย์แก้วสรธรรม แล้วก็
 ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ตอบนี้จะเป็นไปได้ไหม ถ้ากรรมการนี้มีสิทธิแก้อยู่แล้ว ทำไม
 ไม่แก้ไขเลย แทนที่ “สถาบันอุดมศึกษาเอกชนอาจอุทธรณ์คำสั่งควบคุมต่อรัฐมนตรี”
 ก็ต่ออะไรก็ตั้งขึ้นมาซิครับ เรามีสิทธิแก้อยู่แล้ว ไม่ใช่ว่ากรรมการไม่มีสิทธิแก่นะครับ
 มาจากสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่าไม่ถูกต้องเราก็ต้องตามไปก่อน แล้วเราก็กว่เรียกกลับ
 ในตอนสุดท้าย ผมอ่านแล้วผมก็ว่าแปลก ๆ ผมขอถามว่ามาตรานี้ที่ไปเดิมจำนวน ๓ คน ๆ
 ๓ คนนี้ เจตนาของกรรมการกลัวว่ารัฐมนตรีท่านจะแต่งตั้งบุคคลเอียงข้างใช้ไหม
 ท่านจึงไปล็อกไปเลยว่าเป็น ๓ ๓ ๓ ถ้าไม่กำหนดนี้ เขาอาจจะตั้ง ๓ ๒ ๑ ก็ได้
 ๑ ๒ ๓ ก็ได้ ๒ ๑ ๓ ก็ได้ อย่างนั้นหรือเปล่า เพราะว่าไม่มีกำหนดอยู่แล้วจำนวนทั้งหมด
 ก็คน เพราะฉะนั้นท่านต้องการจะล็อกทางอ้อมว่าเป็น ๕ คนใช้ไหม ผมจะได้พิจารณาถูก
 ครับว่า จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยตรงนี้นะครับ แล้วอย่างที่เราเรียนนะครับ กรรมการช่วย
 ไปพิจารณาหน่อยได้ไหมครับว่า กรณีถ้าจะทำตรงไปตรงมาอย่างที่อาจารย์แก้วสรธรรมนี้
 จะดีไหม ก็จะทำให้อุทธรณ์ต่อใครว่าไป และจะให้เขาชี้ขาดไหม ถ้าจะให้เขาชี้ขาดก็ว่ากัน
 ไปเลย ก็จบนะครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : กรรมการมีไหมครับ เชิญครับ ท่านณรงค์ นุ่นทอง
 ครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะกรรมการ
 ก็ขอขอบคุณท่านสมาชิกฯ ทุกท่านที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ ที่จริงกรรมการก็เพียงแค่
 เป็นห่วงว่า รัฐมนตรีนี้เป็นคนสั่งควบคุม และเวลาอุทธรณ์ก็ไปอุทธรณ์ที่รัฐมนตรีอีก
 ก็เหมือนกับที่ท่านอาจารย์เจิมศักดิ์ว่า ขออนุญาตเอ่ยนามครับ ท่านอาจจะตั้งสถาบัน
 อุดมศึกษาเอกชนไปแค่คนเดียว แล้วนอกนั้นก็เป็นคนของท่านหมด ฉะนั้นการอุทธรณ์
 ก็ไม่มีประโยชน์ นี่คือนี่ที่กรรมการห่วงใย ก็เลยปรึกษากันในกรรมการ ก็เลยหา
 ช่องทางว่า ถ้าเราเพิ่มจำนวนคนเข้าไปให้ชัดเจนก็เท่ากับว่า ถ้าสมมุติว่ามาจาก ๓ ฝ่ายนี้

๑๒๒

๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ควงทิพย์ ๕๗/๒

เอกชน ๓ คน กรรมการอุดมศึกษา ๓ คน อันนี้อย่างน้อยมติอาจจะยันกันแล้ว เพราะอุดมฯ เขาต้องยืนยันความเห็นเดิมแน่ เพราะว่าที่รัฐมนตรีสั่งควบคุมนี้ก็สั่งตามคณะกรรมการ ไม่ได้สั่งโดยอำเภอใจ เพราะฉะนั้นรัฐมนตรีคนเดิมนี้อาจจะเปลี่ยนความคิดของท่านได้ ถ้ากรรมการชุดใหม่ที่ตั้งขึ้น ๕ คนนี้มีความเห็นว่าไม่ควรควบคุม หรือมีความเห็นว่า ควรควบคุมต่อไป ท่านก็ชี้ขาดตามนั้น อันนี้คือสิ่งที่คณะกรรมการได้คิดและก็ ออกแบบมา ก็ถึงบอกถ้าจะเห็นด้วยก็เป็นไปตามนี้ แต่ถ้าไม่เห็นด้วยกับร่างเดิมนี่ ผมเกรงว่ามันจะสร้างปัญหามากกว่าการไม่กำหนดตัวเลขนะครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ

กระผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด คือผมฟังจากคณะกรรมการ ที่เพิ่มเติมจำนวนของบุคคลต่าง ๆ ๓ ส่วนนี้ขึ้นมาก็เพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษา แห่งนั้น เมื่อถูกมีคำสั่งจากรัฐมนตรีให้ควบคุม ที่นี้สาเหตุแห่งการที่จะให้ควบคุม ท่านต้องพลิกไปดูมาตรา ๘๖ นะครับ คือเมื่อรัฐมนตรีสั่งให้ควบคุม สาเหตุเนื่องมาจาก ไม่มีทุนเพียงพอ ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ หยุดสอนเกิน ๒ เดือน หรือดำเนินการที่เป็น ภัยอันตรายอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงของรัฐพวกนั้น นี่เขาถึงจะสั่งควบคุม การสั่งควบคุม นี้รัฐมนตรีมีอำนาจตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาควบคุมนะครับ-----

- ๕๘/๑

๑๒๓

๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มิ่งขวัญ ๕๘/๑

ที่นี้คณะกรรมการที่จะเข้ามาควบคุมก็ขัดแย้งกับคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น
ที่นี้ถ้าคณะกรรมการของสถาบันอุดมศึกษาแห่งนั้น มีความเห็นว่าจะไม่ให้คณะกรรมการ
กรรมการควบคุมมาควบคุมเขา กรณีนี้ก็อุทธรณ์ได้ ความหมายก็อย่างนั้น แต่ที่นี้ปัญหา
อยู่ที่ว่าทำไมจึงตั้งจำนวน ๓ คนขึ้นมา อย่างละ ๓ คน ๆ เพื่อประโยชน์อะไร ผมไม่เห็น
มีประโยชน์อะไร ในเมื่อเข้าข่ายตามมาตรา ๘๖ ชัดเจนแล้ว แน่นนอนเขาสั่งปิดเลยก็ยังไม่
ไม่จำเป็นต้องควบคุม เพราะฉะนั้นการอุทธรณ์จะต้องมีเหตุผลเพียงพอ มีเหตุผลมากมาย
ที่จะต้องอุทธรณ์ว่ายังไม่ต้องตั้งคณะกรรมการมาควบคุมนะครับ ผมสามารถดำเนินการ
ของผมเองได้ ผมจะทำการอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ขัดต่อมาตรา ๘๖ อย่างนี้สิครับ เพราะฉะนั้น
ผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะเดิมจำนวนเข้ามา จำนวนตรงนี้ขอให้ป็นรัฐมนตรี เป็นอำนาจของ
เขาโดยตรงเถอะครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คิดว่าพอแล้วนะครับ จับประเด็นได้แล้วว่าจะเห็นด้วย
กับกรรมการ หรือไม่เห็นด้วยกับกรรมการนะครับ เพราะว่าเราอภิปรายมาพอสมควร
ผมจะขอมตินะครับว่า เห็นด้วยกับในมาตรา ๘๘ นะครับ ซึ่งกรรมการได้มีการแก้ไข
สัดส่วน จะเห็นด้วยกับกรรมการแก้ไขหรือไม่ครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วย
กับการแก้ไขของกรรมการขอให้ยกมือ เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใด ไม่เห็นด้วยกับ
กรรมการกค ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ มีท่านผู้ใดยังไม่พร้อมครับ เรียบร้อยนะครับ
ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนน

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับกรรมการ ๖๑ คะแนน
ไม่เห็นด้วย ๓๑ คะแนน ครับเป็นอันว่าเป็นไปตามที่กรรมการแก้ไขครับ เชิญท่านเลขาฯ
ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘๓ ไม่มีการ
แก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น มีผู้สงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านมนตรี สิ้นทวิชัย ครับ

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

นายมนตรี สันทิตย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมสงวน
เรื่องการคืนเงินนักศึกษา อีกแล้วครับ

ประธานวุฒิสภา : อย่างนั้นขอท่านบุญญา หลีเหลด ก่อนครับ ขอโทษ
นะครับ ท่านบุญญา ขอสงวนความเห็นแก่ความในวรรคสอง ถูกไหมครับ เชิญท่านบุญญา
ก่อนครับ

นายบุญญา หลีเหลด (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผมที่จริงผม
สงวนตามอาจารย์มนตรี ที่จริงผมได้คุยกับอาจารย์มนตรีแล้ว อาจารย์มนตรีเป็นคนสงวนว่า
การคืนเงินให้กับนักศึกษาในมาตรา ๕๓ วรรคสอง เพราะฉะนั้นโดยมารยาทแล้ว ผมจะต้อง
ให้อาจารย์มนตรีเป็นคนอภิปรายก่อนครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ อย่างนี้นะครับ ทั้งผู้ขอ
แปรญัตติและผู้สงวนโดยกรรมการเสียงข้างน้อยเหมือนกันทุกประการนะครับ
เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เชิญทั้งผู้สงวนและผู้แปรฯ เชิญอาจารย์มนตรีครับ

นายมนตรี สันทิตย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ เมื่อสักครู
มาตรา ๘๔ เป็นเรื่องการถอดถอนสาขาวิชานะครับ มาตรา ๕๓ เป็นเรื่องที่เป็นการถอน
ใบอนุญาตเลย ก็คือดำเนินการมาตามขั้นตอนแล้ว รัฐมนตรีได้ตั้งและถอนใบอนุญาต
แล้วก็ให้มีคณะกรรมการควบคุมสถาบันอุดมศึกษานี้แต่งตั้งผู้ชำระบัญชี และให้นำ
บทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ด้วยการชำระบัญชีมาใช้ ในวรรคสองนี้
ในมาตรา ๕๓ บอกว่า เมื่อชำระบัญชีแล้ว ถ้ายังมีทรัพย์สินเหลืออยู่ เขาบอกให้ผู้ชำระบัญชี
คืนเงินแก่ผู้รับใบอนุญาต คืนเงินให้ผู้รับใบอนุญาตไปเลย คือแทนที่ชำระบัญชีเสร็จแล้ว
เหลือเงินจะคืนกับนักศึกษา ก็ไม่เขียนในนี้ ก็เหลือและไปคืนกับผู้รับใบอนุญาต ก็พยายาม
จะชักถามในกรรมการก็บอกว่า นักศึกษาก็ต้องไปฟ้องเอา ต้องไปลงชื่อนะครับ
แล้วก็ยกตัวอย่างให้ผมฟังว่าก็มีฟ้องกันมาแล้ว ก็ใช้เวลาประมาณ ๒ ปี ผมว่าตรงนี้ยัง
ไม่เป็นธรรม มหาลัยก็เป็นมหาหุถุคแล้ว เมื่อหุถุคแล้วก็ชำระอะไรเสร็จเรียบร้อย
ไม่ได้เป็นมหาวิทยาลัยแล้ว นิติบุคคลก็ถอนแล้ว ทำไมไม่คืนชำระบัญชีให้เสร็จ
คืนเงินนักศึกษาไปเสีย-----

เพราะว่ายั่งยืนเท่าไร นักศึกษาส่วนใหญ่ก็เงินมาเรียน ดอกเบี้ยวิ่ง อย่าไปคิดว่าเสียดอกเบี้ยเฉพาะเงินที่กู้ทุนการศึกษาของรัฐบาลนะครับ เขาจ้างองที่ เขาจ้างองบ้านให้เรียน แล้วสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อย่าคิดว่าค่าหน่วยกิตถูกนะครับ มีทั้งภาคค่ำ ภาคกลางวัน ภาคกลางวันก็อาจจะถูกกว่าเท่าหนึ่ง ภาคค่ำก็เปิดขึ้นไป ไม่มีเหตุผลอะไรเลยครับที่จะไม่คืนเขา หรือไม่ก็ให้นักศึกษาไปฟ้องหรือลงชื่อ ยิงบ้านนอกกลับบ้านอยู่ ลืมลงชื่อเสร็จ เมื่อถึงเวลากำหนดก็อดหรือครับ เพราะฉะนั้นผมก็ให้ลูกหลานทั้งมาตราเลขครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านบุญญา ตกลงไม่อภิปรายนะครับ เชิญครับ

นายบุญญา หลีเลิศ (สงขลา) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญญา หลีเลิศ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ผมก็เหมือนกับสมาชิกฯ ท่านอื่นที่เห็นว่าประเด็นสำคัญตรงนี้ อาจารย์มนตรีก็อภิปรายสรุปประเด็นได้ชัดเจนแล้ว ผมจะสนับสนุนว่า สิ่งแรกหลังจากชำระบัญชีแล้วจะต้องคืนเงินให้กับนักศึกษาครับ

ประธานวุฒิสภา : ตกลงกรรมาธิการยื่นนะครับ ผมจะขอมตินะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการซึ่งไม่มีการแก้ไขคือร่างเดิม หรือจะเห็นด้วยกับผู้ที่มีการแก้ไขครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการให้กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นด้วยกับการแก้ไขขอให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๐ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๕๔ ไม่เห็นด้วย ๔๐ ไม่ลงคะแนน ๑ เป็นอันว่าเป็นไปตามกรรมาธิการนะครับ เชิญท่านเลขานุฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๖ มีการแก้ไข กรรมาธิการสงวนความเห็น”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ผมอ่านดูมาตรา ๕๖

ที่คณะกรรมการแก้ไข ผมสงสัยในการทำงาน คือในนี้เขียนว่า “คณะกรรมการ” พอผมเปิดไปดูมาตรา ๕ คำจำกัดความของคณะกรรมการหมายถึง “คณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” ในพระราชบัญญัตินี้ก็หมายถึงอย่างนั้น ทีนี้ไปดูที่สถาบัน “สถาบัน หมายถึงสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้” ทีนี้ผมอยากจะรู้ว่าสถาบันตามกฎหมายการศึกษาเอกชน กับคณะกรรมการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ใครใหญ่กว่าใคร ใครมีอำนาจที่จะดำเนินการอย่างไร นี่คือประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะกราบเรียนถาม เพราะผมไม่เข้าใจเมื่อแก้แล้วเป็นปัญหาในการปฏิบัติ

- ๖๐/๑

๑๒๓

. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

กัชนี ๖๐/๑

และอันที่ ๒ ตามมาตรา ๓๔ (๑๔) เป็นอำนาจของสภาสถาบันในการที่จะ
ถอดถอนอธิการบดีได้ เมื่อท่านไปแก้ไขให้คณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบสวนขึ้นมา และสอบสวนเพื่อให้สภาสถาบันเป็นคนไปถอดถอนอธิการบดี ตรงนี้
ผมจึงบอกว่าสับสน และเหมือนกับว่า เลขฯ รัฐมนตรี ใช้รัฐมนตรีไปพิจารณาชี้ว่า
คุณเห็นสมควรว่านาย ก ผิดไหม แล้วผมก็จะนำมาพิจารณาและเสนอคุณอีกที เพื่อที่จะ
ถอดถอนเขา ความหมายจริง ๆ ไม่ได้เป็นอย่างนั้น จริง ๆ แล้วที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ
มาตรา ๕๖ ที่เขาทำไว้แล้วถูกต้องตามขั้นตอนแล้ว คือให้สภาสถาบันเป็นคนพิจารณา
สอบสวนในการขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓ มีทั้งหมด ๔ วงเล็บ ให้พิจารณาเลย
ให้สภาสถาบันเป็นผู้พิจารณา เมื่อพิจารณาแล้วก็ให้มีอำนาจถอดถอนได้ตามอำนาจของเขา
อันนี้ถ้าเป็นอยู่ตามเดิมผมเข้าใจว่าถูกต้องแล้ว แต่พอมาแก้ว่า ให้คณะกรรมการซึ่งไม่ได้พูด
เลยว่าคณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการอะไร จึงไปถึงหมวดที่ ๒ ตามมาตรา ๒๔
ซึ่งความหมายของคณะกรรมการชุดนี้หมายถึงตามมาตรา ๕ “คณะกรรมการ หมายถึง
คณะกรรมการอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ” เพราะฉะนั้นตรงนี้
ไม่ถูกต้อง ผมคิดว่าควรจะกลับไปร่างเดิมจะถูกต้องกว่านะครับ ขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการครับ อาจารย์วรเดชครับ

นายวรเดช จันทรศร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วรเดช จันทรศร ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ในฐานะ
รองประธานคณะกรรมการครับ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ในมาตรา ๕๖ วรรคสุดท้าย
ใช้คำว่า “คณะกรรมการ หมายถึง คณะกรรมการอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ” และคณะกรรมการอุดมศึกษานี้จะมีหน้าที่ที่จะตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เดิมร่างเดิมให้สภาสถาบันตั้งกรรมการสอบสวน ถ้าหากท่านดูจะเห็นว่า มีกรณีทาง
คณะกรรมการอยากจะให้มีคณะกรรมการกลาง คือ รัฐไปสอบสวน โดยคณะกรรมการ
อุดมศึกษาประกอบไปด้วยหลายฝ่าย คือประกอบไปด้วย ตัวแทนอธิการบดีทั่วประเทศ
เลือกกันเอง ๗ คน และตัวแทนฝ่ายท้องถิ่น ตัวแทนฝ่ายเอกชน และตัวแทนที่มาจาก
กรรมการ โดยตำแหน่ง เช่น ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เลขาธิการการอุดมศึกษา เลขาธิการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการอาชีวศึกษา เป็นต้น รวมแล้ว ๒๗ คน คณะกรรมการ ๒๗ คนนี้

ก็จะมีการตั้งคณะกรรมการสอบสวน สาเหตุที่ทำไม่ทำให้สภาสถาบันตั้งก็เพราะเหตุว่า
กรณีดังกล่าวนี้ ถ้าหากท่านดูมาตรา ๕๖ (๔) และ (๓) เมื่อปรากฏว่าอธิการบดี “(๓)
ดำเนินการจัดการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในลักษณะที่อาจเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคง
หรือความปลอดภัยของประเทศ วัฒนธรรมของชาติ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี
ของประชาชน” เมื่อเป็นกรณีอย่างนี้ เมื่อเป็นกรณีที่เป็นความผิดต่อรัฐ สภาเอกชน
คณะกรรมการเห็นว่า ไม่น่าที่จะดำเนินการตั้งกรรมการสอบสวนเอง ควรจะให้มี
คณะกรรมการอุดมศึกษาดังคณะกรรมการที่เป็นกลางทำการสอบสวน เมื่อทำการสอบสวน
แล้วหากเห็นว่าอธิการบดีขาดคุณสมบัติจริง ก็ให้สภาสถาบัน สภาสถาบันก็ยังมีอำนาจ
ถอดถอนอธิการบดีออกจากตำแหน่งอยู่ครับ-----

- ๖๑/๑

๑๒๘

๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

รฐิรา ๖๑/๑

ยิ่งไปกว่านั้นหากท่านดูมาตรา ๕๖ (๒) เขียนไว้ว่า “ฝ่าฝืน” เมื่อปรากฏว่าอธิการบดีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๓ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๗ หรือมาตรา ๗๕ จะเห็นว่า มาตรา ๗๕ วรรคสองเขียนไว้ดังนี้ครับ “ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาต กรรมการสภาสถาบัน อธิการบดี คณาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้ (๒) สถานที่เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือการอันไม่ควรแก่กิจการของสถาบันอุดมศึกษา” ตามบทบัญญัติในมาตรา ๗๕ จะเห็นว่า มีหลายฝ่ายนะครับตั้งแต่กรรมการสภาสถาบัน อธิการบดี คณาจารย์ ใช้หรือยอมให้ผู้อื่นใช้ เป็นกรณีที่น่าจะมีการดำเนินการที่ไม่สอดคล้องกับ มาตรา ๗๕ แล้วตลอดจนมาตรา ๕๖ (๓) และ (๔) คณะกรรมการจึงมีความเห็นว่า ควรจะให้คณะกรรมการซึ่งหมายถึงคณะกรรมการอุดมศึกษา ซึ่งเป็นคนกลางภาพรวม มาดู ส่วนสภาสถาบันนั้นเป็นสภาเอกชน กรรมการได้พูดถึงว่าทำไมไม่ให้สภาสถาบัน ซึ่งเป็นสภาเอกชนนี้ดำเนินการสอบสวนด้วยตัวเอง เหตุผลก็คือว่า ๑. เป็นเพราะว่าเป็นความผิดต่อรัฐ ๒. คือองค์ประกอบของสภาสถาบันตามมาตราต้น ๆ ของพระราชบัญญัตินี้ประกอบไปด้วยตัวแทนของผู้ประกอบการเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นการลงมติต่าง ๆ ก็จะเป็นการลงมติตามเสียงข้างมากของผู้ประกอบการเอกชน แต่กรณีนี้เป็นกรณีที่ มีการกระทำความผิด หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๕๖ (๓) (๔) นะครับ ตลอดจนมาตรา ๕๖ (๒) โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งเป็นเรื่องที่ร้ายแรง นะครับ ก็เสนอให้มีคณะกรรมการที่เป็นคณะกรรมการอุดมศึกษา ตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกิดกับทุกฝ่าย แล้วก็ถ้าหากว่าคณะกรรมการ โดยสภาสถาบันตั้งกรรมการเอง การที่จะสอบสวนก็จะล่าช้า นะครับ ก่อให้เกิดความเสียหาย หรือเกิดความมั่นคงต่อประเทศได้ในวงกว้างต่อไปอีกครับ กรณีของประเทศไทยนี้ก็มี กรณีแล้วที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งถูกกล่าวหาว่า อธิการบดีดำเนินการผิดกฎหมายข้อบังคับทางรัฐมนตรีก็ได้สั่งให้ตั้งกรรมการ กรรมการก็พบว่าไม่มีมูล เมื่อกรรมการพบว่าไม่มีมูลก็ให้ สภาสถาบันตั้ง เมื่อสภาสถาบันตั้งก็ไม่ได้มีการดำเนินการไปตามที่พบการกระทำความผิด ดังกล่าวครับ ก็เลยกลายเป็นเรื่องที่ไม่สามารถดำเนินการให้มีการบังคับใช้ต่าง ๆ ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

LIRT

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ถ้าแนวคิดเป็นอย่างนี้นะครับ เชื่อว่า เอกชนคุมกันเองไม่ได้ ต้องการให้คณะกรรมการมาเป็นหลัก เอาละ ถ้าจะตั้งหลักอย่างนั้น ถามว่าเขียนกฎหมาย ช่วยกรุณาพิจารณาให้ดีด้วยนะครับ มาตรา ๘๖ ขึ้นว่า เมื่อปรากฏว่า อธิการบดีดำเนินการลักษณะอาจเป็นภัยร้ายแรง วรรคท้ายเขียนว่า “ให้คณะกรรมการ ดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวน ถ้าเห็นว่า” ใครเห็นครับ หมายถึงคณะกรรมการ เห็นใช้ไหมครับ “ถ้าเห็นว่า” เพราะฉะนั้นคณะกรรมการเห็นว่าอธิการบดีขาดคุณสมบัติ ทำอย่างไรต่อไป มาเขียนว่า “เพื่อให้สภาถอดถอน” เชื่อมกันอย่างไรครับ คณะกรรมการ เห็นว่าขาดคุณสมบัติ แล้วมา เพื่อให้สภาถอดถอน ควรจะเป็นว่า ถ้าเห็นว่าอธิการบดี ขาดคุณสมบัติให้เสนอเรื่องต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาถอดถอน ให้เสนอเรื่องต้องเป็น เวิร์บ (Verb) เป็นคำกริยา ให้เสนอเรื่องให้สภาสถาบันพิจารณาถอดถอนภายใน ๓๐ วัน ถ้าไม่ดำเนินการให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการจัดการได้ ผมเรียนถาม ท่านกรรมาธิการครับว่า โดยถ้อยคำนี้ “ให้คณะกรรมการดำเนินการตั้งคณะกรรมการ สอบสวน ถ้าเห็นว่า” หมายถึงคณะกรรมการพิจารณาแล้วนะครับ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่า อธิการบดีขาดคุณสมบัติ อย่าเพิ่งวิ่งไปหารัฐมนตรี ให้โอกาสสภาสถาบันเขาก่อน ถ้าไม่สั่ง เสนอเลย ผมเข้าใจผิดหรืออย่างไรแน่ครับ ช่วยพิจารณาครับ ขอบคุณครับ

- ๖๒/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการตอบประเด็นนี้ก่อนครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมาธิการ สั้น ๆ นะครับ คำว่า “เพื่อ” นี่ท่านประธานคณะกรรมการได้แถลงต่อที่ประชุมขอคัดออกตั้งแต่วันแรกที่ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมไปแล้วนะครับ คำว่า “เพื่อ” นี่เอาออกครับ

ประธานวุฒิสภา : ในวรรคสอง บรรทัดที่ ๓ (๔) “เพื่อ” คัดออกครับ เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมพยายามที่จะให้โยงในเจตนารมณ์ของมาตรา ๘๖ บอกว่า “เมื่อปรากฏว่าอธิการบดี” ท่านดูคำว่าเมื่อปรากฏว่าอธิการบดี ผมเรียนอย่างนี้ว่าอธิการบดีเป็นบุคคลหนึ่งซึ่งอยู่ภายใต้สภาของสถาบัน เพราะฉะนั้นถึงพูดตรงนี้ที่กรรมาธิการแก้ไขนั้นเป็นเรื่องของสถาบัน ผมยังมีแนวคิดอย่างนี้ ไม่ใช่เรื่องของคณะกรรมการ แต่ที่นี้ถ้าไม่ใช่เรื่องของกรรมการ ผมก็ไม่แน่ใจว่าเวลาท่านบอกว่าอธิการบดีดำเนินการกระทำความผิดให้คณะกรรมการสอบสวนว่าไป แต่เวลาถอดทำไม่ไม่ให้คณะกรรมการถอดเสียเลยครับ แล้วทำไมต้องไปให้สถาบันถอด ผมพยายามมองอย่างนี้ว่า แนวคิดเขาต้องการให้อธิการบดีกำกับดูแลโดยสภาสถาบัน เพราะฉะนั้นเวลามีปัญหาโดยหลักก็ตามส่งเรื่องให้กับทางสถาบัน ในสถาบันก็มีคณะกรรมการซึ่งเขาตั้งขึ้นแล้ว ท่านไม่ต้องไปเขียนกรรมการขึ้นมาว่า จะต้องให้กรรมการตั้ง ผมถามว่าถ้ามีความผิดเหมือนวุฒิสภาก็ตาม ผมว่าท่านประธานฯ ไม่ต้องใครเลย ให้อำนาจของคณะกรรมการของสภาสถาบัน ให้เขาตั้งคน ไม่ใช่อยู่ ๆ ปืบท่านไปตั้งให้เสร็จเรียบร้อย เพราะฉะนั้นต่อไปสถาบันนี้อำนาจมีไหมครับ กลายเป็นอะไรก็ไม่รู้ เป็นสภาซึ่งไม่มีอำนาจอะไรเลย พอจะมาปืบท่านก็ตั้งขึ้นมาคณะกรรมการ แต่เวลาจะยืมมือเชือดบอกให้คณะกรรมการสภานี้ดำเนินการ ผมถามว่าเป็นอย่างไร

ประการที่ ๒ ที่กรรมาธิการชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ ผมว่าแนวคิดถ้าท่านมาอธิบายวุฒิสภา ผมไม่แน่ใจในสภาผู้แทนราษฎรท่านเคยอธิบายไหม ถ้าท่านเป็น

ว. ๒๗ (ส. ทั่วไป) เป็นพิเศษ

วนิดา ๖๒/๒

กรรมการจริง ๆ ท่านต้องมาจากข้างล่างแล้วมาหาผม นั้นแนวคิดท่านอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร แต่พอมาวุฒิสภาแนวคิดท่านต่าง ตรงนั้นท่านสงวนความเห็นใช้ไหมครับ ผมอยากทราบตรงนี้อีกเรื่องหนึ่ง ท่านประธานฯ ครับ จากแนวคิดผมเรียนอย่างนี้ว่า ในมาตรา ๕ เดิมบอกว่า “สภาสถาบันหมายความว่า สภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน” นั้นไม่ได้พูดถึงเรื่องกรรมการ ในขณะที่เดียวกันผลการกระทำความผิดในขณะที่ อธิการบดีดำเนินการตามมาตรา ๕๖ เกิดขึ้นแล้วเป็นเรื่องของสภาที่จะต้องดำเนินการ ไม่ใช่คณะกรรมการ ถ้าท่านเขียนหัวท้ายเหมือนกันผมก็ไม่ติดกัน ท่านบอกว่า “ให้คณะกรรมการดำเนินการสอบสวน” เสร็จ (๔) ให้คณะกรรมการถอดถอน เอาให้จบซิ แต่อย่ามายุ่งมือสภา ถ้ากรรมการตอบว่า ในขณะที่การกำกับดูแล อธิการบดีเป็นเรื่องของสภา สภาตั้งกรรมการ ถึงเวลาสภาลงมติ แต่ไม่ใช่ให้บุคคลภายนอกซึ่งไม่ใช่อยู่ในสภานี้มาเชือดคนเป็นอธิการบดี กลายเป็นว่าการที่เราจะให้ องค์การนั้นดูแล ผมไม่คิดใจตรงนี้ท่านประธานฯ เพราะอย่างไรก็ตามพอถึงบทรัฐธรรมนูญ ก็ต้องดำเนินการถอดถอนตามความเห็นของสภา แสดงว่าสภานี้ไม่ศักดิ์ศรี ไม่มีอำนาจอะไรเลย ผมตั้งข้อสังเกต ๒ เรื่อง สรุปก็คือว่า ถ้าท่านกรรมการอยู่ตั้งแต่สภาล่าง ท่านได้แสดงความคิดเห็นนี้ให้สภาล่างไหม ทำไมต้องมานั่งนอกแยกในตอมวุฒิสภา ประการที่ ๒ ถ้าให้สภาสถาบันนี้ ถ้าโดยหลักให้สภาเป็นคนดำเนินการกรรมการ เอาทำไม แต่ท่านบอกว่าท่านต้องเอากรรมการไว้ ทำไมในบรรทัดที่ ๓ ของวรรคสุดท้ายทำไมไม่ให้กรรมการลง ทำไมต้องไปยุ่งมือสภามาเชือดอีก ผมไม่เข้าใจ ตรงนี้ อธิบายทีครับ ๒ ประเด็นขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา(สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ท่านประธานฯ ครับ สำหรับสิ่งที่คณะกรรมการคัดออกและเพิ่มเติมเข้ามานั้น ผมไม่เห็นด้วย เนื่องจากว่าอำนาจในการถอดถอนอธิการบดีนั้นถ้าเราย้อนไปดูใน มาตรา ๓๔ (๑๔) จะเห็นว่าสภาสถาบันนั้นเป็นผู้มีอำนาจที่จะแต่งตั้งและถอดถอน อธิการบดี แต่เมื่อย้อนไปดูอำนาจของคณะกรรมการ ไม่ได้มีอำนาจนี้อยู่เลย

๑๓๓

๑. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วนิดา ๖๒/๓

เพราะฉะนั้นในร่างเดิมนั้นคิดว่าการที่ให้สภาเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนนั้นเป็นการชอบอยู่แล้ว แล้วหากสภาไม่ทำ ในส่วนท้ายก็ยังไม่บอกไปว่า “ให้คณะกรรมการดำเนินการ” ถ้าสภาไม่ได้ดำเนินการก็ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการดำเนินการได้อีกชั้นหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมคิดว่าในร่างเดิมนั้นได้ถูกต้องและก็สอดคล้องกับในมาตรา ๓๔ อยู่แล้วครับ

- ๖๓/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณมาลีรัตน์ แก้วก่า ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบขอบคุณท่านประธานฯ

ท่านประธานฯ ค่ะ ก่อนที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่กรรมการเพิ่มมานี้ นะคะ ดิฉันอยากเรียนถามว่า ในพระชนมของกรรมการ ความคิดที่บอกว่า เป็นความผิด “อาจเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศชาติ วัฒนธรรมของชาติ และความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน” นี่หมายถึงอะไร ถึงจะตัดสินใจได้ว่า จะให้คณะกรรมการอุดมศึกษา หรือว่า ให้สถาบันเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณา ขอเรียนถามทางกรรมการค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญคุณหญิงจินตนา ครับ

คุณหญิงจินตนา สุขมาก (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพค่ะ ดิฉันในฐานะกรรมการเสียงข้างน้อยที่ขอสงวนความเห็น แต่ก็ยังไม่ได้อภิปราย ดิฉันมีความเห็นตรงกับท่าน ส.ว. ไพจิตร ศรีคงคา นะคะ คือว่า ในมาตรา ๕๖ นั้น มีการแก้ไขคำว่า “สถาบัน” เป็น “คณะกรรมการ” นั้น ประเด็นก็มีอยู่อย่างที่เราเห็นนะคะ คือการแก้ไขให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา เข้ามาดำเนินการตั้งคณะกรรมการสอบสวน ถ้าเห็นว่าอธิการบดีขาดคุณสมบัติ ดิฉันมีความเห็นว่าเป็นการก้าวล่วงค่ะ เพราะว่า ในมาตรา ๓๔ (๑๔) นี้ ขอความกรุณาท่านพลิกไปดูก็จะเห็นว่า สถาบันนั้น มีอำนาจหน้าที่ แต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดีอยู่แล้ว อนึ่ง ในวรรคสองของมาตรา ๕๖ ส่วนท้ายก็ได้ระบุแล้วว่า “ถ้าสถาบันไม่ดำเนินการให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการดำเนินการถอดถอนอธิการบดีจากตำแหน่งได้” แม้แต่ในมาตราถัดไป มาตรา ๕๘ ที่ไม่มีการแก้ไขก็พูดถึง “การสอบสวนตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ” เพราะฉะนั้น ดิฉันคิดว่า ดิฉันควรให้คงร่างเดิม ไม่ควรให้มีการแก้ไขค่ะ

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์แก้วสรรับ

นายแก้วสร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม แก้วสร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมขอเพิ่มข้อมูลนี้เข้าไปนะคะ เพื่อให้

LIRT

ะได้เห็นภาพชัดเจนขึ้น เรื่องอาจจะหมดปัญหาไปได้ ผมเข้าใจอย่างนี้ถูกไหมครับ หมวดนี้
 ป็นหมวดว่าด้วยการกำกับและควบคุม เป็นหมวดที่ฝ่ายรัฐเข้าไปกำกับของเอกชนให้อยู่ในที่
 เนทาง แต่ถ้าเป็นเรื่องอธิการบดีทำอะไรผิด อาจจะผิดตามมาตรา ๕๖ สภาสถาบันเขาจัดการ
 เองเขาเองได้โดยไม่ต้องอาศัยมาตรา ๕๖ อันนี้ไม่ใช่เรื่องการกำกับดูแลโดยรัฐ สภาสถาบัน
 ขาสามารถปลดของเขาเองได้โดยอาศัยมาตรา ๑๔ ทำได้อยู่แล้ว หรือถ้าทำงานไม่มี
 ประสิทธิภาพเขาก็ปลดของเขาเองได้อยู่แล้วในฐานะเขาดูแลกิจการ แต่หน้าที่ของมาตรา ๕๖
 เป็นเรื่องการกำกับ เป็นเรื่องที่ทำอะไรแล้วผิดร้ายแรงต่อบ้านต่อเมือง ตรงนี้ถ้าสภาสถาบัน
 ไม่ยับยั้งเลย คณะกรรมการก็แก้ไขให้คณะกรรมการเข้ามาจัดการ แต่ถ้าเป็นเรื่องปกติ
 สภาสถาบันเขาไล่ออกได้อยู่แล้ว แต่เขาไม่ต้องอ้างมาตรา ๕๖ เขาอ้างมาตรา ๑๔ อันนั้นเป็น
 การบังคับบัญชาของเขา แต่อันนี้เป็นเรื่องการกำกับดูแลว่าถ้าทำผิดมาก ๆ ผิดจัง ๆ ต่อบ้าน
 ต่อเมืองก็ให้หน่วยงานของรัฐก็คือคณะกรรมการเข้าไป ซึ่งคณะกรรมการเสียงข้างมากก็
 แก้ไขให้ถูกแนวทางแล้ว แต่ก็ยังอุทิศให้หน้าให้สภาสถาบันว่าผมให้คุณตั้งก่อนนะ
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าแนวไม่น่าจะเป็นการลิดรอนอำนาจสภาสถาบัน สภาสถาบันเขามี
 อำนาจอยู่แล้ว เขาจะจัดการเมื่อไรก็ได้ แต่ถ้าไม่จัดการ แล้วกรณีเข้ามาตรา ๕๖
 คณะกรรมการจะเข้ามา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าไม่เห็นว่ามันแตกต่างตรงไหน ใช่ไหมครับ
 ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอความกรุณาตอบสั้น ๆ นะครับ เพราะอภิปรายมา
ยาวแล้ว จะขอมติแล้วครับ เชิญท่านอาจารย์วรเดชครับ

นายวรเดช จันทรศร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วรเดช กรรมการ เป็นไปอย่างที่ท่านแก้วสรได้พูด
นะครับ คือในมาตรานี้วรรคสุดท้ายก็ได้คงอำนาจสภาพสถาบันในการถอดถอนครับ เพียงแต่
ประเด็นในการสอบสวนควรมีกรรมการมาสอบสวนเพราะว่าเป็นเรื่องความผิดที่เป็นภัย
อย่างร้ายแรงต่อประเทศท่านนั่นเองครับ ก็มีกรรมการกลางซึ่งเป็นรัฐมาสอบสวน ถ้าเป็นสภา
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนสอบสวนเองหรือตั้งกรรมการสอบสวนเอง ถ้าปรากฏว่าไม่ผิด
ขึ้นมาหรือว่ามีมูลขึ้นมานั้นก็ทำอะไรต่อไปไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระบวนการนี้จะต้องมี
กลไกกลางเข้ามาสอบสวนเพราะเป็นเรื่องที่เสียหายร้ายแรงต่อประเทศครับ ขอบพระคุณ
ครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ท่านประธานฯ ครับ ไม่เห็นตอบ
คำถามผม ที่ผมถามว่าแนวคิดสภากลาง ท่านอยู่ด้วยท่านตอบอย่างนี้ไหมครับ แล้วทำไม
มาโผล่ตรงนี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : มีคำถามของท่านสันติภาพถามท่านวรเดช เชิญเลยครับ

นายวรเดช จันทรศร (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วรเดช ครับ ผมไม่ได้เป็นกรรมการครับ ไม่ได้ถูกเสนอ
ชื่อให้เป็นกรรมการตั้งแต่เริ่มต้น ก็ขอขอบคุณสภาแห่งนี้ที่ได้ตั้งผมเป็นกรรมการครับ

ประธานวุฒิสภา : คำตอบของท่านมาลีรัตน์ที่ถามเมื่อสักครู่นี้ คุณมาลีรัตน์
ถามซ้ำอีกที

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ท่านประธานฯ คะ คือภัยที่อาจเป็นภัย
อย่างร้ายแรงต่อความมั่นคงของประเทศชาติและความปลอดภัยของประเทศชาติ รวมทั้ง
เรื่องวัฒนธรรม ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้นจะหมายถึงอะไร
อย่างไร แค่นี้

ประธานวุฒิสภา : ทางกรรมการจะตอบไหมครับ เชิญเลยครับ

ในมาตรา ๘๖ (๓)

LIRT

นายวรเดช จันทรศร (รองประธานคณะกรรมการ) : อันนี้ก็เกินไปตามกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงของประเทศ ซึ่งมีหลากหลายมากครับ เช่น เรื่องของการเผยแพร่ลัทธิต่าง ๆ ที่ไม่เป็นไป หรือว่าการดำเนินการที่ใช้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นแหล่งในการหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อผลประโยชน์ของที่ต่าง ๆ ก็จะมีเรื่องของกฎหมายที่เกี่ยวกับความมั่นคงอยู่ในรายละเอียด แล้วก็จะมียกกฎหมายที่เกี่ยวข้องอยู่จำนวนมาก ซึ่งผมไม่ได้นำมาในที่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมจะขอมตินะครับว่าจะเห็นด้วยกับการแก้ไขของกรรมาธิการหรือไม่ครับ ในมาตรา ๕๖ กรรมาธิการแก้ไข ถ้าผู้ใดเห็นด้วยกับกรรมาธิการแก้ไขให้กด เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือคงร่างเดิมให้กด ไม่เห็นด้วย เชิญครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๗๒ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๓ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๗๒ ไม่เห็นด้วย ๒๓ และกิ่งดอกเกี้ยง ๑ เป็นอันว่าเป็นไปตามกรรมาธิการ เชิญท่านเลขานุการ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : "มาตรา ๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๕๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕๙ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ"

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : มาตรา ๕๕ ที่สงวนไว้กับอาจารย์จอนและคณะ ก็คือตัดออกทั้งหมด ไม่อยากให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคนที่ได้รับการถอดถอน ด้วยเหตุผลมาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาเป็นอีก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอธิการหรือ

LIRT

ณาจารย์ ผมยกตัวอย่างเช่น ในมาตรา ๕๖ ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ที่พูดกันมากก็คือ ดำเนินกิจการสถาบันอุดมศึกษาเป็นภัยร้ายแรงต่อความมั่นคง และก็เรื่องความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ก็ไปให้อำนาจอรัฐมนตรีแต่งตั้งกลับเข้ามาได้อีกถ้าพ้นกำหนด ๑ ปี จวรจะมีอยู่ใหม่ก็แปรญัตติตรงนี้ไว้ เพราะว่าในรายละเอียดมีมาก มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มีแยกไปอีกหลายอันมาก ผมยกตัวอย่างแค่นี้ว่า ถ้าคนที่ประพฤติดัดต่อความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดี มีเรื่องซู้สาว มีอะไร จะให้อำนาจหลังจาก ๑ ปีกลับมาอีกไหม เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมาลีรัตน์ แก้วก่า ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ ดิฉันมาลีรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ท่านประธานฯ คะ ในมาตรา ๕๕ ดิฉันได้ร่วมแปรญัตติกับทางเพื่อนสมาชิกฯ จำนวนหนึ่ง เนื่องจากอยากจะเรียนถาม ที่ดิฉันเรียนถามไปเมื่อสักครู่ที่ว่า ภัยอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ รวมทั้งศีลธรรมอันดี วัฒนธรรมของชาติคืออะไร คำตอบที่ได้ก็คือไม่ชัด ท่านก็บอกว่ากฎหมายเกี่ยวข้องมากมาย ท่านไม่ได้เตรียมมาด้วย เพราะฉะนั้นเมื่อขนาดนี้ท่านยังไม่ได้เตรียมมา ท่านยังไม่มีคำตอบที่จะตอบ แล้วทำไมจึงให้โอกาสรัฐมนตรีภายใต้การแนะนำของคณะกรรมการอนุญาตให้บุคคลเหล่านี้กลับมาเป็นอธิการบดีหรือคณาจารย์อีก เมื่อเขาประพฤติร้ายแรงขนาดนั้น ๑ ปีพ้นไปกลับมาทำหน้าที่ได้-----

สมมติอธิการบดีท่านนั้นหรือคณาจารย์ท่านนั้น มีปัญหาผู้สาวกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งนักศึกษาก็ไม่แน่เหมือนกันว่าจะ ๑๘ ปีขึ้นไป บางคนก็ต่ำกว่า ๑๘ ค้วยเข้าไป อะไร จะเกิดขึ้น การดำเนินคดีทางศาลเขาอาจจะรอด แต่คนรู้ว่าคน ๆ นี้เป็นคนที่ทำผิดทางเพศ ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อสถาบันตาม (๔) ของมาตรา ๕๖ ๑ ปีผ่านไปกลับมาเป็น อธิการบดีได้ ถ้าหากมีมาตรานี้ไว้ ในทำนองเดียวกันแม้แต่คุณสมบัติที่ไม่ได้อนุญาต อีกหลายมาตราที่ว่าไว้ ไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๖๗ มาตรา ๔๑ หรือมาตราอื่น ๆ ก็ตาม ทำนองเดียวกันเลยให้อำนาจคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรีด้วย ไม่ใช่คณะรัฐมนตรี ให้อำนาจ รัฐมนตรีแต่งตั้งกลับเข้ามาเป็นได้เมื่อได้รับคำแนะนำจากกรรมการคืออะไร ก็มาตรฐาน แล้วคนที่จะมาเป็นบุคลากรทางการศึกษา เป็นคณาจารย์ เป็นอธิการบดี สมควรหรือเปล่า เขาไปทำหน้าที่อื่นก็ไม่มีใครไปว่าเขา แต่สมควรไหมที่จะให้โอกาสบุคคลเหล่านี้ที่ประพฤติ เสื่อมเสียขนาดนี้ ประพฤติร้ายแรงขนาดนี้ ตามที่ท่านกรรมการได้ตอบมาว่าอย่างน้อย ๆ เรื่องลัทธิหรือเรื่องภัยอื่น ๆ ที่ท่านบอกมา ซึ่งท่านบอกมีกฎหมายเกี่ยวข้องเยอะแยะ ก็เลย ไม่เข้าใจว่าทำไมถึงได้อนุญาตให้มีมาตรานี้อยู่ณะที่ท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นดิฉัน ไม่เห็นด้วยกับการที่จะให้บุคลากรเหล่านี้กลับมาเป็นอธิการบดีหรือคณาจารย์อีก จะไปเป็น อาชีพอื่นดิฉันไม่ตามไปจิกหรือกณะคะ ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกรรมการเสรี สุวรรณภานนท์ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๕๕ ดังกล่าวนี้นี้ ผู้ถูกถอดถอนนั้นต้องเรียนว่ามาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ นั้นมีหลาย สาเหตุ เป็นข้อที่ ๑ หลายสาเหตุดังกล่าวนั้นมิได้หมายความว่า บุคคลที่ได้รับถูกถอดถอน ดังกล่าวนั้นอาจจะกลับเข้ามาทันทีทันใด ในมาตรา ๕๕ บอกว่า “อาจได้รับแต่งตั้ง” “อาจ” นี่ก็คืออาจจะได้รับแต่งตั้งก็ได้หรืออาจจะไม่ได้รับแต่งตั้งก็ได้ ก็ขึ้นอยู่กับความหนักเบา แห่งการกระทำความผิด ทั้งนี้ในการจะพิจารณาว่าจะแต่งตั้งกลับมาอีกได้นั้น ก็จะต้อง ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ก็คือคณะกรรมการมีหลายคน

คณะรัฐมนตรีไม่ได้ตัดสินใจคนเดียว เมื่อคณะกรรมการตัดสินใจหลายคนและเสนอความเห็นให้รัฐมนตรีนั้น ก็คือเขาได้พิจารณาและวิเคราะห์แล้วซึ่งเห็นได้ชัดว่า คนที่ได้รับแต่งตั้งนั้นก็คงอยู่ในสถานะการกระทำผิดที่ถูกถอดถอนนั้นไม่ได้รุนแรงหรือผิดศีลธรรมอะไรที่ไม่ควรได้กลับมาอีก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๘๘ ก็ได้กำหนดว่า เมื่อกลับมาแล้วก็ต้องพ้น ๑ ปีก่อนถึงจะแต่งตั้งอีกได้ นั้นหมายความว่ามาตรา ๘๘ นั้นให้อโอกาสบุคคลที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ แต่อาจจะกระทำความผิดเงื่อนไขไปอย่างหนึ่งอย่างใด และต้องออกจากตำแหน่งไป แต่ถ้าเป็นเรื่องร้ายแรงอย่างที่สมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปนั้นก็คิดว่าอย่างไรก็คงไม่ได้กลับมาแน่นอน เพียงแต่ให้อโอกาสบุคคลที่มีความรู้ความสามารถกลับมาได้อีก โดยการพิจารณาจากกลุ่มคณะบุคคลหลาย ๆ คนก็ดูว่าน่าจะเป็นเรื่องที่เหมาะสมที่สุดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ มาตรา ๘๘ กรรมการไม่มีการแก้ไข แต่ว่ามีผู้ขอสงวนความเห็น ผมจะถามมติที่ประชุมว่าจะคงไว้ตามร่างเดิมหรือว่าจะเห็นแก้ไขตามผู้สงวนนะครับ ท่าน พลตำรวจเอก ประทิน ยกมือ เชิญครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ กระผมต้องขออนุญาตท่านประธานฯ นะครับ คืออยากจะเรียนถามผู้สงวนความเห็นว่าจะให้ตัดออกเลยมีวัตถุประสงค์อย่างไร คือถ้าเผื่อว่าให้ตัดออกเลยแล้วนี้เขาสามารถแต่งตั้งในวัน ๓ วัน ๕ วันก็แต่งตั้งได้ อันนี้ยังมีเงื่อนไขว่าพ้นกำหนด ๑ ปีถึงแต่งตั้งได้ เพียงแต่อยากจะฟังความเห็นของผู้สงวนหน่อยจะได้ลงมติได้ถูกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านประธานครับ เชิญคุณมาลีรัตน์ชี้แจงท่าน พลตำรวจเอก ประทิน เพราะว่าท่านถามครับ เชิญครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ท่านประธานฯ คะ ตามที่สนธิรัตน์ คนเหล่านี้ไม่ควรจะมาเป็นคณาจารย์หรืออธิการบดี เพราะฉะนั้นก็สมควรได้กลับมาอีก ไม่ใช่ว่า ๑ ปีแล้วได้ให้อโอกาสเขากลับมา เขาก็จะท่านประธานฯ

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบขอบคุณครับ ผมจะขอถามมติที่ประชุมนะครับ ท่านสมาชิก
ที่เห็นคงไว้ตามร่างเดิมกค เห็นด้วย ท่านสมาชิก เห็นแก้ไขตามผู้สงวนกค ไม่เห็นด้วย
เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ไม่มี)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นคงไว้ตามร่างเดิมเสียงข้างมาก ๘๔ เสียงนะครับ
เชิญท่านเลขาธิการมาตราต่อไปครับ

- ๖๖/๑

นางสาววรรณิ เกตุนิติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “หมวด ๘ การเลิกและการโอนกิจการ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๐ ถึงมาตรา ๑๐๓ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๙ บทกำหนด ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๐๔ ถึงมาตรา ๑๐๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๘ ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวน
คำแปรญัตติ มาตรา ๑๐๙ ถึงมาตรา ๑๓๐ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรี สันทวิชัย ครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ท่านประธานฯ ครับ
ผ่านมาตรา ๑๒๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผ่านแล้วครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : ผมสงวนความเห็นไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มาตรา ๑๒๒ หรือครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : เมื่อก็เห็นไปถึงมาตรา ๑๓๐
แล้วไม่ได้อ่านว่า มีผู้สงวนนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ในรายงานที่ประชุมทางคณะกรรมการยืนยันว่า ผู้แปรญัตติ
สงวนความเห็น แล้วในตอนท้ายบอกว่าพอใจ ไม่ติดใจแล้วนะครับ

นายมนตรี สันทวิชัย (สมุทรสงคราม) : โอ.เค. ครับ พอใจก็พอใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านมนตรีครับ ที่ประชุมได้พิจารณาเรียงมาตรา
จบแล้วนะครับ ต่อไปผมจะให้พิจารณาถ้อยคำทั้งร่างนะครับ เชิญท่านสมาชิกฯ ครับ
ประธานคณะกรรมการมีแก้ไขอะไรไหมครับ เชิญครับ

นางวิลาวัณย์ ดันวัฒนะพงษ์ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน วิลาวัณย์ ดันวัฒนะพงษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณท่านประธานกรรมาธิการครับ ท่านสมาชิกฯ เห็นประเด็นถ้อยคำใดที่จะแก้ไขมีอีกไหมครับ เชิญท่านดำรง พุฒตาล ครับ

นายดำรง พุฒตาล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมดำรง พุฒตาล ในถ้อยคำทางภาษาไทยนี้ผมสงสัยว่ามาตรา ๕๗ จนกระทั่งมาตรา ๕๘ นี้มีคำว่า “คณาจารย์” อยู่ ๖ – ๗ คำ กระผมสงสัยว่าทำไมจึงใช้คำว่า “คณาจารย์” กระผมสงสัยว่าทำไมไม่ใช่คำว่า “อาจารย์” เช่น เมื่อปรากฏว่าอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใดผมนำความสงสัยนี้ถามไปยังอาจารย์ที่เป็นผู้เชี่ยวชาญภาษาไทยอยู่ในมูลนิธิของผมที่อนุรักษ์และพัฒนาภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยได้ความว่า คณาจารย์นั้นมีความหมาย ๒ อย่าง คือ ๑. หมายถึงอาจารย์ประจำคณะ หรือ ๒. หมายถึงคณะอาจารย์ จึงเกิดความสงสัยขึ้นมาว่า สมมุติว่าอาจารย์ทำผิดจะต้องมีมาตราเหล่านี้บังคับใช้ ถ้าสมมุติไม่ใช่อาจารย์ประจำคณะ กฎหมายนี้ก็ไม่สามารถบังคับใช้ได้หรือไม่ หรือถ้าผู้ทำความผิดไม่ได้เป็นคณะอาจารย์ แต่เป็นเอกพจน์ เป็นอาจารย์คนเดียว มีเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาบางท่านก็เห็นด้วยกับผม เช่น คุณปรีดีก็บอกว่าในภาษาไทยเรานั้นเรามักจะไม่ใช้คำที่เป็นพหูพจน์ ผมเพียงแต่เห็นว่าเป็นกฎหมายซึ่งน่าจะให้ความสำคัญของการใช้ภาษาจึงเรียนถาม กระผมจะผิดหรือถูกที่สุดแล้วแต่ แต่ผมเรียนถามว่าจะใช้คำนี้หรือครับ คณาจารย์อยู่ ๖ - ๗ คำ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับประเด็นคำถามของท่านดำรงนั้นไม่ได้หมายความว่าต้องให้แก้ตามใช่ไหมครับ เดี่ยวเชิญกรรมาธิการ ท่านดอกระวีวิทยา เชิญครับ

นายวิทยา มะเสนา (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิทยา มะเสนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ตามที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้ถาม สงสัยเรื่องอาจารย์หรือว่าคณาจารย์นั้น ในกฎหมายนี้ไม่ได้หมายความว่าป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์นะครับ ตามมาตรา ๔๕ นั้น คณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีหลายประเภทนะครับ มีอาจารย์หรืออาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์หรือรองศาสตราจารย์

พิเศษ ศาสตราจารย์หรือศาสตราจารย์พิเศษ ในลักษณะนี้หมายถึงกลุ่มบุคคลที่ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยืนยันใช้คำณจารย์ใช้ใหม่ครับ ท่านกรรมการถ้าตรงกันแล้วก็พอแล้วครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการ) : มันไม่ตรงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ตรงหรือครับ เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ สิ่งที่มาชิกฯ ถามนี้ผมก็พยายามจะดูในมาตรา ๘๗ นี้ มาตรา ๘๗ บอกว่า “เมื่อปรากฏว่าคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใด” ผู้ใดก็คือคนใดคนหนึ่ง ในคณาจารย์ แต่พอมาเติมตอนหลัง บอก “ทั้งนี้” ที่มีที่ขีดเส้นนะครับ “ให้คณาจารย์มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในสามสิบวัน” ผมเข้าใจว่าถ้าเป็นคณาจารย์นี้ก็อย่างที่ท่านพูดนะถูก แต่ถ้าจะมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ก็จะต้องเป็นว่า “ทั้งนี้ ให้คณาจารย์ผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์” ผู้ใดก็คือคนใดคนหนึ่งที่เราเสนอแต่แรกนะครับ ผมว่าน่าจะถูกต้อง ถ้าจะเติมก็เติมผู้นั้นเข้าไป เพราะว่าคณาจารย์นี้จะสอดคล้องกับวรรคสอง “ให้อธิการบดีดำเนินการสอบสวน ถ้าเห็นว่าคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ซึ่งถูกสอบสวน” เห็นไหมครับ เพราะฉะนั้นก็ใช้คำว่า “คณาจารย์” ซ้ำกันแต่เพิ่มให้ชัดเจนว่าเป็น “ผู้นั้น” ก็จะชัดเจนขึ้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวกรรมการฟังสมาชิกฯ นิดหนึ่งครับ เชิญท่านพลตำรวจเอก ประทีป สันติภักดิ์ ครับ

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ สันติประภพ ครับ ไม่ใช่ ภักดิ์ นะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ ครับ

พลตำรวจเอก ประทีป ตันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ผมนามสกุล
พระราชทานนะครับ คือท่านประธานฯ ครับ อยากจะเรียนท่านกรรมการและเพื่อน
สมาชิกฯ ทุกท่านนะครับ คำว่า “คณาจารย์” นั้นะครับ มีอยู่ในมาตรา ๕ เรียบร้อยแล้วครับ
ไม่ต้องไปตีความอีกแล้วครับ ไม่ได้หมายถึง ๒ คน ๓ คน คนเดียว อาจารย์ก็เป็นคณาจารย์
ครับ ขอขอบคุณครับ

- ๖๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวัลลภ ดังคณานุรักษ์ ครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ

อ่านนามสกุลผมถูกต้อง ท่านประธานฯ ครับ ผม วัลลภ ดังคณานุรักษ์ ผมยกประเด็นของ
ท่านเสรีนี้เป็นประเด็นซึ่งสำคัญ คือในเชิงถ้อยคำจากมาตรา ๕ คำว่า “คณาจารย์” นี้ อันนี้
ชัดเจน ไม่ต้องเถียงกันเหมือนที่ท่านประทินพูด แต่ประโยคที่เดิมมานี้น่าคิด เพราะว่า
ถ้าท่านประธานฯ อ่านวรรคสองให้ดี ตั้งแต่ท้ายบรรทัดที่ ๓ เป็นต้นมาจะเขียนว่า
“ให้ดำเนินการเพื่อถอดถอนคณาจารย์ผู้นั้น” ตรงนี้มีนะครับ “ออกจากตำแหน่งภายใน
สามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการสอบสวน” ประโยคสิ้นสุดตรงนั้น แต่พอกรรมการไป
เติมว่า “ทั้งนี้ ให้คณาจารย์มีสิทธิยื่นอุทธรณ์” นี้ คำว่า ทั้งนี้ให้คณาจารย์มีสิทธิยื่นอุทธรณ์
หมายถึงคณาจารย์คือตำแหน่งอะไรทั้งสินนี้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อกรรมการภายในเวลา
สามสิบวัน ท่านเสรีจะให้เติมคำว่า คณาจารย์ผู้นั้น นี้ผมสองจิตสองใจ ผมคิดว่าถ้าเรา
ไม่เติมได้ไหม ทั้งนี้ให้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ นี้ไปเลย เพราะจะหมายถึงผู้นั้นอยู่แล้วตามที่ผม
อ่านในเบื้องต้น ไม่เช่นนั้นก่อนข้างซ้อนกันไปซ้อนกันมาแล้วเข้าใจยาก ขอบคุณ
ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมจะเอาตามความเห็นของอาจารย์วัลลภใหม่ ให้ตัด หรือฟัง
อีกสักท่านหนึ่ง ท่านปรีดี หิรัญพฤกษ์ เชิญครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ปรีดี หิรัญพฤกษ์ จากปทุมธานี เมื่อท่านประทินได้หยิบยกมาตรา ๕ ขึ้นมานี้ กระผมยังทำ
ให้มีความเชื่อว่าการใช้ถ้อยคำภาษาในที่นี้น่าจะไม่ถูกต้อง การที่มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าคำนี้น่าจะ
ใช้คำว่า อาจารย์ น่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้องมากกว่า คือกระผมมองไปไกลถึงขนาดว่าใน
มาตรา ๕ นั้นเองน่าจะใช้ถ้อยคำเริ่มต้นด้วยคำว่า คณาจารย์ หมายความว่า ศาสตราจารย์
ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ จนกระทั่งไปถึงคำว่า อาจารย์และอาจารย์พิเศษก็แปล
ว่าคณาจารย์ ในความหมายของการอธิบายคำจำกัดความตรงนี้ถ้าหากว่าจะมองว่าการใช้
ภาษาไทยอย่างใดจึงเป็นสิ่งที่เหมาะสมและเป็นสิ่งที่ใช้ปฏิบัติ ใช้พูดกันอยู่ในภาษาไทยที่ดี

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สมบูรณ ๖๘/๒

กระผมจึงคิดว่าคำว่า คณาจารย์ น่าจะเปลี่ยนเป็นอาจารย์ด้วยซ้ำ ตั้งแต่มาตรา ๕ แล้ว เพราะคณาจารย์นั้นแน่นอนว่าเป็นบุคคลประกอบด้วยคณะบุคคล ไม่ใช่คนคนเดียวหรอกครับ ถ้าเราจะพูดภาษาไทยว่า คณาจารย์คือบุคคลคนเดียวนั้นผมคิดว่าพูดผิดภาษาไทยแน่นอน เช่น ตัวอย่างคำว่า คณาจารย์หมายความว่าศาสตราจารย์ ฉะนั้นถ้าจะพูดว่า ศาสตราจารย์วราเชช ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นคณาจารย์ จะพูดได้หรือครับภาษาไทยสมควรที่จะพูดในมาตรา ๕ นี้ตั้งแต่ต้นว่า อาจารย์ หมายความว่าอย่างนั้น ๆ แล้วเราก็ไปใช้ถ้อยคำในมาตรา ๕๗ นี้ให้ตรงกันว่า อาจารย์ ผมคิดว่าจะเป็นการเหมาะสมกว่าครับ

ขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านปรีดีครับ ผมว่าพอกระมังท่านสมาชิกฯ ครับ คือกรรมการตอบแล้วผมก็จะได้นิพนธ์ว่าจะตัดหรือไม่ตัด ถ้ากรรมการพอใจก็เชิญท่านสม ต๊ะยศ ท่านเสรีครับ ยังไม่ได้ชี้แจงในฐานะครู เชิญครับ ครูเก่าครับ

นายสม ต๊ะยศ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมสม ต๊ะยศ กรรมการ ผมอยากจะตอบประเด็นที่ว่าคำว่า คณาจารย์ ที่มีความกังขากันอยู่นั้น ในร่าง พ.ร.บ. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในมาตรา ๕ แต่ที่ผมจะนำกราบเรียนคือในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติอันที่มีการแก้ไขแล้วในมาตรา ๔ ขออนุญาตอ่านนะครับ “คณาจารย์ หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับปริญญาของรัฐและเอกชน” ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ทางกรรมการยืนยันว่าไม่ตัดใช้ไหมครับ ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ กรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าหากว่าใช้คำว่า อาจารย์ แทนลงไปนี่ก็จะเป็นส่วนหนึ่งของคณาจารย์ ซึ่งคณาจารย์นี้มีหลายตำแหน่ง มีศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ และก็ยาวไปถึงอาจารย์ เพราะฉะนั้นคงจะเปลี่ยนเป็นอาจารย์ อย่างเดียวนั้นไม่ได้

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ เมื่อพยายามอ่านทั้งหมดดูแล้วคิดว่า
 ทั้งนี้ให้คณาจารย์ผู้นั้น น่าจะถูกต้องที่สุด เพราะว่าถ้าตัดคำว่า “ให้คณาจารย์” ออก อย่าง
 ท่านอาจารย์วัลลภเสนอนี้ก็จะกลายเป็นประโยคที่ขาดตัวประธานไป ถ้าอ่านแล้ว “ทั้งนี้ ให้
 คณาจารย์ผู้นั้น” ก็คือผู้ที่ถูกถอดถอนแหละครับ “มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้
 ภายในสามสิบวัน” ถ้ากรรมการจะแก้ไขนี้ก็คิดว่าน่าจะแก้เป็น “ให้คณาจารย์ผู้นั้น”
 ให้สอดคล้องกับถ้อยคำก่อนหน้านี้ด้วยครับ

- ๖๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประเด็นจะแตกออกไป ผมขอวินิจฉัยคำว่า คณาจารย์ กับ อาจารย์ นี่ให้จบเสียก่อน ถ้าท่านไปเติมคำว่า นั้น ตรงนั้นอีกก็ยิ่งจะไปกันใหญ่ท่านเสรีครับ เอาคำว่า คณาจารย์ กับ อาจารย์ นี่ให้จบ ที่นี้ท่าน พลตำรวจเอก ประทิน ก็ได้มาตรา ๕ ขึ้นมาแล้ว ความจริงน่าจะคงคำว่า คณาจารย์ ไว้ กรรมการคงคำว่า คณาจารย์ ไว้ ไม่ต้องแก้ไขนะครับ เรื่องเดิมจะเติมหรือไม่ขอฟังความเห็นอีกคนหนึ่ง แต่ว่า คณาจารย์ คงเติมไว้ ท่านสมพร คำชื่น เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมฟังกรรมการแล้วก็เข้าใจ ถ้าหากว่าจะไปเติมไปอะไรนี้ คือถ้าอาจารย์กับคณาจารย์ไปอยู่คนละที่ก็ไม่ใช่แก้ด้วยคำแล้ว ก็จะเป็นข้อความ ความหมายก็จะเปลี่ยนไป อันนี้ผมเห็นว่าผมฟังแล้วที่ ~~อยู่ข้างล่าง~~ เข้าใจดีอยู่แล้ว เห็นพ้องต้องกันกับกรรมการ ผมก็คิดว่าน่าจะไม่มีปัญหาอะไร เพราะว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ใช้เวลาว่างเลยมานานเหลือเกิน ๒ วันแล้วท่านประธานฯ ผมเข้าใจแล้ว ขอบพระคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณมากครับ ท่านวัลลภ ประเด็นคณาจารย์หรือเปล่า

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ใช่ ประเด็นคณาจารย์ตกไปแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ประเด็นใหม่นะครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : คือท่านประธานฯ คำว่า คณาจารย์ นี่ตกไปแล้ว ไม่มีใครติดใจ แต่ของท่านเสรีนี้มีประเด็น ผมยังต้องยืนยันว่าท่านประธานฯ ต้องห้ามติ ท่านเสรีขอเติมว่า ผู้นั้น อยู่ท้ายคำว่า คณาจารย์ นี่ผมเห็นด้วย ถ้าอย่างนั้นต้องเห็นด้วย ประโยคจะได้ครบ คือตกไปครับ ต้องเติมว่า ทั้งนี้ให้คณาจารย์ผู้นั้นมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ ต้องเติมตรงนี้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : มีท่านสมาชิกฯ เห็นต่างจากความเห็นของท่านเสรีกับท่านวัลลภ ไหมครับ มีความเห็นแตกต่างนะครับ เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชร ก็ผมค่อนข้างจะเห็นแตกต่าง ผมจะอ่านให้ฟัง ถ้าท่านเสรีท่านนั่งฟังให้ดีคือท่านชอบ ผู้ นั้น ๆ อยู่แล้ว ให้ดำเนินการเพื่อถอดถอนคณาจารย์ผู้นั้นออกจากตำแหน่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการสอบสวน ทั้งนี้ให้คณาจารย์ผู้นั้น อีกแล้วครับ ผมว่าไม่ต้องเติมหรือครับ ใครที่ไม่มีสิทธิเป็นคณาจารย์แล้วถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งนี้ก็นั่นแหละที่จะยื่นอุทธรณ์ เป็นคนอื่นไปไม่ได้ ผมคิดว่าไม่ต้องเติม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล ครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในประเด็นนี้ผมเห็นด้วยกับท่านเสรีที่จะเติมให้ชัด แต่ถ้าหากว่าเราจะเสียงคำว่า ผู้นั้น ออก ~~นี้~~ เป็นอย่างนี้ได้ไหม ตอนที่เดิม ~~นี้~~ เขียนว่า ทั้งนี้ให้คณาจารย์ดังกล่าว มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ และก็ต่อไปเหมือนเดิม ท่านประธานฯ ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขอความเห็นนะครับ จะได้จบ ผมขอประเด็นนี้ก่อนให้จบเลย ท่านพลตำรวจเอก ประทิน ครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ กระผมขออนุญาตแสดงความคิดเห็นสักนิดหนึ่ง ในฐานะเคยเป็นคณะกรรมการกฤษฎีกามาก่อน ผมได้รับเชิญเป็นกรรมาธิการเป็นนายตำรวจคนเดียว ๘ ปี มาตรา ๕๗ นี้ข้อความสมบูรณ์อยู่แล้ว ขอความกรุณาท่านได้อ่านนะครับ เมื่อปรากฏว่าคณาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนผู้ใด ใช้คำว่า “ผู้ใด” นี้ชัดเจน และเมื่อมา

๑๕๒

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สฤษฎ ๖๕/๓

ถึงการอุทธรณ์นี้ไม่ต้องไปยื่น ไม่ต้องไปเน้นหรือกว่า ให้คณาจารย์ผู้นั้น ไม่ต้องไปเน้นหรือครับ เพราะว่าข้างบนบอกแล้วว่า “ผู้ใด” ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรรมการการคลังไม่ต้องเติม จะได้ผ่านนะครับ ถ้าอย่างนั้นมีความเห็นแตกต่างกันอยู่ ผมไม่อยากจะให้มีมติคำว่าถ้อยคำ จริง ๆ เป็นข้อความเห็นที่เราสามารถพูดคุยหรืออธิบายความกันได้ ถ้าเข้าใจแล้วก็ไม่ต้องมีมติครั้งนี้ ผมถามย้ำอีกทีหนึ่งว่ากรรมการขึ้นตามเดิมนะครับ ขอบคุณมากครับ ที่ประชุมครับ ถ้าหากว่าไม่มีข้อความอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมพิจารณาจบวาระสอง ต่อไปผมจะขอลงมติในวาระที่สามนะครับ โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ผมจะขอลงมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมหรือจะเห็นชอบกับร่างสภาผู้แทนราษฎรนะครับ ท่านสมาชิกท่านใดที่เห็นชอบด้วยการแก้ไขกด เห็นด้วย ท่านสมาชิก ที่ไม่เห็นชอบกับร่างที่แก้ไขกด ไม่เห็นด้วย ขอเชิญสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๔ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

- ๓๐/๑

๑๕๓

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อันริยา ๗๐/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับร่างแก้ไขของกรรมการ ๑๒๔ เสียง
ไม่เห็นด้วย ๑ งออกเสียง ๒ ก็คือว่าที่ประชุมได้พิจารณาจบเรื่องด่วนที่ ๑ ขอขอบคุณ
กรรมการทุกท่าน ข้อเสนอไม่มีนะครับ เชิญท่านกรรมการครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.

ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงานของคณะกรรมการการวิสามัญ พิจารณาศึกษาร่างพระราช
บัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.....

Legislative Institutional Repository of Thailand

ที่ สว ๐๐๐๐/(๖๒๕๐)

(สำเนา)

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

ร.๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖

เรื่อง รายงานการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมิได้รับหลักการแล้ว

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

รวม ๑ ฉบับ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันพุธที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว นั้น ในคราวประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ทั้งสองฉบับ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๗ ประกอบด้วย

๑. นายแก้วสรร อติโพธิ	๒. นายบรรพบุรุษ เกริกพิทยา
๓. นายบุญยืน ศุภสารสาทร	๔. นายประเกียรติ นาสิมมา
๕. พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ	๖. พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ
๗. นายวิเชียร เปาอินทร์	๘. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๙. นายลัก กอแสงเรือง	๑๐. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไม่นวล
๑๑. นายอาคม ตุลาติลก	

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน มาเพื่อโปรดพิจารณานำรายงานเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อประกอบกรพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

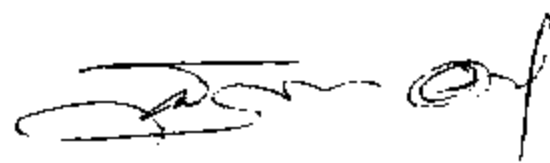
(ลงชื่อ)

สีก กอแสงเรือง

(นายสีก กอแสงเรือง)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ

สำเนาถูกต้อง

(นายสุนทร อินทร์อำ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ

สำนักกรรมาธิการ ๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักกรรมาธิการ ๒

โทร. ๐ ๒๒๕๕ ๑๗๑๑ , ๐ ๒๒๕๕ ๑๗๑๓

โทรสาร ๐ ๒๒๕๕ ๑๗๑๑

สุภาวดี พิมพ์

ขวัญชัย ทาน

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

รายงาน
ของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และ
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว นั้น ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งกรรมการการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอส่งรายงานการพิจารณาต่อวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๑๘๘ ประกอบกับข้อบังคับฯ ข้อ ๙๐ และข้อ ๑๐๙ ซึ่งรายงานการพิจารณาศึกษาปรากฏผล ดังนี้

๑. การดำเนินการของคณะกรรมการการวิสามัญฯ

คณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้มีมติแต่งตั้งตำแหน่งต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. นายลัก กอแสงเรือง	ประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๒. นายประเกียรติ นาสีมา	รองประธานคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๓. นายบุญยืน ศุภสารสาทร	โฆษกคณะกรรมการการวิสามัญฯ
๔. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไม่นวล	เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ

นอกจากนั้น คณะกรรมการการวิสามัญฯ มีมติแต่งตั้ง นายสุนทร อินทร์อำ ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการกิจการองค์กรอิสระ สำนักกรรมการ ๒ เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘๒ วรรคสาม เพื่อทำหน้าที่ในการติดต่อประสานงานกับคณะกรรมการการวิสามัญฯ ในการรวบรวมจัดเตรียมข้อมูล และเอกสารประกอบการพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการการวิสามัญฯ

สำหรับรายละเอียดวิธีการศึกษา ผลการศึกษา ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น ปรากฏตามรายงานแนบท้ายนี้

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

๒. วิธีการพิจารณาศึกษา

๒.๑ คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ได้ดำเนินการประชุมพิจารณากำหนดกรอบ แนวทาง และวิธีการศึกษาในรายละเอียด รวมทั้งวิเคราะห์สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. จำนวนทั้งหมด ๑๒ ครั้ง

๒.๒ พิจารณาศึกษาข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร กฎหมาย ระเบียบ รวมทั้งข้อมูล จากคณะกรรมาธิการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร

๒.๓ พิจารณาศึกษาข้อมูลและข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่รับผิดชอบเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติ คือ

๑. พลตำรวจโท ชิตชัย วรรณสถิตย์ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
๒. พลตำรวจตรี พรชัย พันธุ์วัฒนา รองเรตำรวจ สำนักงานจเรตำรวจ
๓. พลตำรวจตรี ธีรยุทธ กิตติวัฒน์ รองผู้บัญชาการสำนักงานกำลังพล
๔. พลตำรวจตรี อาจิณ โชติวงศ์ ผู้ช่วยผู้บัญชาการสำนักงานกำลังพล
๕. พลตำรวจตรี บรรจง ต้นศยานนท์ ผู้ช่วยผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
๖. พลตำรวจตรี เจตน์ มงคลหัตถี ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑
๗. พลตำรวจตรี สมชาติ สว่างเนตร ผู้บังคับการกองการต่างประเทศ
๘. พันตำรวจเอก ปัญญา เ่องฉ้วน รองผู้บังคับการกองวิชาการ
๙. ผลการพิจารณาศึกษา

คณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ขอเสนอรายงานผลการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. พร้อมทั้งข้อสังเกต และข้อเสนอแนะตามรายงานท้ายนี้ เพื่อให้วุฒิสภาพิจารณาใช้เป็นเอกสารประกอบการพิจารณา ในการเตรียมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ทั้งสองฉบับที่กำลังจะเข้าสู่การพิจารณาของวุฒิสภา ในวาระที่ ๑ ขณะนี้

อนึ่ง รายงานของคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ ในการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติฯ ทั้งสองฉบับข้างต้น ได้ดำเนินการจัดทำเป็น "ภาคผนวก" ประกอบด้วย

- (๑) ข้อสังเกตร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.
- (๒) ข้อสังเกตร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

LIRT

(๓)

ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการพิจารณาศึกษาในส่วนของการวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติฯ ทั้งสองฉบับ
ข้างต้น ซึ่งคณะกรรมการการวิสามัญฯ ได้จัดทำและเสนอต่อวุฒิสภาแล้ว

พันตำรวจเอก

(สุรพงษ์ ไม่นวล)

เลขานุการคณะกรรมการการวิสามัญฯ

เมษายน ๒๕๔๖

ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ...

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่กฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจซึ่งประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ พระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมแก่การพัฒนาระบบงานของตำรวจในสภาพการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวโดยนำมาบัญญัติรวมไว้เป็นกฎหมายฉบับเดียว ให้ครอบคลุมทุกเรื่องเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจ โดยกำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและกองบัญชาการเพื่อกระจายอำนาจไปยังกองบัญชาการมากขึ้น โดยให้มีคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารราชการตำรวจ เพื่อเป็นแนวทางการบริหารราชการและการดำเนินงานของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามนโยบายนั้น และกำหนดให้การบริหารงานบุคคลเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) โดยเฉพาะ อันมีผลให้การจัดระบบไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการบริหารราชการ การบริหารงานบุคคล การบังคับบัญชา การแต่งตั้งและโยกย้ายหรือการดำเนินการทางวินัย เกิดความเป็นธรรม ความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศและกำหนดตำแหน่งพนักงานสอบสวนแยกต่างหากจากตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่มีอยู่เดิม เพื่อเป็นการพัฒนางานสอบสวนซึ่งถือเป็นกระบวนการยุติธรรมในเบื้องต้นที่สำคัญ ตลอดจนจัดให้มีกองทุน เพื่อสนับสนุนและพัฒนางานเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา อันจะทำให้การดำเนินกระบวนการยุติธรรมในส่วนซึ่งข้าราชการตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบมีศักยภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งเป็นการนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ จำนวน ๔ ฉบับ มารวมไว้ในฉบับเดียวกัน คือ

๑. พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๒. พ.ร.บ. ว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๓. พ.ร.บ. ยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

LIRT

๔. พ.ร.บ. เครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๗๗ (ฉบับที่ ๒)

วัตถุประสงค์ของการเสนอร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. นั้น เพื่อความสะดวกของผู้ใช้และง่ายแก่การตรวจสอบและนอกจากนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทางสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้วเห็นด้วย จึงได้นำมาประมวลรวมกันไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติซึ่งร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ เป็นการกระจายอำนาจให้แต่ละกองบัญชาการ แต่ละหน่วย โดยไม่ต้องรอการมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑ กรมตำรวจได้เปลี่ยนเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ โดยนำรูปแบบระบบตำรวจของประเทศญี่ปุ่นซึ่งศึกษามาเป็นเวลา ๒๐ ปีมาใช้ ซึ่งมีลักษณะคล้ายโครงสร้างตำรวจของประเทศไทย ซึ่งมีการกระจายอำนาจไปสู่ภูมิภาคและท้องถิ่นค่อนข้างจะได้ผล หลักการคือ

๑. กำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และกองบัญชาการเพื่อกระจายอำนาจไปยังกองบัญชาการมากขึ้น โดยมีคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารราชการตำรวจและกำหนดให้การบริหารงานบุคคล เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ซึ่งคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

นอกจากนี้ ร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้ยังกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานของทั้ง ก.ต.ช. และ ก.ตร. เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของทั้งสององค์กรสอดคล้องเชื่อมสัมพันธ์กัน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

๒. ยึดหลักการกระจายอำนาจลงไปสู่ระดับกองบัญชาการให้มากขึ้น

๓. จัดสรรงบประมาณลงไปที่กองบัญชาการโดยตรง

๔. กำหนดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมโดยบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้อย่างชัดเจน

๕. กำหนดให้สายงานสอบสวนเป็นสายงานชำนาญการมีเงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มพิเศษ

๖. แบ่งประเภทข้าราชการตำรวจเป็นแบบมียศและไม่มียศ

๗. ตั้งกองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา

หลักการกระจายอำนาจนี้เป็นไปตามหลักการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติไปประชุมเชิงปฏิบัติการร่วมกับนายกรัฐมนตรี

LIRT

ผลดีของร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้

๑. มีการกระจายอำนาจไปสู่กองบัญชาการระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับสถานี ซึ่งจะตอบสนองนโยบายของรัฐบาลที่เน้นการบูรณาการไปสู่จังหวัดมากขึ้น
๒. การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบความไม่โปร่งใส
๓. โอนภารกิจอื่นที่ไม่ใช่หน้าที่หลักให้หน่วยงานอื่น ซึ่งจะทำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กระทั่งคดี คล่องตัวมากยิ่งขึ้น

โครงสร้างการบริหารสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.)

องค์ประกอบ (ร่างมาตรา ๑๗ - มาตรา ๒๔)

นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสามคน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาจากกรรมการโดยตำแหน่ง

ก.ต.ช. เป็นกรรมการที่ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายบริหาร ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ได้กำหนดให้มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร เป็นกรรมการอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องให้มีปลัดกระทรวงยุติธรรมอีก ส่วนปลัดกระทรวงมหาดไทย ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เสนอขอความเห็นมาว่าควรตัดออกเช่นกัน

ตามร่างกฎหมายฉบับนี้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) เป็นการกำหนดนโยบายการบริหารราชการ และการปฏิบัติราชการของตำรวจ การกำหนดคุณสมบัติห้ามกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ให้เป็นสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง เพื่อต้องการให้ได้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความเป็นกลางในทางการเมือง

คุณสมบัติดังกล่าวกำหนดไว้สำหรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใน ก.ต.ช. เท่านั้น ส่วนอนุกรรมการ ก.ต.ช. ในระดับจังหวัด และในระดับสถานี จะเปิดกว้างไม่ได้จำกัดไว้

กฎหมายตำรวจฉบับนี้เป็นกฎหมายที่มีความก้าวหน้าและเป็นระบบเปิด เมื่อกฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะเป็นหน่วยงานแรกที่เปิดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทุกๆระดับ โดยร่างมาตรา ๑๙(๕) กำหนดให้ ก.ต.ช. ตั้งอนุกรรมการ เพื่อปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้ ซึ่งแนวคิดตามร่างมาตรานี้ ก.ต.ช. จะกำหนดให้มีอนุกรรมการทำหน้าที่ทางด้านต่าง ๆ ให้กับ ก.ต.ช. และจะตั้งให้มี ก.ต.ช. ระดับ จังหวัด และ ก.ต.ช. ระดับสถานี ให้ประชาชนในแต่ละพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมโดยองค์ประกอบของ ก.ต.ช. รวมทั้งอำนาจหน้าที่ให้เป็นไปตามความเหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่น

องค์กรทั้งสองมีบทบาทและอำนาจหน้าที่แตกต่างกัน คุณสมบัติเฉพาะของกรรมการ และองค์ประกอบของคณะกรรมการก็แตกต่างกัน จึงจำเป็นต้องแยกเป็นสององค์กร กล่าวคือ

ก.ต.ช. มีอำนาจหน้าที่สำคัญคือ กำหนดนโยบาย กำกับดูแลให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติตามนโยบาย ระเบียบแบบแผน มติคณะรัฐมนตรี และกฎหมาย

คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) (มาตรา ๓๑ - มาตรา ๔๔)

องค์ประกอบ (ร่างมาตรา ๓๑)

โดยให้เหตุผลประกอบไว้ดังนี้ ก.ตร. มีอำนาจหน้าที่สำคัญ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ของข้าราชการตำรวจ ได้แก่ การกำหนดตำแหน่ง การบรรจุและแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการ ทางวินัย เป็นต้น การจัดเป็นสององค์กรแยกจากกันเช่นนี้ สอดคล้องและเป็นไปตามแนวทางเดียวกับ พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแยกออกเป็นคณะกรรมการบริหาร ศาลยุติธรรม (ก.บ.ศ.) และคณะกรรมการข้าราชการศาลยุติธรรม (ก.ศ.) และ พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นต้น

นอกจากนี้ กฎหมายฉบับนี้ยังกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานของทั้งสององค์กร ก็เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ของทั้งสององค์กรสอดคล้องเชื่อมสัมพันธ์กัน และเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อสังเกต

๑. กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องไม่ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์กรต่าง ๆ ของภาครัฐ ควรให้เป็นบุคคลภายนอกจริง ๆ และควรกำหนดให้เป็นรูปธรรม เพื่อจะได้มีส่วนร่วมเข้าไปตรวจสอบความโปร่งใส ได้มากยิ่งขึ้น

๒. ตำแหน่งเลขานุการ ก.ต.ช. ไม่ควรมียศเกินพลตำรวจตรี ผู้ช่วยเลขานุการ ก.ต.ช. ควรมียศแค่พันตำรวจเอก (พิเศษ) เพราะการที่ ก.ต.ช. กำหนดตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่มียศพลตำรวจโท ขึ้นมาเพื่อเป็นเลขานุการ ก.ต.ช. พอแต่งตั้งไปแล้วอาจจะขยับไปดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการอื่นได้

๓. ที่ประชุมเห็นสมควรให้ตัดข้อความบางส่วนในมาตรา ๓๑ (๑) ดังนี้ “นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ เลขาธิการ ก.พ. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งมีอาวุโสสูงสุดที่หนึ่งคน รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งมีอาวุโสรองที่หนึ่งคน รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งมีอาวุโสรองที่สองคน และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งมีอาวุโสรองที่สามคน”

เหตุผล

เพราะการที่บัญญัติไว้ตามร่างเดิมจะเป็นการลักลั่นและไม่เหมาะสม

กำหนดตำแหน่งข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศ องค์ประกอบ (ร่างมาตรา ๘)

เหตุผลและประโยชน์ของการกำหนดให้มีการแยกตำรวจ เป็น ๒ ประเภท (ตำรวจที่มียศ และไม่มียศ) ตามร่างมาตรา ๘

เพื่อให้ข้าราชการตำรวจผู้ปฏิบัติงานในกลุ่มงานอำนวยการ กลุ่มงานสนับสนุน หรือกลุ่มงานเทคนิคซึ่งไม่ใช่ตำแหน่งที่ปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญาไม่ต้องมียศ ทั้งนี้ โดยกำหนดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา กำหนดวิธีบรรจุ การแต่งตั้ง การบังคับบัญชา และการโยกย้ายระหว่างข้าราชการตำรวจประเภทมียศ และไม่มียศไว้ เพื่อให้สามารถสร้างระบบความชำนาญงานในสายงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติภารกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างคล่องตัว เหมาะสม มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในสายงานแต่ละลักษณะได้มากยิ่งขึ้น

การแบ่งประเภทของตำรวจมียศและไม่มียศจะเกิดประโยชน์แก่ประชาชนได้มากกว่า และยังรวมถึงกลุ่มข้าราชการตำรวจเองด้วย กล่าวคือ เมื่อมีการเสนอขอเกี่ยวกับเรื่องการเพิ่มค่าตอบแทน หรือเรื่องใดก็ตาม ให้เหมาะสมกับสภาพข้อเท็จจริงที่เป็นจริงในการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งมักจะติดขัดในเรื่องกำลังพลของข้าราชการตำรวจที่มีมากถึงกว่าสองแสนนาย ทำให้ไม่มีงบประมาณจะรองรับ หากมีการจำแนกประเภทของตำรวจ เป็นกลุ่มข้าราชการตำรวจมียศและไม่มียศ จะทำให้เกิดผลดีในเรื่องการเพิ่มค่าตอบแทน ให้แก่ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ป้องกันและปราบปราม

นอกจากนี้ การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจอาจแบ่งออกได้เป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มอำนวยการและสนับสนุน กลุ่มป้องกันปราบปราม และกลุ่มงานเทคนิค ซึ่งเกิดปัญหาเรื่องข้าราชการตำรวจที่อยู่ในกลุ่มอำนวยการและสนับสนุนและกลุ่มงานด้านเทคนิคที่ขาดโอกาสในการเจริญเติบโตก้าวหน้า ยกตัวอย่าง กรณี แพทย์ตำรวจ เดิมนั้น ข้าราชการกลุ่มนี้เป็นประเภทข้าราชการตำรวจที่ไม่มียศ แล้วมาเปลี่ยนให้เข้าระบบมียศ หากได้กลับเข้าสู่ระบบพลเรือนอย่างเดิมก็น่าจะทำให้เกิดผลดี ส่งเสริมขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เพิ่มโอกาสในการเจริญเติบโตก้าวหน้าได้เช่นเดียวกับข้าราชการพลเรือนที่เลื่อนระดับ ๓ - ๔ - ๕ - ๖ - ๗ ได้ด้วยตัวเอง ไม่ต้องรอตำแหน่งสารวัตร - ผู้กำกับฯ และข้อสังเกตอีกประการหนึ่งคือ ผู้ที่เข้ารับราชการด้วยวุฒิการศึกษาประเภทวิชาชีพเฉพาะทาง เช่น แพทย์ คอมพิวเตอร์ เพราะหวังจะได้รับยศนั้นข้อเท็จจริงในขั้นต้นจะเกิดเฉพาะช่วงเริ่มแรกของการเข้ารับราชการ แต่เมื่อรับราชการไประยะหนึ่งจะพบว่าข้าราชการตำรวจเหล่านี้จำนวนหนึ่งไม่สามารถจะก้าวหน้าเลื่อนยศได้จะเกิดการติดขัดคือเป็นสารวัตร ยากขึ้น และเป็นผู้กำกับยากขึ้น ในขณะที่ข้าราชการพลเรือนที่ปฏิบัติงานในสาขาอาชีพเดียวกันแต่รับราชการอยู่ในกระทรวง ทบวง กรมอื่น มีความก้าวหน้าสูงกว่า เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะทำให้เกิดความรู้สึกที่สูญเสีย

ขวัญและกำลังใจซึ่งจะส่งผลในทางลบต่อการปฏิบัติหน้าที่

การกำหนดตำแหน่งพนักงานสอบสวน

องค์ประกอบ (ร่างมาตรา ๔๕ - มาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๕ ตำแหน่งข้าราชการตำรวจมีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- (๒) จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- (๓) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการ นายแพทย์ใหญ่ และจเรตำรวจ
- (๔) รองผู้บัญชาการ รองนายแพทย์ใหญ่ และรองจเรตำรวจ
- (๕) ผู้บังคับการ พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ และผู้ตรวจราชการ
- (๖) รองผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ
- (๗) ผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๘) รองผู้กำกับการ สารวัตรใหญ่ และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ
- (๙) สารวัตร และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ
- (๑๐) รองสารวัตร และพนักงานสอบสวน
- (๑๑) ผู้บังคับหมู่ ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน พนักงานสืบสวน และพนักงานป้องกันปราบปราม
- (๑๒) ลูกแถว

ก.ตร. จะกำหนดให้มีตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น โดยจะให้ชื่อตำแหน่งใดเทียบกับตำแหน่งตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้กำหนดไว้ในกฎ ก.ตร.

การกำหนดตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้มีเฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้เกิดประสิทธิภาพและประหยัด และเมื่อหมดความจำเป็นตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ตร. แล้ว ให้ยุบตำแหน่งนั้น

มาตรา ๔๘ ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวน ให้ได้รับการเลื่อนตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (๑) พนักงานสอบสวน เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาตามที่ ก.ตร. กำหนดและได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ ส. ๒ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ
- (๒) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปี และได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ ส. ๓ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ

LIRT

(๓) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ ส. ๔ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้วให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ

(๔) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ ส. ๕ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้วให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ

(๕) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ ส. ๖ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้วพร้อมทั้งมีตำแหน่งว่าง ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

ในการประเมินพิจารณาเลื่อนตำแหน่งพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำปริมาณและคุณภาพของจำนวนการสอบสวนมาประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

การแต่งตั้งพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษจะมีจำนวนเท่าใด มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับบัญชาเพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

หลักการนี้เป็นหลักการใหม่ที่ต้องการให้พนักงานสอบสวนพัฒนาเป็นแบบไม่มียศจะได้เป็นวิชาชีพและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมให้มีฐานะเทียบเท่าอัยการ และผู้พิพากษา โดยให้มีความเชี่ยวชาญพิเศษด้านการสอบสวนเพื่อลดความแตกต่างกับสถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม และนอกจากนั้นยังสามารถสร้างระบบความชำนาญงานในสายงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้อย่างคล่องตัวเหมาะสมมีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพในสายงาน เกิดประโยชน์กับกลุ่มข้าราชการตำรวจเรื่องค่าตอบแทนให้เหมาะสมกับสภาพข้อเท็จจริง

กองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา

องค์ประกอบ (ร่างมาตรา ๑๑๕ - มาตรา ๑๒๐)

ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่งประกอบด้วย

๑. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ
๒. ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๓. ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
๔. ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ
๕. ผู้แทนกรมบัญชีกลาง
๖. รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ช่วยผู้บัญชาการที่ได้รับมอบหมาย จำนวนสองคน

LIRT

การตั้งกองทุนเพื่อการสอบสวนและสืบสวนคดีอาญา ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุน และพัฒนางานสืบสวนและสอบสวนคดีอาญาโดยกองทุนดังกล่าวจะประกอบด้วย เงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่กองทุนตามระเบียบที่ ก.ต.ช. กำหนด และดอกผลที่เกิดจากกองทุน นอกจากนั้นคณะรัฐมนตรีอาจจะอนุมัติให้นำเงินค่าเปรียบเทียบปรับคดีอาญาที่เป็นอำนาจของข้าราชการตำรวจและเงินค่าปรับตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบกเฉพาะส่วนที่จะต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินให้เป็นกองทุนโดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินก็ได้

ภาคผนวก

๑. ข้อเสนอร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.
๒. ข้อเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คำนิยาม

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการตำรวจ” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงข้าราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งหรือสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจโดยได้รับเงินเดือนจากส่วนราชการรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกตไว้ดังนี้

๑. การแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปปฏิบัติหน้าที่ในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ โดยได้รับเงินเดือนจากหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งในทางปฏิบัติในการดำเนินการหน่วยงานนั้น จะทำการโอนงบประมาณมาให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติบริหารจัดการ ซึ่งโดยข้อเท็จจริง หน่วยงานที่ตำรวจไปปฏิบัติหน้าที่ควรจะบริหารจัดการเรื่องงบประมาณเอง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดความซ้ำซ้อนหรือถ้ามีงบประมาณมากเพียงพอก็อาจจะจัดหาบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ตำรวจขึ้นเองโดยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ฝึกให้

๒. สำหรับในต่างประเทศจะมีตำรวจที่เอกชนตั้งขึ้นเพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณและเอกชนจะรับภาระเรื่องค่าใช้จ่าย ซึ่งจะทำให้การดูแลมีประสิทธิภาพมีประโยชน์ ทำให้รัฐไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ ส่วนอำนาจการสอบสวนดำเนินคดีจะให้เป็นอำนาจของตำรวจจากส่วนกลาง

๓. ให้มีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น โดยให้ตำรวจท้องถิ่นมีอำนาจในการจับกุมสืบสวนสอบสวนได้เอง โดยมีผู้บริหารท้องถิ่นนั้น ๆ เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง

๔. ความในตอนท้ายของคำนิยามคำว่า “ข้าราชการตำรวจ” ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการจัดงบประมาณโดยส่วนกลาง ซึ่งทำให้ไม่เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงบประมาณ และการบริหารบุคลากร นอกจากนั้นยังไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน รวมทั้งยังไม่เป็นการปฏิรูประบบราชการตามนโยบายของรัฐบาล

๕. ข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานราชการอื่นจะมีความแตกต่างกับข้าราชการตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติโดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องการบริหารงานบุคคล และการเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่ง

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ข้อสังเกต ความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๖ เกี่ยวกับประเด็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีโดยเห็นว่าการที่ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีอาจจะเกิดปัญหาในอนาคตได้เพราะนายกรัฐมนตรีมีอำนาจมากในการบริหาร จึงอาจใช้อำนาจในทางที่ขัดต่อมติคณะกรรมการบริหารต่าง ๆ หรืออาจใช้อำนาจเกินขอบเขต อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบได้ นอกจากนี้ ในประเทศที่พัฒนาแล้ว สำนักงานตำรวจจะไม่ขึ้นกับนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๘ ข้าราชการตำรวจอาจให้แบ่งเป็นข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศด้วยก็ได้ โดยให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ข้าราชการตำรวจตำแหน่งใดหรือปฏิบัติหน้าที่ใด จะเป็นข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดวิธีการบรรจุ การแต่งตั้ง การดำเนินการทางวินัย การบังคับบัญชา การโยกย้ายระหว่างข้าราชการตำรวจประเภทมียศและข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศ รวมตลอดทั้งการปรับยศ และปรับเงินเดือนเมื่อมีการโยกย้ายดังกล่าวและการอื่นตามที่จำเป็นไว้ด้วย

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ไม่มีผลกระทบฐานะของข้าราชการตำรวจที่มียศอยู่แล้ว ในวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นควรตั้งข้อสังเกตไว้ดังนี้

๑. ข้าราชการตำรวจประเภทมียศและไม่มียศ ไม่ควรให้มีการโยกย้ายสับเปลี่ยนตำแหน่งซึ่งกันและกัน มิฉะนั้นจะเกิดความเสียหายหรือความเหลื่อมล้ำได้

๒. ต้องการให้พนักงานสอบสวนพัฒนาเป็นแบบไม่มียศจะได้เป็นวิชาชีพ และเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรม ให้มีฐานะเทียบเท่ากับอัยการ ผู้พิพากษาโดยให้มีความเชี่ยวชาญพิเศษด้านการสอบสวนเพื่อลดความแตกต่างในกระบวนการยุติธรรม

๓. พนักงานสอบสวนควรมีการพัฒนาความรู้และประสบการณ์จากระดับพื้นฐานเสียก่อน

๔. ในกระบวนการยุติธรรมไม่ควรมีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยงานหนึ่งกับหน่วยงานหนึ่ง

๕. ควรให้พนักงานสอบสวนมีความชำนาญในสาขาต่าง ๆ เป็นการเฉพาะทาง

๖. ควรพัฒนาการสอบสวนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อป้องกันการถูกแทรกแซงจากหน่วยงานอื่น

๗. กำหนดวิธีการเข้าสู่ตำแหน่งของพนักงานสอบสวนโดยให้มีทางเลือกมากกว่าปัจจุบัน

ลักษณะ ๕

คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

มาตรา ๒๑ (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์

ข้อสังเกต ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นควรแก้ไขความใน (๒) เป็น “มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปีบริบูรณ์”

เหตุผล เนื่องจากบุคคลที่มีอายุสี่สิบห้าปีนั้น เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานมายาวนาน ย่อมจะมีความรู้และประสบการณ์กลั่นกรองงาน หรือให้ความเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้ดีกว่า

ลักษณะ ๖

ระเบียบข้าราชการตำรวจ

หมวด ๑

ตำแหน่งและการกำหนดตำแหน่ง

มาตรา ๔๕ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีข้อสังเกตไว้ดังนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นที่บัญญัติให้จเรตำรวจแห่งชาติใน (๒) ซึ่งมีฐานะเทียบเท่ารองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาตินั้น เหตุใด

๒. การที่บัญญัติให้มีผู้ตรวจราชการใน (๕) นั้น มีความจำเป็นอย่างไร เพราะใน (๓) จเรตำรวจมีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการมีหน้าที่ในการตรวจราชการในหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่แล้ว

๓. มาตรา ๔๕ (๑๐) รองสารวัตร และพนักงานสอบสวน

ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วเห็นควรเพิ่มคำว่า “สืบสวน” ใน (๑๐) ความใหม่จึงเป็นดังนี้ (๑๐) “รองสารวัตรและพนักงานสอบสวนสืบสวน” เหตุผลเพราะรองสารวัตรจะต้องมีหน้าที่สืบสวนด้วยโดยเฉพาะ พนักงานสอบสวนต้องมีหน้าที่สอบสวนสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงให้เป็นที่ยอมรับ

LIRT

มาตรา ๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีข้อสังเกตไว้ดังนี้

๑. การตัดโอนตำแหน่งจากส่วนราชการหนึ่งไปเพิ่มให้อีกส่วนราชการหนึ่ง โดยเห็นว่าถ้ามีการตัดโอนข้าราชการตำรวจตำแหน่งที่ไม่มียศจากส่วนราชการหนึ่งไปดำรงตำแหน่งที่มียศอีกส่วนราชการหนึ่ง เกรงจะเกิดปัญหา ทั้งนี้ เนื่องจากว่าลักษณะของงานตั้งแต่เริ่มต้นก็แตกต่างกันอยู่แล้ว

๒. การกำหนดตำแหน่งแต่ละส่วนรวมถึงจำนวนคุณสมบัติจะเป็นการผูกพันงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งตำแหน่งบางอัตราไม่มีความจำเป็นต้องมีแต่ก็ตั้งกันไว้เพื่อเวลาที่มีการโยกย้ายเปลี่ยนแปลงและในส่วนอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรกำหนดภารกิจหลักที่ชัดเจนคือ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนส่วนอำนาจหน้าที่อื่นควรมอบให้หน่วยงานอื่นรับไปดำเนินการเพื่อลดอัตรากำลังในส่วนที่ไม่จำเป็น และควรลดตำแหน่งผู้บัญชาการประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้เหลือแต่ตำแหน่งผู้บัญชาการที่มีหน้าที่หลัก ๆ เท่านั้น

มาตรา ๔๗ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีข้อสังเกตไว้ดังนี้

๑. เงินราชการลับของสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรใช้ในกิจการของพนักงานสอบสวนสืบสวนหรือพนักงานฝ่ายปราบปราม

๒. ตามความในมาตรา ๔๗ วรรค ๑ ควรจะให้คณะกรรมการพิจารณาเงินเดือนแห่งชาติเข้ามามีส่วนดูแลด้วยเพื่อจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น

มาตรา ๔๘ ที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีข้อสังเกตดังนี้

๑. ขั้นตอนในการที่จะให้พนักงานสอบสวนไปดำรงตำแหน่งที่สูงไปกว่าเดิม นั้น เยิ่นเย้อเกินไป โดยเห็นว่า ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นย่อมรู้ว่าพนักงานสอบสวนผู้ใดมีความสามารถหรือไม่ ฉะนั้น จึงควรที่จะให้ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นมีอำนาจในการประเมินในส่วนนี้ได้

๒. ใน (๓) ของมาตรา ๔๘ เกี่ยวกับประเด็นพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษซึ่งมีฐานะเทียบเท่ารองผู้บังคับการไปแล้วซึ่งถือว่าได้พ้นจากสถานีดำรงไปแล้ว ฉะนั้น จึงจะเอาผลงานการสอบสวนอย่างไรมาประเมิน

๓. พนักงานสอบสวนระดับสถานีดำรวจไม่ควรมียศสูงกว่าผู้กำกับการประจำสถานีดำรวจตามร่างมาตรา ๔๘ เมื่อได้ตำแหน่งพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษแล้วจะมีชั้นยศอะไร และจะไปปฏิบัติหน้าที่ ณ ที่ใด

๔. การแต่งตั้งพนักงานสอบสวนตั้งแต่ได้รับเงินเดือนขั้นตําระดับ ส. ๒ จนถึงพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษจะมีจำนวนเท่าใด มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับบัญชาเพียงใด

มาตรา ๕๒ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่ง ให้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ได้ทั้งพระยศและไปรษณีย์ยศ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจเอก

(๒) ตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจโทหรือพลตำรวจเอก

(๓) ตำแหน่งผู้ช่วยบัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการ นายแพทย์ใหญ่และจเรตำรวจ ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรีหรือพลตำรวจโท

(๔) ตำแหน่งรองผู้บัญชาการ รองนายแพทย์ใหญ่ และรองจเรตำรวจ ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรี

(๕) ตำแหน่งผู้บังคับการ พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ และผู้ตรวจราชการซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอก ซึ่งได้รับอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอก (พิเศษ) หรือพลตำรวจตรี

(๖) ตำแหน่งรองผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอกหรือพันตำรวจเอกซึ่งได้รับอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอก (พิเศษ)

(๗) ตำแหน่งผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโท หรือพันตำรวจเอก

(๘) ตำแหน่งรองผู้กำกับการ สารวัตรใหญ่ และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโท

(๙) ตำแหน่งสารวัตร และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจเอกขึ้นไปแต่ไม่สูงกว่าพันตำรวจโท

(๑๐) ตำแหน่งรองสารวัตร และพนักงานสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีขึ้นไปแต่ไม่สูงกว่าร้อยตำรวจเอก

(๑๑) ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน พนักงานสืบสวน และพนักงานป้องกันปราบปราม ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศสิบตำรวจตรีขึ้นไปแต่ไม่สูงกว่าดาบตำรวจ

(๑๒) ตำแหน่งลูกแถว ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) ถึง (๑๒) อาจแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าด้วยก็ได้

ข้อสังเกต

๑. ที่ประชุมเห็นควรตัดคำว่า "จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ" ตั้งแต่ (๑) – (๕) ออกเพราะมีมาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ ได้บัญญัติรองรับไว้แล้ว

๒. ความใน (๑๑) ควรตัดคำว่า "ผู้ช่วยพนักงานสอบสวน พนักงานสืบสวน และพนักงานป้องกันปราบปราม" ออกเพราะตำแหน่งผู้บังคับหมู่มีความหมายในตัวอยู่แล้ว คือมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยพนักงานสอบสวน พนักงานสืบสวน และพนักงานป้องกันปราบปราม หรือมีหน้าที่ตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

มาตรา ๕๔ ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตใน (๒) ดังนี้

๑. กรณีมาตรา ๕๔ (๒) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้นายกรัฐมนตรีคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจแล้วเสนอต่อ ก.ต.ช. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบจาก ก.ต.ช. แล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นั้น คล้ายกับให้อำนาจนายกรัฐมนตรีโดยตรงในการแต่งตั้งตำแหน่งดังกล่าว ซึ่งจะเกิดระบบอุปถัมภ์ต่อกัน ฉะนั้นจึงควรให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคัดเลือกตำแหน่งดังกล่าว เพื่อสนองต่อเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕๕ ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกต มาตรา ๕๕ การแต่งตั้งและการเลื่อนชั้นเงินเดือนของข้าราชการตำรวจที่อยู่ในส่วนภูมิภาค (ระดับจังหวัด) ไว้ดังนี้

๑. ตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๑ มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง และ มาตรา ๓๙ ทวิ ให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด

๑.๑ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิม แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย การลงโทษ การเลื่อนชั้น และ อัตราเงินเดือนแก่ข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรหรือเทียบเท่าลงมาตามมติของอนุกรรมการข้าราชการตำรวจประจำจังหวัด (อ.ก.ตร.)

๑.๒ อนุกรรมการข้าราชการตำรวจประจำจังหวัด จำนวน ๑๐ คน ประกอบด้วย

ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน อัยการจังหวัด ๑ คน ข้าราชการตำรวจ ๖ คน และข้าราชการ ระดับ ๗ ขึ้นไป จำนวน ๒ คน เป็นอนุกรรมการ

๒. ตามร่าง พ.ร.บ. ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. มาตรา ๕๕ (๓)

๒.๑ ให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการตำรวจซึ่งมีตำแหน่ง ตั้งแต่ ผู้กำกับ การตำรวจลงมาไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมโดยการแต่งตั้งโยกย้ายดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ตร. กำหนด ซึ่งไม่ได้กำหนดไว้ชัดเจนว่า ต้องมีอนุกรรมการข้าราชการตำรวจ ให้ความเห็นชอบเช่นเดียวกับ ข้อ ๑.๑ และ ข้อ ๑.๒

๒.๒ ในมาตรานี้ไม่ได้กำหนดให้อำนาจแก่ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ในการตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ แก่ผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงไว้เช่นเดียวกับกฎหมายเดิม ตามข้อ ๑

ข้อเสนอ

เพื่อให้การบริหารบุคคลในระดับตำรวจภูธรจังหวัด เกิดความคล่องตัวเป็นธรรมและเกิดประสิทธิภาพในการบริหารงาน เป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาคในระดับจังหวัด จึงเห็นควรให้ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด มีอำนาจดังนี้

๑) แต่งตั้ง เลื่อนขั้น และ อัตราเงินเดือน ข้าราชการตำรวจภายในเขตจังหวัด ตั้งแต่ระดับผู้กำกับการตำรวจ ลงมาในตำแหน่งที่ไม่สูงกว่าเดิม

๒) แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน การลงโทษ แก่ผู้กระทำผิดทางวินัยทั้งอย่างร้ายแรง และไม่ร้ายแรง ตั้งแต่ระดับผู้กำกับการตำรวจ ลงมา

๓) ตามข้อ ๑) และ ข้อ ๒) ให้มีคณะกรรมการข้าราชการตำรวจในระดับจังหวัด พิจารณาให้ความเห็นชอบ ในกรณีดังกล่าว

๔) กรณี ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ได้สั่งลงโทษแก่ผู้กระทำผิดวินัยไปแล้ว หากผู้ถูกกล่าวหาไม่พอใจในคำตัดสิน หรือ ผู้เสียหาย ไม่ใช้สิทธิร้องทุกข์ขอความเป็นธรรม จึงให้ถือว่าการดำเนินการทางวินัยถึงที่สุดแล้ว

มาตรา ๖๐ วรรคสอง การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งเดิม เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.ตร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าตำแหน่งเดิมเป็นพิเศษเฉพาะรายได้

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตว่า การที่ ก.ตร. อาจอนุมัติให้ข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าตำแหน่งเดิมได้ แต่ควรมีการสอบสวนตามกระบวนการทางวินัยก่อนจึงจะให้ดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าเดิม

มาตรา ๗๐, ๗๑, ๗๒ ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตดังนี้

๑. การได้รับเงินเพิ่มต่าง ๆ ของข้าราชการตำรวจควรให้คณะกรรมการเงินเดือนแห่งชาติ เป็นผู้พิจารณาด้วย มิฉะนั้น เมื่อมีการเพิ่มเงินเดือนหรือค่าตอบแทนพิเศษขึ้น หน่วยราชการอื่น ก็จะเพิ่มตาม

๒. หลักเกณฑ์เงินเพิ่มต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๐, ๗๑, ๗๒ ควรจะกำหนดไปในแนวทางเดียวกันไม่ใช่มาตราหนึ่งออกโดยพระราชกฤษฎีกา มาตราหนึ่งออกโดยคณะรัฐมนตรีกำหนด และอีกมาตราหนึ่งออกโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

๓. ควรให้คณะกรรมการเงินเดือนแห่งชาติมีส่วนในการเป็นผู้กำหนดนโยบาย ระเบียบ เกี่ยวกับเงินเดือนและเงินเพิ่มต่าง ๆ ของข้าราชการตำรวจทั้งหมด เพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน

หมวด ๕ วินัยและการรักษาวินัย

ที่ประชุมได้พิจารณาหมวด ๕ วินัยและการรักษาวินัย ตั้งแต่มาตรา ๗๘ - มาตรา ๘๖ แล้วมีข้อสังเกตไว้ดังนี้

๑. โทษที่มีความผิดเล็กน้อยไม่ควรที่จะกำหนดให้เป็นโทษทางวินัยซึ่งจะต้องมีการลงโทษเป็นประวัติดังนี้ เพราะจะทำให้มีความผิดติดตัว อาจจะต้องลงแค่บันทึกประจำวันเท่านั้น
๒. ไม่ควรตัดโทษ “ลดชั้นเงินเดือน” ออกเพราะเมื่อมีผู้ทำผิดวินัยร้ายแรง และถูกสั่งลงโทษปลดออกแต่เมื่อมีเหตุอันควรปรานี อาจมีการลดโทษให้เป็นโทษ “ลดชั้นเงินเดือน” แทน
๓. ควรกระจายอำนาจให้ระดับกองบัญชาการโดยในการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการตำรวจชั้นประทวนให้กองบังคับการเป็นผู้ลงโทษและถ้าจะอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ต่อกองบัญชาการ
๔. สำหรับข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรถูกดำเนินการทางวินัยควรดำเนินการที่กองบัญชาการ พร้อมกับอุทธรณ์ในที่เดียวกัน แต่ระดับนายพลตำรวจให้ดำเนินการทางวินัย และอุทธรณ์ที่ ก.ตร.

๕. ที่ประชุมคณะกรรมการได้มีการแก้ไขความในมาตรา ๘๐ เป็นดังนี้

มาตรา ๘๐ การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่การกระทำความดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริตหรือโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่มิควรได้

(๒) ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) เหยียดหยาม กดขี่ ข่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการหรือในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยเหตุอันไม่เป็นธรรม

(๔) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๖) กระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ รวมทั้งการกระทำผิดตามมาตรา ๗๘ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) กระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

เหตุผล

๑. ที่ให้เพิ่มความว่า "โดยทุจริตหรือ" ไว้หน้าความว่า "โดยมิชอบ" นั้น เนื่องจากว่า ในกรณีเข้าราชการตำรวจกระทำความผิดในฐานะยกยอทรัพย์อาจจะไม่เข้าข่ายกระทำความผิดตามมาตรา

๒. ให้ตัดข้อความในท้าย (๓) และเพิ่มความว่า "โดยเหตุอันไม่เป็นธรรม" นั้น เนื่องจากเหตุว่าไม่ควรไปจำกัดเฉพาะผู้ติดต่อราชการหรือในระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติหน้าที่ราชการเท่านั้น ควรที่จะเปิดกว้างเพื่อให้ครอบคลุมถึงประชาชนโดยทั่วไปด้วย

มาตรา ๙๐ วรรคสอง บัญญัติว่า "ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสืบสวนหรือสอบสวนก็ได้"

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตไว้ดังนี้

ถึงแม้จะเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งแล้วก็ตามควรมีการสืบสวนก่อนเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการดำเนินการทางวินัย และยังเป็นการป้องกันผู้บังคับบัญชาที่ไม่มีคุณธรรมใช้เหตุแห่งมาตรานี้ดำเนินการทางวินัยอีกด้วย

มาตรา ๙๒ วรรคสี่ การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตไว้ดังนี้

ควรกำหนดให้มีตารางการลงโทษภาคทัณฑ์ในร่างพระราชบัญญัติไว้ เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗

มาตรา ๙๓ ข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๓ สั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลงโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีมีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษไล่ออกเป็นปลดออกก็ได้

ผู้ถูกลงโทษปลดออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ/สิทธิอื่นที่พึงมีตามกฎหมาย
ข้าราชการ

เหตุผล ที่ตัดความว่า "เสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ" เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาการตีความและนำไปสมัครรับเลือกตั้งเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ

มาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใดแล้วให้รายงานการดำเนินการทางวินัยต่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยและผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตไว้ดังนี้

เมื่อผู้บังคับบัญชาผู้ได้รับมอบอำนาจในการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใดแล้วก็ให้การดำเนินการสิ้นสุดที่ผู้บังคับบัญชาผู้นั้นเลย ยกเว้นมีการอุทธรณ์ก็ให้ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๙๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.ตร. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ให้ ก.ตร. มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือตั้งอนุกรรมการหรือให้คณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่แทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไป เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตไว้ดังนี้

ให้ ก.ตร. มีอำนาจพิจารณาสอบสวนเพิ่มเติมได้กรณีที่มีการอุทธรณ์เท่านั้น ถ้าไม่มีการอุทธรณ์ก็ให้จบในชั้นผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจ

ลักษณะ ๗

กองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา

มาตรา ๑๑๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลางและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจำนวนสองคนเป็นกรรมการ

ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นเลขานุการคนหนึ่ง และผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตไว้ดังนี้

ควรมีภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการบริหารกองทุนด้วย

LIRT

ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

- (๑) แก้ไขชื่อส่วนราชการกรมตำรวจ เป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสามของมาตรา ๓๑)
- (๒) แก้ไขตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในกรมการจังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสองของมาตรา ๕๓)

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการโอนกรมตำรวจไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกำหนดให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทำหน้าที่หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในส่วนของชื่อกรมตำรวจและตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในกรมการจังหวัดให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติ

สรุปสาระสำคัญ

๑. แก้ไขชื่อส่วนราชการ โดยให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
"สำหรับสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานอัยการสูงสุด จะแบ่งส่วนราชการให้เหมาะสมกับราชการของตำรวจหรือราชการของอัยการก็ได้"
๒. แก้ไขตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในกรมการจังหวัด โดยให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
"คณะกรรมการจังหวัดประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งคนตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ปลัดจังหวัด อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำกรอัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจากกระทรวงและทบวงต่าง ๆ เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยซึ่งประจำอยู่ในจังหวัด กระทรวง หรือทบวงละหนึ่งคนเป็นกรรมการจังหวัด และหัวหน้าสำนักงานจังหวัด เป็นกรรมการจังหวัดและเลขานุการ"

LIRT

ที่ประชุมได้ตั้งข้อสังเกตไว้ดังนี้

เพื่อมิให้ชื่อตำแหน่งของข้าราชการตำรวจที่จะมาเป็นกรรมการในคณะกรรมการจังหวัด มีการเปลี่ยนแปลงตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติบ่อยครั้งเหมือนเช่นในอดีต ฉะนั้น จึงเห็นควรแก้ไขชื่อตำแหน่งของข้าราชการที่จะมาเป็นกรรมการในคณะกรรมการจังหวัดซึ่งในพระราชบัญญัตินี้ใช้ชื่อว่า “ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด” เป็น “หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด” จะเป็นการเหมาะสม

ด่วนที่สุด

ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๕๕๕

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ 3996
วันที่ ๕9 พ.ค. ๒๕๕6
เวลา 14:30 น.

ส่ง สำนักเลขาธิการ

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

✓ พฤษภาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป) วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ

ฉะนั้น จึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๗๔

อนึ่ง ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอุทัย พิมพ์ใจชน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๑๒๕

๐ ๒๓๕๗ ๓๒๐๗

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

รับที่ ๒๗๙/๒๕๕๖ วันที่ ๓๑/๕/๕๖

ทท. 14.3.๕๖ น. ส่ง ส.ส. ๕๖

สำนักงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๓๖/๕๖
วันที่ ๓๑/๕/๕๖
เวลา ๑๕.๓๐ น.
Legislative Institutional Repository of Thailand
สำนักการประชน

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. (นายอำนาจ คลังผา เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และพันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง เป็นผู้เสนอ)
ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. (ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. (นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก และนายสมชัย
จักรพัฒน์ศิริ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งห้าฉบับนี้
ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒ ตุลาคม
๒๕๔๕ และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการ
พิจารณา เมื่อคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖

(นายวัชรินทร์ จอมพลาพล)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่กฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจซึ่งประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ พระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมแก่การพัฒนาระบบงานของตำรวจในสภาพการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวโดยนำมาบัญญัติรวมไว้เป็นกฎหมายฉบับเดียว ให้ครอบคลุมทุกเรื่อง ที่เกี่ยวกับข้าราชการตำรวจ โดยกำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและกองบัญชาการเพื่อกระจายอำนาจไปยังกองบัญชาการมากขึ้น โดยให้มีคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารราชการตำรวจ เพื่อเป็นแนวทางการบริหารราชการและการดำเนินงานของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามนโยบายนั้น และกำหนดให้การบริหารงานบุคคลเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) โดยเฉพาะ อันมีผลให้การจัดระบบไม่ว่าจะเป็นในเรื่องการบริหารราชการ การบริหารงานบุคคล การบังคับบัญชา การแต่งตั้งและโยกย้ายหรือการดำเนินการทางวินัยเกิดความเป็นธรรม ความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้กำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศและกำหนดตำแหน่งพนักงานสอบสวนแยกต่างหาก

LIRBT
(โปรดพลิก)

จากตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่มีอยู่เดิม เพื่อเป็นการพัฒนางานสอบสวนซึ่งถือเป็นกระบวนการยุติธรรมในเบื้องต้นที่สำคัญ ตลอดจนจัดให้มีกองทุน เพื่อสนับสนุนและพัฒนางานเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา อันจะทำให้การดำเนินกระบวนการยุติธรรมในส่วนซึ่งข้าราชการตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบมีศักยภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายอานวย คลังผา เป็นผู้เสนอ)

(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และพันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง เป็นผู้เสนอ)

(นายประชาติ ไตย คำสิงห์นอก และนายสมชัย จัตรพัฒน์ศิริ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีการรวบรวมกฎหมายที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจให้อยู่
ภายใต้กฎหมายเดียวกัน คือ กฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่กฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจซึ่งประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗
พระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช
๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสม
แก่การพัฒนาระบบงานของตำรวจในสภาพการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมาย
ดังกล่าวโดยนำมาบัญญัติรวมให้เป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน ให้ครอบคลุมทุกเรื่องเกี่ยวกับ
ข้าราชการตำรวจ โดยกำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงาน
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและกองบัญชาการเพื่อกระจายอำนาจไปยังกองบัญชาการมากขึ้น
โดยให้มีคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการ
บริหารราชการตำรวจ เพื่อเป็นแนวทางการบริหารราชการและการดำเนินงานของข้าราชการ
ตำรวจให้เป็นไปตามนโยบายนั้น และกำหนดให้การบริหารงานบุคคลเป็นอำนาจหน้าที่ของ
คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) โดยเฉพาะ อันมีผลให้การจัดระบบไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง
การบริหารราชการ การบริหารงานบุคคล การบังคับบัญชา การแต่งตั้งและโยกย้ายหรือการดำเนิน
การทางวินัยเกิดความเป็นธรรม ความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้กำหนด
ให้มีตำแหน่งข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศและกำหนดตำแหน่งพนักงานสอบสวนแยกต่างหาก

(โปรดพลิก)

จากตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่มีอยู่เดิม เพื่อเป็นการพัฒนางานสอบสวนซึ่งถือเป็นกระบวนการยุติธรรมในเบื้องต้นที่สำคัญ ตลอดจนจัดให้มีกองทุน เพื่อสนับสนุนและพัฒนางานเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา อันจะทำให้การดำเนินกระบวนการยุติธรรมในส่วนซึ่งข้าราชการตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบมีศักยภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑
- (๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๑
- (๓) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๘ ลงวันที่

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔

- (๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕
- (๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๘

LIART
(โปรดพลิก)

Legislative Institutional Repository of Thailand

- (๖) พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๗) พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗
- (๘) พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๙
- (๙) พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๑๐) พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๓
- (๑๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๕
- (๑๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๗
- (๑๓) พระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๘๐
- (๑๔) พระราชบัญญัติยศตำรวจ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕
- (๑๕) พระราชบัญญัติยศตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๑๖) พระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)
- (๑๗) พระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๓

บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นในส่วนที่ได้บัญญัติไว้แล้ว
ในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการตำรวจ” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตาม
พระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงข้าราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งสำนักงานตำรวจ
แห่งชาติแต่งตั้งหรือสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการตำรวจโดยได้รับเงินเดือนจากส่วนราชการ
รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา

“กองบัญชาการ” หมายความว่า ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ

เทียบกองบัญชาการด้วย

“กองบังคับการ” หมายความว่า ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ

เทียบกองบังคับการด้วย

LIRT

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออก
กฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ใน
บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) รักษาความปลอดภัยสำหรับองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ
- (๒) ดูแลควบคุมและกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจซึ่งปฏิบัติการตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
- (๓) ป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา
- (๔) รักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยของประชาชนและความมั่นคงของ
ราชอาณาจักร
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการ
ตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๖) ช่วยเหลือการพัฒนาประเทศตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
- (๗) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้การปฏิบัติตามอำนาจ
หน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดความผิดทางอาญาขึ้นสำหรับการกระทำใดเป็นการ
เฉพาะ และตกอยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติตาม (๓)
(๔) หรือ (๕) จะตราพระราชกฤษฎีกาโอนอำนาจหน้าที่ตาม (๓) (๔) หรือ (๕) เฉพาะในส่วนที่
เกี่ยวกับความผิดทางอาญาดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหรือ
พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นใดก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ข้าราชการตำรวจและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

LI RT
(โปรดพลิก)

พ้นจากอำนาจหน้าที่ดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน และให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ของ
หน่วยงานตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
พนักงานสอบสวน หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

มาตรา ๗ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งเสริมให้ท้องถิ่นและชุมชน มีส่วนร่วม
ในกิจการตำรวจ เพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา รักษาความสงบ
เรียบร้อยและรักษาความปลอดภัยของประชาชนตามความเหมาะสม และความต้องการของ
แต่ละพื้นที่ ทั้งนี้ การดำเนินการมีส่วนร่วม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ต.ช. กำหนด

มาตรา ๘ ข้าราชการตำรวจอาจให้แบ่งเป็นข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศด้วย
ก็ได้ โดยให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ข้าราชการตำรวจตำแหน่งใดหรือปฏิบัติหน้าที่ใด จะเป็นข้าราชการตำรวจ
ประเภทไม่มียศให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนด
วิธีการบรรจุ การแต่งตั้ง การดำเนินการทางวินัย การบังคับบัญชา การโยกย้ายระหว่างข้าราชการ
ตำรวจประเภทมียศและข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศ รวมตลอดทั้งการปรับยศ และปรับ
เงินเดือนเมื่อมีการโยกย้ายดังกล่าวและการอื่นตามที่จำเป็นไว้ด้วย

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสอง ไม่มีผลกระทบฐานะของข้าราชการตำรวจที่มียศ
อยู่แล้วในวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๙ วัน เวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการ
ประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ก.ต.ช. จะกำหนดให้ข้าราชการตำรวจ
ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามวัน เวลา ที่แตกต่างจากที่คณะรัฐมนตรีกำหนดก็ได้

LIRT

ลักษณะ ๒

การจัดระเบียบราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

มาตรา ๑๐ สำนักงานตำรวจแห่งชาติแบ่งส่วนราชการดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(๒) กองบัญชาการ

การแบ่งส่วนราชการตาม (๑) เป็นกองบัญชาการหรือการจัดตั้งกองบัญชาการตาม (๒) ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และการแบ่งส่วนราชการภายในกองบัญชาการ เป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นให้ออกเป็นกฎกระทรวงและให้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นหัวหน้าส่วนราชการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้เป็นไปตามนโยบายและแนวทางการปฏิบัติราชการที่นายกรัฐมนตรี และ ก.ต.ช. กำหนด รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจในสำนักงานตำรวจแห่งชาติรองจากนายกรัฐมนตรี

(๓) เป็นผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(๔) วางระเบียบหรือทำคำสั่งเฉพาะเรื่องไว้ให้ข้าราชการตำรวจหรือพนักงานสอบสวนปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้อำนาจหรือการปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายอื่น

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๒ ให้มีเจเรตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรองจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ในกองบัญชาการหนึ่ง ให้มีผู้บัญชาการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น ขึ้นตรงต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และจะให้มีรองผู้บัญชาการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรองจากผู้บัญชาการตามที่ผู้บัญชาการมอบหมายด้วยก็ได้

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการด้วยโดยอนุโลม รวมทั้งให้หัวหน้าส่วนราชการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบดังเช่นผู้บัญชาการด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้บัญชาการมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารราชการของกองบัญชาการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการ ก.ต.ช. ก.ตร. และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๒) ควบคุม กำกับ ดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของกองบัญชาการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการ ก.ต.ช. ก.ตร. และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- (๓) เป็นผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติในราชการทั่วไปของกองบัญชาการ
- (๔) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งปัญหาและอุปสรรคต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติทุกสี่เดือน หรือตามระยะเวลาที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของทางราชการ ก.ต.ช. ก.ตร. และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใดกำหนดให้การดำเนินการใดเป็นอำนาจของอธิบดีหรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการมีอำนาจเช่นนั้นในฐานะเป็นอธิบดีหรือแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกองบัญชาการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.ต.ช. กำหนด

LIRT

มาตรา ๑๕ ในกองบังคับการหนึ่ง ให้มีผู้บังคับการคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกองบังคับการนั้น และจะให้มีรองผู้บังคับการเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรองจากผู้บังคับการตาม que ผู้บังคับการมอบหมายด้วยก็ได้

ความในวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับกับส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเทียบเท่ากองบังคับการด้วยโดยอนุโลม

ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่กำกับดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจที่สังกัดกองบัญชาการอื่นและปฏิบัติราชการประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการ หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี ในการนี้ ให้มีอำนาจสั่งการใด ๆ เพื่อให้เกิดการประสานงานและความร่วมมือกันในการปฏิบัติหน้าที่ หรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการตำรวจในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองบัญชาการ มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี ไว้ชั่วคราว แล้วรายงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบัญชาการที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะ ๓

คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ

มาตรา ๑๖ ให้มีคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.ต.ช." มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารราชการตำรวจ และกำกับดูแลให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ปฏิบัติตามนโยบาย ระเบียบแบบแผน มติคณะรัฐมนตรีและกฎหมาย

มาตรา ๑๗ ให้ ก.ต.ช. ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสี่คน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งได้รับการสรรหาโดยกรรมการตาม (๑)

ให้ประธานกรรมการ โดยคำแนะนำของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจโทขึ้นไปคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ก.ต.ช. และแต่งตั้งข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรีขึ้นไปจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ก.ต.ช.

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ต.ช.

ให้นายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ นอกจากอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ ให้ ก.ต.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ออกระเบียบ ประกาศ หรือมีมติในเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารราชการตำรวจ และวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตามแบบแผนและนโยบายที่ ก.ต.ช. กำหนด

(๒) เสนอแนะให้มีการตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๖ วรรคสอง

(๓) พิจารณาดำเนินการคัดเลือกข้าราชการตำรวจเพื่อดำเนินการแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ

(๔) กำหนดกระบวนการและขั้นตอนในการกระจายอำนาจระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับตำรวจภูธรจังหวัด และราชการส่วนท้องถิ่นในกรณีที่ ก.ต.ช. เห็นว่ามีความจำเป็นและเหมาะสม

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่ ก.ต.ช. มอบหมาย

(๖) ตรวจสอบการปฏิบัติตามนโยบาย การบริหารราชการตำรวจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติและกฎหมายอื่น ในการนี้ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจของกรุงเทพมหานคร จังหวัดและสถานีตำรวจต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในเขตพื้นที่ดังกล่าว แล้วรายงาน ก.ต.ช. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

องค์ประกอบ การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหา และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.ต.ช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

LIRT

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายหรือตามที่มีกฎหมายกำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ก.ต.ช.

ระเบียบหรือประกาศตาม (๑) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๒) ต้องมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ในด้านกฎหมาย การงบประมาณ การพัฒนาองค์กร การวางแผน หรือการบริหารและการจัดการ

มาตรา ๒๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือเป็นที่ปรึกษาของข้าราชการการเมืองหรือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไม่ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
- (๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
- (๘) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

มาตรา ๒๑ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป
จนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับสรรหาใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๒๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๑ กรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) มีอายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐

(๕) ก.ต.ช. มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการ
ทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือมีการกระทำ หรือมี
คุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่กรรมการ

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการสรรหา
และแต่งตั้งบุคคลเป็นกรรมการแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
จะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน ในกรณีนี้จะไม่ดำเนินการให้มีการสรรหาก็ได้

ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่ง
เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๓ การประชุมของ ก.ต.ช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.ต.ช. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ประธานกรรมการและกรรมการโดยตำแหน่งจะมอบหมายบุคคลใดให้มาประชุม
แทนไม่ได้

ให้ ก.ต.ช. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการลงมติของ ก.ต.ช.
และของคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๑๘ (๕)

LIRT

ลักษณะ ๔
ยศตำรวจและชั้นข้าราชการตำรวจ

มาตรา ๒๔ ยศตำรวจมีตามลำดับดังต่อไปนี้

พลตำรวจเอก

พลตำรวจโท

พลตำรวจตรี

พันตำรวจเอก

พันตำรวจโท .

พันตำรวจตรี

ร้อยตำรวจเอก

ร้อยตำรวจโท

ร้อยตำรวจตรี

ดาบตำรวจ

จ่าสิบตำรวจ

สิบตำรวจเอก

สิบตำรวจโท

สิบตำรวจตรี

ว่าที่ยศใดให้ถือเสมือนยศนั้น ถ้าผู้ซึ่งมียศตำรวจเป็นหญิง ให้เติมคำว่า "หญิง"
ท้ายยศตำรวจนั้นด้วย

มาตรา ๒๕ ชั้นข้าราชการตำรวจมีดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นสัญญาบัตร ได้แก่ ผู้มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป

(๒) ชั้นประทวน ได้แก่ ผู้มียศสิบตำรวจตรี สิบตำรวจโท สิบตำรวจเอก

จ่าสิบตำรวจ และดาบตำรวจ

(๓) ชั้นพลตำรวจ ได้แก่ พลตำรวจสำรอง

LIPT
(โปรดพลิก)

พลตำรวจสำรอง คือ ผู้ที่ได้รับการบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจ โดยได้รับการคัดเลือกเข้ารับการศึกษอบรมในสถานศึกษาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

มาตรา ๒๖ การแต่งตั้งยศตำรวจชั้นสัญญาบัตร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และให้ทำโดยประกาศพระบรมราชโองการ

การแต่งตั้งยศตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นกรณีพิเศษ อาจกระทำได้โดยประกาศพระบรมราชโองการ

ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศพระบรมราชโองการแต่งตั้งยศตำรวจชั้นสัญญาบัตร จะแต่งตั้งว่าที่ยศตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นการชั่วคราวก็ได้ โดยให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้ เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

(๑) ตั้งแต่ว่าที่ยศพลตำรวจตรีขึ้นไป ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

(๒) ตั้งแต่ว่าที่ยศร้อยตำรวจตรีขึ้นไปแต่ไม่สูงกว่าว่าที่ยศพันตำรวจเอก

ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

มาตรา ๒๗ การแต่งตั้งยศตำรวจชั้นประทวน ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้บังคับบัญชาในระดับผู้บัญชาการขึ้นไปซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

การแต่งตั้งยศตำรวจชั้นประทวนเป็นกรณีพิเศษ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๒๘ การถอดหรือการออกจากยศตำรวจชั้นสัญญาบัตร ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และให้ทำโดยประกาศพระบรมราชโองการ

มาตรา ๒๙ การให้ออกจากว่าที่ยศตำรวจชั้นสัญญาบัตรหรือการถอดหรือการออกจากยศตำรวจชั้นประทวน ให้ผู้มีอำนาจสั่งตามมาตรา ๒๖ วรรคสาม หรือมาตรา ๒๗ แล้วแต่กรณี สั่งได้ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

LIRT

ลักษณะ ๕

คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการตำรวจคนหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.ตร.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ เลขาธิการ ก.พ. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นกรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่ง

(๒) กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งได้รับการเลือกตามมาตรา ๓๕ ดังต่อไปนี้

(ก) ผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ในตำแหน่งตั้งแต่ผู้บัญชาการ หรือเทียบผู้บัญชาการขึ้นไปจำนวนห้าคน แต่ต้องเป็นผู้ซึ่งพ้นจากความเป็นข้าราชการตำรวจไปแล้วเกินหนึ่งปี

(ข) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่เป็นข้าราชการตำรวจจำนวนหกคน ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ อาชีววิทยาและงานยุติธรรม หรือสาขาอื่นตามที่ ก.ตร. กำหนด สาขาละไม่เกินหนึ่งคน เว้นแต่ในกรณีที่มีรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจตาม (๑) เพิ่มขึ้น ก็ให้มีกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอีกตามจำนวนของรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่เพิ่มขึ้นนั้น

บุคคลซึ่งเคยเป็นข้าราชการตำรวจ หากได้พ้นจากความเป็นข้าราชการตำรวจไปแล้วเกินสิบปีและมีอายุไม่เกินหกสิบห้าปี อาจได้รับการสรรหาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๒) (ข) ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งคน

ให้ผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเป็นเลขานุการ ก.ตร. และรองผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเป็นผู้ช่วยเลขานุการ ก.ตร.

LIBRT
(โปรดพลิก)

ให้นายกรัฐมนตรีประกาศรายชื่อกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิใน
ราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๑ ให้ ก.ตร. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายและมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตำรวจ
และจัดระบบราชการตำรวจ รวมตลอดทั้งการอบรมและพัฒนาข้าราชการตำรวจ

ในกรณีที่ ก.ต.ช. ได้กำหนดระเบียบแบบแผนและนโยบายไว้เป็นการทั่วไป
การดำเนินการตาม (๑) ของ ก.ตร. ต้องสอดคล้องกับระเบียบแบบแผนและนโยบายของ ก.ต.ช.
และให้ ก.ตร. แจ้งการดำเนินการดังกล่าวให้ ก.ต.ช. ทราบด้วย

(๒) ออกกฎ ก.ตร. ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือมีมติเกี่ยวกับ
การบริหารงานบุคคล เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) กำกับดูแล ตรวจสอบ และแนะนำ เพื่อให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติบริหาร
งานบุคคลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบให้สำนักงานตำรวจ
แห่งชาติรายงานเกี่ยวกับการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการ
ทางวินัย การออกจากราชการ และการปฏิบัติการอื่นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๔) รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาปรับปรุงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
เงินเพิ่มค่าครองชีพ สวัสดิการ หรือประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับข้าราชการตำรวจให้เหมาะสม

(๕) กำหนดชั้นยศที่ควรบรรจุแต่งตั้งและอัตราเงินเดือนที่ควรได้รับสำหรับ
วุฒิปริญญาหรือประกาศนียบัตรต่าง ๆ

(๖) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล
ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) พิจารณานุมัติแก้ไขระเบียบประวัติเกี่ยวกับวันเดือนปีเกิด และการควบคุม
เกียจคร้านของข้าราชการตำรวจ

(๘) ในกรณีที่พิจารณาเห็นว่าการปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ
สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีมติสั่งการให้
สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิบัติการให้ถูกต้องเหมาะสม ถ้าสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ปฏิบัติ
การตามมติดังกล่าว ให้รายงานต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและสั่งการต่อไป

LIRT

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่ ก.ตร. มอบหมาย

(๑๐) ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่น

กฎ ก.ตร. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๓๒ เพื่อรักษาความเที่ยงธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการ ดำรง ให้ ก.ตร. ออกกฎ ก.ตร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการ ดำรงไว้ให้ชัดเจนแน่นอน กฎ ก.ตร. ดังกล่าวให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๓ กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติ และไม่มี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๐ และต้องไม่เป็นข้าราชการหรือกลับเข้ารับราชการสำหรับ กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ก) และต้องไม่เป็นข้าราชการตำรวจ สำหรับกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ข)

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิ ให้ ก.ตร. เป็นผู้วินิจฉัย

มาตรา ๓๔ กรรมการข้าราชการตำรวจจะเป็นกรรมการใน ก.ต.ช. ในขณะเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่นายกรัฐมนตรี และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

มาตรา ๓๕ การเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ก) ให้ ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการ พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่ง เทียบเท่าขึ้นไปเป็นผู้เลือก

(โปรดพลิก)

(๒) กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ข) ให้กรรมการข้าราชการตำรวจโดยตำแหน่งตามมาตรา ๓๐ (๑) และผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ก) เป็นผู้เลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. แล้วเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้นำความกราบบังคับทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งพร้อมกับกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ก)

มาตรา ๓๖ การเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ก) ให้ ก.ตร. ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในขณะนั้นเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามของการเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ก) เป็นจำนวนสามเท่าของจำนวนที่จะพึงมี แล้วจัดส่งบัญชีรายชื่อบุคคลดังกล่าวโดยเรียงลำดับตามตัวอักษรไปยังผู้มีสิทธิเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ (๑) ก่อนวันเลือกเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบสี่วัน

การสรรหาบุคคลเพื่อจัดทำบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำการเป็นการลับ

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๓๗ ในการเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ก) ให้ผู้ซึ่งได้รับคะแนนมากตามลำดับลงมาตามจำนวนที่กำหนดไว้เป็นผู้ได้รับเลือก

ในกรณีที่มิผู้ได้รับเลือกหลายคนได้คะแนนเท่ากันจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถเรียงลำดับผู้รับเลือกตามจำนวนที่จะพึงมีได้ ให้ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจทำการจับสลากเพื่อให้ได้รับเลือกจนครบจำนวน

ให้ขึ้นบัญชีรายชื่อผู้ซึ่งไม่ได้รับเลือก ซึ่งอยู่ในอันดับถัดจากผู้ได้รับเลือกลงมาตามลำดับตามจำนวนที่ ก.ตร. เห็นสมควรไว้ด้วย

มาตรา ๓๘ กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

LIRT

ให้กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่ากรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๓๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๘ กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓
- (๒) ก.ตร. มีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการข้าราชการตำรวจทั้งหมดให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือมีการกระทำหรือมีคุณลักษณะไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่กรรมการข้าราชการตำรวจ
- (๓) มีเหตุตามมาตรา ๒๒ (๑) (๒) หรือ (๓)
- (๔) สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารท้องถิ่น หรือคณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ก) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ซึ่งมีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อในประเภทนั้นตามมาตรา ๓๗ วรรคสาม ในอันดับแรกเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิแทนและให้อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) (ข) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างโดยให้นำความในมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การดำรงตำแหน่งของกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิที่ดำรงตำแหน่งแทน หากมีกำหนดเวลาไม่ถึงสองปี ไม่ให้นับเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๓๘

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่กรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ภายในหกสิบวันก่อนวันครบวาระ

(โปรดพลิก)

มาตรา ๔๒ การประชุม ก.ตร. ต้องมีกรรมการข้าราชการตำรวจมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการข้าราชการตำรวจทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการข้าราชการตำรวจที่มาประชุมเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

ให้ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจเป็นผู้เรียกประชุม แต่ในกรณีที่กรรมการ ข้าราชการตำรวจไม่น้อยกว่าหกคนร้องขอให้เรียกประชุม ให้ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ เรียกประชุมภายในเจ็ดวันนับแต่วันได้รับร้องขอ

ให้ ก.ตร. มีอำนาจออกข้อบังคับว่าด้วยการประชุมและการลงมติของ ก.ตร. และของคณะอนุกรรมการตามมาตรา ๓๑ (๙)

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ ก.ตร. มีหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้เสนอเรื่องต่อ ก.ตร. แต่ทั้งนี้ไม่ตัดสิทธิกรรมการข้าราชการ ตำรวจคนหนึ่งคนใดที่จะเสนอ

ลักษณะ ๖

ระเบียบข้าราชการตำรวจ

หมวด ๑

ตำแหน่งและการกำหนดตำแหน่ง

มาตรา ๔๔ ตำแหน่งข้าราชการตำรวจมีดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- (๒) เปรตตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- (๓) ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- (๔) ผู้บัญชาการ

LIRT

- (๕) รองผู้บัญชาการ
- (๖) ผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ
- (๗) รองผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ
- (๘) ผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๙) รองผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ
- (๑๐) สารวัตร และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ
- (๑๑) รองสารวัตร และพนักงานสอบสวน
- (๑๒) ผู้บังคับหมู่
- (๑๓) รองผู้บังคับหมู่

ก.ตร. จะกำหนดให้มีตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น โดยจะให้มีชื่อตำแหน่งใด เทียบกับตำแหน่งตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้กำหนดไว้ในกฎ ก.ตร.

การกำหนดตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้มีเฉพาะที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการ บริหารงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้เกิดประสิทธิภาพและประหยัด และเมื่อหมดความ จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.ตร. แล้ว ให้ยุบตำแหน่งนั้น

มาตรา ๔๕ ในส่วนราชการต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จะให้มีตำแหน่ง ข้าราชการตำรวจตำแหน่งใด จำนวนเท่าใด และคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งอย่างไร และจะ ให้มียศหรือไม่ และถ้าให้มียศจะให้มียศใด รวมตลอดถึงการตัดโอนตำแหน่งจากส่วนราชการหนึ่ง ไปเพิ่มให้อีกส่วนราชการหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ ก.ตร. กำหนด โดยให้คำนึงถึงลักษณะหน้าที่และ ความรับผิดชอบ ปริมาณและคุณภาพของงาน รวมทั้งความมีประสิทธิภาพและการประหยัด

การกำหนดจำนวนตำแหน่งข้าราชการตำรวจตั้งแต่ตำแหน่งผู้บังคับการ พนักงาน สอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปในส่วนราชการต่าง ๆ ต้องได้รับความ เห็นชอบจาก ก.ต.ช. ก่อน

มาตรา ๔๖ ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนตาม มาตรา ๔๔ ได้รับเงินเพิ่มเป็นกรณีพิเศษตามระเบียบที่ ก.ตร. กำหนดโดยความเห็นชอบของ กระทรวงการคลัง

LI RT
(โปรดพลิก)

ในการกำหนดจำนวนเงินเพิ่มเป็นกรณีพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานและการดำรงตนอยู่ในความยุติธรรมได้อย่างมีเกียรติโดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนที่รัฐจ่ายให้แก่ข้าราชการฝ่ายอื่นที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมประกอบด้วย

มาตรา ๔๗ ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวน ให้ได้รับการเลื่อนตำแหน่งดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานสอบสวน เมื่อดำรงตำแหน่งและได้รับเงินเดือนตามที่ ก.ตร. กำหนดอีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ

(๒) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ ส.๓ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ

(๓) พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ ส.๔ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ

(๔) พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ ส.๕ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้ว ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ

(๕) พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ เมื่อดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปีและได้รับเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับ ส.๖ อีกทั้งได้ผ่านการประเมินแล้ว พร้อมทั้งมีตำแหน่งว่าง ให้ผู้นั้นเป็นพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

ในการประเมินพิจารณาเลื่อนตำแหน่งพนักงานสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้นำปริมาณและคุณภาพของสำนวนการสอบสวนมาประกอบการพิจารณาด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

การแต่งตั้งพนักงานสอบสวนจะมีจำนวนเท่าใด มีอำนาจหน้าที่ในการบังคับบัญชาเพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

LIRT

หมวด ๒

การบรรจุ การแต่งตั้งและการเลื่อนชั้นเงินเดือน

มาตรา ๔๘ ผู้ที่จะได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์
- (๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๔) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
- (๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในพรรคการเมือง
- (๖) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๔๙ เมื่อจะต้องมีการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุ

มาตรา ๕๐ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจชั้นประทวน และชั้นสัญญาบัตร ให้บรรจุจากบุคคลผู้ได้รับคัดเลือกหรือสอบแข่งขันได้

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกหรือการสอบแข่งขันให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ดำเนินการคัดเลือกและการสอบแข่งขัน

มาตรา ๕๑ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่ง ให้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

- (๑) ตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจเอก

LIBRT
(โปรดพลิก)

(๒) ตำแหน่งจเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจโทหรือพลตำรวจเอก

(๓) ตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจโท

(๔) ตำแหน่งผู้บัญชาการ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรีหรือพลตำรวจโท

(๕) ตำแหน่งรองผู้บัญชาการ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรี

(๖) ตำแหน่งผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอกซึ่งได้รับอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอก (พิเศษ) หรือพลตำรวจตรี

(๗) ตำแหน่งรองผู้บังคับการ และพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอกหรือพันตำรวจเอกซึ่งได้รับอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอก (พิเศษ)

(๘) ตำแหน่งผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโทหรือพันตำรวจเอก

(๙) ตำแหน่งรองผู้กำกับการ และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโท

(๑๐) ตำแหน่งสารวัตร และพนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจเอกขึ้นไปแต่ไม่สูงกว่าพันตำรวจโท

(๑๑) ตำแหน่งรองสารวัตร และพนักงานสอบสวน ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจตรีขึ้นไปแต่ไม่สูงกว่าร้อยตำรวจเอก

(๑๒) ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจยศสิบตำรวจตรีขึ้นไปแต่ไม่สูงกว่าดาบตำรวจ

(๑๓) ตำแหน่งรองผู้บังคับหมู่ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจ

การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) ถึง (๑๓) อาจแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าด้วยก็ได้

LIRT

มาตรา ๕๒ ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๑ (๑๒) หรือ (๑๓) อาจได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและมียศตามมาตรา ๕๑ (๑๑) ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๑ (๑๓) อาจได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและมียศตามมาตรา ๕๑ (๑๒) ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๕๓ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นนายตำรวจราชสำนักประจำ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การแต่งตั้งนายตำรวจราชสำนักประจำ ให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๒) ถึง (๑๑) หรือตำแหน่งเทียบเท่า ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย และเมื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีแจ้งให้ ก.ตร. ทราบ

(๒) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๑) ให้นายกรัฐมนตรีคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจแล้วเสนอต่อ ก.ต.ช. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ต.ช. แล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๓) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๒) (๓) และ (๔) ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจเสนอ ก.ตร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนและให้เสนอไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อให้นายกรัฐมนตรีพิจารณานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

มาตรา ๕๔ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่มาตรา ๔๔ (๕) ลงมา และเป็นการแต่งตั้งในสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือในกองบัญชาการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๕) และ (๖) ในสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจในสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเสนอ ก.ตร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน และให้เสนอไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อให้นายกรัฐมนตรีพิจารณานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ในกรณีเป็นการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบัญชาการที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติรับฟังข้อเสนอแนะของผู้บัญชาการที่เกี่ยวข้องด้วย

(๒) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๔ (๕) และ (๖) ในกองบัญชาการที่มีได้ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการคัดเลือกรายชื่อข้าราชการตำรวจในกองบัญชาการนั้นเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อพิจารณาเสนอ ก.ตร. ให้ความเห็นชอบก่อน แล้วให้เสนอไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อให้นายกรัฐมนตรีพิจารณานำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นว่า การคัดเลือกของผู้บัญชาการตามวรรคหนึ่งยังไม่เหมาะสม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะทำความเห็นพร้อมข้อเสนอแนะและเหตุผลเสนอไปยัง ก.ตร. เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

(๓) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่มาตรา ๕๔ (๗) ลงมาในสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือในกองบัญชาการที่มีได้ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บัญชาการเป็นผู้สั่งแต่งตั้งจากข้าราชการตำรวจในสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือในกองบัญชาการนั้น แล้วแต่กรณี โดยให้ผู้บังคับการที่เกี่ยวข้องมีข้อเสนอแนะและมีส่วนร่วมในการให้ความเห็นชอบด้วย และหากไม่เป็นที่ยุติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ชี้ขาด แต่ในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่มาตรา ๕๔ (๘) ลงมา ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมภายในกองบังคับการที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือในกองบัญชาการที่มีได้ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บังคับการเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

การกำหนดขั้นตอนใด ๆ อันจะเป็นการชะลอ จำกัด ตัดทอน หรือยับยั้งการใช้อำนาจของผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๔ (๓) จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่กฎหมายบัญญัติหรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามที่ ก.ตร. กำหนด

ในกรณีการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่มาตรา ๕๔ (๘) ลงมา ไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมในส่วนราชการที่สังกัดกองบัญชาการที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการเป็นผู้สั่งแต่งตั้งโดยรับฟังข้อเสนอแนะของผู้บังคับการที่เกี่ยวข้องด้วย

LIRT

มาตรา ๕๕ การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจจากส่วนราชการหนึ่งไปดำรงตำแหน่งตั้งแต่มาตรา ๔๔ (๕) ลงมาในอีกส่วนราชการหนึ่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจจากสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือกองบัญชาการที่มีได้ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ไปดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๕) และ (๖) ในอีกกองบัญชาการหนึ่งหรือในสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและผู้บัญชาการที่เกี่ยวข้องทำความตกลงกัน และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเสนอต่อ ก.ตร. ให้ความเห็นชอบก่อน แล้วให้เสนอไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาให้ความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ในกรณีที่เป็นการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระหว่างกองบัญชาการที่มีได้ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการที่เกี่ยวข้องทำความตกลงกันและให้ผู้บัญชาการที่ประสงค์จะแต่งตั้งข้าราชการตำรวจผู้นั้นเสนอไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อนำเสนอต่อ ก.ตร. ให้ความเห็นชอบก่อน แล้วให้เสนอไปยังนายกรัฐมนตรี เพื่อให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาให้ความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ในกรณีที่ไม้อาจตกลงกันได้ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและผู้บัญชาการที่เกี่ยวข้องทำความเห็นและเหตุผลของตนเสนอไปยัง ก.ตร. เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่มาตรา ๔๔ (๗) ลงมา ระหว่างสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกับกองบัญชาการที่มีได้ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและผู้บัญชาการทำความตกลงกัน และให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้บัญชาการที่ประสงค์จะแต่งตั้งข้าราชการตำรวจผู้นั้นเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

(๓) การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่มาตรา ๔๔ (๗) ลงมา ระหว่างส่วนราชการที่สังกัดกองบัญชาการที่มีได้ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ผู้บัญชาการที่เกี่ยวข้องทำความตกลงกัน และให้ผู้บัญชาการที่ประสงค์จะแต่งตั้งข้าราชการตำรวจผู้นั้นเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

(โปรดพลิก)

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นว่าการใช้อำนาจในการแต่งตั้งของผู้บัญชาการไม่เป็นธรรมหรือมีกรณีไม่ชอบด้วยหลักเกณฑ์หรือวิธีการที่ ก.ตร. กำหนดตามมาตรา ๕๗ หรือมีกรณีที่จะต้องดำเนินการทางวินัยและมีความจำเป็นต้องให้ข้าราชการตำรวจซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่มาตรา ๔๔ (๕) ลงมาให้พ้นจากพื้นที่หรือหน้าที่ หรือมีเหตุพิเศษตามที่ ก.ตร. กำหนด ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอำนาจสั่งแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๕) ลงมาได้ตามควรแก่กรณี

การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่ง ให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๕) และ (๖) ให้เสนอ ก.ตร. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน

มาตรา ๕๗ การคัดเลือก การทำความตกลงกัน การให้ความเห็นชอบ และการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๕๓ (๓) มาตรา ๕๔ และมาตรา ๕๕ ให้พิจารณาโดยคำนึงถึงความอาวุโส ประวัติการรับราชการ ผลการปฏิบัติงาน ความประพฤติ และความรู้ความสามารถ ประกอบกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

การคัดเลือกและการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจคัดเลือกหรือแต่งตั้งพิจารณาจากข้าราชการตำรวจที่คณะกรรมการคัดเลือกเสนอแนะ

ให้ ก.ตร. แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบข้าราชการตำรวจผู้มีสิทธิดำรงตำแหน่ง โดยคณะกรรมการคัดเลือกดังกล่าวอย่างน้อยต้องประกอบด้วยรองหัวหน้าหน่วยงานนั้นทุกคน

มาตรา ๕๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๖๘ ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีคุณวุฒิสูงขึ้น และมีสิทธิได้รับเงินเดือนสูงขึ้นตามที่ ก.ตร. กำหนด ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๖๔ เป็นผู้มีอำนาจสั่งเลื่อน

มาตรา ๕๙ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจหรือการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งใด ผู้ได้รับการบรรจุหรือได้รับการแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่ ก.ตร. กำหนดตามมาตรา ๔๕ เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.ตร. อาจอนุมัติให้บรรจุหรือแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่ไม่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กำหนดไว้ก็ได้

LIRT

การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต้องแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งเดิม เว้นแต่มีเหตุผลและความจำเป็น ก.ตร. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าตำแหน่งเดิมเป็นพิเศษเฉพาะรายได้

มาตรา ๖๐ ผู้ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามมาตรา ๕๐ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง โดยมีกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือน

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการทดลอง การประเมินผลการทดลอง การรายงานผลการทดลอง และการยกเว้นไม่ต้องทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ รวมทั้งการสั่งให้ออกจากราชการอันเนื่องมาจากการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ให้ถือว่าผู้นั้นเคยเป็นข้าราชการตำรวจ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นที่ได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ผู้นั้นทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

มาตรา ๖๑ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจประจำสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือส่วนราชการใด หรือสำรองราชการในส่วนราชการใด โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมและโดยจะให้ขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมหรือไม่ก็ได้ ให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

- (๑) นายกรัฐมนตรีสำหรับผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
- (๒) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสำหรับข้าราชการตำรวจทุกตำแหน่ง
- (๓) ผู้บัญชาการสำหรับข้าราชการตำรวจในกองบัญชาการหรือในส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองบัญชาการ

มาตรา ๖๒ การโอนข้าราชการตำรวจไปรับราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นจะกระทำได้เมื่อเจ้าตัวสมัครใจและส่วนราชการหรือหน่วยงานต้องการจะรับโอนผู้นั้น โดยให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ขอรับโอนทำความตกลงกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

มาตรา ๖๓ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๔๙ เป็นผู้สั่งบรรจุในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การโอนข้าราชการซึ่งไม่ใช่ข้าราชการตำรวจหรือการโอนพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมาบรรจุเป็นข้าราชการตำรวจ ยกเว้นข้าราชการการเมือง ข้าราชการซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ และพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน ให้กระทำได้เมื่อเจ้าตัวสมัครใจและสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องการจะรับโอนผู้นั้น โดยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติทำความตกลงกับผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุของส่วนราชการหรือหน่วยงานสังกัดเดิม ในการนี้ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการตำรวจจะได้รับ ทั้งนี้ ในการดำเนินการรับโอน การกำหนดตำแหน่ง ชั้นยศ และอัตราเงินเดือน และการนับเวลาราชการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

(๒) การกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ

(ก) ข้าราชการตำรวจซึ่งได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเดิมเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นขอกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ แต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันออกจากราชการไปปฏิบัติงานดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

(ข) ข้าราชการตำรวจซึ่งออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะดำเนินการบรรจุและแต่งตั้งผู้นั้นเข้ารับราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

(ค) ข้าราชการซึ่งมิใช่ข้าราชการตำรวจหรือพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากราชการหรือออกจากงานไปแล้ว แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมือง ข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและพนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งออกจากงานในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน ถ้าสมัครเข้ารับราชการเป็นข้าราชการตำรวจ และเมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นสมควรรับบุคคลนั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการตำรวจ ในการนี้ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการตำรวจจะได้รับ ทั้งนี้ การดำเนินการให้กลับเข้ารับราชการ การกำหนดตำแหน่ง ชั้นยศ และอัตราเงินเดือน และการนับเวลาราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

LIRT

มาตรา ๖๔ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้สั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการตำรวจระดับ ส.๘ ระดับ ส.๗ และระดับ ส.๖ เมื่อได้รับความเห็นชอบจาก ก.ตร. แล้ว

การสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการตำรวจตั้งแต่ระดับ ส.๕ ลงมาให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

การพิจารณาเลื่อนเงินเดือนข้าราชการตำรวจ ให้คำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถ และความอุตสาหะในการปฏิบัติหน้าที่ ตลอดจนการรักษาวินัยและการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการตำรวจตามรายงานของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

การเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษเกินสองขั้น ต้องได้รับอนุมัติจาก ก.ตร. เป็นพิเศษเฉพาะราย

มาตรา ๖๕ ข้าราชการตำรวจผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ก.ตร. จะพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๖๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่พัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อเพิ่มความรู้ ทักษะ ทศนคติ คุณธรรมและจริยธรรม รวมทั้งประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อให้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

หมวด ๓

เงินเดือน เงินประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มอื่น

มาตรา ๖๗ อัตราเงินเดือน อัตราเงินประจำตำแหน่ง การให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งและการจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

LI RT
(โปรดพลิก)

มาตรา ๖๘ ให้ข้าราชการตำรวจได้รับเงินเดือนดังต่อไปนี้

(๑) ข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจเอก ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้ได้รับเงินเดือนขั้นสูงสุดของระดับ ส. ๙

(๒) ข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจเอก ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ส. ๘

(๓) ข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจโท ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ส. ๗

(๔) ข้าราชการตำรวจยศพลตำรวจตรี ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ส. ๖

(๕) ข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอกอัตราเงินเดือนพันตำรวจเอก (พิเศษ) ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ส. ๕

(๖) ข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจเอก ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ส. ๔

(๗) ข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจโท ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ส. ๓

(๘) ข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรี ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ส. ๒

(๙) ข้าราชการตำรวจยศร้อยตำรวจเอก ร้อยตำรวจโท และร้อยตำรวจตรี ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ส. ๑

(๑๐) ข้าราชการตำรวจยศดาบตำรวจ ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ป. ๓

(๑๑) ข้าราชการตำรวจยศจำสิบตำรวจอัตราเงินเดือนจำสิบตำรวจ (พิเศษ)

ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ป. ๒

(๑๒) ข้าราชการตำรวจยศจำสิบตำรวจ สิบตำรวจเอก สิบตำรวจโท

และสิบตำรวจตรี ให้ได้รับเงินเดือนระดับ ป. ๑

(๑๓) ข้าราชการตำรวจชั้นพลตำรวจสำรอง ให้ได้รับเงินเดือนระดับ พ. ๑

ให้ข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนในขั้นต่ำของระดับนั้น ๆ ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของระดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

ข้าราชการตำรวจตาม (๒) ถึง (๑๓) อาจได้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้นกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งก็ได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ซึ่งในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการได้รับเงินเดือนในระดับสูงขึ้นดังกล่าวและการรับเงินประจำตำแหน่งไว้ด้วย

LIRT

มาตรา ๖๙ ข้าราชการตำรวจอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามจำนวน หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๗๐ ข้าราชการตำรวจอาจได้รับเงินเพิ่มพิเศษรายเดือน เงินเพิ่มอื่นหรือเงินช่วยเหลือตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗๑ ข้าราชการตำรวจอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๔

การรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทน

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการตำรวจในส่วนราชการหรือหน่วยงานใดในสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งใดไม่สามารถปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้บังคับบัญชาดังต่อไปนี้ สั่งให้ข้าราชการตำรวจซึ่งเห็นสมควรรักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้นได้

(๑) นายกรัฐมนตรี สำหรับตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(๒) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สำหรับตำแหน่งตั้งแต่จเรตำรวจแห่งชาติ

รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมา

(๓) ผู้บัญชาการหรือตำแหน่งเทียบเท่า สำหรับตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษหรือตำแหน่งเทียบเท่าลงมาในส่วนราชการนั้น

ในกรณีที่ไม่มีผู้แต่งตั้งให้ข้าราชการตำรวจผู้รักษาราชการแทนและมีผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งนั้น ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ และมีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าว ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยเป็นผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งนั้น ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยหลายคน ให้ผู้มีอาวุโสตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ก็ให้ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรผู้มีอาวุโสตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ในส่วนราชการหรือหน่วยงานนั้นเป็นผู้รักษาราชการแทน

เพื่อประโยชน์ของทางราชการ ข้าราชการตำรวจที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๑ (๒) (๓) (๔) (๕) และ (๖) เป็นการย้อนหลัง การปฏิบัติหน้าที่หรือการใช้อำนาจในตำแหน่งเดิมที่ได้กระทำไปก่อนมีประกาศพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้เป็นอย่างอื่นได้

มาตรา ๗๓ นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ และการดำเนินการด้านอื่นที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใดในกิจการของแต่ละกองบัญชาการ ให้ผู้บัญชาการของแต่ละกองบัญชาการนั้น เป็นผู้ปฏิบัติราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ในการปฏิบัติราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามวรรคหนึ่ง ผู้บัญชาการจะมอบหมายให้รองผู้บัญชาการปฏิบัติราชการแทนก็ได้

ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีหน้าที่กำกับติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการตามวรรคหนึ่ง และให้มีอำนาจแนะนำและแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีจำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ของทางราชการหรือการระงับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้อำนาจของผู้บัญชาการตามวรรคหนึ่ง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะระงับการใช้อำนาจของผู้บัญชาการดังกล่าวไว้เป็นการชั่วคราวและใช้อำนาจนั้นด้วยตนเองก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.ต.ช. กำหนด

มาตรา ๗๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นใดที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานจะพึงปฏิบัติ หรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วย หรือ

LIRT

ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานถัดลงไปตามลำดับหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรในส่วนราชการหรือในหน่วยงานนั้นปฏิบัติราชการแทนได้

การมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือ และให้ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่แนะนำ กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และในกรณีที่เห็นว่าผู้รับมอบอำนาจปฏิบัติราชการในเรื่องใดโดยไม่สมควร ให้มีอำนาจแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจนั้นได้

เมื่อมีการมอบอำนาจแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากผู้มอบอำนาจไว้เป็นกรณี ๆ ไป

มาตรา ๗๕ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามมาตรา ๗๒ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้อำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนมีอำนาจและหน้าที่เป็นกรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทน

การสั่งให้รักษาราชการแทนให้มีผลนับแต่เวลาที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือตำแหน่งผู้ช่วยพ้นจากความเป็นผู้รักษาราชการแทน นับแต่เวลาที่ผู้ได้รับแต่งตั้งเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ ไม่เป็นการกระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปแล้ว ในระหว่างเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้อำนาจหรือหน้าที่ใดเป็นของปลัดกระทรวง การใช้อำนาจหรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวสำหรับส่วนราชการหรือหน่วยงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ให้ถือเป็นอำนาจและหน้าที่ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(โปรดพลิก)

หมวด ๕
วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๗๗ ข้าราชการตำรวจต้องถือและปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และจรรยาบรรณของตำรวจตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัด

กฎ ก.ตร. ตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗๘ การกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ได้แก่การไม่รักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อปฏิบัติและข้อห้ามในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี จรรยาบรรณของตำรวจ และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

(๒) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๓) ต้องรักษาระเบียบการเคารพระหว่างผู้ใหญ่ ผู้น้อย

(๔) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการ จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

(๕) ต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ

(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็น การกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

LIRT

(๘) ต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรมและให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการหรือในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย โดยห้ามมิให้ดูหมิ่นเหยียดหยาม กดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการหรือในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๙) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความตั้งใจ อุทิศตน เพื่อให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

(๑๐) ต้องไม่กระทำการอันเป็นเหตุให้แตกความสามัคคีระหว่างข้าราชการตำรวจ

(๑๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๑๒) ต้องไม่ใช้กริยาวาจาหรือประพฤติตนในลักษณะที่ไม่สมควร

(๑๓) ต้องไม่กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

(๑๔) ต้องไม่กระทำด้วยประการใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการบังคับผู้บังคับบัญชาเป็นทางให้เสียระเบียบแบบแผนวินัยตำรวจ

(๑๕) ต้องไม่กระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการหรือทำให้เสียระเบียบแบบแผนของตำรวจ

(๑๖) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

(๑๗) ต้องไม่เป็นการรวมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๑๘) กระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๗๙ การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่การกระทำความดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่ไม่ควรได้

(โปรดพลิก)

(๒) ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๓) เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อราชการหรือในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ราชการ

(๔) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๖) กระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ รวมทั้งการกระทำผิดตามมาตรา ๗๘ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๗) กระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๘๐ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

วิธีการเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และการป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรจะกล่าวหาว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันทีตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๖

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้และตามหมวด ๖ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา ๘๑ เมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อประโยชน์ในการรักษา วินัยและปราบปรามข้าราชการตำรวจผู้ก่อการกำเริบ หรือเพื่อบังคับข้าราชการตำรวจผู้ละทิ้งหน้าที่ให้กลับทำหน้าที่ของตน ผู้บังคับบัญชาอาจใช้อาวุธหรือกำลังบังคับได้ และถ้าได้กระทำโดยสุจริตตามสมควรแก่เหตุแล้ว ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ช่วยเหลือไม่ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา

LIRT

เมื่อมีเหตุดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาจะต้องรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาเหนือตน
ตามลำดับชั้นจนถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติโดยเร็ว

มาตรา ๘๒ โทษทางวินัยมี ๗ สถาน ดังต่อไปนี้

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ทัณฑกรรม
- (๓) กักขัง
- (๔) กักขัง
- (๕) ตัดเงินเดือน
- (๖) ปลดออก
- (๗) ไล่ออก

การลงโทษภาคทัณฑ์ ได้แก่ การลงโทษแก่ผู้กระทำความผิดอันควรต้องรับโทษ
สถานหนึ่งสถานใดแต่มีเหตุอันควรปราณีจึงเพียงแต่แสดงความผิดผู้นั้นให้ปรากฏไว้

การลงโทษทัณฑกรรม ได้แก่ การให้ทำงานโยธา การให้อยู่เวรยาม นอกจาก
หน้าที่ประจำ หรือการให้ทำงานสาธารณประโยชน์ซึ่งต้องไม่เกินหกชั่วโมงต่อหนึ่งวัน

การลงโทษกักขัง ได้แก่ การกักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งที่สมควรตามที่
กำหนด

การลงโทษกักขัง ได้แก่ การขังในที่จัดไว้เพื่อควบคุมแต่เฉพาะคนเดียวหรือ
หลายคนรวมกันตามที่จะได้มีคำสั่ง

การลงโทษกักขังหรือกักขังจะใช้งานโยธาหรืองานอื่นของทางราชการด้วยก็ได้
แต่ต้องไม่เกินหกชั่วโมงต่อหนึ่งวัน

มาตรา ๘๓ การลงโทษข้าราชการตำรวจให้ทำเป็นคำสั่งโดยระบุในคำสั่งด้วยว่า
ผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใดและมาตราใด

วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

(โปรดพลิก)

หมวด ๒

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๘๔ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาสืบดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยหรือไม่

ในการสืบสวนข้อเท็จจริงให้แจ้งเรื่องที่ถูกกล่าวหาหรือถูกร้องเรียนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อเท็จจริงภายในเวลาที่กำหนด ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๘๕ หรือมาตรา ๘๖ แล้วแต่กรณีทันที

มาตรา ๘๕ เมื่อข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชานำสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๘๔ มาพิจารณาสั่งการตาม
มาตรา ๘๗

มาตรา ๘๖ เมื่อข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้ว ถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัย ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี ถ้าฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัย ให้สั่งยุติเรื่อง

ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ
ก.ตร. เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจตำแหน่งต่างกันถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่มีตำแหน่งในระดับสูงกว่าเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน

LIRT

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหา ตามมาตรา ๑๐๑ และผลการสอบสวนปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสั่งการตามผลการสอบสวนโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือดำเนินการสอบสวนใหม่ แต่ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุพยานก็ได้ และต้องให้โอกาส ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

มาตรา ๘๗ หลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาเกี่ยวกับการสืบสวน และการสอบสวนที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๘๕ และมาตรา ๘๖ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

ในการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๙ หรือมาตรา ๙๐ ให้พิจารณาสั่งการให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันได้รับ จำนวน เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ซึ่งทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้อง ไม่เกินหกสิบวัน ในการนี้หากยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหากลับคืน สถานะเดิมก่อน และให้ถือว่าไม่เป็นผู้ที่อยู่ระหว่างถูกสืบสวนหรือสอบสวน แล้วแต่กรณีนับแต่ วันครบกำหนดเวลาดังกล่าวจนกว่าการพิจารณาสั่งการในเรื่องนั้นจะเสร็จสิ้นและมีคำสั่ง

ในกรณีที่เป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. จะดำเนินการ ทางวินัยโดยไม่ต้องสืบสวนหรือสอบสวนก็ได้

มาตรา ๘๘ เมื่อมีเหตุจำเป็นจะต้องกักตัวข้าราชการตำรวจซึ่งถูกกล่าวหาไว้ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน เช่น จะหลบหนี หรือจะไปทำร้าย หรือข่มขู่ผู้เสียหายหรือพยาน ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจกักตัวข้าราชการตำรวจนั้นระหว่างดำเนินการสอบสวนได้เท่าที่จำเป็น แก่การสอบสวน แต่ต้องไม่เกินอำนาจลงโทษกักขังของผู้สั่งกักตัวและต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่งถูกลงโทษกักขังหรือกักขัง ให้หักจำนวนวันที่ถูกกักตัวออกจากระยะเวลาพักยามหรือกักขังด้วย และในกรณีที่ถูกลงโทษ ทัณฑ์กรรม ให้ถือว่าการถูกกักตัวเป็นการรับโทษสำหรับความผิดนั้นแล้ว

(โปรดพลิก)

มาตรา ๘๙ ข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง หรือตัดเงินเดือนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษทัณฑกรรม

ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้กระทำผิดวินัยควรได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของตนที่มีอำนาจ เพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ได้บังคับบัญชาในสถานโทษและอัตราโทษได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๙๐ ข้าราชการตำรวจผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๒ สั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ผู้ถูกลงโทษปลดออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๙๑ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจผู้ใดแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยต่อผู้บังคับบัญชาที่มีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัย และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งเห็นว่าการยุติเรื่อง การงดโทษหรือการลงโทษเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้น ลดโทษลงเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง งดโทษโดย

LIRT

ให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนหรือยกโทษให้ถูกต้องหรือเหมาะสมตามควรแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้ถูกต้องเหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้ความจริงและยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการหรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี โดยการสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษเป็นลดโทษที่หนักขึ้น ต้องไม่เกินอำนาจของตนตามมาตรา ๘๘ และการเพิ่มอัตราโทษ เมื่อรวมกับอัตราโทษเดิมต้องไม่เกินอำนาจนั้นด้วย ถ้าเกินอำนาจของตน ก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้ที่นั้นตามลำดับเพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ ถ้าเห็นว่าการจะสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษนั้นกรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้รายงานต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้พิจารณาดำเนินการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามมาตรา ๘๘ สั่งยุติเรื่อง สั่งงดโทษ ข้าราชการตำรวจผู้ใดไปแล้ว แต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเมื่อได้รับรายงานที่ผู้บังคับบัญชาตามวรรคสองเห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๘๖ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ ไว้แล้ว ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๘๐

เมื่อมีกรณีเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ให้ผู้สั่งมีคำสั่งใหม่ และในคำสั่งดังกล่าวให้สั่งยกเลิกคำสั่งลงโทษเดิมด้วย พร้อมทั้งระบุวิธีการดำเนินการให้ผู้ถูกลงโทษตามคำสั่งเดิมรับโทษที่เพิ่มขึ้นหรือกลับคืนสู่ฐานะเดิม แล้วแต่กรณี ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๘๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.ตร.พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ ให้ ก.ตร. มีอำนาจสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือตั้งอนุกรรมการหรือให้คณะกรรมการสอบสวนสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่แทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไป เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ให้นำมาตรา ๘๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

LIBRT
(โปรดพลิก)

มาตรา ๙๓ ให้ผู้สืบสวน กรรมการสืบสวน และกรรมการสอบสวน เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้กรรมการสอบสวนมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจเรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๙๔ ข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกสอบสวนในกรณีการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือมีกรณีที่ถูกชี้มูลความผิดตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไว้แล้ว แม้ต่อมาข้าราชการตำรวจผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว ก็ให้ทำการสอบสวนต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันออกจากราชการ

การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่มีผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑ์กรรม กักขัง หรือกักขัง ก็ให้งดโทษนั้นเสีย

มาตรา ๙๕ ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๙๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๘๔ และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้รับคำสั่งให้กลับเข้ารับราชการ หรือได้รับคำสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุใด ๆ ที่มีใช่เป็นการลงโทษ ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการตำรวจตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่น และการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการและผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๘๖ ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีที่อาจถูกสืบสวนหรือสอบสวนว่ามีการกระทำผิดวินัย แต่ได้ออกจากราชการก่อนดำเนินการสืบสวนหรือสอบสวน หากภายหลังได้กลับเข้ารับราชการใหม่ภายในห้าปี ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ ดำเนินการสั่งให้มีการสืบสวนหรือสอบสวนต่อไป

หมวด ๗

การออกจากราชการ

มาตรา ๘๗ ข้าราชการตำรวจออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(โปรดพลิก)

(๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๙๙

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๙๕ มาตรา ๙๘ มาตรา ๑๐๐

มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ หรือมาตรา ๑๐๓

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจเฉพาะผู้ที่ต้องรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๙๘ ผู้ใดได้รับบรรจุเข้าเป็นข้าราชการตำรวจ หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรา ๔๕ ตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ สั่งให้ออกจากราชการ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยการบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๙๙ ข้าราชการตำรวจผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง เพื่อให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่ข้าราชการตำรวจขอลาออกเพื่อดำรงตำแหน่งที่กำหนดโดยรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

นอกจากกรณีตามวรรคสอง ถ้าผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการ จะยับยั้งการลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินสามเดือนนับแต่วันขอลาออกก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออก และการยับยั้งการลาออกจากราชการให้เป็นไปตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.

LIRT

มาตรา ๑๐๐ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ แต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีทีระบุไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือในกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

- (๑) เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ
- (๒) เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ
- (๓) เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๔๘ (๑) (๔) (๕) หรือขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.
- (๔) เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๑๐๑ ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ และผู้บังคับบัญชาตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการเรือเทียบเท่าผู้กำกับการขึ้นไปเห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย เมื่อได้มีการสอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการหรือผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาเห็นว่า สมควรให้ออกจากราชการ ก็ให้ผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเสนอเรื่องต่อผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ เพื่อพิจารณาสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ เพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

(โปรดพลิก)

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๘๖ ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ ได้สอบสวนไว้แล้ว ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งจะใช้สำนวนการสอบสวนนั้นมาพิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

มาตรา ๑๐๒ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้มีการสอบสวนตามมาตรา ๘๖ แต่ไม่ได้ความแน่ชัดว่าผู้นั้นกระทำผิดที่จะถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก แต่มีมลทินหรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น หากจะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

มาตรา ๑๐๓ เมื่อข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หากจะให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๗๒ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนได้

มาตรา ๑๐๔ ในการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการ พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป หากเป็นกรณีการออกจากราชการตามมาตรา ๘๗ ให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่กรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย

หมวด ๘
การอุทธรณ์

มาตรา ๑๐๕ ข้าราชการตำรวจผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้น
มีสิทธิอุทธรณ์ได้ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีถูกสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ทัณฑกรรม กักขัง หรือตัดเงินเดือน
ให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ แต่ในกรณีที่
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้สั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ต่อ ก.ตร.

(๒) กรณีถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ
ให้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ก.ตร.

การอุทธรณ์ตาม (๑) และ (๒) ให้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง
ระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ตาม (๑) และ (๒) ให้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน
สองร้อยสี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร.
ที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกิน
สองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน

หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎ ก.ตร.

หมวด ๙
การร้องทุกข์

มาตรา ๑๐๖ ข้าราชการตำรวจผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ
ต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย หรือเกิดจากการปฏิบัติ
โดยมิชอบของผู้บังคับบัญชาต่อตน ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชาหรือ ก.ตร. แล้วแต่กรณี
เพื่อขอให้แก้ไขได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๘ ให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้
ในหมวดนั้น

(โปรดพลิก)

หลักเกณฑ์และวิธีการร้องทุกข์ เหตุแห่งการร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่อง
ร้องทุกข์ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร.

หมวด ๑๐
เครื่องแบบตำรวจ

มาตรา ๑๐๗ ลักษณะ ชนิด และประเภทของเครื่องแบบตำรวจ รวมทั้งการแต่ง
ว่าจะสมควรอย่างไร เมื่อไร และโดยเงื่อนไขประการใดนั้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดแต่งเครื่องแบบตำรวจโดยไม่มีสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่
สามเดือนถึงห้าปี

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำภายในเขตซึ่งประกาศใช้
กฎัยการศึกษา หรือประกาศภาวะฉุกเฉิน หรือเพื่อกะทำความผิดอาญา ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

มาตรา ๑๐๙ ข้าราชการตำรวจผู้ใดแต่งเครื่องแบบตำรวจในขณะที่กระทำ
ความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาซึ่งมีกำหนดโทษจำคุก
อย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี

มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดแต่งกายโดยใช้เครื่องแต่งกายคล้ายเครื่องแบบตำรวจและ
กระทำการใด ๆ อันทำให้ราชการตำรวจถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง หรือทำให้เกิดความเสื่อมเสีย
แก่ราชการตำรวจ หรือทำให้นุคคลอื่นหลงเชื่อว่าเป็นตำรวจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามเดือน หรือปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง ได้กระทำภายในเขตซึ่งประกาศใช้
กฎัยการศึกษา หรือประกาศภาวะฉุกเฉิน หรือเพื่อกะทำความผิดอาญา ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ
จำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

LIRT

มาตรา ๑๑๑ ในการแสดงภาพยนตร์ ละคร หรือการแสดงอื่นใดทำนองเดียวกัน
ที่ประสงค์จะเผยแพร่ต่อสาธารณชน หากผู้แสดงประสงค์จะแต่งเครื่องแบบตำรวจ หรือแต่งกาย
โดยใช้เครื่องแต่งกายคล้ายเครื่องแบบตำรวจ ให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการแสดงนั้นหรือผู้ซึ่งได้รับ
มอบหมายแจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจผู้เป็นหัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่จะทำการแสดง
เช่นว่านั้นทราบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

ลักษณะ ๗

กองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา

มาตรา ๑๑๒ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เรียกว่า "กองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนและ
พัฒนางานสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา

มาตรา ๑๑๓ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(๒) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ

ราชการส่วนท้องถิ่น หรือมูลนิธิ

(๓) ดอกผลที่เกิดจากกองทุน

คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติให้นำเงินค่าเปรียบเทียบปรับคดีอาญาที่เป็นอำนาจของ
ข้าราชการตำรวจ และเงินค่าปรับตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก เฉพาะส่วนที่จะต้องนำส่ง
เป็นรายได้แผ่นดิน ให้เป็นของกองทุนโดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินก็ได้

เงิน ดอกผลและทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ส่งเข้ากองทุนโดยไม่ต้อง
นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๑๑๔ เงิน ดอกผลและทรัพย์สินที่ประกอบขึ้นเป็นกองทุนจะต้องจัดการ
เพื่อประโยชน์ภายในขอบวัตถุประสงค์ของกองทุน

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๑๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกระทรวงยุติธรรม ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นเลขานุการคนหนึ่ง และผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

มาตรา ๑๑๖ คณะกรรมการบริหารกองทุน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน และตามนโยบายที่ ก.ต.ช. กำหนด
- (๒) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินกองทุนเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจในการทำหน้าที่เกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญาระเบียบดังกล่าวเมื่อได้รับความเห็นชอบของ ก.ต.ช. แล้ว ให้ใช้บังคับได้
- (๓) จัดวางระบบบัญชีให้เป็นไปตามมาตรฐานตามที่กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนสำนักงานประมาณและผู้แทนกรมบัญชีกลางเสนอแนะ
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับ เก็บรักษา และจ่ายเงินของกองทุน
- (๕) ออกระเบียบกำหนดค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน
- (๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนมอบหมาย
- (๗) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และคำสั่งในการบริหารกองทุน
- (๘) รายงานสถานะการเงินและบริหารกองทุนต่อ ก.ต.ช.

มาตรา ๑๑๗ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบการเงินและบัญชีส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนทุกรอบปีแล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อ ก.ต.ช. และกระทรวงการคลัง

LIRT

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๑๘ ส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการ
กรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นส่วนราชการตาม
พระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ใหม่

ให้ถือว่าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามวรรคหนึ่งเป็น
ส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่า
จะมีพระราชกฤษฎีกาหรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามมาตรา ๑๐ กำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑๙ ผู้ใดเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการตำรวจ
ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป

ผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดมียศตำรวจหรือว่ายศตำรวจลำดับใดตามที่ระบุไว้ใน
กฎหมายอื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยศตำรวจหรือว่ายศตำรวจลำดับนั้น
ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒๑ ผู้ใดเป็นพลตำรวจสำรองพิเศษ พลตำรวจพิเศษ และพลตำรวจ
สมัครตำแหน่งลูกแถวหรือเทียบลูกแถวในส่วนราชการใดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตาม
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการตำรวจชั้นประทวน และดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่หรือเทียบ
ผู้บังคับหมู่ในส่วนราชการนั้นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๒๒ ตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการหรือเทียบผู้ช่วยผู้บัญชาการในส่วนราชการใดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ได้รับการกำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้เป็นตำแหน่งรองผู้บัญชาการหรือเทียบรองผู้บัญชาการในส่วนราชการนั้นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ใดดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการหรือเทียบผู้ช่วยผู้บัญชาการในส่วนราชการใดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการหรือเทียบรองผู้บัญชาการในส่วนราชการนั้นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้

บรรดาดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้บัญชาการหรือเทียบผู้ช่วยผู้บัญชาการที่ปรับเป็นตำแหน่งรองผู้บัญชาการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ ก.ตร. ดำเนินการให้มีการยุบเลิกให้เหลือจำนวนเท่าที่จำเป็น และให้นำตำแหน่งและอัตราเงินเดือนที่ยุบเลิกดังกล่าวไปเพิ่มเป็นตำแหน่งและอัตราเงินเดือนตามมาตรา ๕๔ (๖) ลงมา

มาตรา ๑๒๓ ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่เหมาะสมให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อยกโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังสอบสวนไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณาแล้วแต่กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้

กรณีที่ได้มีการส่งเรื่องหรือนำสำนวนสอบสวนเสนอหรือส่งให้คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง หรือ ก.ตร. พิจารณาตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น และคณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง หรือ ก.ตร. พิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

LIRT

มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๐๕

ผู้ใดมีสิทธิร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ได้ตามมาตรา ๑๐๖

มาตรา ๑๒๕ ให้ดำเนินการสรรหากรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติโดยตำแหน่งตามมาตรา ๑๗ (๑) ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน และให้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหากรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อใช้บังคับในการสรรหาขึ้น ซึ่งหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวให้เป็นอันยกเลิกเมื่อคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติตามมาตรา ๑๗ เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๒๖ ให้ดำเนินการเลือกกรรมการข้าราชการตำรวจผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๐ (๒) ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระหว่างดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน

มาตรา ๑๒๗ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการตราพระราชกฤษฎีกาหรือออกกฎกระทรวง กฎ ก.ตร. ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือยังมิได้มีมติเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.พ. ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ มติ หรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๘ ในวาระเริ่มแรกให้ ก.ตร. ตามพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการออกกฎ ก.ตร. ตามมาตรา ๓๒ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ก.ตร. เข้ารับหน้าที่
กฎ ก.ตร. ตามวรรคหนึ่ง ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

(โปรดพลิก)

มาตรา ๑๒๙ การใดที่อยู่ระหว่างดำเนินการหรือเคยดำเนินการได้ตามกฎหมาย
ว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ กฎหมายว่าด้วยวินัยตำรวจ กฎหมายว่าด้วยยศตำรวจ และ
กฎหมายว่าด้วยเครื่องแบบตำรวจ ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและมีได้บัญญัติไว้
ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการได้ประการใด ให้เป็นไปตามที่ ก.ตร. กำหนด ซึ่งต้องไม่ขัดหรือ
แย้งกับกฎหมาย

.....

.....

ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ซึ่งวุฒิสภาเราได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๔๖ และเป็นร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการเงินจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน เชิญท่านเลขาธิการวุฒิสภาดำเนินการอ่านบันทึกหลักการและเหตุผล เชิญครับ

นางสาววรรณิ เกตุนุติ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) :

“บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยตำรวจแห่งชาติ

เหตุผล

โดยที่กฎหมายเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจซึ่งประกอบด้วยร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ พระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๒) ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ทำให้มีบทบัญญัติหลายประการไม่เหมาะสมแก่การพัฒนาระบบงานของตำรวจในสภาพการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น จึงสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวโดยได้นำมาบัญญัติรวมไว้เป็นกฎหมายฉบับเดียว ให้ครอบคลุมทุกเรื่องเกี่ยวกับข้าราชการตำรวจ โดยกำหนดให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแบ่งส่วนราชการในสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

และกองบัญชาการ เพื่อกระจายอำนาจไปยังกองบัญชาการมากขึ้น โดยให้มีคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ (ก.ต.ช.) ทำหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารราชการตำรวจ เพื่อเป็นแนวทางการบริหารราชการและการดำเนินงานของข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามนโยบายนั้น และกำหนดให้การบริหารงานบุคคลเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) โดยเฉพาะ อันมีผลให้การจัดระบบไม่ว่าจะเป็นเรื่องการบริหารราชการ การบริหารงานบุคคล การบังคับบัญชา และการแต่งตั้งและโยกย้าย หรือการดำเนินการทางวินัย เกิดความเป็นธรรม ความเหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ได้กำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศและกำหนดตำแหน่งพนักงานสอบสวน แยกต่างหากจากตำแหน่งข้าราชการตำรวจที่มีอยู่เดิม เพื่อเป็นการพัฒนา งานสอบสวน ซึ่งถือเป็นกระบวนการยุติธรรมในเบื้องต้นที่สำคัญ ตลอดจนจัดให้มีกองทุน เพื่อสนับสนุนและพัฒนางานเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา อันจะทำให้ การดำเนินกระบวนการยุติธรรมในส่วนซึ่งข้าราชการตำรวจเป็นผู้รับผิดชอบมีศักยภาพ ยิ่งขึ้นจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านรองนายกรัฐมนตรีจะชี้แจงเพิ่มเติมก่อนไหมครับ
เรียนเชิญครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รองนายกรัฐมนตรี) : ขออนุญาตกราบเรียน ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติด้วยครับ กระผม พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติถึงสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งทางสภาผู้แทนราษฎรได้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๗ พฤษภาคมที่ผ่านมา สำหรับวัตถุประสงค์ก็ดีหรือหลักการและเหตุผลต่าง ๆ ก็ดี ก็มีดังต่อไปนี้ กระผมขออนุญาตสรุปอีกครั้งหนึ่งนะครับ เพื่อความเข้าใจร่วมกัน

ข้อแรกที่สุดก็คือ ร่างพระราชบัญญัติตำรวจ พ.ศ. ฉบับนี้นั้นมีความมุ่งหมายที่จะรวมเอากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตำรวจทั้งสิ้นที่มีอยู่ ทั้งฉบับที่แก้ไขด้วยเข้ามารวมไว้เป็นฉบับเดียวกัน เพื่ออำนวยความสะดวกอย่างถึงและง่ายต่อการที่จะใช้งาน ซึ่งพระราชบัญญัติต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นก็ได้กับพระราชบัญญัติระเบียบราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๕๓๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติยศตำรวจ ๒๕๔๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติฉบับสุดท้ายคือพระราชบัญญัติรูปแบบตำรวจ (ฉบับที่ ๒) ที่แก้ไขเพิ่มเติม นั่นคือเหตุผลข้อที่ ๑

ในข้อที่ ๒ ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นสาระที่มีความสำคัญก็คือว่า ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ฉบับนี้นั้น มีรายละเอียดต่าง ๆ ที่แตกต่างไปหรือเป็นหลักการใหม่ ๆ ที่เพิ่มเติมเข้ามามีอยู่ ๓ - ๔ ประการ

ข้อที่ ๑ ก็คือว่า เราให้มืองค์กรที่จะทำหน้าที่ทางด้านนโยบายเกี่ยวกับเรื่องการบริหารราชการตำรวจ เขียนเอาไว้ในกฎหมายฉบับนี้เลย ซึ่งแต่เดิมไม่มี แต่เดิมก็เป็นหน้าที่ของท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่เพียงผู้เดียว หรือมีคณะกรรมการในกองบัญชาการตำรวจแห่งชาติเท่านั้นเอง กฎหมายฉบับนี้ให้มีคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ชื่อย่อว่า ก.ต.ช. โดยเราปรับปรุงมาจากคณะกรรมการที่เราเรียกคณะกรรมการตรวจสอบแล้วก็ติดตามการบริหารงานของตำรวจแห่งชาติที่ใช้ตัวย่อที่ผ่านมามีเป็น กต.ตร. ซึ่งในคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานของตำรวจแห่งชาตินั้นได้มีหลักปฏิบัติหรือได้มีกำหนดเอาไว้ในระเบียบสำนักนายกฯ ว่าด้วยการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ เมื่อปี ๒๕๔๒ แต่ว่าคณะกรรมการ กต.ตร. ที่กระผมได้กราบเรียนไปแล้วนั้นเป็นแต่เพียงคณะกรรมการที่มีหน้าที่เป็นลักษณะเป็นที่ปรึกษา แล้วก็ไม่มีรายละเอียดต่าง ๆ ในการทำงาน คือไม่สามารถกำหนดนโยบายและชี้แนะแนวทางต่าง ๆ ได้ชัดเจน อันนี้ก็ประเด็นที่ ๑ ครั้นที่เพิ่มเติมมา

ประเด็นที่ ๒ ที่มีสาระเพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลงไปก็คือว่า คณะกรรมการข้าราชการตำรวจที่เราเรียกว่า ก.ตร. อันนี้ท่านประธานฯ ที่เคารพ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติคงจะได้ยินบ่อย เป็นคณะกรรมการที่มีฐานะเป็นองค์กรกลางในการบริหารงาน

บุคคลของข้าราชการตำรวจ ในอดีตที่ผ่านมาภาระหน้าที่ต่าง ๆ กระจุกกระจายอยู่ในกฎหมายหลายข้อ หลายฉบับ เราได้นำมารวบรวมไว้ในฉบับเดียวกัน และในตอนเดียวกันตลอดจนกระทั่งเราได้เน้นในเรื่องของการที่ให้ ก.ตร. หรือคณะกรรมการข้าราชการตำรวจนี้ ได้สร้างหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน ได้สร้างหลักเกณฑ์ที่เป็นธรรมในการบริหารงานของตำรวจ เช่น เริ่มตั้งแต่ในเรื่องการสอบแข่งขันที่จะเข้ารับราชการหรือเรื่องการสรรหาบุคคลต่าง ๆ ในการเข้ารับราชการ ในเรื่องของการบังคับบัญชา การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง การโยกย้าย และการดำเนินการทางวินัย ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ทั้งนี้ เราต้องการให้เกิดความเป็นธรรม แล้วก็ให้เกิดความเหมาะสม ให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานบุคคล ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญสูงสุด

เรื่องที่ ๓ ที่ได้กำหนดขึ้นไว้และมีการเปลี่ยนแปลงไปก็คือว่า เรื่องการกระจายอำนาจ สมัยก่อนนั้นในเรื่องของการดำเนินการเกือบจะทั้งสิ้นนั้นจะรวมศูนย์อยู่ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แต่คราวนี้เราให้มีการกระจายอำนาจในการบริหารไปยังกองบัญชาการต่าง ๆ ด้วย โดยการจัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้นจะแบ่งออกเป็น ๒ ส่วนใหญ่ ๆ คือ ๑. สำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และ ๒. กองบัญชาการจะมีอยู่ ๒ ส่วนด้วยกัน จะมีการแบ่งมอบอำนาจหน้าที่ระหว่าง ๒ ส่วนนี้อย่างชัดเจน ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะก้าวเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับงานในระดับกองบัญชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานบุคคลบางเรื่องบางประเด็นไม่ได้ ต้องให้เป็นหน้าที่ของท่านผู้บัญชาการ หรือกองบัญชาการนั้น ๆ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่โดยสรุปก็คือ เรื่องของการกระจายอำนาจในการบริหารไปยังหน่วยรองนั่นเอง

เรื่องที่ ๔ ในเรื่องต่อไปนี้ก็มีการกำหนดกรอบความรับผิดชอบในหน้าที่ของตำรวจให้มีความชัดเจนมากขึ้น มีการกำหนดให้ข้าราชการตำรวจแบ่งออกเป็นประเภทมียศและไม่มียศ เพราะว่าหลายงานของตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานเกี่ยวกับเรื่องการสืบสวนสอบสวนอะไรต่าง ๆ อาจจะไม่จำเป็นจะต้องมียศ ถ้ามียศแล้วอาจจะทำให้การปฏิบัติงานนั้นไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ควรจะมีการพิจารณาหรือมีขั้นตอนในการดำเนินงานสำหรับข้าราชการตำรวจประเภทไม่มียศ ซึ่งมีหลายด้านด้วยกันครับผม อันนี้ก็เป็นรายละเอียดที่เรากำหนดเพิ่มเติม อีกส่วนหนึ่งที่กระผมได้กล่าวไปเมื่อสักครู่นี้คือการแบ่งกลุ่มข้าราชการ โดยเฉพาะคือกลุ่มพนักงานสอบสวนออกมาเป็นส่วนหนึ่งต่างหาก โดยให้การเลื่อนตำแหน่งของกลุ่มพนักงานสอบสวนนี้แยกต่างหากจากข้าราชการตำรวจที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ คือให้สามารถที่จะเลื่อนขึ้นไปได้เรื่อย ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นมากเพราะเราต้องการพนักงานสอบสวนที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ตรงนี้เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก เพราะเราถือว่าพนักงานสอบสวนนั้น เราถือว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นซึ่งมีความสำคัญมาก ถัดไปก็กำหนดให้มีกองทุนที่ทางท่านเลขฯ ได้กรุณาถ้าวเมื่อสักครู่นี้ กองทุนเพื่อการสืบสวนและก็สอบสวนในคดีอาญา หลายต่อหลายเรื่องเราไม่สามารถที่จะใช้มาตรการทางปกติ อาจจะไม่มียงบประมาณบ้าง หรือจะใช้งบประมาณก็ซ้ำเหลือเกินจะเบิกจ่ายก็ซ้ำมาก เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่ทางการสืบสวนสอบสวนจะต้องได้รับดำเนินการ ไปเลย สิ่งนี้ก็เป็นเหตุและผลที่กำหนดให้มีกองทุนเพื่อการนี้ขึ้น

เรื่องสุดท้ายที่สำคัญก็คือการให้ประชาชนมีบทบาทเข้ามาดำเนินการหรือว่าตรวจสอบ หรือเข้ามาดูการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจอย่างใกล้ชิด นี่เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก มีการให้จัดตั้งคณะกรรมการในระดับจังหวัด ในระดับกรุงเทพมหานคร ในระดับเขต และในระดับอำเภอ ในระดับสถานีตำรวจด้วย เกือบจะทุกระดับครับ อันนี้ก็เป็นสิ่งที่เราถือว่าเป็นอีกด้านหนึ่งที่พยายามจะพัฒนาให้การทำงานของตำรวจนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขออนุญาตใช้เวลาสรุปเพียงแค่นี้ และพร้อมที่จะตอบคำถามของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติต่อไปครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๑๕๘

.. ๑๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ศรีอนงค์ ๗๒/๒

ท่านสมาชิกฯ ให้ความสนใจเป็นพิเศษ ซึ่งขณะนี้ท่านสมาชิกฯ ได้ขออภิปรายไป ๑๕ ท่านแล้วที่ยกมือนะครับ แล้วก็อยู่ในความสนใจของพี่น้องประชาชน ทางวุฒิสภาของเราได้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญศึกษาเรื่องนี้หลังจากที่เราได้รับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาที่รับจากสภาผู้แทนราษฎรนะครับ เชิญท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญแถลงก่อน ก็จะให้ท่านสมาชิกฯ เชิญท่านสัก กอแสงเรื่อง ครับ

นายสัก กอแสงเรื่อง (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพครับ ผม สัก กอแสงเรื่อง ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญศึกษาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เนื่องจากว่าในขณะที่สภาผู้แทนฯ ได้มีมติรับหลักการร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ ที่ประชุมแห่งนี้ก็ได้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้น ๑๑ ท่าน เพื่อศึกษาร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนั้น ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐๘ คณะกรรมาธิการก็ได้ดำเนินการศึกษากฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้มาครับ โดยได้เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงก็คือผู้แทนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการ สำนักงานกำลังพล สำนักงานกรรมการข้าราชการตำรวจ แล้วก็ผู้แทนของผู้บัญชาการทหาร และกองการต่างประเทศ และรองผู้บังคับการกองวิชาการครับ -----

- ๗๓/๑

จากการศึกษาที่พบว่าหน้าที่ร่างกฎหมายของข้าราชการตำรวจ แต่เดิมนั้นซึ่งจะกระจัดกระจายอยู่ ๔ ฉบับ ซึ่งประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจและพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ ยศตำรวจและเครื่องแบบตำรวจ สมควรที่จะนำมารวมกันในฉบับเดียวกัน นอกจากนั้นจากการศึกษาพบว่าหลักการสำคัญ ๆ ก็คือเพื่อกระจายอำนาจจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปยังกองบัญชาการในระดับจังหวัด การกระจายอำนาจในวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ก็เพื่อกระจายอำนาจการบังคับบัญชาไปสู่กองบัญชาการโดยตรง แล้วก็จัดสรรงบประมาณกระจายไปด้วย แล้วกำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วมโดยตรง การกระจายอำนาจนั้นก็ให้มีคณะกรรมการอยู่ ๒ ชุดคือ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ หรือ ก.ต.ช. นะครับ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายบริหารราชการตำรวจ แล้วก็จะมีคณะกรรมการบริหารงานบุคคล เรียกว่า คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ หรือ ก.ตร. ก็จะทำหน้าที่ในการจัดระเบียบระบบบริหารงานบุคคล การบังคับบัญชา การแต่งตั้งโยกย้ายแล้วก็ดำเนินการทางวินัยด้วย ในเรื่องวินัยนั้นก็จะกระจายไปยังกองบัญชาการในระดับจังหวัดนะครับ

สาระสำคัญอีกเรื่องหนึ่งก็คือกำหนดให้มีตำรวจที่มียศและไม่มียศ โดยเฉพาะงานสอบสวนจะเป็นตำรวจที่ไม่มียศ เพื่อพัฒนาให้งานสอบสวนนั้นเป็นงานชำนาญการพิเศษ โดยพัฒนาให้เป็นวิชาชีพในกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากว่างานสอบสวนนั้นเป็นเบื้องต้นของกระบวนการยุติธรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนางานสอบสวนให้มีมาตรฐานใกล้เคียงกับกระบวนการยุติธรรมฝ่ายอื่น เช่น ศาลและอัยการ เมื่อต้องการให้เป็นงานที่มีความชำนาญพิเศษในกระบวนการยุติธรรมก็ไปเพื่อความรู้ ความสามารถ คุณสมบัติต่าง ๆ แล้วก็จะมีการประจำตำแหน่งและเงินเพิ่มพิเศษนะครับ เพื่อให้งานสอบสวนนั้นเป็นงานที่จะต้องใช้ประสบการณ์พิเศษนะครับ

อีกประการหนึ่งก็คือเรื่องของการให้มีกองทุนสืบสวนสอบสวนคดีอาญานะครับ ในส่วนของการบริหารนั้นก็จะมีคณะกรรมการบริหารกองทุน แล้วก็กำหนดให้กองทุนนั้นมาจากเงินอุดหนุนของรัฐบาล ทรัพย์สินที่มีผู้ทูลเกล้าฯ ให้หรือเงินค่าปรับคดีอาญาจากส่วนนี้ก็เป็นกองทุนเพื่อส่งเสริมพัฒนางานสอบสวนให้เป็นวิชาชีพ

มากขึ้นนะครับ อย่างไรก็ตามก็คือผลดีของการปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ก็คือการกระจายอำนาจ การให้ประชาชนมีส่วนร่วม แล้วก็เพื่อโอนภาระอื่นที่ไม่ใช่หน้าที่หลักของงานตำรวจโดยตรงไปให้หน่วยงานอื่นจะได้ทำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติกระตือรือร้นมากขึ้น ร่างกฎหมายอีกฉบับหนึ่งก็คือ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นั้น ก็มีหลักการเพียงแก้ไขชื่อส่วนราชการของ “กรมตำรวจ” เป็น “สำนักงานตำรวจแห่งชาติ” แล้วก็แก้ไขตำแหน่งข้าราชการตำรวจในกรมการจังหวัดนะครับ ส่วนนี้ก็คงไม่มีสาระอะไรมากนัก อย่างไรก็ตามการศึกษารายละเอียดข้อสังเกตต่าง ๆ นั้น คณะกรรมาธิการได้รายงานไว้ในรายงานที่ได้ส่งให้กับท่านประธานฯ เพื่อให้แก่สมาชิกฯ ทุกท่านแล้วนะครับ รายละเอียดปรากฏตามรายงานครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านสักครับ ผมขออนุญาตนิดเดียวท่านสมาชิกฯ ครับ ผมได้เรียงลำดับที่ท่านสมาชิกฯ ได้ยกมือก่อนหลัง รวมทั้งเจ้าหน้าที่ผมช่วยดูด้วยนะครับ มี ๒๐ ท่าน ยกมือจะอภิปราย ผมเอาตามลำดับที่ความเหมาะสมแล้วก็ตามยกก่อนหลังด้วยนะครับ เชิญท่านแล้ว นรปติ ท่านสมาชิกฯ อาวุโสก่อนครับ เชิญอภิปรายครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม แคล้ว นรปติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดขอนแก่น ท่านประธานฯ ครับ ผมก็คิดเสียว่าถ้าคนที่ค้าน จะว่าถึงก็ถึง ความจริงผมจะลุกขึ้นมาตึงนะครับ ตึงด้วยความเป็นห่วงท่านนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีนี้ทุกคนมองว่าในขณะนี้ท่านมีอำนาจรอบ ท่านมีอำนาจเต็มที่แล้วครับ แต่เมื่อเอา ๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้มาให้ท่าน ท่านก็จะเสียหายต่อไปอีก ท่านประธานฯ ครับ ในขณะนี้ด้วยความปรารถนาดีต่อรัฐบาลนี้นะครับ ได้มีเสียงตำหนิติฉินเป็นอย่างมาก ท่านนายกรัฐมนตรีกำลังจะเป็นเผด็จการ ทุก ๆ คนคงจะรู้คราวนี้เมื่อมีร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามาอีกกระผมก็ยิ่งวิตกไปอีกครับ วุฒิสภาถ้าหากว่าสภานี้รับได้โปรดช่วยกันหาทางแก้ไข ท่านประธานฯ ไป ๆ มา ๆ ท่านจะเหมือนกับท่านมหาเธร์ โมฮัมหมัด แห่งมลายู จับท่านอัลวาร์ อิบราฮิม ไปขังคุกแล้วจับท่านรองนายกฯ ไปขังคุกเพราะว่าท่านมีอำนาจมากครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมจะขอกราบเรียนนะครับ ผมก็ปรารถนาดีต่อรัฐบาล แต่อย่างไรก็ตาม เราเป็นสมาชิกวุฒิสภาไม่สามารถที่จะเปิดเผยได้ให้น่าเกลียด สำคัญในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือว่า มีอยู่ในมาตรา ๖ ครับ “ให้มีสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการ มีฐานะเป็นนิติบุคคล อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี แล้วก็ให้มีอำนาจหน้าที่” ขอให้ท่านดูมาตรา ๖ นะครับ จับกุมทั่ว ๆ ไปได้โดยทั้งหมด ทำหน้าที่ตำรวจอย่างเต็มที่ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเรารับร่างกฎหมายฉบับนี้ไป หรือว่าไม่แก้ไขก็จะเป็นอันว่าทำให้นายกรัฐมนตรีที่รักของเรามีอำนาจครบวงจร รอบวงจร คล้าย ๆ กับว่ารัฐธรรมนูญนี้ห้ามตั้งศาลพิเศษ แต่กฎหมายฉบับนี้เท่ากับตั้งกองสอบสวนพิเศษขึ้นแล้วโดยมีนายกรัฐมนตรีเราเป็นผู้บังคับบัญชา ~~หรือ~~ ท่านประธานฯ ก็เป็นอันว่าบอกเองบอกให้จับเองแล้วก็สอบสวนเอง แล้วก็มีคำสั่งให้ฟ้องเอง จะเป็นอย่างนั้นไปเราเป็นห่วงนายกรัฐมนตรีของเราเป็นอย่างนั้นนะครับ จะทำอะไรถ้าหากว่ารับร่างกฎหมายฉบับนี้ไปขอให้คณะกรรมการนี้ได้โปรดพิจารณาแก้ไขด้วยครับ อำนาจท่านจะมากเกินไป ปัจจุบันนี้ท่านก็มากอยู่พอสมควรแล้ว จะดูได้จากการอภิปรายไม่ไว้วางใจคะแนนก็เหลือเฟือ ทุ่มเท เหลือมาก ล้นเหลือ ท่านประธานฯ ครับ กระผมก็ขอกราบเรียนด้วยความหวังดีต่อนายกรัฐมนตรีว่า ท่านอย่าให้พอใจกับอำนาจ

๑๖๓

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สฤษฎา ๓๔/๒

มันจะเสีย เดียวนี้ท่านก็มีอยู่แล้วถ้าหากว่ากฎหมาย ๒ ฉบับนี้ไปเพิ่มเข้าอีก ท่านก็ยิ่งจะ
ไปใหญ่เลย จะเป็นอย่างนั้น ท่านมีอำนาจจับ มีอำนาจตรวจจับกุม มีอำนาจสอบสวน
มีอำนาจส่งฟ้องใครก็ได้เพราะว่าท่านเป็นผู้บังคับบัญชา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี -----

- ๓๕/๑

นอกจากนั้น ท่านประธานฯ ครับ ผมขอกราบเรียนด้วยความหวังดีต่อท่านนายกรัฐมนตรีว่า กฎหมาย ๒ ฉบับนี้ออกไป อีกกฎหมายฉบับหนึ่งนั้นคือว่า ร่างพระราชบัญญัติสอบสวน คดีพิเศษซึ่งจะออกต่อ ๆ กันไปนี้ ถ้า ๒ ฉบับนี้ออกไปท่านจะเสียอำนาจ เราจะต้องช่วย นายกฯ ของเราไม่ให้เสีย ไม่ให้ท่านมีอำนาจมากเกินไป พูดอย่างง่าย ๆ ไม่ให้ท่านมีอำนาจ มากเกินไปจะต้องหาวิธีที่จะถ่วงดุลไว้ ถ้าหากว่ากฎหมาย ๒ ฉบับนี้ออกไป ท่านจะทำอะไร ก็ได้ กฎหมายอีกฉบับหนึ่งให้มีกรรมการพิเศษ เรียกโดยย่อว่า คอปพ. ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ คือหมายความว่าตั้งคณะสอบสวนขึ้นเป็นพิเศษ จะสอบสวนใครก็ได้ เห็นว่าผิดแล้วจะจับใครก็ได้ จะเป็นอย่างนั้น เด็ดข่านายกฯ ของเรา จะเสีย ท่านรองนายกรัฐมนตรีครับ บังเอิญท่านก็มาเสียด้วยวันนี้ ผมกับท่านก็พอ ๆ กัน อยู่ในสภามาหง่าเหงือกด้วยกันนะครับ มากเกินไปนะครับ นายกฯ ของเราจะเสีย เพราะฉะนั้น ต้องหาเหตุ ถ่วงท่านไม่ให้มีอำนาจ ถ่วงดุลกันไว้นะครับ ปกติท่านก็เป็นคนคืออยู่ นายกรัฐมนตรี แต่ทว่ากฎหมายฉบับนี้เหล่านี้จะทำให้ท่านเสีย ผมได้ทราบว่า เท่าที่อ่านดู ปรากฏว่าคนของท่าน สมาชิกพรรคของท่านได้ออกกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้ จะส่งเสริมให้ท่านเสีย ทางที่ดีควรจะหาทางหันเห กล่อมเกล่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านทั้งหลายครับ ถ้าหากว่าสมาชิกวุฒิสภารับกฎหมาย ๒ ฉบับนี้ไปแล้ว ท่านต้องหาวิธี แปรญัติดีแก้ไขนะครับ ให้อำนาจของนายกฯ ลดทอนลงมาให้ถ่วงดุล ให้มีอะไรถ่วงดุล อย่าให้ท่านมีอำนาจเกินไป ไม่เช่นนั้นท่านจะ คงจะ อาจจะ มันไม่แน่ทางการเมือง ท่านอาจจะอยู่ยัดถึง ๒๐ ปี แต่ว่าอาจจะไม่ถึงนั้นก็ได้อีกหากว่าท่านมีอำนาจมากเกินไปครับ ผมขอขอบคุณ พูดมาด้วยความหวังใ้รัฐบาลครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านถวิล ไพรสณฑ์ ครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช กระผมเห็นด้วย ในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง อยากจะเรียนท่านประธานฯ นิดครับ ว่า ในช่วงที่ผมได้เป็นที่ปรึกษากฎหมายของกระทรวงมหาดไทยนั้น ได้มีโอกาส ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาแต่ต้นเช่นเดียวกัน แล้วก็ได้มีโอกาสทำเรื่องโอน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติจากกรมตำรวจกระทรวงมหาดไทย มาสังกัดนายกรัฐมนตรี
ซึ่งในครั้งนั้นโดยอาศัยรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓๐ เป็นกระทรวง ทบวง กรม และตั้งกระทรวง
ทบวง กรมใหม่ ซึ่งในครั้งนั้นเหตุผลประการสำคัญก็คือว่า ต้องการให้มีการกระจายอำนาจ
การบังคับบัญชาของตำรวจที่มีรูปธรรมชัดเจนยิ่งขึ้น แทนที่จะอยู่ที่ผู้บัญชาการ
ตำรวจแห่งชาติท่านเดียว

- ๗๖/๑

ในประการที่ ๒ ก็คือว่า ได้มีการเตรียมการให้หน่วยงานตำรวจที่ไม่เกี่ยวข้อง โดยตรงให้โอนไปสังกัดกับกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง อย่างเช่น งานดับเพลิง ก็ให้ไปอยู่กับราชการส่วนท้องถิ่น ตำรวจป่าไม้ก็ให้ไปอยู่กับกรมป่าไม้ หรือตำรวจรถไฟก็ให้ขึ้นอยู่กับรถไฟโดยตรง ทั้งนี้ทั้งนั้นเพื่อให้ตำรวจทำหน้าที่ในเรื่องของการป้องกันและปราบปราม อาชญากร อาชญากรรมโดยเฉพาะ ซึ่งนั่นเป็นแนวความคิดตั้งแต่เริ่มต้น ตอนที่ได้มีการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่สภาแห่งนี้ ผมได้ตรวจสอบดูร่างทั้งหมดแล้ว ผมคิดว่า มีประเด็นที่อยากจะอภิปราย ๒ - ๓ ประเด็นสั้น ๆ ก็คือว่า ในประเด็นหนึ่งก็คือตามมาตรา ๖ ที่ได้เขียนเอาไว้ในตอนท้ายว่า เมื่อมีเหตุพอสมควรทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาจจะโอนภาระหน้าที่ การสอบสวน จับกุม ให้กับหน่วยงานที่มีอำนาจที่ทำหน้าที่บางเรื่องบางราว นั้นมีอำนาจโดยตรง โดยให้เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานนั้น ๆ มีฐานะเหมือนกับนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือพนักงานฝ่ายปกครอง อย่างเช่น ในกรณีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าเป็นงานที่เกี่ยวกับท้องถิ่นไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของเทศบาลก็ดี ก็ให้เจ้าหน้าที่เทศบาลหรือเจ้าหน้าที่ของ กทม. เจ้าหน้าที่ของเมืองพัทยาเป็นผู้อำนาจจับกุม แล้วก็มีอำนาจสอบสวนเหมือนกับนายตำรวจชั้นผู้ใหญ่หรือพนักงานปกครอง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเขียนในวรรคท้าย กระผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง แต่ผมค่อนข้างไม่แน่ใจว่า กรณีอย่างนี้ถ้ากฎหมายประกาศใช้เรียบร้อยแล้ว จะมีการโอนอำนาจเหล่านี้ไปให้ท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่น อย่างเช่น กรมศุลกากรหรือไม่ ผมกลัวว่า จะไม่ได้ทำทันทีทันใด อันนี้ก็ขอฝากท่านประธานฯ ไปถึงท่านรองนายกฯ ด้วยว่า ถ้ากฎหมายนี้ประกาศใช้แล้วจะต้องรีบโอนไป เพราะผมเชื่อว่า ตำรวจเองก็ไม่อยากยุ่งเกี่ยวกับเรื่อง การจับแม่ค้าหาบเร่ การจับผู้ทิ้งขยะลงบนถนน อันนี้น่าจะเป็นหน้าที่ของท้องถิ่นโดยเฉพาะมากกว่า ในประการที่ ๒ ในเรื่องของการกระจายอำนาจ การแต่งตั้ง โยกย้าย หรือลงโทษไปให้กับกองบัญชาการเป็นผู้รับผิดชอบในระดับหนึ่งนั้น ผมยังไม่แน่ใจในกฎหมายฉบับนี้ว่า ในปัจจุบันการกระทำดังกล่าวข้างต้นจะมีปัญหา ปัจจุบันนั้นการแต่งตั้งโยกย้ายนั้น ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็มักจะมีหนังสือแจ้งไปยังผู้บัญชาการต่าง ๆ เพื่อให้พิจารณาเสนอรายชื่อ นายตำรวจที่แต่งตั้งหรือย้ายขึ้นไป แต่ในขณะเดียวกันก่อนที่จะแต่งตั้งโยกย้ายก็ต้องขอให้

ทางฝ่ายกำลังพลของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นผู้ตรวจสอบอัตราเสียก่อน แล้วในขณะเดียวกันทางผู้ใหญ่เหนือกว่าขึ้นไปจากกองบัญชาการก็มักจะส่งรายชื่อไปให้ด้วยว่าขอให้เสนอชื่อนายตำรวจคนไหนขึ้นมา เหมือนกับว่า กัน โควตาส่วนหนึ่งไว้ให้กับผู้บัญชาการไว้ก่อนแล้ว หรือผู้มีอำนาจเหนือขึ้นไปเสียก่อน แล้วจึงให้หน่วยต่าง ๆ เป็นผู้เสนอขึ้นไปจากจำนวนที่เหลือ ทีนี้ถ้าหากว่ายังคงปฏิบัติเช่นนั้นอยู่แล้ว กฎหมายฉบับนี้จะไม่มีความหมายอะไรทั้งสิ้น กระผมเองอยากจะเรียนท่านประธานฯ ว่า เมื่อมีการเขียนเรื่องของการกระจายอำนาจไปแล้วนั้น จะต้องให้มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง เพราะปัจจุบันนี้ค่อนข้างมีปัญหาในเรื่องงานบุคลากรของตำรวจ ซึ่งผมอาจจะพูดได้ว่า ตำรวจนั้นมีปัญหาในเรื่องการแต่งตั้งโยกย้ายมากที่สุด บางท่านไม่ค่อยมีเวลาที่ต้องทำงาน ซึ่งผมก็เห็นใจท่านประธานฯ ครับ เพราะว่าบางท่านเขาพยายามวิ่งเข้าหาผู้ใหญ่อำนาจเพื่อให้ตัวนั้นอยู่กับที่ บางท่านก็วิ่งเข้าหาผู้มีอำนาจเพื่อโยกย้ายไปอยู่ที่อื่น เพื่อเลื่อนตำแหน่ง สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นทุกกระทรวง ทบวง กรม แต่ว่าตำรวจเกิดขึ้นมากที่สุด นั่นอาจจะเป็นเพราะว่าตำรวจมีข้าราชการ ๒ แสนกว่าคน ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ ในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดปัญหาความเป็นธรรมที่ตำรวจไม่ค่อยได้รับ เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้ผมคิดว่าทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจะมีความมาตรฐานที่แน่นอนในการแต่งตั้งโยกย้าย ไม่ใช่ว่าปีนี้บอกว่า ถ้าจะแต่งตั้งเป็นผู้กำกับจะต้องเป็นรองผู้กำกับมาแล้ว ๔ ปี ๕ ปี หรือ ๖ ปี อีกปีหนึ่งก็เปลี่ยนตัวเลขนี้ใหม่อย่างนี้เป็นต้น ทำให้การแต่งตั้งหรือย้ายแต่ละปีนั้น จึงมีปัญหาโดยตลอด -----

เพราะฉะนั้นผมจะสรุปตรงนี้เฉพาะประเด็นนี้ก็ถือว่า เมื่อกฎหมายระบุชัดเจนแล้วว่าการแต่งตั้ง โยกย้าย ระดับใดเป็นของผู้บังคับบัญชาระดับไหนนั้น ขอให้มีความอย่างแท้จริง ไม่ใช่ว่าพอกองบัญชาการจะเสนอแต่งตั้ง โยกย้าย หรือเลื่อนตำแหน่ง แต่ครั้งนั้นจะต้องส่งเรื่องมาให้ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาอัตราอีกทีหนึ่ง นั่นเท่ากับว่าทางกองบัญชาการเองไม่มีอำนาจอิสระอย่างแท้จริง แล้วที่สำคัญก็คือว่า โควตาต่าง ๆ ที่ผู้หลักผู้ใหญ่เสนอไปนั้น น่าจะต้องมีการแบ่ง ผมเห็นทางกรมการปกครองเขามีระบบวิธีการแต่งตั้งหรือเลื่อนชั้น โยกย้าย ก่อนข้างจะให้ความเป็นธรรมพอสมควรถึงแม้จะไม่ถูกระบบก็จริง แต่ว่าเป็นการภายในน่าจะมีเหตุมีผลพอสมควรเช่นว่า เขาจะแบ่งโควตาเป็น ๓ ส่วน ซึ่งส่วนหนึ่งนั้นใช้ระบบคุณธรรมอย่างเต็มที่ ใช้ความรู้ ความสามารถ ส่วนหนึ่งก็ใช้ความอาวุโส ผมว่าถ้าใช้ระบบแบ่งอย่างนั้นก็น่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับข้าราชการตำรวจ ซึ่งผมถือว่าส่วนหนึ่งนั้นไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร

ในประการที่ ๓ ที่ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งก็คือ ในเรื่องของพนักงานสอบสวน ผมว่าเป็นนิมิตหมายอันดียิ่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ได้เขียนกฎหมายบัญญัติไว้ชัดเจนเรื่องการเลื่อนตำแหน่ง แต่งตั้ง โยกย้ายพนักงานสอบสวน ซึ่งปัจจุบันนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่ไม่อยากเป็นพนักงานสอบสวน เพราะถ้าเป็นแล้วโอกาสโยกย้ายกลับมาเป็นตำแหน่งอื่น ๆ ก่อนข้างจะยากมาก แล้วก็ในไลน์ (Line) ของตัวเองก็ขึ้นเลื่อนตำแหน่งก่อนข้างจะช้า เพราะฉะนั้นการที่กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติไว้ชัดเจน จึงเป็นเหตุผลที่มีความสมบูรณ์เป็นอย่างมาก

ในประการสุดท้ายที่ผมอยากจะเรียนท่านก็คือเรื่อง ก.ต.ช. กับ ก.ตร. ปัจจุบันนี้มีตำแหน่งมีคณะกรรมการ กต.ตร. ตามโรงพักต่าง ๆ อยู่ทั่วไปแล้ว ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี แต่ว่าในทางปฏิบัติจริง ๆ นั้น บุคคลที่ได้รับแต่งตั้งเป็น กต. ตร. ตามโรงพักไม่ได้ทำหน้าที่ตรวจสอบตำรวจอย่างแท้จริง แต่เป็นผู้ให้ความอุปการะมากกว่า เช่นว่า เมื่อมีปัญหาขึ้นมาหรือมีการอะไรสักอย่างหนึ่ง บุคคลเหล่านี้ซึ่งเป็นพี่น้องประชาชนในเขต สน. นั้น ๆ เป็นผู้บริจาคเป็นผู้ช่วยเหลือมากกว่าที่จะมาตรวจสอบการทำงานของข้าราชการตำรวจ คล้าย ๆ กับว่าอาศัยประชาชนเป็นเครื่องมือ

ให้กับตำรวจ แต่ กต. ตร. ปัจจุบันนั้นตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี แต่เมื่อบัญญัติไว้เป็นกฎหมายแล้ว ผมเชื่อว่าท่านรองนายกฯ ท่านคงจะไปเขียนให้ชัดเจนว่า ก.ต.ช. ใหม่จะต้องทำงานอย่างจริงจังเป็นผู้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจแทนประชาชนส่วนหนึ่ง แต่ประชาชนเองก็มีอำนาจควบคุมอยู่แล้วโดยตรงตามรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นอันนี้ขอฝากท่านประธานฯ ไปถึงท่านรองนายกฯ ครับ ในฐานะท่านรับผิดชอบงานของตำรวจแห่งชาติว่า ผมอยากให้ท่านได้ประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจนว่า ก.ต.ช. จะต้องทำหน้าที่ตรวจสอบพฤติกรรมของตำรวจ การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจ แล้วก็โดยสรุปแล้วโดยส่วนตัวผมเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างมากครับ แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ประกาศใช้แล้วนั้น จะได้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจังขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุพรครับ

นายสุพร สุภสร (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมสุพร สุภสร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุดรธานี กระผมถือว่าเรื่องพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่ง กระผมใคร่ขอแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา และถ้าหากว่าความคิดเห็นของกระผมนั้นไม่สามารถสอดคล้องประสานกันกับทางผู้เสนอกฎหมาย ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบว่ากระผมมีความเคารพท่านครับ แต่กระผมใคร่ขอแสดงความเห็นเพื่อประโยชน์สุขของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง-----

- ๗๘/๑

ท่านครับ ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับนี้แท้ที่จริง ก็คือบทบัญญัติในการปฏิรูประบบราชการตำรวจที่พวกเราพี่น้องประชาชนเรียกร้อง การปฏิรูประบบตำรวจในครั้งนี้ ถือว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งที่สำคัญอย่างยิ่ง นับเป็นประวัติศาสตร์ก็ว่าได้ และจะส่งผลกระทบต่อพี่น้องประชาชนทั้งชาติ ผมมีความเชื่อมั่นอย่างนั้นครับ ท่านครับ ทั้งนี้เพราะตำรวจนั้นที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในการรักษาความสงบ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ที่สำคัญก็คือตำรวจนั้นมีบทบาท มีอำนาจหน้าที่ในการผดุงความยุติธรรมให้กับชาวบ้าน ประสานการปฏิบัติ มีความใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชนตั้งแต่เกิดจนตาย เพราะฉะนั้นการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจจึงจะส่งผลกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพราะฉะนั้นตำรวจไปไหนก็ยังไม่บอกตำรวจมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า การบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตำรวจและกระบวนการบริหารกิจการของตำรวจจึงเป็นการบัญญัติที่มีความสำคัญต่อชีวิตของพี่น้องประชาชนเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม ท่านครับ ตำรวจเป็นข้าราชการที่ไม่เหมือนข้าราชการอื่น เป็นตำรวจที่มีอิทธิฤทธิ์มากมาย เป็นข้าราชการของไทยที่มีมือหนึ่งถือกฎหมาย อีกมือหนึ่งถืออาวุธ เพราะฉะนั้นถ้าหากว่า เราได้ตำรวจที่ไม่ดี เป็นตำรวจที่ละเว้นการปฏิบัติ เป็นตำรวจที่เลือกปฏิบัติจะก่อให้เกิดปัญหาทางสังคมอย่างมากมาย ท่านจะเห็นว่าในปัจจุบันนี้ปัญหาเสพติดก็ตาม หรือปัญหาผู้มีอิทธิพลก็ตาม การทุจริตคอร์รัปชัน ความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคม ปัญหาแหล่งอบายมุข สถานบริการต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่เกิดจากการละเว้นการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นว่า ผลพวงที่เรียกว่า การบังคับใช้กฎหมายที่ล้มเหลวนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เลือกปฏิบัติและละเว้นการปฏิบัติ ท่านครับ เป็นที่รู้กันว่าประชาชนบางคนได้รับความเจ็บปวดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจในบางกรณี เพราะฉะนั้นการปฏิรูประบบตำรวจไทยในครั้งนี้ท่านครับ จึงถือว่าเป็นความหวังของพี่น้องประชาชนอย่างยิ่ง เราเรียกร้องและต้องการที่จะให้มีการปฏิรูประบบตำรวจในครั้งนี้ กระผมได้พยายามที่จะอ่านและศึกษาหลักการของกฎหมายฉบับนี้โดยละเอียด ท่านครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีว่า ความหวังของพี่น้องประชาชนอยากให้เห็นตำรวจก็คือ หวังที่จะให้ตำรวจเป็นที่พึ่งของประชาชนอย่างแท้จริง ประการที่ ๑ เพราะฉะนั้นตำรวจ

๑๓๑

ว. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วิมล ๑๘/๒

จะต้องเป็นผู้ที่มีจิตวิญญาณในการเสียสละ กระผมเคยรับราชการมาและได้ทำงานร่วมกับ
นายตำรวจ เพื่อนตำรวจ นายสิบตำรวจ พลตำรวจตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๓ จนถึง พ.ศ. ๒๕๓๕
ผสมซาบซึ่งในตำรวจบางคนที่มีจิตวิญญาณเข้าถึงพี่น้องประชาชนและรับใช้ประชาชน
อย่างยิ่ง หลายคนในที่นี้มาเป็นสมาชิกวุฒิสภาได้ ก็เพราะเป็นตำรวจที่มีจิตวิญญาณที่
ช่วยเหลือพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง เป็นที่รักของประชาชน-----

- ๑๕/๑

๑๓๒

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มยรี ๗๕/๑

เพราะฉะนั้นสิ่งที่คาดหวังของกระผมก็คืออยากจะเห็นกฎหมายฉบับนี้ทำให้ตำรวจเป็นตำรวจของประชาชนครับท่านครับ ทำอย่างไรที่จะให้ตำรวจเป็นตำรวจของประชาชนได้ ผมสนับสนุน ผมเคยไปต่างประเทศ ตำรวจต่างประเทศถูกผู้ร้ายยิงตาย เขาตลอดครึ่งเสาให้ครับ ผมน้ำตาไหล ผมอยากจะเห็นอย่างนี้ นี่คือการอันเป็นที่รักของประชาชน แต่เมื่อมาเห็นกฎหมายฉบับนี้ผมอดอดใจครับท่านครับ ผมไม่รู้จะแก้เหมือนท่านสมาชิกฯ บางคนรับไปก่อนแล้วแต่ไม่รู้จะทำได้ไหม ทั้งนี้เพราะว่าผมอ่านแล้วผมใคร่ขอแสดงความคิดเห็นอย่างบริสุทธิ์ใจต่อท่านประธานฯ ผ่านไปยัง ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีเป็นประเด็นดังต่อไปนี้ครับถึงหลักการ

ประเด็นแรก กฎหมายฉบับนี้ธาตุแท้ที่จริงก็คือพระราชบัญญัติจัดตั้งกระทรวงตำรวจนั่นเองครับท่านครับ เป็นกระทรวงที่ ๒๑ เลี่ยง ๆ ไปเสียว่าเป็นพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ แต่ธาตุแท้ที่จริงคือการตั้งกระทรวงขึ้นมาใหม่ ทำไมผมถึงว่าอย่างนั้น กระทรวงตำรวจที่ว่ามีนายกรัฐมนตรีเป็นรัฐมนตรี ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๕ และมาตรา ๑๑ (๒) มีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการ ทั้งนี้ตามนัยมาตรา ๑๑ และมีหน้าซ้ำยังมีผู้บัญชาการตำรวจเป็นปลัดกระทรวงอีกด้วย ท่านครับเป็นหน่วยงานที่พิสดารกว่าเพื่อน เป็นกระทรวงตำรวจที่เพียบพร้อมทั้งหมดเลย ผมเปรียบเทียบให้เห็นนะครับท่านครับ ไม่ได้เรียกกระทรวง แต่ลักษณะเป็นอย่างนั้นครับ ฯพณฯ ครับ

ประการที่ ๒ การแบ่งส่วนราชการของตำรวจตามกฎหมายฉบับนี้ ผมผิดหวังเหลือเกิน เพราะว่าเป็นการบัญญัติให้ตำรวจเป็นราชการส่วนกลางเท่านั้น แต่เดิมนั้นท่านครับราชการตำรวจ กรมตำรวจแบ่งราชการออกเป็นส่วนภูมิภาคด้วย โดยมีกองกำกับการตำรวจจังหวัดขึ้นอยู่กับจังหวัด อยู่ด้วยกันกับผู้ว่าราชการจังหวัด แต่เดิมนะครับ แต่โดยผลกฎหมายฉบับนี้ท่านเป็นราชการส่วนกลางเท่านั้น เพราะฉะนั้นการบัญญัติเช่นนี้จึงเป็นการทำลายระบบราชการส่วนภูมิภาค เป็นการรวมศูนย์อำนาจ ท่านครับผมเองเป็นห่วง เพราะจะทำให้สัมพันธภาพในการบริหารราชการจังหวัดและอำเภอสูญเสียไป ไม่มีบทบาทบัญญัติอะไรเลยในกฎหมายฉบับนี้ที่จะทำให้ตำรวจยึดโยง เชื่อมโยงการบริหารราชการแผ่นดินในส่วนภูมิภาค ท่านสร้างความเป็นอิสระเช่นเดียวกับ

๑๗๓

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

มยุรี ๗๕/๒

ทหารทั้งหมด อาจจะเป็นว่าคณะรัฐบาลชุดนี้มาจากทหารที่คุมเรื่องนี้ก็เลยผลักดันให้
ทหารเสีย แต่ผมยังน้อยใจนะครับ ถ้าผมเป็นทหารผมจะน้อยใจ เพราะว่าถ้าตำรวจเรียกว่า
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แต่ทหารบกไม่เห็นเรียกผู้บัญชาการทหารบกแห่งชาติ แต่ก็เรื่อง
เล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ อย่างไรก็ตามผมสงสัยว่าแนวความคิดนี้จะสวนทางกันกับนโยบาย
ของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี บทบัญญัตินี้นะครับ เพราะต้องการให้ผู้ว่าราชการจังหวัด
เป็นนายกของจังหวัด เป็นซีอีโอ (CEO) เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดบูรณาการ แต่ท่านไม่ได้มี
บทบัญญัติใดที่ไปเกี่ยวข้องกับผู้ว่าราชการจังหวัดเลย เพราะฉะนั้นการที่จะออกกฎหมาย
ฉบับนี้มา จะส่งผลกระทบต่อระบบบริหารราชการในส่วนภูมิภาคอย่างแน่นอน
ท่านประธานฯที่เคารพ หัวใจของการปกครองบ้านปกครองเมืองก็คือการรักษา
ความสงบเรียบร้อยและผดุงความยุติธรรม ถ้าจะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายกจังหวัด
ดูแลทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ แต่ไม่มีสัมพันธภาพ ไม่มีสายการบังคับบัญชากับตำรวจเลย
ไหนเลยการปกครองในส่วนภูมิภาค ในจังหวัดและอำเภอจะมีความสงบและความผาสุกได้

- ๘๐/๑

ประการที่ ๓ การที่จะให้ตำรวจเป็นตำรวจของประชาชนนั้น ผมคิดว่าเราจะต้องมองไปที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอ ซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติการที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชน แต่ในการจัดองค์กรของตำรวจในครั้งนี้จะใหญ่อยู่บนหัวครับ ข้างบนนี้ เป็นกองบัญชาการ เป็นกองบังคับการอะไรใหญ่โตเบื้อเริ่มเพิ่มเลกลงไป เสร็จแล้วในส่วน of สถานีตำรวจภูธรอำเภอไม่เคยพูดถึง เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมก็ว่าความหวังที่จะให้ตำรวจเป็นตำรวจของประชาชนนั้นคงจะเป็นไปไม่ได้ เมื่อสักครู่นี้ ฯพล ฯ รองนายกรัฐมนตรี ท่านพูดด้วยความภาคภูมิใจว่า กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่ดีที่สุดที่กระจายอำนาจ of ตำรวจ เป็นกฎหมายที่ดีที่สุดที่มีการมีส่วนร่วม of ประชาชน ท่านครับ คำว่า “กระจายอำนาจ” นั้น ในทัศนะ of ผมนะครับ ผมอาจจะผิดก็ได้ ก็คือ กระจายอำนาจไปสู่ประชาชน ไม่ใช่กระจายอำนาจอยู่ในแควง of ตัวเอง เป็นไปไม่ได้หรอก ผู้บัญชาการจะไม่ยอมเซ็น จะไม่เชื่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ถึงจะกระจายไปในสายเดียวกันนี้ไม่มีทางหรอกครับ ก็กระจายไปสู่ประชาชนให้ประชาชนยึดโยงบ้าง ท่านอาจจะเถียงกับผมว่า ก็ให้ประชาชนมีส่วนร่วม วลีที่พูดว่า การมีส่วนร่วม of ประชาชนนั้นเป็นการแสดงละคร และไม่ได้ผลทั้งหลายครับ ผมสารภาพกับท่านก็ได้ ในทุกระดับมีประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วม แต่แล้วแล้วแต่ไม่มีประโยชน์อะไรเลยครับ เป็นคำกล่าวอ้าง เป็นพยาน บอกท่านเข้าถึงประชาชนแล้ว ท่านมีประชาชนเข้ามามตรวจสอบนะ ไม่ใช่น้อย่างนั้นเลยครับ ถ้าแท้จริงตำรวจต้องมาจากการเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมาจากการเลือกตั้ง อย่างนั้นละได้ แต่นี่จะไปตั้งประชาชนมาเป็นกรรมการในระดับจังหวัด อำเภอนะครับ เป็นการเล่นละครครับ เป็นการหลอกใช้เฉย ๆ หลอกหลวงพี่น้องประชาชนเฉย ๆ

ประการที่ ๔ โดยบทบัญญัตินี้ ข้าราชการตำรวจจะมีความพิเศษมากกว่าข้าราชการอื่น ผมยกตัวอย่างนะครับ มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ บอกว่า ตำรวจนี้กำหนดวันหยุดราชการเองได้ ตำรวจนี้จะกำหนดวันหยุดราชการเองก็ได้ ทั้ง ๆ ที่มติ ครม. มีบอกว่า วันหยุดราชการเป็นอย่างนี้ ตำรวจหยุดราชการมากกว่าที่ ครม. กำหนดก็ได้ ผมก็อึ้งจรรยาอยู่ นะครับ นอกจากนั้นยังมีอีกครับ มีมาตรา ๔๖ ที่ระบุว่า ต่อไปจะมีพนักงานสอบสวน และพนักงานสอบสวนนี้จะต้องมีสถานะศักดิ์ศรีเท่ากับผู้ที่ปฏิบัติการ ในกระบวนการยุติธรรม หมายความว่า จะต้องมียกศักดิ์ศรีเท่ากับอัยการและผู้พิพากษา

พอมานูตตรงนี้ ย้อนไปที่มาตรา ๓๑ (๕) บอกว่า การกำหนดอัตราเงินเดือนนั้น ก.ตร. กำหนดได้เอง เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับ คือ บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่ตำรวจมากเกินไป กำหนดเงินเดือนเองก็ได้ครับ แล้วยังมีเงินเพิ่มพิเศษเป็นรายเดือน เงินเพิ่มอะไรอีกมากมาย ซึ่งกำหนดเอง ตกลงกับกระทรวงการคลัง ดำเนินการเองทั้งสิ้น ผมจึงเห็นว่า บทบัญญัตินี้ ท่านสร้างความเหลื่อมล้ำอย่างมากมาให้กับข้าราชการผู้ปฏิบัติงานกับพี่น้องประชาชน

ประการที่ ๕ ผมพูดไปก็ขอพูดความจริงนะครับ พูดด้วยความเคารพท่าน ละครับ ท่านครับ ตำรวจขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีนี้ ผมก็เคยแสดงความเห็นตอนสมัย กฎหมายปฏิรูปเข้าไปแล้ว ท่านครับ ตำรวจขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ถามว่า นายกรัฐมนตรี คือใคร พูดได้ใหม่นายกรัฐมนตรี คือ หัวหน้าพรรคการเมือง เพราะฉะนั้นพูดได้ใหม่ว่า ต่อไปนี้ตำรวจขึ้นตรงต่อหัวหน้าพรรคการเมือง ตำรวจไม่ได้ขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าพรรค ตำรวจก็ขึ้นกับหัวหน้าพรรคการเมือง เพราะฉะนั้น ผมคิดว่าบทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้จึงสวนทางกับแนวทางปฏิรูประบบราชการที่รัฐบาล ที่ผมชื่นชมรัฐบาลที่มุ่งมั่นในการปฏิรูประบบราชการ แทนที่จะกระจายอำนาจไปสู่ ประชาชน ท่านกลับรวมศูนย์อำนาจและสร้างความยิ่งใหญ่ให้กับตัวเองอย่างมาก ผมคิดว่า ผมจะรับไว้ นะครับ แต่ว่าผมไม่รู้จะแก้อย่างไรครับ ถ้ารับไว้แล้วมาแปรญัติแก้ไข เขาก็คงหา ว่าผิดรัฐธรรมนูญแน่ ๆ เพราะฉะนั้นผมก็คงจะต้องกราบเรียนสุดท้ายให้เป็นข้อคิดเห็น ท่านประธานฯ ครับ ว่ากฎหมายฉบับนี้ทาสแท้ที่จริงเป็นการสถาปนารัฐตำรวจขึ้นใช้ใหม่ นี่คือการสถาปนารัฐตำรวจขึ้นในราชอาณาจักรครับ เพราะฉะนั้นผมไม่รู้อาจจะรับได้ไหม เพราะถ้าผมเอง ถ้ารับแล้วผมก็ไปเปิดดูแก้ไม่ได้เลย ถ้าแก้ก็ต้องแก้หลักการทั้งหมด-----

เพราะฉะนั้นผมจึงคิดว่าวันนี้เป็นวันประวัติศาสตร์ของสภาสูงของเรา นะครับ ท่านครับ
 ผมรู้ว่าถ้าไม่รับกฎหมายนี้ตกไปก็ผ่านสภาผู้แทนฯ แน่ ๆ แต่ถ้าไม่รับอะไรจะเกิดขึ้น
 ถ้าไม่รับกฎหมายฉบับนี้ประชาชนทั้งชาติจะรู้ว่าสภาสูงของเราพยายามกลั่นกรองกฎหมาย
 แล้วยืนอยู่เคียงข้างพี่น้องประชาชน ท่านครับผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเลยครับที่จะรับกฎหมาย
 ฉบับนี้ไว้ให้สภาสูงนี้พิจารณา ผมขอขอบพระคุณครับ ที่ได้กรุณาให้เวลาผมได้แสดง
 ความคิดเห็น แต่ผมก็ขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ผมแสดงความคิดเห็นอย่างจริงใจ
 บริสุทธิ์ใจ ถ้าหากว่าสิ่งที่ผมแสดงไปไปกระทบกระเทือนท่านผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีที่ผมเคารพ ผมก็ต้องกราบขออภัยด้วย ผมขออภัยเพียงแค่นี้
 ครับ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญ ร้อยตรี อำนวย ไทยานนธ์ ครับ

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนธ์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ กระผม ร้อยตรี อำนวย ไทยานนธ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ก่อนอื่น
 ผมขอกราบเรียนว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ต้องถือว่าเป็นนิมิตรหมายที่ดี เพราะมีความก้าวหน้า
 และมีความทันสมัยต่อสถานการณ์ แต่ว่าอย่างไรก็ตามครับ กระผมมีข้อที่ยังไม่ชัดเจนอยู่
 ในแนวความคิดหลัก ๒ ประการครับ

ประการที่ ๑ ก็คือโครงสร้างการจัดตามร่างกฎหมายฉบับนี้ไม่ปรากฏ
 โครงสร้างการจัดกองกำลังตำรวจเป็นอย่างไร เพียงแต่ระบุว่าแบ่งเป็นส่วนบัญชาการ
 ก็คือส่วนหัว แต่ส่วนตั้งแต่กองบังคับการลงไปจนถึงสถานีตำรวจจรทุกหลายทั้งปวง
 รวมทั้ง ศอ.บต. ด้วยนั้นให้ออกเป็นกฎกระทรวง แต่ไม่ได้บอกว่าจะแบ่งโครงสร้างอย่างไร
 ผมหมายถึงโครงสร้างการจัดกำลังของตำรวจนะครับ ด้วยเหตุนี้ครับ ผมจึงมีคำถามว่า
 ถ้าไม่จัดโครงสร้างกองกำลังตำรวจให้ชัดเจนแล้วถามว่าเช่นนี้จะทำให้บ้านเมืองสงบ
 เรียบร้อยหรือไม่ได้อย่างไร หรือจะทำให้กลุ่มแก๊งโจรผู้ร้ายอิทธิพลอำนาจมืดเกรงกลัวต่อ
 อำนาจอรัฐได้อย่างไร ผมมีความเห็นว่าถ้าไม่จัดโครงสร้างกองกำลังให้ชัดเจนการปฏิบัติ
 ก็จะไม่ชัดเจนแน่นอนครับ จะส่งผลถึงการปราบปรามโจรผู้ร้ายที่ดี การรักษาความสงบ
 เรียบร้อยในพื้นที่ที่ดีไม่ประสบความสำเร็จ เพราะฉะนั้นกระผมมีความเห็นว่าที่ถูกต้อง ควรจะ
 ต้องกำหนดไว้ในกฎหมายนี้ครับ กำหนดไปให้ชัดไปว่าจะแบ่งส่วนราชการในการที่จะจัด

๑๓๓

ว. ๒๓ (ส. หั่วไป) เป็นพิเศษ

ธีรวรรณ ๘๑/๒

ทัพเพื่อจะปราบปรามโจรร้ายอย่างไร นั่นก็จะต้องแบ่งเป็นกองบังคับการแล้วต่ำลงไป
เป็นสถานีตำรวจภูธร อำเภอหรือสถานีตำรวจนครบาล แล้วก็ต่อไปถึงสถานีตำรวจตำบล
ต้องถึงระดับตำบลครับ จะเอาพื้นที่อยู่ เอาประชาชนอยู่ มิเช่นนั้นแล้วการรักษาความสงบ
เรียบร้อยจะไม่เกิดผล

แนวความคิดหลักประการที่ ๒ ที่กระผมยังไม่ชัดเจนก็คือ การกำหนด
ยุทธวิธีครับ ถ้าจากร่างกฎหมายนี้แล้วจะเห็นได้ว่าเรากำหนดยุทธวิธีตั้งรับครับ เรากำหนด
ยุทธวิธีตั้งรับเท่านั้น นั่นก็คือว่าเหตุเกิดแล้วจึงจะมาสนับสนุนในด้านการสืบสวนสอบสวน
ดำเนินคดีกัน แต่การที่จะทำอย่างไรไม่ให้เหตุเกิดนั้นไม่ได้มีการพูดกันเลย -----

- ๘๒/๑

เพราะฉะนั้นผมจึงมีความเห็นว่าแนวความคิดที่ว่านี้ น่าจะไม่ประสบความสำเร็จในการที่จะ
 ทำให้บ้านเมืองสงบเรียบร้อย ทำให้คนดี ๆ เขานอนตาหลับ เว้นเสียแต่จะต้องมาปรับปรุง
 กันใหม่ กระผมมีความเห็นว่าการที่จะจัดตั้งกองทุนนั้น ไม่ใช่สนับสนุนเฉพาะการสืบสวน
 สอบสวน ต้องสนับสนุนทั้งส่วนของกิจการตำรวจ ได้แก่ สายป้องกันปราบปราม ที่เรียกว่า
 สาย ป นั้นแหละครับตำรวจจะรู้จักกันดี สายจราจรก็เป็นอีกส่วนหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม
 กระผมมีความเห็นว่าสายปกครองป้องกันคือ สาย ป นั้นสมควรที่จะได้รับการเหลียวแล
 ยิ่งถ้าจัดโครงสร้างกองทัพรักษาตามข้อ ๑ ที่กระผมได้เสนอความคิดเห็นไปแล้วนั้น
 กองทุนนี้แหละครับจะเป็นส่วนเสริม จะทำให้ตำรวจสามารถที่จะควบคุมพื้นที่อยู่
 ควบคุมดูแลประชาชนอยู่ นั่นก็คือการกดดันกลุ่มแก๊งคนร้ายอิทธิพลทั้งหลายทั้งปวงได้
 และสร้างความอบอุ่นให้กับประชาชนคนดี ๆ นี่คือการกิจหลักของตำรวจครับซึ่งเป็น
 กรรมการฟีฟ่า (FIFA) ของสังคม เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอฝากข้อถามในแนวความคิดหลัก
 ๒ ประการ นั่นก็คือโครงสร้างการจัดของกองทัพรักษา คือกองทัพรักษาตัวเอง
 และประการที่ ๒ ก็คือการกำหนดยุทธวิธีของตำรวจในการที่จะควบคุมพื้นที่และดูแล
 ประชาชนให้อยู่ดีมีสุข กระผมขอฝากข้อถามนี้ผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่าน
 รองนายกรัฐมนตรีด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา
 ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง
 ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอนันต์ ผลอำนวย ครับ เชิญครับ

นายอนันต์ ผลอำนวย (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ กระผม นายอนันต์ ผลอำนวย สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร อย่างน้อย
 ร่างพระราชบัญญัติตำรวจฉบับนี้ถือว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงยุทธจักรของวงการตำรวจ
 ผมคงจะใช้เวลาในการอภิปรายในช่วงนี้สั้น ๆ คงจะเป็นข้อซักถามท่านประธานฯ ผ่านไป
 ยังท่านรองนายกรัฐมนตรี ผมได้ดูร่างพระราชบัญญัติตำรวจฉบับนี้แล้ว ผมคิดว่าอย่างน้อย
 วันนี้ในวงการของตำรวจนั้นย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ส่วนหลาย ๆ ประเด็น

๑๓๕

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ภavana ๘๒/๒

ที่ท่านผู้มีเกียรติได้อภิปรายผ่านไปแล้วนั้นก็ป็นข้อสังเกตประเด็นหนึ่ง แต่ว่าประเด็นที่ผมถามแล้วข้อสังเกตว่าในกฎหมายฉบับนี้นั้น ดูเหมือนว่าต่อไปนี้ตำรวจจะแบ่งออกเป็นทั้งที่มียศแล้วก็ไม่มียศ สิ่งที่ผมยังสงสัยก็คือในเรื่องของการแบ่งกลุ่มของตำรวจนั้นดูเหมือนจะไม่ชัดเจนในประการที่ ๑ ว่ามีกลุ่มงานอะไรบ้าง เราดูว่าเหมือนกับมีกลุ่มงานธุรการ กลุ่มงานสอบสวนแล้วก็สายปฏิบัติการ แต่ว่าก็ไม่ชัดเจน

ในประเด็นที่ ๒ นั้นเราดูว่าสายพนักงานสอบสวนจะเป็นประโยชน์กับคนที่รับราชการตำรวจ ก็คือมีระยะเวลา มีขั้นตอนในการเข้าไปดำรงตำแหน่ง มีการประเมินอะไรที่ชัดเจน แต่ตำรวจอีกกลุ่มหนึ่งล่ะครับที่อยู่ในสายปฏิบัติการ -----

- ๘๓/๑

หรือว่าท่านต้องการให้ตำรวจที่อยู่ในสายสอบสวนนั้นมีความเชี่ยวชาญและอยู่ในตำแหน่งนี้ตลอดไป ส่วนในสายที่จะเป็นสายบริหารที่เริ่มตั้งแต่รองสารวัตรจนถึงผู้บังคับการหรือว่าผู้บัญชาการนั้นให้อยู่ในสายปกครองป้องกันอย่างนั้นหรือไม่ ผมไม่แน่ใจ ส่วนสายธุรการนั้นก็คงจะชัดเจนอยู่แล้ว ที่นี้มีอีกประเด็นหนึ่งว่า พออยู่สายอย่างนี้เสร็จกระบวนการในการบริหารจัดการองค์กรของตำรวจนั้นถือว่าเป็นหัวใจ ต้องไม่สับสนแล้วก็คลุมเครือ ถ้าคนที่อยู่ในสายสอบสวนจะโอนย้ายสายงานใน ๒ - ๓ สาย ท่านจะอย่างไรในส่วนหนึ่งที่มียศ แล้วส่วนหนึ่งก็ไม่มียศด้วย หรือว่าท่านต้องการได้คนเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเฉพาะทางก็ได้บอกเขาไปให้เขารู้ พอขึ้นไปถึงระดับหนึ่งแล้วถ้ามีการเปลี่ยนแปลงสายงานในกฎหมายฉบับนี้เขียนว่าให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาได้ ออกไปแล้วการปฏิบัติจะทำได้จริงหรือเปล่า

แล้วอีกประเด็นหนึ่ง ก็คือในเรื่องของหลักสูตร ผมไม่แน่ใจว่า ทางผู้ที่เขียนกฎหมายฉบับนี้ที่ร่างกฎหมายนั้น เราเห็นว่าหลักสูตรของการเข้ารับราชการตำรวจในอดีต ซึ่งถือว่าเป็นข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ที่พอเข้าไปเรียนโรงเรียนพลตำรวจ เข้าไปหลักสูตรผมไม่แน่ใจประมาณ ๘ เดือน แล้วก็ไปฝึกงานจราจรบ้าง งานเฝ้ายามบ้าง อีก ๒ เดือน แล้วก็ออกมาบังคับใช้กฎหมายด้วย แล้วก็มีความรู้ที่อยู่ในมือด้วย แล้วรวมทั้งประสิทธิภาพของการรับคนเข้าไปในนั้นผมได้ยินมาโดยตลอดว่าบางครั้งคนที่ไปไหนไม่ได้ก็ไปเข้าโรงเรียนพลตำรวจ แล้วก็หลายปีก่อนก็ได้ยินข่าวว่าพอเข้าไปนั้นก็ไม่ได้เข้าไปด้วยความรู้ความสามารถ มีการวิ่งเต้นอะไรเข้าไป ออกมาก็มารับราชการ ซึ่งเป็นตำรวจส่วนใหญ่ ผมคิดว่าในกฎหมายฉบับนี้น่าจะเขียนลงไปให้ชัดเจนว่า อย่างน้อยพื้นฐานทางการศึกษา พื้นฐานทางอายุ คนจำนวนมาก ถ้าจะต้องมาเกี่ยวข้องกับประชาชน ถ้ามีพื้นฐานทางการศึกษาและอายุที่ดีและรวมทั้งฐานะเงินเดือนที่สูงขึ้น เขาก็จะสามารถดำรงชีวิตได้ แล้วก็อยู่ในสังคมของตำรวจได้ ไม่ต้องไปหาอะไรนอกระบบ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ก็ฝากท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีด้วย

แล้วอีกประการหนึ่งสิ่งที่สำคัญก็คือเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ ต้องการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทุกระดับ แต่ผมดูแล้วในส่วนหนึ่งนั้นที่เราเรียกว่า ก.ต.ช. ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารราชการ

และการปฏิบัติราชการของตำรวจ การกำหนดคุณสมบัติกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ให้
เป็นสมาชิกที่ดำรงตำแหน่งทางพรรคการเมือง หรือต้องการความเป็นกลางทางการเมือง
แต่โดยกฎหมายฉบับนี้ถือว่าอนุกรรมการ ก.ต.ช. ในระดับจังหวัด ระดับสถานีไม่ได้
กำหนดไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าต้องการให้เกิดความเป็นกลางทางการเมืองแล้วทำไม
ไม่กำหนดไว้ทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวันนี้ท้องถิ่น การเมืองท้องถิ่น หรือรวมทั้ง
ในระดับชาตินั้น เขตเลือกตั้งอะไรต่าง ๆ ก็เลืกลง จะทำให้การเมืองเข้าไปก้าวท้าวได้มาก
ขึ้นหรือไม่ แล้วจะสัมฤทธิ์ผลสมเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้หรือไม่

สุดท้ายผมคิดว่าสิ่งที่อยากจะฝากกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยัง
ท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า ในการปฏิรูประบบราชการตำรวจในครั้งนี้คิดว่าถ้ามีการ
เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีได้ แล้วรัฐบาลเองจริงเองจะจับกับการที่จะปฏิรูป ไม่ได้ต้องการหวง
อำนาจไว้ในส่วนกลางจริง ๆ เราคงจะได้ไปดูในช่วงของการแปรญัตติ แล้วก็จะอะไร
จะแก้ไขเราคงได้แก้ไขไปในส่วนระดับนั้นต่อไป ก็คิดว่ากฎหมายฉบับนี้คงจะได้บรรลุ
วัตถุประสงค์ของพวกเราต่อไปครับ สวัสดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสนิท จันทรวงศ์ ครับ

นายสนิท จันทรวงศ์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สนิท จันทรวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ผมได้ศึกษาโดยละเอียดแล้ว
เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. นะครับ แต่ผมยังมีข้อข้องใจอยู่
๔ มาตรา ใครอยากจะเรียนถามท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า
มาตรา ๑๕ วรรคสาม ที่ได้บอกว่า “ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่
กำกับดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจที่สังกัดของบัญชาการอื่น-----

และปฏิบัติราชการประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการ หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี ในการนี้ ให้มีอำนาจสั่งการใด ๆ เพื่อให้เกิดการประสานงานและความร่วมมือกันในการปฏิบัติหน้าที่ หรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการตำรวจในจังหวัดที่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือกองบัญชาการ มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีไว้ชั่วคราว แล้วแจ้งรายงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบัญชาการที่เกี่ยวข้อง” ผมขอเรียนถามว่ากำลังตำรวจ ตชด. ที่ปฏิบัติงานในแต่ละจังหวัดเป็นกำลังพลที่ขึ้นควบคุมทางยุทธการของฝ่ายทหารในการกิจการป้องกันประเทศ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๒๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๕ หากผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ใช้อำนาจตามมาตราดังกล่าวจะเกิดปัญหากระทบต่อการปฏิบัติงานของ ตชด. และอาจเกิดความขัดแย้งกับหน่วยควบคุมทางยุทธการ

ประเด็นที่ ๒ การปฏิบัติงานในเรื่องการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม การรักษาความสงบเรียบร้อย สำนักงานตำรวจแห่งชาติสามารถที่จะกำหนดแผน คำสั่ง ระเบียบ ข้อบังคับ ในการปฏิบัติงานในทุกหน่วยงาน ในสังกัดปฏิบัติงานได้อยู่แล้ว

ประเด็นที่ ๓ การที่บัญญัติเป็นกฎหมาย หากเกิดปัญหาในการปฏิบัติงานจะแก้ไขได้ยากและไม่เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานนะครับ มาตรา ๑๒ ที่บอกว่า “ให้มีเรตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการตำรวจและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ รองจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดหรือมอบหมาย” ^{๑๕๖} อันนี้ผมเข้าใจว่าท่านรองนายกรัฐมนตรีอาจจะไม่คิดถึงว่าหัวหน้านายตำรวจราชสำนักประจำนี้จะต้องมาอยู่ในมาตรา ๑๒ นี้ด้วย เนื่องจากว่าหัวหน้านายตำรวจราชสำนักประจำทำหน้าที่ในการรับผิดชอบ กำหนดนโยบายและบริหารงานในด้านที่เกี่ยวข้องกับการถวายความปลอดภัยทุกประการ ซึ่งตำแหน่งหัวหน้าตำรวจราชสำนักประจำนี้เป็นตำแหน่งข้าราชการตำรวจเทียบรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ได้รับเงินประจำตำแหน่งอยู่ในปกครองบังคับบัญชาของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

สามารถให้ความดีความชอบแก่ข้าราชการตำรวจและมีการปกครองบังคับบัญชา
ข้าราชการตำรวจ เช่นเดียวกับตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ^(ไว้) ~~อันนี้~~ มาตรา ๑๒
นะครับ ที่นี้ไปมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๐ ของเก่านะครับบอกว่า “ให้มีคณะกรรมการ
ข้าราชการตำรวจคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า ก.ตร. ประกอบด้วย (๑) นายกรัฐมนตรี
เป็นประธานกรรมการ ข้าราชการตำรวจ เลขาธิการ ก.พ. ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเป็นกรรมการข้าราชการตำรวจ
โดยตำแหน่ง” ^(ไว้) ~~อันนี้~~ ขาดหัวหน้านายตำรวจราชสำนักประจำ มาตรา ๓๐ นะครับ
ไปมาตรา ๔๔ ท่านประธานฯ ครับ ~~อันนี้~~ ถ้าท่านรองนายกรัฐมนตรีเห็นความสำคัญของ
หัวหน้านายตำรวจราชสำนักประจำ มาตรา ๔๔ ไม่มีตำแหน่งนี้ด้วย เพราะฉะนั้นกระผม
เห็นว่าน่าจะให้มีหัวหน้านายตำรวจราชสำนักประจำนะครับเป็น ก.ตร. โดยตำแหน่งด้วย
นะครับ ขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) :
เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ ส.ว.
กรุงเทพมหานคร ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับนี้ผมผิดหวังครับ เพราะว่าไม่
สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ และมาตรา ๗๘ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้
เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของกรมตำรวจแต่อย่างใดเลยครับ กลับสร้างความเทอะทะให้
กับกรมตำรวจ โดยมีองค์กรเกิดขึ้นใหม่อีก ๑ องค์กร คือ ก.ต.ช. ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กำลังพลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ คน ท่านทราบหรือไม่ว่า
ปัจจุบันนี้ฝ่ายธุรการมี ๕๕ เปอร์เซนต์ ฝ่ายปฏิบัติการเพียงแค่ ๔๕ เปอร์เซนต์-----

หัวใจการทำงานของตำรวจนั้นคือการปราบปราม การปราบปรามนั้นหมายถึงการสืบสวน จับกุม ส่งฟ้องศาล งานการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนนั้นจะสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีเกิดความสงบเรียบร้อยกับประชาชนก็ถือว่า ตำรวจมีประสิทธิภาพในการปราบปราม สามารถจับกุมคนร้ายที่กระทำผิดกฎหมายได้อย่างทันที่ ^{ซึ่ง}ได้มีการส่งดำเนินคดีทางศาล พร้อมด้วยพยานหลักฐานรัดกุม ศาลลงโทษทุกคดีไป คนร้าย^{จึง}จะเกรงกลัว ที่กระผมเรียนอย่างนี้เนื่องจากว่างานของตำรวจ งานสำคัญก็คืองานของโรงพัก งานทุกอย่างจะเสร็จสิ้นที่โรงพักไม่ต้องถึงส่วนกลาง ขณะนี้หัวหน้าโรงพักมีศักดิ์พันตำรวจเอก คือผู้กำกับการ ผมผิดหวัง คือแทนที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาแล้วนี้ควรจะกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ทำให้เกิดเป็นตำรวจจังหวัด จังหวัดใดจังหวัดนั้นมีตำรวจของตนเอง ข้าราชการตำรวจจังหวัดไม่สามารถสับเปลี่ยน โยกย้ายออกนอกจังหวัดได้ต้องรับราชการอยู่ในจังหวัดนั้น จังหวัดเดียวจนกระทั่งเกษียณอายุราชการ แต่ว่าสามารถหมุนเวียนสับเปลี่ยนกันระหว่างอำเภอภายในจังหวัดได้ ที่ผมเรียนอย่างนี้ก็ถือว่า ตำรวจที่อยู่ในจังหวัดแต่ละจังหวัดนั้น ประชาชนจะเป็นผู้ตรวจสอบการทำงาน แล้วควบคุมการทำงานของข้าราชการตำรวจทุกคน ในจังหวัดนั้นในอำเภอนั้น ถ้าผู้ใดเกียจคร้าน ทุจริต ไม่เอางานไม่เอาการนี้ไม่รู้จะไปที่ไหน อีกแล้วทุกคนต้องปรับปรุงตัว จะโยกย้ายไปอยู่ที่อื่นไม่ได้อีกแล้วจะต้องถูกออกจากราชการอย่างเดียว ^{วิธี}นี้ก็จะทำให้การทำงานของตำรวจนั้นมีประสิทธิภาพขึ้น ประชาชนพึงได้หวังได้ แต่ตำรวจส่วนกลางนั้นควรมีตำรวจกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เพื่อ

งานอำนาจ กองบัญชาการตำรวจสันติบาลเพื่อสืบสวนเรื่องการข่าวการเมือง การเศรษฐกิจ กองบัญชาการศึกษาคัดคน กองบัญชาการและตำรวจผลิตนายตำรวจ กองพิสูจน์หลักฐาน เป็นหน่วยพิสูจน์ของกลาง ซึ่งเวลานี้จะไปรวมกับกองพิสูจน์หลักฐานของกระทรวงยุติธรรมก็ได้ ให้เป็นแห่งเดียวในประเทศ ศาลกองทะเบียนประวัติอาชญากรถือว่าเป็น ซีอาร์โอ (CRO) คริมีนอลเรคคอร์ดออ์กาไนเซชัน (Criminal Record organization) ซึ่งสามารถตรวจสอบประวัติคดีต่าง ๆ ได้ทั่วประเทศทุกแห่งในโรงพักสามารถตรวจสอบได้ทันทีทันใด กองตรวจคนเข้าเมืองนั้นเอาไปอยู่กระทรวงยุติธรรม กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนนั้นเป็นส่วนกลาง ท่านประธานฯ ครับ ถ้าสามารถทำอย่างนี้ได้ นะครับ ท่านประธานฯ ท่านจะลดงานฝ่ายธุรการ^{ได้} จะสามารถเกลี่ยคนทำงานธุรการขณะนี้

๔๕ เปอร์เซ็นต์ลงสู่พื้นที่ได้หมด ท่านประธานฯ ครับ ขณะนี้ตำรวจในทุกอำเภอมีแต่อัตรา
อยู่ครับ ตัวนี้มีไม่ครบแม้แต่อำเภอเดียวท่านไปตรวจสอบได้ครับ กระผมไม่ยกตัวอย่าง
เอาเฉพาะจังหวัดนครราชสีมา ปัตตานี ยะลา ๓ จังหวัดนี้นะครับ กำลังนายตำรวจนี้ขาด
ประมาณเกือบ ๒๐๐ นาย นายสิบ พลตำรวจประมาณ ๔๐๐ นาย และสำคัญที่สุดตำรวจที่
ถูกลอบยิงตายในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ถึง ๔๐ นายยังไม่เคยมีการแต่งตั้งทดแทนเลยครับ ผม
ก็เคยทำหนังสือถึงรัฐบาลแล้วว่า ทำไมถึงไม่แต่งตั้งแทนคนเหล่านี้เพื่อขวัญและกำลังใจ ก็ยัง
ไม่ได้รับคำตอบจนปัจจุบัน ถามตั้งแต่ปีที่แล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าเผื่อว่าเป็นตำรวจ
จังหวัดแล้วอย่างกรณี ๓ จังหวัดนี้ครับ ผู้ว่าราชการจังหวัดเขาจะเสนอคนคัดเลือกคน
ในจังหวัดขึ้นมาทันทีเลยที่จบ ม. ๖ เพื่อบรรจุเป็นพลตำรวจ ส่งให้กองบัญชาการศึกษา
ฝึกอบรมทันทีนายตำรวจก็รับคนที่จบปริญญาตรี นิติศาสตร์ รัฐศาสตร์นี้คัดเลือกมาส่งให้
กองบัญชาการศึกษารับเป็นตำรวจทันที ก็สามารถทดแทนกำลังที่ขาดได้ทันที แล้วคน
ที่อยู่ในพื้นที่ต้องมีความสมัครใจที่ทำงานในพื้นที่ด้วย -----

ผมยกตัวอย่างเพียงง่าย ๆ ขณะนี้ท่านประธานฯ ครับ กำลังพลที่ทำงานฝ่ายธุรการ ผมจะยกตัวอย่างให้ฟังเพียงแค่สำนักงาน ก.ตร. ครับ มีข้าราชการตำรวจประมาณ ๓๐๐ กว่านาย ทำงานธุรการนะครับ ๓๐๐ กว่านายครับ มีผู้บังคับบัญชาเป็นถึงพลตำรวจโทครับ มีรองผู้บัญชาการอีก ๒ คนเป็นรองผู้บัญชาการ มีกองบังคับการ ๕ กองบังคับการ มีพลตำรวจตรีอีก ๕ คน คนเหล่านี้ทำงานไปเทียบกับหัวหน้าจังหวัดได้ไหม ความรับผิดชอบต่างกันไหม หัวหน้าจังหวัดรับผิดชอบงานปราบปรามบังคับบัญชา ปกครองคนทั้งจังหวัด แต่คนเหล่านี้ความเจริญก้าวหน้ามีน้อยมากท่านประธานฯ ครับ กว่าที่จะขึ้นเป็นผู้ช่วยได้นาน แต่คนทำงานฝ่ายธุรการเป็นผู้การ ๒ ปี ปีหนึ่งเป็นผู้ช่วยอีกปี เป็นรองผู้บัญชาการได้ และก็เอาคนเหล่านี้มาเป็นผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เป็นรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติต่อไป คนพวกนี้ไม่เคยทำงานปราบปรามการทำงาน ถึงได้อ่อน พลตำรวจถึงได้เสียหายบกพร่องในขณะนี้ครับท่านประธานฯ

อีกประการหนึ่งท่านประธานฯ ครับ ในขณะนี้คนที่เป็นนายเวร ผู้ช่วย นายเวรตั้งแต่ระดับผู้บังคับการเป็นผู้บัญชาการ ขณะนี้มี ๓๑๔ นาย นายตำรวจครับ ท่านประธานฯ ไม่ต้องพูดถึงว่าคนในสำนักงานที่เป็นนายสิบพลตำรวจอีกเท่าใด คนที่เป็น นายเวรของผู้บัญชาการสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีสัณฐานตำรวจเอกพิเศษ ผู้ช่วยนายเวร เป็นยศพันตำรวจเอกเป็นถึงผู้กำกับ ทั้ง ๆ ที่กรมตำรวจอ้างอยู่เสมอว่าขาดกำลังพล นอกจากนั้นยังไม่พอครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ คำสั่งของกรมตำรวจให้จัดนายสิบพลตำรวจ อารักขาผู้บังคับบัญชาที่เกษียณอายุราชการแล้วตั้งแต่ผู้ช่วยอธิบดีถึงอธิบดีกรมตำรวจ แล้วก็อยู่กันใช้กันจนกระทั่งตายไปข้างหนึ่งครับ เขาเป็นข้าราชการตำรวจจะต้องมาอยู่ ไม่ได้ไปอารักขาความปลอดภัยอะไรเลย ขั้บรถ เป็นพนักงานขั้บรถให้ ผมได้รับการ ร้องเรียนจากข้าราชการตำรวจที่ไปประจำอยู่ครับ พูดถึงความอดอัดใจผมจะต้องอยู่อย่างนี้ จนกระทั่งนายตายผมเกษียณไปหรืออย่างไรครับ เขาถามผม ท่านทราบไหมครับ คนที่เป็น อธิบดีตำรวจอย่างผมถ้าจะเอาได้นายตำรวจ ๑ คน นายสิบตำรวจ ๔ คน รองอธิบดีได้ ๓ ผู้ช่วยอธิบดีได้ ๑ เวลานี้มีเข้าไป ๑๒๐ คน ไปประจำอยู่อย่างนี้ครับ ท่านคำนึงถึงหรือครับว่า ขณะนี้มีผู้ช่วยอธิบดี ๑๖ คน รองอธิบดี ๖ คน อธิบดี ๑ คน กระผมก็อยากจะกราบเรียน

๑๘๓

ว. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ลัดดาวัลย์ ๘๖/๒

ท่านประธานฯ ฝากไปยังรัฐบาลดำเนินการแก้ไขสิ่งนี้เสียก่อนครับ ก่อนที่ผมจะเข้าเรื่อง
ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ไม่มีโอกาสที่จะเรียนให้รัฐบาลทราบ วันนี้แหละครับ
ก็ขอเรียนรัฐบาลทราบเพื่อไปทำการแก้ไขต่อไปครับ

- ๘๓/๑

สำหรับในเรื่องของการแบ่งส่วนราชการนี้ครับ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ไม่ได้เปลี่ยนโครงสร้างกรมตำรวจเลย กระผมไม่เห็นด้วยตั้งแต่ตอนที่รัฐบาลที่แล้วแล้วว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาตินี้ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี เดิมทีไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ จะขึ้นตรงกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคนเดียวด้วยซ้ำ ได้มีการหักท้วงกันขึ้นกับท่านนายกรัฐมนตรี แล้วมีอะไรดีขึ้นไหม ท่านนายกฯ นี่มีเวลาที่จะไปกำกับดูแลตำรวจไหม ก็ไม่มีเวลานะครับ ตัวอย่างเดียวถ้าเผื่อว่าคนคิดทุจริตด้วยกันนี้ครับ เป็นเรื่องการจัดซื้อจัดหานี้แน่นอนง่ายมาก จากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติถึงนายกฯ ทันทีเลย นายกฯ เอาด้วยแปลว่าจบ กระผมยกตัวอย่างให้ฟังท่านประธานฯ เร็ว ๆ เมื่อปีที่แล้วนี้นะครับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีการเสนอซื้อเครื่องมือกู้วัตถุระเบิด เครื่องละ ๗๖ ล้านบาท ทั้ง ๆ ที่ กรม. ได้มีมติแล้วว่าเครื่องเหล่านี้ซื้อเป็นกรณีพิเศษไม่ได้ ให้ซื้อกรณีปกติ ให้มีการประกวดราคาค้าง สำนักงานตำรวจแห่งชาติก็พยายามทำเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะขอให้แก้มติ กรม: ครับ คูชิครับ แล้วจะขิมรางวัลเพียง ๓ เครื่องก่อน ต่อจากนั้นจะซื้อหมดทุกภาคครับ เครื่องละ ๗๖ ล้านบาท ท่านคิดดูก็แล้วกันครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมอ่านร่างพระราชบัญญัตินี้แล้วนะครับ ผมได้ชี้ประเด็นให้เห็นเป็นจุด ๆ เลยท่านประธานฯ เอาเฉพาะเรื่องที่แบ่งว่าตำรวจนั้นจะกำหนดประเภทมียศและไม่มียศ แต่ไม่ได้เป็นการกำหนดอย่างเด็ดขาดนะครับ ท่านไปอ่านกฎหมายได้ เมื่อตำรวจมียศและไม่มียศ แล้วก็สามารแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนระหว่างมียศกับไม่มียศได้อีกด้วย แล้วก็ยังสามารถกำหนดยศให้กับตำรวจไม่มียศได้อีกด้วย อย่างนี้จะไปมียศและไม่มียศทำไมครับ เมื่อรับไม่มียศไปแล้วนี้ต้องขึ้นเป็นตำรวจไม่มียศจนกระทั่งต้นสูงสุดครับ จนเกษียณราชการ แยกเสียให้ชัดเจน นอกจากนั้นยังมีตำรวจแห่งชาติขึ้นมาอีก จเรตำรวจแห่งชาติมีมาทำไมเทียบเท่ารองอธิบดี ปัจจุบันนี้มีรองอธิบดี ๖ คน สามารถสั่งงานจเรได้อย่างชัดเจนครับท่านประธานฯ รองอธิบดีทุกคนสามารถสั่งงานจเรได้ จเรมีหน้าที่ในการตรวจสอบ ในการติดตามผลการทำงานของข้าราชการตำรวจทุกแห่งทั่วประเทศ รองอธิบดีทุกคนสั่งได้ ถ้ามีจเรตำรวจตั้งขึ้นมาคนเดียว กุมภาพันธ์เฉพาะอย่างเดียว จเรกับรองอธิบดีมีศักดิ์ศรีเท่ากัน รองอธิบดีตำรวจไปสั่งจเรได้ไหม คนไหนชอบกันก็ทำงานให้ คนไหนไม่ชอบกันก็เก็บไว้ ก็ยังทำได้ท่านประธานฯ ครับ นี่ก็จุดหนึ่งนะครับ

ต่อไปก็เหมือนกัน เรื่อง ก.ต.ช. ตั้งขึ้นมา เรื่ององค์กรที่เพิ่มขึ้นมาทำอะไร กำหนดนโยบาย แต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพราะว่าปัจจุบันนี้ ก.ตร. ล้มเหลวใช่ไหมครับ ผมจะเรียนท่านประธานฯ ให้ทราบว่า การพิจารณาแต่งตั้งของ ก.ตร. นั้นะครับ มีคณะกรรมการกลั่นกรองขึ้นมาก่อนครับ มีเลขาฯ ก.พ. เป็นประธาน มีรองอธิบดี ดำรงเป็นกรรมการด้วย ท่านประธานฯ ทราบไหม ถ้าผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เสนอชื่อคนเข้ามาแล้วนี้ คณะกรรมการกลั่นกรองนี้ไม่เอาด้วยนะครับ ผู้บัญชาการตำรวจ ก็ยืนยันอย่างนั้นนะครับ เพราะผู้บัญชาการตำรวจเป็นคนที่ต้องเอาชื่อเหล่านี้เสนอเข้า ก.ตร. ครับ บางทีทำกันนี้แบบผักชีโรยหน้าเลยครับ ประชุม ก.ตร. อยู่หยก ๆ นี่ พอจะเอาใครขึ้นมาบ้าง หยุดพักประชุม ก.ตร. ครึ่งชั่วโมงบ้าง ๑๕ นาทีบ้าง เอารายชื่อ ที่ต้องการนี้ผ่านคณะกรรมการกลั่นกรอง และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติก็เสนอขึ้นมาทันที เลยครับ นี่ผมเรียนให้เห็นว่ามีความรอบคอบใหม่การพิจารณาแต่งตั้งคน ก.ตร. ไม่ควรจะมีแล้วในขณะนี้ครับ เพราะ ก.ตร. บริหารงานบุคคลเท่านั้นเอง กรมตำรวจไม่สามารถ จะบริหารงานบุคคลได้หรือครับ มีผู้ช่วยอธิบดีตำรวจ ๑๖ คน เมื่อก่อนมี ๑๕ คน เวลานี้ เหลือ ๑๖ คน มีรองอธิบดี ๖ คน มีอธิบดี ๑ คนครับ ๒๓ คน ก.ต.ช. นั้นะครับ พอเสร็จ แล้วนี้ทำไม ให้แต่งตั้งพลตำรวจโท ๑ คน พลตำรวจตรี ๒ คน เป็นเลขาฯ และผู้ช่วย เลขาฯ การครับ เห็นไหมครับ ผมก็อยากจะเรียนถามว่าทำไมถึงไม่ใช่ผู้บัญชาการตำรวจ ก.ตร. กับรอง ก.ตร. มาทำหน้าที่ครับ ไม่ต้องไปเพิ่มคนใหม่ด้วย แล้วก็ไม่ต้องเสีย งบประมาณ เขาก็ทำงานด้านธุรการอยู่แล้ว มีสำนักงานอยู่แล้ว มารองรับงานเหล่านี้ได้ครับ ท่านประธานฯ ครับ ที่น่าเสียใจอย่างยิ่งอีกเรื่องหนึ่งก็คือ เรื่องพนักงานสอบสวนครับ ใครฟังแล้วไม่เข้าใจชอบ ว่าเวลานี้กรมตำรวจตระหนักถึงความสำคัญของพนักงานสอบสวนครับ พนักงานสอบสวนสำคัญนะครับ ถ้าเป็นพนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ นั้นะครับ มีตำแหน่งเทียบเท่าตำแหน่งผู้บังคับการ มียศเป็นพลตำรวจตรีครับ พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญมีตำแหน่งเทียบเท่ารองผู้บังคับการ มียศพันตำรวจเอกพิเศษ พนักงานสอบสวนผู้ทรงคุณวุฒิมีตำแหน่งเทียบเท่าผู้กำกับการ มียศพันตำรวจเอกครับ ผมเรียนถามหน่อยซิว่า โครงสร้างชั้นนี้ ๓ ตำแหน่งที่ผมเอ่ยชื่อเมื่อสักครู่นี้ครับ มีองค์กร รองรับไหม พวกนี้รับราชการขึ้นมา พอเป็นผู้กำกับ เป็นรองผู้การ เป็นผู้บังคับการป้อม

ต้องประจํากรมอย่างเดียวยครับ ไม่มีองค์กรรองรับ โรงพักหนึ่งก็มีหัวหน้าสถานีกับ
ผู้กำกับการ และเอาผู้กำกับทรงคุณวุฒิเอาไว้ที่ไหนครับ จะเอาพนักงานสอบสวน
ผู้เชี่ยวชาญไว้ที่ไหนครับ ในจังหวัดก็มีหัวหน้าจังหวัดอยู่แล้ว จะเอาพนักงานสอบสวน
ผู้เชี่ยวชาญพิเศษไว้ที่ไหนครับ มีองค์กรรองรับไหมครับ ถ้าเพื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้
นะครับ กระจายอำนาจออกไปทำให้ตำรวจท้องถิ่นเสีย เราสามารถเอากำลังพลที่ฝ่ายธุรการ
ไปเคลียร์ให้เต็มอัตรากำลังที่อนุญาตได้ แล้วก็สร้างบ้านพักให้ตำรวจในภูธรนี้ให้มีได้ครบ
ทุกคนที่ปฏิบัติหน้าที่ตำรวจในภูธรนะครับ เวลานี้ไปดูได้ครับ บ้านพักข้าราชการตำรวจ
นายสิบ พลตำรวจสัญญาบัตรนี้มีไม่ครบเลยครับท่านประธานฯ ครับ แต่กรมตำรวจนี้
สร้างที่ทำงานสำนักงานตำรวจแห่งชาตินี้ครับ ราคาตั้ง ๕๐๐ ล้านบาทครับ ท่านประธานฯ
ท่านสามารถที่จะสร้างบ้านพักให้กับตำรวจได้ทั่วราชอาณาจักร-----

ท่านพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ท่านทราบดีเรื่องนี้ครับ ตอนท่านเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมเป็นอธิบดีกรมตำรวจเมื่อปี ๒๕๓๗ ผมได้นำเรื่องที่จะสร้างตึกกรมตำรวจนี้ไปปรึกษาหารือท่านครับ บอกว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างครับ ท่านประธานฯ ผมก็อธิบายเหตุผลว่า เวลานี้ตึกในกรมตำรวจมี ยั้วงอีกมากมาย ตึก ๑๒ ชั้นก็ว่าง ตึกจเรก็ว่าง ท่านบอกทำอะไรต่อไป ผมก็กราบเรียนท่านว่า ผมขออนุญาต ระวังการก่อสร้างครับ ผมจะเสนอว่าระวังการก่อสร้าง เพื่อเงินนี้ไปสร้างบ้านพักของตำรวจทั่วราชอาณาจักร ท่านเห็นด้วยครับ เราก็เสนอไปสำนักงานประมาณ สำนักงานประมาณก็รับให้ แต่ต่อมาอีกระยะหนึ่งที่ท่านไม่ได้เป็นรัฐมนตรีมหาดไทยแล้ว คนใหม่มาเป็นแทน มีการสร้างตึกอีกที่นี้ครับ เพิ่งเสร็จไปเมื่อสัก ๒ ปีที่แล้วนี้เอง ใช้เงินประมาณ ๕๐๐ ล้านบาทครับท่านประธานฯ อย่างนี้ครับ ผมถึงกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้เปลี่ยนโครงสร้างกรมตำรวจเลย ไม่ได้ทำให้กรมตำรวจนี้มีขนาดกระทัดรัดและกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ทำให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการบริหารงานของตำรวจได้ ที่สำคัญที่สุดคือ ตำรวจในขณะนี้นะครับ ได้ผู้บังคับบัญชาที่ดี ไม่ดีนี้เกิดความวิตกกังวล เมื่อย้ายไปอยู่จังหวัดไหนแล้วนะครับ ถ้าภรรยาข้าราชการอยู่ด้วยเป็นครูก็ดี เป็นพยาบาลหรือทำงานธนาคารก็ดี อยู่ในที่เดียวกันแล้ว อยู่ๆ สามีกถูกย้ายต้องแยกครอบครัวกันอยู่ ^{ที่นี่} เพราะว่าการแต่งตั้งโยกย้ายมาจากส่วนกลาง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านพลตำรวจเอก ประทิน ขออนุญาตนิดเดียวเท่านั้น ไม่ได้รับกวนเวลาอภิปรายของท่าน แต่ว่าการใช้เวลาอภิปรายของท่านใช้เวลามากพอสมควร แต่ว่าขอให้ท่านได้สรุปนิดหนึ่งว่าขณะนี้เราใช้เวลาครับ

พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ครับผมจวนแล้ว ถ้าเพื่อท่านไม่ขัดจะเร็วกว่านี้อีกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญต่อครับ ท่านครับ

LIRT

พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านไม่รู้ดีกว่า
ผมท่านประธานฯ ครับ ผมก็ต้องการที่จะอธิบายให้ท่านประธานฯ ฟัง ท่านประธานฯ จะได้
เข้าใจครับ เพราะท่านประธานฯ ไม่ได้รับราชการตำรวจมา ผมรับราชการตำรวจมานี่ครับ
ด้วยความขมขื่นครับท่านประธานฯ เพราะว่าตำรวจด้วยกันไม่ได้รับความเป็นธรรมจาก
ผู้บังคับบัญชาครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมอยากเห็นการแก้ไขกำลังพล สวัสดิการ
บ้านพักของข้าราชการตำรวจใน ๓ จังหวัดภาคใต้ คือ ยะลา ปัตตานี นราธิวาส อย่างฉับพลัน
ครับท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

- ๘๕/๑

๑๕๓

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

สำรวม ๘๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบขอบคุณ พลตำรวจเอก ประทิน ความจริงท่านผู้อภิปรายท่านมีความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านนี้นะครับ เห็นการอภิปรายของท่านมีสาระ ผมก็เลยอนุญาตให้ท่านอภิปราย ท่านสมาชิกฯ ครับ เราใช้เวลาอภิปรายรอบแรกมา ๑ ชั่วโมง ๓๗ นาที ท่านรองนายกรัฐมนตรีอยากจะตอบชี้แจงเป็นเบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นจะให้อภิปรายเพิ่มเติมอีกถ้าประเด็นใดยังไม่ชัดเจน ช่วงแรกให้ท่านตอบก่อน เชิญท่านรองนายกฯ ครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รองนายกรัฐมนตรี) : ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี ขออนุญาตกราบเรียนประธานฯ ผ่านไปยังท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านเลยนะครับ ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นในการอภิปรายมาแล้ว หรือกำลังจะอภิปรายต่อหน้านะครับ ว่าทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ดี รัฐบาลที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องประชาชนต้องขอขอบพระคุณท่านอย่างที่สุดเลยนะครับ ในความห่วงใยและความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งถือว่าเป็นต้นสายธารแห่งกระบวนการยุติธรรม และก็เป็นที่พักของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง วันนี้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นก็เพราะว่าการปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจชาตินี้ยังต้องการการปรับปรุงอีกมาก กราบเรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ที่เคารพครับ อย่างที่ท่านสมาชิกหลายคนได้กรุณาอภิปรายไปแล้ว เพราะว่าตำรวจเราวันนี้มีประมาณ ๒ แสนเศษ ต้องปฏิบัติภาระหน้าที่ทุกอย่างตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง ทำทุกอย่าง ยังเป็นนายตำรวจที่อยู่โรงพัก ด้วยยังมีภาระหน้าที่มาก ต้องรับแจ้งความ ต้องทำหน้าที่ในการสอบสวน ต้องขับรถไปส่งผู้ต้องหา ต้องดำเนินการเดี่ยวออกไปจราจร ไปทำทุกอย่าง ๒๔ ชั่วโมง กำลังตำรวจที่มีอยู่ แล้วก็ต้องแบ่งออกเป็นพลัด อย่างน้อยที่สุดก็ ๒ หรือ ๓ พลัด ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เป็นการทำงานที่ค่อนข้างจะหนักมากพอสมควร ยิ่งตรงนั้นทุกท่านก็คงจะตระหนักดีนะครับ ด้วยความจำกัดของประเทศชาติของเรา การที่จะให้การตอบแทนต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจของเราก็เป็นไปได้อย่างจำกัด ที่ท่านอดีตรองอธิบดีกรมตำรวจท่านได้กล่าวเมื่อสักครู่นี้ ท่านสมาชิกวุฒิสภา พลตำรวจเอก ประทิน ท่านได้กล่าว

LIRT

เมื่อสักครู่นี้เป็นความจริงทุกอย่าง ว่าน่าเจ็บปวดครับ ไหนจะต้องทำงานมาก ไหนจะต้อง
 ถูกต่อว่า ไหนจะต้องเผชิญกับอารมณ์ต่าง ๆ เผชิญกับเรื่องราวต่าง ๆ ยิ่งวันนี้รัฐบาลมีภาระ
 หน้าที่ซึ่งมอบให้ตำรวมากเหลือเกิน เพราะฉะนั้นก็เป็นความพยายามของพวกเราทุกคน
 ที่เกี่ยวข้องนะครับ พยายามจะแก้ไขปัญหทุกอย่างให้ดีที่สุดที่จะดีได้ ต้องขอบพระคุณ
 จริง ๆ ครับ แล้วสิ่งที่ท่านได้กรุณาอภิปรายหรือให้ข้อคิดเห็นมา เราขออนุญาตรวบรวมไว้
 ทุกอย่าง

- ๕๐/๑

ผมมีเรื่องที่ยอยากจะทำหรือและเป็นการแสดงความคิดเห็น
บางประการในประเด็นสำคัญๆ ที่ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติได้กรุณากล่าวออกมา วันนี้
มีการกล่าวกันถึงเรื่องตำรวจของประชาชนมาก แล้วเราก็มองภาพกันว่า ตำรวจของ
ประชาชนน่าจะเป็นตำรวจที่เลือกจากประชาชนและมาอยู่กับประชาชนอย่างใกล้ชิด
หลายท่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านผู้อภิปรายท่านสุดท้ายได้กรุณาเสนอแนะว่า น่าจะเป็น
ตำรวจของจังหวัดเอง คือจังหวัดได้เลือกเอง ได้ดูแลเอง ได้ตอบแทนได้เองน่าจะดีกว่า
ซึ่งความคิด^{เรื่อง}นี้^{นี้}เป็นความคิดที่ความจริงถูกต้องที่สุดเลยครับ แต่วันนี้เรายังทำประเด็นนี้
ไม่ได้จริง ๆ เพราะว่า

ประเด็นที่ ๑ พระราชกฤษฎีกาเดิม ๒๕๐๘ ที่มีอยู่แบ่งตำรวจของเราออกเป็น
เป็นตำรวจส่วนกลาง กับตำรวจส่วนภูมิภาคเท่านั้นเอง โดยกำหนดให้ตำรวจส่วนภูมิภาคคือ
กองบังคับการจังหวัด ตลอดจนกระทั่งในตำรวจภูธรของอำเภอด้วย สถานีตำรวจต่าง ๆ
วันนี้มีแค่นั้น ส่วนจะให้มีการตำรวจของการปกครองส่วนท้องถิ่นจริง ๆ ซึ่งเป็นของพี่น้อง
ประชาชนจริง วันนี้ยังไม่มี เราก็อาศัยมาตรา ๖ ที่มีอยู่ ที่จะพยายามสร้างตำรวจของ
ประชาชนอย่างแท้จริง ตามความคิดที่ท่านพูด แต่ว่าอยากจะกระทำในระดับล่างที่สุด
เสียก่อน ก็คือในระดับที่เป็นหน่วยเล็กที่สุดในการปกครองส่วนท้องถิ่น ก็คือ องค์การ
บริหารส่วนตำบล หรือตำบลนั่นเอง จากมาตรา ๖ เราสามารถที่จะจัดตั้งสถานีตำรวจภูธร
ตำบล โดยการให้ อบต. ตำบล ดำเนินการที่จะหาเจ้าหน้าที่ที่ดีที่สุดในตำบลนั้น ๑๐ คน
๑๒ คนก็แล้วแต่งบประมาณของตำบลนั้น แล้วก็มีกำหนดให้มีนายดาบที่ดี หรือ
จำตำรวจที่อยู่ในพื้นที่นั้นเข้าไปดูแลเพียงคนเดียว และ แบ็กอัพ (Backup) ด้วยสถานีตำรวจ
ภูธรอำเภอ และจังหวัด ในลักษณะของงานทางเทคนิคต่าง ๆ เราพยายามทำมา ท่านที่เคารพ
ครับ พยายามทำจากตรงนั้น ถ้าเราจะมาทำในระดับจังหวัดเลยค่อนข้างจะมีปัญหาก็คือ
รูปแบบของการบริหารราชการแผ่นดิน วันนี้เราต้องเกาะรูปแบบของการบริหารราชการ
แผ่นดินด้วย กฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินฉบับสุดท้ายก็ชัดเจน ที่แบ่งถึง
การปกครองส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นไว้ เพราะฉะนั้นถ้าเราทำผิดจาก
ตรงนี้ไปค่อนข้างที่จะมีปัญหาคือเดียว กระผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เป็นความคิดที่ดี
และก้าวหน้าและอยากจะทำจริง ๆ ครับ แต่วันนี้ยังลำบากมาก พอเอ่ยถึงตรงนี้ต้องไป

เกี่ยวกับทางด้านมหาดไทยด้วย ต้องไปเกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ด้วยแล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือ จะมีการพูดกันว่า ประเทศไทยเป็นรัฐเดี่ยว คำว่า “รัฐเดี่ยว” สเตตแมชชีน (State Machine) หรือกลไกของรัฐที่จะต้องดูแล ก็คือ ดำรง ทหาร ศาล ตุลาการ ซึ่งควรจะไปจากส่วนกลาง วันนี้จะมีความคิดอย่างนี้อยู่ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ท่านที่เคารพครับ เราคงจะไปถึงจุดนั้นได้ โดยค่อย ๆ ขึ้นมาจากพื้นที่ของตำบลเป็นหลัก ขออนุญาตกราบเรียนว่า ความคิดนี้เป็นความคิดที่ถูกต้องมาก

ประเด็นที่ ๒ ที่มีการพูดจากันมากก็คือ ในเรื่องของพระราชกฤษฎีกา แบ่งส่วนราชการ ซึ่งเราได้กำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้โดยชัด ถ้าเราเอารายละเอียดของการจัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติลงไปถึงระดับรองเลย คือ แทนที่จะแบ่งเป็น สำนักงานของผู้บัญชาการ หรือสำนักงานของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกับกองบัญชาการ ซึ่งกองบัญชาการนั้นอาจจะมีทั้งส่วนที่เป็นกองบัญชาการแยกจากสำนักงานผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติก็ได้ หรืออาจจะเป็นกองบัญชาการที่อยู่ในนั้นก็ ได้ เราเขียนไว้ ๒ ส่วนตรงนี้เท่านั้นเองท่านครับ เพราะว่าถ้าเขียนลงไปมาก เปลี่ยนแปลงได้ง่าย ขอภัยครับ ถ้าเขียนไว้ในกฎหมายจะเปลี่ยนแปลงได้ยาก ก็เลยมาเขียนกำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา และการที่ไม่เขียนระบุชัด เพื่อให้ปรับตัวเองได้ หรือโยกย้ายหรือว่าพัฒนา ขยาย หรือลด ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไป เราคิดอย่างนี้นะครับท่าน เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกฯ หลายท่านเห็นว่าน่าจะระบุเอาไว้เลยในกฎหมาย พวกเรา ยังมีความเห็นว่า ถ้าระบุในกฎหมายยังมีความแข็งตัวอยู่ ถ้าจะให้อ่อนตัวจริง ๆ น่าจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกา เราก็ยังมีปรับรายละเอียดต่าง ๆ หรือจะออกเป็นกฎกระทรวง ออกเป็นระเบียบอะไรต่าง ๆ ได้อีกมากครับ ^{เรื่อง}วันนี้ก็ขออนุญาตกราบเรียนให้ทราบ-----

ท่านสมาชิกวุฒิสภา ท่านสมาชิก ส.ว. จันทรวงศ์ ขออภัยครับผมที่เอ่ยถึงท่าน เพราะว่าท่านได้ยกประเด็นที่ค่อนข้างจะสำคัญมากคือในมาตรา ๑๕ วรรคสามที่ดี ในมาตรา ๑๒ ก็ดี ในมาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๔ ในสาระสำคัญก็คือว่า ท่านสงสัยว่าในมาตรา ๑๕ วรรคสามนี้จะไปขัดกับการที่ตำรวจต้องไปขึ้นทางยุทธการกับทหารหรือไม่ ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้นะครับ ในมาตรา ๑๕ วรรคสาม ความเป็นจริงเป็นเรื่องของการควบคุมอำนาจการกับหน่วยของตำรวจทุกส่วนที่อยู่ในจังหวัดนั้นเท่านั้นเองครับผม แต่ว่าในการปฏิบัติทางยุทธการซึ่งในพื้นที่หลายพื้นที่ที่ทหารเขาควบคุมอยู่ ยกตัวอย่างเช่นว่าพื้นที่ประกาศกฎอัยการศึก ซึ่งทหารถือว่าเป็นเปิดเสรีเด็ดขาดทุกส่วนต้องมาขึ้นตรงนี้ เพราะฉะนั้นอันนี้เองเราขอตำรวจให้ เราเรียกว่า ขึ้นในการควบคุมทางยุทธการ ภาษาอังกฤษเรียกว่า ออปเปอเรชัน คอนโทรล (Operation control) ซึ่งไม่ไปเกี่ยวข้องกับเรื่องการปกครองหรือเรื่องอื่น ๆ เอาเฉพาะทางยุทธการเฉย ๆ ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๕ วรรคสาม แล้วก็คนละเรื่อง แล้วก็จากการทำงานที่ผ่านมาเราจะเห็นได้ชัดเจนครับว่าเป็นไปได้ด้วยความเรียบร้อย แล้วก็ไม่มีข้อขัดแย้ง ในส่วนที่ให้ชื่อของท่าน ส.ว. สนิท ได้พูดถึงหัวหน้านายตำรวจประจำราชสำนัก ในลักษณะที่ว่าทำไมถึงไม่รวมอยู่ใน ก.ตร. ด้วย น่าจะรวมอยู่ใน ก.ตร. ด้วย พูดง่าย ๆ น่าจะมีสิทธิและศักดิ์เท่ากับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติด้วย ความเป็นจริงเราก็พยายามอยากอย่างนั้นครับ แต่มีปัญหาพอสมควรครับ การที่เรากำหนดตำแหน่งของหัวหน้านายตำรวจราชสำนักประจำนั้นก็เพื่อจะให้ มีศักดิ์เท่ากับรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ แต่ว่าการที่จะเอาท่านไปบรรจุอยู่ใน ก.ตร. ก็ดี หรืองานอื่น ๆ เหมือนกับท่านรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตลอดคงจะทำลำบาก เพราะภาระหน้าที่ของท่านคือการถวายการอารักขา แล้วต้องติดตามพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระราชวงศ์ตลอดเวลาครับ อันนี้เป็นประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญ

ประเด็นที่ ๓ ที่สำคัญก็คือว่า ตัวท่านเองท่านบอกว่า ลำบากจริง ๆ จากการทำงานนี้นะครับ ภาระหน้าที่หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ท่านจะต้องปฏิบัติประจำวันก็ค่อนข้างที่จะมากมายมาก แล้วก็ผู้ดำรงตำแหน่งในสาขานี้ก็มีจำนวนน้อยมาก และขออนุญาต

กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า การแต่งตั้งต้องเป็นไปตามพระราชอัธยาศัย เพราะฉะนั้นเราไม่สามารถจะไปแต่งตั้งได้จำนวนหนึ่งที่สามารถจะทำหน้าที่อื่น ๆ ได้ นี่ก็ขออนุญาตกราบเรียนมาเพื่อความเข้าใจร่วมกัน

ส่วนเรื่องอื่น ๆ ครับผมในเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องการเมือง ไม่มียศ หรือว่าการแบ่งสายงานต่าง ๆ ของตำรวจนี้ ส่วนใหญ่ก็เป็นข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ครับ ความเป็นจริงก็มีอยู่แล้ว แล้วจะต้องไปกำหนดในรายละเอียดอีก แต่ว่าหลักการก็คงจะไม่เปลี่ยนแปลงมาก สายบริหาร สายปราบปราม สายจราจร สายสืบสวนสอบสวน อะไรต่าง ๆ ก็คงเหมือนเดิมท่านครับ เพราะฉะนั้นก็คิดว่าคงเป็นความคิดเห็นที่ทางเราขออนุญาตรับไป แล้วก็ดูผลจากการพิจารณาในวาระ ๒ วาระ ๓ ของท่านผู้มีเกียรติอีกครั้งหนึ่ง ผมก็ขออนุญาตกราบเรียนเอาไว้เพียงแค่นี้ ที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งครับ ก็คือเรื่องของท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ท่าน ส.ว. สุพร สุภสร ต้องขออนุญาตกราบเรียนนะครับว่า เป็นความคิดเห็นของท่านอย่างแท้จริง ~~ผมคิดว่าท่านดี~~ แล้วก็ทราบจิตใจท่านดี ว่าท่านอยากให้เป็นที่พักของพี่น้องประชาชนอย่างแท้จริง ทุกอย่างเราก็พยายามกันอย่างเต็มที่ครับ ส่วนการที่ท่านกล่าวว่าร่าง พ.ร.บ. นี้เป็นการจัดตั้งกระทรวงที่ ๒๑ หรือเป็นการจัดตั้งทบวงตำรวจนั้นก็คงไม่ได้เป็นอย่างนั้นครับ รูปแบบก็ต้องเป็นอย่างนี้ครับ สายการบังคับบัญชาเป็นอย่างนี้ โครงสร้างเป็นอย่างนี้ ภาระหน้าที่เป็นอย่างนี้ ไม่ได้มีอะไรเลยครับผมที่ระบุออกไปชัดเจนว่าจะเป็นทบวงตำรวจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องของกระจายอำนาจนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่า คำว่า กระจายอำนาจในที่นี้หมายถึงเอาอำนาจจากหน่วยเหนือไปให้หน่วยรองครับ ถ้าจะพูดกันเทียบกับภาษาต่างประเทศก็ดีเซ็นทรัลไลเซชัน (Decentralization) แต่ที่ท่านสุพรกรุณาพูดมาเมื่อสักครู่นี้ถ้าจะแปลกันก็เป็นพีเพิลพาร์ติซิเปชัน (People participation) มากกว่า นั่นคือการมีบทบาทของพี่น้องประชาชนมากกว่า มากกว่าเป็นเรื่องของการกระจายอำนาจ เพราะอำนาจนี้เจ้าหน้าที่ต้องถือจะพยายามให้ประชาชนเข้ามามีบทบาท เข้ามาใช้ เข้ามาเลือก เข้ามาดำเนินการให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เราเรียกกันว่าเป็นการเข้ามามีบทบาท หรือภาระหน้าที่ในการบริหารงาน อันนี้ก็คงจะขออนุญาตกราบเรียนเอาไว้เพียงแค่นี้ กระผมคิดว่าสิ่งที่ท่านสมาชิกฯ

๑๕๕

ว. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

ร.จิรา ๕๑/๓

ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาได้กล่าวมาทั้งหมดนั้นเป็นประโยชน์อย่างที่สุดครับ ท่านประธานฯ
ครับ ขอขอบพระคุณครับ

- ๕๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาสีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ยังมีท่านสมาชิกฯ มีความประสงค์จะอภิปรายอยู่อีกเกือบ ๑๐ ^{ท่าน} ท่านนะครับ ผมขออย่างนี้ได้ไหมครับว่าในประเด็นที่ทางฝ่ายรัฐบาลได้ตอบไปแล้วหรือประเด็นที่ผู้อภิปรายซักก็คงขอความร่วมมือว่าอย่าให้ท่านนะครับ เพราะว่าเวลาอีก ๓๐ นาทีก็จะถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกาแล้ว เรายังมีกฎหมายค้างอยู่อีก ๒ ฉบับที่แรกตั้งใจว่าจะพิจารณาให้เสร็จภายในวาระ ๑ อีก ๒ ฉบับ ขณะนี้เรายังไม่ได้สักฉบับเลย มีทั้งหมด ๓ ฉบับ พรุ่งนี้เราจะได้ทำงานน้อยหน่อยนะครับ ถ้าอย่างนั้นพรุ่งนี้เราต้องคิดด้วยถ้าเราไม่เสร็จวันนี้ละครับ เพราะฉะนั้นขอความร่วมมือในการอภิปราย ผมไม่ยากกำหนดเวลาเพราะรอบแรกผมไม่กำหนดเวลา แล้วรอบนี้ให้ใช้ดุลพินิจของท่านใช้เวลาพอสมควร และก็ให้สั้นนะครับ เชิญท่านดอกเตอร์อาคม ตุลาดีลก ครับ

นายอาคม ตุลาดีลก (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นาย อาคม ตุลาดีลก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดเชียงใหม่ เมื่ออาทิตย์ก่อนผมได้มีโอกาสดูโทรทัศน์มีการสำรวจโพลล์จากมหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ เขาบอกว่าหน่วยงานที่คอร์รัปชันมากที่สุด หน่วยงานอื่นผมไม่คิดใจนะครับ แต่ว่าหน่วยงานที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม และก็เป็นที่น่าสนใจเพราะผมได้เรียนมาทางด้านนี้ ไม่น่าเชื่อเลยว่าหน่วยงานที่เป็นอันดับ ๒ ที่มีการคอร์รัปชันในราชการก็คือทึ่งศาล วันนี้ท่านรัฐมนตรีมาด้วยก็ขอฝากไว้ด้วยนะครับ ผมก็คงไม่ลงลึก แล้วหน่วยงานที่เป็นอันดับ ๔ ในการคอร์รัปชันก็คือทึ่งตำรวจ ผมว่าคงไม่ได้ผุดผอกจากเรื่องมนุษยธรรมคา แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ผมคิดว่าทางวิชาการนี้เห็น ถ้าใครศึกษาเรื่องนี้คงจะต้องมีการแก้ไข วันนี้ผมได้ดู พ.ร.บ. เกี่ยวกับเรื่องตำรวจ เป็นการรวบรวมกฎหมายตำรวจทุกฉบับมาเป็นฉบับใหม่ แล้วผมก็ได้ศึกษาตามมาตั้งแต่สภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นกรรมการคนหนึ่งในการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ผมคงไม่ลืกลงไปในเรื่องรายละเอียด แต่ผมอยากจะให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ดู คือผมได้ฝึกงานและได้เรียนมาทางด้านนี้ ผมคิดว่าผมอยากจะเน้นเรื่องบุคลากรของกรมตำรวจ ท่านสุพร สุภสร ท่านบอกว่าตำรวจนี้มีอีกหนึ่งกฎหมายอีกมือหนึ่งถือปืน ในใจผมคิดว่าผู้ที่จะมาเป็นตำรวจจะต้องมีธรรมะ มีความยุติธรรมในใจ การคัดเลือกตำรวจของเราผมคิดว่าตัวนี้ยังเน้น

น้อยมาก ในต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นพลตำรวจหรือเป็นอะไรก็ตามแต่เวลาเข้ามาสอบอะไรต่าง ๆ เขาจะดู เขาจะสอบถาม เมื่อมีการสัมภาษณ์เขาจะสัมภาษณ์เพื่อนบ้าน สัมภาษณ์พ่อแม่ สัมภาษณ์ตัวผู้ที่มาสมัครว่ามีความยุติธรรมหรือเพื่อนฝูงมีความยุติธรรมหรือไม่ อันนี้เป็นเกณฑ์ตัวหนึ่งในการคัดเลือกต่าง ๆ ของตำรวจของรัฐมิชิแกนซึ่งเป็นตำรวจที่ดีที่สุดใน ๕๐ รัฐของอเมริกานะครับ

ประการที่ ๒ ก็คือการฝึก การฝึกของตำรวจนั้นเขาใช้เวลาไม่น้อย ผมทราบจากของเราแต่ก่อนใช้เวลา ๖ เดือน แต่ตอนนี้ขยับขึ้นมา ๑ ปีก็ทราบดีขึ้น แต่ผมว่าของเรานี้ถ้าทำได้ เพราะเรา มีการคัดเลือกทหาร ใช้เวลาผู้มาเป็นทหารประมาณปีครึ่ง อันนี้เราฝึกคนได้อย่างดี สามารถดูพฤติกรรมต่าง ๆ นี้ได้ แล้วเมื่อจบปีครึ่งแล้วเราสามารถผลักดัน ถ้าคนไหนที่มีความยุติธรรมดี มีความประพฤติดี รักษาวินัยดีต่าง ๆ ก็สามารถที่จะส่งเข้ามาอบรมเป็นตำรวจได้ อันนี้ก็จะเป็นการเพิ่มการฝึก ผมเห็นว่าโรงเรียนเตรียมตำรวจก็ตาม เตรียมทหารก็ตามต่าง ๆ นี้เมื่อฝึกมา ๒ ปีแล้วก็เข้าไปอีก ๔ ปีนะครับ อันนี้ถ้าเราใช้วิธีอย่างนี้เราก็จะได้คนที่เราฝึกมาในระยะที่ว่ามีทั้งประสบการณ์และมีทั้งคุณงามความดีด้วย ตัวนี้ก็จะเป็นตัวที่สามารถที่จะทำให้เรามีกำลังพลที่ดี

- ๕๓/๑

ประการที่ ๓ ก็คือในจังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ตาม หรือในจังหวัดเชียงใหม่ หรือจังหวัดที่มีชนกลุ่มน้อยก็ตาม ผมคิดว่าเราได้ละเมิดสิทธิต่าง ๆ ของเขามากนะครับ แต่เราไม่ได้คำนึงถึง มักจะส่งเจ้าหน้าที่ของเราต่าง ๆ นี้ไปอยู่ตามภาคใต้ก็ตาม หรือตาม ที่ชาวเขา ซึ่งปัจจุบันก็มีการศึกษาที่ดีนะครับ เราควรจะให้เปอร์เซ็นต์ที่เหมาะสม อย่างภาคใต้ผมไม่ทราบว่า ข้าราชการตำรวจที่นับถือศาสนาอิสลามที่อยู่ในชุมชน ในแหล่งนั้น ๆ ผมไม่ทราบมีถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์หรือไม่ ผมอยากจะเพิ่มมากกว่านั้นใน อัตราส่วนที่ทางตำรวจน่าจะทำวิจัยตรงนี้ขึ้นมา เช่นเดียวกับชาวเขาก็เช่นเดียวกันนะครับ ชาวเขาปัจจุบันนี้มีไม่ต่ำกว่า ๕ แสนถึง ๑ ล้าน แล้วเขาก็ถูกรังแกบ่อย ๆ แต่เขาก็ไม่มี อะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นถ้ามีโอกาสจะให้ผู้ที่มีการศึกษาที่ดีและเขาสามารถปกป้องดูแล พี่น้องชาวเขาที่อยู่บนดอย ซึ่งเรานาน ๆ จะขึ้นไปทีหนึ่ง ผมคิดว่าตัวนี้จะลดปัญหาเรื่อง ยาเสพติดก็ตาม เรื่องชนกลุ่มน้อยก็ตามต่าง ๆ ไปมาก ^{อันนี้}ก็ขอฝากไว้ด้วย

อีกประการหนึ่ง ก็คือเรื่องวินัยของตำรวจ เรื่องการทำวิจัยอะไรต่าง ๆ ก็ตาม ผมคิดว่าจำเป็น ผมได้สอบถามเจ้าหน้าที่ที่มาชี้แจงก็ปรากฏว่าเรื่องนี้ให้ความสำคัญน้อยมาก จริง ๆ การวิจัยเรื่องวินัยตำรวจ ^{จริง ๆ} ตำรวจมีตั้ง ๒๕๐,๐๐๐ คน ไม่ต่ำกว่านั้น เท่ากับ กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศรวมกัน คงจะประมาณนั้นนะครับ ผมคิดว่า การกระทำความผิดของตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ นี้ต้องมีการเก็บเรกคอร์ด (Record) ต้องมีการประเมินต่าง ๆ ต้องมีการทำวิจัยนะครับ โดยเฉพาะในการปฏิบัติหน้าที่ที่ตัวเอง ทำผิดเอง และในการปฏิบัติหน้าที่ที่ไปจับกุมผู้กระทำความผิดต่าง ๆ มีการผิดพลาดอย่างไร นะครับ ^{ส่วนนี้}ตัวนี้ไม่มีการเก็บมาอธิบายให้ประชาชนฟัง ยกตัวอย่าง อย่างกรณีทีในคืนวันเพ็ญ ซึ่งบางทีเราไม่รู้ว่า คืนวันเพ็ญคืออาชญากรรมความผิดรุนแรงจะมากกว่าคืนเดือนมืด นะครับ แล้วก็ ๒ เท่าด้วย หรือในคืนเดือนมืดนี้คืออาชญากรรมจะก่ออย่างไร อันนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นก็ฝากไว้ อย่างเช่น พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ปรีณิพพานต่าง ๆ นี่ก็คืน วันเพ็ญทั้งนั้น มีอิทธิพลต่อจิตใจของมนุษย์อย่างไร ^{แล้ว}ตัวนี้ก็ไม่มีการศึกษานะครับ หรือว่า ตำรวจควรจะเกษียณตอนไหน ๕๕ ปี หรือ ๖๐ ปีนะครับ เรื่องตำรวจเป็นของคนหนุ่ม เรื่องผู้ร้ายก็เป็นเรื่องของคนหนุ่ม เพราะฉะนั้นถ้าตำรวจอายุถึง ๖๐ ปี หรือมากกว่านั้น ต่าง ๆ ผมคิดว่าถ้าเกษียณตอนนั้นจับผู้ร้ายไม่ได้ เพราะฉะนั้นเขาทำงานมาหนักควรจะให้

เขาเกษียณตอน ๕๕ ปี ให้เงินเดือนอะไรต่าง ๆ เท่ากัน/อันนี้ก็จะเป็นผลดีครับ เพราะฉะนั้น ผมจะฝากไว้ว่า การกระทำความผิดของตำรวจซึ่งได้แก่คน ๆ นี้ แต่ละปีมีคดีที่ตำรวจ กระทำความผิดเองนี้ไม่ต่ำกว่าหลายพันคดีนะครับ และในขณะเดียวกันคดีที่เกิดขึ้นต่าง ๆ นี้ประชาชนอาจจะมีส่วนแบ่งเบาภาระตัวนี้ ประชาชนน่าจะได้รับการเผยแพร่ข่าวสารจาก กรมตำรวจนะครับ

อีกประการหนึ่ง ก็คือเรื่องตำรวจท้องที่หรือท้องถิ่นในการกระจายอำนาจ ต่าง ๆ จริง ๆ อำเภอต่าง ๆ ผมคิดว่าเรื่องนี้ทำง่ายมาก ผมเห็นด้วยกับท่านประทีน สันติประภพ คือสถานีตำรวจแต่ละแห่งผมคิดว่าอยากให้มีศาลอยู่ที่นี่ จะเป็นศาลแขวง ก็ตาม คือมีผู้พิพากษาอย่างน้อยสักคนหนึ่ง เมื่อเวลาจับคดีมาต่าง ๆ การประกันตัวต่าง ๆ ก็ตามผมอยากให้รวดเร็วครับ เพราะว่าจะเป็นการรักษาสิทธิของบุคคลตามระบอบ ประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ อันนี้เราเพิ่มศาลตามโรงพักต่าง ๆ ผมคิดว่าโรงพักอำเภอ อย่างมากไม่เกิน ๑,๐๐๐ คนนะครับ แต่สิ่งที่จะได้มาตามมาก็คือความยุติธรรมครับ อันนี้มากมาย แล้วแม้แต่ว่าการประกันตัวเราก็ไม่ต้องไปเสียข้าวสุกข้าวสารต่าง ๆ เลี้ยง ผู้ต้องหาในการจองจำต่าง ๆ ก็ขอฝากท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยไว้ด้วยว่า สิ่งเหล่านี้ผมเห็นว่าเป็นรูปธรรมในการปฏิบัติ ผมไม่อยากจะ เห็นว่า กฎหมายตำรวจออกมาแล้วโดยเฉพาะองค์การของตำรวจ แต่ว่าทางปฏิบัติประชาชน จะได้อะไรนะครับ ขอฝากไว้ด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

- ๕๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ หลายท่านที่ยกมือจะพยายามให้ได้พูดมากที่สุด แต่ว่าขอให้ท่านกระชั้นชิดหนึ่ง ผมชี้ตามเวลาที่ได้ยกก่อนหลังไว้ นะครับ ท่านอุบล เอื้อศรี เชิญครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม อุบล เอื้อศรี ส.ว. จากนครราชสีมา ท่านประธานฯ ครับผมมี ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกก็คือมาตรา ๗ ครับท่านประธานฯ ที่บอกว่าให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งเสริมให้ท้องถิ่นและชุมชนมีส่วนร่วมในกิจการตำรวจ ^{ส่วนนี้เป็นความ} พยายามของสำนักงานตำรวจแห่งชาติหรือผู้ร่างกฎหมายนี้ คือต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการตำรวจแต่พูดไม่ค่อยชัดที่ ^{ใน} ผมอยากให้ชัดเจนว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อสักครู่ที่ท่านรองนายกฯ พูดถึงเรื่องว่าจะกระจายอำนาจลงไป ไประดับของท้องถิ่นนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้ถ้าหากว่าเป็นกฎกระทรวงหรือเป็นกฎอะไรต้องพูดให้ชัดเจนท่านประธานฯ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องของ ก.ค.ช. ครับ ผมสงสัยนิดหนึ่งครับว่า ก.ค.ช. นี้ ประกอบด้วยนายกฯ ตาม (๑) นะครับ แล้วก็ (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ๔ คน ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลที่ได้รับการสรรหาโดยกรรมการตาม (๑) อันนี้หมายความว่าตาม (๑) เป็นคนแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ผมอยากให้เป็นอย่างนี้ท่านประธานฯ เวลากรรมการตุลาการมีแล้ว มีผู้แทนของวุฒิสภาเข้าไปเป็นผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว สำนักงานอัยการสูงสุดก็มีแล้ว ศาลปกครองก็มีแล้ว ยังเหลือหน่วยตำรวจซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องของการให้ความยุติธรรม ผู้ทรงคุณวุฒิที่ (๒) ไร่ผมอยากให้ผ่านการแต่งตั้ง การเลือกตั้งของสมาชิกวุฒิสภา อันนี้ถือว่าเป็นการให้ประชาชนมีส่วนในกรมตำรวจโดยทางอ้อมครับ อันนี้ฝากท่านประธานฯ ไปยังท่านกรรมการด้วยว่า (๒) นี่น่าจะแปรให้วุฒิสภาของเรามีบทบาทในการแต่งตั้งเพื่อควบคุม

ประการที่ ๓ เรื่องของ ก.ตร. ก.ตร. แต่ก่อนนี้ไม่เคยให้บุคคลภายนอกเข้ามาเป็น ก.ตร. แต่ว่ากฎหมายนี้ขยายลงไปถึงบุคคลซึ่งไม่ใช่เป็นข้าราชการตำรวจ ๖ คนครับ แต่ให้มีความรู้ทางด้านนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ต่าง ๆ สิ่งที่ผมยังสงสัย อยากให้มีก็คือว่า (ข) นี้

ท่านประธานฯ (ข) นี่มาจากไหนครับ มาจากการสรรหาอย่างไรครับท่าน ผมอยากให้ชัดเจนว่าบุคคลตาม (ข) ที่เป็นนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ มาจากไหน ใครเป็นคนเลือกมาอันนี้น่าจะให้ชัดเจนกว่านี้ นอกจากนั้นที่ผมเห็นว่าร่างกฎหมายนี้มีความสำคัญก็คือเรื่องของค่าตอบแทนค่ายังชีพที่ช่วยเหลือข้าราชการตำรวจ เนื่องจากว่าตำรวจนี้ทำงานหนักมาก เพราะฉะนั้นที่เขียนไว้ในมาตรา ๖๕ มาตรา ๗๐ นี่ผมเห็นด้วยว่าควรจะมี เพราะว่าข้าราชการตำรวจ โดยเฉพาะชั้นผู้น้อยมีความเดือดร้อนมาก ก็ขอสรุปว่ากรรมการ ก.ต.ช. ก็ดี ก.ตร. ก็ดี น่าจะให้มีการเข้าสู่ตำแหน่งอย่างชัดเจน ใครเป็นคนเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเหล่านี้ แล้วมาตรา ๗ การให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมต้องพูดให้ชัดเจนครับ ขอบพระคุณมากครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่าน พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ครับ

พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ (พิษณุโลก) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิษณุโลก เพื่อร่วบรัดกระผมมีประเด็น ๒ ประเด็นที่อยากจะชี้แจงฝากเป็นข้อคิดสำหรับจะเสนอคำแปรญัตติต่อไป

ประการแรกก็คือ ผมได้ติดตามงบประมาณของตำรวจมา ๒ ปีแล้วนะครับ ในปี ๒๕๔๕ นั้นปรากฏว่าตำรวจใช้ เป็นงบบริหารถึง ๕๓ เปอร์เซ็นต์ มีงบพัฒนาเพียง ๗ เปอร์เซ็นต์ ในปี ๒๕๔๖ งบประมาณบริหารถึง ๕๕ เปอร์เซ็นต์ แล้วก็งบพัฒนาคือ ๕ เปอร์เซ็นต์ จากงบที่เราเห็นนี้เราจะเห็นได้ว่าตำรวจจากโครงสร้างที่เสนอมานี้ใหม่น่าห่วงใยอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาอย่างรอบคอบ

ประการที่ ๒ คือการมีส่วนร่วม คือการกระจายอำนาจ มีความห่วงใยอย่างยิ่ง เพราะว่าการกระจายอำนาจนี้กรมตำรวจพูดมานานแล้วแต่ไม่เคยทำได้ เพราะว่าไปตั้งอำนาจของส่วนข้างล่างมาทั้งหมด แม้แต่ตำแหน่งสารวัตรก็อธิบดีกรมตำรวจเป็นคนพิจารณา ซึ่งทำให้กระบวนการให้คุณและให้โทษ การปกครองบังคับบัญชาในส่วนล่างนี้เสียหายหมด เพราะฉะนั้นขอให้พิจารณาให้รอบคอบครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านไสว พราหมณี ครับ

นายไสว พราหมณี (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมมีหัวข้อที่จะพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ ๓ - ๔ หัวข้อ

หัวข้อที่ ๑ ก็คือว่า ชื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แนวความคิดผมว่าผิด เพราะไปว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พอบอกแห่งชาติก็แปลว่าตำรวจนั้นไม่ใช่ของประชาชนเสียแล้วเพราะเป็นของระดับชาติ แล้วก็สำนักงานไปขึ้นกับนายกรัฐมนตรี โดยตรงยิ่งเห็นชัดเจนว่า จะต้องห่างเหินประชาชน จุดนี้เป็นจุดที่ผมอยากทราบจากท่านทางรัฐบาลว่าทำไมยังไปใส่แห่งชาติไว้ เราได้ผ่านกฎหมายหลายฉบับ ครุแห่งชาติบ้างก็คงไม่มีแล้วและต่อไปจะมีข้าราชการแห่งชาติ อะไรต่าง ๆ ผมคิดว่านี่คือสิ่งที่แนวความคิด ผมเชื่อว่า รัฐบาลคงไปเอามาจากแนวความคิดในที่สุดที่ออกพระราชกฤษฎีกาให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติขึ้นกับนายกรัฐมนตรี ดูจากการที่ยกเลิกกฎหมายฉบับนี้ หลายฉบับอดีตนั้นไม่มีคำว่า “ตำรวจแห่งชาติ” มาเลย เพราะฉะนั้นในจุดแรกผมมีข้อสงสัยอย่างยิ่งว่า ท่านไปเน้นเรื่องแห่งชาติไว้เพื่ออะไร ผมคิดว่าในหลักการแล้วน่าจะเป็นการรวบอำนาจมากกว่าที่จะเป็นการกระจายอำนาจ เพราะว่าตำรวจทั้งหมดนั้นจะขึ้น โดยตรงต่อท่านนายกรัฐมนตรี การขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีนี้ไม่เป็นกลางในทางการเมือง จุดนี้สำคัญมากเพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๐ บอกว่า “ข้าราชการนั้นต้องเป็นกลางทางการเมือง” เมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปขึ้นกับนายกรัฐมนตรีโดยตรง น่าจะให้คุณให้คิดว่าตรงนี้จะเป็กลางทางการเมืองได้หรือไม่

ในข้อที่ ๒ อำนาจหน้าที่ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๒ บอกว่า “ทหารมีหน้าที่พัฒนาประเทศ” เขาเขียนไว้เป็นอำนาจหน้าที่ของทหารเลยตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๒ แต่กฎหมายฉบับนี้บอกว่า ตำรวจจะพัฒนาประเทศก็ได้ตามที่นายกฯ จะสั่ง จะเห็นได้ว่าในความคิดของตำรวจตรงนี้จะให้ตำรวจใหม่ก็แปลว่าตำรวจนั้นไม่มีหน้าที่พัฒนาประเทศ จะพัฒนาประเทศก็ต่อเมื่อนายกรัฐมนตรีสั่ง เกิดนายกรัฐมนตรีไม่สั่ง ตำรวจนั้นก็ทำอะไรในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย แต่ฝ่ายทหารนั้นรัฐธรรมนูญเขียนไว้เลยว่า “ให้กำหนดหน้าที่ในการพัฒนาประเทศด้วย” ประเด็นที่ ๒ ที่น่าสังเกตว่า กฎหมายฉบับนี้นั้นหลักการจริง ๆ ต้องการอะไร

ในประเด็นที่ ๓ กฎหมายฉบับนี้นั้น ให้การเพิ่มตำแหน่งยศกับนายตำรวจในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอีกมหาศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับผู้บังคับการหรือพลตำรวจตรี จะเห็นได้ว่าในตำแหน่งนั้นมีพนักงานสอบสวนพิเศษเทียบเท่ากับผู้บังคับการ ด้วยเหตุนี้ต่อไปข้างหน้าเมื่อกฎหมายนี้ผ่านจากสภาไปแล้ว นายพลตำรวจนั้นจะมีมากกว่า นายพลทหาร ทั้ง ๆ ที่ภารกิจนี้ค่อนข้างแตกต่างกัน อันนี้ชัดเจนมาก เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ ก็คือเป็นการเสริมตำแหน่งและยศให้ตำรวจมากขึ้นก็แก้กฎหมายที่ไรตำรวจได้ยศ และได้ตำแหน่งมากขึ้นทุกครั้ง อันนี้ก็เห็นชัดเจนเหมือนกันนะครับ - - - - -

ในเรื่องการกำหนดตำแหน่งจะเห็นว่า ตำแหน่งผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จนถึงพลตระเวนหรือพลตำรวจนั้นะครับ จะเห็นว่าโครงสร้างทั้งหมดนั้นเป็นลักษณะหัวโตขาเล็ก คือมีบุคลากรที่ทำงานเพื่อตอบสนองความผาสุกหรือความมั่นคงของประชาชนหรือความปลอดภัยของประชาชนนั้น บุคลากรตั้งแต่ระดับยศสูงขึ้นไปนั้นจะไม่สัมผัสกับประชาชนเลย เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าโครงสร้างนั้นไม่ได้ใช้อำนาจที่จะตอบสนองหรือรับใช้ประชาชน

ในประการต่อไป กลไกของโครงสร้างก็คือว่า ไปให้น้ำหนักการสั่งการทั้งหมดอยู่ที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีตำรวจหรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติคนเดียวนี้จะต้องรู้เหตุการณ์ทุกวินาทีทั่วประเทศ, และเป็นผู้ที่จะต้องรับผิดชอบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในประเทศทุกวินาทีหรือทุกกรณีด้วย ^{ผู้ว่า} อันนี้เป็นเรื่องที่ผมเขียนไว้ในกฎหมายลักษณะ ^{๖๐} ป็นอย่างนั้น ซึ่งความเป็นไปไม่ได้ในประเทศที่มีพลเมือง ๖๐ กว่าล้านคน และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจะต้องไปรับผิดชอบหรือรับรู้ทุกเรื่องในสถานการณ์นี้เป็นจุดที่ในเรื่องของการไม่กระจายอำนาจ จริง ๆ แล้วเรื่องนี้คำตอบนั้นอยู่ที่โรงพัก เป็นเรื่องสำคัญมากแต่กลับไม่ได้เน้นหนัก ไปเน้นหนักกองบังคับการ กองบัญชาการ ซึ่งเป็นลักษณะของการเขียนโครงสร้าง สร้างโครงสร้างข้างบนให้ใหญ่ แต่การตอบสนองปัญหาของประชาชนนั้นน้อยลง

ข้อต่อไป ก็คือเรื่องการตรวจสอบของประชาชน ผมไม่เห็นว่าการกฎหมายมาตราใดที่ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ ทุกอย่างขึ้นอยู่กับผู้บัญชาการและผู้บังคับการหรือเป็นผู้บังคับบัญชา ประชาชนไม่สามารถจะดำเนินการตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นที่เป็นความทุกข์ยากของประชาชนหรือตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ การตรวจสอบเหล่านี้ไม่มีเลย เมื่อตรวจสอบไม่ได้กลายเป็นตำรวจที่ท่านสุพรรณว่า เป็นรัฐตำรวจหรือกระทรวงตำรวจ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งว่า การเขียนกฎหมายฉบับนี้เป็นลักษณะของการยกองค์การขึ้นมาให้ใหญ่และเพื่อตอบสนองอำนาจของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่มีตำแหน่งหน้าที่ ^{ระดับ} อันนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ทำอย่างไรถึงจะให้ได้มีการตรวจสอบ ที่ท่านอุบล เอื้อศรี พูดถึงมาตรา ๗ นั้นแปลว่าการที่ให้องค์กรปกครองท้องถิ่นไปร่วมมือกับตำรวจในการดำเนินการสืบสวนสอบสวน

หรือในด้านรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่ใช่ตำรวจลงไปร่วมมือกับประชาชน จะเห็น
มาตรา ๗ ชัดเจนนะครับ สวนทางกับความคิดที่ว่า ตำรวจลงไปหาประชาชน แต่กฎหมาย
ฉบับนี้นั้นประชาชนต้องขึ้นมาหาตำรวจ และมาร่วมมือกับตำรวจ ลักษณะผิดแนวความคิด
อย่างยิ่ง ผมถึงคิดว่าร่างกฎหมายฉบับนี้นั้นเป็นลักษณะของจัดโครงสร้างเพื่ออำนวยความสะดวก
หรือเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับกลไกรัฐบาลต่อไปข้างหน้า ตอนนี้โชคดี
ที่มีนายกรัฐมนตรีที่เป็นนายตำรวจซึ่งรู้เรื่อง ต่อไปข้างหน้าถ้ามีนายกรัฐมนตรีที่ไม่เข้าใจ
กลไกหรือการบริหารหรือจิตวิญญาณของตำรวจจะก่อให้เกิดปัญหาต่อไป

ประการสำคัญที่สุดก็คือ เรื่องการใส่วิญญาณของเป็นผู้รับใช้เป็นผู้คุ้มครอง
ประชาชนในเรื่องของการกำหนดว่าด้วยเรื่องวินัยข้าราชการตำรวจ หรือจรรยาบรรณของ
ตำรวจ ไม่ได้เน้นหนักในเรื่องจิตวิญญาณในลักษณะของสังคมใหม่ที่จะต้องรับใช้ประชาชน
หรือเป็นคนของประชาชน ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า เป็นเรื่องกฎหมายที่ไม่ได้เอื้ออำนวย
กับประชาชน แต่เป็นกฎหมายที่สร้างโครงสร้างที่เป็นกองทัพตำรวจขึ้นในประเทศไทย
ต่อไปข้างหน้า ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพร คำชื่น ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ก่อนที่ผมจะอภิปรายผมอยากจะขอหารือท่านประธานฯ สัก ๒ เรื่องได้ไหมครับ คือเรื่องที่ ๑ ก็เมื่อกฎหมาย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ต้องหารือ หรือไม่ได้ อภิปรายเลยครับ ถ้าหารือจะกลายเป็นผิดข้อบังคับครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : คือท่านประธานฯ ครับ คืออย่างนี้ครับ ผมสังเกตเห็นว่าการอภิปรายของสมาชิกฯ นี้ใช้เวลาบางคนก็มากบางคนก็น้อย แต่ว่าผู้ที่ จะอภิปรายนี้มีมาก ผมก็อยากจะเรียนท่านประธานฯ ว่าเราเอาสักคนละไม่เกิน ๑๐ นาที เป็นอย่างมากครับ ท่านประธานฯ ครับ เพราะมีหลายท่านที่รอคิวไว้ ~~อันนี้คือเรื่องที่ ๑~~ X X

เรื่องที่ ๒ ก็อยากจะใคร่ขอความกรุณาท่านประธานฯ ครับ ไม่ใช่หารือ นะครับว่า ผมฟังมาแล้วนี้ก็มีแต่ท่านสมาชิกฯ ก็ได้พูดถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปในทางที่ในลักษณะที่อาจจะมิข้อเสนอแนะมีข้อที่เห็นเป็นในทางอื่น อาจจะไม่สนับสนุน เท่าไร แต่ต่อไปนี่ผมจะอภิปรายที่สนับสนุน ผมก็อยากจะเรียนท่านประธานฯ ว่าอยากจะให้มีทั้งฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเพื่อเป็นหลักในการพิจารณาที่เราจะรับในวาระที่ ๑ ว่าจะรับไว้พิจารณาหรือไม่พิจารณา เพื่อจะได้มีความเสมอภาคกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมพรครับ คือสมาชิกวุฒิสภาของเรานั้นเราไม่มีฝ่ายค้านหรือ รัฐบาล ผมก็พยายามดูข้อบังคับอยู่ว่าก็ไม่ทราบว่าท่านใดจะอภิปรายสนับสนุนและไม่ทราบว่าท่านใดจะอภิปรายคัดค้าน แต่ผมก็พยายามที่จะใช้ความเป็นธรรมให้กระจายความคิดเห็น น้อยอภิปรายให้มากที่สุด และก็เวลาพอสมควร เรื่องกำหนดเวลานั้นผมได้เรียนแต่ต้นว่า ช่วงแรกนั้นไม่ได้กำหนดเวลา แต่ช่วงหลังนี้ผมได้ให้กระชั้นเวลาให้ใช้ดุลพินิจอย่างที่ท่านเสนอมาดีแล้ว เชิญอภิปรายของท่านก็ใช้เวลาไปตั้ง ๕ นาทีแล้วท่านก็เหลืออีกเล็กน้อย เชิญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ไม่ถึง ๕ นาที ท่านประธานฯ ๒ นาที ท่านประธานฯ ผมไปห้องน้ำมา ๕ ครั้ง ยกมือยังไม่ได้อภิปราย เพิ่งจะได้อภิปรายนี้ละครับ เป็นบุญของท่านประธานฯ ที่กรุณาผมนะครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ ผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้รวบรวมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ พระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติยศตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๘๐ แล้วยังมีเรื่องของพระราชบัญญัติเครื่องแบบตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ แถมท้ายด้วยพระราชบัญญัติเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง พุทธศักราช ๒๕๓๘ เข้ามาอีกด้วย เห็นว่าพระราชบัญญัติทั้ง ๔ - ๕ ฉบับนี้อยู่กระจายกระจายไม่เป็นหมวดหมู่ นำมาเป็นร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งกำลังพิจารณาอยู่ในขณะนี้ผมเห็นว่าเป็นการที่ทำให้บทบัญญัติหลายประการที่ไม่เหมาะสมแก่การพัฒนาระบบงานของตำรวจในสภาพการณ์ปัจจุบันมาปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยนำบทบัญญัติให้เป็นฉบับเดียวกัน อย่างนี้ผมเห็นว่าเป็นการครอบคลุมทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตำรวจ เป็นการเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง เพราะผมเห็นว่า มีพระราชบัญญัติหลายฉบับเหลือเกินที่เกี่ยวข้องกับตำรวจ แต่ว่าอยู่กระจายกระจาย พอมาในวันนี้ทางคณะรัฐมนตรีได้เสนอมาเป็นร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งมีบทบัญญัติที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบันดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ครอบคลุมหลายเรื่องครับท่านประธานฯ ครับ มีทั้งหมดที่ผมรวบรวมได้แล้วนี้มีทั้งหมดประมาณ ๑๖ เรื่อง อยากจะขอยกตัวอย่างเช่นในเรื่องของอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็กล่าวไว้อย่างชัดเจน การจัดระเบียบข้าราชการในสำนักงานตำรวจแห่งชาติก็จัดระเบียบไว้ได้เหมาะสม ว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประเภทของข้าราชการตำรวจ ว่าด้วยชั้นข้าราชการตำรวจ ตลอดจนว่าด้วยตำแหน่งข้าราชการตำรวจ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ การบรรจุ การแต่งตั้งและการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของตำรวจ ว่าด้วยเงินเดือนของข้าราชการตำรวจ ว่าด้วยการรักษาราชการแทนและการปฏิบัติราชการแทน ว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัย ว่าด้วยการออกจากราชการ การอุทธรณ์ การร้องทุกข์ เครื่องแบบตำรวจ เรื่องที่สำคัญที่มี

๒๑๒

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อารีวรรณ ๕๗/๓

ขึ้นมาใหม่ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็คือ ว่าด้วยกองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา ซึ่งเรื่องเหล่านี้ผมเห็นว่าเป็นเรื่องที่เหมาะสมอย่างยิ่งที่ได้มารวบรวมอยู่ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่อยากจะให้เสียเวลาของสภาฯ แห่งนี้ที่ผมได้รวบรวมและได้ศึกษามานี้ผมอยากจะขอตั้งเป็นข้อสังเกตเล็กน้อยสัก ๓ ประการครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประการที่ ๑ คือ การเลื่อนชั้นยศของตำรวจ โดยเฉพาะในชั้นประทวน การเลื่อนชั้นยศนั้นคือการเลื่อนตำแหน่งจากยศเจ้าสิบตำรวจเป็นนายดาบตำรวจนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่ได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมในภาวะการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากว่ามีข้าราชการตำรวจในท้องที่ตามชนบทจำนวนมากได้มีการตั้งข้อสังเกตว่า - - -

- ๕๘/๑

การที่เขาได้ครองยศเจ้าสิบตำรวจมาเป็นเวลานาน อายุ ๕๐ ปีกว่า เกือบจะ ๖๐ ปีแล้ว ใกล้จะเกษียณแล้ว แต่ว่าจะเลื่อนตำแหน่งขึ้นไปเป็นนายดาบตำรวจนั้นยังใช้วิธีการให้ ก.ตร. เป็นคนกำหนดโดยการสอบแข่งขัน ซึ่งต่างกับยศชั้นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ร้อยตำรวจตรีขึ้นเป็นร้อยตำรวจโท ร้อยตำรวจเอก ก็มีการประเมินเลื่อนยศชั้นขึ้นไปโดยไม่มีการสอบแข่งขันเหมือนชั้นเจ้าสิบตำรวจขึ้นเป็นนายดาบตำรวจ อันนี้ผมก็อยากจะฝากฯพลฯ รองนายกรัฐมนตรีที่ได้ดูแลในเรื่องเหล่านี้ว่าอยากจะให้ขวัญและกำลังใจของตำรวจในชั้นประทวน คือชั้นเจ้าสิบตำรวจนี้เวลาจะเลื่อนขึ้นเป็นนายดาบตำรวจนี้ขอให้มีการประเมิน ไม่ต้องมีการสอบแข่งขัน

ข้อสังเกตประการที่ ๒ ท่านประธานฯ ครับ เงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการตำรวจ ผมได้ตรวจพบว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ว่าด้วยเรื่องของเงินเดือนนั้นให้ไปดูในเรื่องของพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยเงินเดือนของตำรวจ ผมได้สังเกตดูแล้วว่าเงินเดือนของตำรวจนั้นตำรวจมีกำลังพลตั้ง ๒ แสนกว่า แต่เป็นชั้นประทวนชั้นผู้น้อยนี้แสนกว่า ท่านประธานฯ ครับ มีเงินเดือนน้อย เช่น ยศพลตำรวจตรีหรือพลตำรวจสำรองนี้ใช้เงินเดือน ป. ๑ นี้ขั้นต่ำสุดก็ ๑,๐๐๐ กว่าบาท ขั้นสูงสุดของ ป. ๑ ก็ประมาณ ๔,๐๐๐ กว่าบาท แต่ถ้าเราเปรียบเทียบกับชั้น ส. ๕ ซึ่งเป็นเงินเดือนของชั้นสูงสุดของตำรวจคือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขั้นสูงสุดก็ประมาณ ๕๕,๐๐๐ บวกกับเงินประจำตำแหน่งในเชิงฝ่ายบริหารอีก ๒๑,๐๐๐ บาท รวมแล้วประมาณ ๘๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเห็นว่าห่างจากขั้นต่ำสุดของพลตำรวจสำรองนี้ประมาณ ๘๐ เท่า ท่านประธานฯ ครับ เกือบ ๘๐ เท่า อันนี้อยากจะตั้งเป็นข้อสังเกตว่า ตำรวจชั้นประทวนนี้ชั้นผู้น้อยนี้ซึ่งเป็นตำรวจชั้นรากหญ้า คืออยู่กับพี่น้องประชาชนคนชนบทดูแลบำบัดทุกข์บำรุงสุขพี่น้องประชาชนทุกเรื่องทุกราว ตั้งแต่ที่เราตื่นมาจนเข้านอน ตำรวจเหล่านี้แหละเป็นกำลังสำคัญของชาติ แต่ว่าได้รับเงินเดือนน้อยมาก ฉะนั้นผมอยากจะให้ทางรัฐบาลได้ไปพิจารณาข้อสังเกตของกระผมเพื่อปรับปรุงค่าตอบแทนเงินเดือนของตำรวจชั้นประทวนหรือชั้นผู้น้อยนี้ให้มีค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงานครับท่านครับ

ประการที่ ๓ สถานที่ทำงานของตำรวจพบว่าในปัจจุบันนี้สถานที่ทำงานของตำรวจไม่สนองขวัญและกำลังใจของตำรวจ ไม่สนองนโยบายโรงพักเพื่อประชาชน

ทราบว่าสถานที่ตำรวจทั่วประเทศตอนนี้มี ๖๐๐ กว่าสถานี ซึ่งเป็นสถานีตำรวจที่ยังไม่ได้รับงบประมาณในการที่จะก่อสร้างให้มีสถานที่ทำงานที่สร้างขวัญและกำลังใจให้แก่พี่น้องข้าราชการตำรวจ ซึ่งปัจจุบันอยากจะทราบได้ว่ามีประชาชนมาติดต่อกับตำรวจ ทั้งกลางวันกลางคืนและมีคดีต่าง ๆ โดยเฉพาะคดียาเสพติดเข้ามาล้นโรงพัก แต่ว่าสถานที่ที่จะกักขังผู้ต้องหาวันนี้มีน้อย ท่านประธานฯ ครับ ห้องขังก็คับแคบอยู่กันสองชั้นสามชั้น อยากจะทราบเรียน ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรีได้ไปพิจารณาว่างบประมาณในการก่อสร้างสถานีตำรวจตามชนบทนั้น ตามอำเภอต่าง ๆ นั้นซึ่งมีกว่า ๖๐๐ กว่าโรงพักนั้นอยากจะขอความกรุณาท่านได้ไปปรับปรุงแก้ไขเพิ่มงบประมาณให้แก่ตำรวจในสถานีตำรวจ ๖๐๐ กว่าโรงพักนั้นให้มีสถานที่ทำงานที่ไม่คับแคบ ทราบว่าในปัจจุบันนี้มีงบประมาณที่จะก่อสร้างสถานีตำรวจตามอำเภอต่าง ๆ หรือโรงพักอำเภอประมาณปีละไม่เกิน ๑๕ โรงพัก อันนี้เป็นปัญหามาก ผมไปดูที่อำเภอผมก็ดู ไปดูอำเภอของเพื่อนตามภาคอีสานหรือภาคใต้ ก็ยังเห็นว่าโรงพักประจำอำเภอนั้นมีสถานที่คับแคบไม่พอ ไม่เพียงพอกับการคุมขังผู้ต้องหา อันนี้เป็นปัญหาแก่การบริหารงานของตำรวจเป็นอย่างยิ่ง อยากจะทราบเรียน ท่านผู้รับผิดชอบได้ไปดำเนินการตามข้อสังเกตนี้ด้วย จะเป็นพระคุณเป็นอย่างยิ่งครับ ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านค่านวณ ชโลปถัมภ์ เจริญครับ

นายค่านวณ ชโลปถัมภ์ (สิงห์บุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ค่านวณ ชโลปถัมภ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสิงห์บุรี ผมขอทราบเรียนไม่เกิน ๓ นาที ไม่ให้เสียเวลาเพื่อน ๆ กราบเรียนในเรื่องนี้ผ่านไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่ได้กรุณามานั่งฟังในวันนี้ ด้วย ผมฝากข้อสังเกตไปยังท่านรองนายกฯ และท่านรัฐมนตรี ในมาตรา ๕ ท่านกรุณาดู มาตรา ๕ มาตรา ๕ (๒) และที่ (๓) ปรากฏว่าในนี้บอกว่า ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาและสำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นนิติบุคคลอยู่ในบังคับบัญชานายกรัฐมนตรีและมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ -----

(๒) คุณเลขาฯและกำกับการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ ซึ่งปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.อ. (๕) ก็บอกว่า ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในตรงนี้ ผมขอกราบเรียนเสนอว่าขณะนี้ทั่วประเทศได้รับความเดือดร้อนเป็นอันมาก เนื่องจากว่า เจ้าพนักงานตำรวจต้องขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่า เจ้าพนักงานตำรวจที่ปฏิบัติตามกฎหมายก็มีกฎหมายรัฐธรรมนูญนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๓๓ ก็ดี มาตรา ๓๔ ก็ดี เรื่องสิทธิและหน้าที่ของประชาชน และที่สำคัญที่สุดใน มาตรา ๒๔๑ โดยเฉพาะในวรรคสอง มาตรา ๒๔๑ ในวรรคสองนี้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า “ในชั้นสอบสวนผู้ต้องหาที่มีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำ ตนได้” ตัวนี้เป็นหัวใจในเรื่องพระราชบัญญัติที่จะเข้าในวันพรุ่งนี้เรื่องการสอบสวนพิเศษ ก็ดี ในเรื่องของพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติก็ดี ผมขอกราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังทั้ง ๒ ท่านว่า ตัวนี้แหละเป็นหัวใจที่คนยากคนจนในต่างจังหวัดเดือดร้อนมาก ก็คือว่า เจ้าพนักงานตำรวจเขาจะมีแบบฟอร์มไว้เลยบอกว่า ที่จะพบทนายหรือญาติผู้ใหญ่นี้ ไม่ต้องการพบนะ เพื่อเขาจะได้สอบสวนไม่ได้ ซึ่งในเรื่องนี้ผมขอกราบเรียนว่าในฐานะที่ผมเคยทำงานด้านสภาพทนายความมาเป็นเวลาพอสมควร และคุณลัก กอแสงเรือง นายกสภาพทนายความคนนี้ก็ทำงานต่อ น่าจะได้ประสานกันในเรื่องของความยากจนของคน ในต่างจังหวัดที่มีสภาพทนายความอยู่แล้ว รัฐบาลก็ให้งบประมาณไป ๒๐ - ๓๐ ล้านบาท เพื่อไปช่วยเหลือคนยากจนตามกฎหมายทนายความในมาตรา ๗๘ อันนี้กราบเรียนว่าขอฝาก เป็นข้อคิดไปยังท่านรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมว่า ตรงนี้ขอให้ ท่านกำชับเจ้าพนักงานตำรวจและคนที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายในเรื่องการสอบสวนคดี พิเศษว่าท่านต้องให้สิทธิเขาอย่างตรงไปตรงมา นี่ผมไปเจอหลายเรื่องปรากฏว่าเป็น แบบฟอร์มเลยว่า ไม่ต้องการพบทนายหรือผู้ใหญ่หรือบุคคลที่เขาจะปรึกษาเรื่องได้ อันนี้ ก็ทำให้พอมมาถึงศาล กราบเรียนว่าในที่สุดศาลวินิจฉัยอย่างไร จำเลยให้การรับสารภาพชั้น จับกุมและชั้นสอบสวน พอมมาถึงศาล ศาลบอกว่าเจ้าพนักงานตำรวจไม่มีสาเหตุโกรธเคืองอะไรกับจำเลย ตัวนี้แหละเป็นบรรทัดฐานตลอดมา ซึ่งในที่สุดการพิจารณาของศาลจะเจอ ปัญหาอย่างนี้อยู่ตลอดเวลา ฉะนั้นผมขอกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านรัฐมนตรี

ด้วย ท่านรองนายกฯ และท่านรัฐมนตรียุติธรรมว่าตรงนี้เป็นหัวใจสำคัญที่จะทำให้คนในบ้านในเมืองที่ยากจนจะได้รับคามยุติธรรมในเบื้องต้น แล้วก็ขอกราบเรียนว่าในมาตรา ๖ นี่น่าจะต้องขยายความว่าฝากไปยังกรรมการที่จะต้องตั้งกันต่อไปว่าน่าจะปฏิบัติตามกฎหมายและตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยของประเทศไทย ขอขอบพระคุณครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสุชน ชาลีเครือ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกฯ ครับ ความจริงท่านต่อไปจะเป็นท่านสมเกียรติ อ่อนวิมล ขอเรียนปรึกษาอย่างนี้นิดเดียวว่า เรายังมีระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่เป็นพระราชบัญญัติที่พ่วงกับร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้อยู่ ซึ่งวันนี้เราจะต้องพิจารณาвање ๑ ให้แล้วเสร็จ ถ้าหากว่าที่ประชุมรับหลักการจะได้ตั้งกรรมการ เราคงจะต้องใช้เวลาอีกพอสมควร ก่อนถึงท่านอาจารย์สมเกียรติ ผมขอพักการประชุม ๒ นาทีนะครับ

พักการประชุมเวลา ๑๓.๕๘ นาฬิกา

- ๑๐๐/๑

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์ดอกเตอร์ สมเกียรติ อ่อนวิมล ครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรี มีอยู่ ๔ คำถามที่จะถามผ่าน
ท่านประธานฯ ผ่านไปยังทางรัฐบาล ซึ่งมีท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงยุติธรรมอยู่ในที่นี้

คำถามที่ ๑ ด้วยความหวังว่ากฎหมายนี้จะทำให้สังคมดีขึ้น ในกรณีนี้ผมก็
นึกว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะทำให้ตำรวจดีขึ้น แล้วก็ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจกับ
ประชาชน และทุกข์สุขของประชาชนดีขึ้น แต่เมื่ออ่านแล้ว ตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี
ได้ชี้แจง ดูเหมือนว่าท่านจะกล่าวถึงความเจ็บปวดของตำรวจที่มักจะถูกกล่าวหา ทั้ง ๆ ที่
ทำงานหนัก ก็คงจะทำให้ตำรวจดีขึ้น ผมหวังว่าอย่างนั้นนะครับ ผมไม่ใช่พวกตำรวจ แต่ว่า
อ่านดูแล้วทั้งหมด ดูจะพยายามจะทำให้ตำรวจดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นยศ ตำแหน่ง โครงสร้าง
การทำงาน สายราชการอะไรต่าง ๆ และวินัย คำถามของผมนั้นก็ถือว่าแล้วเกี่ยวอะไรกับ
ประชาชน ประชาชนจะดีขึ้นไหม เพราะว่าปัญหาของตำรวจไม่ได้อยู่ที่ว่าตำรวจจะบริหาร
กันอย่างไร จะอยู่กับนายกรัฐมนตรีหรืออยู่กับมหาดไทย ปัญหาของตำรวจก็คือว่าจะอยู่กับ
ประชาชนให้ดีขึ้นหรือไม่ ซึ่งทุกวันนี้ประชาชนไม่ชอบตำรวจ ตำรวจภาพพจน์โดยภาพรวม
ขอประธานโทษตำรวจทั้งหลายด้วยว่า โดยภาพรวมนี้ภาพพจน์ไม่ดีเลย กฎหมายฉบับนี้
ไม่ได้บอกว่าตำรวจกับประชาชนจะมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้นอย่างไร หรือจะทำหน้าที่ตาม
กฎหมายโดยไม่มีการทุจริต ไม่ถูกกล่าวหา แล้วก็จริงอย่างที่กล่าวหาอย่างไร คำถามนี้
ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่มีคำตอบเลย ก็เป็นเพียงกฎหมายที่พูดถึงระเบียบการบริหาร
ราชการมากมาย เดียวนี้เขาเรียกลักษณะ ผมก็เลยงง ลักษณะ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗
ก็คือหมวด บทอะไรต่าง ๆ นี้ ช่วยตอบผมด้วย

คำถามที่ ๒ ดูในลักษณะหนึ่งบททั่วไป อำนาจหน้าที่ตำรวจมีคนเดียว
เองครับ แม้ว่าจะเป็นเขียนคลุม ๆ ป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา
รักษาความสงบเรียบร้อยอะไรต่าง ๆ ผมว่าถ้าตำรวจเห็นปัญหาของตัวเองที่มีความสัมพันธ์

กับประชาชน ตำรวจจะรู้ว่าไม่ใช่ขึ้นมาบนว่า เจ็บปวด ตำรวจเจ็บปวด ประชาชนเจ็บปวด จากการที่มีตำรวจแบบทุกวันนี้ ๒ แสนกว่าคน เจ็บปวดเพราะพฤติกรรมของตำรวจที่ทุจริต คอรัปชั่น และทำตัวไม่เหมาะสมจำนวนหนึ่ง ตำรวจที่ดีจำนวนมากก็พูดไม่ออก เพราะว่าของที่ไม่ดีทำให้ภาพรวมไม่ดีไปหมด อำนาจหน้าที่ บทบาท ไม่มีแม้กระทั่งคำเดียวที่พูดถึง การปฏิบัติหน้าที่ป้องกันปราบปรามความผิดทางอาญา รักษาความสงบเรียบร้อย โดยความ สุจริตยุติธรรม ผมอยากให้มีความอยู่ในบทบาท อำนาจหน้าที่ เพราะถ้ามีเท่านี้ แล้วไปบอก กับหมวดที่ว่าด้วยเรื่องวินัย ก็จะทำให้ตำรวจรู้ว่าตัวเองต้องทำหน้าที่อย่างสุจริตและยุติธรรม ก็คือไม่โกง ไม่เอาเงินผมไปเวลาผมฝ่าไฟแดง แล้วผมให้ไป ๒๐๐ บาท ก็เอาครับ ผมเคยจ่าย ผมเคยขับรถถูกกฏจราจร ตำรวจจับผิด ผมไปโรงพักแล้วเถียงจนตำรวจยอมแพ้ แล้วบอกอาจารย์จับไปแล้ว ขอ ๕๐ บาทแล้วกัน ผมก็บอกผมไม่ผิด ไม่รู้จะทำอย่างไร เอา ๕๐ บาทไม่เอา ๒๐๐ ขนาดไม่ผิดนะครับ นี่เรื่องจริงเลย เพราะฉะนั้นอำนาจหน้าที่ของ ตำรวจต้องผนวกความยุติธรรมไว้ด้วย ผมไม่อยากจะอธิบายเรื่องตำรวจสุพรรณเลยที่ทางกอง บังคับการตำรวจสุพรรณบุรีได้พูดกับผมว่า รู้มากมายเลยตำรวจในระดับภูธร อำเภอ ตำบล ที่มีปัญหาแต่ไม่รู้จะจับอย่างไร

คำถามที่ ๓ ท่านรองนายกรัฐมนตรีพูดถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อนสมาชิกฯ ได้อภิปรายมาหลายท่าน ช่วยบอกได้ไหมครับว่า ตรงไหนที่หมายถึง การมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง นอกเหนือจากมาตรา ๗ ที่ให้สำนักงานตำรวจ แห่งชาติพยายามที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วม ซึ่งก็พูดลอย ๆ อย่างที่ หลายท่านพูดมาแล้ว และในมาตรา ๗ หนึ่งหนึ่ง แต่ว่าการมีส่วนร่วมในมาตรา ๗ ซึ่งลอย ๆ ก็มีส่วนร่วมในการช่วยงานตำรวจป้องกันปราบปราม ไม่มีส่วนร่วมในการ ตรวจสอบการไม่สุจริตของตำรวจ อันนี้สำคัญครับ ผมไม่อยากช่วยตำรวจปราบปราม อะไรหรอกครับ ผมอยากจะช่วยปราบตำรวจมากกว่า ที่ไม่ดี ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการตรวจสอบพฤติกรรมของตำรวจที่เรานินทากันตามร้านกาแฟในตลาดบ้านผม ทุกอำเภอ ตำบล เพราะฉะนั้น ก.ต.ช. ในลักษณะ ๓ ก.ตร. ในลักษณะ ๕ มีแค่กรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ อันนี้ก็ไม่ใช่ว่าตัวแทนประชาชน น่าจะมีภาคประชาชนอย่างใดอย่างหนึ่ง ต้องจัดให้มีสถาบันองค์กรของประชาชนไปอยู่ใน ก.ตร. อยู่ใน ก.ต.ช. จะได้ช่วยปราบ ตำรวจ ตรวจสอบการทำงานของตำรวจ ใช้คำว่า “ปราบ” เดี่ยวตำรวจโมโห เดี่ยวปรับ ผมอีก ขอประทานโทษเอาเป็นว่าช่วยตำรวจสอบตำรวจก็แล้วกัน นี่คำถามข้อที่ ๓

สุดท้ายข้อที่ ๔ ผมย้ำเรื่องความสุจริต ยุติธรรม อำนาจหน้าที่ของความสุจริต ยุติธรรมพ่วงกัน กฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ลงรายละเอียดแม้แต่ข้อที่จะชี้ให้เห็นว่าตำรวจจะ ทำงานอย่างสุจริตยุติธรรม อาจจะละไว้ในฐานที่เข้าใจว่าเกิดมาเป็นตำรวจต้องสุจริต ยุติธรรม ถูกต้องครับ ใช่ครับ อย่างน้อยต้องเน้นกันหน่อย ผมจึงคิดว่า ในมาตรา ๖ มาตรา ๗ ต้องใส่ความสุจริตยุติธรรมไว้ อย่างเช่น มาตรา ๖ (๗) ปฏิบัติการอื่นใด เพื่อส่งเสริมสนับสนุนในการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสุจริตและยุติธรรม อันนี้ผมจะไปขอแปรญัตติ มาตรา ๗ ที่ ก.ต.ช. กำหนดให้ประชาชนมีส่วนร่วม รักษาความปลอดภัยของประชาชนตามความ เหมาะสม เพื่อให้ตำรวจปฏิบัติหน้าที่โดยสุจริตยุติธรรม เพื่อตรวจสอบ อันนี้ก็ต้องแทรก เข้าไป เพราะฉะนั้นก็ขอถามท่าน ๔ ข้อ แต่ทั้งหมดนี้ปรารถนาจะเห็นตำรวจกับประชาชน พัฒนาความสัมพันธ์และทำงานเพื่อให้สังคมดีขึ้น ไม่ใช่เพียงแต่ปรับปรุงโครงสร้าง การบริหารราชการแล้วตำรวจดีขึ้น แต่ประชาชนก็ว่าตำรวจตามเดิม ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ จากที่ผมได้นั่งแล้วก็รับต่อจากท่านประธานฯ สุขุม เหลืออีก ๕ ท่าน และก็ผมจะขอความกรุณาเพื่อที่จะได้สรุปในภาพรวมนะครับ ขอให้แต่ละท่านพูดสรุปในภาพรวมถึงที่วาระ ๑ ที่เราควรจะพูด ๕ ท่านมีดังนี้ นะครับ ท่านสุนทร จินดาอินทร์ พันตำรวจเอก ไพจิตร ท่านมาลีรัตน์ ท่านประทีป ท่านสันติภาพ ขอเชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชรครับ ผมนั่งฟังมาตั้งแต่ต้นในสมาชิกวุฒิสภาเรามีตั้งแต่ร้อยตำรวจโทจนกระทั่งพลตำรวจเอก รวมตำรวจหลายคนมากครับ ผมรอฟังความคิดเห็นจากตำรวจ ได้ฟังท่านประทีป อดีตอธิบดีตำรวจคนเดียวครับ ท่านก็ลุกขึ้นมาบอกว่าท่านไม่ค่อยเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้ ผมก็ลำบากใจเลยละครับ ตำรวจท่านอยู่ในวงการของท่าน ท่านก็ยังไม่ค่อยเห็นด้วยกันนี้นะครับ แต่ว่าอย่างไรคิดว่าในวาระที่ ๑ การรับหลักการก็ผ่านไปได้ด้วยดี ผมขออนุญาตจะเรียนท่านประธานฯ เพียงสั้น ๆ ๒ ประเด็นสั้น ๆ ว่า ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้มีคณะกรรมการ ๒ คณะ คือ คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ที่เราเรียกว่า ก.ต.ช. จากชื่อเราก็คงรู้แล้วว่าทำหน้าที่ทำอะไร คณะกรรมการอีกคณะหนึ่งก็คือคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งเราเรียกว่า ก.ตร. คณะกรรมการชุดนี้จะเป็นผู้ดำเนินงานของข้าราชการตำรวจ กำหนดถึงการบริหารงานบุคคล การแต่งตั้ง โยกย้าย รวมทั้งการดำเนินการทางวินัย และกำหนดตำแหน่งพนักงานสอบสวนแยกจากข้าราชการตำรวจที่มีอยู่เดิม แต่ว่าโครงสร้างของทั้ง ๒ คณะกรรมการนี้และอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมคิดว่ายังมีข้อบกพร่องอีกมาก ก็ขอฝากกรรมการได้ไปช่วยดูแลทั้งองค์ประกอบของคณะกรรมการและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ผมขอฝากไว้ แต่อีกเรื่องหนึ่งสั้น ๆ นิดเดียวครับว่า แต่สิ่งที่ผมค่อนข้างจะเป็นห่วงก็คือ มาตรา ๑๑๓ เรื่องกองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา ทำไมผมถึงว่าจะเป็นห่วงตรงนี้ เพราะว่ากองทุนนี้จะเกิดได้ประกอบด้วยเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินและทรัพย์สินที่ได้รับจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือมูลนิธิ อันที่ ๓ ดอกผลที่เกิดจากกองทุน ๓ ประการนี้ไม่ค่อยน่าเป็นห่วงวรรคสอง มาตรา ๑๑๓ บัญญัติบอกว่า ให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้นำเงิน

ค่าเปรียบเทียบปรับคืออาญาที่เป็นอำนาจของข้าราชการตำรวจ และเงินค่าปรับตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก เฉพาะส่วนที่จะต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดินให้เป็นกองทุนโดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน อันนี้ครับที่น่าเป็นห่วง เป็นห่วงอย่างไรครับ เพราะว่าให้ตำรวจเป็นผู้ที่หาเงินเข้ากองทุนของตัวเอง ค่อไปครับ ประชาชนตาต้า ๆ จะลำบากมากลำบากอย่างไรครับ เพราะว่าสมมุติว่านักเรียนจะไปโรงเรียนวันนี้ครับ ปกตินี้ตำรวจไม่ค่อยปฏิบัติหน้าที่เท่าไร ยกเว้นกรณีของนักเรียน แต่ค่อไปถ้าใส่หมวกกันน็อกตำรวจจับหมด อันนั้นก็ยังมีดีเพราะว่าเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ จับก็จับไปครับ แต่สิ่งที่สำคัญก็คือเมื่อสักครู่นี้คงจะเรียกว่าแก๊งจับก็ได้ นะครับบางที อีกอันหนึ่งคือนอกจากแก๊งจับแล้วก็แก๊งปรับ คือปรับให้เต็มตามกฎหมายไปเลยครับ สมมุติว่าโทษกำหนดว่าปรับตั้งแต่ ๑๐๐ - ๕๐๐ บาท ค่อไปนี่คือเล็ก ๆ น้อย ๆ ตำรวจจับปรับ ๕๐๐ บาทหมด เหตุผลที่ทำดังนั้นเพื่อหาเงินไปเข้ากองทุนเพื่อสืบสวนสอบสวน นี่ละครับ -----

- ๑๐๓/๑

ผมคิดว่ามีข้อเสียอยู่มาตรงนี้ ถ้าหากว่าเป็นไปได้ผมฝากกรรมการครับ ตรงนี้
ตัดออกเถอะครับ ๓ ข้อ ท่านให้เอาจากมูลนิธิ ผมว่าตำรวจท่านก็หาได้มากมายแล้ว
มูลนิธิต่าง ๆ มากมาย ตำรวจมีความสามารถสูงครับ ผมก็คิดว่าจากตรงนี้จะเกิด
ผลเสียกับทั้งราชการและประชาชน เพียงถ้อยมาตร ๑๓ วรรคสอง อันที่ ๑ ที่เสียกับรัฐ
ก็คือรัฐจะเสียรายได้ เพราะว่าพระราชบัญญัติงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาตรา ๖๔
กำหนดให้ส่งเงินดังกล่าวเป็นรายได้แผ่นดิน แต่ตอนนี้มีกองทุนมาเขียนดักหน้า
ไว้แล้วว่าไม่ต้องนำเข้าเป็นรายได้แผ่นดินนะครับ ให้เข้ากองทุนไป ต่อไป
อีกประการหนึ่งครับ จะเกิดลัทธิเอาอย่าง อีกหน่อยใคร ๆ ก็ตั้งทำที่จะปรับเองนะครับ
แล้วก็ตั้งกองทุนขึ้นมาหาเงินกองทุนอย่างนี้ครับ ตอนนี้ก็มีอยู่บ้างแล้วครับ กฎหมาย
บางฉบับมีกรณีเช่นนี้ อันที่ ๓ ประการสุดท้ายในวงการตำรวจ มีตั้ง ๒ แสนกว่าคน
คนดีก็มาก คนชั่วก็มาก ก็คงเข้าตั้งแต่ตอนแรกที่ผมพูดนะครับ จะเกิดกรณีที่เกล้งจับ
บางที่เขาไม่มีความผิดหรอกครับ จับแล้วก็ปรับ ก็เกล้งปรับอีกให้สูงสุด เพื่อเอาเงิน
มาเข้ากองทุน ตรงนี้สิ่งที่น่าเป็นห่วง ผมขอฝาก คงไม่ฝากไปถึงท่านรองนายกฯ หรือ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรอกครับ ฝากท่านกรรมการที่จะไปดูแลตรงนี้
กรุณาพิจารณาด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร ครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา
สำหรับกฎหมายร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาตินี้ สิ่งที่เห็นดีเป็นอย่างยิ่งไม่มีข้อติ
ก็คือการรวมเอากฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตำรวจมาอยู่ในฉบับเดียวกัน แต่เมื่อดู
ในเนื้อหาทั้งหมดจะเห็นว่าสาระที่เป็นส่วนสำคัญจริง ๆ ของร่างพระราชบัญญัตินี้
ก็คือพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๒๑ เดิม ซึ่งจัดมาเป็นสาระ
สำคัญในร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ว่าในส่วนต่าง ๆ ความจริงไม่ได้มีอะไรที่
จะเป็นการปฏิรูปให้แตกต่างไปอย่างมาก ที่แตกต่างขึ้นมาจะเห็นมีการเพิ่มกรรมการ
นโยบายตำรวจแห่งชาติ ซึ่งส่วนนี้ผมคิดว่าไม่ค่อยดีใจเท่าไร เพราะว่าเป็นผู้ที่กำหนด

เพียงนโยบาย เพราะฉะนั้นนโยบายจะกำหนดมาดีหรือไม่คืออย่างไรนั้น สาธารณชนจะเป็นผู้ตัดสินใจ แต่ที่ต้องคิดใจและก็ต้องมีการอภิปรายก็คือ เรื่องของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งกำหนดอำนาจหน้าที่ให้เป็นส่วนที่บริหารงานบุคคล ซึ่งกรรมการชุดนี้ได้มีมาแต่เดิมและทำหน้าที่บริหารงานบุคคลมาแต่เดิมแล้ว แต่จะเห็นว่าจากประสบการณ์ที่ผ่านมานั้นการบริหารงานบุคคลจะมีปัญหามาทุก ๆ ปี เพราะจริง ๆ แล้วคณะกรรมการข้าราชการตำรวจนี้ไม่ได้มีบทบาทสำคัญมากในการควบคุมการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปโดยระบบคุณธรรม ระบบอุปถัมภ์ยังมีอยู่มาก ยกตัวอย่างให้เห็นการแต่งตั้งเมื่อปีที่ผ่านมาแล้วจะเห็นว่า ในระดับที่พบเห็นนั้นมีการแต่งตั้งข้ามอาวุโสกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งนั้นบางคนส่วนมากอาจจะเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ แต่ผู้ที่ถูกข้ามไปก็มีความรู้ความสามารถไม่ด้อยไปกว่าคนที่ได้เป็น คนที่ได้แต่งตั้งบางคนอาจจะน้อยกว่าคนนี้ด้วยซ้ำ แต่เนื่องจากระบบอุปถัมภ์มีอยู่มาก คณะกรรมการ ก.ตร. ก็ไม่สามารถดำเนินการอย่างไรได้ ยิ่งขณะนี้ทราบว่านายตำรวจระดับรองสารวัตร รอง สวป. ในนครบาลขาดแคลนเป็นอย่างมากที่ขาดแคลนเนื่องจากอะไรครับ ก็เนื่องจากว่าปีนี้ตำแหน่งสารวัตรในกองบัญชาการต่าง ๆ ทั่วประเทศนั้นภูธรเปิดตำแหน่งขึ้นมาก ตำแหน่งที่เปิดขึ้นนี้ปรากฏว่าส่วนกลางขอแบ่งแต่ละกองบัญชาการมาไว้ส่วนหนึ่ง แล้วก็จัดสรรโควตากันไปกับผู้ที่มิอำนาจในการที่จะแต่งตั้งหรือจากฝากฝังกัน ปรากฏว่าที่ขาดก็เพราะว่านายตำรวจในนครบาลซึ่งตำแหน่ง รอง สวป. นั้น ทราบว่าได้รับการแต่งตั้งไปเป็นสารวัตรทั้งในหน่วยและขยายไปกินตำแหน่งนอกหน่วยด้วย รวมประมาณ ๑๒๐ นาย เพราะฉะนั้นทำให้รองสารวัตร ซึ่งปฏิบัติงานในนี้ขาดแคลน จะเห็นได้ว่าเป็นการแต่งตั้งข้ามหน่วยซึ่งไม่เป็นธรรมกับผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในหน่วยเดิมนะครับ แล้ว ก.ตร. ก็ไม่สามารถดำเนินการอย่างไรได้

ในส่วนที่ ๒ ส่วนเรื่องกำหนดตำแหน่งต่าง ๆ ก็เป็นส่วนของ ก.ตร. ก็กำหนดเช่นเดียวกัน อันนี้ก็ขอฝากกราบเรียนผ่านท่านประธานฯ ไปยังเพื่อนสมาชิกฯ ช่วยรับฟังเพื่อประกอบการแปรญัตติ โดยเฉพาะผู้ที่จะเป็นคณะกรรมการ

เพื่อประโยชน์ในการพิจารณา การแต่งตั้งที่แล้วมาผมก็ไม่ทราบว่าเอาระเบียบอะไรมา
แต่ว่าครุฑพระราชบัญญัติฉบับปัจจุบันก็น่าจะเปิดช่องให้อยู่ ยกตัวอย่างในเรื่องที่ดูแล้ว
ไม่ควรจะเป็นที่ผ่านมานะครับ ฝ่ายการเมืองก็ต้องการจะแต่งตั้งรองผู้บัญชาการ ๒ นาย
ขึ้นเป็นผู้บัญชาการ แต่เนื่องจากว่าไม่มีที่ที่จะขึ้น เพราะว่าถ้าไปขึ้นตำแหน่งปกตินั้น
จะเป็นการไม่เหมาะสม เพราะมีผู้อื่นที่อาวุโสกว่าอยู่ก็ไปกำหนดตำแหน่งขึ้นมาใหม่
ในระดับเทียบเท่ากองบัญชาการ โดยกำหนดตำแหน่งหน่วยงานที่กำหนดมานั้น
ก็กำหนดคุณลักษณะของงานให้ตรงกับความชำนาญของแต่ละท่าน ๒ ท่านนี้
เมื่อกำหนดหน่วยงานขึ้นมาแล้วก็ยก ๒ ท่านนี้มาเป็นผู้บัญชาการแต่ละกอง
และหลังจากนั้นเมื่อผู้บัญชาการทั้ง ๒ ท่านนี้ออกจากกองบัญชาการนี้แล้ว
กองบัญชาการทั้ง ๒ กองนี้ก็ยุบหายไปเลย ไม่ได้ตั้งใครอื่นมาแทน -----

- ๑๐๔/๑

อันนี้จะเห็นว่าการกำหนดตำแหน่งนั้นบางครั้งก็มีการทำกันตามใจชอบไม่มีระเบียบที่รัดกุมที่เหมาะสมที่บังคับไว้กำหนดไว้ให้เป็นเรื่องเป็นประโยชน์แก่หน่วยงานอย่างจริงจัง ส่วนตำแหน่งที่มีอยู่แล้วก็จะเห็นว่าตำแหน่งรองผู้บัญชาการกับผู้ช่วยผู้บัญชาการเมื่อเข้าท่าน พลตำรวจเอก ประทิน ก็ได้อภิปรายมาแล้ว ในส่วนที่ผมจะพูดก็ในทำนองว่าทำไมถึงจะมีมาก รวมกันแล้วได้ ๒๐ กว่าตำแหน่ง ทั้ง ๆ ที่ภารกิจของรองผู้บัญชาการกับผู้ช่วยนั้นกำหนดไว้เหมือนกัน คือมีอำนาจหน้าที่ตามผู้บัญชาการตำรวจมอบหมายมาให้ เพราะฉะนั้นเมื่อตำแหน่งเหมือนกันอย่างนี้ก็ไม่ควรมีตำแหน่งทั้งผู้ช่วยและรอง การมีทั้งผู้ช่วยและรองนั้นจะเห็นว่าผลเสียก็มีอยู่เป็นประจำเนื่องจากว่าขั้นตอนที่เป็นผู้ช่วยผู้บัญชาการส่วนมากที่จะขึ้นเป็นผู้ช่วยก็ไม่อยากจะขึ้น แต่พอขึ้นเป็นผู้ช่วยด้วยกันแล้วขั้นตอนที่จะขึ้นเป็นรองนั้นจะเห็นว่ามีปัญหาในการแก่งแย่งตำแหน่งกันทุกปี เพราะฉะนั้นเพื่อตัดปัญหาส่วนนี้และผมคิดว่าไม่ให้มีมากเกินไปก็น่าจะยุบตำแหน่งผู้ช่วยไปนะครับ จะเห็นว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติถ้าไปเทียบกับหน่วยงานที่ลักษณะการปกครองใกล้เคียงกัน อย่างเช่น กองทัพบกก็มีรองผู้บัญชาการ ๑ ท่าน มีผู้ช่วย ๒ ท่าน แล้วก็มีเสนารธิการ ๑ ท่าน เขาก็ดูแลกองทัพของเขาได้อย่างดีแล้วถ้าไปเทียบกับตำรวจอื่น ๆ ผมคิดว่าที่ใกล้เคียงอย่างมาเลเซียหรือตำรวจรอบ ๆ บ้านเราก็ไม่น่าจะมีที่ไหนมีข้าราชการตำรวจระดับรองและผู้ช่วยมากมายขนาดนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อลักษณะงานเหมือนกันก็น่าจะให้ให้มีแต่รองอย่างเดียว ส่วนวิธีปฏิบัตินั้นผมคิดว่าก็คงจะแก้ไขได้เช่นเดียวกับที่ตัดผู้ช่วยผู้บัญชาการภาคออกแล้วครับ

ส่วนในเรื่องของทางวินัยก็คิดว่าดีขึ้นเล็กน้อย คือตัดโทษจำขังออกไปซึ่งโทษจำขังก็ไม่ควรจะมีอยู่แล้วในปัจจุบัน ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ ผมคิดว่ายังมีมากแต่ก็คงจะไปดำเนินการในชั้นแปรญัตติ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ การอภิปรายในวาระ ๑ นี้ น่าจะเน้นในเรื่องของหลักการและเหตุผล เพราะรายละเอียดพูดเท่าไรก็ไม่หมดก็จะเสียเวลากันนะครับ ผมขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกฯ ที่เหลือพูดเฉพาะเรื่องหลักการเหตุผลและข้อสังเกต แต่ไม่ใช่รายละเอียดนะครับ เชิญท่านมาลีรัตน์ แก้วคำ ครับ

นางมาลีรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณคะท่านประธานฯ
 ดิฉันเองยกมือตั้งแต่ท่านประธานฯ นั่งอยู่จนถึงขณะนี้ ๔ ชั่วโมงถึงได้พูดนะคะ
 ก็ไม่ทราบว่ใครแซง ใครอย่าไร ดิฉันเรียนว่าอย่างนี้คะ ตอนที่เรำพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ดิฉันเองเป็นคนหนึ่งที่อภิปราย
 เรื่องของตำรวจท้องถิ่น แล้วก็หวังว่าจะได้เห็นโครงสร้างของตำรวจท้องถิ่นในครั้งนี้
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการที่มีร่างพระราชบัญญัติตำรวจครั้งนี้หวังว่าจะเป็นตำรวจท้องถิ่น
 แต่เมื่อปรากฏออกมา ก็ค่อนข้างที่จะมีคำถามอยู่ในใจเหมือนกันว่าเอาไปไว้ตรงไหน
 และเมื่อไรนะคะ ตอนนั้นเราพูดกันว่าบทเฉพาะกาลนี้ ๕ ปีพอไหม ตำรวจท้องถิ่น
 ท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมานั่งในที่ประชุมกรรมการด้วยนะคะ ท่านก็บอกว่า
 ท่านเห็นด้วย เราก็เอาละ ๕ ปีน่าจะพอ -----

- ๑๐๕/๑

แต่ว่าดูในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้บทเฉพาะกาลก็ไม่มีว่าไว้เช่นกัน เพราะฉะนั้นสิ่งที่มีการตอบไปแล้วบอกว่าจะมีตำรวจท้องถิ่น เราก็ไม่รู้จะรอชาติไหน ดิฉันเองอาจจะไม่เห็น ดิฉันเองมีเรื่องที่ยากจะเน้นสำหรับในมาตรา ๘ ที่มีหลายท่านพูดไป แต่ดิฉันอยากจะเน้นว่าอยากจะขอให้หลักเกณฑ์อาจจะในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้เลย หรือว่ามีประการอื่นใดที่จะผูกเอาไว้ให้รู้แน่ว่า ก.ต.ช. จะทำอย่างไรในการกำหนดหลักเกณฑ์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการที่จะตรวจสอบด้วย ซึ่งเมื่อก่อนนี้ดิฉันจำได้ว่าโครงสร้างของ ก.ตร. เดิมที่เป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีประชาชน ภาคประชาชนเข้าไปร่วมด้วย ดิฉันเองก็เคยถูกทาบทามจากจังหวัด แต่เนื่องจากดิฉันมีภารกิจ ดิฉันก็ไม่ได้เข้าไปร่วมเป็น ก.ตร. ด้วย ครั้งนี้ไปดูโครงสร้าง ก.ตร. ดิฉันกลัวว่าจะจำลองไปแบบเดิม การจำลองไปแบบเดิมจาก ก.ตร. ระดับชาติก็คือการที่มีผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๔ ท่าน เกรงว่า ๔ ท่านนั้นก็จะเป็นนักรัฐศาสตร์ นักนิติศาสตร์ต่าง ๆ นานา ซึ่งไม่สามารถที่จะหาได้ในพื้นที่ในท้องถิ่นก็จะทำให้ภาคประชาชนไม่มีโอกาสเข้าไปตรวจสอบหรือไปมีส่วนร่วมในการพิจารณาการบริหารบุคคลนั้น ๆ อันนี้เป็นประการที่ ๑ ที่ดิฉันค่อนข้างเป็นห่วง

ประการที่ ๒ ท่านประธานฯ คะ ในมาตรา ๑๘ อำนาจของ ก.ต.ช. (๓) บอกว่าพิจารณาดำเนินการคัดเลือกข้าราชการตำรวจเพื่อดำเนินการแต่งตั้งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ ท่านประธานฯ คะ ในเมื่อบอกว่าแต่งตั้งตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอก็ไม่ทราบจะเขียนไว้ทำไมว่าพิจารณาคัดเลือกข้าราชการตำรวจเพื่อดำเนินการแต่งตั้งตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ ก็บอกไปเลยว่าทำตาม ประทับตราลายเซ็น ประทับตราสิ่งที่นายกรัฐมนตรีเสนอมาให้เป็นผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเท่านี้ก็พอ นอกจากนี้ใน (๔) การกำหนดกระบวนการ และขั้นตอนในการกระจายอำนาจ และกรรมกรนโยบายระหว่างสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับตำรวจภูธรจังหวัด และราชการส่วนท้องถิ่น อันนี้ดิฉันคิดว่าต้องขยายความและต้องทำให้ชัด นอกจากนั้นท่านประธานฯ ในเรื่องของกองทุนก็ผู้พูดไปแล้วดิฉันจะไม่พูดซ้ำ แต่ภาพที่ดิฉันคิดว่าเป็นผลดีและสร้างขวัญกำลังใจให้กับตำรวจก็คือในมาตรา ๖๕ และมาตรา ๗๐ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว หรือว่าได้รับเงินเพิ่ม แต่ท่านประธานฯ คะ เหมือนกับตัวดิฉันนี้แหละ ผู้หญิงนี้มักจะโดนอะไรต่ออะไรอยู่เสมอเช่นกัน ก็มาลำดับท้าย ๆ จะยกเมื่อไรก็เอาไว้ตอนสุดท้ายแล้วกัน เรื่องของตำรวจเป็นเรื่องของผู้ชายเขา ผู้หญิงไม่ต้อง เหมือนกันเลยละท่านประธานฯ

มาตรา ๓๐ ของรัฐธรรมนูญบ่งบอกไว้ว่า “หญิงชายมีสิทธิเท่าเทียมกัน” แต่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ท่านประธานฯ คะ ในมาตรา ๒๔ วรรคท้ายบอกว่า ผู้ที่มียศตำรวจเป็นหญิงให้เติมคำว่า “หญิง” ทำยศตำรวจนั้น ดิฉันไม่แน่ใจว่าเป็นเพราะความเคยชินที่ใส่กันมาอย่างนี้ตลอดมา พันตำรวจโทหญิง ร้อยตำรวจโทหญิง หรือว่าพลตำรวจเอกหญิง ก็ตาม ยังอาจจะเป็นความเคยชิน แต่ท่านประธานฯ คะ ความเคยชินนี้บางครั้งไม่ได้สร้างให้เกิดเรื่องที่ดี ไม่ได้เป็นเรื่องที่ดี แล้วก็ไม่ได้เป็นเรื่องที่บ่งบอกว่าตัวเองมีจิตใจอย่างไร ถ้าเติมคำว่า “หญิง” ก็เติมคำว่า “ชาย” ไปซะเลย “ร้อยตำรวจโทชาย” ได้ไหม “พันตำรวจโทชาย” ได้ไหม ผู้ชายจะยอมหรือเปล่า ดิฉันฝากเป็นข้อคิดไว้ ไหน ๆ ก็ร่างใหม่แล้ว ไหน ๆ ก็ปรับแนวคิดทัศนคติแห่งความเสมอภาคแล้ว เอาออกซะได้ไหมคะ หรือถ้าใส่ก็ใส่เหมือนกันเลย นายแพทย์ เขาก็ยังมีนายแพทย์ แพทย์หญิง ระบุทั้ง ๒ เพศเหมือนกัน ถ้าจะระบุก็ระบุทั้ง ๒ ถ้าจะเอาออกก็ควรเอาออกทั้ง ๒ อย่าประดักประเดี๋ยะ ท่านประธานฯ ขอบพระคุณคะ

ประธานวุฒิสภา : อาจารย์ประทับใจครับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ คะ ประทีป อึ้งทรงธรรม สมาชิกวุฒิสภา ดิฉันมีข้อสังเกต ๓ - ๔ ประเด็น แต่เนื่องจากว่ามีหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว เพราะฉะนั้นดิฉันจะไม่ใช้เวลาในที่ประชุมคะ ขอบคุณมากคะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมคงใช้เวลานิดเดียวครับ แต่ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ร่างพระราชบัญญัติตำรวจฯ ฉบับนี้นะครับ ผมมีความรู้สึกนึกหนึ่งในฐานะที่ผมเป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญพิจารณากฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินคือการปฏิรูประบบราชการ สิ่งที่เราได้เห็นครับ ท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า เราบอกว่าภายใน ๒ ปี การถ่ายโอนเรื่องภารกิจของตำรวจให้สู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ หมายความว่าด้วยอำนาจรัฐในการกระจายอำนาจ ท่านประธานฯ แต่ผมเองพยายามดูอย่างนี้ว่าการพิจารณากฎหมายฉบับนี้เราพูดถึงในมาตรา ๒๔ ผมจะแปรญัตติ ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ผมจะตัดยศตั้งแต่พลตำรวจเอกจนถึงพันตำรวจตรี เอาออกหมดครับ ให้เหลือ ร้อยตำรวจเอก ในการปฏิบัติภารกิจ -----

เพราะเหตุผลว่า การมีซึ่งยศนี้ว่าถึงเรื่องอำนาจ พออำนาจมากการใช้พระเดชมากกว่า
 พระคุณ ผมไม่ใช่คดีตำรวจ เพราะผมถูกตำรวจจับ แล้วจับนี้ในฐานะที่ผมเป็นนักกฎหมาย
 เคยจับผมสู้คดีกันมา แต่สิ่งที่ผมบริการประชาชนผมอยู่บ้านนอกครับ ตำรวจไม่สนใจ
 แต่คนที่จับผมในขณะที่ดำเนินคดีเดี๋ยวนี้มีอันเป็นไปหมดแล้ว ตายก็มี ถูกไล่ออกก็มี ถูกลาว
 จับขังไว้ ๓ เดือนก็มี นั่นคือข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า
 การกระจายอำนาจที่เราเองพยายามไม่เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนี้ ท่านประธานฯ
 ผมฝากอย่างนี้ เราพยายามเห็นที่การถ่ายโอนบอกว่า ตำรวจป่าไม้ ตำรวจรถไฟ ตำรวจ
 ดับเพลิง แม้กระทั่งตำรวจทางหลวงก็ตาม ท่านประธานฯ ผมฝากท่านรองนายกฯ ไว้ตรงนี้ว่า
 สิ่งที่เราอยากเห็นตรงนั้น ในฐานะที่ผมติดตามปฏิรูประบบราชการและดูแลสำนักงาน
 ตำรวจแห่งชาติ ผมเข้าใจถึงความรู้สึกของตำรวจ เอาแค่ตำรวจรถไฟท่านประธานฯ ครับ
 สถานีรถไฟหนองบัวลำภูตั้งแต่กรุงเทพฯ ยัน โกลกถึงเชียงใหม่ ในขณะเดียวกันบอกว่า
 ถ้าถ่ายโอนภารกิจตรงนี้ให้ตำรวจรถไฟ รถไฟดำเนินการไหม ผมอยากเห็นร่างตรงนี้
 ท่านทำไปพร้อม ๆ กับตำรวจป่าไม้ ในขณะเดียวกันตำรวจท้องถิ่นที่ท่านเอาไปนี้
 แก่กฎหมายไปเสียด้วยกันทำไปด้วยกัน เหตุผลอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ว่า ถ้าเราอยากให้
 การกระจายอำนาจเป็นไปอย่างมีระบบ ในขณะเดียวกันเห็นว่าตำรวจรถไฟก็เหมือนกัน
 นี่ยกตัวอย่างให้เห็นเขาบอกว่า ถ้ากระจายอำนาจ อันนี้อันหนึ่งผมไม่ได้เข้าข้างตำรวจ
 แต่ว่าเป็นภารกิจที่ตำรวจเองงานฝากไว้แล้วค่อนข้างจะมีปัญหาที่ถือว่า พอถึงเวลาขึ้นมา
 บอก เอาตำรวจรถไฟไปให้กับการรถไฟ ได้ครับ รถไฟพร้อมรับไหม แต่ถ้ารับได้
 ในขณะเดียวกันตำรวจรถไฟจะต้องแก้ ป. วิ. อาญา กับแก้ประมวลกฎหมายอาญาตามไป
 ด้วย ตำรวจรถไฟถ้าไปแล้วงานฝาก บอกว่า ไปไหม ตกลงแกบอกว่า ผมขออยู่ที่เดิม ถ้าจะ
 ไปเป็นตำรวจรถไฟเมื่อไม่แก้ ป. วิ. อาญา กับประมวลกฎหมายอาญา ตำรวจรถไฟก็กลายเป็น
 เป็นยามรถไฟ ดับเพลิงก็เหมือนกัน แม้กระทั่งตำรวจป่าไม้ก็เป็นยามป่าไม้ เพราะฉะนั้น
 มันต้องไปด้วยกัน แต่การกระจายอำนาจตรงนี้เพื่อให้ผู้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจริง ๆ
 ต้องทำ แต่ที่ผมพยายามดูในร่างฉบับนี้ท่านประธานฯ ไม่มี แต่สิ่งที่เห็นอีกอันหนึ่งของ
 การกระจายอำนาจก่อนจบ ท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า สิ่งที่ผมอยากเห็นนี้ ผมจะดูในร่างนี้
 ทั้งหมดมีหลายเรื่องต้องแปรญัตติแล้วตัดทิ้ง ท่านประธานฯ ครับ ฝากไปท่านรองนายกฯ ว่า

ผมอยากให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สำนักงานภาคทั้ง ๕ ภาค ถ้าท่านฟังในข้อเท็จจริง ก็คือว่า ถ้าการกระจายอำนาจตามร่างนี้ สิ่งที่ผมอยากดูเห็นท่านประธานฯ อันแรกก็คือว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอำนาจตั้งได้แค่ ๕ ภาค แล้วก็ข้ามภาค ในขณะที่เดียวกันภาค ๑ ถึงภาค ๕ ถ้าการจะแต่งตั้งผู้การฯ ในภาคให้อำนาจเขาได้ไหมครับ ผู้บัญชาการจะได้มี อำนาจว่า ใน ๕ ภาคนี้ ในของฉันมีอยู่ ๘ จังหวัด ฉันตัวเองได้ไหม ผู้การฯ ในระดับของ ผู้การฯ บอกว่า ผมผู้การฯ นี้ ผมตั้งผู้กำกับภายในจังหวัดได้ไหม ได้ ในจังหวัดบอกฉัน จะย้ายเจ้าสักคนหนึ่งฉันทำได้ไหม ในร่างนี้ไม่มีหรอกครับ แต่ถ้าบอกว่าจะไปกำหนดไว้ ที่หลังนี้ ผมไม่หวัง แต่สิ่งที่เกิดขึ้นอย่างนี้ผมเห็นตำรวจนี้หลายคนที่ผมรู้จักบอกว่า เมื่อไร ถ้าผมเป็นใหญ่ ผมจะกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น ให้ผู้บัญชาการมีอำนาจดำเนินการตั้งแต่ ผู้บัญชาการ ไปถึงผู้การฯ ผู้การฯ ผู้กำกับส่งไป เคียวนี่ผู้บัญชาการจะย้ายเจ้าสักคนลำบากครับ ผู้การฯ จะสลับนี้ท่านเห็นไหม ลำบาก เพราะฉะนั้นถ้าการสนองต่อความต้องการ จริง ๆ แล้วการกระจายอำนาจนี้ เว้นแต่ผู้บัญชาการจะย้ายข้ามภาคอะไรนี้ให้อำนาจได้ แต่ผมเห็นในทางปฏิบัตินี้ พอผู้บัญชาการแต่งตั้งเรียบร้อยแล้ว ย้ายเสร็จเรียบร้อยแล้วส่ง มาให้ส่วนกลางรับผิดชอบ ผมถามนี่คือการกระจายอำนาจใหม่ท่านรองฯ ผมยืนยันว่า ไม่ใช่ เพราะฉะนั้นถ้าการกระจายอำนาจตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ กระจายให้ขาดนี้ เดียวผม เรียนท่านประธานฯ ก่อนจบว่า ผมจะแปรญัตติให้การแต่งตั้งและการกระจายอำนาจนี้ เป็นไปอย่างรูปธรรมที่สุดในเรื่องของเรื่องตำรวจรถไฟก็ตาม เรื่องใดก็ตาม

เรื่องสุดท้ายครับท่านประธานฯ ก็คือว่า ผมฝากไว้หนึ่งสิ่งที่เกิดขึ้น กับสำนักงานตำรวจแห่งชาตินี้ เป็นเรื่องที่กรรมการเองได้พิจารณา แล้วผมเองในฐานะที่ ดูแลสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในฐานะที่ติดตามการปฏิรูประบบราชการ ผมเข้าใจตำรวจ บางครั้งงานฝากท่านประธานฯ ครับ อัดอัด แต่งงานบางอย่างนี้ซึ่งไม่ใช่อัดแต่ท่านไม่ยอม คายอำนาจ ตรงนี้ก็ต้องว่ากัน ผมได้ชี้เป้าให้เห็นว่า ในสิ่งที่เป็นสาระสำคัญซึ่งไม่เกี่ยวกับ รายละเอียดในมาตราก็คงจะมีเท่านี้ แล้วก็ตั้งข้อสังเกตในรายละเอียดต่อไป ขอกราบ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ เราอภิปรายมาพอสมควรนะครับ
แล้วก็สมาชิกฯ ก็เมื่อยล้าแล้ว ผมจะขอมตินะครับว่าที่ประชุมจะรับร่างพระราชบัญญัติ
ไว้พิจารณาหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นควรรับร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณา
เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ไม่เห็นด้วย เชิญท่าน
ลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๖ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นด้วยกับการรับร่างพระราชบัญญัตินี้
ไว้พิจารณานะครับ เพราะเสียงส่วนน้อยไม่เห็นด้วย เสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยนะครับ
เป็นอันว่าที่ประชุมรับร่างนี้ไว้พิจารณา คือร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
ต่อไปผมจะเรียนถามที่ประชุมนะครับว่าจะให้กรรมาธิการคณะใดพิจารณารับ
เชิญท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร ครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ขอเสนอตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญ
จำนวน ๒๕ คน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผู้รับรองถูกต้อง มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ไหมครับ ท่านไพบูลย์เห็นเป็นอย่างอื่นหรือครับ เห็นเป็นอย่างอื่นเชิญครับ

นายไพบูลย์ อุปัติศฤงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ครับ ผม ไพบูลย์
อุปัติศฤงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ต ครับ ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนี้สำคัญนะครับ
ผมอยากเพิ่มกรรมาธิการอีก ๒ ท่าน ซึ่งผมฟังท่านอดีตรองอธิบดีตำรวจนะครับ
ท่าน พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ นะครับ เมื่อสักครู่นี้ผมคิดว่าหลายประการ
เป็นประโยชน์นะครับ แล้วมีอดีตรองอธิบดีตำรวจอีกท่านหนึ่ง ท่านสวัสดิ์ อมรวิวัฒน์ นะครับ
ผมคิดว่าทั้ง ๒ ท่าน ผมว่าถ้าเป็นกรรมาธิการน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณากฎหมาย
ทั้ง ๒ ฉบับ ครับท่านประธานฯ ผมขอเสนอเพิ่มทั้ง ๒ ท่านครับ ขอขอบคุณครับ ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

LIRT

๒๓๒

ว. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อภิญญา ๑๐๗/๒

ประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองถูกต้องเป็นอันว่า ๒๗ ไขใหม่ครับ
ท่านไพจิตรเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านไพจิตรครับ ขอมเป็นไปตามที่ท่านไพบูลย์
เสนอเพิ่มเป็น ๒๗ ท่านนะครับ จาก ๒๕ เป็น ๒๗ นะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
นอกจาก ๒๗ ท่านไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นเป็น ๒๗ ท่าน
ขอเชิญเสนอรายชื่อกรรมการครับ ท่านไพจิตรเชิญครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร
ศรีคงคา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการดังต่อไปนี้ครับ

๑. พลตำรวจเอก ประทีป ลั่นติประภพ
๒. พลตำรวจเอก ศวัสด์ อมรวิวัฒน์
๓. นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์
๔. พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง
๕. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
๖. พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล
๗. นายอาคม ตูลาติลก
๘. นายดำรง พุฒตาล
๙. ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์
๑๐. พลตำรวจตรี เสกสรร อุ่นสำราญ
๑๑. พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ
๑๒. นายภิญญา ช่วยปลอด
๑๓. นายศักดิ์ กอแสงเรือง
๑๔. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ
๑๕. นายสุรสิทธิ์ ฉัตรชัยเดช
๑๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๑๗. นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์

LIRT

๒๓๓

ว. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

อภิธาน ๑๐๓/๓

๑๘. นายประเกียรติ นาสิมมา

๑๙. นายประศักดิ์ ฌ กาฬสินธุ์

๒๐. นายทวีป ขวัญบุรี

๒๑. นายถวิล ไพโรจน์

๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร

๒๓. นายอนันต์ ผลอำนาจ

๒๔. นางนันทนา สงฆ์ประชา

๒๕. พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช

๒๖. พลตำรวจตรี อาจัน โขติวงศ์ จากสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งมา

๒๗. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ เป็นผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เมื่อสักครู่หมายเลขที่ ๒๗ ชื่อสุชัย

หรือสุชัยครับ กฤษฎีกาครับ สุชัยนะครับ เชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อครับ

- ๑๐๘/๑

นายพิเชษฐ์ กิตติสิน (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. จำนวน ๒๗ ท่าน

๑. พลตำรวจเอก ประทีป สันติประภพ
๒. พลตำรวจเอก สุวัจน์ อมรวิวัฒน์
๓. นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์
๔. พลตำรวจตรี สนาม กองเมือง
๕. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ
๖. พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล
๗. นายอาคม ตูลาติลก
๘. นายดำรง พุฒตาล
๙. ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์
๑๐. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ้นสำราญ
๑๑. พลตำรวจเอก มีชัย นุกูลกิจ
๑๒. นายภิญญา ช่วยปลอด
๑๓. นายศักดิ์ กอแสงเรือง
๑๔. พลตำรวจโท ปรีชา ปฏิบัติสกรกิจ
๑๕. นายสุรสิทธิ์ นัทรชัยเดช
๑๖. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๑๗. นายสมเกียรติ ศรีลัมพ์
๑๘. นายประเกียรติ นาสิมมา
๑๙. นายประศักดิ์ ฌ กาฬสินธุ์
๒๐. นายทวีป ขวัญบุรี
๒๑. นายถวิล ไพโรจน์
๒๒. พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร
๒๓. นายอนันต์ ผลอำนวย

๒๓๕

ว. ๒๗ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วิมล ๑๐๘/๒

๒๔. นางนันทนา สงฆ์ประชา

๒๕. พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช

๒๖. พลตำรวจตรี อาจิณ โชติวงศ์

๒๗. นายสุชัย งามจิตต์เอื้อ

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันถูกต้อง ๒๗ ท่านนะครับ เรียนถามที่ประชุม
นะครับว่าจะกำหนดเวลาแปรญัตติกี่วันครับ เชิญท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร ครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กระทบ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ขอแปรญัตติภายใน ๑๕ วันครับ

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมให้แปรญัตติ ๑๕ วัน
ก็เป็นอันว่าจบพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒

ท่านสมาชิกฯ ครับ เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
ราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นายอานวย คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. (พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และพันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง เป็นผู้เสนอ)
และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายประชาติปไตย
คำสิงห์นอก และนายสมชัย จัตรพัฒน์ศิริ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับนี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๕ และให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาร่วมกันกับที่พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. เป็นผู้พิจารณา โดยถือร่างของคณะรัฐมนตรีเป็นหลัก
ในการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเสร็จแล้วจึงได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๔ (สมัยสามัญทั่วไป)
วันพุธที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ที่ประชุมได้พิจารณาในวาระที่สอง แล้วลงมติในวาระที่สามเห็นชอบ
ด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และให้เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญฯ

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖

(นายวัชรินทร์ จอมพลาพล)

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

- แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้
- (๑) แก้ไขชื่อส่วนราชการกรมตำรวจ เป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (แก้ไขเพิ่มเติม
วรรคสามของมาตรา ๓๑)
- (๒) แก้ไขตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในกรมการจังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมวรรคสอง
ของมาตรา ๕๓)

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันได้มีการโอนกรมตำรวจไปจัดตั้งเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติและกำหนดให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดทำหน้าที่หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในส่วนชื่อของชื่อกรมตำรวจและตำแหน่งของข้าราชการตำรวจในกรมการจังหวัดให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายอานวย คลังผา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

(พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์ และพันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง เป็นผู้เสนอ)

(นายประชาติปโตย คำสิงห์นอก และนายสมชัย จัตรพัฒน์ศิริ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

Legislative Institutional Repository of Thailand

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"สำหรับสำนักงานตำรวจแห่งชาติและสำนักงานอัยการสูงสุด จะแบ่งส่วนราชการ
ให้เหมาะสมกับราชการของตำรวจหรือราชการของอัยการก็ได้"

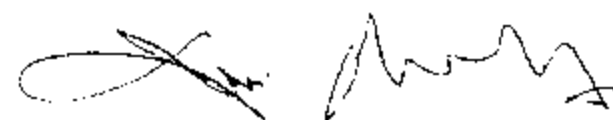

(โปรดพลิก)

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"คณะกรรมการจังหวัดประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งคนตามและผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ปลัดจังหวัด อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำกรอัยการจังหวัดผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจากกระทรวงและทบวงต่าง ๆ เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยซึ่งประจำอยู่ในจังหวัด กระทรวง หรือทบวงละหนึ่งคน เป็นกรรมการจังหวัด และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรรมการจังหวัดและเลขานุการ"

.....
.....
ถูกต้องตามมติของสภาผู้แทนราษฎร

(นายธงชัย ดุลยสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานพระราชบัญญัติและนิติ ๑

สำนักงานการประชุม

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๒๓๖

ว. ๒๓ (ส. ทัวไป) เป็นพิเศษ

วิมล ๑๐๘/๓

ประธานวุฒิสภา : เป็นเรื่องพ่วงหรือเรื่องเดียวกับร่างพระราชบัญญัติ
ตำรวจ เพียงแต่เปลี่ยนชื่อข้อความเท่านั้นเอง ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตำรวจผมคิดว่าเรื่องนี้
คงไม่ต้องอภิปรายนะครับ ผมขอมติว่าจะรับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณาหรือไม่ ผมขอมติครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใด
เห็นว่าควรจะรับร่างพระราชบัญญัตินี้ หมายถึงร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดินนะครับ ก็ให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยกับสภาผู้แทนราษฎรให้กด
ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๓๐ ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ เสียงส่วนใหญ่มีมติเห็นด้วย
กับการรับร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาร่วมกับร่างพระราชบัญญัติตำรวจนะครับ
ผมปรึกษาที่ประชุมเห็นว่า คณะกรรมาธิการที่จะพิจารณานี้เป็นชุดเดียวกับร่าง
พระราชบัญญัติตำรวจ ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างไรครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : เป็นอันว่า ที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ เป็นอันว่าจบ
การพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๓

ท่านสมาชิกฯ ครับ วันนี้ขอปิดการประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๔๕ นาฬิกา

ผู้ocrายงานการประชุม

รุจิรา	เนตรบุตร	วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ
วรนุช	ทรวงแสง	ละไม	สุวรรณพิทักษ์
อรนิตย์	ฤทธิมัต	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	สมบูรณ์	จำกระแสร
สรยุทธ	ปลื้มถนอม	อังกรียา	เอี่ยมโอบรู้
นนทพร	แก้วมะเริง	ศรีอนงค์	นิสกา
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	สรัญญา	ศตะภัก
เปล่งฉวี	สิรินทโร	สิริวรรณ	โชติพันธุ์
อภิญา	นพเก้า	วิมล	แจ้งอดทะ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เจียมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวณา	ภักฉัตรทัน
จิตติมา	แก้วงาม	พนิดา	อิสโร
สุชาดา	ภมระราภา	ลัดดาวัลย์	รัตนบุรี
ดวงทิพย์	อินบุญนะ	มิ่งขวัญ	พื้งรัตนะมงคล
ตำรวจ	ผลประสิทธิ์	ภักชนิ	คงสมจิตต์

กลุ่มงานฯเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	สราวุธ
๒.	นายสมัย สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	สมัย
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	อุทัยพันธุ์
๔.	นายบุญยืน สุกลาสาทร รองประธาน คนที่สาม	บุญยืน
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	วีระ
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	เกษม
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	ลำพอง
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	อำพล
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	สนาม
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	สมชาย
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	จิตรา
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	พรหมจารี
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	ถาวร
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	สมบูรณ์
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	อุบล

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ

วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

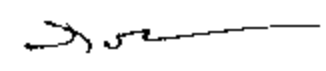
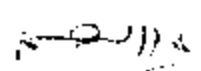
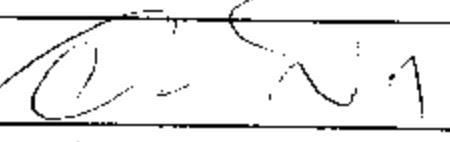
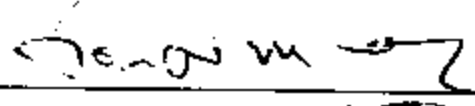
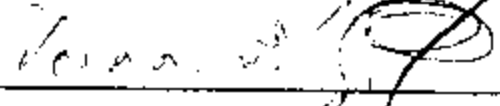
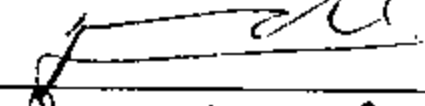
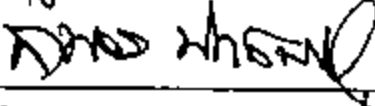
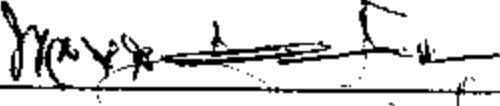
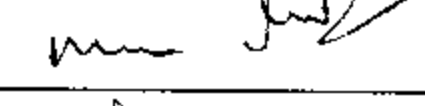
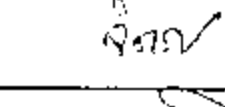
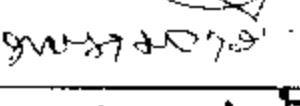
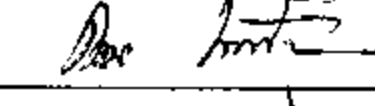
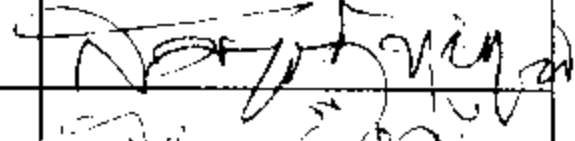
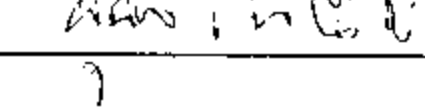
.....

ประธานวุฒิสภา

LIRT

คณะกรรมการตรวจสอบรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัย อมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน ศุภสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายคำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สนาม คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๓๐ เดือน ๑๑ พ.ศ. ๒๕๖๔

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญทั่วไป) ครั้งที่ ๒๗

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

ประธานวุฒิสภา

LIRT